

Vecdi Murat Soydan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

02.05.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Vecdi Murat Soydan

Yazdığım Őirlerin senaristi, yönetmeni, başrol oyuncusuyum. Hepsine de canımdan ve ruhumdan bir parça üflüyorum. Sadece ve sadece Şiirlere aşığım.

18 Mart Çanakkale Deniz Zaferi Ve Şehitleri Anma Günü (Makale)

Bilindiği üzere her yıl 18 Mart'ta yurdumuzda " Çanakkale Deniz Zaferi ve Şehitleri Anma Günü" etkinlikleri kapsamında törenler yapılmaktadır. 18 Mart Şehitler Günü ve 19 Eylül Gaziler Gününde Yapılacak Törenler Hakkında Yönetmelik 24.08.2003 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş olup, 18 Mart'ta Şehitler Günü, 19 Eylül'de de Gaziler Günü adıyla anma törenleri düzenlenmektedir.

O halde "şehit" ve "gazi" kelimelerinin anlamları üzerinde durmakta fayda vardır:

Şehit: 1. Kutsal bir ülkü veya inanç uğrunda ölen kimse. 2. Din yolunda canını veren kimse anlamlarına gelir.

Şehitlik, Allah katında peygamberlikten sonra en yüksek mertebedir. Şehitler, Allah'ın sevgili kullarıdır. Cennet'te onlar için sonsuz nimetler hazırlanmıştır. Arapça, "Tanık" anlamına gelen şehit, Allah'a ya da kutsal saydığı değerlere tanıklık etmek ülküsüyle can veren kişidir. Kur'an, Allah yolunda öldürülenlerin, Allah'ın bağışını ve merhametini kazandıklarını bildirir. "Sakin Allah katında öldürülenleri ölümler sanma. Doğrusu onlar Rableri katında diridirler. Cennet meyvelerinden rızıklanırlar." (Al-i İmran Suresi:169-170) Buna göre şehitler ölü sayılmamalıdır, onlar diridir; yaptıkları boşa çıkarılmayacak ve dünyada kendilerine tanımlanan Cennet'e konulacaklardır. Müslümanları, düşmanlarına üstün kılan en mühim esaslardan biri 'ölürsem şehidim, kalırsam gazi...' inancıdır. Bu durum, ayette 'iki güzelden biri' şeklinde ifade edilmiştir. (Tevbe Suresi, 52) Yani, mü'min için savaşta iki güzel neticeden biri vardır: Ya galip gelecek, ya şehit olacaktır.

Gazi: 1. Düşmanla savaşan veya savaş yapmış kimse.2. Savaşta sağ ve zafer kazanmış olarak dönen kimse anlamlarına gelir.

ÇANAKKALE DESTANI

3 Kasım 1914 - 18 Mart 1915 tarihleri arasında Çanakkale Boğazı'nda cereyan eden bir seri deniz savaşlarıyla Gelibolu Yarımadası'nda 25 Nisan 1915 - 8/9 Ocak 1916 tarihleri arasında yapılan kara savaşları, Türk tarihinin en şerefli sayfalarını dolduran birer zafer destanıdır.

Altı asır dünyaya nizam veren bu millet, bitab düşmüştü. Trablusgarp'tan, Balkanlar'dan çekilmiştik.

Batılı; "Başka milletlerin, müdafaadan ümidi kestiği anda, Türk milletinin taarruzu başlar!" diyor. İşte Çanakkale savaşları, bunun destanıdır.

Bu destanda; cephaneliğin infilak etmesiyle gözlerinden olan Memiş'in; komutanın: "Vah evladım vah! Gözlerinden mi oldun?" demesine karşılık: "Üzülme paşam, üzülme! Bu gözler göreceğini gördükten sonra bu hale geldi!" şeklindeki cevabı vardır.

Bu destanda; Fransız zırhlısı Büve'nin 610 mürettebatının denize saçıldığı anda; İngiliz zırhlısı Oşin'in, sudaki karıncalar gibi çabalayan düşman askerlerini toplaması için ateş kesen Türk topçusunun civanmertliği vardır.

Bu destanda; yolunu şaşırıp, merkebiyle düşman içine düşen, dipçik darbeleri altında mendilini çıkarıp: "Beni komutanınıza götürün!" diyerek, Anzak komutanı karşısında da: "Bizim komutanın size selamı var! Bunlar düşman amma deniz suyu da içemezler! dedi. Size tatlı su yolladı!" hilesini yapıp mukabilinde çikolata, konserve alarak birliğine dönen, kıvrak Türk zekasının sembolü olan Saka Hüseyinler vardır.

Bu destanda; birkaç kalas, birkaç metre halat ve 30 yardımcısıyla, 35,5 santim çapındaki 100 tonluk topu Çimenlik kalesi burçlarından indirip Hamidiye tabyalarına

nakleden 65'ini geçmiş imalat-ı harbiye ustası Ramazan ağalar vardır. Bu destanda Rumeli Mecidiyesi tabyasında 20 dakikalık baygınlıktan sonra 276 kilogramlık üç mermiyi peyderpey atıp İngilizlerin Oşin Zırhlısına boğazı dar eden; Cevat Paşa'nın "Dile benden ne dilersen evladım" demesine karşılık "Bir şey istemem kumandanım diyen, Paşanın ısrarıyla "Tek tayınla doymuyorum komutanım" deyip "Çift tayın" alan; fakat bir süre sonra " Herkes tek tayın yerken bu ikinci tayın boğazımdan geçmiyor." diyerek kendi isteğinden feragat edip, tayını reddeden "Koca Seyid"ler vardır.

Bu destanda; cephanesi bitmiş geri çekilen askerlere; "Düşmandan kaçılmaz! Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum!" diyen Anafartalar, Conkbayırı muharebelerinin kahramanı "Mustafa Kemal"ler vardır.

Ve yine bu destanda, Atatürk'ün Nutuk'ta anlattığı:

"Siperler arasındaki mesafe sekiz metre, yani ölüm muhakkak...Birinci siperdekiler hiçbiri kurtulmamacasına kamilen düşüyor.İkinciler onların yerine geçiyor...Fakat, ne kadar gıpta edilecek bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz? ...Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, hiç ufak bir korku ve endişe göstermiyor, sarsılmak yok... Okumak bilenlerin elinde Kur'an-ı Kerim cennete gitmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler kelime-i şehadet getirerek yürüyorlar. Emin olunuz ki, Çanakkale Savaşlarını kazanan bu yüksek ruhtur." dediği bu ruhu taşıyan Anadolu yiğitleri vardır.

Çanakkale savaşları, 8,5 ay sürmüştür. Türk ordusunun karşı koymasıyla, Çanakkale, Irak, Filistin cephelerinde bir milyona yakın İngiliz ve Fransız askeri, batıdaki ana cephelerinden uzak tutulmuş oldu. Savaşlar, iki taraf için de büyük kayıplara sebep oldu. İtilâf devletleri, Çanakkale'ye önce 70.000 kişi göndermişlerdi. Sonradan bu kuvvet 500 bin kişiye çıkarıldı. Bunun 400.000'i İngiliz, 79.000'i Fransız ordusundandı. İngilizlerin kaybı, 115.000'i ölü, yaralı, esir ve memleketine gönderilen, 90.000'i hasta olmak üzere 205.000 idi. Fransızların kaybı 47.000'di.

Genel Kurmay Başkanlığı Askeri Tarih Stratejik Etütler Daire Başkanlığı verilerine göre kaybımız şu şekildeydi.

Şehit: 55.127
Hastanede Şehit Düşen: 21.498
Toplam Şehit: 76.625
Yaralı: 100.177
Kayıp: 10.067
Hava Değişimi: 64.440
Toplam Zayiat: 251.309 `dur.

Çanakkale Savaşları, maneviyatın maddiyatı yendiği yer olma özelliği ile dünya tarihi üzerinde de büyük etkilere neden olmuş, asırlardır Avrupalılar tarafından sömürülen ülkelerin bağımsızlık fikrinin kuvvetlenmesine yardımcı olmuştur. Çanakkale Zaferi, Türk milletinin kaderini olumlu yönde değiştirmekle kalmayıp, dünya milletlerinin düşünce yapısının değişimine de büyük etki etmiştir.

Çanakkale Zaferi, hiç kuşkusuz sonuçları itibarıyla tarihin akışını ve her şeyden önemlisi Türk ulusunun kaderini değiştiren çok önemli bir başarıdır. Çanakkale Zaferi, vatanın bütünlüğü ve ulusun bağımsızlığı söz konusu olduğunda, Türk milletinin neleri başarabileceğinin en güzel kanıtıdır. Tarihte eşine az rastlanır çok uluslu bir güce kanları ve canları pahasına dur diyen ve tüm dünyaya 'Çanakkale Geçilmez' dedirten büyük Türk milleti ve onun bağrından çıkan kahraman Türk Silahlı Kuvvetleri, dün Çanakkale'de olduğu gibi, bugün de, Çanakkale muharebelerini kazandıran yüksek ruha

sahip olarak, ülkesine ve milletine yönelik her türlü tehdit ve tecavüzü bertaraf edebilecek güç ve kararlılıktadır.

Çanakkale Savaşları tarihin dönüm noktalarından birisidir. Hele ki, Seyid onbaşının 215 okkalık (275 kg) gülleyi bir başına kaldırıp, ağzına sürdüğü topla Ocean zırhlı gemisini boğazın kanlı sularına gömmesi, Çanakkale savaşının dönüm noktasıdır. İkinci çayını İstanbul'da içeceklerini düşünen haçlı zihniyeti, aylarca süren göğüs göğüse mücadeleden sonuç alamayınca, denizden Gelibolu sahilindeki topçu bataryalarını yıkarak ilerlemeyi düşünüyordu. Fakat bu hamleyi yaparken Seyid Onbaşı'yı hesaba katmamışlardı. Düşman saldırısı sırasında kısa bir süre baygınlık geçiren Koca Seyid, kendine geldiği zaman, etrafındaki bütün askerlerin şehit düştüğünü gördü. Düşman donanmasının boğazı geçmek üzere olduğunu görünce kendini toparladı ve tarif edilemez bir kuvvetle, top güllisini sırtladı! Daha önce top mermisi kullanmayan Koca Seyid'in ilk iki hamlesi boşa gitti ama üçüncü top, Ocean zırhlısını delip geçmeye ve düşman askerlerinin, karşılarında koca bir ordu durduğuna inanıp kaçışmalarına yetti. Tek başına koca ordu kadar korku saçan Koca Seyid'in bu kahramanlığı dillere destan oldu. Seyid Onbaşı, savaşın ardından Balıkesir'deki köyüne döndü ve burada mütevazı bir hayat yaşadı. Omrünün sonuna kadar bir fabrikada hamallık yapan, devletin vermek istediği maaşı kabul etmeyen Seyid Onbaşı, 1939 yılında zatürreden öldüğünde, geriye, "mertlik, iyilik" bıraktı. Havran ilçesindeki Çamlık Köyü'nün adı, artık Kocaseyit Köyü. Seyid Onbaşı'nın burada, halen bir kızı ve 2508242; ye yakın torunu ikamet ediyor. Koca gazininin madalyası bile yoktu. O da 'müracaat et sana madalya versinler, maaş bağlasınlar' diyenlere, 'Biz madalya için, maaş için dövüşmedik. 'Ya şehid olacağız ya gazi' dedik. Ücretini Cenab-ı Allah'tan bekledik ve Rabbim bize gazilik rütbesini nasib etti' demiştir.

1939 yılının Aralık ayında vefat eden Koca Seyit geride maddî hiç bir servet bırakmamıştı. Madde bakımından belki dünyanın en fakir insanıydı, fakat, şanlı tarihe mal olan şanlı hatıralar bırakmıştı.

Aşağıdaki hatıra Seyid Onbaşı ile Atatürk arasında geçmektedir:

Çanakkale Savaşları biteli 21 yıl olmuştur. Havran'a gelen Atatürk Kaymakam ve hazır bulunanlara Koca Seyid'i tanıyıp tanımadıklarını sorar. Üzüntüyle tanımadıklarını görür ve; "Bana, o yiğidi bulup getirin... Sizi, O'nunla tanıştırmak istiyorum. Yaptığınız, milletin kahramanlarına vefasızlıktır. Kendisini tanıyın ki, bu topraklar üzerinde yaşamının bir bedeli olduğunu bilirsiniz..." der. Koca Seyid'i bulurlar, Havran'a getirirler, traş ettirirler, nahiye müdürünün elbiselerini giydirebilirler ve Atatürk'ün karşısına çıkartılır. Ata; "Koca Seyid bu elbise sana çok yakışmış, nereden satın aldın? " diye sorunca Koca Seyid, "Paşam geldiğinizi haber verdiler, çok sevindim, beni arattığınızı duyunca, dünyalar benim oldu... Bana bu elbiseyi giydirdiler. Kaymakam bey, öyle uygun gördü..." diyerek cevaplar. Bunun üzerine Atatürk orada bulunanlara; "Siz Vatan için, Millet için, namusu için, canını ortaya koyan böyle insanları bu kadar mı tanıyorsunuz? Eğer siz onları tanımazsanız; geleceğinizi göremezsiniz. Hedeflerinizi bilemezsiniz." diye sitem eder.

Çanakkale Savaşlarını benzersiz kılan, işgalci devletlerin dönemin en muazzam savaş gemileri ve binlerce askeri ile boğazı kuşatıp arsızca saldırması değil, gökten yağmur gibi yağın ateşe göğsünü siper eden aziz Mehmetçiktir.

Çanakkale'yi Çanakkale yapan, bitmek tükenmek bilmeyen düşman mermilerinin sesi değil, yaralı düşman askerini sırtına alarak onu düşman mevzisine kadar götürerek, işgalci askerlere insanlık dersi veren kahraman Mehmetçiktir.

Mehmetçik dedik de, "Mehmetçik" ismi nerden geliyor, hiç düşündünüz mü?

Türk ordusunun kahraman askerine verilen unvan olarak "Mehmetçik" simgesi, kökenini İslamiyet öncesi Türk medeniyetine kadar uzanmaktadır. Atalarımız daha Orta Asya'dayken belirli eşyaları, cisimleri ve şekilleri belirli manalara simge yapmışlardır. Mesela, "ok" Tanrı'ya bağlılığın, "yay" da bu bağlılığın cihana yayılmasının simgesiydi. Keza davulun, tuğun devlet şeklinde değişik anlamları vardı. Doğal olarak Türk ordusu içerisinde görev yapan askerler için de bir simge geliştirilmişti. Bu dönemde Türk ordusu içerisinde görev yapan askerlere "alp", "alp er", "alperen" vs. gibi unvanlar verilmekte idi. Bu unvanların verilmesinin temel nedeni askeri kişiliğin bir kişiye ait olmaması, tüm ulusu temsil etmesi nedeniyle olmuştur.

İslamiyet sonrası Türk ulusunun oluşturduğu devletler içerisindeki ordularda görev alan askerlere "Mehmetçik" unvanının verilmesi görülmeye başlanmıştır. Bu durumun gerekçesi ise şu şekilde ortaya konmaktadır: İslam dini benimsendikten sonra uluslar üzerinde özellikle bu dinin peygamberi olan Hz. Muhammed'e (s.a.v.) karşı bir hayranlık oluşmuştu. Oluşan bu hayranlık üzerine insanlar doğan erkek çocuklarının birçoğuna "Mehammed" ismini vermişlerdir. Bu isim daha sonra "Mehmet" şekline dönüşecektir.² Mehmet isminin kullanımı günümüzde de yaygın şekilde görülmektedir. Özellikle kırsal kesimde yaşayan insanlarımızın birçoğu doğan erkek çocuklarına "Mehmet" ismini koymaktadırlar.

"Mehmet" isminin kullanım alanının bu kadar geniş olması sonucunda zamanla askere giden erkek evlatlar için söylenen bir deyim haline dönüşmüştür. Tüm Türkiye'de bu şekilde anılan askerlerimizin bu adı alması zaten cesaret ve kahramanlığının sonucu olmuştur. Bütünü kahraman olan bir milletin fertlerini ismen ayırt etmek, kahramanlıklarını sayabilmek ise imkansızdır. İşte onların hepsini bir tek adla bağrına basmak için Türk milleti, adları ayırt edilemeyen evlatlarının hepsine birden bir sevgi, kendisini savaş alanlarında tanıyan düşmanları ise bir saygı nişanesi olarak "MEHMETÇİK" demiştir. Mehmetçik bütün Türk ordusunun simgesidir. Mehmetçik bir isim değil bir fikirdir, bir amaçtır. Mehmetçik ismini konu alan yazmış olduğum şu şiirimi aşağıya alıyorum:

MEHMET

"Baba" dedi çocuk.

"Benim adım neden Mehmet? "

"Dedenin adından gelir" dedi adam.

"Askerlere, neden "Mehmetçik" derler " dedi çocuk.

"Her Türk doğuştan askerdir.

Asker ocağı ise, Peygamber Ocağıdır,
Aslı ise, Muhammed'dir, Mehmet'in " dedi adam.

"Ben büyüyünce asker olacağım"

"Düşmana kurşun sıkacağım" dedi çocuk.

Büyüdü, zamanla o küçük çocuk.

Mürüvvetini, ben ölmeden göreyim " dedi annesi.

Ondokuzunda evlendirdi, Mehmet'ini.

Bebeleri daha doğmadan, asker oldu çocuk.

Düşmanla çarpıştı, yiğitçe savaştı.

Alçakça pusuya düşürüldü.

"Mehmet" şehit oldu dediler.

"Şehitler ölmez! vatan bölünmez! " dedi babası.

"Vatan sağolsun! " dedi annesi.

Mehmet'in, bir oğlu oldu,

Hatırasını yaşatmak için, ismini "Mehmet" koydular.

Büyüdü, zamanla o küçük çocuk.
"Dede" dedi çocuk.
"Benim adım neden Mehmet? "
'Çünkü deden gazi..
Baban şehit...
Aç ellerini semaya
Dua et.
En kutsal emanet?
Vatan!
Vatan cennet ise
Adın ile cennet.
Senin adın bunun için Mehmet! ' dedi dedesi.

Vecdi Murat SOYDAN

YABANCI ASKERLERİN ANLATIMI İLE ÇANAKKALE

O günleri yaşamış düşman askerlerinin anlatımıyla Çanakkale izlenimleri:

"Bayraklar dalgalanıyor, borular öttürülüyor ve dalgalar halinde üzerimize geliyorlardı. Ben makinalı tüfeği sabitleştirdim ve oturduğum yerde namluyu öne ve arkaya çevirerek ateş ediyordum. Nişan almıyordum ama iskalamak olanaksızdı. İki yüz metre bile yoktu aramızda. Çok kalabalıklar ve arazinin kayalık olması nedeniyle yayılamıyorlardı. Bir açıklıktan geliyorlardı üzerimize. Biz bu uçtaydık ve onlar da öteki uçtan geliyorlardı. Ben ateş ediyordum, iki numaram mermi şeridini tutuyor ve kutudan yeni şeritler çıkartıyordu. Diğerleri tüfekleriyle ateş ediyorlardı. Ateşin etkisini göremiyorduk, sanki büyük bir nesneye ateş eder gibiydik. Tek tek insanlar yoktu karşınızda. Her şey birden sona erdi ve birden önümüzde kimse kalmadı..."

"Avrupa'da hiçbir asker yoktur ki, bu ifadenin altını çiziyorum, Türklerle mukayese edilebilsin. Almanların müdafaada gayet iyi oldukları kabul olunabilir. Fakat siperlerde onlar dahi Türklerle kıyas edilemez. Misal olarak Gelibolu'yu zikretmek isterim. Orada bizim gemi ateşlerimizle büyük zayiata uğrayan kıtalar, Türk olmasalardı. Yerlerinde kalamaz ve derhal değiştirilirdi. Halbuki, Türkler, bütün muharebe müddetince yerlerinde kaldılar."

"Türklerin içinde iriyarı biri vardı, neredeyse iki metrenin üstünde olmalıydı, bizimki de en az onun kadar iriydi. Sanırım prestij için iri adamlarını seçmişlerdi. İkisinde de beyaz bayraklar vardı. Ve ortada duruyorlardı.... Ben ölüleri gömenlerden biri değilim ama siperin kenarına oturdum ve bir süre sonra yanlarına gidip Türk'e sığır kavurması ikram ettim. Gülümsedi, çok sevinmiş göründü ve o da bana ipe dizilmiş incir verdi. Jacko adını verdiğimiz Türk askerlerinden ben de, bizimkilerin hepsi de pek hoşlanmıştık. Onun için kötü bir söz söylendiğini duymadım, temiz dövüşürlerdi ve dünyanın en cesur insanlarıydı. En yoğun ateş karşısında bile durmazlardı, adeta fanatik insanlardı. Onlarla ateşte karşılaştığımızda çok esaslı insanlar oldukları sonucuna vardık...."

KENDİ CENAZE NAMAZINI KILAN ŞEHİTLER

Kirte muharebeleri sırasında bölükler arka siperlerde hücum sıralarını beklemektedirler. Tüm askerler süngü takmış siperlerden fırlamaya hazır. Sinirler gergin. Bütün dudaklar kıpır kıpır dualar okunuyor, Kelime-i Şahadet getiriliyor. Süre

uzuyor. Yüzbaşı erlere sesleniyor... "Yavrularım... Aslanlarım... Biraz sonra Cenab-ı Rabbül Âlem'in huzuruna varacağız. Abdestsiz gitmeyelim... Haydi! Tüfeklerimizin kabzalarına ellerimizi sürüp, hep beraber teyemmüm edelim..." Teyemmüm edilir... Bekleme devam etmektedir. Biraz sonra Yüzbaşı; "Çocuklarım... Sanıyorum biraz daha bekleyeceğiz... Önümüzde biraz daha zaman var. İleride arkadaşlarımız şehit oluyorlar. Hem onlar için, hem de vakit varken kendi cenaze namazımızı kılalım... KÂBE karşımızda..." Arkadan Of'lu Ali Çavuş bağırır. "ER KİŞİ NİYETİNE! ..." O gün yapılan hücumda, kendi cenaze namazını kılan pek az kişi sağ kalabilmişti. Onlar Allah'a verdikleri sözü tuttular...

BİR MECİT

Kocadere Köyü'nde kurulan sargı yerine getirilen yaralılardan yarası oldukça ağır olan Lâpseki'nin Beybaş Köyü'nden Halit, komutanın elbisesine yapışır. Nefes alıp vermesi oldukça zorlaşmasına rağmen tane tane kelimeler dökülür dudaklarından:

"Ölme ihtimalim çok fazla... bir pusula yazdım... Arkadaşıma ulaştırın..." tekrar derin derin nefes alır, defalarca yutkunur ve devam eder,

"Ben... Ben, köylüm Lâpseki'li İbrahim Onbaşı'dan bir Mecit borç aldım. Ölürsem söyleyin hakkını helal etsin..." ve son nefesini verir.

Aradan fazla zaman geçmez, sürekli gelen yaralılardan şehit olanların üzerlerinden çıkartılarak komutana ulaştırılan künyeler, eşyalar ve mektuplar arasından çıkan bir pusulada şunlar yazmaktadır.

"Ben Beybaş Köyü'nden arkadaşım Halil'e bir Mecit borç verdim. Kendisi beni göremedi. Biraz sonra taarruza kalkacağız. Belki ben dönemem. Arkadaşıma söyleyin ben hakkımı helal ettim."

ŞEHİT YARBAY HASAN BEY

Fransız ölüleri arasında bir kıpırtı gördü., oraya yöneldi. Yerde yatan bir Fransız neferinin üzerine eğilerek omzundan tutup çevirdiğinde Fransız elindeki kasaturayı Yarbay Hasan Bey'in göğsüne sapladı. Göğsü kan içinde kalan Yarbay Hasan Bey'in "Allah şahidim olsun ki, Fransız'a kötü bir niyetle yaklaşmadım." dediği duyuldu. Alay imamı, başında Kuran okumaya başladı. 7-8 ayet okumuştur ki Yarbay Hasan Bey; "İmam Efendi, La Havle Vela Kuvvete İlla Billahi Aliyyil Azim, duasını 33 kere okuyunuz." dedi ve duayı kendisinde tekrar ettikten sonra "Beni ayağa kaldırınız." dedi. Tabur komutanları ayağa kaldırdıklarında, "La İlahe İllallah Muhammedün Resulallah." dedi. İleriye bakarken yüzünde bir tebessüm belirdi ve yüksek sesle "NİÇİN ZAHMET BUYURDUNUZ YA RESULALLAH! " diyerek ruhunu teslim etti.

BİLİYOR MUYDUNUZ?

- Sultan Abdülhamid'in olayları kırk yıl önceden görerek Çanakkale'deki tabyaları güçlendirdiğini ve elden geçirdiğini, Bazı yeni tabyaları inşa ettirdiğini, O'nun yaptığı çalışmaların belki de savaşın seyrini değiştirdiğini,
- Avustralya'nın ve Yeni Zelanda'nın gençlerinin "Avrupa'yı Almanlardan kurtarmak ve Avrupa'nın özgür kalmasını sağlamak" propagandasıyla toplandığını, bu gençlerin daha önce Gelibolu denilen yerin adını bile duymadıklarını,
- İngilizlerin sabah saatlerinde girdikleri boğazı ellerini kollarını sallayarak, canlarının istediği her yeri bombalayarak geçebileceklerini zannettiklerini, akşam beş çayını Marmara denizinin ortasında içmeyi planladıklarını, İstanbul üzerine bahisler

kurduklarını,

- Osmanlı Devletinin elinde sadece 26 deniz mayını kaldığını, Nusret mayın gemimizin kaptanının (Tophaneli Hakkı Binbaşı) mayınları nereye ve ne zaman bırakması gerektiğini bir gece önce rüyasında bir yüce kişi tarafından kendisine bildirildiğini, bu mayınların hiç akla gelmeyecek biçimde Ertuğrul koyunda kıyıya paralel olarak döküldüğünü, İngilizlerin boğazı defalarca dikine kontrol etmelerine rağmen bu mayınları tespit edemediklerini çünkü Nusret'in bu mayınları son mayın kontrolünden sonra sabaha karşı bıraktığını,

- İngilizlerin 18 Mart faciasının suçlusu olarak mayın taramacıları sorumlu tuttuğunu, Hepsinin kurşuna dizildiğini, savaş bittikten yıllar sonra her iki ordu arşivleri açıklanıp gerçekler öğrenilince bu askerlerin ailelerinden özür dilendiğini, tazminat ödendiğini, iade-i itibar yapıldığını ve şerefli birer asker olarak öldüklerini ilan ettiklerini

- Mısırdaki toplanan askerlerin kayıtlarını tutan bir katibin sürekli "Australia and New Zealand Army Company / Avustralya ve Yeni Zelanda Ordu Birliği" yazmaktan sıkıldığını pratik bir çözüm olarak bu kelimelerin baş harflerini alarak ANZAC kısaltmasını bulduğunu, bu kısaltmanın dünya tarihine geçtiğini,

- Çıkarma beklenmediği için küçük bir takımdan başka hiçbir askeri birliğin bulunmadığı koya çıkan 4.000 İngiliz askerine Yahya Çavuş ve arkadaşlarının eski tip piyade tüfekleriyle 18 saat boyunca karşı koyduğunu, mermi israfı yapmamak için asla tek dolaşan hedeflere ateş edilmediğini, neredeyse hiç bir mermi israfının yapılmadığını, düşman askerlerinin orada çakılı kaldığını, bir santimetre ilerleyemediklerini, takım komutanlarının üstlerine telsizlerinden verdikleri raporlarda karşılarında kalabalık bir makineli tüfek (!) birliğin bulunduğunu bildirdiklerini, dışarıdaki kıyıyı gören İngiliz askerlerinin çıkmak istemediklerini bunun üzerine komutanlarının onlara arkalarında ateş ederek zorla savaşmaya gönderdiklerini, havadan savaşın seyrini takip etmekle görevli bir İngiliz pırpır uçağının pilotunun kıyıda 50 metre açığa kadar denizin kıpkırmızı kan ile dolduğunu gördüğünü, bunun hayatında gördüğü en korkunç şey olduğunu söylediğini,

- Savaş istatistiklerine göre bir m2′ ye 6.000 mermi düştüğünü, bu oranın dünya savaş tarihinin en yüksek oranı olduğunu, havada iki merminin çarpışma ihtimalinin 600 milyonda bir olduğunu, bu çarpışan mermilerden Çanakkale'de onlarca bulunduğunu, savaş gazilerinin "Cehennem diye bir yer vardır,biz orayı gördük" dediklerini,

- Galatasaray Sultanisi (Lisesi) öğrencilerinin okul sıralarını bırakarak cepheye koştuklarını, 15-16 yaşlarındaki bu fidanların hepsinin tek bir saldırıda İngiliz makineli ile biçildiğini, olayı gören bir Türk askerinin yıllarca ağzını bıçak açmadığını ve ne zaman

Çanakkale'den bahsedilse hüngür hüngür ağladığını,

- Darü'l Fünun'un tüm son sınıf öğrencileri şehit olduğu için o sene hiç mezun vermediğini

- Gömülemeyen ölülerin on binleri bulunduğunu, ortalığın kokundan ve sineklerden geçilmediği, domuzun bile yaşamayacağı şartlarda askerlerin savaştığını, ilk ateşkesin dostluk gösterisi değil, şartların her iki taraf için de artık kaldırılamayacak kadar ağırlaştığı için zorunlu olarak alındığını, iki tarafın askerlerinin o gün arkadaşlık yaptıklarını, birbirlerine sigara, yiyecek ve tespih, yüzük, rütbe gibi ufak tefek hediyeler verdiklerini, bu

manzarayı gören bir Türk subayının "gören insanın zalimleşeceğini, bir zalimde insanlaşacağını" ifade ettiğini,

- Ortalığı basan sinekler yüzünden hiçbir yiyecek maddesinin birkaç tane sinek yutmadan yenilemeyeceğini, salgın hastalıkların da savaş kadar can aldığını, Çanakkale savaşlarına daha önce hiç bilinmeyen zeka ürünü hileler ve aldatmacalara başvurulduğunu, Türklerin soba borularından top bataryaları yaptığını ve bu şaşırtmacanın işimize çok yaradığını, askerlerin tahta düzenekler yaparak siperden hiç çıkmadan tüfek atışı yapabildiklerini, bomba fırlatan düzenekler yapıldığını, İngilizlerin Türk topçusunu yanıltmak ve zaten az olan mühimmatı boşa harcatmak için tahtadan kocaman gemiler inşa edip yüzdürdüklerini, toprağın altında bile savaş olduğunu, her iki tarafın tüneller açarak düşman siperlerinin altına kadar gelip patlayıcı yerleştirdiklerini, bu şekilde iki tarafın da çok kayıp verdiğini,

- Çanakkale seferinin son direnişinin ileride vatani bir kere daha kurtaracak ve Cumhuriyeti kuracak olan genç liderimizi tüm dünyaya tanıttığını Müslüman ülkelerde Mustafa Kemal'in kahraman ilan edildiğini, kartpostallarının ve posterlerinin kapış kapış satıldığını,

- Çanakkale'de doktorların askerlerden daha çok yorulduğunu, binlerce yaralıyla ilgilenmek zorunda kaldıklarını, ümitsiz vakalarla hiç ilgilenilmediğini ve kurtulma şansı olanlara öncelik verildiğini, bir Türk doktoruna kendi oğlunun yaralı olarak getirildiğini, "Kurtulma şansı yok" diye oğlunu tedavi etmediğini, hemen bir sonraki yaralıyı istediğini, yaralılardan ancak ertesi gün başını alabildiğini ve o zaman da oğlunun mezarına gidebildiğini,

- Savaşta Türk ordusunun tek bir pırpır uçağı olduğunu, bu uçağın arada sırada askere moral vermek için uçtuğunu, bu uçağın tüm birliklerimizin sevgilisi olduğunu ve ona "Tek Kuyruk" adını taktıklarını,

- Savaşın özellikle sonlarına doğru ordunun istihkakları azalttığını, askere günde sadece yarım ekmek verilebildiğini, bu ekmeğin de taş gibi kuru olduğunu, açlık içinde siperlerde yaşayan Mehmetçiklerin ayak kabı köselelerini kaynatıp çorba niyetine içmeye çalıştıklarını,

Medeniyetin öncüsü İngilizlerin beyaz bayrak sallayan Türk askerlerini kurşuna dizdiğini, esir askerlerimizi tahta barakalara doldurarak diri diri yaktıklarını, esir alınan aç Türk esirlere maymunlara fıstık atar gibi yiyecek kırıntıları atarak eğlendiklerini, Türk askerinin savaşta silahsız düşman askerini öldürmediklerini hayretle gördüklerini, bu sayede çok sayıda İngiliz ve Anzak'ın ölümden döndüğünü, Biliyor muydunuz?

Kutsal vatan topraklarını canları pahasına koruyarak şehitlik onuruna erişen aziz şehitlerimizi minnet ve şükranla anıyoruz.

Ne mutlu Türk'üm diyene!

Vecdi Murat SOYDAN

18/03/2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Acılı Arabesk

Ülkemizde özellikle son aylarda yaşanan acı olaylar bizleri maalesef karamsar yaptı. Arabesk toplumu olduk, hem de en acılısından. Hatırlar mısınız bilmem, yıllar önce ben diyeyim 20, siz deyin 25 yıl önce, daha bilgisayar yeni yeni gümrük kapılarımızdan sınırlarımıza giriyordu ve bizler " Bu bilgisayar, "robot" gibi bir şey mi ki? ne işe yarar, bir tuşa basınca dünya elimizin altındaymış" cinsinden söylemlerde bulunup, şaşkınlıklar içinde yaşarken ve de müzik piyasasında daha cd ler yokken radyolu teybimizin kasetçalarına kaset koyar müzik dinlerdik. Acılı Arabesk de onlardan biriydi. Kaset ambalajının içine eşantyon cinsinden 30 gramlık poşetlerde kırmızı acı pul biber ile birlikte verildiği zaman, acılı arabeskin en acılı tarafını da bizzat tecrübe edinerek görmüş ve hatta tatmış da olduk. O meşhur ve reklamı acılı kasetten ben de almıştım çünkü. Şimdi verseler aynı şekilde, kendi kendime şu soruyu sorardım: "Acaba içindeki gerçekten kırmızı pul biber miydi?" O zamanlar acaba biliniyor muydu kiremit tozu? Malumunuz, şimdi her şey bozuldu. Yazılı ve görsel basından öğrendiğime göre, adamlar kırmızı toz biberin içine kiremit tozlarını karıştırıyorlarmış. İnşaat sektörüne girsinler bari diyeceğim de, onların yapacakları inşaatlardan da bir hayır gelmez, başımıza yıkılır Allah korusun.

Bir husus daha var ki sizlerle paylaşmadan edemedim. Şu bizim meşhur baklavamız yok mu, hani şu düne kadar kanlı bıçaklı olduğumuz Yunan'lı komşularımızın da sahiplendiği meşhur baklavamız. Bu Yunan'lılar da alem millet doğrusu. Neyimize sahip çıkmadılar ki, Cacık, karnıyarık, lokum... Şimdi de, Türk izci köpeği Zağara sahip çıkmışlar. Neyse mevzu derin, biz dönelim konumuza. İşte benim uyanık bazı vatandaşım ne mi yapıyormuş söyleyeyim mi? "Haydi Söyle." dediğinizi duyar gibiyim. İbrahim Tatlıses'in acılı ve yanık sesinden iyi giderdi şimdi bu şarkı. İbrahim Bey de kendi derdinde garibim. Gerçi kaşlarının arasından domdom kurşunu geçmedi ama, kafasına yediği kurşundan sonra bir gariplikler oldu, kendine gelir gelmez bastı nikahı. Çiçeği burnunda yeni evlilere mutluluklar dilemek düşer bize. Neyse konuyu dağıtmayayım, nerde kalmıştık? İşte uyanık bazı baklavacılar Antep fıstığının sanalını icat etmişler. Nasıl mı? Baklavanın içine Antep fıstığı yerine bezelye veya yeşile boyanmış yer fıstığı koyuyorlarmış. Renkleri de aynı. Baklavanın içine şeker yerine tatlandırıcı veya glikoz da koyuyorlarmış. Ondan ucuzmuş baklava. Yetkililer diyor ki, "Bir tepsi baklavada iki buçuk kilogram şeker yerine 50 kuruşluk aspartam kullanırsanız baklavanın maliyeti düşer, kilosu 5 liradan baklava alırsınız ve yapay tatlandırıcıyı da afiyetle yemiş olursunuz!" Biz baklavadan önce ayvayı yemişiz de haberimiz yokmuş.

Ramazan bayramında anamın elini öpmeye Ankara'ya gittiğimde, bizzat şahit oldum. Adam dükkana kocaman bir yazıyla şunları yazmış: " Bir tepsi baklava 25 TL" Gözlerime inanamadım, yahu bizde kilosu 25 TL'ye satılan baklavanın bir tepsisi burada nasıl bu fiyata olur? Baklavanın 1 kilosu 5 TL'ye geliyor. Bakkalda zaten şekerin kilosu nerdeyse bu fiyat. Almadım tabi. Daha ilanı okur okumaz, dedim ki: "Ulan şimdi şeytana uyarız da, alırız bir tepsi baklavayı, gelen misafirin önüne koyarız, akşama kadar yesinler dursunlar, nasılsa ucuz." Meşhur laftır, "Acı patlıcanı kırağı çalmaz" deyimi. Ne demekse? Açtım baktım deyimler sözlüğüne. "Hayatta birçok problemlerle karşılaşp bunlardan başarı ile çıkmış olanlar, bundan sonra karşılaşacakları zorlukları da atlatıp başarıyla çıkarlar." anlamına geliyormuş. Bizler nerede kullanıyoruz? Nerede olacak, erkeğiz ya, belden aşağı durumlarda öğünmek için sıkça kullanıyoruz. Hatırlayınız, basına da yansımıştı, AIDS'li olduğu doktor raporuyla kesinlik kazanan ve kısa ismi Nataşa olan ithal bir rus kadınıyla birlikte olan bizim en asil ve en kahraman karadenizli erkeğimiz pişkin pişkin tv kameralarına sırtarak, " acı patlıcanı kırağı çalmaz, bana bir şey olmaz" diyordu.

Dilerim bir şey olmamıştır.Yaşıyorsa ömrü bereketli olsun, ölmüşse taktir-i ilahi, ne gelir elden, Allah rahmet eylesin. Gitti bizim Temel. Aklıma başka söz gelmiyor, zaten ölenin ardından kötü söz söylenmez.

İşte bu çağın en tehlikeli hastalığı olarak kabul edilen AIDS bizim Karadeniz uşağına vız geliyor. Nedense, hep de büyük harflerle yazılır bu kelime. Milletın gözünün içine parmak sokmak gibi bir şey bu. Bak, sonunuz böyle olur, yaklaşmayın sobaya, (pardon) rus manıtaya. "Cısss" der gibi. Bizler kahraman asil bir milletiz efendim. Öyle kolay kolay ölmeyiz. Allah'ın izniyle bize hiç bir şey olmaz.

Deprem mi dediniz? Yok canım taktir-i ilahi. Eceli gelen ölmüyor mu sanki? Hem kiremit tozunu sadece kırmızı pul biberlerin içinde kullanıyoruz. Fena mı oldu, bibere renk geldi. Binaların yapımında kullanmadık ki? (!)

"Bir teselli ver." Orhan abimiz söylüyordu, şimdi aklıma geldi.Yine acılarım başladı. Nerden hatırlattınız bu mevzuları...

Sağlıcakla kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN
02/11/2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Adam Değilim

Bazen bu dünyaya ait olmadığımı düşünürüm. Işınlanmışım da, yanlışlıkla düşmüşüm bir yerlerden, ama çok uzaklardan gelmişim duygusuna kapılırim. Dayanamadım, geçenlerde anneme sordum. Çünkü en doğrusunu annem bilir. Babam bu dünyada yaşamadığı için ona sormadım. 'Anne, bana doğruyu söyle, beni sen mi doğurdun? Başka bir yerden falan gelmiş olmayım?' Annem garip garip yüzüme baktı, elinde süpürge ya da terlik olsa kesin kafama fırlatırdı. Mesafeyi de ayarladım, burnumun üzerine bir yumruk almayayım diye. Annem önce cevap vermedi, ama ben düşüncelerini okudum o an. Annem büyüttü beni, nasıl tanımam ki huyunu suyunu. Şöyle sertçe bir bakışı vardı ki, yanardağ olsa yanında, anneminki baskın çıkardı. Pimi çekilmiş el bombası gibiydi. Eyvah dedim bir fırtına kopacak. 'Manyak mısın sen oğlum? Kafanda var mı senin? Seni ben doğurdum tabi. Kim doğuracak. Bizim sülalemizde kanı bozukluk olmaz. Namusuma da laf söyletmem.' dedi. Biliyordum bu cevabı vereceğini. Konu açılacak olsa, hemen namustan söz ederdi. Yine namustan başladı anlatmaya. Bunu hep yapardı. Kaçınıcı baskıydı bu kim bilir? Ezberlemiştım diyeceklerini. Sanki bandı geriye alır, dinlerdiniz. Bandı geriye almayı şimdiki nesil bilmez. Eskiden kasetçalarlar vardı ve şarkıyı dinleyeceğiniz zaman, geriye sardırırdınız. İşte annem de aynısını yaptı. Sülalesinden aldı konuyu, zamanımıza gelene kadar bayağı saat geçti. 'Anne, namus meselesi ayrı, yani diyorum ki, babama bakıyorum huylarını almışım, bir de sana bakıyorum, saçımızın kıvrıcık olması dışında hiçbir yerimiz benzemiyor. Ben ak diyorum, sen kara diyorsun. Hatta çok da zıt düşünüyoruz. Babam belli de, vallahi seni bilemedim. Kızma be anne. Bu soruyu sormam gerekiyordu. Ben farklıyım sanki. Ne bileyim işte bu dünyaya ait değilim, yani ben başka yerlerden gelmişim sanki.' dedim. Ulan nerden sordum bu soruyu, baltayı taş vurmakla kalmadım, annemin sinir katsayısını da yükselttim. Annem bunun üzerine sinirinden başladı ağlamaya. 'Yahu anam, dur, ağlama. Yanlış anladın, anamsın tamam, iyi ki bir soru sordum sana. Bilsem sormazdım. Hadi üzülme anam.' dedim, yanağından öptüm. Bu kez başladı gülmeye. Ulan dedim kendi kendime, manyak bir aileyiz işte. Hem ağlarız, hem güleriz. 'Otur karşıma da, sana anlatayım.' dedi.

Annem okul yüzü görmemiş. Varlıklı bir ailenin kızıymış. Babası ölünce, annemi amcası büyütmüş. 1980 yılında Kenan Paşa ' okuma yazma bilmeyenler için kurslar açtı da, anam a'yı b'yi öğrendi. Ama zeki kadındır, unutmaz hiçbir şeyi. Cahildir ama zekidir. Matematiği hala benden kuvvetlidir. Ben okula giderken bile çarpım tablosunu anneme sorardım öğrenmek için. Matematiğim çok zayıftı, hala da öyleyim. Allah'tan hesap makineleri çıktı da işim kolaylaştı. Şimdi dönelim esas konumuza. Annem aldı sazi eline, başladı anlatmaya:

' Oğlum, babanla 1968 yılında evlendik. 1969 yılının Ekim ayının 6 sında Pazartesi günü öğlen saat oniki buçukta Ankara Gülhane Askeri Hastanesinde dünyaya geldin. 7 aylık doğdun. Doktorlar ölmemen için seni 3 gün oksijen çadırında tuttular. 3 gün benden saklamışlar, üzülmemem için. Seni soruyorum hemşirelere, uyuyor diyorlar senden için. Beni de uyutuyorlar ki, seni sormamayım. 3 gün sonra seni kucağıma verdiler. Ölmemen, yaşaman için çok dualar ettik. Baban bir yandan ben bir yandan hep ağladık, çok üzüldük. Ama iştahlıydın. Doktorlar, ölür bu bebek diyorlardı, kulağımla da duydum. Herkes inansa da bir tek ben inanmadım senin öleceğine. Anayım yavrum ben. Nasıl büyüttüm seni bir bilsen. Rahmetli Polat amcam, ' Bu çelimsiz bebek, bu elmayı yerse adam olur, yemezse, ölür.' dedi. Kendi eliyle bir elmayı rendeledi, sana yedirdi. Koca elmayı yedin. Allah rahmet eylesin, amcam dedi ki, ' Bu bebek ölmez. Kim ne derse desin, inanma. Hem de göreceksin, bu bebek büyük adam olacak'' dedi. Annem, sonra da devam etti anlatmaya 'Bak, dediği çıktı amcamın. Okudun, adam oldun.' dedi. Baban içli adamdı, sen babana çekmişsin oğlum. Huyun suyun aynı baban. Babanın içkisi vardı, senin yok. Çok tertiplisin, titizsin. Baban da öyleydi. Benim

evladımsın oğlum sen. Annemim ben senin. ` Bir an durdu ve Şu soruyu sordu: ' Oğlum doğru söyle, içmiyorsun değil mi? İçersen sütümü helal etmem sana. ` dedi. Yıllardır bu süt davası devam eder. Onun yüzünden tüm mahalledeki kızlar kardeşim oldu benim. Kimseyi sevemedim. Ulan burada da çıktı karşıma süt davası. `Yok anne, ne içkisi, içmiyorum tabi. Kumar da oynamıyorum. Bilmem zaten oyun moyun.' dedim. Rahatladı. İçi huzur doluydu. ` Gelinimi de üzme Murat. O elin gurbetinde. Senle beraber yıllardır gurbette. Bak, gelinimi üzersen sütümü helal etmem sana.' Tamam dedim, çattık.. Keşke açmasaydım bu konuyu. ` Başka ne kaldı anne, her Şeyi söyledin. Süt, süt diyorsun, Şu süt meselesini karıştıрма.' dedim. Demez olsaydım, civataları gevşemiş makine gibi öyle bir ses çıkardı ki, gürlledi adeta. ` Yoksa içiyor musun sen? Gelinimi üzüyor musun? ` Anne dedim, tamam, sustum, kızma. Sustum mecburen. Gelinimi yıllardır geçinemeyen annemdir. Bunu demez tabi. Ama sever işte, ana yüreği.

Adamlık neyle ölçülüyor? Mevkii ile mi? Para ile mi? İnsaniyetle mi? Annemin gözünde, içki içmemekle, kumar oynamamakla, kariya, kıza bakmamakla ölçülür.

Ben adam mıyım peki? Değilim. Olmak da istemiyorum. Çünkü farkım olmalı benim, herkesin adamlıkla yarıştığı bir dünyada, `adamım' deyip de değerimi neden düşüreyim ki?

Sevgiyle kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN

04 Mayıs 2013- Saat 12.50-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Adı Bende Saklı

Bilmeyin siz onu.
Adı bende saklı...
Sevgisi yüreğime yazılı.
Farzedin, Mecnun'un bendeki Leyla'sı...
O, sevdamin kalesi, gönlümün sultanı.

Görmeyin siz onu
Adı bende saklı...
Hayali ruhuma sarılı.
Farzedin, Ferhat'ın bendeki Şirin'i...
Görmedi alem bile, böyle güzel birini...

Sormayın siz onu
Adı bende saklı...
Varlığım, varlığına bağlı.
Farzedin, Kerem'in bendeki Aslı'sı
O, mazimin dinmeyen gönül yarası.

Vecdi Murat SOYDAN
02/05/2004 -Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Adı Yok Bu Şiirin

İmkansız işte, soru falan sorma bana,
Hatta noktayı burada koy!
Bitirdinse son sözünü, az müsaade et,
Savunmamı gözlerinin içine baka baka,
Ciğerim yana yana yapayım,
Diyorum ki, seni kelimelerle ifade etmek imkansız!
Ne alfabe yeter anlatmaya ne de lügat,
İcat edilmedi böyle bir lisan...

Bağışla beni, çok komik duruma düştüm,
Şimdi biraz aksiyon lazım,
Seni yazsam iç savaş çıkar yüreğimde,
Haçlı orduları kudurmuş köpekler gibi,
Her bir yanıma istila ederler...
Önce gözlerimi oyarlar, sana baktı gözlerim diye,
Sonra kalbimi yerinden sökerler,
Seni sevdi bu gönül diye...

Hiçbir şey olmasa,
Birbiri ardına artçı depremler olur,
Volkanlar patlar,
Güneş son kez batır,
Kıyamet o vakit kopar...
Şürülürüm bu topraklardan,
Ölemez de sürüm sürüm sürünürüm...

Benim bildiğim, bir defa ölür insan,
İki defa yazılmaz alinyazısı,
Allah'ın hakkı üçtür diyen yalan söyler,
Dört kitapta da 'öldürmeyin' yazar.
Beş taş oynamaya benzemez gönül oyunu,
Altılı ganyan hiç değil...
Yedi düvelde nam salmış bir çılgın adam var karşılarda,
Dünyanın sekizinci harikası unutulur ama,
Dokuz doğurtur aşığın bitmeyen çilesi...
On adımda sana geleceğimi bilsem,
Ayaklarımı keserim,
Tek adımda kapına geldim,
Tek ayakla ömrümün sonuna kadar da beklerim,
Seni, yalnız seni sevdim,
Yalnızlığına eş olsun diye,
Kalbimi verdim...

Baksana, adı bile yok bu şiirin,
İmkansız, koyamam,
Senden başkasını koyamam hiçbir yere,
Kalbimden başka...
Vay benim gülmeyen kaderim,
Yine eller mi alacak seni,
Soğuk duvarlar mı saracak bedenini...

Kıskanacaklarsa gözlerini kıskansınlar benden,

Bu da bana haksızlık olur,
Et ve tırnak gibi bu sevda,
Ayırabilen varsa, buyursun gelsin,
Uzun lafa lüzum yok,
Yok hükmündedir sözler,
Ucu kırık kalemler yazamaz,
Mucize bekleyenlere aşk olsun...

İyi dinle şimdi, yorma beni,
Seni alıp yüreğime sokayım,
Yeter ki hep bende kal,
Sevginle ısınayım,
İlelebet esirin olayım...
Anlatabildim mi?
Olmadı baştan yazayım,
Çok şükür, nefes alıyorsun,
Benim de canım sağ,
Bu kafidir, daha ne istiyorsun?

Haydi uyuyalım,
Yine sende kaldı aklım,
Çok öptüm seni,
Tadı dudağımda saklım...
Burası son durak,
Perdeleri çek,
Lambayı söndür,
İyi geceler,
Tatlı rüyalar dudağı ballım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17/01/2016- Isparta, Saat: 00.30

Vecdi Murat Soydan

Adın Bahar Olsun

Adın bahar olsun,
Ufuktaki güneş seninle doğsun,
Gökyüzünde yıldızlar seninle aydınlansın.
Dalında çiçekler mis gibi koksun,
Ağaçlarda kuşlar, şen şakrak şakısın.
Kırlarda kelebekler özgürce uçuşsun.

Adın bahar olsun,
Cemreler önce seninle,
Sonra da toprakla buluşsun.
Kırk ikindi yağmurları ilk önce sana yağsın,
Sonra, toprak suya,
Yer gök aşka doysun.
Adın bahar olsun,
Hayat bayram olsun.

Baharım,
Gonca gülüm,
İyi ki geldin,
Hoş geldin.
Sefalar getirdin.
Gönlüme neşe getirdin.
Bilir misin,
Sanki, cenneti, yeryüzüne getirdin.
Yalvarırım Allah'ıma,
Cennetteki huriler, emirlerine amade olsun.

Baharım,
Can yoldaşım,
İki gözüm,
Vefalım.
İyi ki varsın.
Bilir misin,
Anamdan sonra,
Sevdiğim ikinci kadınsın.

Baharım,
Biricik aşkım,
Huzur bulduğum tek yer,
Can evindir.
Bilir misin,
Sen olmazsan,
Yaşamamın anlamı da yok.
Varsın, kalan ömrüm hep kış olsun.

Baharım,
Nadide çiçeğim,
Ölümsüzlük iksiri,
Tatlı gülüşüne eştir.
Bilir misin,
Yeryüzünün yaratılışı,
Sanki, varlığına bedeldir.

Baharım,
İlk göz ağrım,
Acım derinlerde,
Anlatılmaz sancım.
"Seni seviyorum dersem, beni vururlar.
Sevmiyorum dersem, sana haksızlık olur.
Az seviyorum dersem, şanıma yakışmaz.
Susmak çözümse,
Dilim lal olsun.
Yeter ki, benden gitme.
Bilir misin,
Seni hepten kaybetmektense,
Bir yerim eksik, böyle yaşamaya da razıyım.

Baharım,
Kara sevdalım,
Bir gerçeğim var, gerisi yalan.
"Seviyorum seni" Allah şahidim.
"Ciddi misin?" diye sorma bana,
Değilim.
Özürlüyüm, engelleyim.
Deliyim, bir garip divaneyim.
Bilir misin,
Seni görünce, birden çocuklaşır ruhum,
Şımarır.
"Şaka yapıyorsun." deme bana,
Aşkın şakası mı olur?

Baharım,
Medar-ı ıftiharım.
Seninle hayat doluyum,
Ondan artar itibarım.
Baharım,
Biricik sevgilim,
Bilir misin,
Şimdi çok mutluyum.
Yarınlardan umutluyum,
Seninle güler yüzüm,
Seninle doğmuş gibiyim.
Baharım,
Bırakma beni.
Tut ellerimi.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
11/03/2012- Saat: 14:05 -İsparta

Vecdi Murat Soydan

Adını Sen Koy

Bir şiirdi gözlerin.
Bazen neşeli, bazen karamsar,
Bazen bulutlu, bazen güneş yağmurlu...
Bir damla göz yaşın,
Yüreğimde sel olur, akardı....
Yağan yağmura inat.
Ben kaç geceler ikimize de ağıldım
Kaç geceler içmeden sarhoş olurdum
Yokluğunda meze yapardım hayalini,
Oysa, daha dün mahalle camiinde,
Yaradana el açıp,
Seni dilenmişim.
Kıldığım iki rekat namaz,
Kabul olur mu Allah katında?
Senli geçen günlerimde,
Yerin benim yanım derdin,
Yanılmışım...
Anladım ki, yerim cehennem benim.
Bırak desin diyenler,
Deli olduğumu ben bilmez miyim,
Ben bilmez miyim, sensizliğin derin acısını.
Yalvarır gözlerle seni aradığımı,
Bulamayınca yanı başımda,
Nevrimin döndüğünü,
Kanın beynime çıktığını,
Ben bilmez miyim Mecnun olduğumu,
Havaya bir nara savurup,
İçmeden, sarhoş olduğumu.
Bırak, desin diyenler,
Bu kadar akıllının arasında,
Bir deli de olsun,
Çeşit olsun abiler, ablalar,
Maksat, muhabbetse,
Ben, senin yaşamadığın dizelerde de yokum.

Vecdi Murat SOYDAN
18/08/2005 Mihaliççık

Vecdi Murat Soydan

Affet Beni

Seni içimde öldürdüm.
Mecburdum.
Yoksa, ikimizi de öldürürlerdi.
Ölümsüz olsa da,
Şevdamızın,
Ölü bir kelebek misali,
Yanlış yer ve zamanda doğduğunu
Ve etkisiz eleman olduğunu,
Sağlamasını yaptığımda anladım.
Sabah çıkardım, attım yüreğimden.
Böldüm, parçaladım.
Çarptım,
Bir yerlere savurdum.
Olmadı, akşama topladım yeniden.
Yine çıkardım, yine böldüm.
Kara dedikleri sevdayı.
Seni içimde öldürmeye.
Mecburdum.
Affet beni.

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

12/05/2008-Eskişehir

Vecdi Murat Soydan

Ağıt

ŐİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Güneş mi doğar kararan hasrete,
Etme bana, etme Mevla'm büyüktür.
Bu hasret kalbimde ağır bir yüktür,
Etme bana etme Mevla'm büyüktür.

Yağmurlar mı yağar uzayan yola,
Sabahları bölüp ayıran yola,
Varsın uzasın hasretler yola,
Etme bana, etme Mevla'm büyüktür.

Göz göz olmuş yaşla yazdığım kağıt,
Sana kalpten gelen yazdığım ağıt,
Hatırlatır mı bir gün seni sana,
Etme bana, etme Mevla'm büyüktür.

Muhip Erdener SOYDAN
15 Eylül 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Ağlarım

Bir ah çeksem inim inim iniler hep dağlar
Dağlar, yüregimi acıtır insafsız dağlar
Tutuşur için için, yanar, tüter bedenim
Oturmuş bir köşede, sessiz bir adam ağlar
Sensizliğe alışmamış bir adam ağlar

Bir ah çeksem, bilirim kimseler duymaz beni
Bir ben bilirim acımı, bir ben anlar beni
Yaşamaya çalışırım gittiğinden beri
Oturmuş bir köşede, sessiz bir adam ağlar
Vedayı kabullenememiş bir adam ağlar

Gözüm görmez, elim tutmaz oldu hiçbir şeyi
Dünya da sizin olsun, istemem hiçbir şeyi
Benden kalan son eserim, bu yadigâr cismim
Oturmuş bir köşede, sessiz bir adam ağlar
Kadere talihe darılmış bir adam ağlar

Gül açmaz bu dağlarda, kervan geçmez, kuş konmaz
Bu dil yemin olsun bir daha adını anmaz
Yalanlarına, mezardan babam çıksa kanmaz
Oturmuş bir köşede, sessiz bir adam ağlar
Hıçkırıklar içinde, masum bir adam ağlar

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/06/2008- Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Ah Gülüm Vah Gülüm

Ah gülüm, vah gülüm,
Sen şimdi bana, çık git hayatımdan,
Eski defterleri kapat diyorsun öyle mi?
Yaralarım kanayacaksa kanasın,
Üzülme sen, sana bir şey olmasın...
Kapatmak için önce yaralarımın kapanması gerekir...
Şimdi bana bir sigara yaktırdı sözlerin, közü kalbime düştü,
O gülleri kendi ellerinle ateşe verdin ya, helal olsun!

Ah gülüm vah gülüm,
Sen şimdi bana, güllerden abide yap kendine diyorsun öyle mi?
O güller sen gibi kokmaz gülüm...
Olsa olsa mezar taşı olur gönlümde...
Yaban erikleri bile bir bir dalından düşüyor, toprakta çürüyor,
Sen ki güllerin özüsün, pirisin, güzelisin, özelisin,
Nasıl atarım seni kalbimden, çürümene nasıl izin veririm,
Senden önce ben çürüyeyim,
Toprağımda elinin değdiği her yer gonca güllerle dolsun,
Kapatmam bu defteri, açılmış bir kere yaprakları,
Her yaprağında baygın bakışların, tebessümlerin,
Gülen gözlerin var...
Elime senden başka çiçek almadım dersem yalan olur,
Seviyor mu sevmiyor mu diye,
Elime aldığım papatyalara dokunmuştum,
Onların da yaprakları yerlere düştü...

Ah gülüm, vah gülüm,
Sen şimdi bana, çık git hayatımdan,
Eski defterleri kapat diyorsun öyle mi?
Canım, kıymetlim,
O mahzun gözlerini ilk gören bendim,
Ruhundaki depremleri ilk ben hissettim,
Sana hüznüleri yakıştıramadım,
Göz yaşlarını bensiz nasıl sileceksin?

Vatanımdan, bayrağımdan, kutsal kitabımdan,
Engin denizlerden, yüksek dağlardan, bereketli topraklardan,
Türkülerden, ezgilerden, bülbüllerin sesinden,
Velhasıl dört bir yanı cennet yurdumun iklimlerinden,
Yağmurundan, karından, hatta çamurundan nasıl kopamazsam,
Senden de kopamam...
İçimi, içtiğim su değil, bir içim su misali bakışın serinletirdi,
Ekmekle doymazdım, zaten ben hiç ekmek de yemezdim,
Sevgindi beni doyuran, aç kalsam da tasa etmezdim...

Ah gülüm, vah gülüm,
Sen şimdi bana, çık git hayatımdan,
Eski defterleri kapat diyorsun öyle mi?
O buğulu gözlerin çağlamasın, sakın ola ki ağlamasın,
O tatlı bakışların, hoş gülüşlerin güneşe eştir,
Ne vakit ağaçlardan sarı sarı yapraklar düşse,
Yine aklımda sen olacaksın...

Hani ne diyordu bir şarkıda: ' Koparma gülleri dalında kalsın,
Beni yaktın, bir de bülbül yanmasın... '

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
11/09/2016-Isparta,00.20

Vecdi Murat Soydan

Ah O Gözlerin

Trafik ışıkları başıma bela olur,
Kırmızıda koşar adımlarla geçerken,
Yeşilde sendelerim,
Gözlerin aklıma gelir,
Oturur caddenin ortasına,
Deli gibi seni beklerim,
Araba mı vuracak?
Vursun...
Ceza mı kesecek trafik polisleri?
Kessin...
Aklımdan çıkarabilirlerse çıkarsınlar,
Yüreğimden de atamazlar ya,
Ah o gözlerin,
Nasıl da derin derin bakarlar,
Can evime sanki,
Bir bidon benzin döküp yakarlar...
Yakarlarsa yaksınlar,
Alevi yeşil olsun,
Dumanı ciğerime dolsun...

Hemen, şimdi, şu an,
Tüm lambaları bozmam lazım,
Ve de bütün sokakları,
Duvarları, yolları, arabaları,
Yağan karları, hatta kır atları,
Doğan güneşi, göğün mavisini,
Ne çıkarsa önüme,
Allah yarattı demem,
Baştan aşağı bir bir,
Bir güzel yeşile boyamak isterim...

Az kaldı az, yakındır,
Tutacaklar iki kolumdan,
Ve de uyuşmuş bacaklarımdan,
Doğruca götürülecekler akıl hastanesine,
İlk müdahale benden gelecek,
Diyeceğim ki ambulans şoförüne,
" Yeşilde selam dur, inecek var."

Giydireceklerse de giydirebilirsinler,
Ama bir şartla, ikincisi yok,
Gömleğimin rengi gözlerin olsun,
Ya da renk körü olayım,
Senden başkası haram olsun,
Bütün renkler yalancı,riyakar olsun...

Ah o gözlerin,
Nasıl da derin derin bakarlar,
Sanki sorgusuz sualsiz,
Beni daracağına asarlar...
Asarlarsa assınlar,
İpi yeşil olsun,

Gözlerin sonum olsun.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
31/12/2017, Saat: 19.22, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ah Ulan Başım

Ben de bir insanım,
Hatayı en başında yaptım,
Boyumdan büyük işlere kalkıştım,
Büyük sevmeyecektim,
Yanılmışım.

Ne yaptım ne ettimse,
Sevdamı bir türlü yüreğimden atamadım.
Başımdan da.
Hani diyorum kuyu olsa da içine atsam,
Sonra üzerini örtsem, kapağına da taş bassam.
Yoksa kuş vurur gibi, kendimi tüfekle başımdan mı vursam?
Ah ulan baş belası dertli başım!
Seni de vefalı bilirdim,
Hain çıktın.
Başıma ne işler açtın.

Ne biçim bir sevdaymış bu,
Sığmıyor hiçbir mücevher kutusuna,
Yüreğime çakılı.
Başım dumanlı, dağlar dumanlı,
Alıp başımı uzaklara mı gitsem?
'Kim kabul eder bir başına seni,'
'Otur oturduğun yerde',
'Akıllı ol oğlum, aklın çocuk akli!' diyor içimdeki ses.
Sevmiyorum demekle olsaydı,
Vallahî de billahî de sevmezdim.

Onu görünce siz de çok seveceksiniz,
Bakışı tatlı, gülüşü tatlı,
Gerdanı pamuk gibi,
Elleri kınalı.
Sevilmez mi bu pamuk şeker,
Pek de güzel, pek de endamlı.

Sevdamı hoş gören de oluyor, hor gören de.
Hatta başını çevirip, görmezden gelen de.
Ağızlarda sakız olsak da milletin,
Çiğneyip çiğneyip patlatsalar da balon gibi,
Umurumda değil, it ürüyecek nasıl olsa.
Elbet bu kervan da yürür, kırılrsa bile yüreğimiz.

Konuşsunlar yatsınlar sabahlara kadar,
Kendilerini aldatırlar.
Uyanık olan benim,
Sabahın kaçında yazıldı bu şiir,
Bilen var mı?

Şimdi sıkı durun,
Asıl bombayı ben patlatıyorum:
'Yakında düğünümüz var!'
'Çalsın sazlar,

Çatlasın düşmanlar.'

Özür dilerim!
Gece fazla kaçırmışım,
Dünya, başımda dönüyor.
Ben böyleyim işte,
Ya hayal, ya düşünürüm.
Ya da kafam güzeldir,
Güzel güzel bakarım dünyaya.
Kimsenin işine karışmam,
Kendi işime bakarım.

Bu sevda başımı daha fazla yemeden,
Şimdi ayılmanın vakti.
En iyisi ` kelle paça ` yemeli.
Bol sarımsaklı, acılı, sıcak sıcak iyi gider,
Buyurun dostlar, bendensiniz,
'Afiyet olsun.'

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
16/08/2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Aklıma Sen Düşme

Aklıma sen düştün aniden,
Bir damla ateşte yandım ansızın,
Ateş bu, cehennem misali sıcak,
Ruhum can çekişmekte,
Bedenim cehennemden de sıcak...

Bir yudum su veriniz, biraz içeyim,
Söndüreyim şu ateşi,
Biraz bağıma, biraz ateşe dökeyim...
Nafile, köz oldu bu kez yüreğim,
Ne su söndürür ateşi,
Ne vardır derdimin çaresi,
Su, çağlayan misali değdikçe bedenime,
Lakin, bu kez ben boğulurum,
Bir yudum suda ansızın...

Aklıma sen düşme,
Yaşamak istemem böylesine delice,
Gizemli, kapkara sevdayı,
Ne görmek isterim yüzünü,
Ne de hatırlarım adını,
Uykusuz kalmaya razıyım,
Görmek istemem asla,
İçinde sen olan kabusları...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29/12/2005, Mihalicçık, Eskişehir

Vecdi Murat Soydan

Aldım Elime Sazı Yazdım Bir Kara Yazı (1)

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Dedim:

Dumanlıdır bu gözlerim dumanlı,
Bir kız sevdim uzaklardan selamlı.
Bir kelebek, baldan tatlı kelamlı
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Dumanlıymış neden gözün dumanlı
Sevme beni, değilim ben selamlı
Ne kelebek, ne sözlerim kelamlı
Aşık olma a Erdener sen bana.

Dedim:

Yaza yaza kalem bitmez, ben bittim.
Korsuz odda duman tütmez, ben tüttüm.
Revan oldum aşk yoluna uz gittim,
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

İstersen yaz, ister yazma, bana ne.
İster kor ol, ister duman bana ne.
İster gitme aşk yoluna bana ne
Aşık olma a Erdener sen bana.

Dedim:

Kara kara karardı bak ocağım,
Sevgi bekler, seni bekler kucağım.
Sana yakın aşk olunca bucağım
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Kara ocak alsın seni götürsün
Beklemesin beni sakın kucağın
Bana yakın olmasın hiç bucağın
Aşık olma a Erdener sen bana.

Dedim:

Seven der ki, "yüreciğim kül olmuş,
Ahu gibi sevgiliye kul olmuş,
Karakışta kuruyan bir gül olmuş."

Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Senin yanan o yüreğin bir dursa
Gözün dönse, gönlün hepten kudursa
Senin olmam, zaman aniden dursa
Aşık olma a Erdener sen bana.

Muhip Erdener SOYDAN
15 Ocak 1963

Vecdi Murat Soydan

Aldım Elime Sazı Yazdım Bir Kara Yazı (2)

ŞİİR: Muhîp Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Dedim:

Ağla sazım, çağla sazım, çal sazım.
Ben gideyim, sen burada kal sazım.
Git yarimi tut elinden gel sazım
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Parçalansın sazın senin elinde,
İkiniz de cehennem dibine.
Hayalimi savur seher yeline
Aşık olma a Erdener sen bana.

Dedim:

Saçı siyah, gözü siyah sevgili,
Gönül yansın, çeksın bir " ah " sevgili.
Kalbim tahttır, sen de bir "şah" sevgili
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Saçım siyah, gözüm siyah n'olmuş?
Gönlün yanıp " ah " çekse de ne olmuş?
Senin kalbin bana neden eş olmuş?
Aşık olma a Erdener sen bana.

Dedim:

Ocak ayı, ocak yaktım gönlüme,
Tanrı versin, uzun yıllar ömrüne
Toka olam, her bir saçın örgüne.
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Ocak ayı birkaç maltız da yaksan,
Bir dileğim: Ah sen beni unutsan
Deli olsan, her geçen gün oynatsan.
Aşık olma a Erdener sen bana.

Dedim:

Vakit geçti, saat geçti, gün geçti.
"Seven" geçti, kalem geçti, ün geçti.
Aşık geçti, nefret geçti, kin geçti.
Aşık oldum a güzel kız ben sana.

Dedin:

Vakit geçsin, saat geçsin, gün geçsin
"Seven" geçsin, kalem geçsin, n geçsin.
Aşık geçsin, nefret geçsin, kin geçsin.
Aşık olma a Erdener sen bana.

Muhip Erdener SOYDAN
15 Ocak 1963

Vecdi Murat Soydan

Alemlerdeyim (GÜLCE=Gölce)

Alana sattım
Dünyanın anasını.
Rafa kaldırdım,
Dertleri, tasaları.
Alemlerdeyim
Geziyorum semayı.
El sallıyorum
Gökteki bulutlara,
Uçan kuşlara.
Görür gibiyim seni,
Ulaşıyorum
Kuyruklu yıldızlara.
Mutluyum, mutlu!
Yüzün gibi aydınlık
Ayın ışığı.
Bak, dilek tutuyorum
İkimiz için.
Sevdalar bizim olsun
Dünya, alemin.
Hiç olmazsa burada,
Yüzümüz gülsün.

Vecdi Murat SOYDAN

AÇIKLAMA:

NAZIM TÜRÜ: GÜLCE

1-Gölce, aynı zamanda adını, edebi akımımıza da vermiş olan bir nazım türüdür.

2-Japon edebiyatının HAİKU adını verdiği nazım türünün bizim edebiyatımızda yeni bir ruhla ele alınışıdır.Japon İNTİHAR ETMEDEN-Yani HAKİRİ yapmadan önce kendini bir odada 5 veya 7 gün hapsedip DÜŞÜNCEYE DALARMİŞ ve dışarı çıktığında,

Birinci mısrası 5

İkinci mısrası 7 heceden oluşan DOĞAÇLAMA bir şiir-bir SON SÖZ söyler ve sonra da KENDİSİNİ ÖLDÜRÜR-harakiri yapmış. Çoğunlukla da bu söylediği SON SÖZ-SON ŞİİR-SON DİZELER-ölen Japonun KABRİNDEKİ, TAŞA YAZILIRMİŞ... İşte JAPON ŞİİRİNDE BUNA (((HAİKU))) adı verilmekte...

Yani,

HAİKU, birinci mısrası 5, ikinci mısrası 7 hece şeklinde devam eden bir şiir türüdür...

3-Hece vezniile yazılır. Kafiye yapılıp yapılmaması şairin dileğine bırakılmıştır.

Önemli olan mısralardaki hece sayısıdır.

4-Birinci mısra=5 HECE ve İkinci mısra=7 HECE olmak kaydıyla, dörtlük tarzında, beşlik, altılık veya başka sayılarda GÜLCE yazılabilir.

Önemli olan BİR MISRANIN 5 HECE, ONDAN SONRA GELEN MISRANIN YEDİ HECE OLMASIDIR.

5-GÜLCE'nin şematik yapısı şöyledir:

.....5 Hece

.....7 Hece
.....5 Hece
.....7 Hece
.....5 Hece
.....7 Hece

Böylece isteğe bağlı olarak devam edebilir.

Vecdi Murat Soydan

Alın Beni Askere

Namertlere acımam, cezasını keserim!
Ecdadıma sövenin, kafasını ezerim!
Mevzubahis vatansa, gözüm karadır susmam!
Hainlik yapanlara, tek başıma yeterim!

Elhamdülillah Türk'üz, önderimiz Atatürk
Bayrak dalgalanacak, toprak olsa da son Türk
Yolumuz sevgi yolu, yüce dinimiz İslam
Elmistan değerlidir, cihana bedel her Türk

Alın beni askere, verin elime silah!
Adı üstünde düşman! , kalleşler olmaz iflah
Bu, Kurtuluş Savaşı, vazgeçmek yok, ölmek var!
Başlayalım bir yerden, Allah kerim, bismillah!

İntikam alınacak, bekliyoruz gününü
Bunlar bir avuç soysuz, Apo'nun pis ürünü.
Yok olup gidecekler, vatanımı bölenler
Tarih yine yazacak, Mehmet'imın ününü.

Hani Türk, Kürt kardeşti, nerde bunun cevabı
Askerime kıyanın, yoktur dini, kitabı
Yok ayırımız gayrımız, tek bayrak altındayız,
Dün gibi kulaklarda, Ata'mızın hitabı

Yürekler dağlanmasın, analar ağlamasın,
Herkesin yüzü gülsün, karalar bağlamasın
Alın beni askere, verin elime silah!
Yeter! sabrımız taşı, gönüller çağlamasın.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
22 Ekim 2011-İsparta -Saat 02:05

Vecdi Murat Soydan

Alnımın Çizgileri

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Ne arayıp bulmuşum,
Ne arayıp sormuşum
Nerden sizi almışım
Alnımın çizgileri...

Beni benden aldınız
Aynaya kul kıldınız
Kaldı derin anınız
Alnımın çizgileri...

Gençliğim, çocukluğum
Varlığım ve yokluğum
Bak geldiniz korktuğum
Alnımın çizgileri...

Sitemim size değil,
Gördüğünüze değil,
Saçlarda güze değil,
Alnımın çizgileri...
Sevgililer, sevdalar
O kâhreden edalar
Bitti artık davalar
Alnımın çizgileri...

Artık beni bırakın
Gençliğimi aratın
Beni tekrar yaratın
Alnımın çizgileri...

Muhip Erdener SOYDAN

22 Ağustos 1984 Yenimahalle-ANKARA

Vecdi Murat Soydan

Altın Kafes

<http://www.birgonulbal.blogcu.com> http://www.simliresim.com/simli_resim/siir/s10.gif title='Simli Resimler' border=0>
[
İlle de vatanım demiş”
Durun! Benim de söyleyeceklerim var,
Bu alemde, bir ruhum, bir bedenim var.](http://imageshack.us/ "ImageShack - Image And Video Hosting")

Dertli bülbül sen yalnız değilsin
Tutsak olan bir sen değilsin...
Bil ki, ben ne kral, ne padişahım.
Senin gibi naçar, senin gibi perişanım.

Altın kafes, hasret prangası...
İkimizin de çektiği, sevda sancısı,
Bu bir zulüm, her şeyin en belalısı.
Sevgiliye kavuşmaktır en tatlısı.

Söyle bülbül çaresini derdimin,
Bu kafesin anahtarı kimdedir.
Sevdiğim hangi yaban eldedir...
Kim bilir... Belki de meçhuldedir...

Git bülbül, anahtarı bul ve getir,
Aç kafesi, gönlümü neşelendir.
Kalırsam burada bir başıma,
Benim sonum, topraktır kefendir...

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 01

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi :15 Ekim 1986

Kararan gönlüme ışığını tut,
Titresin ışığın kalbimde anne!
Gözüm yollarında kalbimde umut,
Unutma ne olur, unutma anne!

Sanma ki beni, sen unuttun diye,
Evladım! Evladım deyip inleme!
Kaderimiz böyle, talihimiz mat,
Genç, sağlam kalbimi durdurma anne!

Hasretinle yanıp kül oluyorum!
Geçtiğin yollara kul oluyorum,
Gözünün yaşına gül oluyorum,
Kuruyan gözümü yaşlatma anne!

Buradan selam var, üzülme anne.
Annenden selam var, üzülmesin diyor.
Beni de sorarsan, bildiğin gibi,
Hasretin yolundan giderim anne!

Muhip Erdener SOYDAN
06 Mayıs 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 02

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Gözünden yaş akmasın,
Işığın aydınlatsın,
Yolumu anneciğim!
Kalbini dağlamasın
Hasretin anneciğim!

Yıkılsın hep duvarlar,
Yerler ile bir olsun,
Bize doğru yol olsun!
Yollar sana kul olsun!
Geç! diye anneciğim...

Çakıl taşları olsam,
Ankara yollarına,
Basıp geçesin diye.
Rüyamdaki yolundan,
Sekip geç anneciğim!

Muhip Erdener SOYDAN
12 Mayıs 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 03

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Yollara bakıyorum anneciğim,
Karanlık gecelerde yağmurdan parlayan yollara.
Hayallere dalıyorum anneciğim,
Karanlık gecelerin uykusuz saatlerinde.

Seni görüyorum anneciğim,
Siyah bir perdenin arkasında ağlıyorsun,
Kalbimi dağlıyorsun...

Saadetimi arıyorum anneciğim,
Görmek istiyorum hayalini ıslak yollar üzerinde,
Ağlıyorum anneciğim.
Yollara bakıyorum anneciğim
Yağmurdan yıldız yıldız parlayan yollara...
Yollara bakıyorum anneciğim,
Beni senden ayıran,
Yağmurdan ağlar gibi görünen yollara...

Muhip Erdener SOYDAN
18 Mayıs 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 04

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Sarardı yüzüm,
Karardı gözüm,
Yollara bakıp,
Ağladım anne...

Geldi baharım,
Oldu dallarım,
Gönlüme baktım,
Kurumuş anne...

Sararıp soldum,
Boşalıp doldum,
Ben neler oldum,
Ah bilsen anne...

Yağmurlar yağdı,
Seller boşaldı,
Kalbe dadandı,
Ayrılık anne...

Günler hep geçti,
Ayrılık yetti,
Gözyaşım bitti,
Ne yapayım anne...

Buymuş kaderim,
Olsun, çekerim.
Bıkmaz çekerim,
Ne çıkar anne...

Erdener durdu,
Dili kurudu,
Eli yoruldu,
Yorulsun anne...

Muhip Erdener SOYDAN
24 Mayıs 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 05

Sağa sola bakma öyle, niçin beni arıyorsun?
Hayalinle durma öyle, yüreğimi yakıyorsun.
Anacığım derken o gün bir üzüntü vardı bende,
Sesim çıkmaz sanıyorsan dinle biraz kulak ver de.

"İnliyorum" anacığım, makberimin derininden,
Yolma sakın ak saçını
Evlatçığım gitti diye.
Sesimi duy anneciğim vazgeçer miyim hiç senden.
Beni sakın unutma " bir evladım vardı" diye...

Muhip Erdener SOYDAN
16 Haziran 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 06

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Neden cevap yazmadın gönderdiğim mektuba?
Bir şey mi oldu yoksa, hasta mısın acaba?

Geceleri gözümde uyku yok inan anne,
Seni düşünüyorum inan ki seni anne.

Göz yaşıyla suladım yazarken mektubumu
Şimdi dilim kurudu gözyaşlarım da durdu.

Mazinin ötesinde durmuş beni beklersin,
Kederli yüreğime kederleri ekersin.

Nasıl bekleyeceğim bilmiyorum bir yılı
Acep anne, hasret mi kovalar bu yılları?

Yarım kalan kalbimi gittikçe yarıladın
Gül gibi benzimi de gittikçe sarıladın.

Beklerim mektubunu göndermemelik etme
Hasta falan değilim, beni hiç merak etme.

Hep geçen günlerimi hasrete sarıyorum
Tatlı "ana" sesini şimdi de arıyorum

Bu hasret baki değil, kavuşacağız elbet
Çık gurbet kırlarına, uzun yolları seyret.

O an, de ki içinden " Ayırdın bizi yollar"
"Bu hasret uzamadan kavuştur bizi yollar."

"Selam götür rüzgarlar selam götür oğluma,
"Sılada ana diye çirpınan yavrucuğa."

" Selam götür bulutlar selam götür sılaya"
"Sesim duydukça oğlum bassın hasret yaraya"

"Bu fani dünyamda da bir yavrucuğum vardı"
"Sılada yemez içmez ana diye arardı."

" O'nun ne günahı var, bütün günahlar bende,"
" Tanrım bana kuvvet ver bütün kuvvetler sende."

"Gözü yaşlı bıraktım yavrumu Ankara'da"
"Zaten yarası vardı, bir de ben açtım yara."

"Selam götür ey güneş, ısıt uzun yolları"

“Eritme sakın güneş, selamlı bulutları.”

Böyle dedikten sonra, in kırlardan aşağı,
Korkma, güneş eritmez selamlı bulutları.

Eğer eritirse de, yağmur olsun dökülsün
Kalpteki sızıları söküp alsın götürsün.

Kal sağlıcakla ana, yollarımız kısalar,
Gözümde akan yaşlar bir gün olur uslanır...

Muhip Erdener SOYDAN
04 Temmuz 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 07

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Çağıldar kalbimin hasret köşesi,
Çağıldar gözyaşım, sensiz olunca.
Gönlümün hiç kalmaz sensiz neşesi,
Anaya da ırak, hasret olunca.

Çağıldar, yolların üstündeki taş,
Çağıldar, anamı ayıran dağlar.
Görünür hayalde, sevgili bir baş,
Tatlı tebessümle gözleri ağlar.

Çağıldar geceler, ay dede donuk,
Çağıldar yüreğim, şimdiden yanık.
Bir günlük et beni yanında konuk,
Çağıldar hasretin gözümde anne...

Çağıldar dereler, çaylar, ovalar,
Çağıldar annesiz kalan yuvalar,
Çağıldar, dağlarla, sarı tarlalar,
Çağıldar göz yaşım, ağlarım anne...

Bir gün geleceksin; unutulacak
Kalpteki yaralar, gözdeki yaşlar,
Çağıldasın yollar, hüznü başlar,
Çağıldasın kalpler, billurlu gözler,
Bu hasret bizlere baki kalacak...

Muhip Erdener SOYDAN
13 Ağustos 1960

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 08

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Hey kara taşlar, berrak dereler,
Anarım seni bir çok kereler,
Ağlarım ana bir çok zamanlar,
Seni arıyor bu yaşlı gözler.

Yaşlı gözleri kurutma sakın
Bu, aramızda yaştan bir yoldur.
Hasret uzadı, sarardı ekin,
Sana uzanan anasız koldur.
Hey anacığım, kalbin bütün mü?
"Oğul sılada, yap'yalnız" diye.
Dağdaki duman, tüten tütün mü?
"Hey oğul, beni bekleme" diye.

Bu anasız kol, hasretle bekler,
Gözyaşlarına hasreti ekler,
Uçan kuşlardan bir selam bekler,
Sana seslenen, oğul sesidir,
Sana gözüken, oğul düş'üdür...

Muhip Erdener SOYDAN
21 Ağustos 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 09

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bu akşam yine mahzundur kalbim,
Gözümde yüzün hayal olunca.
Bu akşam yine tutmuyor elim,
Resmini anne bir an tutunca...

Kalpler bir an olsun uzakta,
Elem olmasın sevinçler olsun.
Yağmur mu yağar dışarı bak da,
Yağmur, hasretin yerine dolsun...

Bir gün gelersen gördüğün mezar,
Annesiz ölen bu faninindir,
Hasretin kazıp örttüğü mezar,
Annesiz kalbin yattığı yerdir.

Muhip Erdener SOYDAN
15 Eylül 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 10

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Sonbaharın bu gününde,
Aldı beni derin acı.
Sanıyorsun, ben zevkimde,
Hayır, sana ben duacı.

Bu belki de son mektubum,
Sonbaharın bu gününde.
Belki sensin şimdi kaybım,
Kalbimdeki son fecrimde.

Belki kalbin yarım kaldı,
Bir evladın hasretiyle.
Belki seni hasret sardı,
Sonbaharın bu gününde.

Hatırlarsın belki anne,
Gideceğin o ilk gün,
Unutma sen beni anne,
Demiştim de ağlamıştım.

Sonbaharın bu gününde,
Güneş gökte donuk donuk.
Artık anne artık bitti,
Bitti anne bu ayrılık...

Geleceksin, hastaymışsın,
Ne acıdır bu kelime.
Reva mı bu bana anne?
Bu hasretin eleminde...

Kalacaksan eğer çok az,
Hiç gelme de daha iyi.
Unutma da sakın beni,
Birkaç satır mektupcuk yaz.

Ya gel, ya kal, ya hiç dönme,
Beni bırak bu eleme,
Derdim çoktur tazeleme,
Ya sev beni, ya da unut!

Muhip Erdener SOYDAN
25 Eylül 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 11

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

- Üç gün, rüzgar gibidir -

Şimdiye kadar okumadığın mektuplarımı,
Daha da okumayacak mısın anne.
Onlar buraya değil, kalbime yazılıdır.
Hasretin silinmez hatırasıdır.

Okuyamayacaksın anne hiçbir zaman
Geçse de aradan günler, aylar.,.
Geçse de aradan uzun bir hazan
Unutulmaz bir bağdır yazılan hatıralar.

Bir sinsi yağmur gibi yavaş yavaş sardı bu hasret,
Dedim kendime biraz, biraz daha sabret,
Şurası var ki, "üç gün geçer"
Bir yara yapmış kalpte; geçmez yine bu hasret...

Muhip Erdener SOYDAN
29 Eylül 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 12

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

- Yanık Yüreğimdeki Anam-

Aklımdasın anacığım
Sabah serinliklerinde yine
Hasretin düş düş oldu
Sevgi derinliklerinde yine.

İçimçe ağlıyorum anacığım
Ayrılık kahretti derinden
Bir acı, bir sızı ile sen,
Aklımdasın, ne çare ki,
Lakin ben, dertli oldum
Ellerini öperim gözyaşlarımla
Anacığım unutmadım seni
Bir acı, bir sızı
Bir keder ile doldum.

Muhip Erdener SOYDAN
30 Ağustos 1965 Saat 07:45 Çınar-Diyarbakır

Vecdi Murat Soydan

Anneme Mektup 13

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Ağlayan gözümün kanlı yaşını
İçime attığım yetmez mi anne?
Yirmi biri aşan şu genç yaşımı
Sılaya göndersem gitmez mi anne?

Kalem kalem oldu yollar gözümde,
Bilirsin hakikat vardır sözümde
Senin sızın ile yanan özümde
Duman duman hasret tütmez mi anne?

Yetmedi çektiğim, daha ne olsun
Evlat yüreğine annesi dolsun
Günleri azapla gurbette kalsın
Gün gelir bu sızım bitmez mi anne?

Muhip Erdener SOYDAN
08 Nisan 1966-Çınar/DİYARBAKIR
Vecdi Murat Soydan

Arar Oldum Senli Günleri

Benimdin, bir başkası eldi,
Varlığın, bir ömre bedeldi.
Hayat seninleyken güzeldi
Arar oldum senli günleri

Karalar giydim, ben de ak'tım.
Yokluğuna ağıtlar yaktım
Aylarca yollarına baktım
Arar oldum senli günleri

Rüyamda gördüm, gerçek sandım
Gece gündüz adını andım
Cihanda, bir tek sana yandım
Arar oldum senli günleri

Sevmektir, sadece başarım
Uğruna, çölleri aşarım
Deli aklıma hep şaşarım
Arar oldum senli günleri

Yordu felek, gayrı tekledim
Kederime, keder ekledim
Dört gözle dönmeni bekledim
Arar oldum senli günleri

Vecdi Murat SOYDAN
17/11/2008-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ardından

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Sinem yaralıdır sarmaya gelmez,
Aşkımdan dertliyim, neyleyim şimdi
Severim diyordu sormaya gelmez.
Gönlümü ne ile eyleyim şimdi.

El sarar tenini, ben ise mahzun,
Beklerim yolunu nice ümitle
İçimde göz yaşım, içimde hüzün
Derdimi kimlere söyleyim şimdi.

Dudağım şarkını söylemez oldu,
Sen musikimdin, ben ağıt dolu.
Çılgınken gözlerim, ağlamaz oldu
Yine şarkı söyle, dinleyim şimdi.

Terkedip, mahzunca bırakışına,
Hicranla tahammül etmez yüreğim
Bıaktım kendimi tüm akışına
Bırak beni, bence inleyim şimdi.

Muhip Erdener SOYDAN
26 Nisan 1966 Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Arzu

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bir anne kucağı istiyordum
Çocukluğumun korkularında
Koşup O'na yetişmek
Kollarına atılmak istiyordum.

Bir öğretmen istiyordum
Bana "aşk" kelimesi yazdıracak
"Sevda" ile cümle kurduracak
"Hasret" ile mezun edecek.

Bir vazife istiyordum
Sıcağımsı ekmeğiyle doyuracak,
Bir tanrı istiyordum
Aciz kaldığımda beni kayıracak.

Bir sevgili istiyordum
Aşkına sadık, sevgime sadık
Beni hasrete boğmadan gitmeyen
İçimde acısı tütmeyen.

Bir mezar istiyorum şimdi
Ne zaman tanrım beni alırsa
Dikilecek taşım olursa,
Üzerine " sevdalı" yazsınlar...

Muhip Erdener SOYDAN
14 Ağustos 1965- Saat 17:23- Çınar-DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Aslında

<center><img
src=http://www.simliresim.com/simli_resim/dividers/002.gif title='juegos'
border=0>
<center><font
size='2'>juegos</center></center>

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img102.imageshack.us/img102/2028/7ezipe1enefz9.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>ASLINDA</marquee></marquee>

Sen bir güldün...
Ben bin güldüm seninle.
Sen bir baktın,
Ben bin yandım.
Sen...beni...
Aslında,
Gülerken ağlattın.

Sen bir gittin,
Ben bin öldüm uğruna
Sen bir gerçektin
Ben bin hayale daldım...
Sen.. Beni...
Aslında,
Yaşarken toprağa gömdün.

Vecdi Murat Soydan

Aşk Acısı

_____ ' Bize aşk acısını anlat. ' dediler. Anlattım. _____

İçinize kırık cam parçacıkları dolar,
Keser, her yerinizi parçalar.
Yüreğiniz durmadan kanar, kanar, kanar,,,
Yemeden, içmeden kesilirsiniz,
Lokmalar ağzınızda kocaman olur,
Yutamazsınız,,,
İçiniz, yanar, yanar, yanar,,,

Boğazınıza kör, paslı bir bıçak saplanır,
Konuşmak istersiniz, konuşamazsınız.
Diliniz bağlanır, çözemezsiniz.
Devası olmayan bir illete tutulursunuz,
Her yanınızı sarar, sarar, sarar,,,
Ölemezsiniz!

Görmek istersiniz her gün,
Sesini duymak istersiniz,
Zamanı geriye alıp,
Yaralarınızı sarmak istersiniz.
Kollarınızla sarmak istersiniz.
Saramazsınız!

'Hatayı nerde yaptım? ' dersiniz.
Bir çıkış yolu bulmak istersiniz.
Bulamazsınız!
Hepsinden acısı nedir bilir misiniz?
Unutayım! dersiniz,
'Geçmeyim sokağından.' dersiniz,
Yolunuzu değiştirirsiniz.
Başaramazsınız!

Mekanı terk edersiniz, taşınıp gidersiniz uzaklara,
İki 'tek' atıp, sarhoş kafayla aramayım diye,
Telefon rehberinden ismini silersiniz,
Ama nafi!e!
Gözünüzü açarsınız, karşınızdadır hayali.
Kapatırsınız, rüyalarınıza girer.
Unutamazsınız!

Bir kibrit çakıp yakmak istersiniz kendinizi,
Yüreğinizde yaşıyordur sevgisi,
Kıyamazsınız!
Atayım dersiniz,
Yüreğimi uçurumlardan aşağılara atayım,,,
Atamazsınız!

Bir kalemde silemezsiniz,
Hatıralardan vaz geçemezsiniz.
Acınız hep devam eder.

Dindirmek için, başka sevdalara yelken açarsınız.
Açarsınız, açarsınız da,
Yüreğinizin bir parçası hep kapalıdır.
Acınızı dindiremezsiniz!
Kendinizi kandırırsınız.

Hiçbir aşk, ilkinin yerini tutmaz.
Sevgiye haksızlık yapılmaz.
Sonrakiler, dikiş de tutmaz.
Çünkü insan, hayatta bir kez sever,
İki kere ölünmez.
İşte böyle bir şeydir aşk acısı.
Her 'gün' doğumunda başlar,
Gün bitene dek devam eder.
Kurtulamazsınız,,,

Uykunuz bölünür,
Yüreğiniz bölünür,
Aklınız bölünür.
Sürünürsünüz,,,

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
20 Ocak 2013-Saat: 00:10-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Aşk Olsun

Aşk olsun, hep olsun.
Kuracağın cümlelerin içinde sevgi olsun.
Para, servet istemem,
Başkalarının olsun.
Aşk pınarından küpümü doldur.
Bu bana yeter.
Neşem olsun.

Bir konuş benimle, ses ver bir,
İlham ver, elini ver.
Ver de ne verirsen ver,
Yeter ki ver,
Yeter ki içinde aşk olsun,
Kalbini ver.
Ödülün olsun.

Seviyorsan söylemelisin,
Haykırmalısın,
Avazın çıktığı kadar bağırmalısın.
Vefalı olmalısın,
Sevgini yaşatmalısın.
Sessiz kalmamalısın.
Konuşmalısın.
Yoksa lal mi dilin,
Sağır mı yüreğin,
Karadenizde gemilerin mi battı?

Ne bu soğuk harp,
Ne bu soğuk duruş.
Yoksa kırıldın mı bana,
Öfkeli misin?
Seni sevdim diye sitem mi ediyorsun?
Canın sağ olsun.

Bir bebek tazeliğinde,
Ana şefkati misali sııcacık olsun sevgin
Bir çocuğa ilgi gösterir gibi,
şımart beni sözlerinle,
Kucağına al, oturt,
Öp beni, kucakla.
Sev.
Sar, sarmala.
Oyna benimle,
şımart işte.
Aşk olsun.
Havam olsun.

Oysa ben manyak gibi aşkına susamışken,
Deliler gibi seni sevmişken,
Kana kana dudaklarını içmek istemişken,
Neden kurutuyorsun beni,
Neden üzüyorsun?
Neden konuşmuyorsun?

Müneccim miyim,
Nerden bileyim beni sevdiğini?

Söyle işte,
Söyle de ne söylersen söyle,
İster şarkı söyle,
İster ağıt yak.
İster masal anlat.
Paylaş bir şeyleri benimle,
Sevgini paylaş,
Ne bileyim işte,
Bir şeyler söyle,
'Seni çok seviyorum.' de,
'Canımsın.'de.
'Her şeyim sensin.' de.
Bileyim.
Sevmiyorsan,
Hiçbir şey söylemene gerek yok.
Ama bil ki,
Şair ruhum işte o zaman ölür!
Farkında mısın?
Değilsen,
Sana söyleyeceğim bir tek şey var:

Aşk olsun!

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

27 Eylül 2012- Isparta- Saat 14:46

Vecdi Murat Soydan

Aşkı Memnu

AŞK-I MEMNU (Yasak Aşk)

Yine yıllar öncesini anımsadım.
Gözümün önüne, çocukluğumun geçtiği sokağımız geldi.
Eski üç katlı apartmanları, daracık arka bahçeleriyle,
Mütevazı bir memur şehriydi Yenimahalle'miz.
Biz bizi bilirdik, daima gülerdi yüzlerimiz,
Uzun ve soğuk kış gecelerinde bile yeşerirdi hayallerimiz.
Üç kardeş, bir odada yatardık, salonumuz yoktu.
Annemlerin yatak odasını iki camlı bir bölme ayırırdı,
Şaşardım, iki küçücük oda, mutfak, banyo ve tuvalet,
O virane eve nasıl sığardı?

Dışarıda lapa lapa kar yağarken, kömürümüz olsa, odunumuz olmazdı.
Zavallı babam düşünceli, kederli ve mahzundu.
Küçücük evimizde gül gibi geçinemesek de,
Kapımız herkese açıktı.
Ön bahçemizdeki yıllanmış at kestanesi, sanki oynucağımızı,
Tepesine çıkar, sallanır, çoğu kez de annemizden saklanırdık.
Eve asla girmez, oyuna bir türlü doymazdık.
Uyuyan bebekleri gürültümüzden uyandırır,
Hasta olan yaşlı komşularımızı çileden çıkartırdık.
Akşam ezanı okununca sokağımız derin bir sessizliğe bürünürdü.
Annemin sesi sessiziği bozardı.
' Murat,,,, Dilek,,, Haydi, yemeğe. Babanız sizi çağırıyor.'
Babamız,, öpmeye doyamadığımız babamız.
Hep çağırıyordu bizi,, hep seslenseydi.
Nerden bilebilirdik ki, babamız bir daha bizleri asla çağıramayacak.

' Sevgi ' bize yakın, bir cadde ötemizdeki sokağın adıydı.
Ne zaman o sokakta dolaşsam hayalimdeki sevgilimi arardım.
Bulamadığımdan olsa gerek, boynu bükük kalakalırdım.

Yıllar önce aşkı, eski türk filmlerinden tanımıştım,
Filmlerde sevgililer, el ele, göz göze gezerler,
Masumca sevgilerini yaşarlar,
Geleceğe dair mutluluk planları kurarlardı.
Onların gönül bahçelerinde renk renk çiçekler açar,
Sevgi dolu kalplerinde sonsuz bir huzur bulunurdu.
İki gönül bir olunca samanlık da seyran olurdu.
Düğündü, bayramdı, sevinçler kocaman bir devrandı.
Sonra sevginin yerini çirkinlikler ve kötülükler devraldı,
Ansızın bir yerlerden çirkin ve kötü adamlar çıka geldi.
Barut kokar oldu ortalık, bir bir silahlar patladı,,,
Günahsız sevgilere hüznün, göz yaşı ve kan bulaştı.

Ama masallar öyle değildi.
Mutlaka güzel biterdi sonları.
Daha doğru dürüst türkçeyi öğrenememişken,
Aşkın, önce memnu halini öğrenmiştim

Siyah beyazken televizyon ekranları.
Müjde Ar'ı ilk orada görmüştüm,
Demıştim kendi kendime:
İşte aşkım bu! "
Bir peri olmalıydı, cennet sanki onun için yaratılmıştı.
Acaba bütün kızlar böyle alımlı mıydı?
Aman Allah'ım ne kadar da saftı/m.

Bir an önce büyümeli, kocaman adam olmalıydım.
Zaman ilerledikçe yetişmek için peşinden koşuyordum.
Ama aşkı büyütürken gönlümde, kendim güdük kalıyordum.
Gerçekle yüzleşmek bu olsa gerekti...
Hayal kırıklıklarını öğrenirken,
Yıldızlara ulaşmanın imkansız olduğunu da öğrenmiştim.
Biliyordum,,, hayal edilenler asla gerçekleşmezdi,
Öyle olsaydı, isteyen istediğiyle evlenir,
Hayat toz pembe olurdu...
Aşkın o delici, kanatıcı, gönül yakıcı yanını öğrenirken
Sanki küçük kıyametler kopuyordu gönlümde ve beynimde.
Aşk, zehirli bir kase içinde sunuluyor,
Her gün bedenime enjekte ediliyor,
Ve ben ölüme biraz daha yaklaşıyordum.
Ama aşk, öldürmüyor, süründürüyordu.
Elem, hüzün, hayal kırıklığı ve göz yaşı veriyordu aşk.
Zamanla şekerli taraflarını da öğrendim aşkın.
Aşk; elma şekeri gibi, ağızlarda hoş bir tat bırakıyor,
Sonra da bol bol susatıyordu.
Kana kana su içerdim de hayali aşk çeşmesinden,
Bir türlü doymak bilmezdim.

Okul yıllarımda da bir alemdim,
Özellikle matematik derslerinde,
Çok bilinmeyenli bir denklemdim.
Ben hariç tüm sınıf çözerdi de zorlu problemleri,
Bir ben Fransız kalırdım, başlardı elemlerim.
Edebiyat derslerinde ise garip bir Mecnun'dum.
Duruydu hislerim, döktürürdü kalemim,
Müzik derslerinde Ferdi Tayfur olur,
Nikah defterine imza atar gibi,
Ümit Besen misali bestelenesi şiirlere imza atardım.
Yıllar geçti, zamane aşkları değişti değişmesine de,
Bir tek masallar değişmedi.

İyi ki de değişmiyor, iyi ki de kitaplarda yaşıyor.
Kül Kedisi yine mutlu, Pamuk Prenses yine huzurlu,,,
Ama şimdi eskisi gibi samanlık seyran olmuyor,
Sevgiler köreliyor, ihanet almış başını gidiyor.
Herkes geçim derdinde, aşkı düşünen yok,
Ne acıdır ki, sevginin adı da yok.
İnsanlar maalesef puşt olmuş...
Ben ise, hayali sevgilimin bıraktığı yerdeyim.
Ne bir adım önde, ne bir adım geride,

Beni bana bırakın!
Hayallerimi arıyorum.
Bir de elma şekerimin tadını.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

18/10/2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Aşkın Adı Dikenli Bir Güldür

Yarım haber salmış, ' nasılsın? ' diyor,
'Yüreğine adım yazılsın' diyor.
'Beni delice sev, asla unutma! ,
Sevmezsen mezarım kazılsın!' diyor.

Sevmez olur muyum, ölümüm gelsin,
Yolları biliyor, atlasın gelsin,
Göreceğim geldi, acele etsin,
Kilitlesin kapıyı, hemen gelsin.

İlk gördüğüm anda aklım takıldı,
Ona baktım diye, sevap yazıldı,
Sevmek bir ibadet, sevilen şanslı,
Mazi dün de kaldı, çöpe atıldı.

Şiirler, şarkılar ona yazıldı,
Sağır sultan duydu, beste yapıldı.
Dilinden yel alsın, ölüm ne demek?
Mezar niyetine kalbim kazıldı.

Buyursun gelsin, tutsun ellerimden,
Görsün, anlasın mutsuz hallerimden,
Kötü düşünmesin, hem çok sevildi,
Hem de düşmedi adı dillerimden.

Gönlümde kayıtlı,sevda sözleri,
Bir cevher, bir ışık, aşktır gözleri,
Duruşu, endamı, gülüşü tatlı,
Öyle sevmişim ki, kaldı izleri.

Alev alev yanar, aşkıyla solum,
Dikenli bir bahçe, çileli yolum,
Kanasa da içim, arar bulurum,
Sıkı sıkı sarar, bırakmaz kolum.

Özenmiş bezenmiş, yaratmış hüda,
Görülmez ne bir kibir, işve, eda
Olduğu gibidir, sevgiye aşık,
Düşünmeden kendini eder feda.

Allah'ım ona dert keder vermesin,
Kem gözle bakan murada ermesin,
Öyle sevildi ki, bu onun hakkı,
Varsın özlem olsun, uzun sürmesin.

Şair dün suskundu, bu gün çağladı,
Şevgi kemendini bir bir bağladı,
Gönlü dile geldi, şimdi çok mutlu,
İçi sevinç dolu, ondan ağladı.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

01/05/2013-Saat: 22.50- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Aşkın Doğuşu

Önce yeryüzü yaratıldı, sonra Adem.
Dünyada bir başına yaşanmazdı,
Allah acıdı da, Havva'yı yarattı,
Soktu Adem'in koynuna.
'Aşk' böyle doğdu.
Kimine göre kadın şeytandı,
Yoksa Adem yer miydi yasaklı meyveyi?
Adem ile Havva cennetten kovulunca,
Sanki taş düştü başlarına,
Aşk orada bitti, nankörlük aldı başını gitti,
Aşklar laflarda kaldı, sevgi sözcükleri kitaplarda...

Okunan tüm şiirlerde,
Dinlenen tüm şarkılarda,
Aşk ve sevgi kelimelerini duyarız duymasına da,
Doya doya aşkı yaşar mıyız,
Çıkarsızca sever miyiz birbirimizi, orası meçhul...

Neyi paylaşamıyoruz?
Neden çıkıyor savaşlar?
Sevgi, aşk yaşanmış olsaydı,
Zulüm eder miydi,
Kıyar mıydı birbirlerine insanlar?
Nedir bu hırs, öfke?
Nasıl olma gelecek miyiz?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların şairi)
19/03/2014- Isparta- Saat: 17.10

Vecdi Murat Soydan

Atatürk Sevgisi

Yıl: 1988- Lisenin son sınıfında pansiyonda yatılı olarak okuyordum. Babam rahmetli olduktan sonra, pansiyon parasını zengin hayırsever bir iş adamı üstlenmese okulda okuyamayacaktım. Okul idaresi de bu özel durumumu biliyordu. İnkılap Tarihi ve Atatürkçülük dersinde, sınıf arkadaşlarımdan bazıları hem de ders öğretmenimizin sınıfta bulunduğu sırada Ulu Önder Atatürk'ün gıyabında özel hayatıyla ilgili çok çirkin hakaretlerde bulundular. Dayanamayıp, ağlamaklı bir şekilde şiddetle karşı çıktım ve Atatürk'ü savundum. Hem de ne savunma. Babamın bana öğrettiği şekilde. Şöyle demiştim. 'Siz, sobanın içindeki ateşi elinizle alabilir misiniz? Eliniz yanar. Maşaya ihtiyaç duyarsınız. İşte Atatürk, ateşi tutmak için kullandığımız maşaya benzer. İçki içtiğinden ve sarhoş olduğundan ve karısını boşadığından söz ediyorsunuz. Derim ki, Atatürk her şeyden önce askerdir, özel hayatı yalnızca kendisini ilgilendirir.' Ramazan ayının içindeydik ve sınavlarımız çok zorlu geçiyordu. Oruç tutmuyorum, camiye gitmiyorum, Atatürk'ü savunuyorum gerekçesinin üstü kapalı şekli olan 'okulda huzursuzluk çıkarmak' bahanesiyle, mezun olmama 40 gün kala okuldan uzaklaştırıldım ve kendime başka bir okul buldum.

O günlerde çektiğimi ben bilirim. Hiç bir okul 40 gün kala beni kayıt etmek istemiyordu. İşin ilginç yanı, disiplin cezası yoktu ve notlarım TAKTİRNAME almama yetiyordu. Sonunda yalvara yakara ve ağlayarak, Yenimahalle'deki bir okula kaydımı yaptırdım. Anamın göz yaşlarını da asla unutamam. 'Neden böyle oldu oğlum? neden attılar seni okuldan. Kötü bir şey mi yaptın yoksa? diyordu. Anneme durumu anlattım, 'Sana ne oğlum, sana mı kalmış Atatürk'ü savunmak, bak iyi mi oldu şimdi?' dedi. Ben de cevap olarak dedim ki: 'O savunmasın, şu savunmasın, peki kim savunacak? Şimdi olsa, yine savunurum. Çünkü babam bana böyle öğretti. Savunmasaydım, babamın kemikleri sızlardı.' Orucu da, ders notlarım düşmesin diye tutmadım.' dedim. Ben, yıllar önce bunları yaşadım. Atatürk'ün değerini en iyi bilenlerdenim. Koşullar ne olursa olsun inandığınız davadan vazgeçmeyiniz. Gerekirse tüm dünyayı karşınıza alınız ama haklı düşüncelerinizden asla taviz vermeyiniz. Çünkü babam bana Atatürk sevgisini öğretti.

Vecdi Murat SOYDAN
Hatıralarım
24.02.2014

Vecdi Murat Soydan

Atatürk ve İslamiyet

Atatürk'ü dinsiz olarak niteleyenler olduğu gibi, onun adından nemalanıp, Kemalizm'i bir ideoloji ve Atatürk'çülüğü yeni bir din gibi gösterme gayretinde olan kişiler de olmuştur. Çıkarıcılığın, menfaatin olduğu her yerde iki yüzlü insanlar da vardır. Atatürk gerçekten de dinsiz miydi? İnançsız mıydı? Yüce Allah (c.c) ve peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) hakkındaki düşünceleri nelerdi? Öldüğünde ardından yeni Türkçe'yle yazılan mevlit olduğunu bilseydi acaba nasıl bir tepki verirdi? Acaba ölüm döşegindeyken ölüme yaklaştığı son saniyelerde ağızından çıkan son sözler ne olmuştur?

Kendisine dinsiz diyenler ile O'nu putlaştıranları bu yazımda aynı kefeye koyacağım. Çünkü, her iki taraf da riyakar insanlardır. Amacım, iki yüzlü insanların maskelerini indirmek, yüce Atatürk'e yapılan bu çirkin ve mesnetsiz iddiaların aşısız olduğunu delilleriyle ortaya koymaktır. Yazımın bu bölümünde Atatürk'ün dindarlığını, İslamiyete bakış açısını değerlendireceğim.

TBMMnin açılışı için hazırlattığı bildiri bile, tek başına Atatürkün dindar kişiliğini gözler önüne sermek için yeterlidir.

TBMMnin Açılış Bildirisi:

Büyük Millet Meclisi 23 Nisan 1920 Cuma günü açılmıştır. Bu açılışın 21 Nisan 1920de tüm Türkiye'ye gönderilen bildirgesi, bildirgeyi kaleme alan Atatürkün samimi dindarlığını açıkça gözler önüne seren tarihi bir belge niteliğindedir:

1. Allahın yardımıyla 23 Nisan Cuma günü, Cuma namazından sonra Ankarada Büyük Millet Meclisi açılacaktır.
2. Vatanın bağımsızlığı, yüksek halifelik ve saltanat makamının kurtarılması gibi çok önemli vazifeleri olan Meclisin açılış gününü, Cumaya tesadüf ettirmekten maksat, o günün kutsallığından faydalanmak ve açılmadan önce sayın milletvekilleriyle Hacı Bayram Camiinde Cuma namazı kılmak, Kuran ve namazın nurlarından faydalanmaktır. Namazdan sonra Peygamberimiz (sav) in sakalı ve sancağı el üstünde olduğu halde Meclis binasına gidilecektir. Camiden buraya kadar olan merasim için Kolordu Komutanlığınca özel olarak askeri tertibat alınacaktır.
3. O günün kutsallığını güçlendirmek için bugünden başlayarak valiliklerde, vali beyefendinin düzenlemesiyle hatim indirilecek, muhayiri şerif okunacaktır. Hatmin son kısımları Cuma namazından sonra Meclis binası önünde tamamlanacaktır.
4. Kutsal ve yaralı vatanımızın her köşesinde aynı biçimde bugünden başlanarak muhari ve hatm-i şerif okutularak Cuma günü ezandan önce selavat verilecek ve hutbede halife padişahımızın adı söylenirken, padişahımızın ve topraklarımızın bir an önce kurtuluşu ve mutluluğa erişmesi için dua edilecektir. Cuma namazı kılındıktan sonra hatim duası yapılarak yüce halifelik ve saltanat makamının ve bütün yurdun kurtulması uğrunda millî çalışmaların kutsallığı ve milletin her bireyinin kendi temsilcilerinden oluşan Büyük Millet Meclisinin vereceği vatan görevlerini yerine getirmesine ilişkin vaazlar verilecektir. Sonunda halife ve padişahımızın, din ve devletimizin, vatan ve milletimizin kurtuluşu, mutluluğu ve bağımsızlığı için dua edilecektir.

Bu dini ve vatani törenin arkasından camilerden çıkıldıktan sonra bütün yurttaki hükümet konaklarına gelinerek Meclisin açılmasından dolayı kutlama yapılacaktır. Her tarafta

Cuma namazından önce Mevlid-i Şerif okunacaktır.

5. Yüce Allahtan tam başarı dileriz.

Atatürk'ün dindar kişiliği:

Atatürk'ün manevi kızı Ülkü ADATEPE anlatıyor: "Annemi Zübeyde Hanım büyötmüştür. Onun anneme anlattığı bir anıyı aktarayım; Atatürk, 25 Ağustosta Kocatepeye çıktığı zaman orada şöyle dua ediyor: Allahım, senin bana verdiğin fikir ve zekayla ben bütün planlarımı gerçekleştirdim. Bundan sonrası artık senin mukadderatın... O, Allahına inanan bir insandı. Paşa, ramazanda Dolmabahçede veya Çankayada olduğunda anneme, Vasfiye, oruç tutuyor musun? diye sorar, annem tutuyorum dediğinde de çok memnun kalırmış. Bana hastalandığımda dua ettirirdi, kendisi de ederdi. Çok iyi hatırlıyorum; paratifo geçiriyordum, çok üzölmüş ve beni kurtarması için Allah'a dua etmiş. Annesi Zübeyde Hanım da çok dindarmış. Anneme daha yedi yaşındayken Kuran dersleri aldırılmaya başlamış. Kız kardeşi Makbule Hanımın da namazını devamlı kıldığını biliyorum."

Vasfi Rıza ZOBU anlatıyor: "Peygamber'e (sav) e çok hürmet ederdi. Peygamber (sav) in çok sağlıklı bir muhakemeye vakıf olduğuna kaniydi. Bir gece Hz. Peygamber (sav) in askeri dehasından bahsediyordu. Onun dine, fikre karşı saygılı bir kişiliği vardı. Kurana çok hürmeti vardı. Yanında üç hafız vardı; Hafız Yaşar, Hafız Hüseyin ve Hafız Mehmet. Ben o hafızları onun yanında, Çankayada tanıdım. Saygıyla dinlerdi. Onun karşı olduğu, yobazlardı."

Cemal KUTAY anlatıyor: "Bir gün Ertuğrul Yatında ressam İbrahim Çallı, Atatürkün yanındadır. "Şu renkleri tuvale almak mümkün müdür? " der. Çallı; "Tabii, Gazi Hazretleri" diye cevap verir. "Demek ki siz bu renkleri alabiliyorsunuz" diye tekrarlar Gazi. Çallı; "Deneyelim ve görelim" der. Ayrılacağı zaman Atatürk, Cevat Abbasa şunları söyler: "Söyleyin bu adama bir daha gelmesin. Ne zaman ki haddini bilir, Allahla boy ölçüşmeye kalkışmaz, sıraya girer kul olarak, bunu da ispat eden bir eserle gelir, ben o zaman onun affedilmesine şahitlik ederim."

Füreyya Koral (Kılıç Alinin İlk Eşi) anlatıyor: "Laikti. Laiklik, dinsizlik değildir. O inançlıydı. Namazını bilmiyorum, ama ilk meclis zamanı kıldığını duymuştum. Kuranın Türkçeye çevrilmesi, dinin anlaşılmasına vesile olan büyük bir hizmettir. O, dinin politika aracı olarak kullanılmasına ve istismarına karşıydı. Ve buna hiçbir zaman izin vermedi."

Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen anlatıyor: Bir sabah, Atanın elini öpmek üzere yanına girdim. İşleri ile meşguldu. Bir süre ayakta bekledim, birden derin bir iç geçirdi ve Allah dedi. (O bunu sık sık tekrarlardı.) Atatürk hakkında evvelce çok şeyler duymuştum, bu tesirle olacak, bir hayli şaşırdım. Onun ağzından Allah kelimesini duymak beni şaşırtmış ve heyecanlandırmıştı. Atanın yüzüne şaşkın bir şekilde bakmış olacağım ki; Sen dindar mısın? diye sordu. Ben de ailemden aldığım din terbiyesiyle Evet, dindarım dedim ve bu cevabımı nasıl karşılayacağını anlamak için ürkek ürkek yüzüne baktım. Cevabım hoşuna gitmişti. Çok iyi... Allah büyük bir kuvvettir. Ona daima inanmak lazımdır. dedi ve bu konuda uzun uzun izahat verdi. Ben de o zaman anladım ki, Atatürk hakkında söylenenlerin aslı yoktur ve Ata bütün söylenenlerin hilafına dindar bir insandır."

Atatürk Kuran okutulmasına da son derece önem vermiştir. Hafız Zeki Çağlarman Atatürkün bu yönünü şöyle anlatmıştır: Atatürkün kız kardeşi Makbule Hanımla uzun

yıllar komşuluk yaptık. Her yıl Ramazan ayı yaklaşınca Atatürk kız kardeşine; Makbule, Ramazan geliyor, annemize hatim okutmayı ihmal etmeder ve hatim okuyacak hafıza hediye edilmek üzere bir zarf içerisinde para verirdi. (Din Toplum ve Kemal Atatürk, Ercüment Demirer, s.10)

Atatürk'ün din hakkındaki şu düşünceleri önemlidir: " Din insanların gıdasıdır. Dinsiz adam boş bir eve benzer. İnsana hüznü verir. Mutlaka bir şeye inanacağız. Bu dinlerin en sonuncusu elbette en mükemmeldir. İslam dini hepsinden üstündür." (Niyazi Ahmet Banoğlu, Nükte ve Fıkralarla Atatürk, s. 196)

Bizim dinimiz en makul ve en doğal bir dindir. Ve ancak bundan dolayıdır ki son din olmuştur. Bir dinin doğal olması için akla, tekniğe, ilme ve mantığa uygun olması gerekir. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur.... İslamın sosyal hayatı içinde hiç kimsenin, bir özel sınıf halinde varlığını sürdürme hakkı yoktur. Kendilerinde böyle bir hak görenler dini kurallara uygun harekette bulunmuş olmazlar. Bizde ruhbanlık yoktur, hepimiz eşitiz ve dinimizin kurallarını eşit olarak öğrenmeye mecburuz (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, 1959, c.2, s. 90)

"Türk milleti dindar olmalıdır yani bütün sadeliğiyle dindar olmalıdır demek istiyorum. Bizzat hakikate nasıl inanıyorsam buna da öyle inanıyorum... Din şuura muhalif, ilerlemeye engel hiçbir şey ihtiva etmiyor."(Maurice Perno ile yaptığı röportaj 11 Şubat 1924 (Atatürk'le Konuşmalar, Cumhuriyet Gazetesi eki, s. 111)

Atatürk, yüce yaratıcı Allah (c.c) hakkında ise şunları demiştir : Allah birdir, şanı büyüktür. Allahın selameti, sevgisi üzerinize olsun. Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir. Bunun temel esası, hepimizce bilinmektedir ki, Yüce Kurandaki anlamı açık olan ayetlerdir. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor. (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, c. 2, s. 93)

"Ey Arkadaşlar! Tanrı birdir, büyüktür- Adalet-i ilahiye, O'nun tecellilerine bakarak diyebiliriz ki, insanlar iki sınıfta, iki devrede mütalaa olunabilir, ilk devir insanlığın çocukluk ve gençlik devridir. İkinci devir, insanlığın kemal (olgunluk) devridir. Ey millet! Allah birdir, sani, büyüktür. Allah'ın selameti, atifeti ve hayrı üzerinize olsun. Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri, Cenab-ı Hak tarafından insanlara dini hakikatleri tebliğe memur ve resul olmuştur. Koyduğu esas kanunlar cümlemizce malumdur ki Kur'an-ı azimüşşandaki husustur. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz son dindir, temel dindir. Çünkü dinimiz akla mantığa hakikate tamamen uyuyor. Eğer akli mantığa, hakikate uymamış olsaydı bununla diğer ilahi ve tabii kanunlar arasında aykırılıklar olmalı gerekirdi. Çünkü bütün kanunları yapan Cenab-ı Haktır." (Atatürk'ün 7 Şubat 1923 tarihinde Balıkesirde Zağanos Paşa Camiinde vermiş olduğu hutbeden bir bölümdür.)

Atatürk; Peygamber Efendimizi çok iyi tanımış, onun üstün özelliklerini çeşitli vesilelerle anlatmıştır:

"O, Allahın birinci ve en büyük kuludur. Onun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Benim, senin adın silinir; fakat sonsuza kadar O, ölümsüzdür." (Dr. Utkan Kocatürk, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri -Atatürk ve Din Eğitimi, A. Gürtaş, s. 26)

"Tarih, hakikatleri tahrif eden bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır. Bu küçük harpte bile askerî dehâsı kadar siyasî görüşüyle de yükselen bir insanı, cezbeli bir

derviş gibi tasvire yeltenen cahil serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar. Hz. Muhammed (sav) bu harb sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak, galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde Müslümanlık diye bir varlık görülemezdi." (Şemsettin Günaltay, Ülkü Dergisi, Cilt: 9, Sayı: 100, 1945, s. 3)

"Hz. Muhammed (sav) in bir avuç imanlı Müslümanla mahşer gibi kalabalık ve alabildiğine zengin Kureyş ordusuna karşı Bedirde kazandığı zafer, fani insanların karı değildir; Onun peygamber olduğunun en kuvvetli işareti işte bu savaştır." (Hakikati Tasvir, Ş. Günaltayın Anıları A. Gürtaş, s. 26)

Atatürkün Hz. Muhammed (sav) e duyulacak sevgiyi tarif ettiği sözleri ise şöyledir: Büyük bir inkılap yapan Hazreti Muhammed (sav) e karşı beslenen sevgi, ancak onun ortaya koyduğu fikirleri, esasları korumakla tecelli edebilir. (Şemsettin Günaltay, Ülkü Dergisi, sayı 100, s. 4)

Atatürkün, 1926 yılında yaptığı bir konuşmada Hazreti Muhammedin (sav) adının unutulmayacağını vurguladığı belirtilerek, konuşmasında, O, Allahın birinci ve en büyük kuludur. Onun izinden bugün milyonlarca insan yürüyor. Benim, senin adın silinir, fakat sonuca kadar O, ölümsüzdür ifadelerini kullandığına dikkat çekiliyor. Atatürkün 1 Kasım 1924te yaptığı konuşmada, Hazreti Muhammedin (sav) kabilesi tarafından sevilen bir kişi ve nasıl peygamber olduğunu anlattığı belirtilerek, konuşmadan şu örnek cümleler veriliyor: Son peygamber olan Muhammed Mustafa (sav) 1394 sene evvel Rumi nisan içinde rebiülevvel ayının on ikinci pazartesi gecesi sabaha doğru tan yeri ağarırken doğdu... Hazreti Muhammed (sav) eyyam-ı sabavet (çocukluk günleri) ve şebabeti (gençliği) geçirdi. Fakat henüz peygamber olmadı. Yüzü nuranî (ışıklı, saygı uyandıran) sözü ruhanî, reşit, rüyette bibedel (görünüşte emsalsiz), sözüne sadık ve halim, mürüvvetçe (iyilikseverlikte) saire faik (başkalarına üstün) olan Muhammed Mustafa (sav) evvela bu evsaf-ı mahsusa (özel nitelik) ve mütamayizesiyle (sivrilmesiyle...) kabilesi içinde Muhammedül-Emîn (güvenilir Muhammed) oldu. Muhammed Mustafa (sav) peygamber olmadan evvel kavminin muhabbetine, hürmetine, itimadına mazhar oldu. Ondan sonra ancak 40 yaşında nübüvvet ve 43 yaşında risalet (peygamberlik) geldi. Fahr-i alem Efendimiz namütanahî (sonsuzca) tehlikeler içinde, bipayan (tükenmez) mihnetler ve meşakkatler karşısında 20 sene çalıştı ve din-i İslamı tesise ait vazife-i peygamberisini ifaya muvaffak olduktan sonra vasıl-ı ala-yı illiyyin (cennetin en yüce yerine erişen) oldu.

1930 yılında Hazreti Muhammedi (sav) küçük düşürmeye yönelik ifadeleri içeren bir kitap ve yazar hakkında Atatürkün, şu açıklamayı yaptığı kaydediliyor: Muhammedi bana, cezbeye tutulmuş sönük bir derviş gibi tanıttırmak gayretine kapılan bu cahil adamlar, onun yüksek şahsiyetini ve başarılarını asla kavrayamamışlardır. Anlamaktan da çok uzak görünüyorlar. Cezbeye tutulmuş bir derviş, Uhud Muharebesinde en büyük komutanın yapabileceği bir planı nasıl düşünür ve tatbik edebilir? Tarih, gerçekleri değiştiren bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır. Bu küçük harpte bile askeri dehası kadar siyasî görüşüyle de yükselen bir insanı cezbeli bir derviş gibi tasvire yeltenen serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar. Muhammed (sav) bu harp sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde Müslümanlık diye bir varlık görülemezdi.

İslam dininin dünya insanlığı için büyük bir inkılap olduğunu ifade eden Atatürkün, Hazreti Muhammedin (sav) vefatının yıldönümü dolayısıyla 1930 yılında yaptığı bir konuşmada da İslam dininin insanlık için bir inkılap oluşunu ve korunması

gerektiğini şu cümlelerle açıkladığı kaydediliyor: Büyük bir inkılap yaratan Muhammede (sav) karşı beslenen sevgi, ancak onun ortaya koyduğu fikirleri, esasları korumakla tecelli etmek gerekti. Peygamber ölür ölmez düşünülecek şey, bir an evvel onu toprağa tevdi etmek değil yaratmış olduğu inkılâbı emniyet altına almaktır...

Atatürkün Uşağı Cemal Granda Anlatıyor: Bir gece sofrada Peygamberimiz (s.a.v) haşa küçültür şekilde konuşmalar yapılıyordu. Atatürk bu konuşmalardan sıkıldığını belli etti. Elini masaya indirerek: -"Bu bahsi kapatın. Peygamber'imizi (s.a.v) küçültmek isterseniz, kendiniz küçülürsünüz." dedi.

Atatürk Harbiye'de okurken, öğrenciler abdestsiz olarak namaza giderlermiş, çünkü okuldaki muslukların sayısı çok azmış.

Onun yanında bulunduğum süre içerisinde Kadir gecelerinde sofraya kurulmazdı. Bazen Mevlid dinlediği de olurdu. Hafız Yaşar Bey'in Mevlid'ini saygı ile dinlerdi. Mevlid'in Miraç bölümünde, "Göklere çıktın Mustafa (s.a.v) "denince gözleri yaşardı. O zaman hemen kolonyaya götürürdük, inancı samimi idi. Oyle "Allah" derdi ki yalnız kalınca, onun gibi kimse diyemez. Herkes çekilip yapayalnız kalınca gökyüzüne bakar, kendi kendine "Allah (c.c.) " derdi.

Bir gün sofrada çevresindekilere:

- "Bana Allah'ın (c.c) büyüklüğünü anlatır mısınız? " diye sordu. Konuklar birer birer Allah'ı (c.c) nasıl anlayabildiklerini anlattılar. Çoğu ipe sapa gelmez şeylerdi. Hepsini dikkatle dinleyen Atatürk: - "Hepiniz Allah'ı (c.c) ayrı ayrı görüyor ve yüceltiyorsunuz. Anlaşılan Allah (c.c) herkesin yücelttiğinden de yücedir," dedi.

Atatürkün Uşağı Cemal Granda Anlatıyor: Bir yaz akşamı Dolmabahçe sarayında kadınlı, erkekli bir yemek vardı. 8-9 saat süren yemek sona ererken salonunun büyük kapısının parmaklıkları arasından güneş doğuyordu. Atatürk'ün bir işaretiyle manevi kızları Nebile hanım, sandalyesinin üzerine çıktı. İnce endamı ile bir heykeli andırıyordu. Sabah ezanı okumaya başladı. Ahenkli bir ses geniş şekilde yankılandı. Atatürk başını yukarıya doğru kaldırmış, kendinden geçmiş bir halde ezanı dinliyordu. Biran geldi yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı.

Atatürkün dindarlığının kanıtlarını hem kişisel yaşamında hem de konuşma ve söylevlerinde bulmak mümkündür. Sık sık Kuran okuması, Kuran okunduğunda kimi defalar duygulanarak gözlerinin yaşarması, din ve mukaddesatın önemi konusunda samimi yorumlarda bulunması, kişisel yaşamından edindiğimiz ve kendisinin inancını ortaya koyan bulgulardır. Atatürkün Türk Milletine kazandırmaya çalıştığı ahlak ve dünya görüşüne baktığımızda da, hurafe ve yanlış geleneklerden arındırılmış, saf ve samimi bir din anlayışı dikkat çeker. Pek çok konuşmasında dinimizi övmüş ve dinin toplum tarafından anlaşılacak şekilde yaşanması gerektiğine dikkat çekmiştir. Bu konudaki bazı sözleri şöyledir: "Bizim yüce dinimiz, her Müslüman erkek ve kadına araştırmayı farz kılıyor ve her Müslüman, bu dine bağlananları aydınlatmakla vazifelidir. (Atatürkün Söylev ve Demeçleri, c. II, s. 144)

"Türkler dinlerinin ne olduğunu bilmiyorlar. Bunun için Kuran Türkçe olmalıdır." (Osman Ergin, Türk Maarif Tarihi, 5/1957 (A. Gürtaş, s. 41)

"Türk Milleti daha dindar olmalıdır. Yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır, demek istiyorum. Dinime; bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. Şuura aykırı, ilerlemeye engel bir şey ihtiva etmiyor. Halbuki Türkiye'ye egemenliğini veren bu Asya milletinin içinde; daha karışık, yapmacık, batıl inançlardan ibaret bir din daha vardır. Fakat bu cahiller, bu acizler sırası gelince aydınlanacaklardır. Onlar bu aydınlığı göremezlerse kendilerini mahva mahkum etmişlerdir demektir. Onları kurtaracağız." (Maurice Perno ile yaptığı röportaj 11 Şubat 1924 (Atatürk ile Konuşmalar, Cumhuriyet Gazetesi eki, s. 111)

Atatürk'ün söylev ve öğütleri incelendiğinde, Türk Milletinden istediği şeylerin Kuran ahlakına uygun meziyetler olduğu görülür: Bilime ve sanata önem vermek, hurafelerden korunmak, akılcı ve çalışkan olmak, temizlik, estetik ve kaliteye önem vermek, yurdunu ve milletini sevmek gibi... Atatürk'ün bu konudaki bakış açısını şu sözleri özetlemektedir:

"Hangi şey ki; akla, mantığa, toplum yararına uygundur, biliniz ki dinimize de uygundur. Bir şey akıl ve mantığa, halkın yararına uygunsa kimseye sormayın. O şey dine uygundur." (Atatürk'ün S. D. II, 1923, s. 127)

Atatürk dini suistimal etmek isteyen kötü niyetli kimselere karşı halkı her zaman uyarmıştır. Buna meydan vermemek için pek çok konuşmasında halkımızı dinimizi öğrenmeye çağırmıştır:

"Bizi yanlış yola sevk eden soysuzlar bilirsiniz ki, çok kere din perdesine bürünmüşler, sâf ve temiz halkımızı hep din kuralları sözleriyle aldata gelmişlerdir. Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz... Görürsünüz ki milleti mahveden, esir eden, harabeden fenalıklar hep din örtüsü altındaki küfür ve kötülükten gelmiştir." (Atatürk'ün S.D. II, 1923, s. 127)

"Bizde ruhbanlık sistemi yoktur. Hepimiz eşitiz ve dinimizin buyruklarını eşit olarak öğrenmeye mecburuz. Her fert; dinini, diyanetini, imanını öğrenmek için bir yere muhtaçtır. Orası da okuldur... Nasıl ki, her hususta yüksek meslek ve ihtisas sahiplerini yetiştirmek lazım ise, dinimizin gerçek felsefesini tetkik ve bilimsel ve fenni telkin kudretine sahip olacak güzide ve gerçek büyük alimler dahi yetiştirecek yüksek kurumlara malik olmalıyız." (Atatürk'ün SD, c. II, s. 90 (Türk Tarihi TSK ve Atatürkçülük, s. 318)

"Evlatlarımızı o suretle talim ve terbiye etmeliyiz, onlara o suretle ilim ve irfan vermeliyiz ki, ticaret, ziraat ve sanat aleminde ve bütün bunların faaliyet sahalarında faydalı olsunlar, ameli bir uzuv olsunlar. Binaenaleyh maarif programımız, gerek ilk tahsilde, gerek orta tahsilde verilecek bütün şeyler bu görüşe göre olmalıdır." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt II, s. 111)

Sabiha Gökçen Atatürk'ün dindarlığı ile ilgili hatırasını şöyle anlatıyor: 10-11 yaşlarında idim. Bursadaki evimiz Atatürk'ün köşküne çok yakındı. Bir gün Atatürk Bursayı şerefletirmiş, köşkün bahçesinde dolaşıyordu, ben de onu yakından görmek arzusu ile kıvranıyordum.

Yine bir gün bahçede dolaştığı sırada yerimden fırladım, Ona doğru koştum. Beni yolumdan çevirenlere ağlamakla karşı koymaya çalışıyordum, birden bir ses işittim: Bırakın onu diyordu, Bırakın gelsin. Koşarak Atanın yanına gittim, ellerine sarıldım. Atatürk sordu:

Çocuk, sen okula gidiyor musun?

Harpler sebebiyle okulumu yarıda bırakmıştım ve bir yatılı okula alınmamı istedim.

Ben seni yanıma alayım, gelir misin? diye Atatürk sordu.

Abime sorayım dedim. Kabul ettiler, derhal çağırarak onunla konuştu, anlaştılar. Böylece Çankaya'ya geldim.

Uzun zaman ayrı kaldığım okuluma yeniden başlamanın sevinci içinde memnundum. Çankaya Köşkü bahçeleri içindeki eski bir seyis evi düzeltilerek okul haline getirilmişti. Köşkte çalışanların, yaverlerin ve diğer hizmetlilerin çocukları ile birlikte ben de bu okula gitmeye başladım.

Bir sabah, Atanın elini öpmek üzere yanına girdim. İşleri ile meşguldü. Bir süre ayakta bekledim birden, derin bir iç geçirdi ve Allah! dedi. (O, sık sık bu şekilde yapardı.)

Atatürk hakkında evvelce çok şeyler duymuştum, bu tesirle olacak bir hayli şaşırdım. Onun ağzından Allah kelimesini duymak beni şaşırtmış ve heyecanlandırmıştı.

Atanın yüzüne şaşkın bir şekilde bakmış olacağım ki:

Sen dindar mısın? diye sordu.

Ben de ailemden aldığım din terbiyesi ile;

Evet dindarım dedim ve bu cevabımı nasıl karşılayacağını anlamak için ürkek ürkek yüzüne baktım. Cevabım hoşuna gitmişti.

Çok iyi... Allah, büyük bir kuvvettir. Ona daima inanmak lazımdır dedi ve bu konuda uzun uzun izahat verdi. Ben de o zaman anladım ki; Atatürk hakkında söylenenlerin aslı yoktur ve Ata, bütün söylenenlerin hilafına dindar bir insandır."

Atatürk, camiiler ile ilgili ise şunu demiştir: "Camiilerin mukaddes minberleri halkın ruhi, ahlaki gıdalarına en yüksek, en verimli kaynaklardır. Minberlerden halkın anlayabileceği dille ruh ve beyne hitap edilmekle Müslümanların vücudu canlanır, beyni temizlenir, imanı kuvvetlenir, kalbi cesaret bulur." (Atatürkün Söylev ve Demeçleri, c. 1, s. 225)

Düşmanlarımız, bizi dinin etkisi altında kalmış olmakla itham ediyor, duraklamamızı ve çöküşümüzü buna bağlıyorlar; bu bir hatadır. Bizim dinimiz hiç bir vakit kadınların, erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir. Allahın emrettiği şey, Müslüman erkekle, Müslüman kadının beraberce din öğrenerek eğitilmesidir. Kadın ve erkek bu ilim ve eğitimi aramak ve nerede bulursa oraya gitmek ve onunla mücehhez olmak zorundadır. İslam ve Türk tarihi incelenirse görülür ki, bugün kendimizi bin türlü kuralla bağlanmış zannettiğimiz şey yoktur. Türk sosyal yaşantısında kadınlar bilimsel yönden eğitim ve öğretim görmekte ve diğer konularda erkeklerden katiben geri kalmamışlardır. Belki daha ileri gitmişlerdir. (Atatürkün Söylev ve Demeçleri, 1959, c.2, s.86)

Türk Milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır, demek istiyorum. Dinime, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. Şuura muhalif, terakkiye engel hiçbir şey ihtiva etmiyor. Halbuki Türkiye istiklalini veren bu Asya milleti içinde daha karışık, suni, batıl inanışlardan ibaret bir din daha vardır. Fakat bu cahiller, bu acizler sırası gelince aydınlanacaklardır. Eğer ışığa yaklaşamazlarsa kendilerini mahv ve mahkum etmişler demektir. Onları kurtaracağız. (Atatürk ve Din Eğitimi)

Arkadaşlar, efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.

"Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla hiç ilgisi olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler çağdaş olmayı kâfir olmak sayıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış tefsiri yapanların maksadı İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her

sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, dimağladır. (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri (II) , s. 128)

-Biz ne Bolşevikiz, ne de Komünist: Ne biri, ne diğeri olamayız. Türkler milliyetperver ve dinlerine hürmetkar bir millettir.(Petit Parisien muhabinine Bursada verdiği demeçten)

-Din ve mezhep hiçbir zaman politika aleti olarak kullanılamaz.

Atatürkün İslamda vicdan özgürlüğü konusunda şunu demiştir: "Din bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz, dine saygı gösteririz. Düşünce ve tefekküre muhalif değiliz. Biz sadece din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasde ve fiile dayanan taassupkar hareketlerden sakınıyoruz." (Sadi Borak, Atatürk ve Din, 1962 (A. Gürtaş, s. 34)

Şih ve Atatürk arasındaki şu fıkraya bakalım: Atatürk, yanındaki valinin kulağına eğilip sorar;
-Kimdir bu?

Vali yanıt verir; "Efendim kendisi Şihtir. Yörede çok hatırlısı vardır."

Atatürk Şih'i yanına çağırır ve Bak baba, imanın ölçüsü sakalın boyunda değildir. Şunu rica etsem de en azından Peygamber efendimizinki gibi kısaltsan der ve eliyle de boyun altı hizasını gösterir.

Şih; Emrin olur Paşam diyerek yerine çekilir.

Aradan zaman geçer, bir akşam Atatürk Amasyadaki Şih'i hatırlar ve Valiyi telefonla arayıp durumu sorar. Vali nasıl söyleyeceğini bilememekle birlikte, Şih'in sakal boyunda en küçük bir kısalma bile olmadığını aksine kimselere el sürdürmediğini anlatır.

Atatürk telefonu kapatır, kağıdı kalemi eline alır ve az sonra nazırını çağırıp, yazdığı yazıyı Amasya Valiliğine tebliğ etmesini ister. Ertesi gün Amasyadan bir haber gelir ki Şih Efendi Atayı görmek üzere Ankaraya yola çıkmış...

Şih gelir Atatürk'ün karşısına çıkar. Sakal tamamen keşilmiş, sinekkaydı bir tıraş olunmuş, saçlar kısaltılmış, kılık kıyafet baştan sona değiştirilmiş, bambaşka görünüme bürünmüştür.

Atatürkün mesai arkadaşları bu değişimi anlayamaz ve Ataya sorarlar;

Aman Paşam, o Şih ki sakalına el dahi sürdürmezdi, siz ne ettiniz de kökünden kesmesini sağladınız? Atatürk gülümser, sonra da yanındakilere dönüp;

Dün akşam Amasya Valiliğine bir yazı gönderdim ve Şih'i Afyona vali atadığımı bildirdim der. Ardından da yeni bir yazı hazırlayıp nazırına bu yazıyı da Şiha vermesini söyler.

Yazıda şöyle yazmaktadır;

İnancın ölçüsünün sakalda olmadığını anladığına sevindim. Valilik meselene gelince, bugün koltuk uğruna kırk yıllık sakalından vazgeçebilen yarın başka şeyler için milletinden bile vazgeçebilir. Seni böyle bir ikileme mahkum bırakmayalım. Kal sağlıklıca...

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav) hakkındaki düşünceleri:

Hz. Muhammed (sav) e hayrandı. Atatürk tarihin büyük simaları içinde en çok kimleri beğenirdi? 1924 Martının 3. günü Meclis kürsüsünde hilafet nutkunu söylerken Yavuz Selimden hep Hazreti Yavuz diye bahsetti. En çok takdir ettiği kumandan Timurdu. O sizin yerinizde olsa yaptıklarınızı yapabilir miydi? diyene Bunu bilmem, fakat ben onun yerinde olsaydım, yaptıklarını yapamazdım dedi. Fakat yeryüzünde kendisinin en hayran olduğu kimse, şüphesiz ki Hz. Muhammed (sav) dir. Onun devlet kurmaktaki şefliğine hayrandı. Hiç yoktan devlet kurmak (İsmail Habip Sevük)

Namaz Kılan Memurlar:

Atatürk devrinde namaz kılan memurların işlerinden atıldığı kesin olarak yalandır. Ordunun başı olan rahmetli Fevzi Çakmak yardımcısı Orgeneral Asım Gündüz namaz kılarlardı. Atatürk devrinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı olan Abdülhalik Renda, Cuma namazlarını Hacı Bayram Camiinde kılarlardı. Yazılarımızın doğruluğunu ispat için canlı şahit de gösterebiliriz. Çok şükür Asım Gündüz Paşamız hayattadır. Kendilerinden sorabilirsiniz.

Yıl 1930, Atatürk Fevzi Çakmakla birlikte yurt gezisine çıkıyor, yolculuk trenle yapılıyor. Vagona Atatürk, Fevzi Çakmakla başbaşa vermiş memleket işlerini görüşüyor. Dalkavukluğu ile tanınan bir milletvekili içeri giriyor. Atanın kulağına gizli bir şeyler söylüyor. Atatürk birden kaşlarını çatıyor ve Fevzi Paşaya dönerek, Paşam, lütfen beni takip ediniz, arkadaş bir haber getirdi, birlikte inceleyelim diyor. Atatürk ile Çakmak, Cumhurbaşkanlığı Maiyet Erkanına ait vagona geçiyorlar. Atatürk vagonun kapısını hafifçe açıyor ve Fevzi Paşaya gösteriyor. Yüksek rütbeli bir subay vagona kanepede oturmuş namaz kılmaktadır. Atatürk vagonun kapısını kapadıktan sonra milletvekilinin yüzüne tükürüyor ve Mareşala diyor ki: Paşam, bu adamın biraz evvel kulağıma gizli bir şeyler söylediğini gördünüz. Bu adam, Muhafız Kıtasına mensup yüksek rütbeli bir subayın vagona namaz kıldığını gammazladı. Bu adam, namaz kılmayı kendi aklınca suç görüyor. Durumu size göstermek için buraya kadar zahmet ettirdim. Atatürk ilk istasyonda milletvekilini trenden indiriyor ve gelen devrede milletvekili seçtirmiyor.

Cumhuriyetin ilk Diyanet İşleri Başkanı rahmetli Rifat Börekçiden defalarca dinledik. Rifat Börekçi bize şöyle söylemişti: Atanın huzuruna girdiğimde beni ayakta karşıladılar. Utanır, ezilir, büzülür, Paşam beni mahcup ediyorsunuz dediğim zaman din adamlarına saygı göstermek Müslümanlığın icaplarından buyururlardı. Atatürk, şahsi çıkarları için kutsal dinimizi siyasete alet eden cahil din adamlarını sevmezdi. 21

Atatürkün Din Telakkisi

Atatürkün din telakkisini kati olarak pek az kimse öğrenebilmiştir. Orman Çiftliğinde başbaşa kaldığımız bir gün, din hakkında ne düşündüğünü sordum. Bana dedi ki: Din vardır ve lazımdır. Temeli çok sağlam bir dinimiz var. Din bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanın emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz, düşünüşe ve tefekküre muhalif değiliz. Biz sadece, din işlerini millet ve devlet işleriyle karşılaştırmamaya çalışıyoruz; kaste ve fiile dayanan taassupkar hareketlerden sakınıyoruz. Mürtecilere asla fırsat vermeyeceğiz (Olaylar ve Atatürk, s. 55)

Atatürke göre, Osmanlı İmparatorluğunun çöküşünü hazırlayan önemli sebeplerden birisi İslamiyetten uzaklaşmaktır:

Türkler İslam oldukları halde, bozulmaya, yoksulluğa, gerilemeye maruz kaldılar; geçmişin batıl alışkanlık ve inançlarıyla İslamiyeti karıştırdıkları ve bu suretle gerçek İslamiyetten uzaklaştıkları için, kendilerini düşmanlarının esiri yaptılar. Gerçek İslamın çok yüce, çok kıymetli gerçeklerini olduğu gibi almamakta inatçı bulundular. İşte gerilememizin belli başlı sebeplerini bu nokta teşkil ediyor...(Sadı Borak, Atatürk ve Din, s. 36-37 Rönesans, Aralık 1991, s. 61)

Evet, Türk insanının yaşadığı din gerçek İslamdan uzak, hurafeler ve batıl inançlar

üzerine kurulu bir dindi. Bu din, Türkiyeyi karanlığa götürüyordu. Bu gidişi durdurmanın tek çaresi vardı: Gerçek İslamın halka anlatılması... Yani hurafeleri, batıl inançları içinde barındırmayan, Atatürkün, akla, fenne, ilme uygun... (İzmir, 3 Şubat 1923, Atatürk Diyor ki, Varlık Yayınları, s. 46) dediği, dinin özünü teşkil eden Kuranın anlatılması gerekiyordu. Atatürk bu amaçla şunları söylüyordu: Türkler, dinlerinin ne olduğunu bilmiyorlar. Bunun için Kuran, Türkçe olmalıdır. " (Osman Ergin, Türk Maarif Tarihi 1-5, 1977 A. Gürtaş, s. 41)

Dini meseleler hakkındaki görüşlerini öğrenmek isteyen Fransız gazeteci Maurice Pernoya Atatürk yine kesin bir şekilde şu cevapları vermiştir:

M. Perno: "Şu halde yeni Türkiyenin siyasetinde dine aykırı hiçbir temayül ve mahiyet olmayacak demek? "

Atatürk: Siyasetimiz dine aykırı olmak şöyle dursun, din bakımından eksik bile hissediyoruz.

M. Perno:" Zat-ı asilaneleri, düşündüklerini bendenize daha iyi izah buyururlar mı? " Atatürk: Türk Milleti daha dindar olmalıdır, yani bütün sadeliği ile dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime, bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. Şuura muhalif, terakkiye engel hiçbir şey ihtiva etmiyor. Halbuki Türkiye istiklalini veren bu Asya milleti içinde daha karışık, suni, batıl inanışlardan ibaret bir din daha vardır. Fakat bu cahiller, bu acizler sırası gelince aydınlanacaklardır. Eğer ışığa yaklaşamazlarsa kendilerini mahv ve mahkum etmişler demektir. Onları kurtaracağız. (Atatürk ve Din Eğitimi, Ahmet Gürbaş, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.32)

"Türk Kuranın arkasında koşuyor; fakat onun ne dediğini anlamıyor, içinde neler var bilmiyor ve bilmeden tapınıyor. Benim maksadım; arkasında koştuğu Kitapta neler olduğunu Türk anlasın." (Osman Ergin, Türk Maarif Tarihi 1-5, İstanbul 1977 (A. Gürtaş, s. 41)

Atatürk, Kurana olan bağlılığını onu "Kitab-ı Ekmel" yani "En Mükemmel Kitap" Prof. Enver Ziya Karal, Atatürkten Düşünceler, İş Bankası Yayınları, 1969 (A. Gürtaş, s. 39) diye tanımlayarak dile getiriyordu. Dolmabahçe Sarayı ve Çankaya Köşküne hafızları çağırarak sık sık Kuran okutmuş, ayetler üzerinde incelemelerde bulunmuş ve hafızlarla meal ve tefsir konularında fikir alış verişinde bulunmuştu. Atatürk özel sohbetlerinde pek çok kez dindar olmanın gerekliliğinden, Peygamber Efendimizin hayatından, Asr-ı Saadet ve Hülefayı Raşidin (dört halife) dönemlerinden, dinimizin yüceliğinden, Allahın kudretinden söz etmiştir. İslam Dininin son ve mükemmel din, Peygamberimiz (sav) in de son peygamber olduğunu her fırsatta vurgulayan Atatürk, ulusuna da dindar olmayı, dinini öğrenmeyi öğütlemiştir.

Atatürk, dinimizin akıl ve mantığa uygun olduğunu da aşağıdaki sözleriyle belirtmiştir: "Bilhassa bizim dinimiz için herkesin elinde bir ölçü vardır. Bu ölçü ile hangi şeyin bu dine uygun olup olmadığını kolayca takdir edebilirsiniz. Hangi şey ki akla, mantığa halkın menfaatine uygundur; biliniz ki o bizim dinimize de uygundur. Bir şey akıl ve mantığa, milletin menfaatine, İslamın menfaatine uygunsa kimseye sormayın. O şey dinidir. Eğer bizim dinimiz aklın mantığın uyduğu bir din olmasaydı mükemmel olmazdı, son din olmazdı".(10 Atatürkün S.D. II, 1923, s. 127)

Atatürk'ün ölmeden hemen önceki son sözleri:

Atatürk'ün son anlarında başucunda bulunan Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ün, gözlerini açtığı anda saat kaç? diye sorduğunu, fakat ruhunu teslim etmeden önceki son sözünün 'Vealeykümesselam' olduğunu hatıratında anlatmıştır.

Her insanın karşılaşacağı ölüm gerçeğinin son saniyeleri geldiğinde, o sırada yanında bulunanlardan Dr. Neşet Ömer bey "Dilinizi göreyim efendim. Lütfen dilinizi dışarıya doğru çıkartın" diye telaşlanırken, Atatürk, Dr. Neşet Ömer beye bakarak "ve Aleykümesselam" diyerek gözlerini kapatmıştır. (Kılıç Ali'nin Anıları Sh 659. Hulusi TURGUT)

Peki, o sırada Atatürk'ün yanında bulunanlar telaş ve çaresizlik içerisinde kıvranırlarken ve hiç gereği yokken Atatürk'ün "ve Aleykümesselam" demesinin anlamı ne olabilir?

Böyle bir sorunun yanıtını Kur'an ayetlerinden öğrenebiliriz. İşte Kur'an'ın söyledikleri: "Rabbimiz Allah'tır" dedikten sonra dosdoğru yolu izleyenlerin ölümleri anında melekler yanlarına gelirler: 'Korkmayın, üzülmeyin, size söz verilen cennetle sevinin. Dünya yaşamında da, ahiret yaşamında da biz sizin dostunuzuz. Cennet'te canınızın çektiği ve istediğiniz her şey, esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın bir ikramı olarak size sunulur' diye kulaklarına fısıldarlar." (Fussilet Suresi 30,31,32)
" İyiliklerini içeren kitabı sağ tarafından verileceklere, melekler: " Selamün Aleyke " derler." (Vakıa Suresi 90,91)

Ulu Önder Atatürk'ün İslam dini ile ilgili düşüncelerine yer verdiğim bu araştırma yazısı pekala bununla sınırlı olamaz. Tarihimizi gerçek kaynaklardan ve her türlü baskıdan uzak objektif bir şekilde öğrenmemiz şarttır. Yalan yanlış, siyasi ihtiraslarla dolu ve maksatlı yazılan yazılar bizim tarihimizi yansıtamaz. Ve asla şunu unutmamalıyız ki, her tarih dilimi kendi zaman dilimi içinde değerlendirilmelidir. İnsanlar yalan söyleyebilir, olayları çarpıtabilir. Ancak tarih asla yalan söylemez. Her türlü yanlış, siyasi ve subjektif bilgilerden uzak olunmasını ve tarihimizin doğru kaynaklardan öğrenilmesini temenni ediyorum.

Yanılmayan bir tek Allah(c.c) tır.
Saygılarımla.

Vecdi Murat SOYDAN
17 Aralık 2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Atatürk ve Milli Egemenlik

Atatürk, Milli Mücadelenin başlangıcından, kendisinin hayata veda ettiği ana kadar, her fırsatta milli egemenliği Türk toplumuna benimsetmeye çalışmış, her zaman kişisel yönetimin sakıncalarıyla milli egemenliğin üstünlüklerini çarpıcı şekilde karşılaştırmıştır. Çağdaş bir topluma ve çağdaş bir devlete yakışan yönetim şekli, ancak milli egemenliğe dayanan sistemdir. Büyük Millet Meclisi görüşmeleri sırasında söylediği şu sözler, bunun en güzel ifadesidir:

Cihan tarihinde bir Cengiz, bir Selçuk, bir Osman devleti tesis eden ve bunların hepsini hadiselerde tecrübe eyleyen Türk Milleti bu defa doğrudan doğruya kendi nam ve sıfatında bir devlet tesis ederek bütün felaketlerin karşısında doğuştan taşıdığı kabiliyet ve kudretle yerini aldı. Millet, mukadderatını doğrudan doğruya eline aldı ve milli saltanat ve egemenliği bir şahısta değil, bütün fertleri tarafından seçilmiş vekillerinden meydana gelen bir yüce mecliste temsil etti. İşte o meclis, yüce meclisinizdir.

Atatürkün milli egemenlik ilkesine sadece düşünceleriyle değil, derin kişisel duygularıyla da ne kadar bağlı olduğu, annesinin ölümünden birkaç gün sonra onun mezarı başında yaptığı şu konuşmada gözlemlenmektedir: Valdem bu toprağın altında, fakat milli egemenlik ilelebet payidar olsun. Beni teselli eden en büyük kuvvet budur... Valdemin mezarı önünde ve Allah huzurunda and içiyorum, bu kadar kan dökerek milletin elde ettiği ve belirttiği egemenliğin muhafaza ve müdafaası için icabederse valdemin yanına gitmekte asla tereddüt etmeyeceğim. Milli egemenlik uğrunda canımı vermek, benim için vicdan ve namus borcu olsun(Kaynak:Prof. Dr. Ergun ÖZBUDUN)

"Atatürk milletini çok sevdiği için efkârı umumiyyeye de büyük ehemmiyet ve kıymet verirlerdi.

Bir gün toplanmış olan ve benim de aralarında bulunduğum bir fırka divanında, İmalatı Harbiye fabrikasında yapılan kadro dolayısıyla açıkta bırakılan amelelerin vaziyeti müzakere mevzuu olurken İsmet Paşa'nın, (İsmet İNÖNÜ) ameleleri himaye eden Recep PEKER merhuma kızarak:

"- Hakimiyet-i milliye, efkârı umumiye sözleri bir lafz-ı muraddan ve bir takım süslü kelimelerden ibarettir. Böyle bir şey yoktur.Bütün dünyada cari ve mukadder olduğu gibi mesele, okur yazar denilen ekalliyetin, okuması, yazması olmayan ekseriyeti idare etmesidir. Ekalliyet denilen okur yazarların da başlarına menfaat yularını geçirip hazine yemliğine bağladın mı, bütün idare yoluna girer ve muntazam işler! "

mealinde verdiği cevapları Atatürk duyduğu zaman ne kadar müteessir olmuş, ne kadar kızmışlardı. Bu sözlerin sarf edildiği o günlerde bir sırasına getirerek:

"- Bu gibi sözleri söyleyenler ancak memleket ve milletle alakası olmayan kimselerdir.Bir millet ki hayatı tarihten uzundur ve tarih onun menkıbeleri, zaferleriyle doludur. Varlığını ve Türklüğünü bugüne kadar muhafaza eden böyle bir millete " efkârı umumiye yoktur! " demek, bu ne derin gaflet, ne büyük cehalettir.Memleketimizin, milletimizin başına gelen felaketlerin çoğu, bilhassa yakın tarihimizde gördüklerimiz, bu çeşit insanlar yüzünden gelmiştir.Herkes bilmeli ki millet efradı sürü halinde vesayetle idare edilemez! " diyerek ağır bir ders vermişlerdir.

Atatürk, Selçuk ve bilhassa umumi Türk tarihini çok iyi tetkik etmiş, Türk'ün uyanışına ve haklarını tanımasına hail olan engelleri, geçirdiği felaket ve musibetlerin hakiki illetlerini iyi tespit etmiş bir bilgi sahibi olduğu için fırsat düştükçe muhitine:

“ – Tarihimizi tetkik ediniz. Türk’ün çektiği bütün felâketler, maruz kaldığı tehlikeler ve musibetler hep kendi öz benliğini, millî varlığını ihmâl ederek nereden geldikleri ve ne oldukları, hangi nesle mensup buldukları belirsiz bir takım kimseleri kendilerine reis tanıyarak onların şuursuz bir vasıtası olmak mevkiine düşmüş olmasındandır.”(Kaynak: Kılıç Ali Anlatıyor “ Atatürk’ün Hususiyetleri” s. 54-55)

1924 Eylül ayında Samsun Ticaret Mektebi’nde öğretmenler tarafından şereflerine verilen çaydaki konuşmasından:

“Söz söyleyen arkadaşlarımızdan biri bana, nereden ilham ve kuvvet aldığımı sordu. Arkadaşlarımızın sorduğu ilham ve kuvvet kaynağı, milletin kendisidir. Milletin müşterek eğilimi, umumî fikri olduğunu inkâr edenler de vardır. Bu gibileri hepiniz çok işitmişsinizdir. Bu gibiler memleket ve milletle alâkasız, gafil insanlardır. Memleketimizin ve milletimizin başına gelmiş olan bunca felâketler hiç şüphe etmemelidir ki, bu gafil insanların memleketin talihini ve iradesini ellerinde tutmuş olmalarından ileri gelmiştir.

Bir topluluğun mutlaka ortaklaşa bir fikri vardır. Eğer bu, her zaman dile getirilemiyor ve belirtilemiyorsa onun yokluğuna karar verilmemelidir. O, yapılan işlerde mutlaka mevcuttur. Varlığımızı, bağımsızlığımızı kurtaran bütün işler ve hareketler, milletin müşterek fikrinin, arzusunun, azminin yüksek belirtisinden başka bir şey değildir.” (1924 Atatürk’ün Maarife Ait Direktifleri, s. 21-22)

“Türkiye Cumhuriyeti yalnız iki şeye güvenir: Biri Millet kararı diğeri en ağır ve müşkül şartlar içinde dünyanın takdirlerine hakkı ile lâayık görülen Ordunun kahramanlığı diyen Atatürk: Millî Mücadelenin en karanlık günlerinde yanında bulunan sadık yakınlarından gazeteci Yunus Nadi Beyin Her kerameti Meclisten beklemek niyetinde miyiz? diye sorması üzerine, Mustafa Kemal’in verdiği cevap şu olmuştur:

Ben her kerameti Meclisten bekleyenlerdenim. Bir devreye yetiştik ki onda her iş meşrû olmalıdır. Millet işleri de ancak millî kararlara istinad etmekle, milletin hissiyat-ı umumiyesine tercüman olmakla hâsıldır. Milletimiz çok büyüktür. Hiç korkmayalım. O, esaret ve zillet kabul etmez. Fakat onu bir araya toplamak ve kendisine ‘Ey Millet, sen esaret ve zillet kabul eder misin?’ diye sormak lâzımdır. Ben, milletin vereceği cevabı biliyorum... Bizim bildiğimiz hakikatler milletçe de tamamen malûm olunca, onun kararlar bahsinde de bizim gibi düşüneceği neden kabûl edilmemelidir? Ben, bilâkis milletin bu hususta daha salim, daha kati kararlar vereceğine kaniim.” (1920)

“Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekları tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel, herşeyden evvel Türkiye’nin istikbâline, kendi benliğine, millî an’anelerine düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek lüzûmu öğretilmelidir.” (1 Mart 1922 TBMM açış konuşmasından)

“Türk milletinin kuruluşunda etkili olduğu görülen tabîî gerçekler şunlardır:

- a) Siyasî varlıkta birlik
- b) Dil birliği
- c) Yurt birliği
- d) Irk ve menşе birliği
- e) Tarihî karabet
- f) Ahlâkî karabet

Türk milletinin teşekkülünde mevcut olan bu şartlar diğer milletlerde hepsi birden yok gibidir. Daha umumî bir tarif yapabilmek için diyelim ki; bir topluma millet diyebilmek için bu şartlar, aynı zamanda bütün olarak veya kısmen, bir arada bulunmak lâzımdır. Bütün milletler tamamen aynı şartlar altında teşekkül etmemiş olduklarına göre Türk milletinde yaptığımız gibi, diğer her millet ayrı olarak mütalâa edilmedikçe, milliyet fikrini umumî ve ilmî olarak tarif etmek güçtür.”(1930)

“Millet her türlü iradesini hâkim kılmağa muktedirdir.” (1919 Nutuk)
Macar heyetinin kabûlü esnasında söylediklerinden;
“Bir milletin büyüklüğü coğrafi yüzölçümü ile değil, yüreğinin asaleti, ülküsünün yüksekliği ile ölçülür.” (Hakimiyet-i Milliye Gazetesi, 1 Ocak 1934, s.3)

“Benim için en büyük korunma noktası ve şefkat kaynağı milletimin sinesidir.” (1919 Reşit Paşa'nın Hatıraları, s. 86)

“Kudretsiz dimağlar, zayıf gözler, hakikatı kolay göremezler. O gibiler Büyük Türk Milleti'nin yüksek seviyesine nazaran geri adamlardır. Fakat zaman bütün hakikatleri en geri olanlara dahi anlatacaktır. Milletimizi vehimlerden kendini kurtarmağa muktedir hale getirmeye çok çalışalım.” (19 Ekim 1925, Cumhurbaşkanları, Başbakanlar ve Millî Eğitim Bakanlarının Millî Eğitimle İlgili Söylev ve Demeçleri, s. 27)

“Bilelim ki kazandığımız muvaffakiyet milletin kuvvetlerini birleştirmesinden ileri gelmiştir. Eğer aynı muvaffakiyetleri, zaferleri ileride de kazanmak istiyorsak, aynı esasa dayanalım, aynı yolda yürüyelim.” (Büyük Zafer'in ardından Anadolu'ya yaptığı ilk gezide halka hitaben... 1923)

“Milletimiz tek bir vücûd gibi gösterdiği sarsılmaz birlik ve gayret sayesinde başarıya ulaşmıştır.” (Büyük Zafer Hakkında, 4 Ekim 1922)

“Bizim Milletimiz derin bir maziye mâliktir. Milletimizin hayat-i asarını düşünelim. Bu düşünce bizi elbette altı, yedi asırlık Osmanlı Türklüğünden çok, asırlık Selçuk Türklerine ve ondan evvel bu devirlerin her birine muadil olan Büyük Türk devirlerine kavuşturur.” (Samsun Ticaret Mektebi'nde öğretmenler tarafından şereflerine verilen çaydaki konuşmasından, Eylül 1924)

“Silâhı ile olduğu gibi dimağı ile de mücadele mecburiyetinde olan milletimizin birincisinde gösterdiği kudreti ikincisinde de göstereceğine asla şüphem yoktur. Milletimizin sâf seciyesi istidat ile doludur.” (Ankara'da Maarif Kongresi, Mustafa Kemal Paşa'nın açılış konuşması 16 Temmuz 1921)

Bu memleket tarihte Türk'tü, hâlde Türk'tür ve ebediyen Türk olarak yaşayacaktır. (Atatürkün Adana Seyahatleri s.31)

“Bu dünyadan geçerek Türk Milleti'ne veda edeceklerin çocuklarına, kendinden sonra yaşayacaklara son sözü bu olmalıdır: Benim Türk Milletine, Türk Cumhuriyetine, Türklüğün istikbâline ait ödevlerim bitmemiştir. Siz onları tamamlayacaksınız. Siz de sizden sonrakilere benim sözümü tekrar edersiniz. Bu sözler bir ferдин değil, bir Türk Milleti duygusunun ifadesidir. Bunu, her Türk bir parola gibi kendinden sonrakilere durmadan tekrar etmekle son nefesini verecektir. Her Türk ferдинin son nefesi, Türk Milletinin nefesinin sönmeyeceğini, onun ebedî olduğunu göstermelidir. Yüksek Türk... Senin için yüksekliğin hududu yoktur. İşte parola budur.” (Mülkiyeliler'e hitabından, 11

Ocak 1935)

"Gereğince vatan için tek bir fert gibi, birleşik azim ve kararlar çalışmasını bilen bir ulus, elbette büyük istikbâle hak kazanmış ve adaylığını koymuş bir ulustur." (1919)

"Yabancılar tamamen inanmalıdır ki, Türkiye'de yaşayan millet, başlı başına bütün dünya milletleri içinde müessir bir varlığa sahiptir. Bu giderilemez." (1919)

Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medeni vasfı ve büyük medeni kabiliyeti, bundan sonraki gelişmesi ile geleceğin yüksek medeniyet ufkunda yeni bir güneş gibi doğacaktır. (Cumhuriyet'in 10. Yılı Nutku, 29 Ekim 1933)

"Millî emeller, millî irade yalnız bir şahsın düşünmesinden değil bütün millet fertlerinin arzularının, emellerinin bileşkesinden ibarettir." (1923)

"Bir millet varlığı ve hukuku için bütün kuvvetiyle, bütün fikrî ve maddî güçleriyle alâkadar olmazsa, bir millet kendi kuvvetine dayanarak varlığını ve bağımsızlığını temin etmezse şunun, bunun oyuncağı olmaktan kurtulamaz. Millî hayatımız, tarihimiz ve son devirde idare tarzımız, buna pek güzel delildir. Bu sebeple teşkilâtımızda millî güçlerin etken ve millî iradenin hâkim olması esası kabûl edilmiştir. Bugün bütün cihanın milletleri yalnız bir egemenlik tanırırlar: Milli Egemenlik..." 1920 (Nutuk III, s. 1185)

Türk Milleti yeni bir iman ve kat'î bir azm-i millî ile yeni bir devlet kurmuştur. Bu devletin dayandığı esaslar Tam Bağımsızlık ve Kayıtsız Şartsız Millî Egemenlikten ibarettir. Yeni Türkiye devletinin yapısının ruhu Millî Egemenliktir. Milletın Kayıtsız Şartsız Egemenliğidir... (İzmir'de halka hitaben... 31 Ocak 1923)

"Millî birlik duygusunu mütemediyen ve her türlü vasıta ve tedbirlerle besleyerek geliştirmek millî ülkümüzdür." (Cumhuriyet'in 10. Yılı Nutku, 29 Ekim 1933)

"Türk Milleti asırlardan beri hür ve müstakil yaşamış ve istiklâli bir lazıme-i hayatiye etmiş bir kavmin kahraman evlatlarıdır. Bu millet istiklâlsiz yaşamamıştır. Yaşayamaz ve yaşamayacaktır." (1922)

"Bir milletin ruhu zapt olunmadıkça, bir milletin azim ve iradesi kırılmadıkça o millete hâkim olmanın imkânı yoktur. Halbuki asırların yarattığı millî bir ruha, kuvvetli ve daimî bir millî iradeye hiçbir kuvvet karşı koyamaz." (30 Ağustos 1924)

"...Dünyanın bize hürmet göstermesini istiyorsak, ilk önce bizim kendi benliğimize ve milliyetimize bu hürmeti; hissî, fikrî ve fiilî olarak bütün davranış ve hareketlerimizle göstermemiz gerekir. Bilelim ki Millî benliğini bulmayan milletler, başka milletlerin şikâridir (avidir) . Millî varlığımıza düşman olanlarla dost olmayalım. Böylesine karşı, bir Türk şairinin dediği gibi: (karşı duvardaki levhayı işaret ederek) 'Türk'üm ve düşmanım sana, kalsam da bir kişi' diyelim. Düşmanlarımıza bu hakikatı ifade ettiğimiz gün, kanaatimize, mefkûremize, istikbâlimize yan bakan her ferdi düşman telâkkî ettiğimiz gün, millî benliğe uzanacak her eli şiddetle kırdığımız, milletin önüne dikilecek her engeli derhâl devirdiğimiz gün, hakikî kurtuluşa vasil olacağız." (20 Mart 1923 Konya gençleriyle konuşmasından, Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, c.2, s. 144)

Atatürk'ün sözlerinde bir dizeşi yer alan ve İstanbul'un İtilâf Devletleri tarafından işgâli sırasında yazılmış olan dörtlüğün tamamı şöyledir:

Binlerce can dirilse de nakletse geçmişi,
Dağlar lisana gelse de anlatsa hepsini;
Garbın cebin-î zâlimi affetmedim seni,
Türküm ve düşmanım sana, kalsam da tek kişi...

"Milletin saltanat ve hâkimiyet makamı yalnız ve ancak Türkiye Büyük Millet Meclisidir ve bu hâkimiyet makamının hükûmetine Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükûmeti derler. Bundan başka saltanat makamı, bundan başka bir hükûmet yoktur ve olamaz." (1 Kasım 1922)

"Türkiye Büyük Millet Meclisinin bütün programlarının umdesi şu iki esastır: İstiklâl-i tam... Kayıtsız şartsız millî hakimiyet! .." (27 Nisan 1920)

"Hiç şüphe yok, devletimizin ebedi müddet yaşaması için, memleketimizin kuvvetlenmesi için, milletimizin refah ve mutluluğu için hayatımız, namusumuz, şerefimiz, geleceğimiz için ve bütün kutsal kavramlarımız ve nihayet her şeyimiz için mutlaka en kıskanç hislerimizle, bütün uyanıklığımızla ve bütün kuvvetimizle millî egemenliğimizi muhafaza ve müdafaa edeceğiz."

"Efendiler; Bu umde icabı bütün cihan bilmelidir ki, artık Türkiye halkı; hakimiyetini hiçbir şahıs ve makama veremez. Hakimiyet demek şeref demek, namus demek, haysiyet demektir. Bir milletten bu evsaf-ı medeniye ve insaniyesinin terkinin talep etmek onu insanlıktan çıkarmak demektir." (İzmir İktisat Kongresi'ndeki konuşmasından, 17 Şubat 1923)

"Toplumda en yüksek hürriyetin, en yüksek eşitlik ve adaletin devamlı şekilde sağlanması ve korunması ancak ve ancak tam ve katî mânasiyle millî egemenliğin kurulmuş bulunmasına bağlıdır. Bundan ötürü hürriyetin de, eşitliğin de, adaletin de dayanak noktası millî egemenliktir. Toplumumuzda, devletimizde hürriyet sonsuzdur. Ancak onun hududu, onu sonsuz yapan esasın korunmasıyla mevcut ve çevrilidir." (1923)

"Mutlak ve sınırsız Egemenlik erki yalnız ve yalnız halkın kendisindedir. Halkın toplu halde kendini satması, kendine ihaneti, ya da kötülük etmesi düşünülemez! .."

"Millî müdafaamızı, düşmanların bayrakları babalarımızın ocakları üstünden çekilinceye kadar terk edemeyiz. İstanbul mabetleri etrafında düşman askerleri gezdikçe, öz vatan toprakları üstünden yabancı adamların ayakları çekilmedikçe biz, mücadelemizde devam etmeye mecburuz. Kendi hükûmetimizin idaresi altında bedbaht ve fakir yaşamak, yabancı esareti pahasına kavuşacağımız huzur ve mutluluğa bin kere üstündür." (Atatürk'ün T.T.B. IV, s. 307, 1920)

"Atatürk, halk hakimiyetinin esas temel taşının hak ve adalet olduğuna içten inanmış bir adamdı. Bundan dolayı, adalete çok önem verirlerdi. Daima, "Adalet bir devletin esası olduğuna göre mahkemelerin lafzen (sözde) değil hakikaten bitarafliğini temin her işin başında bulunmalıdır. Hak sahiplerine müşkülât çıkarmak, eshabı mesalihi (iş sahiplerine) bugün git, yarın gel diye bir takım zorluklara uğratmak, hükümet otoritesi maskesi altında halka mütehakkimane vaziyet almak, (zorbaca davranmak) yakışsız muamelelere cüret etmek gibi haller behemehal (derhal) önlenmelidir" derlerdi ve en ziyade " nef'i hazine" (devlet yararına) formülü pek sınırlarına dokunurdu. Onun için bu sevmediği formülü ele alarak millete, tüccara, köylüye çektirilen eziyetlere artık nihayet verilmesini isterdi.

“ Nef’i hazine (devlet yararına) düşüncesinin ve teranelerinin memleket için felaketli bir formül olduğu bir an hatırdan çıkarılmamalıdır. Hükümetin hikmeti vücudu bu gibi sözlerle halka hükmetmek, müşkülât çıkarmak, zulmetmek değil hizmet etmektir.”
Diyerek bu mühim noktaya ehemmiyet verilmesini ısrarla tekrar edip isterlerdi.

Atatürk memurlara, iktisap ettikleri mesleğin icaplarına uygun bir zihniyet aşılatacak halkçılık, terbiye ve kifayeti vermeyi gayret etmelerini, devlet idaresinde kanunların tertip ve tanziminde yaşanan zamanın icaplarına, dünya gidişinin cereyanına uygun mütalaaalara iltifat etmelerini daima devlet adamlarına tavsiye buyururlardı.

Atatürk için iş üzerinde zaman ve mekan mevzubahis olamazdı. Mühim hadiseler ve mühim işler kendileri ne vaziyette bulunurlarsa bulunsunlar hemen orada mütalaa edilirdi. Verdikleri vazifeleri ehemmiyetle takip ederler ve neticesini almak için vazifedarlara yolda dahi rastlasalar otomobillerini yolun bir tarafında durdurup o vazifeliyi yanlarına alırlar, orada kendilerine verilen izahatı dinleyip işi hemen halleder ve yola devam ederlerdi. Resmi günlük işler ise Atatürk tamamen giyinip hazırlandıktan sonra Katibi Umumileri tarafından arz edilir ve emirler alınırdı.(Kılıç Ali, Atatürk’ün Hususiyetleri, İstanbul 1955, s. 54)

“Türk çocuklarındaki kabiliyet her milletinkinden üstündür. Türk kabiliyet ve kudretinin tarihteki başarıları meydana çıktıkça, büsbütün Türk çocukları kendileri için lâzım gelen hamle kaynağını o tarihte bulabileceklerdir. Bu tarihten Türk çocukları bağımsızlık fikirlerini kazanacaklar, o büyük başarıları düşünecekler, harikalar yaratan adamları öğrenecekler, kendilerinin aynı kandan olduklarını düşünecekler ve bu kabiliyetle kimseye boyun eğmeyeceklerdir.” (Şemsettin Günaltay, 1951 Olağanüstü Dil Kurultayı, s.33)

“Gerçekleri bilen, kalbinde ve vicdanında manevi ve kutsal hazlardan başka zevk taşımayan insanlar için, ne kadar yüksek olursa olsun, maddi makamların hiçbir değeri yoktur.” (Büyük Nutuk)

23 Nisan 1920... Ankara’da büyük millet meclisi açılmıştır. Memleketin her tarafından birçok milletvekilleri gelmiştir. Bu yeni meclise gelenlerin bir kısmı Ankara’da hiçbir şeyin olmadığını görünce, ümitsizliğe düşmüşlerdi. Bahsedilen ne Yeşilordu, ne hazine, ne yatacak otel, hiç bir şey yoktu. Sadece, Mustafa Kemal... Bazılarına bu dava çürük gelmiş olacak ki, memleketlerine dönmeye karar verdiler. Bunlar geri dönerlerse mecliste huzursuzluk olacağını anlayan Mustafa Kemal, kürsüye çıktı. O gün pek heyecanlıydı. Atatürk’ün hayatında belki de böyle canlı bir tablo doğmamıştı. Milletvekillerine hitaben şöyle demiştir:

“İşittim ki, bazı arkadaşlar yoksulluğumuzu bahane ederek memleketlerine dönmek istiyorlarmış. Ben kimseyi zorla milli meclise davet etmedim. Herkes kararında özgürdür, bunlara başkaları da katılabilirler. Ben bu mukaddes davaya inanmış bir insan sıfatı ile buradan bir yere gitmemeye karar verdim. Hatta, hepiniz gidebilirsiniz. Asker Mustafa Kemal mavzerini eline alır, fişeklerini göğsüne dizer, bir eline de bayrağını alır, bu şekilde Elmadağ’ına çıkar, orada tek kurşunum kalana kadar vatani savunurum. Kurşunlarım bitince de bu aciz vücudumu bayrağıma sarar, düşman kurşunları ile yaralanır, temiz kanımı, mukaddes bayrağıma içire içire tek başıma can veririm. Ben buna and içtim! ...” (Falih Rıfki Atay)

Sözlük:

Hakimiyet-i milliye: Milli güç.

efkarı umumiye: Genel fikirler

Lafz-ı murad: Mânâsı için olmayıp lafzı için söylenen kelime, söz.

Ekalliyet: Azınlık.

Gaflet: Çevresinde olup bitenlerin farkına varamama durumu, aymazlık.

Karabet: Yakınlık, hısımlık

Vecdi Murat SOYDAN

16 Aralık 2011 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Atatürkün Kişisel Özellikleri

ATATÜRK'ÜN KİŞİSEL ÖZELLİKLERİ

NOT : Bu yazıyı hazırlarken pek çok kaynaktan faydalandım. Atatürk cihana sığmadı ki, bu yazıya nasıl sığsın? Eksiklerim olmuşsa, ki- muhakkak vardır, affınıza sığınıyorum değerli arkadaşlarım.

* Boyu 1.74 idi.Hayatının son dönemlerine kadar 76 olan kilosu hastalığının ilerlemeye başlamasıyla 46'ya kadar düşmüştü. 43 numara siyah rujan ayakkabı giyerdi.

* Atatürk, boğazına düşkün, çok yiyen bir insan değildi. Kendisi bir konuşmasında ziyafetlerde çok yemek yenmesini tasarrufa aykırı bulduğunu ve sağlığa zararlı olduğunu söylemiştir.

* Sabah kahvaltısında; çay, kahve içer, fazla bir şey yemezdi. Yataktan kalkar kalkmaz odasındaki divanın üzerine bağdaş kurarak oturur, günün ilk kahvesini ve sigarasını burada içerdi.Bir özelliği de kendi kendine tıraş olmamasıydı. Sigara ve kahveyi severdi. Günde 10-15 fincan orta şekerli kahve ve 40-50 arası sigara içerdi.Soğuk ayranla, bir dilim ekmek yerdi. Bazen bir kâse yoğurt yer, sonra sütlü kahve içerdi.Öğle yemeğinde bir iki dilim ekmek yerdi. Etsiz kuru fasulye, pilav çok sevdiği yemektir. Kuru fasulyeye, yağlı fasulye derdi. Ayran ve limonata içerdi.İki dilim ekmeği ayrana batırarak yerdi. Yoğurdu da ayrıca yiyordu."Kuru fasulyeye okulda alıştım." demiştir. Kışla yemeği, askerî yemek sayılmıştır kuru fasulye. İkinci üzeri ekmezsiz bir bardak ayran içerdi.Sofradan genellikle doymuş olarak değil, aç kalkarmış. Akşam yemeğinin ayrı bir önemi var. Konuklarıyla birlikte yerdi. Devlet görevi akşam yemeklerinde devam ediyordu. Omlet severdi.Özellikle gece geç saatlerde acıkınca peynirli omlet yermiş. Sahanda yumurtayı da severmiş. Etli taze bamya de sevdiği yemeklerdendi. Karnıyarık da sever, pilavla karıştırarak yermiş. Haşlanmış kuşkonmaz da sevdiği bir yemekmiş. Enginarı hiç yememiş. İsteddiği halde hiç yiyememiş. Hastayken enginar yemek istemiş. Hatay'dan ismarlamışlar. Fakat kendisi komaya girmiş ve yiyememiş. Ara sıra fava denilen zeytinyağlı, limonlu bakla ezmesinden istediği olurdu. Tatlılarla arası pek iyi değilmiş. Ama gül reçeli severmiş. Meyvelerden kavunu seviyormuş. Kavrulmuş, tuzlu leblebi, fıstık da sevdiği yiyeceklerden. Soğan, sarımsak, pastırma gibi kokulu yiyecekleri sevmiyormuş. İçkilerden rakı ve bira içiyordu. Sofrasında çeşit bol değilmiş.

* Sofrada uzun süre oturmak geleneğini Atatürk'te görmekteyiz. Bugün çağdaş ülkelerde insanlar, sofralarda uzun zaman oturmaktadırlar. Tartışır, eğlenirler, iş hallederler. Atatürk de öyle yapmıştır. Sofrayı O, ülke sorunlarını çözümlenmede bir araç olarak kullanmıştır. Sağlıklı beslenmenin koşullarından olan az yemek, Atatürk'ün de beslenme politikası olmuştur. Onun sofrasında bol çeşit olmaması da bu hususu kanıtlar. Geleneksel Türk içkisi olarak O'da rakıyı seviyor ve leblebi, kavun gibi mezeler yiyor. Bunlar da O'nun geleneksel yanlarından birisini oluşturuyor. Beslenmesinde Türk zevkinin egemen olduğunu görüyoruz. Türk mutfağının yemekleri, mezeleri, tatlıları, içecekleri ve meyveleriyle besleniyordu. Avrupa mutfağının yiyecekleriyle beslenmemiştir.

* O'nun döneminde devlet görevlilerinin sofralarında et yemeği hemen hemen yoktu. Kebaplar, yağlı ağır yemekler yemiyordu. Bazen tavuk yada hindi yemiyordu. Anadolu'da halk eti Kurban Bayramında görebiliyordu. Ülke yoksul durumda idi. Halkın et yemediğini Atatürk çok iyi biliyordu. Kendi sofrasında da bazen etli yemek oluyordu. O'nun ülkenin bu yoksul durumunu göze aldığı ve bu nedenle de et yemediği söylenebilir. Yemek sofrasında ve sevdiği yemeklerde daha çok sebze ağırlıklı yemekler dikkati çekiyor. Yemeklerdeki gelenekselliği sürdürmesi, O'nun geleneksel Türk kültüründen kopmayışının bir kanıtıdır.

* Kendine koruma önlemi aldırılmaz ve buna çok kızardı. Önemli memleket meselelerini geceleri ve yemek esnasında görüşür, hangi konu görüşülecekse o konuya vakıf kişileri çağırırdı. Hiç kimse Atatürk'ün sofrasına izinsiz, davetsiz gelemezdi. Her şeyi bilmek, her bildiğini değerlendirmek inancında idi. O nedenledir ki konuştuğu insanları rahatlatılabilmek, her şeyi konuşabilmek ve çözümlenmek için sofrasına çağırırdı. Şu inançtaydı; içki ve dostlukla rahatlamış insanlar, bir süre sonra fikirlerini cesaretle ortaya koyar, bildiklerini, işittiklerini kendi görüşlerine göre değerlendirirlerdi. Bu yüzden Atatürk; bir çok devlet memleket, dünya meselelerini zaman zaman sofraya getirmiş, orada konuşulmuş hatta karara bağlamıştır. Devlet, memleket, dünya olayları Atatürk sofrasının aynasıdır. Fikirler ulusal görüşlere orada dönüşürdü. Örneğin, sofrasındaki en yakın arkadaşlarını çevresinden uzaklaştırır, bakan, başbakan değiştirir, kadrosunu kurar, kadrosunu tasfiye eder, halkı aydınlatır ve devlet adamlarını uyarırdı. Mustafa Kemal, "İçkiyi severim, fakat istediğim zaman bunu keserim. Vazifem esnasında bir damlasını ağzıma koymam. Vatan işlerine içki karıştırmam. İçki ve vazife iki ayrı şeydir" derdi. Çankaya'da, çalışma vakti gelince sofradan kadeh ve meze kalkar, yerine kağıt ve kitap gelirdi.

ATATÜRK'ÜN SOFRASI İLE İLGİLİ ANILAR, DÜŞÜNCELER :

Hilmi Uran:

"Atatürk'ün sofrası umumi karakteriyle bir bilginler sofrasıydı."

Kılıç Ali:

"Sofrasının çok muntazam olmasını isterdi. Sofrasına otururken her şeyin yerli yerinde, düzgün halde bulunmasına bilhassa ve bizzat dikkat ederdi. Sofranın tanziminde, sofranın örtüsünde, tabaklarda, çatal bıçaklarda bir çarpıklık, bir yanlışlık görürse bunları bizzat düzeltir, ondan sonra sofraya otururdu."

F. Rifki Atay:

"Bu bir içki ve cümbüş sofrası değildi. Dostları ile hatta düşmanları ile sohbet ve tartışma meclisi idi. (..) Pek azı zevk ve eğlence meclisi olmuştur. Saatlerce pek ciddi şeyler okur veya yazardık. (..) "Türk dili ve Türk tarihi meselelerinin, onun sofrasında tam bir fakültelik zaman tutmuş olduğunu tahmin ediyorum."

Sabiha Gökçen

"Şu bilinmelidir ki, Gazi Paşa'nın sofrası asla bir işret alemi yeri, bir vakit geçirme, bir zaman öldürme yeri değildi.. O bu sofrayı adeta bir okul haline sokmuştu. Dünya sorunlarının, yurt sorunlarının, ilmin, felsefenin, sanatın, insanlık idealinin ve uygar Türk Ulusu'nun geleceğinin sabahlara kadar tartışıldığı bir okuldu bu sofranın..."

Aydınlıklarla, iyi niyetlerle dolu bir sofranın."

Soyadını Atatürk' ten alan İbrahim 1925 yılından ölümüne dek Atatürk' ün

sofrabaşılığını yapmış ve anılarında Atatürk' ün sofralarına şöyle yer vermiştir :

"Atatürk'ün sofrası, sofradan çok bir okula benzerdi. Sofrayı hazırlarken nasıl çiçekle süslemeyi ihmal etmezsem tabakların, bıçakların yanına mutlaka birer bloknot ile kalem yerleştirmeyi de hiç unutmazdım. Yemek odasının bir köşesinde de okullardaki gibi bir de kara tahta bulunurdu. Tebeşiriyle silgisiyle o da sofranın bir parçasıydı. Belki şaşanlar olurdu ama o karatahtaya ben bile çağırılmıştım."

Biz sofrayı hazırlarken, Atatürk'ün davetlileri de genellikle bilardo odasına alınırlardı. Bazen Atatürk davetlilerini bilardo oynarken karşılardı. Bilardooyu çok oynardı. Davetliler tamam olunca da: 'Buyurun, isterseniz sofraya oturalım' diyerek ev sahipliği yapardı. Sofrada konuşulan, yada tartışılan konular, çoğu kez şafak söküne kadar sürebilirdi. Tartışılan konuyu ise, düşüncelerini öğrenmek istediği misafirlerine: 'Beyefendi, siz bu konuda ne buyuruyorsunuz?' diye sorardı. En uzun konuşmaları bile sabırla dinlerdi. Sonra da bir başka misafire dönerek: 'Ya siz ne diyeceksiniz acaba? Ya

da sizin bir diyeceğiniz var mı' diye sürdürürdü.

Kısaca, sofrasında bulunanların gözlemleriyle de belirtmeye çalıştığımız, Atatürk'ün sofrasına çağırılanlar; elbette O'nun değer verdiği kişilerdi. Çoğu kez kalabalık bir topluluğu oluşturan bu kişiler; hepsi kendi alanlarında otoriter isim yapmış kimselerdi"

Yokluk ve savaş yıllarında yetişen Atatürk yemek seçmez ve ısrarla yemek isteği olmazdı. Bir konuşmasında ziyafetlerde çok yemek yenmesini tasarrufa aykırı bulduğunu ve sağlığa zararlı olduğunu söylemiştir. Damak zevki konusunda geleneksel yemeklere ve özellikle zeytinyağlılara önem verirdi. Hemen hepimizin bildiği gibi en sevdiği kuru fasulyeydi. Kuru fasulye ve pilav Atatürk'ün vazgeçilmezleriydi. Ana yemeklerde tereyağı kullanılmasını isterdi.

1931 – 1935 yılları arasında Atatürk'ün aşçılığını yapan Halit Atay anılarını şöyle anlatıyor :

"Atatürk sabaha kadar çalışırdı. Sabah, iki yumurtalı, içerisine beyaz peynir katılmış omlet yerd. Bazen, omletin soğuk olduğunu söyler gönderirdi. Biz de tekrar yapar gönderirdik. Yemek konusunda çok titizdi ve asla soğuk yemek yemezdi."

Atatürk'ün en sevdiği yemeğin kuru fasulye olduğunu ifade eden, bu nedenle mutfaktan kuru fasulyenin eksik olmadığını kaydeden Atay, 'İster Çankaya'da olsun, isterse Dolmabahçe'de, kuru fasulye yemeği yapardık. Hatta trenle yolculuk yaptığımız zamanlar bile ilk yaptığımız yemek, kuru fasulyeydi'

Halit Atay, Atatürk'ün toplantı için Yalova'ya gittiği dönemde, Dolmabahçe Sarayı'nın mutfağında, ocakta unutulmuş bir tencerenin, yangın çıkmasına neden olduğunu da şöyle anlatıyor :

'O gün sabah erkenden mutfakta çalışmaya başladık. Büyük tencerelerle krema hazırlıyorduk. Ocağın üzerine bıraktığımız tencereyi unuttuk ve diğer işleri yapmaya başladık. Ocağın üzerinde unuttuğumuz tencere çok ısınmış. Bir patlama oldu. Patlamadan sonra mutfakta yangın çıktı. Yangını söndürmek için itfaiye ekipleri geldi. Yangın büyümeden söndürüldü. Bunun için çok sayıda ifade verdim. Ne kadar çok ifade verdiğimi hatırlamıyorum. Bu durum Atatürk'e ulaştı. (Bize şimdi kızacak) diye beklerken, o bize hiç kızmadı.'

İsmet BOZDAĞ Atatürk sofralarını şöyle anlatıyor :

"Atatürk, sofraya ne kadar kalabalık olursa olsun, bütün konukları ile tek tek ilgilenir, onların eksiklerini görür, isteklerini hemen fark ederdi. İçki içerken mezelere el sürmez, sadece leblebi yemekle yetinirdi. Leblebiyi, derin bir çanakta sağ elinin üç parmağı ile alır, teker teker ağzına atar, sofrada yabancı yoksa, leblebiyi havaya atar ağız ile yakalardı.

Güzel bir fikir söyleyen, ya da güzel bir espri yapan oldu mu, elindeki birkaç leblebinin bir yada ikisini bu arkadaşının avucuna koyarak beğenisi açıklardı.

Sevdiği yemekler: Etsiz kuru fasulye(Atatürk buna "yağlı fasulye" derdi), pilav, omlet, karnıyarıktan hoşlanırdı. İçki ne kadar uzarsa uzasın yemek yemez, içki bittikten sonra yemeğe otururdu."

- * Bir ders ve tedris yeri olan sofrasında sabahlayan Atatürk, ekseriya, "İnönü çalışıyor, ben rahat ediyorum" derdi.Uygunun dostu değildi. Zaman zaman geçirdiği kısa hastalıkları müstesna; sabah güneşini görmeden yatağına girmez ve uyumazdı.
- * Evinde ,çevresinde hatta konuk olduğı evlerde bile eğri duran eşyaları düzeltmeden rahat edemezdi.
- * Uykusu çok hafifti. Yaşamında hiç kimseyi pijamasıyla karşılamamıştır. Çalışkanlığı, zekası, kibarlığı, dürüstlüğü, hiç kimseden çekinmeden her şeyi herkesin yüzüne karşı söylemesi en büyük özellikleriydi.
- * Alnı geniş, kaşları çok gür ve kalkık, dudakları ince, saçları altın sarısı, gözleri masmavi, omuzları geniş, elleri ince ve zarifti.
- * Özenli ve temiz bir Türkçe konuşurdu. Ancak bazı kelimeleri Rumeli şivesiyle telaffuz ederdi. Konuşma zevki ve merakı ile renkli, neşeli ve sade anlatış üslubuna sahipti.
- * Kuvvetli ve yanılmaz bir hafızaya sahipti.
- * Sevdiklerine " çocuk" diye hitap ederdi.
- * Frenk musikisine bağılı, alaturka musikide ise makamları ayırabilecek kadar bilgili idi.
- * Yerine göre türküler de söylerdi. Sesi mat, yavaş, tatlı ve cazibeli idi. Bilhassa Rumeli türkülerini söylerken derin ve onulmaz bir gurbet ve sıla acısı gözlerinde yaşarırdı.
- * Atatürk'ün kendisine mahsus telaffuz ettiğı bazı kelimeler vardır. Mesela: Tabancaya "tapanca", kırbaça "kırpaç", henüze "henus", muhakkaka "muhakkaka", yoğurta "yuğurt", sarhoşa "sarfiş" derdi. En ağır kelimesi "ebleh" yerine geçen "hebenneka" (ahmak) idi.
- * Tevazu ve mahcupluğu ile tanınırdı.
- * Mükemmel ölçülerde siyasi ve askeri kabiliyete sahipti.
- * Kimi severse onlara yakınlık gösterirdi. Kendisine yakın arkadaşlarının ailelerini de toplardı.
- * Manastır Askeri Lisesi yıllarından kalan bir alışkanlıkla hayatı boyunca en sevdiği yemek kuru fasulye ve pilav olarak kaldı. Tatlıya düşkün değildi, ama canı istediğinde çok sevdiği gül reçelini tercih ederdi.
- * Atlardan sonra en sevdiği hayvan köpekti. "Fox" adını verdiği köpeğı, Gazi`nin yatağıının ayak ucunda uyurdu. Hayvanlara düşkünlüğü o derecedeydi ki bir gün misafirlerinin de görebilmesi için yeni doğmuş bir tayla annesinin Çankaya Köşkü kabul salonuna getirilmesini bile emretmişti.
- * En sevdiği dans valsti. Zeybek de oynardı. Oyunu efekari ve kibardı. Müzik zevki çeşitlilik gösteriyordu.Klasik Batı müziğı dışında Anadolu ezgilerini de severek dinlerdi.
- * Gömleklerinin hepsi beyazdı. Bu gömlekler ilk yıllarda İsviçre`de özel olarak dikilirken sonra yerli malı kullanma kampanyasına öncülük edebilmek için Beyoğlu`nda bir terziye

diktirilmeye başlanmıştı.

- * Takım elbiselerinin tasarımlarını hep kendisi çizerdi.Lacivert takım giymeyi sevmezdi.
- * Askeri lisede öğrenmeye başladığı Fransızca'yı sonraki yıllarda geliştirdi. Zengin bir kelime bilgisi vardı. Konuşurken araya Fransızca sözcükler de eklerdi.
- *Kumardan hoşlanmaz ama arkadaşlarıyla fasulyesine poker oynardı.Oyun sonunda kazandıklarını iade ederdi.
- * Sportmen kişiliği vardı. Her gün at biner, yüzmeye gider ve bilardo oynardı.
- * Eğitim hayatı boyunca en başarılı dersi matematikti. Pozitif bilimlere ilgisi hayatı boyunca sürdü.
- *Kuşları çok severdi.Çankaya Köşkü`nde özel bir bakıcının ilgilendiği güvercinliği vardı.
- * Millî Mücadele'de millî birliği temin eden eşsiz bir liderdir.
- * Büyük vazife ve mesuliyet adamı idi. Zihni daima bir düşünceye takılı idi.
- * Sık sık derine inen bir felsefi düşünüş, ince bir zekanın ve titiz bir sağduyunun devamlı kontrolü altında bir mantıkçılık, duyduklarını kolayca tutup kavrayan, sonra hepsini boş bir sentez içinde yoğuran bir muhakeme, metotlu ve ilmi bir tefekkür eksikliğinin boşluğunu örtmekte idi.
- * Mektep dersanelerinde olduğu gibi kara yazı tahtası daima karşısında duran feyizli sofrası; bazı geceler uzun sürerdi.Arkadaşlarının tahammüllerinin tükendiğini gözlerinden anlayan Atatürk; tuzlu leblebisinden veya şamfistiğinden birkaç tane verir, uykularını giderirdi. Daha laubalilerini yüzlerini yıkamaya sevk ederdi. Fakat o gecenin ilhamının ortaya koyduğu mevzuyu neticeye bağlamadan yemek gelmesini emretmezdi.Sarhoşluktan hiç hoşlanmazdı.
- * Ramazan ayı gelir gelmez Atatürk'ün emriyle, İncesaz heyeti Çankaya Köşkü'ne giremezdi. Kandil geceleri de köşkte saz çalınmazdı. Hafız Yaşar (Okur) 'u huzuruna çağırır, Kur'an-ı Kerim'den bazı sureler okuturdu. Ayrıca Peygamber efendimizin dirayetli bir devlet adamı, iyi bir başkumandan olduğunu da sık sık tekrarlardı.
- * Gerek Kur'an, gerek mevlit okunurken çok mütehassis olduğu görünürdü. Hatta Mızika heyetinde bulunan hafızlardan ramazanlarda camilerde mukabele okuyanlara bir ay müddetle izin verirdi.
- * 1927 yılında Büyük Nutuk'unu yazarken akşamları yine sofraya kuruluyor, herkes karşısında yiyor, içiyor; fakat o, ağzına bir damla bile içki koymamıştır. Hatta yemek yerken herkesin içişini gülümsemeyle seyretmiş, kırk sekiz saat hiç gözünü kırpmadan yazıyı dikte ettirmiştir. Oyle ki, yazı yazmaktan yorulan değişiyor, fakat o, binlerce belge arasından ayırdığı notlarıyla büyük eserini tamamlamak için uykusunu bile vermekten çekinmemiştir.
- * Yakınlarının deyişlerine göre, Atatürk, küçük yaşlardaki çocuklardan hiç hoşlanmaz, hele viyaklamalarına, yaramazlıklarına kesinlikle katlanamazmış. Yalnız; ömrünün sonlarına doğru, kundakta görür görmez, hayret edilecek bir yakınlıkla sevip, bağlandığı

küçük Ülkü bunların dışında. Fakat yine hayret edilecek bir şey ki, genellikle küçük çocuklardan hoşlanmayan Atatürk, ömrü boyunca rastladığı kimsesiz çocukları evlat edinip bağrına basmaktan da kendini almamıştır. Atatürk, gençliğinden beri, kız, erkek dokuz çocuğu evlatlık edinmiştir. Atatürk'ün bu koruyuculuk özlemi, daha çok ömrü boyunca evlatsız kalıp, annesinin ölümünden sonra kız kardeşinden başka bir yakını bulunmayışından ileri gelmektedir. Koruyuculuk ettiklerinin hepsiyle ilgilenerek, özellikle iyi yetişmeleri için her fedakârlığa katlanan bir baba şefkatiyle severdi. O kadar ki; sofrasında daima beraber bulundurur, her arzularını yerine getirirdi. Hesabını kitabını iyi bilmekle tanındığı halde, evlat saydıklarından hiçbir şey esirgemezdi ve etrafındakilerin de, onları sevip saymalarını isterdi. Çankaya Köşkü'nde, hepsinin bir arada bulunduğu zamanlarda, aralarına kıskançlık girmesin diye, iş taksimi yapardı. Masraflarını, Genel Sekreteri Hasan Soyak'a gördürürdü. Harçlıklarını da onun vasıtasıyla verdirirdi.

ATATÜRK KAPALI YERDE VE GECE FOTOĞRAF ÇEKTİRMEZDİ

*Atatürk'ün fotoğrafla ilgili bilinmeyen bir özelliğini Hanri Benazus şöyle anlatıyor : "Atatürk'ün gözleri mavi olduğu için çok hassastı. O zamanlar bugünkü gibi modern flaşlar yoktu. Işık olarak magnezyum çubukları yakılırdı. Fotoğrafçılar onları yakar öyle fotoğraf çekerlerdi. Atatürk'ün gözlerini bunlar rahatsız ettiği için hiçbir zaman kapalı yerde ve gece fotoğraf çekmezdi. Çok az sayıda kapalı yerde fotoğrafı vardır. Onlarda özel olarak her taraftan ışıklar açık olduğu için flaşsız çekilirdi."

* Ömrü yetseydi bir dünya turuna çıkıp Türk dili ve tarihi üzerindeki çalışmalarını genişletmek en büyük hayalidi.

* Binlerce kitabı vardı. Ama bunların arasında bir tanesini hayati boyunca hatta cephede bile başucundan ayırmadı. Reşat Nuri Güntekin'in ünlü "Çalıkuşu" romanını hep yanında taşır, her gün rast gele bir yerinden açar, birkaç sayfa okurdu.

* Hayatının çoğunu geçirdiği savaş cephelerinden sonra Cumhurbaşkanı olarak geçirdiği yıllar ona bir tecrit yaşantısı gibi geliyor, çok sevdiği halkından ve sade bir vatandaş yaşamından uzaklaştığını düşünüyordu.

* Hoşgörülüydü. Köylünün birinin gazete kağıdına sardığı tütünü içmeye çalışırken eli yanmış bu sebepten gıyabında Atatürk'e küfretmişti. Adam mahkemeye çıkarılacaktı. Atatürk olayı dinledikten sonra " Az bile söylemiş, Onu mahkemeye vereceğinize doğru dürüst sigara içmesini temin edin" demiştir.

* Hastalığının başlangıcında kendisini muayene eden Dr.Fissinger günde kaç paket sigara içtiğini sormuş, Atatürk "sekiz" demişti. Doktor bunu günde bir pakete indirmesi gerektiğini söyleyince gülümseyerek şu cevabı cevap vermiştir. " Ben zaten bir paket içiyorum. Bundan sonra bunu sizin izninizle yapacağım".

* Bir sabah milletvekilleri ile trene bindiğinde kondüktörün milletvekillerinden bilet parası almamasına şaşırılmış ve nedenini sormuştur. Trenin milletvekillerine bedava olduğunu öğrenince epey sinirlenmiş, "Ne de güzel halkçılık ama" demiştir.

* İlk mecliste bir oturum sırasında üyelerden biri laikliğin ne manaya geldiğini anlamadığını söyleyince Gazi çok sinirlenmiş ve elini kürsüye vurarak bir din bilgini olan üyeye cevap vermiştir: "Adam olmak demektir hocam, adam olmak!"

- * "Atatürk" hitabını ilk kez dönemin Türk Dil Kurumu Başkanı bir konuşmasında kullanmış, Mustafa Kemal de çok beğenerek soyadı olarakalmıştı.Kendisine " Ata" diye hitap edilmesinden hiç hoşlanmazdı.
- * Cephelerde düşmanla göğüs göğüse savaşmış biri olarak en ilginç özelliği savaş meydanları dışında kan görünce fenalaşmasıydı. Gittiği yurt gezilerinde kendisi için kurban edilen hayvanlara bakamaz, böyle durumlarda sırtını döner yada kesilmelerini engellerdi.
- * Fransız tarihçisi Herriot Ankara`ya geldiğinde Gazi`nin kulaklarının duyuyor olmasına şaşırılmış, anılarında bunu esprili bir dille anlatmıştı: "T.C`de birtane kulakları duyan kişi var onu da Cumhurbaşkanı yapmışlar".
- * Bir gün halk arasında dolaşırken çarşafı bir kadına rastlamış, "Hafız Hanım benim hatırım için başındaki örtüyü açar mısınız?" diye sormuştu. Kadın baş örtüsünü açarak , Atatürk`un önünde eğildi ve ellerini öptü.
- * Annesine çok bağlıydı. İzmir`de bulunan annesinin ölüm haberini almadan şifreli telgraf açıldığı esnada tahmin eden ve gördüğü rüyasında annesi ile birlikte yeşil kırlarda gezerken birden ortaya çıkan bir selin annesini yanlarından alıp götürdüğünü tahmin etmiştir.Öldüğünü öğrenince de gözlerini havaya kaldırarak yanaklarından sel gibi akan göz yaşlarını içlerine akıtmak istercesine; " Millet sağ olsun. Milletin annesi benim annemdir." demiştir.
- * İçinde bulunduğu şartları değerlendirmede, engelleri ortadan kaldırmada gösterdiği büyük başarı Atatürk`ün ayrı bir özelliğini teşkil etmektedir. Diyebiliriz ki Atatürk, Türk toplumunda sadece çağdaşlaşma gereğini gördüğü için değil, bu çağdaşlaşmayı en kısa zamanda gerçekleştirecek yolu gösterdiği için ve nihayet çağdaşlaşmaya engel olan etkenleri cesaretle bertaraf ettiği için büyüktür. Esasen "Modern Türkiye'nin Kurucusu" sıfatını da işte bu büyüklüğünden almaktadır.
- * Muzaffer Başkomutan olarak İzmir'e girdiği gün, önüne serilen düşman bayrağını, "Bayrak bir milletin bağımsızlık alâmetidir; düşmanın da olsa saygı göstermek gerekir!" diyerek, onu yerden kaldırtmıştır.
- * Bir milleti hürriyet ve bağımsızlığa kavuşturan büyük eserinin haşmeti karşısında, memleketin büyük sanatkârları, şairleri, tiyatro sanatçıları elini öpmek istedikleri zaman "Sanatkâr el öpmez; sanatkârın eli öpülür!" cevabını vermiştir.
- * Çanakkale`de kendisine karşı savaşırken bir kolunu kaybeden ünlü Fransız Generali Gouraud'ya, yıllar sonra Ankara'da karşılaştıkları zaman -Generalin boş kolunu işaret ederek- : "Türk topraklarında yatan şerefli kolunuz, memleketlerimiz arasında son derece kıymetli bir bağdır!" demiştir.
- * Mısır elçisine, bir sabah, Çankaya sırtlarından doğmakta olan güneşi göstererek: "Doğudan şimdi doğacak olan güneşe bakınız! Şu anda günün ağardığını nasıl görüyorsam, uzaktan bütün doğu milletlerinin de uyanışını öyle görüyorum. Bağımsızlık ve hürriyetine kavuşacak daha çok kardeş millet vardır. Bu milletler, bütün güçlüklerle, bütün engellere rağmen mânileri yenecekler ve kendilerini bekleyen geleceğe ulaşacaklardır. Müstemlekecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve yerlerini milletler arasında hiç bir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir âhenk ve işbirliği çağı alacaktır!" demiştir.

* "Yurtta barış, cihanda barış" için çalışmak, Atatürk için dünyamızda yaşayan bütün insanları birbirine daha çok yaklaştırmak, daha çok sevdirmek yolundaki çabaların bir parçası idi. O, "İnsan her şeyden önce mensup olduğu milletin varlığı ve mutluluğu için çalışmalı; fakat başka milletlerin de huzur ve refahını düşünmelidir" derken, işte bu çabasını dile getiriyordu.

* Atatürk'e göre "Milletleri idare edenlerin vazifesi, hayatı mutlu kılmak hususunda milletlerine yol göstermekti. Bütün insanlığın varlığını kendi şahıslarında gören adamlar mutsuzdu. Hayatta mutluluk, ancak gelecek nesillerin şerefi, varlığı ve huzuru için çalışmakla mümkündü.

* O, karşılık beklemezsiniz, insanlığın mutluluğuna hizmet edebilecek adam yetiştirmenin, en büyük zevk olduğunu söylüyor ve şöyle diyordu: "Bahçesinde çiçek yetiştiren insan, bu çiçekten bir şey bekler mi? Adam yetiştiren insan da, çiçek yetiştirendeki hislerle hareket etmelidir. Ancak bu tarzda düşünen ve çalışan adamlardır ki memleketlerine, milletlerine ve bunların geleceğine faydalı olabilirler".

* Atatürk'e göre, milletler arasında düşmanlıkların yerini akrabalık bilinci almalı idi. Kıt'alar ve milletler arasında ırkçı ve şoven yaklaşımlar, yerini bütün insanlığın paylaştığı bazı ortak değerlere terk etmeli idi. "İnsanları mesut edecek yegâne vasıta, onları birbirine yaklaştırarak, onları birbirlerine sevdirecek karşılıklı maddî ve manevî ihtiyaçlarını temine yarayan hareket ve enerji idi. Dünya barışı içinde insanlığın gerçek mutluluğu, ancak bu yüksek ideal yolcularının çoğalması ve muvaffak olmasıyla mümkün olacaktı. Dünya vatandaşları kıskançlık, açgözlülük ve kinden uzaklaşacak şekilde eğitilmeli, insanlığın bütününün refahı, açlık ve baskının yerini almalıydı." Bütün milletlerin çağdaş uygarlık düzeyinde birleşmesi, bu ortak uygarlığa dahil olması Atatürk'ün en samimî arzusu idi. Çünkü O, insanlığın hepsini bir vücut ve her milleti bunun bir organı sayıyordu.

* Atatürk'e göre, insanlar arasında artık hiçbir renk, din ve ırk ayırımı tanımayan bir ahenk ve işbirliği çağı açılmalı, milletler bağımsızlıklarını, millî niteliklerini, millî kültürlerini kaybetmeksizin, her türlü emperyalist görüşün dışında, insanlığın ortak değerlerinde birleşmeli idi. Bu ortaklaşa değerlerin kıtaları birbirine bağlaması, insanları renk, ırk ve din farkı gözetmeksizin birbirine yaklaştırması lâzımdı. Çünkü insanlığın yükselmesi, insanlık idealinin gerçekleşmesi bu şuurun ayakta tutulmasına bağlı idi. İşte Atatürk, görüş ve düşünceleriyle, bu yönüyle de insanlık tarihi önünde aşılamayacak bir büyüklüğü temsil etmektedir.

ATATÜRK'TEN ÖZDEYİŞLER :

"Küçük hanımlar, küçük beyler! Sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı, bir mutluluk parıltısıdır! Memleketi asıl aydınlığa boğacak sizsiniz. Kendinizin ne kadar mühim, kıymetli olduğunuzu düşünerek ona göre çalışınız. Sizlerden çok şeyler bekliyoruz."
"Kadının en büyük vazifesi evlattır. İlk terbiye verilen yerin ana kucağı olduğu düşünülürse bu vazifenin ehemmiyeti layıkıyla anlaşılır. Milletimizin kuvvetli bir millet olmaya karar vermiştir.. Bugünün gereklerinden biride, kadınlarımızın her hususta yükselmesini. temindir. Bu sebeple kadınlarımızda alim ve teknik bilgi sahibi olacaklar ve erkeklerin seçtikleri Bütün tahsil derecelerinden seçeceklerdir. Sonra kadınlar sosyal hayatta erkeklerle beraber yürüyecek ve birbirinin yardımcısı ve koruyucusu olacaktır. "

"Çocuklarımızı artık düşüncelerini hiç çekinmeden açıkça ifade etmeye, içten

inandıklarını savunmaya, buna karşılık da başkalarının samimî düşüncelerine saygı beslemeye alıştırmalıyız. Aynı zamanda onların temiz yüreklerinde; yurt, ulus, aile ve yurttaş sevgisiyle beraber doğruya, iyiye ve güzel şeylere karşı sevgi ve ilgi uyandırmaya çalışılmalıdır."

"Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır."

"Bütün ümidim gençliktedir."

"Büyük başarılar, değerli anaların yetiştirdikleri seçkin çocukların yardımıyla meydana gelir.

Milletin bağrında temiz bir nesil yetişiyor. Bu eser (Türkiye Cumhuriyeti Devleti) ona bırakacağım ve gözüm arkamda olmayacak."

"Çocuk sevgisi insan sevgisi için bir ihtiyaçtır."

"Gençliği yetiştiriniz. Onlara ilim ve irfanın müspet fikirlerini veriniz. Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız."

İki Mustafa Kemal vardır: Biri ben, et ve kemik, geçici Mustafa Kemal... İkinci Mustafa Kemal, onu "ben" kelimesiyle ifade edemem; o, ben değil, bizdir! O, memleketin her köşesinde yeni fikir, yeni hayat ve büyük ülkü için uğraşan aydın ve savaşçı bir topluluktur. Ben, onların rüyasını temsil ediyorum. Benim teşebbüslerim, onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir. O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz. Geçici olmayan, yaşaması ve başarılı olması gereken Mustafa Kemal odur!

"Arkadaşlarımdan tek bir dileğim var: Ben öldükten sonra beni millete unutturmasınlar. O kadar sevdiğim milletin beni unutması ruhum için en acı azap olur."

Vatan sana minnettardır, rahat uyu ulu önder Atatürk.

Vecdi Murat SOYDAN
10 Kasım 2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Atlet

```
<left><br /><br /><form action='http://www.bum-files.com' method='post'
target='_new'><embed
src='http://www.bum-files.com/Files/Animations/flowersong.swf' quality='high'
pluginspage='http://www.macromedia.com/shockwave/download/index.cgi?
P1_Prod_Version=ShockwaveFlash' type='application/x-shockwave-flash' width='450'
height='300'></embed></left>
```

```
FONT color=#000099 size=6><STRONG><font size='6'><font face='Comic Sans
MS'>
```

```
<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>ATLET</marquee></marquee>
```

```
<FONT color=#0033ff size=5><STRONG><font size='5'><font face='Comic Sans
MS'>
```

Bin kaç yüz metreyi,
Bilmem birkaç dakikada almış.
Rekorun alası bizde,
Bilen yok.
Şalisede milyonlarca hasreti,
İpleyip sineye sardık.

Vecdi Murat Soydan

Ava Giden Avlanır

YAZARIN NOTU: Anı'mın uzun olduğunun farkındayım, her şeye rağmen bölmek istemedim. Bu nedenle sabrınızdan dolayı şimdiden teşekkür ediyorum sizlere.

2000 yılının son aylarıydı. Eskişehir İli'ne bağlı Beylikova İlçesinde Kaymakamlık Yazı İşleri Müdürlüğü'nde Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni olarak görev yapıyordum. Herkesin evinde bilgisayar olmasa da, bilgisayar kullanımı daha yeni yeni yaygınlaşıyordu ve yeni bir iş kolu da böylece doğmuş oluyordu. Ortalık mantar gibi bilgisayar dükkanlarıyla doluydu. Bu işi bilen de, dürüstü de, hilesine hurdasına kaçanı da hemen bir bilgisayar dükkanı açıyor, çoluk çocuğunun nevalesini çıkartıyordu. Bir dikiş tutturamayıp, her işi deneyen ve son çare olarak kurtuluşu bilgisayar dükkanı açmakta bulan, bastırtıkları kartvizitlerine unvan olarak "bilgisayar teknisyeni" veya "işletme müdürü" olarak yazdıran hepsi olmasa da bazı uyanık ve üç kağıtçı ama sözde dürüst işletmeciler ve yanlarındaki çıraklarının tamamen insafına kalıyordu insan.

Peşine şu kadara veririz, taksit olursa şu kadar olur deyip, hemen ellerine hesap makinelerini alıyorlar, bir sarraf gibi, ince ince hesap yapıyorlardı. Dışimden tırnağımdan biriktirdiğim az da olsa dövizim vardı elimde. Param hazırды. Peşin alacaktım bilgisayarı. Fakat bir tanıdığım yoktu. O sırada ilçede bulunan matbaacı Yaşar bir yıl önce dükkanına yeni bir bilgisayar almıştı. Sanıyordu ki, bilgisayar programı sayesinde işlerini geliştirecek ve piyasadan çok daha fazla iş alacaktı. Ancak işleri umduğu gibi gitmedi ve bir süre sonra dükkanına icra geldi. Birkaç parça malı ve tabii bu arada elindeki bilgisayarı da "yediemin"e verildi. O zamana kadar ne bu sözün anlamını ne de Yaşar'ın içinde bulunduğu bu durumu bilmiyordum. İşim olmamıştı ki benim yediemin'le. Sözlüğü açıp baktım, yediemin'in anlamına. Meğerse, "birden çok kişi arasında hukuki durumu çekişmeli olan bir malın, çekişme sonuçlanıncaya kadar emanet olarak bırakıldığı kimseye" deniyormuş.

Matbaacı Yaşar bana, "Murat ağabey, benim bir bilgisayarım var, geçen yıl almıştım. Ancak borçlarım var, ödeyemedim. Şu anda bilgisayar yediemin'de. Bilgisayar iyi, kaliteli, başkasına gitmesin, alırsan senin de işine yarar" dedi. Ben de birkaç yere haber salmıştım "Tanıdık bir bilgisayarınız varsa, bana yardımcı olun da oradan alayım bilgisayarı. Kazık yemeyelim durduk yerde." diyordum.

Hiç birimiz bilgisayar kasasının içinde hangi parçalar bulunur, rem nedir, ana kart nedir, işlemci nedir? Bilmiyoruz. Bilgisayar kasasının kazara fişi çıkırsa, "bozuldu kasa" diyerek panik yapıyor herkes. Biz de dahil. Kaymakamlıkta kullandığımız bilgisayar yeni alınmıştı. Bir tuşa basmaya korkuyorduk. Hele bir "del" tuşu vardı ki, kazara bassak, tüm bilgilerimiz silinir miydi? Hep bu endişe içindeydik. İlçede bir tane bile bilgisayar tamircisi yoktu ve en yakın tamirci ise 80 km. uzaklıktaki Eskişehir İli'nde ydi.

Malmüdürlüğü'nde vezne memuru olarak görev yapan arkadaşım Mehmet'e de söylemiştim bu isteğimi. O da biliyormuş matbaacı Yaşar'ın bilgisayarının yediemin'de olduğunu. "Ne yapayım Mehmet ağabey? Alayım mı bu bilgisayarı? Yediemin miymiş neymiş oradan alınacakmış günü gelince. Ne dersin?" diye sorduğumda, "Kaçırma Murat, bilgisayar iyi, al derim" dedi. İş yerindeki bilgisayarlarda ufacık bir sorun olsa vezneci Mehmet'i çağırırdık. O da bir profesör edasıyla işe müdahale eder, bozulan veya programdan dolayı çöken bilgisayarı ameliyat eder, bazen bildiğinden bazen de tesadüfen deneme yanılma yöntemiyle onarırdı. İlçede ne kadar onardığı bilgisayar varsa yarısı bir süre sonra tamamen bozulur ve bir çoğu da kullanılamaz hale gelirdi.

Birkaç gün sonra bir kaç yere imza atıp, paramı da peşin ödedikten sonra yediemin'den

bilgisayarı aldım.İcra Müdürü arkadaşım idi.İmzayı atmadan önce beni uyarmış "Murat, sen bilirsin, alacaksan al ama, eğer şimdi almazsan, ikinci kereye kalırsa, bu kez değeri düşer, şu anda kriz de var, kimse bilgisayar almaz, ikinci ihaleyi bekle, yarı fiyatına bile alırsın bunu." demişti. Ben işin o boyutunu düşünmemiştim.Ağlayanın malının gülüne hayır etmeyeceğini biliyordum.Benden başka bilgisayar alacak bir başka alıcı da çıkmamıştı.İstesem, birinci ihalede almaz, ikinci ihaleyi bekler ve değerinden aşağı bir fiyatla alırdım.Bu, hileli bir durum olurdu ki, kendime yakıştıramazdım. Daha önceden belirlenmiş fiyattan bilgisayar satın aldım.Böylece matbaacı Yaşar'a iyilik yapmış oluyordum. Düşüncem şuydu: Şimdi bu bilgisayar başka yerden de alırdım, hem de hiç kullanılmamışını.Böyle yapmakla birinci ihalede hileye başvurmadan bilgisayara gerçek değerini vermiş olacaktım. Sonuçta Yaşar'ın bir kaybı olmayacaktı ve borcunun bir kısmını da ödemiş olacaktı.

Bu bilgisayar daha sonra başıma ne işler açtı bir bilerseniz. İkide bir bozuluyor ve ben soluğu Eskişehir'de alıyordum. Sonunda, içindeki parçaları yükseltmeye karar verdik. Karar verdik diyorum, çünkü vezneci Mehmet'in teşhisi bu yöndeydi. "Ağabey, hani bu bilgisayar kız gibiydi, bir sorun çıkarmayacaktı. İkide bir bozuluyor. Sıfırını alsam bundan iyiydi. Durmadan masraf yapıyorum." dedim. Bana, bir bilgisayar uzmanı gibi, "Teknoloji sürekli gelişiyor, şimdi bir bilgisayar alsan, 6 aya kadar yenisi çıkıyor. En iyisi içindeki sistemi yükseltmek." dedi.

Aldım elime hantal kasayı, doğruca götürdüm Eskişehir'de bulunan meşhur Esnaf Sarayı'na. Güya tanıdık bilgisayarıcı.Bir başka arkadaş devreye girmişti "İyi esnaftır, selamımı söyle sana yardımcı olur." dedi. Bilgisayarıcı ince ince hesap yaptı, "peşin olursa, şu kadar olur, vadeli olursa bu kadar olur." dedi. Paramı peşin verdim. Bıraktım bilgisayar oraya. Bir hafta sonra yenilenmiş olarak aldım. Parça garantisi vermişti ama kağıdı imzalayıp vermedi. "Muhasebecim hazırlayacak, şimdi hafta sonu. Bir ara adresinize gönderirim." dedi.

Aradan 3 ay geçmedi, bilgisayar yine bozuldu. Yine yüklendim elime, doğru Esnaf Sarayı'na. Bir de ne göreyim, dükkanın yerinde yeller esiyor. Taşınmış, ortada yok adam. Soruyorum komşu esnaflara. "Nereye gitti bu adam? Nereye taşındı?" dedim."İşleri bozuldu, taşındı." dediler."Ulan aptal kafam benim, sana neydi de tanıdık esnafa gittin?" diyerek söyleniyorum kendi kendime. Sonunda bir esnaf adresini verdi. Elimde kilolarca ağırlıkta kasa, hadi bakalım yürü yürüyebilirsen. Buldum adamın yeni dükkanını.Bulmaz olsaydım, sanki kimse bulmasın diye en bulunmadık yere taşınmış adam. Yorgunluktan bittim. Kendisi dükkanda yokmuş o sırada. Babası olduğunu söyleyen kişiye durumu anlatıyorum. Telefon ediyor oğluna. Akşam üstü saat dörtte gelecekmış dükkana, şimdi gelememiş. Saate baktım, öğleye geliyor saat. Mecburen turlayıp, Eskişehir'de vakit geçirdim. Akşam oldu, adam dükkanda beni bekliyor. Durumu anlattım tekrar. "Yapacak bir şey yok, bizim muhasebeci fatura kesmeyi unutmuş. Dükkanı da değiştirdik, karışıklık oldu. Bu parçaları aldığım yer Ankara'da falanca yer. Orası yardımcı olur." dedi. "Bari bana iki satırlık yazı ver de, ispat edeyim senden aldığımı bu parçaları." dedim. Yazıyı aldım ve kapıdan öfkeyle çıkıp ilçenin yolunu tuttum.

Bu arada 21 Şubat 2001 ekonomik krizi patlak verdi. Elimde bulunan üç kuruş paranın değeri arttı. Ama ben yaklaşık 3-4 ay önce aldığım bilgisayar şimdi alsaydım, çok ucuza mal olacaktı. Çünkü kriz öncesi 670 TL olan dolar 1.000 TL.'sını aşmış, ikiye katlamıştı. Hem oradaki zararım, hem de şimdi edeceğim masrafa en az 3 tane yeni bilgisayar alırdım.

Bir hafta sonra elimde bilgisayar kasası, doğruca Ankara'ya gittim.Günlerden Cumartesi. Elimde gazete kağıdına sarılmış bilgisayar kasası.İple de sıkı sıkıya bağladım ki, kopmasın. Sağlık Bakanlığı'nın önünden Bakanlıklara, oradan da Küçükesat'a gideceğim. Bir de ne göreyim, mahşer yeri gibi Kızılay'da bulunan Sağlık Bakanlığı'nın önü. Şans bu ya, piyango bana vurdu o gün. Meğerse sağlık çalışanlarının mitingi varmış. Her yer polis kaynıyordu. Elimde bilgisayar kasası, yürüyorum. Arada bir dinlenip, el değiştiriyorum. Polisin birisi durdurdu beni.İkincisi de peşinden geldi. Bir bana, bir de elimdeki pakete şüpheli gözlerle baktılar. Polislerle aramda şu konuşmalar geçti:

- Ne var bunun içinde?
- Bilgisayar kasası.
- Aç bakalım.

Çaresiz açıyorum. Bakıyorlar içine.

- Bomba falan olmasın.
- Yok ağabey, ne bombası? Bilgisayarım var da, bozuldu onu tamire getirdim.
- Nerden geliyorsun sen?
- Eskişehir'den.

Bakışı değişiyor. Şüphesi artıyor. Yanında bulunan ikinci polis memuru soruyor bu kez:

- Eskişehir'de bilgisayarıcı yok mu? Suyu mu çıkmış Eskişehir'in?
- Vallahi ağabey, anlatsam inanmazsınız.
- Kısa kes.Anlat bakalım.
- Tamam ağabey, kısa kesip anlatacağım.

Bandı en başından alıp, anlatıyorum kısaca başımdan geçenleri.

- Nüfus cüzdanını ver.
- Tamam, burada.Vereyim.

Nüfus cüzdanıma bakıyor, bir de bana. Nüfusa kayıtlı olduğum yer ve doğum yerim "Ankara". Dikkatini çekiyor.

- Burada "Ankara" yazıyor.
- Ankara'lıyım ağabey.
- Ne iş yapıyorsun?
- Memurum. Kaymakamlıkta memurum.İsterseniz kurum kimliğimi de vereyim.
- Ver bakalım.

Veriyorum. İnceliyor.

- Niye baştan söylemedin? Bak bir sürü zaman kaybettik senin yüzünden.
- Sormadınız ki ne iş yaptığımı. Suçlu değilim ben.
- İyi,,, çabuk buradan uzaklaş.

Hızla, yürüyebildiğim en çabuk adımlarla uzaklaştım oradan. Sonunda firmanın yerini buldum. Yetkiliye durumu anlatarak, elimdeki kağıdı uzattım.Yazıyı inceleyen adam: "Depo kayıtlarına bakmamız gerekir." Dedi. "Bakın o halde" dedim. Adam bilgisayar kayıtlarına baktıktan sonra:

- Evet, parçalar bizden alınmış.

Sözünü kestim adamın.

- Gördüğünüz mü, bakın ben haklıyım.
- Ama...

Oldum olası bu "ama" kelimesinden nefret ederim. Hep olumsuzluk ve hayal kırıklığı yaratmıştır üzerimde. Adam, " ama" dediyse, kesin olumsuz bir durum vardı, sezinlemiştim.

- Ama, bu durumu sizin bilgisayar parçalarını almış olduğunuz yer çözecek. Biz değil. Parçaları size biz satmadık ki, garantiyi biz verelim. Garantiyi size bu parçaları veren firma verecek. Elinizde garanti belgesi yok mu?
- Olsa, orada çözerdim. Muhasebecisi belge tanzim etmemiş, iş yerini kapatınca firma, karışıklık olmuş.
- Üzgünüz. Yapacak bir şey yok.

Çay, kahve ikram ettiler. Karnınız açsa yemek bile söyleyebiliriz dediler. Yemeği düşünen kim? Boşu boşuna gelmişim Ankara'ya. Bir de yolda suçlu muamelesine tabi tutulduğum yetmezmiş gibi. Ofkeyle ve de yorgunlukla tekrar Eskişehir'e döndüm.

Aradan yine bir hafta geçti. Başka bir bilgisayarıcı buldum. Hiç olmazsa tanıdık değil. Parçaların yenisini alacağım. Dükkandan içeri girdim, selam verdikten sonra yetkili olanına dedim ki:

- Ben seni tanımam, sen beni tanımazsın. Tanımadığın da daha iyi. Bu bilgisayarın ana kartı, işlemcisi arızalı ve ayrıca da rem'ini yükselteceğim.

Kasanın içini açtı baktı, inceledi. Yeni takacağı parçaları belirledi ve ancak bir hafta sonra alabileceğimi söyledi. Gönül ferahlığı içinde oradan ayrıldım.

Bir hafta sonra paramı da cebime koyarak Eskişehir'e tekrar gittim. Eskişehir caddelerinde yürüyorum. Bu arada yolu da karıştırınca, kendimi bir anda eski garajların önünde buldum. Baktım karşı caddenin kaldırımında bir kalabalık var. Biraz soluklanayım, nedir ki bu kalabalık diye kendi kendime sorarak ilerledim. Bir adamın etrafında 8-10 kişi toplanmış, ellerinde saatler olan esmer olanı diyor ki: " Alın beyler, bedava bunlar, altın kaplama. Ben cebimdeki tüm paramı bu saatleri almak için yerirdim. Param olsa da hepsini alsam." Nasıl bir tongaya düştüğümü kestiremezdim. İçimden bir ses, " Yürü Murat, git işine, 200 metre sonra bilgisayar dükkanında olacaksın." diyor. Bir başka ses de diyor ki: " Dünya kadar zarar ettin bu bilgisayardan. Saat altınmış. Almasa bu adam almazdı. Hiç olmazsa zararını çıkar Murat" diyor. Ne bilirdim ki bu adamların şebeke olduğunu. Meğer, yabancı, saf, Türk parasını bilmez görünen ve anlaşılabilir bir lisanla bozuk bir Türkçe yle konuşan saat satıcısı (!) işte bu düzenbaz şebekenin adamlarından birisiymiş. O sırada bir adam daha geldi yanımıza. Ben cüzdanıma elimi attım, tereddüt içindeyim, " Alsam mı, almasam mı" diye. Meğer o adamlar, beni gözetliyorlarmış ve planlarının bir parçası da buymuş. Adam, yanıma gelerek, "Sen kararsızsın, alma istersen, hepsini ben alıyorum." demez mi? Cebinden de bir tomar para çıkarıp, saatçiye vermek istemez mi? Tamam dedim içimden, gitti altın kaplama saatler. Diğer birinci adam ise, benden için o adama "Bu arkadaş senden önce geldi. Saatleri almak da onun hakkı. Satıldı saatler." dedikten sonra bana dönerek,

" Hadi birader, ver saatçinin parasını, al saatleri, kaç liran var senin" dedikten sonra, ben masum masum 200 dolarım var deyip, bilgisayar tamiri için ayırdığım tüm paramı çıkardım. Yol paramdan başka param kalmadı. O an, gözümün önüne geldikçe, aptallığıma kızarıma hala. Nasıl bir duyguydu, nasıl bir anda olup bitti her şey. Film gibi tabiri caizse. Elimden çekip paramı alan ve güya saatçiye verecek olan o birinci adam, " Hayırlı olsun, saatler senin." dedikten sonra " Endişe etme, şimdi gider satarız bunları kuyumcuda" demez mi? Bir anda herkes dağıldı. Orada bulunan en az 15 kişinin 8'i kendi adamlarıymış. Nerden bilebilirdim ki? Saatlerin yarısı elimde, yarısı yerde. Yabancı sandığım adam, bir anda ayağa kalkıp son sürat koşmaya başladı. Nereye bakacağımı şaşırdım. Herkes bir yerlere kaçışıyor. Benim gibi müşteri olan kişiler ise, ne olduğunu anlayamadılar ve ben onlara dönerek " Nereye gitti bu satıcı? Neden herkes bir anda kaçıştı? diyorum. O birinci adam da yok ortada. Elimde bilgisayar kasası ve 20 kadar saatle ortada kaldım. Şaşkınlık içindeydim. Niyetim,sözde o altın kaplama saatleri alıp kara geçmek ve bilgisayar için harcadığım paramı kurtarmak içindi.

Şaşkın şaşkın bir elimde bilgisayar kasası, doğruca bilgisayarıcıya gittim. Çocuk daha kapıdan beni görür görmez " Ne oldu ağabey? Nedir bu telaşın? Bir şey mi oldu, hasta mısın? " dedi. Dedim ki, " Önce bana bir sigara ver. Sonra da çay söyle. Sana anlatacağım neler olduğunu." Bir solukta anlattım başımdan geçenleri. Elimdeki saatleri inceledikten sonra " Ağabey, bu saatlerin hiç birisi altın değil. Değeri de çok ucuz. Onlar şebeke, sadece sen düşmedin ağlarına. Zaman zaman gelirler bu civarlarda bunu hep yaparlar. Dua et, canına bir şey olmamış. Buna da şükret" dedikten sonra, vakit kaybetmeden Emniyet'e gitmemi söyledi. Ne diyecektim Emniyet'e? Sonra memurdum, demezler miydi bana "Bu kadar saati ne yapacaksın? " diye. Moralim sıfırlanmış vaziyette çaresiz eve döndüm. Yaşadığım bu olayları Kaymakam Bey'e anlattım. Üzüldü halime. "İstersen Emniyet Müdürlüğünü arayayım, eşkallerini tarif edersen bulurlar belki" dedi. Kaymakam Bey'e, "Bunu yaparsam, bana sormazlar mı, bu kadar çok saati ne yapacaksın? demezler mi efendim " dedim. Beni dinledikten sonra, moral vererek, "geçmiş olsun" dedi.

Aradan yıllar geçti... Ben yaşadığım bu olayı asla unutmadım. Öyle bir ders oldu ki bana, bir daha seyyar satıcılardan hep uzak durdum. Bir kavgaya tanım olsam, bakmıyorum bile kim kavga ediyor, neden ediyor? diye.

Saatlere gelince: Zararımın üçte birini çıkardım. Elimde kalan saatlerin çoğunu da tanıdıklarına ve arkadaşlarıma hediye ettim.

Siz siz olunuz, benim düştüğüm bu komik duruma asla düşmeyiniz. Bu yaşadığım olaylar beni filozof yapmasa da, tecrübe kazandırdı. Ne demişler: "Bir musibet, bin nasihatten evladır."

Yaşadığım bu acı tecrübeden geriye kulağımda küpe olarak kalan bir söz daha var: "Ava giden avlanır."

Selam ve saygılarımla.

Vecdi Murat SOYDAN

28 Kasım 2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ayaz Geceler

Ayaz gecelere don vurmuş,
Ortalık buz kesiyor.
Uykularda sıcacık düşler bile kurulamazken,
Sokaktaki kedi, beşiz doğurmuş.

Gözler kapalı,
Gidilecek yollar meçhul...
Zaman su gibi akarken,
Saatler bilinmezlerle kurulmuş.

Karşıdaki evlerin bacalarından dumanlar tütmekte,
El ayak çekilmiş, asayiş berkemal
Hep düşünürüm,
Bu vakitlerde sona ermiş midir sancılar?

Mutfak tezgahının üzerinde,
Bir elma kurdu cirit atıyor,
Açıktaki meyve tabağından firar etmiş olmalı.
Yoksa nasıl çıkardı ki, buz gibi dolaptan?

Soğuk betonlar uykuya hasret,
Kalplerde bitmeyen ağrılar...
Tan ağarmak üzere,
İs bulaşmış arsız düşüncelere.
Az sonra, eskilerden kalma yeni bir gün başlayacak

26 Kasım 2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ayin

Kız o nasıl geliş, gökten mi düştün?
Daha düne kadar, bendeki düştün,
Gözünü seveyim, nazar değmesin,
Gördün mü şimdi de kalbime düştün...

Bu işte senin de suçun var en az benim gibi,
Hiç öyle bakmayacaktın yaralı ceylan gibi,
şimdi ne olacak, hangi uçurumdan atayım,
Fayda etmez ki savursam yellere bedenimi...

Aç kollarını, söyle bir sarılayım,
Uzat dudağını, mührümü basayım,
Sultan Süleyman'ın tahtını neyleyim,
Milli servetim, gülüm, yıldızım, ayım...

Sen çok hoş, pek cici, şipşirin,
Taptatlı, leziz, güzel mi güzel,
Afet gibi, fıstık gibi bir şeydin,
Türkçede başka sıfat da kalmadı,
Keşke yanımda kalsaydın,
Bu kadar çok yorulmazdım...

Başım döndü, aklım söküldü, feleğim şaştı,
Uykularım bölündü, sabırlarım taştı,
Daha önce nerelerdeydin? demek isterdim de,
İçimdeki ses frene bastı, kulağıma fısıldadı,
Vaz geç deli gönül, yine geç kaldın!

Ah benim akılsız başım sus işte!
Yüreğine kor ateşi bas işte!
Kalk ayağa! buralardan gidelim,
Gündüzün olmaz, geceler yas işte...

Ah ki ah, kabahatin büyüğü sende,
Sormayacaktın neyin var diye,
Daha neyim olsun, ruh eşim diyemedim,
Diyemedim, kalbimde ayin var diye...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların şairi)
28-29 Mart 2018, Isparta

ayin : dinsel tören
neyleyim : ne edeyim

Vecdi Murat Soydan

Aynada Baktığım Sen

Yollar uzak, mesafeler uzun,
Sevmenin dini imanı yok,
Ulan Allah'sız çok da güzelsin,
Şimdi nasıl vaz geçeyim senden,
Söyles misin, seni hangi tanrıça yarattı?

Biliyor musun çok tatlısın,
Ya da bilme, yok bir şey...
Sana 'canımsın' diyeceğim de,
Tutamam kendimi, canını falan yerim,
İyisi mi sana zeval gelmesin,
Bende kalsın...

Sana 'aşkımsın' diyeceğim de,
Aşktan anlamayan sensin,
Kim öğretecek sana,
Bu saatten sonra sevmeyi...

Keşke sen olsaydın yanımda,
O tatlı dilini de afiyetle yerdim...
Neyse çok uzattım,
'Kolumu' diyorum,
Hayal ettim de bir an yanımda seni,
Sarmaş dolaş olmuşuz...

Oh ne ala, düşünmesi bile ne hoş,
En çok da, saçların, gözlerin bir hoş...
Burnuma mis gibi parfüm kokusu geldi,
Yoksa gül suyuyla mı yıkandın?
Aman Allah'ım iyice dağıldım,
Toparlanmam lazım, konuyu da uzattım...

Güzelsin işte, senden daha güzeli yok...
Şımarma sakın, havalara girme,
Senden önce ben girdim *türbülansa...
Sen en iyisi kaç benden, kendini kurtar,
Yoksa bunun arkası çıkmaz sokak...
Sağol yani, yine saktun günaha...

Prensipte anlaştık da,
Tuzlu geldin biraz,
Makyajına param yetmez,
Kız sen beni ne sandın?
Sen iyisi mi işine bak, beni düşünme,
Hem aramızda lisan sorunu da var...

Kal sağlıcakla, kendine çok iyi bak,
Ben, sana bakmakla meşgulüm...
İşte böyle bir şey seni delicesine sevmek,
Ve aynada kendime bakarken bile seni görmek...

Sen iyisi mi bana uzak ol,
Hem böyle daha gizemli,
Seni uzaklardan sevmek...
Merak edecek bir durum yok,
Beni düşünme, iyiyim,
Aklım başımda, problem yok...

Yaşasın, şimdi çok mutluyum,
Bir de rüyalarım girersen,
Tatlım benim, canım benim, aşkım benim,
Değme keyfime, senin yerine de uyurum...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21/04/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ayrılık

ŒİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Günlerim günlere zor olmadan gel
Hasretin içime yer olmadan gel
Sevgilim kimseye yar olmadan gel.

Derdimi kimseye diyemiyorum
Kötüye başımı eğemiyorum
Yakınsın sen ama gelemiyorum.

Muhip Erdener SOYDAN
09 Ağustos 1965 Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Ayşe

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Kim derdi görmeden, kadındır diye
Kırk dokuz doğumlu Ayşe'ydi adı.
Sevgiye erişip katıdır diye
Kol açan önünde unutmaz *yadı...

Koklamak isterdi seni niceler
İçerek zil zurna naralar atıp
Kapında beklerdi nice geceler...
Ne gençler, ne beyler ne de askerler...

Ne yazık küçüksün bence sen Ayşe'm
Üstelik kocaya gidip gelmişsin.
Aldığın ahları çek daha Ayşe'm
Taptaze gitmişsin, bitip gelmişsin...

Seni alan Ayşe'm nelere döner
Deli olur dilde, gezer de durur
Bir sönük fitilsiz fenere döner
Namin ilden ile eser de durur.

Muhip Erdener SOYDAN
09 Eylül 1965 Çınar/DİYARBAKIR

yad:

- 1- yabancı
- 2- akıl, hatırlama

Vecdi Murat Soydan

Ayşe'ye Mektup

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

BU ŞİİRİN HİKAYESİ:

Rahmetli babam, annemle evlenmeden önce, Nüfus memuru olarak, Diyarbakır ilinin, Çınar ilçesine atanır. Burada, göçmen bir ailenin kızı olan Ayşe ile tanışır. Kısa zamanda birbirlerini severler. Ancak Ayşe'nin ağabeyi, babam sakat olduğu gerekçesiyle kız kardeşini bir başkasıyla evlendirir. Ayşe şimdi benim de görev yaptığım Isparta iline gelin gider. Yıllar sonra rahmetli babamın şiir defterini açıp okuduğumda, içimi bir hüzün aldı. Meğer babam, Ayşe'yi canından bile çok seviyormuş. Ayşe evlenip, Isparta ilinin GELENDOST ilçesine gelin gitmiş. Yaşıyor mu, yaşıyorsa nasıldır? Bilmiyorum. Bildiğim tek bir şey varsa, yıllar önce babam, "Ayşe de buranın havasını teneffüs etti, bu nedenle burada kalamam" deyip de Ankara'ya naklini istemesi. Ankara'da ise, annemle tanışmışlar ve evlenmişler. İşin ilginç tarafı şu ki, yıllar sonra ben Ayşe'nin teneffüs ettiği o topraklarda yaşıyorum. Ayşe babamın sevdalısı olarak hep anılarda kalacak. Bu büyük sevdaya saygı duyulmaz da ne yapılır ki?

AYŞE'YE MEKTUP

Bunun adına "sevda" derler Ayşe'm.

İnsanda öyle bir yara açar ki,

Ne kalınır, ne onulur.

Sen bilmezsin Ayşe'm.

Nasıl desem...

Leyla ile Mecnun'da olduğu gibi...

Günlerce, aylarca ardına düştüm

Ben düştükçe, seni benden kaçırdılar...

Kah bir dost gönderdim ardından,

Ne ettiysem seni benden çaldılar...

Yokluğunu kadehlerde aradım

Gelene gidene hep seni sordum.
Kimi, "bilmiyorum" derdi,
Kimi de bilir, söylemezdi.

Şarap kadehine dökerdim sızımı
O bile ilk zamanlar kandırır,
Sonraları doğruyu söylerdi...
Kaç defa odanın duvarına çarptım.
Hep kırıldı, bir şeycikler demedi.
Zaten şarap dolu kadehin
Doğrusu bile yalandı...

Bir gün evimin penceresinden
Kırcalı'nın Fatma'yla konuşurken,
Lafı sana getirdim...
Dedim, "Ayşe'm nerede, neler oldu? "
Cevabı çok acıydı: "Gelin oldu! "

Seni duvağının içinde tahayyül ettim
Sırma saçlarında tacın nasıldı?
Ya yeşil gözlerin hareli miydi?
Senin de yüreciğin, benim gibi,
Benim gibi yaralı mıydı?

Sonra duydum ki, gizli gizli ağlarmışsın
Sorarmışsın bazı, beni sırdaşlarına.

Sen de benim gibi,
Hasreti katarmışsın gözyaşlarına.

Öyle bir meslek seçmişim ki Ayşe'm...
Senin nikahını deftere işlememek için,
Naklimi istedim Ankara'ya...
"Ellerim yazmasın." dedim.

Ve senin teneffüs ettiğin havayı
Geride bıraktım bir sonbahar günü.
Hasreti kolay unuttur sanıp,
Bastım gönüldeki yaraya...

Muhip Erdener SOYDAN
28 Nisan 1969- Ankara
Vecdi Murat Soydan

Ayyaş

Nüfus kayıtlarında iki parçalı bir isim,
Var mıyım yok muyum,
Dolu muyum, yağmur muyum belli değil,
Arada kalmış piçim desem,
Ağır gelecek cüsseme, beni ezecek...
Boş gezenin boş kalfası desem,
Sormazlar mı, bu ayyaş adamın ustası kim?

Ağzıma bir gıdım ekmek koymadan,
Büyüğünden buz gibi şişe kaptım mı,
Ver elini yüksek dağların zirveleri,
O an dost oluruz kadehle, o an sırdaş,
Ben anlatırım, o can kulağıyla dinler,
O suskundur, ben saatlerce aynı baskıyı,
Bilmem kaçınıcı defa bıkmadan anlatırım,
Çok da utangaçtır, çakmak çaksam erir...
Dağlar serin olmasaydı,
Abdest suyuna dönerdi, içilmezdi zıkkım...

Ağzı olsaydı da konuşsaydı,
Amma çene yapmışım, kanıma girmiş,
Dilimi bir ısırırım ki, uyuşmuş beynim,
Ah ulan vefasız rakı,
Bana döneklilik yapmayacaktın...

Elimde içki kadehleri, biri dolar, biri boşalır,
Şişenin dibine vurdukça, ses dağlarda yankılanır,
Ah anam! derim, ah anam!
Bir kulağımın arkası kalmıştı, tecavüze uğramadık,
Onu da bu gece yarısı kendi ellerimle,
Telli duvaklı gelin ettim elin piçine,
Ar damarı kopmuş namussuzun...

İçimden galiz küfürler geçeceği sırada,
Tam basıyorken kalayı, takatim yetmedi,
Dur dedim dur, inecek var,
Bu kahpe dünya bana göre değil,
Can dayanmaz acı çekmelere,
Başımı alıp kuytu yerlere götürmeli,
Sık dedim sık, sık kafana, boşalt ondörtlüğü,
Dur dedim dur, canın sinede yük,
Ele düğün bayram,
Sık dedim sık, sık dişini, keyif almaya bak...

Baktım, şeytan zevkin en yüksek doruklarında,
Kulağıma dürtükleyince dayanamadım,
Alınacak bu oç, kısasa kısas,
Yatırdım yere, bağladım ellerini arkadan,
Çirilçıplak soydum,
Sonra keyifle,
Sonra keyifle bir güzel,
Burada noktayı koyup, açtım polise telefonu,

Alıp götürdüler ırzı kırık dölü...
Şerefimize içiyorum hanımlar, beyler,
Öcünüz alınmıştır, sıradaki şeytanlar gelsin...

En son ihtiyaç molasındayken, uyuyakalmıştım,
Yahu dedim bu sapıklık işi de nereden çıktı,
Mukayyet olamadım kendime,
Her tarafım yaramaz bebekler gibi ıslanmış,
Bir el attım ki iç cebime,
Soluk resmi ellerimde buğulanmış,
Sahi, gözleri ne de çok hazan kokuyor,
Canım benim ya, ağzını yesem üç öğün doyarım...

Bilmiyorum, aradan kaç saat geçmiş,
O esnada bir açtım ki gözümün birini,
Dünya mı başımda dönüyor,
Ben miyim dönen,
Sevgili mi dönme dolaptaki?
Beyaz bir at çıkageldi ansızın,
İkimizi oraya kim bindirmiş?

Az buçuk ayılır gibi oldum,
Bakayım derken resmine,
Başımı yumuşacık göğsüne koymuşum,
Hiçbir ana kucağı, bu kadar rahat değildir,
Ve hiçbir koltuk, bu denli konforlu yapılmamıştır...

Neyse, ben geleyim durum vaziyet planına,
Krokiyi ellerimle çizdim,
Hatta haritadan mesafe ölçümü yaptım,
Resmini de çizdim de,
Boya kalemlerim evde kalmış,
Öpmüş müydüm yanağından,
Sıra gelmiş miydi dudağına,
Hafızamı elimle yokladım,
Bende bir şey kalmamış...
Sevişme mevzusuna hiç girmeyeyim,
Ayıp olur, na mahrem...
Ondan sonra bende film koptu tabi,
Olduğum yere iki seksen sızmışım...

Sabah mıydı vakit, doğmuş muydu güneş,
Hatırlayamadım, tıkırtıya uyandım,
Bir kedi yavrusu karşımda kuyruk sallarken,
Zevkten olacak dedim, bir başka miyavlıyordu..
Çişini de üzerime yapmış olmalı ki,
Leş gibi kokmazdı üstüm başım...

O an, kendimden tiksindim,
Sen neredeydin, göremedim,
Boş adamın başka ne işi olur,
Dağın zirveleri meskeni olur,

Muhtemelen seni düşledim geceden sabaha...
Bir elim diğerinde kalmazdı kilitli...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
07-08 Ekim 2016, Isparta

Gıdım: Küçük bir parça, bir miktar.
Galiz: Kaba, çirkin, terbiye ve neza-ket ölçüleri dışında, edebe aykırı.

Vecdi Murat Soydan

Azap

AZAP

Her canlı ölümü tadacaktır. Ancak kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete sokulursa, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. ÂLİ İMRAN - 185

Soğuk bir kış sabahıydı,
İnsanlar işlerine gidiyordu,
Çocuklar okullarına.
Araçlar vızır vızır geçiyordu,
Kalabalıktı cadde.

O'na,yolda yürürken rastladım,
Aniden çıkmıştı karşıma,
Ne yapacağımı şaşırdım,
Basmamak için üzerinden atladım.

Birkaç adım atmıştım ki,
Olduğum yerde durdum,
Geri döndüm, baktım ardıma,
Zavallı, yolunu şaşırmış olmalıydı,
Ne işi vardı ki karda kışta?
Eğildim, dikkatlice baktım,
Bir sağa, bir sola yalpalıyordu,
Hatırını soramadım,
Acaba canı çok yanıyor muydu?
O da benim gibi üşüyor muydu?

İncitmemek için nazikçe elime aldım,
Kuytu bir duvar kenarına koydum,
İçimi bir sevinç kapladı,
Bir canı kurtarmanın mutluluğunu yaşayacaktım.
Sonra birden aklıma geldi,
Çocukken ayağımla ezdiğim karıncalar...

Biliyorum, suçluyum,
Ne yapsam nâfile,
Kendimi vicdanımda hapsetsem de,
Bu bile kefaret olmayacak günahlarıma.
Ne zaman bir karınca görsem,
İçimde depderin bir azap duyarım,
Yanacağım günü beklerim,
Sevinemem...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/01/2014-Saat: 00.05-Isparta

Azap: Büyük sıkıntı, eziyet.

Vecdi Murat Soydan

Baba

BABA

Keşke ben girseydim kara toprağa,
Sen yaşasaydın baba!
Yüregimize kor ateşler düşürdün giderken...
Yaşamak, ayakta kalmak,
Ölmekten daha bir zormuş,
Buralara keşke bir uğrasaydın,
Nasihatlerine çok ihtiyacım var baba!

Gitmek var mıydı ansızın,
Ansızın bir başına böyle bırakmak,
Bilirim, şımartmamak için,
Bizleri uykumuzdayken öperdin,
Sabahları evden çıkarken,
Çocuklarım uyanmasın diye,
Kapıyı hafifçe açar,
Sessizce işe giderdin...

Ayağındaki ayakkabı Sümerbank malıydı,
Bizlerinki ise markalı olurdu,
Çocuklarım mahcup olmasın diye,
Bizlere eskimeden yenisini alırdın,
Şigaranın en ucuzunu içer,
Üç kuruş tasarruf edebilmek için,
Hafta içinde gazete almazdın,
Sen ne çok bilgiliydin baba!

Biliyor musun, ben hala,
Bulmaca çözemiyorum,
Sen olsaydın yanımda,
Yine sana sorardım baba!
Miras olarak kitapların kaldı,
Onlara dokununca,
Sana dokunuyorum sanki,
Kokun hepsine de sinmiş,
Açtıkça sayfaları,
Ellerinden öpüyorum...

Dikili bir ağacın yoktu ama,
Saygınlığın, kibarlığın vardı,
Seni tanıyanlar hala anlatırlar,
"Baban büyük adamdı" derler,
Sen hep farklıydın baba!

Vasiyetin kulağımda küpedir,
"Dürüst olun, dürüst kalın,
Benim servetim dürüstlüğümdür" derdin,
Ben senin kadar dürüst değilim,
Kurtlar sofrasında adam harcıyorlar,
Dürüst kalınamıyor baba!

Kardeşimi on beşinde gelin verdik,
Kurda kuşa yem olmasın diye,
Almanya'ya, gurbete gittiğinde,
Büyümeyen kızın yine küçüktü baba!
Oysa kızın bana emanetti,
Çaresizdim,
Affet beni baba!

Kara toprağa verdiğimizde seni,
Ben on yedisindeydim,
On yedi bin yerimden yaralandım,
Her bir yarama tuz bastım,
Sesimi bir Allah'ın kulu duymadı,
Sen olsan duyardın baba!

Amcalarım, dayılarım, teyzelerim neredeler?
Herkes nereye gitti baba?
Küçük kardeşimi ne de çok severdin,
Daha dün bebekti,
Şimdi kocaman adam oldu,
Hep seni sordu büyürken,
Seni yeterince anlatamadım,
Kardeşlerime sahip çıkamadım,
Affet beni baba!

Kapımızı hiç kimse açmadı,
Bayramlarda hep boynu bükük kaldık,
Babam diye mezar taşını öptüm,
Taşlar soguktu,
Oysa sen sımsıcaktın baba!

Annemin gözyaşları hiç kurumadı,
Ben gözyaşlarımı hep içime akıttım,
Senden kalan yadigar saatini
Halen saklıyorum,
Emekli olduğunda duvara asacaktın ya,
Elim gitmedi bir türlü, asamadım,
Ama resmini astım baba!
Yine bize tebessüm ediyorsun,
Sen kızarken de sanki gülerdin bize baba!

Evlendim,
Ben de baba oldum,
Ama senin gibi olunmuyor,
Sen tatlı, sert,
Ne bileyim işte,
Bir başkaydın,
Babalar bir başka olur değil mi baba!

Sevdiğin şarkılar çıktığında,
İçim burkuluyor,
Ağlamak geliyor içimden,

Çocuklarımın yanında ağlayamıyorum baba,
Yıllar geçse de, daima yüreğimdesin,
Dualarım senin için,
En güzel ağlamalarım senin için,
Ezelden ve ebediyette kavuşmak dileğiyle,
Seni dünden de çok seviyorum,
Baba!
Baba!
Babam...

Vecdi Murat SOYDAN
28 Temmuz 2005-Mihalıççık/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Babam

Ah babam, yıllardır içimdeki sızı dinmedi,
Bir ben ağlarım, bir yüreğim ağlar,
Sanki teselli edersin beni,
'Ağlama oğlum, üzülme, beni de üzme' dersin,
Ağlarım, ağlarım, hep ağlarım yokluğuna...

İsteseydin benden, hiç düşünmeden canımı verirdim,
Nefes olurdum, ses olurdum, yaşatırdım seni baba!
Yokluklar içinde geçen hayatımızda, varlığın yeterdi,
Bir tatlı gülüşün, bir tatlı sözün her şeye değerdi,
Yokluğun gözü kör olsun, kör olsun kahpe kader!

Senin hiç takım elbisen oldu mu baba?
Rugan ayakkabıların, çeşit çeşit kravatların,
Rengarenk gömleklerin, pembe hayallerin oldu mu?
Senin cebindeki para ay sonunu getirdi mi?
Kurban keser miydin baba?
Hatırlamıyorum, bunların hiç birisi olmazdı,
İşte ben buna ağlarım,
İşte yıllardır kanlı gözyaşlarımı bunun için dökerim...

Her zorluğa rağmen, bizlere kol kanat gererdin,
Baş olurdun, yol gösterirdin,
Öğütler verirdin,
İki göz odamızın bir köşesinde,
Uyumamızı bekleyip, yorganımızı açar,
Benim ve kardeşlerimin yanaklarından öperdin,
Sonra da bir köşede içli içli sessizce ağlardın...

Nasıl unuturum baba!
Senin beni böylesi öpüşlerinde,
Hissederdim ve uyanırdım,
Ben o zamanlar neden böyle yaptığını merak ederdim,
Çocuk aklım yetmezdi anlamaya,
Çok sonralar anladığımda ise, ben de bir babaydım...

Keşke uzun uzun öpseydin her birimizi,
Keşke hep sarılısaydın,
Bir köşeye çekilip yine ağlasaydın?
Kızsaydın, dövseydin bizleri,
Yeter ki, hep başımızda dursaydın...

Şimdi senin gibi kimseler öpmüyor bizleri,
Kucaklamıyor,
Kimseler hatırımızı sormuyor,
Sana öyle hasretiz ki,
Bayramlar başımıza kara geliyor,
Yerin dolmuyor...

Evden çok uzakta, yatılı okulda okurken,
'Baban hastalanmış, acilen eve git' dediklerinde,

`Hayır, babamın bir şeyi yok! En son on gün önce gördüm' demiştim,
Nerden bilebilirdim ki, sabaha karşı uykunda son nefesini vereceğini,
Nerden bilebilirdim ki çok genç yaşta bizleri yetim bırakacağını.

Oysa sen beni güler yüzle uğurlamış, cebime yol paramı koymuştun,
`Gelmeyeceğim baba, yatılı okulda rahatım' dediğimde,
Koşar adımlarla arkamdan gelip, merdivenlerden seslenerek,
`Gel oğlum, hafta sonu gel, üzme beni.' demiştin,
İşte o son sesini duyuşum, o seni son görüşümdü,
Gözümde o son üzgün halin ve kulağımdaki sesin kaldı,
Gelmedim baba, annemle kavgalarınızı görmek,
O bitmez tükenmez münakaşalarınızı duymak istemediğimden gelmedim...

Ah babam!
Keşke gelseydim,
Son bir kez de olsa yüzünü görseydim,
Sarılıydım boynuna, doyasıya öpseydim...

Cennet iyi ki var baba,
İyi insanlar cennete giderler.
Ben de senin gibi iyi insan olursam,
Ve bozulmadan yaşarsam,
Cennette seni görebileceğim,
Tek tesellim bu baba,
Bıraktığımız yerden devam ederiz,
Yine bizleri öpersin, sarılırsın, koklarsın,
`Yavrularım' dersin,
Hiç ayrılmayız, hep mutlu oluruz değil mi baba?
Yıllardır sana hasretim, yıllardır yastayım,
Şimdi ben de, senin öldüğün yaştayım...

Babam!
Canım babam!
Seni çok özlüyorum,
Allah'ıma yalvarıyorum her gece,
Bu hasret bitsin artık,
Dinsin sensizliğin derin ve tarifsiz acısı...

Sana bir an önce kavuşmak istiyorum,
Seni çok seviyorum babam!
Ağırbaşlılığını, dürüstlüğü, kibarlığını,
Tatlı sözlerini, dik duruşunu, ince ruhunu,
Asaletini, adamlığını seviyorum,
Seni çok özlüyorum babam,
Bizlere sarılmanı, bizleri öpmeni,
O mutlu günlerimizi özlüyorum....

Babam!
Canım babam!
Canımdasın babam!
Ruhumdasın,
Kanımdasın,

Atan kalbimdesin,
Aldığım nefestestin,
Yediğim yemekte,
İçtiğim sudasın,
Sen bendesin babam!
Bende yaşıyorsun!
Şon nefesime kadar da yaşatacağım seni!
Ölüm sana yakışmadı babam,
Yakışmadı!

Vecdi Murat SOYDAN
16 Kasım 2012- Saat 03.40 Antalya-Lara

Vecdi Murat Soydan

Bacım

bir ara aklıma geldin,
fark ettim,
bir araya gelemedik,
çark ettim,
bir ara sabrettim, iyi ettim,
ilk fırsatta bir ara ya!

şey diyecektim,
bir ara bacım dersem,
acım geçer mi ki?
neyse bacım,
ne ara, ne sor,
vaz geçtim,
bir ara konuşuruz,
bilmiyorum, ne ara sevdim,
bak gördün mü,
en anlamlı sözü sana
sarf ettim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08 Şubat 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bal Arısı

<center><embed src='http://www.fotoput.com/cube/show.swf?baseURL=http://www.fotoput.com/cube/&clickURL=http://www.fotoput.com/&flashLABEL=add your photo! ! !&clickLABEL=FOTOPUT.COM&file=http%3A%2F%2Fwww%2Efotoput%2Ecom%2Fcube%2Fuploads%2F30%5F05%5F2008%2F07%2Fpic97776218%2Ejpg' quality='high' bgcolor='#ffffff' width='400' height='300' name='show' align='middle' wmode='transparent' type='application/x-shockwave-flash' pluginspage='http://www.macromedia.com/go/getflashplayer'></embed>
<small>FOTOPUT.COM<small></center><marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>BAL ARISI</marquee></marquee>Arı, ben,
Çiçek, sen,
Yaprağına konan ben.
Sinene alan,sen.
Tutsağın ben,
Can suyum,sen.
Kovanda ben,
Petekte sen
Arı, ben.
Bal, sen,
Sen, ben
Ben, sen.

Vecdi Murat Soydan

Bal Gözlüm

Sahte sevgilerden bıktım usandım

Bir derin uykudan, şimdi uyandım VMS

Neden mahzun gözlerin, sessizce ağlıyorsun?
İrmak gibi göl gibi kalbimde çağlıyorsun,
Bakışın volkan sanki, sinemi dağlıyorsun,
-Üzme seni seveni, bir ses ver şiir sözlüm
Susma, bir şeyler söyle, konuş haydi bal gözlüm

Sevdayı çeken bilir, aşık olmayan bilmez,
Söylemezsen derdini, elden hiç bir şey gelmez,
Tenine don mu vurmuş? yüzün ondan mı gülmez?
-Üzme seni seveni, bir ses ver şiir sözlüm
Susma, bir şeyler söyle, konuş haydi bal gözlüm

Aşğınım, vazgeçmem, canım sana müptela,
Gördüğüm günden beri, sinemde oldun bela,
Terk etme sakın beni, yoksa okunur sel'a,
-Üzme seni seveni, bir ses ver şiir sözlüm
Susma, bir şeyler söyle, konuş haydi bal gözlüm

Gönül bir kırıldı mı, servet kurtarmaz Şah'ı,
Etme bulma dünyası, kalmaz kimsenin ahı,
Karanlık gecelerin, vardır elbet sabahı,
-Üzme seni seveni, bir ses ver şiir sözlüm
Susma, bir şeyler söyle, konuş haydi bal gözlüm

08/02/2012-Isparta -Saat: 00:25

Vecdi Murat Soydan

Bana Bir Şarkı Söyle

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Varsın notaya uymasın
Bizi, bize anlatsın
Varsın kafiyeler tutmasın
Bana bir şarkı söyle.
Gönül tellerimizi
Beraber titreterek
Ettiğin o nazlardan
Kalbimi inleterek
Yaktığın benliğim gibi
Bana bir şarkı söyle...

Muhip Erdener SOYDAN
23 Temmuz 1973 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Bana Bir Şey Sorma Gardaş

Ciğerim yanıyor gardaş, ciğerim,
Şöyle buz gibi bir su versen de,
Kana kana, doya doya içsem,
Kesmez beni gardaş, yemin olsun,
Kesmez...

Güneş kaçsa, bulutlar kovalasa,
Gök delinse, şakır şakır yağmur başlasa,
Rüzgar ters taraftan eser de,
Beni ömür billah serinletmez gardaş,
Serinletmez...

İçim kanıyor gardaş, içim,
Bir bir dökersem ortaya,
Salkım saçak dağılım,
Allah'ına kurban olayım,
Bana bir şey sorma gardaş,
Sorma...

Vecdi Murat SOYDAN
18/08/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bana Bir Şeyler Söyle

Bana bir şeyler söyle,
Neden susuyorsun?
Yüreğindeki o kutsal sözü dillendir,
Gözlerimin içine baka baka,
Ciğerimi yaka yaka,
Tut ellerinle beni yaka paça,
Yalvarırım biz kez olsun,
'Seni çok seviyorum' de,
Hayatımda olsun,
Son kez olsun,
Beni neşelendir...

Yoksa dile mi düşersin?
Dünyanın sonu mu gelir?
Taşa mı tutarlar seni?
Canından mı olursun?
Uğursuzluk gelecek diye,
Tılsım mı bozular?

Bana bir şeyler söyle,
Söyle de, ne söylersen söyle,
'Sevmiyorum seni' de,
'Git başımdan' de,
'Baş belasıydın' de,
'Seni gördüğüm güne lanet olsun,
Nereden karşıma çıktın uğursuz şey... ' de.
Ne dersen de işte,
İstersen benden nefret et,
İstemezsen, başından def et.
Bak kapandım ayaklarına,
Bir tekme de sen vur,
İstersen al beni al aşağı et,
Et de, ne edersen et...

Bana bir şeyler söyle,
Suskunluğun nereye kadar sürecektir?
Kalbin ne zaman muradına erecek?
Hiç olmazsa kendine güzel bir şeyler söyle,
Ya da hayal kur,
Olmaz da, haydi oldu diyelim,
Oturup bir köşede konuşuyoruz,
El ele sahil kıyısında dolaşıyoruz,
Ne bileyim işte, gülüyoruz, oynuyoruz,
Dünya umurumuzda değil,
Savaş filan mı çıkmış,
Bir yerlerde deprem mi olmuş,
Yine trafik kazaları, yine terör,
Bitmez ki kadın cinayetleri,
Ne olacak bu memleketin hali,
Kış da çok çetin geçiyor,
Bize ne...
Çok mu ileri gittim ki,

Afedersin...
Sen varken, her bir şeyi unutturum, bağışla...

Sen iyisi mi unut bu saçmalıklarımı,
Duymadın, bilmiyorsun hiç bir şey,
Benim yaptığımı yap,
Kendini sev,
Çok sev ama,
Hep sev...
Yeter ki yürekten sev,
Ne kadar seversen sev,
Yine de kendini,
Benim seni sevdiğim kadar sevemezsin...

Bana bir şeyler söylemeyecek misin?
Bu suskunluktan sonra ne denir ki başka,
Canın sağ olsun,
Kal sağlıcakla,
Sen sağ,
Ben selamet...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
16 Eylül 2012 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bana Deli Diyorlar

Bana deli diyorlar,
Ağlamamak için,
Güldüğümü bilmiyorlar...
Selam veriyorum ağaca,
Daldaki kuşa,
Yapraktaki kelebeğe,
Hatır soruyorum sokaktaki çocuğa...

Ne zaman selam versem tanıdıklarına,
Borçlu çıkan ben olurum,
Şuraya bir imza at, kefil ol derler,
Anlarım ki selamın faiziymiş dilekleri,
Ağaç meyvesini sunar,
Kelebek güzelliğini,
İnsanlar ise kusarlar öfkelerini,
Kırarlar sırçadan kalpleri...

Bana deli diyorlar,
Ağlamamak için,
Güldüğümü bilmiyorlar...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/05/2006, Mihaliççık/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Bana Ellerini Ver

_____Benim sadece iki elim var.
Hayata dört elle sarılmam için sana ihtiyacım var! _____

Bana ellerini ver,
Bal şerbet dillerini ver,
Yakın ol bana aşkım,
Vefalı kalbini de ver.
Ver, neyin varsa bana ver,
Gözlerini ver mesela,
Senden iyi bakarım.

Sar bir tanem,
Sarıp sarmala,
Dola kollarını boynuma,
Sevginle dolayım.
Al bir tanem,
Beni koynuna al!
Sana yakın olsun kollarım.

Gel bir tanem,
Bağdaş kurup, yanıma otur,
Keyfimize bakalım.
Sana söz, sana yemin,
Seninle mutlu olmaktır amacım.
Dua edelim aşkım,
Allah, ikimizi de korur.

Alayım götüreyim seni buralardan,
Kimseler bulamasın ikimizi.
Biz bize olalım canım,
Baş başa kalalım.
Başımızı alıp,
Çok uzaklara kaçalım.

Ama, mevsim kış,
Hava buz gibi soğuk,
Gececeğimiz yollar,
Beyaz örtülerle kaplanmış,
Her yer mayın,
Her yer dikenli tellerle örülü,
Acısa bile canımız,
Dert etmiyorum, sen de etme,
Nasılsa nefesimiz sayılı...

Cesaretleri varsa, yolumuza çıksınlar,
Ayıplasınlar, kınasınlar,
Bizleri taşa tutsunlar,
İsterlerse selamlarını kessin dostlarımız,
Bir başlarına kendileri kalırlar.

Bilmiyorlarsa öğrensinler,
Kurtlarla dans edilmez,
Sevdam uğruna,
Kurt da olurum, aslan da,
Bana göre değil pısrık yaşamak.
Hiç kolay değil,
Beni senden ayırma cüretinde bulunmak!
Hele bir denesinler,
Allah yarattı demem,
Parçalarım!

İster naylondan delikanlı olsunlar,
İster kıcı kırık mafya babası,
İster kendi çaplarında hakim olsunlar,
İster sahtekar yalancı,
Hepsi de onun bunun yaltakçısı!
Yolumuza çıkmasınlar,
Ezer geçirim!
Ayağımıza takılmasınlar,
Vız gelirler, tırıs giderler!

Kalbine imzamı atan ben!
Aynı kalemle, onlar için,
Bir kez daha yazarım...
Ardından, kırarım kalemimi,
Suratlarına fırlatır, atarım!
Sonra da, kurarım idam sehpasını,
Yargısız infaz yapanları,
Sorgusuz, sualsiz asarım!
Asmazsam şerefsizim,
Hepsini de eşek cennetine postalarım!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12 Mart 2013-Saat:22.40 -İsparta

Vecdi Murat Soydan

Bana İçme Diyorlar

ŞİİR: Muhîp Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Kim ne bilir, ne anlar, ne hoca ne imamlar
Fetva verircesine bana içme diyorlar...

Helal tanrı buyruğu, haram iblis yoludur,
Diyerek yaşantımda bana içme diyorlar...

İçtikçe kör gönlümün açılır tek tek gözü
Ayılırim, gel gör ki, bana içme diyorlar...

Kavuşum ötesinde köz köz olmuş yürekle
Yine bekleyen benim, bana içme diyorlar....

Geçmişî sarmalayıp, geleceğe gömsem de,
Sövsem de, sövmesem de bana içme diyorlar...

Ne baba günü gördüm, ne ana tadı tattım
Tattığım aşktan bile bana içme diyorlar...

Evlendim, kimsem yoktu, ne ailem ne yakın
Yedi kat eller geldi, bana içme diyorlar...

Murad oldu bir zaman, ne büyük, ne ata var,
Hüznü kadehe gömdüm, bana içme diyorlar...

En yakinken en uzak bir anda Dilek geldi
Büyük, ata, sormadı; bana içme diyorlar...

Muhip Erdener SOYDAN
Vecdi Murat Soydan

Bana Yalan Söylediler

Ben daha mini minnacık bir bebekken,
Tahta beşikte hıçkıra hıçkıra ağlamalarım,
Caddelerden, sokaklardan duyulmuş,
Annem bir eli yemekte, bir eli bulaşıkta,
Mutfaktan koşarak gelirmiş,
Ak göğsünü açar,sus payı vermek için beni emzirirmiş,
Sütten kestiğinde bir gece vakti çok ağlamışım,
Yalancı meme bulamamışlar,babam naylondan meme yapmış,
Reçele bandırıp bandırıp ağzıma tıktırmışlar.
Uzun lafın kisası,ben daha bebekken kandırılmışım.

Çocukluğumu yaşamış mıyım peki?
Güle oynaya mutlu olmuş muyum?
İlkokuldaydım, yirmiüç nisanda piyesimiz vardı,
Okul aile birliği başkanının kızı başrolü kapmıştı,
Bir çocuk vardı, babası zengin, o da komutan olmuştu,
Eli yüzü düzgün diye beni de asker yapmışlardı,
Rolüm o kadar kısaydı ki, gir oyuna,ateş et,
Sonra da mahsusuktan öl!
Ama önce demişlerdi ki, ' Tüfek bul kendine.'
On saniyelik rol için tüfek nereden bulunur?
'Baba' demiştim, 'Bana oyuncak bir tüfek al.'
'Alayım almasına da,şimdi alamam,
Maaş almama daha çok var.'demişti babam,
Alamadık...

Vah garip babam,,,
Oyuncak tüfeği bile alamayan babam,
Odu, kömürü nasıl alsındı?
Komşulara sormuştuk,
'Sizde hiç oyuncak tüfek var mı?' diye,
Başlar önde, cevaplar hep aynı olmuştu, ' Hayır! '

'Baba, üzülme, benim de tüfeğim olmasın,' demiştim de,
' Olmaz!' demişti babam,
'Asker tüfeksiz olmaz.'
Sonunda, komşunun oğlundan ödünç tüfek almıştık,
Babam sıkı sıkı da tembihlemişti:
' Aman oğlum, tüfeğe bir şey olmasın, emanettir.'
Girdim oyuna, doğrulttum tüfeği düşmana,
Başladım ağızla ateş etmeye...
Ölecekken de, tüfekten önce ben düşmüştüm beton zemine.
Üstüme Türk Bayrağını örtmüşlerdi; adım oldu: Şehit...
Aynı zamanda ilk can çekişip ölüşümdü o benim,
Şerefli bir ölüm...
Akşamleyin komşuya tüfeği verirken de söylemişim:
' Ben askerdim, düşmana ateş ettim, çok ateş ettim hem de,,,
Ama öldüm.Tüfeğe bir şey olmadı' demiştim...

Bisikletim de olmamıştı benim, sahi neyim oldu ki?
Yokluğun gözü kör olsaydı da,babam keşke sağ olsaydı.
Sonra neler oldu neler...

Anlatsam, bayağı malzeme çıkar senaristlere.
Bu konuları geçeceğim geçmesine de,
Takılıyor kafam, elimde değil.
Takvimden yapraklar bir bir düşerken,
Hayal kırıklıkları da almış başını gidiyor,
Yıllar ne çabuk geçiyor...
Ama insanların huyları hiç değişmiyor,
Yine yalanlar, yine sahtekarlıklar,
Çirkin yüzler hep sahnede başrollerde.
Ben, yine o vurulan asker rolünde...
Ne değişti? Hep kandırılarak büyüdüm,
Kandırılmaya müsaitim demekki...
Kötülerden olsaydım, başıma bunlar gelmezdi,
Ah baba, senin de suçun var,
O tüfeği bana alsaydın, kimse karşımda duramazdı...

Daha üç beş ay önce,
Bir akıl hastanesinin demir parmaklıklarla örülü,
Yüzbeş numaralı odasında yatan bendim.
Orada hep yatmak isterim, çünkü orada huzur var,
Dışarıda ise kurtlar, çakallar, maskeli yüzler...
Yerimde olsaydınız, hep hastane bahçesinde dolaşırdınız.
Kuşatılmış bölgenin dışına asla çıkmazdınız.
Ben de öyle yaptım, çıkmadım dışarıya,,,
İnsan demir parmaklıklar içinde kendisini güvende hissediyor,
Ben bir film setinde falan olduğumu sandım,
En büyük idealim tiyatrocü olmaktı ya,
Şimdiye kısmetmiş demekki gerçekleri oynamak...

Odanın içine şöyle bir baktım da,
Çeşit çeşit yüzler, ama hep gülen yüzler...
Kimisi bakımlı, tırnakları ojeli,
Kimisi aylardır banyo yüzü görmemiş,
Kimisi de kendi kendine konuşuyor,
Önce gülüyor, sonra ağlıyor...
Tamam dedim, ben aradığım yüzleri buldum.
Anlayacağınız, oyuncu kadromuz çok geniş,
Sağlık ekibini de unutmamışlar,
Hemşireler doktorlar etrafımızda pervane oluyorlar,
Seyircilerimiz de pek çok,
Başlarını çevirip çevirip dış pencereden bizlere bakıyorlar,
Gözlerinden okuyorum, aslında bizlere acıyarak bakıyorlar...

Benim rolüm belli: Elinden silahı alınmış esir bir asker!
Bir sabah, 'Sen müdür beysin ' dedi seyircilerden biri,,,
Yok dedim, birine benzetmiş olmalısınız,
insan insana benzer, ben müdür falan değilim,
Başımı eğdim,uzaklaştım oradan, girdim içeri.
Hemen meşhur oldum, tanınmak ne kötü..

Koca hastanede can derdine düşmüşüm,
Birileri de para derdinde, sanki miras bölüşüyorlar...

'Ölseydi maaş bağlanır mıydı' yorumları bile yapılmış,
Birileri de helvanın ununu kavurmakla meşgulmüş,
Ah o namussuz düşmanlar yok mu?
Onlar da sinsice gülüp,ellerini ovuşturmakla meşguller...
Ev de, maaş da, at da araba da sizlerin olsun,
Hiç olmazsa hastanede rahat bırakın beni kitapsızlar!
Yüzünüzü görmek istemiyorum, gelmeyin yanıma,
Defolun gidin Allah aşkına...

Hayat kısa ama yol çok uzun, bunda benim ne suçum var?
Meramım yarım kalsın, ama sitemim çok büyük,
Kimse kimseyi kandırmasın, dileğim bu,
Şuratinıza kaç maske daha takacaksınız?
İşkenceyle ömür mü sürer?
En çok da bu koyuyor bana.

Üstünüze alınmayın lütfen,onlar kendilerini bilirler,
Bir de seni seviyorum diyen yalancılar yok mu?
Ulan bu nasıl bir sevgi?
İnsan hiç sevdiğine kıyabilir mi?
Sizin için çok mu basit, birini sevgisiz, aşksız öpmeniz,
Yahu arkadaş, nasıl alıyor o iğrenç mideniz?
Bu film acep kaç kez tekrar edecek,
Yine kandırılacağım, yine üzerime oyunlar oynanacak,
Yine bana en beter işkenceler yapılacak...
Bu kez bedduam hazır: Allah belanızı versin...

Daha ne yazayım, sonra uzun olmuş şiirin diyorlar,
Sanki edebiyatın şiir dalında nobel ödülü kazanacağım,
Çiçek, böcek için şiir yazmıyorum ben,
Ünlü olacağım, adımla herkes duyacakmış, bana ne...
Ünsüz olayım yeter ki, o harflere de ihtiyaç var...

Ben canımın derdine düşmüşüm,
Yanlış anlaşılmasın,canımı çok sevdiğimden değil,
İş, silahı temin etmekte de değil,
İstesem şu dakika bulurum ve kendimi vururum!
Direnmeyi tercih ettim, korkak dedirtmeyeceğim kendime,
Önce çevremdeki şu pislikleri bir bir temizleyeyim,
Sonrasını hallederim...
Onlardan tek isteğim,
Beni yaşama sevincimle baş başa bıraksınlar,
Allah, peygamber aşkına, yalvarıyorum,
Boğmasınlar beni, rahatça nefes alayım,
Benim de, yıllar sonra yaşamaya ihtiyacım var...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/12/2014-23:45-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Baş Tacı

Vallahi dedi...
Ben demedim,
O dedi.
Bana dedi ki,
" Baş tacısın " dedi.
Esağfurullah, diyecektim,
Yarım kaldı,
O benden önce dedi,
Dedi ki,
Neyse, tekrarlamayayım,
Ne olmuş yani dediyse?
Duydum, duydum, sordunuz,
Çok şeyler olmuş,
Daha ne olsun,
Onun başını ayakları,
Beni de Ö taşıdığına göre...
İkimizi de yormayın,
Lütfen,ricam olur,
Bana ikide bir soru sormayın...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
16/01/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Başım Gözüm Üstüne

Ne zaman uzun bir yolculuğa çıksam,
İki kişilik bilet alırım,
Delice seviyorum ya seni,
Yanıma almam kimseyi,
O koltuk boş kalır.

Pencere kenarından bakarken dışarıya,
Yaşlanırım arkama, seyrederim dünyayı.
Geçtiğim yollarda çeşit çeşit ağaçlar, kuşlar,
Rengarenk mis kokulu çiçekler,
Göller, dağlar, ovalar, bahçeler olur,
Her birinde huzur bulur,
İştahla yazmaya başlarım şiirlerimi.

Yanımda sen olduktan sonra,
Yol boyunca karnım acıkmaz,
Susamam, uyku da tutmaz beni,
Ne zaman aklıma gelsen,
Beni sevgin doyurur...

Seni çok mu özledim,
Kaparım gözlerimi,
Kendimi otobüste avuturum,
O anın tarifi anlatılmaz, yaşanır,
Zaman durur, aklım hep sende olur...
Sen varken sıra gelmez kendime,
Ben böyle mesudum, dizlerinde uyurum.
Dalgınlıktan olsa gerek,
Çantamı terminalde unuturum.

Geçen gün de aynısı oldu,
Tam otobüsten iniyordum ki,
Muavin koşar adımlarla yanıma geldi,
' Beyefendi, bir şey düşürmüşsünüz! ' deyip,
Elime bir kağıt parçası verdi.
Açtım, okudum,
Çocuklar kadar mutlu oldum.
Şevincimden göbek atıp,
Çifte telli oynadım,
Hatta içimden geldi,
Muavine yemek bile ısmarladım.
' Ağabey, neden bu kadar çok sevindin?
Ne yazılı o kağıtta? Alt tarafı bir kağıt parçası ' demez mi?
Cinlerim tepeme çıktı, tersledim çocuğu,
'Çok konuşma ulan! senin aklın ermez!
Hem sonra bu kağıt parçası değil,
Kör müsün, bu gönül parçası' dedim.
Ağzını tam açıyordu ki,
Konuşmasına fırsat vermeden,
Eline bir sigara tutuşturdum,
Garip garip suratıma baktı,
Konuşmadı ama, beni deli sandı.

Geçede, gündüzde,
Yağan yağmurda, doğan güneşte,
Dört mevsim, yedi düvelde,
Şarkıda, türküde, bestede,
Yazılmış, yazılmamış şiirlerde,
Hep sen varsın.
Bırakır mıyım seni emanet ellere,
Yüreğime çakılısın...

Benim tatlı, şirin sevgilim,
Çikolatam, karamelim,
Canımsın sen meleğim,
En güzel şiirlerimi sana yazarım,
En güzel dualarımı sana ederim,
Seni sevdiğim için,
Kendime teşekkür ederim.
Söylemeyi nasıl da unuttum,
Muavinin verdiği o kağıtta ismin yazılıydı,
Emanetin başım gözüm üstüne,
Kaybetmeyeyim diye,koynumda saklıyorum.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09-10 Nisan 2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Beddua

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bu neşen nerden gelir söyle sevdiğim bana
Bu hicranlı gönlümle yalvarıyorum sana.
Kalbimle kan ağlarken kahkahalar salarsın,
Ey canım, sen dururken, beni yas'a salarsın.

Dinle bir kere n'olur bu kalbimin sesini
Yaşlarla dolu gözler arıyor yaşta seni
Duymayan bu kulaklar arıyor hoş sesini
Açılmayan dudaklar veriyor nefesini.

Derdine yana yana kül oldum savur beni
Ölmeyen bu hayalim gündüz etsin geceni
Ağlamayan gözlerin bir gün kanlarla dolsun
Güllerle açan yüzün ebediyen de solsun.

Sana kötü gözlerle bakan gözler kapansın!
Sana zevk fısıldayan hep dudaklar kapansın!
Sarmaya açılan kol, saramadan kapansın!
Topraklar alsın seni, alsın seni kapansın!

Bilirim solmayacak topraklarda gül yüzün,
Seni seven gözleri, saracak keder hüzün,
Belki de sarmayacak, kalbi kan ağlayacak,
Arkandan bu hasreti yaşlarla bağlayacak...

Muhip Erdener SOYDAN
30 Ağustos 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Beddua

Geçen hafta iki satır mektup yazmıştım,
Almışsın,
Satırlarıma " iki gözüm" ile başlamıştım,
Cevabın tez geldi,
"Gözün kör olsun! " yazmışsın,
"Güneşim, ayım," demiştim,
Gerisini okumamışsın,
Duyanlar anlattı,
Çok kızmışsın...

Oysa ben, sendeki "ay"ı kasetmişim,
Yüzündeki parıltıyı betimlemek için...
Sen sevme,
Ben gönül özürlü bir aptal aşık....
Sana ne dememi beklerdin?
Söyle onu diyeyim,
Bana da "deli" diyorlar,
Hiç sesim çıkıyor mu?
Hem bedduan da tuttu,
Aşkından iki gözüm kör oldu...

01/05/2004

Vecdi Murat Soydan

Bekliyorum

Bekliyorum.
Bir otobüs durağında,
Bekler gibi.
Karnı acıkan bir bebeğin,
Vakitsiz ve hesapsız saatlerde,
Sabırsızca anasını beklediği gibi.
Beklemeyi bekliyorum...
Derdimi yine de seviyorum.
Gelmeyeceksin,
Biliyorum...

Vecdi Murat SOYDAN
27/03/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Belki

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Hasret gideceğim belki sevdiklerime,
Doyamadan, sevemeden, sevilmeden...
Hasret gideceğim belki,
Taşa, toprağa, suya
Ve bana gülümseyen aya
Hasret gideceğim belki anneciğime
Kağıtlarıma, kalemlerime...
Hasret gideceğim belki,
Tatmadığım aşk elemelerime...
Baş tarafı mürekkep lekeli
Yorganıma hasret gideceğim belki...
Üzeri beyaz laleli çay bardağıma,
Parlak kaşığıma, benim olan her şeye...
Kalbimin kalbindeki aşığına
Hasret gideceğim belki...
Ve daha acısı,
Hasrete hasret gideceğim belki...

Muhip Erdener SOYDAN
13 Ocak 1963 Pazar Saat: 08.45

Vecdi Murat Soydan

Belki'leri ve Keşke'leri Atamadım Hayatımdan

Farzet ki,
Belki'leri ve keşke'leri,
Çıkarıp, attım hayatımdan.
Ne değiştii?
Şahipsiz bir it gibi,
Öleceğim kesindir.
Kim bilir...
Belki bu,
Belki de şu köşe başında.

At sinekleri konar üstüme,
Börtü böcek yer beni.
Lime lime olur etlerim.
Kurtlanır, kokar her bir yerim.

Oysa,
Daha dün, elimde gül demeti vardı.
Bir de cüzdanımda taşıdığım vesikalık resmin.
Resmin bende kalsaydı da,
Keşke gülü sana verebilseydim.
Keşke ölmeseydin diye,
Yalvarsaydım Allah'a.
Belki, duyardı sesimi.

Hasretin sarar ansızın,
Sen gelirsin aklıma.
Elinde tuttuğun,
Kim bilir...
Belki de, bir deste güldür.
Koklayamam.
Faniler konuşamaz da.
Derdimi anlatamam.
Sorarım kendi kendime,
Bana hiç gül vermiş miydin?

Belki...
Bir gün gelirsin yine.
Ansızın açarsın gönül kapısını.
Verirsin elini.
Aç bir kurda bürünürüm o an.
Elim bırakmaz elini,
Belki, verirsin bile kendini.
Keşke, ölüm çukuruna atmasaydın beni.
Belki, senin olurdu kalbim.

Ben yine de,
Belki'leri ve keşke'leri atamadım hayatımdan.
Bir mih gibi yapıştı sevgin.
Kopamadım.
Kötü koksam da,
Ben kötü adam değilim,

Vecdi Murat SOYDAN
02/01/2006 Mihalıççık/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Ben de Unuturum

Rüzgar iteledi bulutu..
Bulut hüzünlendi.
Ardından ...
Yağmur çiseledi.
Sevdan da iteledi ruhumu...
Ruhum hüzünlendi.
Ardından...
Gönlüm çiseledi.
Haşretin yağmur oldu sanki.
Yağdıkça çoğaldı, çoğaldıkça taştı.
Sel gibi... Tufan gibi...
Beni de aştı...
Şimdi de kar yağıyor yüreğime...
Afet bende başladı...

Rüzgar çıktı..
Yağmur çiseledi...
Kar yağdı yüreğimde.
Ben yine de vazgeçemedim ...
Ne senden, ne sevginden.
Bazen rüzgar oldum, fırtınalar koptu içimde...
Bazen yağmur oldum, yağdıkça sığmadım bendime.
Bazen de kar oldum, eridim, kendi kendime.
Ne özlemini dindirebildim içimde,
Ne de şu yıkılası gönlümü avutabildim.
Güneş ne zaman yeryüzüne doğmazsa,
Çiçek ne zaman dalında açmazsa,
İşte o zaman...
Bil ki o zaman...
Ben de unuturum.
Seni ...
Ve bir kurşun misali beni yakan,
Kahverengi gözlerini...

Ne başkasını sevebildim senin yerine,
Ne de kendimi kandırabildim.
Dünya ne zaman tersinden dönerse,
Ecel ne zaman kapımdan geçerse,
İşte o zaman...
Bil ki o zaman...
Ben de unuturum.
Seni ...
Ve yüreğimde yaşattığım,
Bitmez, tükenmez sevgini.

Vecdi Murat SOYDAN
30/04/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Ben Hiç Yaşayamadım ki...

Ben varoşların semtinde doğmuşum.
Var olmuşum, ama yok olmayı becerememişim...
Ankara'nın üç katlı eski Yenimahalle eylerinde,
İki odalı bir fakirhanede geçti çocukluğum.
Bir lokma ekmeğe muhtaç olduğumuz günleri asla unutamam.
Borçlarımız nedeniyle, malulen emekliye ayrılmak zorunda kalan,
Çileli babamın yaşadıklarını da.
Elektrik borcunu ödeyemediğimizden, elektriğimizin kesildiği gün...
Gözümün önünden hiç gitmez.
Üç aylık maaşını bankaya kırdırıp,
Ayakta durmaya çalışan garip babamı hiç unutmadım ki...
Sekiz ay vade ve iki kefile aldığımız teybimizi,
Rahmetli babamın emektar daktilosunu,
Ve annemin gelinlik komidini, -evimize icra gelmesin diye-
İkinci el eşya alıp-satan Ömer amcaya üç kuruşa verdiğimiz günleri nasıl unutabilirim
ki..
Babam, ağlamaklı gözlerle,
"Ağlayanın malı gülene hayır etmez ama, al hayrını gör Ömer Abi" demişti de,
Bu işi ucuza kapattık diye düşündüğünden olsa gerek,
Nasıl da gözlerinin içi gülmüştü adamın.
Ankara'nın o soğuk ayazında,
Sümerbank malı yazlık ayakkabısıyla kışı geçiren babam gelir gözümün önüne...
Varını yoğunu ve -yaşamını- bizlere adayan,
Kırkçüünde ahirete göç eden asil soylu, ince ruhlu babamı nasıl unutabilirim...
Üç kuruşluk emekli maaşını, borçlarımız yüzünden,
Aldığı gün tüketmek zorunda kalan,
Bir kum saati misali her geçen gün tükenen acılı babam unutulmaz ki...
Ankara'nın gecekondu semtinde, bir dilim ekmeğe muhtaç yaşamak,
Tunalı Hilmi caddesindeki Kuğulu parkta kız tavlama benzemezdi.
Kızlar, bana hep tepeden bakarlardı, çoğu kez de görmezden gelirlerdi.
Bir kızla arkadaşlık etmeye çalışsam, utanırdım, sıkılırdım, yüzüm kızarırdı.
Hem okuyup, hem de boğaz tokluğuna çalışırken,
Az mı yürümüştüm, Kızılay'dan, Küçükesat'a...
Sevmek için de para harcamak gerektiğini bildiğimden olsa gerek,
Bir kızı sevmekten, ona bağlanmaktan korkardım.
Yüksek sosyatenin erkeksi kızlarının cesaretine hayrandım da,
Mafyavari sözlerine kıl kapardım.
Bu yüzden benim sevdalarım hep güdük kaldı.
Çocukça ama safça duygularla aşık olduğum günleri hatırlıyorum da,
Ne günlerdi diyorum kendi kendime.
Şubat soğukunda sanki Ağustos'u yaşadım.
Heyecandan titrerdi bedenim, tarifi imkansız bir sevinç kaplardı içimi.
Rüyalarımda, uçsuz, bucaksız sevdalara yelken açar,
Mavi yolculuklara çıkardım...
Sanki prenesti her bir sevgili...
Yaz aşkları gibi kısa sürse de aşklarım,
Hepsindeki ortak duygu, kalbimin titremesiydi...
Merhabalarla başlayıp,
Elvedalarla son bulan ne aşklar yaşadım.
Her bir vedanın ardından canım acırdı...
Yaram, azar... azar... azardı...
"Hiç kimse vazgeçilmez değildir." der,

Kendi kendimi avuturdum.
Her defasında canımdan can kopardı...
Alabora olurdu sanki yüreğim.
Gönül sızılarım da, acılarım gibiydi...
İçimde büyür,,, büyür,,, büyürdü...
Bir de dünya büyürdü gözlerimde.
Küçülen ise, yine ben olurum.
Bir başıma kalakalırdım öylece.
Alışmak zor olsa da,
Hiçbir sevgili geri gelmeyecek, bilirim...
Gelseydi, babam gelirdi ahir zamandan...
Ben hiç yaşayamadım ki...

Vecdi Murat SOYDAN
19/11/2008-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ben Olayım

Ceylan gözlüm, şirin sözlüm,
Haydi, şimdi sevgiden bir uçurtma yap kendine,
Sal gökyüzüne,
Kanadına takılan ben olayım,
Garip garip yüzüme bakma öyle,
Bu mevsimde uçurtma mı olur diye,
Sana söylemediler mi hiç,
Sevginin mevsimi, zamanı mı olur?

Aşk merdivenim, güzelim,
Haydi şimdi, bahçenden bir çiçek al eline,
Kokusunda ben olayım,
Yakana tak şimdi,
Senden hiç ayrılmayayım...

Tatlım, melek gülüşlüm,
Haydi yine gül,
Esirgeme gülüşlerini benden,
Tatlı gamzelerinle gül,
Yanağında ben olayım.

Canımın içi, gönlümün incisi,
Haydi bir tanem,
Şimdi en sevdiğin yemekleri pişir,
Neden şaştın kaldın,
Acıkmadı mı karnın?
Tadında, tuzunda ben olayım.

Kınalı kuşum, can yoldaşım,
Haydi şimdi aynanın karşısına geç,
Makyajını tazele,
Saçlarını topla,
Tarağın ben olayım,

Sultanım, prensesim,
Haydi şimdi gir odana,
Uzan yatağına,
Ama hemen uyuma,
Yanında ben olayım,
Başını yasla bana,
Yastığın olayım...

Ben olayım aşkın,
Ben olayım sevdalın,
Her şeyin başı ben olayım,
Götür beni gittiğin yerlere,
Beni senden ayırma...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09/01/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ben Onu Bir Başka Sevdim

Dünyayı almışım karşıma,
Yoluma yedi başlı ejderha çıksa ne yazar?

Onunla aşk bir başkadır işte,
Ben onu bir başka sevdim,
Sorsanız adını, bilirim,
Gözlerini çok görmüşlüğüm vardır da,
Şu zaman oldu, rengini seçemedim.
Sahi, gözlerinin rengi neydi?
Gözlerine bakmak kolay mı sanıyorsunuz?
Karşısında kurşun gibi eriyen benim,
Kurşunlara dizilen ben!
Nerden bileceksiniz?

Ne zaman yüzüne baksam,
Boncuk boncuk terlerim,
İçime damla damla bir şeyler akar,
Bakamam gözlerine,
Söyleyemem derdimi,
Bir çocuk masumiyetinde,
Onu gizli gizli severim...

İlkbaharı, yazı sormayın bana,
Güneşi, denizi, tatili ne yapayım?
Ağaçları, kuşları, böcekleri sormayın,
Denizin rengi maviymiş,
Çiçekler allı, morlu,
Yapraklar yeşil,
Bana ne?
Onsuz, ölüdür sezon,
Yüreğim ölüdür,
Yormayın beni...

İlle de ` söyle ` derseniz,
Başka anlatmam, iyi belleğin,
İlkbahardan önce O gelir!
Elinde, tomurcuk gülleriyle gelir,
Tatlı, şirin, bal dilleriyle gelir,
Şen, şakrak gülüşleriyle gelir,
Efil efil esen rüzgarıyla gelir,
İçime ılık ılık serinlik dolar...
Hele bir de hatırımı sordu mu,
Dünyama sıcacık güneş doğar...
Bu kadarı yeter mi?

Kış mevsimi bile güzeldir onunla,
Kar, bir başka yağar saçlarıma,
İstemem kuzuneli sobayı,
İstemem şömineli evi,
Kestaneler sizin olsun,
Cin mısırları da...

Öyle sıcacık gülüşü var ki,
Kardan adam olsa dayanamaz,
İçimi kor bir ateş basar,
O an, her şeyimi kaybederim,
Ama, bana dünyaları verir...

Son arzumu da sorun, söyleyeyim,
Ardımda dağlar gibi enkazlar bırakıp,
Yan yana gömülmek isterim.
Yan yana mı dedim?
Dilim sürçmüş,
Sarmaş dolaş demek istedim.
Söylemenize gerek yok,
Bilmez miyim deli olduğumu?
Ölürken de, deliler gibi sevinmek istedim,
Ben onu bir başka sevdim,
Bu kadarı yetmez mi?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19/12/2013- Saat: 00.50-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Benden Şair Olmaz

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img213.imageshack.us/img213/3331/kedi38xu0.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Benden Şair
Olmaz</marquee></marquee>

Gittin ya,
Şimdi kime şiirler yazacağım?
Kim okuyacak,
Kim yorumlayacak,
Sana yazdığım şiirlerimi.
İlham milham da gelmiyor
Oysa, daha düne kadar,
Makineli tüfek gibiydi kalemim.
Gittin ya, yitirdim her şeyi.
Yazmam artık.
Buraya kadarmış...

Gittin ya,
Şimdi kime gülüm diyeceğim?
Kim sevecek,
Kim alacak gönlümü.
Kim şımartacak beni.
Oysa daha düne kadar,
Yaramaz çocuklar gibiydi gönlüm.
Gittin ya, bittim sayılır.
Yazmam artık.
Son durak kara toprak derler ya,
Son durak burasıymış.
Benden şair olmaz,
Adam da.

Vecdi Murat SOYDAN
23 Mayıs 2008-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Benim

Sürgüne atan sendin, daha çilem dolmadı
Kendimi kuruttum da, elde gülüm solmadı
Beni bende bitirdin, artık halim kalmadı
Kabire çevirdiğin kederli baş da benim

Söyle, bu sessizliğin ne vakit son bulacak
Daha fazla çıldırtma, beynime kan dolacak
Bu saatten sonra mı varlığın can olacak
Yâr deyip de yarlardan attığın taş da benim

Ağzımla kuş da tutsam bakar kör olan sensin
Nefes almam hataysa, en büyük yalan sensin
Öfke sende, kin sende, zehirli yılan sensin
Sana bahane mi yok, gözünde keş de benim

Vara yoğa bağırır rüzgarlar estirirsin
Dostumu düşman eder selamı kestirirsin
Rüya gibisin inan her şeyi bitirirsin
Rahat bırak rüyamı gördüğüm düş de benim

Hiç mi merhametin yok, bu kadar mı kolaydı
Haydi cismim kalmadı, bari ismim kalaydı
Azrail şu saniye nefesimi alaydı
Gözümde damla damla dökülen yaş da benim

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
11/06/2017, Isparta

yâr : sevgili
yar : uçurum
keş : 1-uyuşturucu ya da içki düşkününü (kimse).
2-aptal, budala, akılsız, sersem.

Vecdi Murat Soydan

Benim Adım Aşk

`Benim adım aşk ` dedi adam.
`Yürü be git işine! ` dedi kadın, ağzındaki sakızı patlatarak.
`İşim sensin, tüm işimi senin için erteledim.` dedi adam.
Kadın kayıtsız kaldı.
`Yürek yangınımı görmüyor musun, nedeni sensin` dedi adam.
Kadının yüzü asıldı.
`Saçmalama be, nerden de ben oluyormuşum ` dedi kadın.
`Cennet tektir de o nedenle` dedi adam.
`Delisin ayol, nedenleri de beni de unut` dedi kadın.
`Unutamam, seni nedensiz sevdim, tek nedenim sensin.` dedi adam.
`Dünyada, sevecek başka birini bulamadın mı? delisin işte! ` dedi kadın.
`O başka biri de, dünyam da sensin` dedi adam.
`Avucunu yala`dedi kadın alaycı bir tebessümle.
Adam kahroldu, üzüldü, kadının bu ruh halini görünce.
`Sen yüreğimde yaşıyorsun,
Her sabah, bir çiçeği sular gibi,
Bir ananın, yavrusuna duyduğu sevgi,
Cennet bahçelerinin gonca gülü gibi,
Gecemde, gündüzümde, seni bütün ömrümce,
Öper, koklar, severim.
Benim için çok değerlisin,
Mezardaki babam, uzaklardaki anam gibi,
Gurbetteki biricik kız kardeşim,
Gören gözüm, duyan kulağım gibi.` dedi adam.
`Unut beni, imkansız bir sevgi bu` dedi kadın.
` Önce, unutmayı unutmam gerek,
Gereksiz bir sevgi değil benimkisi,
Benimkisi, aşkıma kavuşma arzusudur.
Arzumun kaynağı da sende gizli.
Gizli kalmasın duygularımız.` dedi adam.
Kadının şımarıkça üslubu birden değişti,
Ağzındaki sakızı patlatmayı bıraktı.
Düşündü düşündü ve adama şu soruyu sordu:
` Aşk sensen, ben kimim?
Adam düşünmeden cevap verdi:
`Biricik ruhumsun`

Kadın sustu.
Adam sustu.
Zaman sustu.
Mekan sustu.

Söz sırası ruhlarına gelmişti.

04/06/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Benim Olsaydın

Benim olsaydın,
Mutlu olur, hep gülerdim.
Kuş gibi özgür olurdu ruhum,
Tatlı bir tebessümle,
Her sabah yüreğine konardım.
Ama, göçmen kuşlardan farkım olurdu,
Senden asla ayrılmazdım.
Atardım hüznüleri bir kenara,
Yanı başında yatardım.

Benim olsaydın,
Her gece dudığına buseler kondurur,
Siyah saçlarını özenle tarardım,
Zarif ve sıcacık yüreğinden öper,
Dalga dalga aşk olur, seninle coşardım.
Ama, gözlerine bakarken,
Kendimi kaybetmemek için,
Mazimi de arardım.

Benim olsaydın,
Bir çocuk kadar sevinçli olurdu gönlüm,
Seni kimselere vermez,
Saçının bir teline bile zarar gelmesini istemezdim.
Hatta, seni kimselere göstermez,
Hep yüreğimde saklardım.

Deli,,, deli deme sakın, neden diye sorma bana,
Ben çocukken de,
Oyuncağımyı kimselerle paylaşmazdım.

Vecdi Murat SOYDAN
27/09/2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Berlin'de Hakimler Var

“BERLİN'DE HAKİMLER VAR ”

* Memleketin nasıl yönetildiğini anlamak mı istiyorsunuz; onun müziğine kulak veriniz. Nerede güzel eserlerden oluşmuş uyum vardır, orada adalet ve erdem hüküm sürer. Konfüçyus

Adalet deyince akla ilk gelen, herkesin hemen hemen bildiği bir deyim vardır: “Berlin'de hâkimler var! ..” Deyim nerden geliyor, hikayesine bakalım: Prusya Kralı büyük Frederik, Postdam ormanlarında gezinirken bir değirmenin bulunduğu tepenin yanındaki alçak bir tepe üstünde durur ve değirmeni satın alarak yerine bir saray yaptırmak ister. Fakat değirmenciye bu satışa bir türlü razı edemez. Kral değirmenciye ikna etmek için önce değirmene değerinin kat kat üstünde bir meblağ ödemeyi teklif etse de Sans-Souci, “Olmaz! satılık değil bu değirmen.” der. Kral bu cevaba kızar ve “ Sen benim Prusya Kralı olduğumu bilmiyor musun yoksa? ” diye sorunca, “ Biliyorum, biliyorum” der Sans- Souci, “Sen de benim bu değirmenin tapusu ile sahibi olduğumu bil.” diye cevabı yapıştırır.Kral iyice köpürür ve “ Zorla alırım o halde.Bakalım o zaman ne yapacaksın? ” der.Değirmenci bu söz üzerine hiç telaşa düşmeden: “Berlin'de hakimler var.” cevabını verir. Kral bu cevap üzerine islah ettiği mahkemelerin adaletine kendi aleyhinde de güvenildiğini anlar ve bu yel değirmeninin Prusya Krallığı devam ettikçe korunmasını ister ve onun daha altında olan tepeye sarayını diker ve adını da Sans-Souci Sarayı koyar.

Şimdiki örnek de ecdadımızdan: Bursa'daki Ulu Camii'nin ana kubbesinin tam altında 18 köşeli bir şadırvan vardır. Hiçbir camide olmayan, Ulu Cami'yi diğerlerinden ayıran bu özelliği mimarın estetik kaygısı sanırsanız yanılırsınız. Yıldırım Beyazıt dönemi eseri olan cami ve şadırvanın hikâyesi şöyle:

Caminin inşa hazırlığı sırasında arazide hakkı olanlara istimlak bedeli ödenir. Ama nasılsa halledilir diye sona bırakılan, üzerinde harap bir kulübenin olduğu küçük parça sorun olur. Arsanın sahibi yaşlı bir Hıristiyan kadındır ve ne kadar fazla para teklif edilirse edilsin arazisini vermek istemez. Cami arazisinin tam orta yerine denk gelen arsanın mülkiyetinde sorun çıkınca proje iptal edilir. Birkaç sene sonra yaşlı kadın ölür, kimi kimsesi olmadığı için arazisi devlete kalır. Projenin önünde engel kalmamış görünür. Bu kez Bursa kadısı çıkar ortaya. Kadının Hıristiyan olduğunu, arsanın camiye dahil edilmesine bu nedenle karşı çıktığını, onun ölümüyle mülke sahip olan devletin arsayı kadının rızası hilafına kullanılamayacağını söyler. Mimara kalmıştır çözüm bulmak. Sonunda üzerinde namaz kılmanın doğru olmayacağı düşünülüp burası şadırvan haline dönüştürülür...

İnsanların huzurlu yaşamasına vesile olan, hayatlarının devamını sağlayan en önemli değerlerden biri de adalettir. Adalet kelimesi adl kökünden gelip, eşitlik manasına gelmektedir. Adalet kelimesinin tam karşılığı “eşit bölüştürmek”tir. Yasalarla sahip olunan hakların herkes tarafından kullanılmasının sağlanması, hak ve hukuka uygunluk, hakkı gözetme anlamlarına gelir.

Adalet hususundaki şu hikaye bilgelik anlamı taşır: Hint hükümdarı taşınıyormuş. Kitapları toplanmış develere yüklenmiş. Hükümdar Bunlar çok olmuş, en önemlilerini ayırın, bir tek deveye yükleyin. diye talimat vermiş. Veziri, kitaplardan sorumlu kişiyi çağırılmış ve üç konudaki kitapları yüklemesini söylemiş: Birincisi, hükümdarı adalete yönelten kitaplar. Çünkü hükümdar, adaleti kendisine meslek kabul ederse, büyük küçük herkes huzur içinde yaşar ve ülkede asayiş hüküm sürer. Yüreği yaralı bir tek mazlum olsa bile, onun iniltisi bütün alemi sarar ve ülkeyi sarsar. Keşmekeş içinde bir dünyadan kurtulmak için hükümdarın adil olmasından başka bir şey gerekmez. demiş. İkincisi, halkın kanunlara itaat etmesinin yollarını gösteren kitaplar.Çünkü Hükümdar zulüm tohumu ekerse halk da ona itaat etmez, kanunları dinlemez. Arpa ekilen yerden buğday alınmaz. Halk kanuna itaat ederse hükümdar

zulüm yapamaz. Hükümdar zulüm yapmazsa halk kanunlara itaat eder. demiş. Üçüncüsü sağlık hakkındaki kitaplar. Vezir son olarak şunları söylemiş: Acıkmadıkça yemeğe el uzatmayan ve doyar doymaz sofradan kalkan sağlığını kaybetmez. Bu üç konudaki kitapları okuyan hükümdar, adil olması ve sağlıklı kalması gerektiğini öğrenir.

Adalet, zulmetmeyerek herkese hakkını vermek ve her şeyi akıl, mantık ve hikmete uygun olarak yerine getirmektir. Adalet, zulmün karşılığıdır. Kainatı yaratan, kuşatan, insanların huzurlu bir şekilde yaşamasını isteyen ve zulmün her çeşidini yasaklayan yüce Rabbimiz, Nahl suresinin 90. ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor." Tarihte adaletsizliğin ve zulmün baş gösterdiği toplumların uzun süre yaşadıkları görülmemiştir. Nitekim nice Nemrut, Fravun, Ebu Cehil, Ebu Leheb gibi zalimler yok olup gitmişlerdir.

Osmanlı imparatorluğu döneminde adaletle öylesine saygı duyulmuştur ki; kadı, Fatih Sultan Mehmed'in ellerinin kesilmesine dahi karar verebilmiştir. Fatih Sultan Mehmet, yeni yaptıracığı caminin inşasında kullanılacak iki mermer sütunu Sinan Atik isimli Rum mimara teslim eder. Mimar, bu sütunları üçer arşın kesip kısaltır. Fatih de buna sinirlenerek mimarın elini kestirir. Mimar da bunun üzerine padişah aleyhine dava açar. Fakaç ne Galata ne de Eyüp kadılığı padişahı yargılamayı göze alamaz. Mimarın şikayetini Üsküdar Kadısı Hızır Bey kabul eder ve davayı açar. Mahkemeye celp edilen büyük padişah, baş köşeye geçmek istediye de davacıyla birlikte mahkeme huzurunda ayakta bekletilir. Yargılama sonunda, padişah suçlu bulunur. Ceza olarak mimara yapılan haksızlığın aynısının tatbik edilmesine, yani padişahın elinin kesilmesine karar verilir. Rum mimar, mahkemenin verdiği bu büyük karar karşısında şaşkına döner ve davasından feragat eder. Mimar kısası istemediği için, Fatih, günde on altın tazminata mahkum olur ve hatta kısastan kurtulduğu için, bu tazminatı kendiliğinden yirmi altına çıkarır. Böylece padişahın eli kesilmekten kurtulur.

Evliya Çelebi'nin aktardığına göre, mahkemenin kararından sonra Fatih çıkardığı demir sopayı kadıya göstererek; "Eğer sen Allah'ın hükmünü uygulamayıp, elimi kesmeye beni mahkum etmeseydin bununla senin başını paramparça ederdim" der. Kadı Hızır Bey Çelebi de sakladığı kamayı çıkararak cevap verir; "Sen de benim hükmümü kabul etmeseydin, ben de bununla seni delik deşik ederdim." Bu durumu gören Rum mimar adeta kendini kaybetmiş, yerlere kapanmış, hıçkırıklarla, gözyaşlarıyla ağlayarak şöyle demiştir: "Hepiniz şahit olun ki, ben davamdan vazgeçiyorum ve bu adalet anlayışı karşısında müslüman oluyorum! .."

Fatih Sultan Mehmed zamanında Osmanlı çatısı altındaki milletler o kadar çok huzur ve refah içerisinde yaşıyorlardı ki, bu devirden bir Müslüman'ın, günlerce dolaştıktan sonra yıllık zekâtını verebileceği bir tek fakir dâhi bulamadığını tarihçiler ifade ediyor. Bunun üzerine bu müslümanın, zekâtının tutarı olan parayı bir keseye koyarak İstanbul Cağaloğlu'ndaki bir ağaca asıp, üzerine de şu ilginç sözleri yazdığı rivayet ediliyor: "Müslüman Kardeşim! Bütün aramalarıma rağmen memleketimizde zekâtımı verecek kimse bulamadım. Eğer muhtaç isen, hiç çekinmeden bunu al." Bu kesenin o ağaçta üç ay kadar asılı kaldığı söylenmektedir.

Osmanlıların devleti âdil ve hoşgörülü bir şekilde yönetmeleri, özü itibarıyla Allah'ın Kur'an'daki emirlerine dayanır: Nisa suresinin 58. ayetinde; adalet hususunda yüce rabbimiz, "Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle uygun hüküm vermenizi emreder. Allah bununla, size ne de güzel öğüt veriyor! Şüphe yok ki Allah Semî ve Basîr'dir (sözlerinizi de, hükümlerinizi de hakkıyla işitir, bütün yaptıklarınızı hakkıyla görür." buyurur.

İşte, ruh dünyaları bu ilâhî terbiyeyle şekillenmiş Osmanlı idarecileri yüzyıllarca; "Etnik yapı, ırk ve dil gözetilmeden, adalet bütün insanlar arasında eşit olarak uygulanmalıdır." prensibini kendilerine rehber edinmiş ve bunda da oldukça başarılı

olmuşlardır. Osmanlılar fethettikleri coğrafyalarda o güne kadar ezilmiş, hor görülmüş insanlara geniş hürriyetler tanımış, haksız tutumlara son vermiş, kısacası halkla kaynaşma yoluna gitmişlerdir.

Türk düşmanı olmasıyla tanınan Fransız tarihçi Fernand Grenand bir eserinde Osmanlı zamanında banliyöleriyle beraber nüfusu yarım milyon olan o muazzam İstanbul'da dört senede yalnız dört cinayet işlendiğini ve ağzına kadar tüccar eşyasıyla dolu bir kervansarayı bir tek kişinin muhafaza ettiğini yazmaktadır. Kanunî Sultan Süleyman döneminde ise, Sultan Süleyman'ın hükümdarlık yaptığı 46 yıl boyunca, başşehir İstanbul'da, yılda ortalama sadece 1 cinayet işlendiği tespit edilmiştir.

Tarihçi Helbert Melzing 16. asırda Osmanlı devleti ile Avrupa'yı şöyle kıyaslamaktadır: "Kanuni Sultan Süleyman'ın imparatorluğunda adalet hâkim iken Avrupa'da Charles Quint rüşvetler sayesinde imparator olmuştur. Sultan Süleyman bir gün Süleymaniye Camii'ni inşa ettireceği arsa üzerindeki bir yahudinin evini parasıyla istimlâk etmek istedi. Yahudi bu satışa razı olmadığından Sultan müftüye müracaat etti. Müftünün kararı şu idi: 'Ancak bir mukavele ile Sultan bu evi kiralayabilecekti.' Bu karara Sultan boyun eğmiştir. O, üstelik dünyanın o devirdeki en büyük devletinin başkanı olarak yahudinin ufak evini zorla almazken; Portekiz kralı yahudilere 'program' yaptırıp, ateşte diri diri yakıyordu.

İngiltere'nin İstanbul sefreti memurlarından Ricault meşhur eserinde şunları yazmaktadır: "Osmanlı ordusu hareket halinde iken; geçtiği yerlerdeki ahalinin, yağmaya uğrama, kız ve kadınlarına taarruz edilme gibi ahvalden şikâyet ettikleri vaki değildir. Askerler ahaliye kötü muamele etmezler sahip olmak istedikleri eşyayı pazarlık yaparak ve bedelini peşin ödeyerek satın alırlar. Bence bu adalet ve hakkaniyet halidir ki Türklerin muvaffakiyetine sebep olmakta ve imparatorlukları gittikçe büyümektedir. 1846-1908 yılları arasında yaşamış İtalyan romancı, öykü yazarı ve şair Edmondo de Amicis'in İstanbul ile ilgili şu tespiti ilginçtir: -Krallar, prensler, Krezüs, dünyanın kuvvetli ve zengin insanları, o anda hepinize acıdım; gemide bulunduğum yer sizin bütün hazinelerinize bedeldi ve İstanbul'a bir bakışımı bile bir imparatorluğa değişmezdim.

16. yüzyılda yaşamış Avusturyalı diplomat Baron W. Wratislav Türkler hakkında şöyle der:

-Dini emirlerin dışında kalan bazı şeylere Tanrı buyruğu gibi değer veren bazı insanlar, kedi, köpek, balık, kuş ve Tanrının başka canlı ve konuşamayan yaratıklarına yiyecek sadakası vermekle Yüce Tanrının gözüne gireceklerine inanırlar. Bu inançların bir sonucu olsa gerek, yakalanmış kuşları öldürmeyi büyük günah sayarlar ve bunları bir çeşit kurtuluş akçesi verir gibi, satın alarak azat etmekle Yüce Tanrının hoşnutluğunu kazanmış olurlar. balıklar için de sulara ekmek kırıntısı atarlar. Türkler, bir gülün yerde sürünmesine asla dayanamazlar.

Bir gün Hz. Musa ibadetini bitirdikten sonra bir ağacın altına oturur. Hemen yakınındaki çeşmeyi seyrederken atlı bir savaşçının çeşmeye geldiğini görür. Savaşçı su içmek için eğildiğinde boynundaki altın kesesi ıslanmasın diye çıkarır çeşme başına bırakır. Suyunu içtikten sonra altın kesesini unuttur ve yoluna devam eder. Hemen arkasından hopluya zıplaya bir çocuk gelir. Tam su içecekken altın keseyi fark eder ve hiç düşünmeden alır ve oradan uzaklaşır. Çocuğun arkasından çok yaşlı bir ihtiyar inleyerek su içmeye gelir. Bu arada altın kesesini çeşme başında unutan savaşçı, kesesini almak için koşarak çeşmeye gelir. Telaşla etrafa bakar, fakat su içtiği çeşmenin başında altın kesesini bulamaz. Hemen yanındaki yaşlı adamın boğazına sarılır ve altın kesesini vermesini ister. İhtiyar adam, ne kadar Ben almadım. dese de atlı savaşçıyı ikna edemez. İyice sinirlenen savaşçı, kılıcını çeker ve yaşlı adamı oracıkta öldürür. Olan biteni gören Hz. Musa; Ey Rabbim, bu nasıl bir adalettir? Senin hikmetinden sual olunmaz ama ben bu işten hiçbir şey anlamadım der. Bu isyana benzer sözlere karşılık

gaipten şöyle bir ses duyulur: Ey Musa! .. Ben sana işlerimi anlayacak kadar akıl vermedim ki sen benim hakkımda yorum yapıyorsun? Ama kalbinin yatışması için gerçek şudur: Altın kesesini unutan savaşçı, O küçük çocuğun babasının malını yağmalamıştı. Ölen ihtiyar ise gençliğinde çok güçlü zalim bir adamdı. Hiç uğruna bir köylüyü öldürmüştü. O ihtiyarı öldüren savaşçı, işte O köylünün oğludur. Sözlerimi, adalet üzerine söylenen şu özlü sözlerle bitiriyorum.

- *Adalet dünyadan kalkarsa, insan hayatına değer verecek bir şey kalmaz. Kant
- *Adaletsiz bir ülke mezbahadan başka bir şey değildir. Clemenceau
- *Adaletin gecikmesi adaletsizliktir. Landor*Haksızlığa yönelip bütün insanların senin peşinden gelmesi yerine, adaletli olup yalnız kalman daha iyidir. M. Gandhi
- *Bırakın adalet yerini bulsun, isterse kıyamet kopsun. Freud
- *Hukuk bir gün herkese lazım olur. Anonim
- *Ne zulüm, ne merhamet yalnızca adalet Anonim
- *İnsanlar ancak adaletle doyurulur. Emerson
- *Adalet önce devletten gelir. Aristo
- *Bir davada karşı tarafı dinlemeden verilen karar doğru olsa bile hiçbir zaman adil olamaz. Seneca
- *Bir tek kişiye yapılan bir haksızlık, bütün topluma yapılan bir tehdittir. Montesquieu
- *İnsanların çoğunda adalet sevgisi, adaletsizlik korkusu yüzünden vardır. La Rochefoucauld
- *Hiçbir şey devlete, yasalara saygılı olmak kadar yaraşmaz. Justinianus Kanunları
- *İnsancıl olmadıkça adil olamazsın. Vauvenargues
- *Bir rejim, halkın adalete inanmaz bir hale geldiği noktaya gelince o rejim mahkûm olmuştur. Montesquieu
- *Hükümdar haksız olarak bir köylüden yumurta alırsa, adamları köylünün bütün tavuklarını alır. Sadi
- *Adaletsiz rejimi, adaletle yıkınız. Gandhi
- *Adalet topaldır, ağır yürür fakat gideceği yere er geç varır. Mirabeau
- *Haklı olduğunuza inanıyorsanız, sakın olmayı başarabilirsiniz. Bud Holiday
- *Ceza kaldırılabilir; ama suç insanın içinde sonsuza kadar yaşar. Ovidius
- *Bir yargıç, iyi niyetle dinlemeli, akıllıca karşılık vermeli, sağlıklı düşünmeli, tarafsızca karar vermelidir. Sokrates
- *Ne kadar yüksekte olursan ol, yasalar senden de yüksektir. Thomas Fuller
- *Yasaların bittiği yerde zulüm başlar. Lord Chatham
- *Yasama, yürütme yargı içiçe geçmişse, özgürlükler garantide değilse, anayasa yok demektir. Kuvvet kimdeyse o hâkimdir. Jean-Jacques Rousseau
- *Adalet nerede hesap sorarsa, merhamet orada haklarını kaybeder. Refik Halid Karay
- *Adalet ancak hakikatten, saadet ancak adaletten doğabilir. Anatole France
- *Gökyüzü kafana düşse de yine adaletten şaşma. W. Watson
- *Kılıç; zaferleri, zeka siyasi üstünlüğü, adalet de ahlaki muzafferiyeti temin eder. Simeon Luce

Vecdi Murat SOYDAN
09/09/2011 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bırak Beni Anam Çocuklar Gibi Ağlayayım

Küçüktüm o zamanlar, çocuktum.
Gök gürlerse anama sığınır,
Koynuna girer, yatardım.
Nerdeyse asırlar geçti,
O sıcaklığı hiç kimsede bulamadım.

Her şey söylenmezdi babaya,
Çekinirdim, anama geçerdi nazım.
Derdim, 'Bana para lazım.'
Varsa verir, yoksa bulur buluştururdu,
Küçüktüm o zamanlar, çocuktum,
İstemeyerek de olsa, anamı çok üzdüm.

Yemez, yedirir, giymez giydirirdi,
Ne zaman canımız sucuklu yumurta çekse,
Sabahın köründe, üşenmeden bakkala gider,
Ekmeğin en sıcakından, peynirin en iyisinden,
Sucuğun en lezzetlisinden alırdı.
Paramız olmazdı ama babamızın hatırı vardı,
Hesap yüklü de olsa aybaşında öderdik.

Benim markalı spor ayakkabım hiç olmadı,
Anamın pazardan aldığını giyerdim.
Daha dün gibi hatırlarım,
Sevincimden, sanki kanat takıp uçardım.

Ah sevinçlerim, heyecanlarım,
Işıl ışıl parlayan, gülen gözlerim,
Hayallerim, çocukça duygularım,
Yalancı baharlarım, sözde aşklarım,
Beni bırakıp, nerelere gittiniz?

Anam, sadece bizlere değil,
Parayla, elin çocuklarına da bakardı.
Dikiş diker, iğne oyası yapar, satardı.
Çocuklarım başkalarının ellerine bakmasın diye,
Gecesini gündüzüne katardı.
Küçüktüm, o zamanlar çocuktum,
Aklım ermeye başladığında,
Fakir olduğumuzu çok da geç olsa anlamıştım.

Babam öldüğünde, dünya başıma nasıl yıkıldıysa,
Zamanla, yüreğime kocaman bir taş oturdu.
O küçük çocuk bir günde nasıl büyüdü?

Evin küçük babası olmuşum olmasına da,
Anama hep muhtaç doğmuşum.
Ağladığımda, yanağımdan öper,
'Kuzum' diye severdi.

Paramız yoktu, borcumuz çoktu.
Kışın, hava çok soğuk olurdu,

Dışarıya lapa lapa karlar yağardı,
O zamanlar sobamız vardı da,
Kömürümüz yoktu.

Bir an önce hayata atılmalıydım,
İnsan içine katılmalıydım.
Anam için, kardeşlerim için,
Yeni bir dünya kurmalıydım.
İnanmıştım, başarmalıydım,
Çünkü ben, babamın oğluydum.

Kendimi kurtardım kurtarmasına da,
Anamı ve kardeşlerimi kurtaramadım.
Parçalandık, dağıldık,
Her birimiz bir yerlere savrulduk.
İçimde öyle derin bir yara var ki,
Asla kabuk bağlamıyor.

Bağırıyorum, haykırıyorum zamana,
Her defasında sesimi duymazdan geliyor.
Kader denilen kördüğüm, ağlarını acımasızca örüyor.
Çok şükür sağlığım iyi olmasına iyi,
Çünkü anamın duası koruyor.
Yıllardır içim yanıyor, kanıyor, acıyor,
Hatırımı yine bir tek anam soruyor.

Bir gün olsun gün yüzü görmeyen,
Cefakar, çileli anam,,,
Biliyorum, ne desem boş,
Asla hakkın ödenmez.
Benden dualarını esirgeme anam,
Bırak, yine çocuk olayım,
Sımsıkı sar beni,
Yine koynunda yatayım.
Yine 'kuzum' diye sev beni,
Hep sev,,,
Yanaklarımdan öp beni,
Hep öp,,,
Seninle huzur bulayım.

Bırak, bırak beni anam,
Çocuklar gibi ağlayayım,,,

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12 Mayıs 2013 Pazar - Saat: 04.40-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bilemedim

```
<object classid='clsid:D27CDB6E-AE6D-11cf-96B8-444553540000'  
codebase='http://download.macromedia.com/pub/shockwave/cabs/flash/swflash.cab#  
version=6,0,29,0' width='500' height='300'>  
    <param name='movie'  
value='http://media.filecabi.net/upload/azizinesin.swf'>  
    <param name='quality' value='high'>  
    <embed  
src='http://media.filecabi.net/upload/azizinesin.swf' width='500' height='350'  
quality='high' pluginspage='http://www.macromedia.com/go/getflashplayer'  
type='application/x-shockwave-flash'></embed>  
</object>
```

```
<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'  
href='http://imageshack.us/'><img  
src='http://img514.imageshack.us/img514/5572/11ha5ok3ff9.jpg' border='0'/></a>
```

```
<FONT color=#000099 size=6><font size='6'><font face='Comic Sans MS'>  
<marquee behavior='alternate'><marquee  
width='150'>BILEMEDİM</marquee></marquee>  
<FONT color=#0000cc size=4><font size='4'><font face='Comic Sans MS'>
```

Dışarıda kar var, yüreğimde yangın...
Bu ne çelişkidir, bilemedim.
Gül yüzünü bir göreyim dedim...
Bu ne nazdır, göremedim.

Sevda kurşunuyla vurdun beni,
Bu nasıl yaradır, bilemedim
Beni sen anlarsın dedim,
Bu ne düğümdür, çözemedim.

Deli divane oldum uğruna,
Bu ne sevgidir, bilemedim.
Nokta koyma sonuna dedim.
Bu ne şanstır, gülemedim.

Vecdi Murat Soydan

Bilemezsin Ki

Resimlerine baktıkça içim ısınır,
Ateşler basar, buram buram yanarım,
Tarif edilmez bir duygudur bu,
Yaşatan sensen çekilir be gülüm,
Çekilir yemin olsun en ağır işkenceler dahi,
Vapur bacası gibi, alev alev tüterim,
Nereden bileceksin, bilemezsin ki!

Söz konusu sensin, başkası el,
El açtım işte, ah keşke bir de bana gelsen,
Zaman mefhumunun alayını aradan çıkartıp,
Sana gelirim, bir tek sana, yalnızca ve daima sana,
Kör gelirim, topal gelirim, ama mutlaka gelirim,
Gözlerinle hasret giderip, dertleşirim,
İster deli desinler adıma, ister meczup,
Her gece uykularım allak bullak,
Düşlerim paramparça, kırık dökük,
Nereden bileceksin, bilemezsin ki!

Güllere bakınca gül yüzünü görürüm,
Tatlı gülüşlerini bir bebekte bulurum,
Gönlümün selamını sunar, özlemimi gideririm,
Bebekler ıngadan başka kelam etmezler,
Çiçeklerin de dilleri yoktur,
Ama var ya, resimlerin var ya,
Ne de güzel konuşurlar benimle,
"Seviyorum ulan seni, çok seviyorum,
Bu muydu benden duymak istediklerin,
Al işte söyledim, kulağını aç da,
Bir daha duy beni, seni çok seviyorum,
Seni hep seveceğim, başımın tatlı belası!" derler,
Deseydin de, bir kere de olsa yalandan deseydin,
O tatlı söze o kadar hasretim ki,
Nereden bileceksin, bilemezsin ki!

Girmem yasak, kapılar kilitli,
Sevmek haram bana,
Kopasıcı yüreğim zincirli,
Kör talihin hiç mi suçu yok,
Nerelerdeydin de sana yetişemedim?
Kaç kez sordum bu soruyu,
Lanet olsun vereceğim bütün cevaplara,
Alfabedeki tüm harfleri kurşuna dizmeliyim,
Bir adın kalmalı geriye, gerisi zaten hikaye,
Nereden bileceksin, bilemezsin ki!

Sevabımla, günahımla,
Ama tertemiz duygularımla,
Soluk soluğa sana koştum geldim,
Değer verdim, çok sevdim,

Köpek gibi bağlandım, kovsan da ayrılamam ki,
Dışarıda köpekler havlıyor, içimde binlercesi,
Söylesene, et tırnaktan ayrılır mı hiç?
Senin olduğun yerde, gözbebeğim fazla gelir bana,
Seveceğini bilsem, kör ederdim hiç düşünmeden,
Nereden bileceksin, bilemezsin ki!

Olanlar bana oldu,
Hastalandı yüreğim,
Dayanamadı yokluğuna,
İntihar etti,
Acım çok büyük,
Başım sağ olsun,
Yastayım,
Nereden bileceksin, bilemezsin ki!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
Yeni düzenleme: 30/01/2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bilen Kalmamış

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img514.imageshack.us/img514/7611/1125dwmj9xc0hc6.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>BİLEN
KALMAMIŞ</marquee></marquee>

Hayat bozuk plak misali,
Dünya tersine dönmekte.
Yelkovan mı akrebi kovalıyor
Akrep mi yelkovanı
Bu çelişkiyi bilen kalmamış.

Hormonsuz gıda bulana şaşarım
Lezzetin adı kaldı geriye.
Süte su katanı duymuştuk da,
Arıyı kandırana şimdilerde rastladık.
Balın tadını bilen kalmamış.

İnsan, insanın kurdu olmuş
Ha babam de babam birbirini yiyor.
Ben insanım diyebilen
Bilmem hangi hakla övünüyor
Kardeşliğin adını bilen kalmamış.

Hayvanlara kimseler dokunmasın
Birbirleriyle hırlaşsalar da,
Yarın mutlak barışılar
Bizim sahte dünyamızda
İnsan kıymetini bilen kalmamış.

Ey insanlar, ses verin sesime,
Şimdi öze dönmek zamanıdır
Yalanı değil, gerçeği bilmek zamanıdır
Bir kez olsun hileden dönmek zamanıdır
Bu öğüdümü duyan bilen kalmamış.

Vecdi Murat Soydan

Bilir Misin Sen

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img162.imageshack.us/img162/5788/birdahaolememfv6lt5.jpg'
border='0'/>
<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img104.imageshack.us/img104/6137/bilirmisinsenkp2.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='100'>BİLİRMİSİN
SEN</marquee></marquee>

Bilir misin sen;
İnsanı yaşatan ne ekmektir, ne de su.
İnsanı yaşatan;
Kalplerdeki duygular,
Sevgilerdeki saygılar,
Hayallerdeki gerçeklerdir...

Bilir misin sen;
Önce kalplerin, sonra da duyguların köreldiğini,
Önce sevgilerin, sonra da saygıların azaldığını,
Önce hayallerin, sonra da gerçeklerin öldüğünü...
Ve... Önce ekmeklerin, sonra da her şeyin bozulduğunu...

Bil ki sen;
Daima kalbimdesin...
Ruhumdasın ...
Sevdamdasın..
Aldığım her bir nefeste....
Ve sen...
İçtiğim bir bardak sudasın....

Vecdi Murat SOYDAN
03/05/2008-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Bilmeni İsterdim

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img440.imageshack.us/img440/7686/huzun1ty5hh8.jpg'
border='0'/><font face='Comic
Sans MS'>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Bilmeni
İsterdim</marquee></marquee>

Aslında söylenecek fazla bir şey yok,
Kendin pişir, kendin ye misali...
Kendim söyleyip, kendim dinliyorum nasıl olsa.
Oysa ben yine de söylemek isterdim sana...
Sevginin ne yüce bir duygu olduğunu...
Uzun uzadıya anlatmak isterdim...
Şunu da bilmeni isterdim;
Seni nasıl yaşatmışsam dizelerde,
Sevgini de öyle yaşattım, şu yıkılası gönlümde...
Sevmek; hayatın anlamıdır, insanın şah damarıdır.
Asıl tehlike ise sevgiden mahrum bırakılmaktır.
İşte bunu bilmeni isterdim.
Sen öğrenmek istemersen de...

Vecdi Murat SOYDAN
03/05/2008-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Bir Ağustos Hikayesi

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bir hıçkırık düğümlenirdi boğazıma
Gözlerim, incesi ıslanırdı.
Dudaklarım türküsünü söylerdi Çınar'ın.
Yüreğime acısı yaslanırdı.

Hangi yerde nerede dinlediysen,
Aklıma gelirdi ayrı kaldığım sızam
Söylenirdim, kendimce arada:
"Ey gençliğim uslan! "

Ağustos sıcaklığında bir rüzgar eserdi,
Gençliğimi yitirdiğim Diyarbakır'da...
Zamanca katılırdı,
Tozlu akan terim, yaşlarıma...

Ay ışığında kafayı tütüledim,
Komşu Recep cümbüşünü çaldıkça...
Dudaklarımda sevdam çıkardı türküsünü
Yahya Kemal'si akşamlar geçerdi muttasıl,
Duvarlarım Çamlıbel'si hanlarla yanardı.
Yanardım içtikçe,
İçtikçe kaybolurdum kendimsi...

Muhip Erdener SOYDAN
05 Ağustos 1966 Saat 16:18 Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Bir Damla Ateş...

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img2.imageshack.us/i/45551399.jpg/'><img
src='http://img2.imageshack.us/img2/2091/45551399.jpg' border='0'/>

<P><left>
<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>BİR DAMLA
ATEŞ...</marquee></marquee>

Seni, her gün her saat görebilmek için,
Hayatımın birkaç yılını düşünmeden verirdim.
Bir bakışına, bir gülüşüne,
Bendeki gönül servetini verirdim.

Seni, her gün her saat görebilmek için,
Dünyanın tersine bile gider, gelirdim.
Bir sesine bir nefesine,
Bendeki canı bile düşünmeden verirdim.

Seni, her gün her saat görebilmek...
Sesini duyabilmek...
Mutluluktur benim için.
Ben, bu mutluluğu seninle paylaşmayı...
Ve, senin...
Benden bir parça olduğunu bilmeni isterdim.

Vecdi Murat Soydan

Bir Damla Mutluluk

Yanağı gamzeli, gözleri kara,
Nasıl anlatayım, düşürdü dara,
İçime birikti zehirden damla,
Daha da geçmedi kocaman yara.

Çalınsın davullar, oynasın eller,
Hayrandır bülbüller, kıskanır güller,
Tatlı gülüşü var, cennetten damla,
Bir nefes üfürse canlanır küller.

Rabbim özenmiş bezenmiş yaratmış,
En güzel temeli kalbime atmış,
Çiçeklerin piri ateşten damla,
Görsem fark ederdim boşa aratmış.

Yüreğimden atıp, silemez kimse,
Kötü söz, beddua dilemez kimse,
Hoştur, ferahlatır, güllerden damla,
Nasıl sevdiğimi bilemez kimse.

Kuşlar cıvı cıvı ötüşür dalda,
Arılar coşkulu, petekler balda,
Yüreğime akar sıcacık damla,
Yakında mutluluk göründü falda.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04 Ağustos 2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bir De Yine Ben

Bir sen varsın Şu yürekte,
Bir sen saklısın.
Saklısın...
Aldığım her bir nefeste.
Sana doğuştan sevdalı
Sana delicesine aşık
Bir ben var.
Bir de yine ben.

18/05/2005,Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Bir Deli Aşk

'Sen gel ! başka bir şey istemem 'dedi.
Beni adam yerine koymuş, gitmem mi ?
'Canımsın, sabaha ordayım 'dedim.
Buluştuk, doyasıya sarıldık...
Sonra da kolumdaki saati çıkarıp yere fırlattım,
İşte dedim, zamanı da durdurduk...
'Delisin sen' dedi.
O an dünyalar benim oldu,
Deliler gibi sevindim,
Bir daha, bir daha, bir daha sarıldık,
Bir de uyandım ki, yaşadıklarım bir rüyadan ibaretmiş,
"Keşke" dedim,
"Keşke rüyalar gerçek olsa... "

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/12/2013- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bir Destandır Eğirdir

Sütçüler, Senirkent, Şarkikaraağaç, Aksu,
Yalvaç, Gelendost Atabey ve Burdur'a komşu

Kimi ecnebi, kimi Yörük, kimi Türk boyu,
Aynı topraklarda yaşadılar yıllar boyu

Dört bir tarafı sanki cennetin bir köşesi
Maneviyat soluyor Baba Sultan Türbesi.

Ne de güzeldir, hanı, hamamı külliyesi,
Alimler yetiştirdi Dünder Bey Medresesi

Hızırbey Camiinden duyulur ezan sesi
Kudüs'e kapı açar, Yeşilada Kilisesi

Tüm haşmetiyle göz alır, Eğirdir Kalesi
İçinde yankılanır ecdadımın gür sesi.

İyice öğrenin Eğirdir'in destanını
Selçuklu'dan almıştır, "Cennetabad" adını

Tarihle yatar kalkar, belki de hiç uyumaz,
Osman'ının mührü var, yedi asır kurumaz

Yıllara meydan okusa da Kervansaray'ı
Şimdi virane olmuş, kanatıyor yarayı

Eğirdir' de kuruldu, Bahriye Müfrezemiz
Sancağımızın ilkiydi Milis Kuvvetimiz

Kurtuluş savaşında, kahramanlık gösterdi
Düşmanın alayını cehenneme gönderdi

Ata yadığarı Can Ada, tarih kokuyor
Geçmişin izlerini gergef gibi dokuyor

Yangın bile vız geldi, yok olmadı tarihi
Serpilip güzelleşti, gelinlik bir kız gibi

Halısıyla kilimiyle dünyada yok eşi
Halkı güler yüzlü, sevecen, bitmez neşesi,

Eğirdir'e özgüdür Apollo kelebeği
Şirinliği, andırır küçücük bir bebeği

Kovada gölünde yaşanır yaban hayatı
Yüce Allah'ın delili, benzersiz sanatı

Yaylaları ve sularıyla meşhurdur Barla
Arazisi verimli, sürülür, bahçe tarla

Canım Eğirdir Gölü çeşit çeşit rengiyle

Çevrilidir etrafı elmayla,şeftaliyle

Başarılarını gördükçe gözler yaş dolar
Eğirdir'de yetişir gözüpek komandolar

Ahşap evleri, dar sokaklarıyla pek bir hoş,
Yeşilada'yı görmemişseniz gerisi boş

Mis gibidir elması, tadına doyum olmaz,
Cennetten inme sanki, teşbihte hata olmaz.

Leziz pişisi, keşkeki, katmeri, nokulu,
Ormanlarda çiçekler, hepsi de mis kokulu,

Dağında ak kuzular, gölünde sazan, levrek
Kurulur Pınar Pazarı, yüz yıllık gelenek

Kemik hastanesinde hastalar şifa bulur
Tertemiz havasıyla gönüller huzur bulur

Pek güzeldir Altın kum plajı, Bedre Koyu
Korkmayın! derinliği en çok bir insan boyu

Kasnak meşesi ormanı, rengin tüm tonları
Gününüz güzel geçer, yaşayın bu anları

Yedi renkli gölüyle, zaman su gibi akar,
Nice sevdaluların gönüllerini yakar

Anlatmaya zaman yok, kelimeler etkisiz,
Dostane tavsiyem; Eğirdir'e yerleşin siz.

Vecdi Murat SOYDAN

14/07/2011-Isparta - Saat: 14.20

Vecdi Murat Soydan

Bir Erkek Gittiğinde

Bir erkek gitmeden önce,
Bitmez, tükenmez,
Sonu gelmez ihtirasların...
Birlikte yapılan kahvaltılarda,
Yenilen akşam yemeklerinde,
Lokmalar boğazından geçmez,
İçtiği keyif çayı zehir zıkkım olur,
İnceden inceye tükenir,
Dert yumağı, kanser olur...

Bir erkek bir gün bu dünyadan çekip gittiğinde,
Ardında yetim kalan çok olur,
Masada boynu bükülü sigara paketi,
Son kez parmak izlerini bıraktığı çakmağı,
Küllüğün içinde yarım kalmış izmariti,
Ellerini sürdüğü tükenmez kalem, tespihi,
Ocaktaki demli çayı,
Mutfak taşındaki boş bardağı,
Kolundan sıyırdıkları kol saati,
Baş ucundaki uzak, yakın gözlükleri,
Tenine dokunan tıraş makinesi,
Başını okşayan tarağı,
Krahatları, çorapları,
Kapı eşiğindeki ayakkabıları,
Okuduğu kitapları,
Yazdığı şiirleri,
Dolaptaki elbiseleri,
Üzerinden çıkan giysileri,
Artık kimsesizdirler,
Ve bir müddet sonra topu birden,
Bir çöplüğe atılıverirler...

Bir erkek gittiğinde,
Çocuklar bir gecede büyürler,
Ve en nihayet kasaptaki etin,
Pazardaki domatesin,
Marketteki zeytinin, peynirin,
Fırındaki ekmeğin fiyatını da öğreniverirler,
Bir erkek gittiğinde,
Kefen parasını cebinde taşır,
Artarsa onunla da ekme alınır...

Bir erkek gittiğinde evin direği yıkılır,
Kadın sahipsiz kalır,
Çocukların boyunları bükülür,
Ne bayramlar gelir geçer de,
İçe çöreklenen acılar geçmez,
Konu komşu, eş, dost, hısım akraba,
Borç para isteyecekler diye hal hatır sormaz olur,
Görmezden gelirler, yollarını değiştirirler,
Bir erkek gittiğinde yastıklara göz yaşı dökülür,
Sessizlik çöker eve, kapılara kilitler vurulur,

Çiğlıklar dilsiz olur...

Bir erkek gittiğinde ne çok kişi gider aslında;
Bir ekonomist,
Bir siyasetçi,
Bir filozof,
Bir felsefeci,
Bir bilim adamı,
Bir matematikçi,
Bir edebiyatçı,
Bir yorgun savaşçı,
Bir baba gider...

Bir erkek gittiğinde,
Kapıya dayanınca alacaklılar,
Maskeler düşer,
Ağrıların yerini,
Bu kez beddualar alır...
Bir erkek gittiğinde,
Aslında bir fırtına kopar,
Ve kırılmadık dal bırakmaz...

Vecdi Murat SOYDAN
07-08 Ağustos 2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bir Garip Adam

Bakma bana öyle,
Kafam karışık,
Yanında ızgara köfte,
İki de ayran olsun,
Kokusuyla doyarım,
Sen yemene bak tatlım,
Ayranın birisi benim,
Çalkalayıp içelim,
Sana afiyet bal şeker olsun...

Şekilde görüldüğü üzere,
Bir garip adam oldum,
Aklımdan, adına şiirler çizip,
Resimler yazmak geçiyor,
Yolda her gördüğümü sen sanıp,
El sallıyorum...

Kırmızıda geçip, yeşilde bekliyorum,
Denizin rengi bile değişti gözümde,
Ağaçlardan mavi mavi yapraklar düşüyor,
Güneş kar yağıyor, soba üşüyor...

Ayakkabılarımı bile ters giyer oldum,
Bana bir haller oldu, nedir bu durum,
Sen en iyisi bilme yok bir şey,
Bir de durduk yerde,
Ele güne rezil oldum...

Cam kenarından yer ayırtmıştım,
Yol uzun, günler kısa,
Başımı koyar yatarım,
En iyisi otobüs biletini alayım,
Yılbaşında çekiliş var,
Vurursa büyük piyango,
Yanımda sen ol...

O değil de, akşam sabah,
Beni kodese atarlar,
Bari tüm kuşlar özgür olsa...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
11/11/2015-İsparta,Saat: 03.25

Vecdi Murat Soydan

Bir Garip Sevda

Hep sana bakardım,
Hatır sorma bahanesiyle yanına gider,
Gizliden gizliye sana bakardım.
Yakalanana kadar, gözlerinin içine dalardım.
Yasaklı bir sevdandı benimkisi,
Dokunmayı düşünmem bile yasaktı.
Düşüncem okunursa, hayalim bilinirse,
Dile düşmek de vardı.
Teneffüs saatlerinden bile kısaydı zaman,
Dar vakitlerde huzur bulduğum,
Aynamdın sen benim,
İçim mutlulukla dolardı.

Deli dolu bir sevdayı içimde yaşatırdım.
İhtiyarlamazdım ama,
Sırtımda kocaman, ağır bir tabut taşırdım.
Aklımı kaçırmamak için,
Kendimi çok uzaklara kaçırdığım olurdu.
Hayallerim de, sevgim kadar büyüktü.
Herkesten zengindim, herkesten farklı,
Tüm iklim, tüm coğrafya benimdi,
Evler, yatlar, katlar, arabalar, denizler, göller benimdi.
Alemin kralı bendim.
Ama bunların hiç birini istemezdim.
Hayallerimde bile hep sana bakardım.

Çoğu zaman kendimi bir eşkıya gibi hissettiğim de olurdu,
Gözlerine zorla el koymuşum da,
Zanlı kovalar gibi, peşime düşmüşlerdi.
Sanki tüm gözler üzerimdeydi.
Otobüse biletsiz binen aylak bir yolcu gibi,
Her yanıma ter basardı.
Avuçlarımın içlerine kadar terlerdim.
Ben, terli terli sana bakardım.
Yüzüm kızarırdı, utanırdım, çekinirdim,
Sen görürdün, ama niye terlediğimi bilmezdin.
Açtım, sevgine açtım.
Doymazdım.
Sen bilmezdin ama, gönlümü hep sana açtım.

Sana çok şeyler söyledim de,
'Seni çok seviyorum.' diyemezdim.
Sanki seni kazanmışım da,
Kaybedeceğimden korkardım.
Bana ait olmayan bir şeye sahiplenmek duygusu,
Heyecan verdiği kadar, acı da verirdi.
Bir oyuncağa sahip olmak arzusundan daha şiddetli bir acıydı bu.
Hep düşünürdüm, sen de beni düşünür müydün?

Ağzımı açsam, konuyu açsam,
Sana seni çok sevdiğimi söylesem,
Bire on bahse girerim, sabaha kadar gülmekten kırılırdın.

Komikti halim, izahı da yoktu durumumun.
Seni sevmek, aslında yedi başlı ejderhaya kafa tutmak gibi bir şeydi,
Seni sevmekten korkuyordum,
Ama her şeye rağmen seni seviyordum.

Çok kereler kafamdan geçmedi değil,
Çakır kafayla çıksam aniden karşına,
Desem ki, 'seni seviyorum ulan,
Manyak gibi seviyorum,
Deli gibi seviyorum,
Mecnun gibi seviyorum,
Tut elimden canımın içi, uzaklara gidelim.'
Bunları düşünmek bile ne kadar güzel bir duyguydu.
Devresi yanmış, bitik kafamın sigortası da bozuktu.
İçimdeki sesi dinler ve her defasında,
Seni sevdiğimi bilmeni istemezdim.
Çünkü, saygını yitirmek de vardı.

'Sevmiyorum.' da diyemezdim.
Sana acayip haksızlık olurdu.
Bu ikilem arasında, gidip gidip gelirdim.
Sevmeye kararlıydım ama,
Dile getirmeye kararsız kalıyordum.
Anlayacağın, bunca zaman ne kalbine girebildim,
Ne de bu belalı yoldan çıkabildim.
Sonrasında, işte böyle bir deli şair olup çıktım.
Çıkış o çıkış...
Bir daha da geriye dönemedim.

Şimdi bana, ' başım belada, gel ' desen,
Yüreğimi ortaya koyarım,
Canımı da.
İstersen dünyayla savaşırım,
Yalanım varsa namussuzum,
Yalınayak düşerim yollara,
Ölümüne koşarım.

Koşarım koşmasına da,
Yüreğim engeller beni.
Utanırım, yüzüne bakamam.
'Utanma, yüzüme bak! ' dersen ne derim?
Altını ıslatan çocuklar gibi,
Sessizce bir duvar dibinde beklerim.
Dik de duramam, terlerim.
Biliyorum suçluyum,
Biliyorum, kutsal emanetine hıyanet ettim,
Çünkü ben seni,
İznin olmadan sevdim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

29 Mayıs 2013-Saat: 12.55-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bir Gidişin Ardından

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img129.imageshack.us/img129/9205/golvk2.gif' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>BİR GİDİŞİN
ARDINDAN</marquee></marquee>

Sen bu gidişe ne sevinebildin,
Ne üzülebildin,
Ben bu gidişine ne gülebildim,
Ne ağlayabildim.
Sen yoksun artık...
Sesin yok, nefesin yok buralarda.
Hayalin kalacak geriye...
O güzel gözlerin.
Ve ben,,,,
Bir kurşun misali,
Beni yakan gözlerinde
Yine eriyeceğim.

Yediğim bir lokma ekmek,
İçtiğim bir bardak su,
Boğazıma düğümlenecek yine.
Bir tas çorba buz kesecek sofrada.
Çatal kaşık olduğu gibi kalacak.
Ekmek yine bayatlayacak.
Doymadan kalkacağım.
Bir cigara tütüreceğim,
Yanında bir demlik çay.
Çaykarası gözlerin gelecek aklıma
Ben biteceğim,
Cigaram bitecek yine.

Uyuyamayacağım yatağında,
Yastığa başımı koyduğumda,
Seni saracağım ruhuma.
Teselliyi hayalinde arayacağım.
Yıllar geçse bile,
Seni hiç unutmayacağım.

Vecdi Murat Soydan

Bir Katre Tebessüm

İcatlar nasıl olmuştu, bir çoğunu unuttum,
Öğlen ne yediğimi de unuttum,
Bu gün, aynayı bulmuşcasına heyecanlıyım,
Ve o ayna, sanki dünyada bir tek bende var...
Alfabeyi sökmüş de, okuma yazmaya yeni geçmiş,
Kırmızı kurdelali çocuklar kadar mesudum...

Mini mini şeylerle mutlu olmasını bilirim,
Tebessüm gibi...
Azı karar, çoğu zarar,
Çok garip,
Duyan bilen yok...
Haşa! sümme haşa!
Şahitsin Allah'ım,
Beni anlayacak kimsem yok...

Şöyle bir baktım da geriye,
Romalılardan kalma sütun başı falan olmalıyım,
Bu gizli hazineye yalnızca ben sahibim...
Ya da taze bir gelin gibi iki canlıyım,
Kim bilir belki de tez canlıyım...

Nasıl anlatılır ki, daha başka türlü sevinç?
Bakıp bakıp seviniyorum resimlerime,
Orada künyem de yazılı...
İşte, şimdi içime bir hüznün çöktü,
Hiç aklıma gelmezdi,
Mezar taşı okur gibi,
Kendime hatim indireceğim...

Aradan bir hayli zaman geçmiş olmalı,
Amma da değişmişim,
Yoksa zaman tünelinden mi geçmişim?
Orada emeklerim, hayatım vardı,
Tırnaklarımın kanı daha kurumadı,
Orada tuzaklar da vardı,
Ama hiç birisi, içimi şimdiki gibi yakmadı,
Ve hiç birisi bu kadar organize,
Bu kadar kahpece olmadı...

Orada en çok gülüşlerim vardı,
Gözlerim sevinçten parlardı,
Orada unutulmaz anılarım kaldı,
Hiç aklıma gelmezdi,
Bir sevgiliye aşkla, sevgiyle bakar gibi,
Eski resimlerime bakacağım...
Ve bir katre tebessüme hasret gideceğim...

Gülüşlerimi çaldılar,
O masumane, kimseye zarar vermeyen gülüşlerimi...
Çalınan mal hayır getirmez kimseye,
Aslında kaybeden onlar...

O gülüşlerim bana mahsustur,
Taklidi dahi yapılamaz,
Ayıplı bir kumaş gibi,
Üstlerinde sırtıyor,
Görmüyorlar,
Onların gözleri de gülmüyor,
Bilmiyorlar...

Her şey aslına rücu eder,
İyi cins köpekler sahiplerine er geç dönerler,
Emanetimi o arsızlardan geri alacağım,
Hele az daha sabır...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/03/2016, Isparta, 01.10

Vecdi Murat Soydan

Bir Kaymakam Geçti Mihaliççik'tan.

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Bir Kaymakam Geçti Mihaliççik'tan</marquee></marquee>

Gözleri ışı ışı,
Bakışları buzları eritecek kadar sıcak,
Konuşması içten, yapmacıksız.
Dürüst, kibar, samimi,
İlkeli, idealist,
Bir Kaymakam geçti Mihaliççik'tan.
Gücsüze, düşmüşe kol kanat geren
Zengin fakir ayırımı yapmayan,
Herkesle konuşan, herkesle dertleşen
Çağdaş, modern, ilerici
Bir Önder geçti Mihaliççik'tan.

Yüzünden okunuyor içinin güzelliği,
Bakışları anlatıyor her bir şeyi
Gönül okşayan, içi dışı bir
Açıksözlü, güvenilir
Bir yiğit geçti Mihaliççik'tan.

Kar, kış, yağmur çamur demeden
Köy yollarına düşen
Muhtarlarla söyleşip
Halkla kenetleşen
Hizmet aşkıyla yanıp,
Hizmet aşkıyla tutuşan
Genç, çalışkan, dinamik
Adam gibi bir adam geçti Mihaliççik'tan.

Vecdi Murat SOYDAN
Nisan 2005-Mihaliççik-ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Bir Kız Bana Abi Dedi

Bir kız bana abi dedi,
Hiç bu kadar ezilmemiştim,
Kolay mı abi olmak,
Bir defa sorumlulukları var,
Kollamak, gözetlemek,
Kol,kanat germek,
Var mı bir ihtiyacı, sormak, halletmek lazım,
Abiyim ben ya, korkuluk değilim ki,
Bilirim raconu en esaslısından,
Bilirim bilmesine de,
Hani bu işin yanlış anlaşılma,
Mahalle karılarına malzeme olma gibi
İnce ve hassas tarafları da var,
Onlar da kocalarına söylediler mi,
Tüm akraba, eş, dost, çoluk çocuk,
Buyurun işte cümbür cemaat,
Cenaze namazına..
O bir şey değil, kızın adı çıkacak,
Gerçi onu ortada bırakmam da,
İşler tümünden karışacak...

Bir kız bana abi dedi,
Keşke hiç demeseydi...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
06/07/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bir Nüfus Katibi Vardı

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bir nüfus katibi vardı Çınar'da
Öylesine yalnız, öylesine garip
Türküler söylerdi kendince...

Gün gelir gözyaşları
Sıraması dizilirdi gözlerine
İçinde yara eden sılanın izlerine...

Bir nüfus katibi vardı Çınar'da
Sevda çekti neden sonra.
Neden sonra anladı sevdayı
Kalbine ateş damladı...
Kendince yandı gönülden
Duman duman oldu gördüğü
Yaşlandı gözleri kendince...

İlahi sevdi sevdiğini
Tutmadı eli, dönmedi dili
Sevdikçe yandı derinden
Yandıkça kayboldu kederinden...

Bir nüfus katibi vardı Çınar'da
Neler sonra kaybetti sevdiğini
Günler hasrete geçti muttasıl
Gözyaşını içine,

Duygusunu kalbine

Döktü fasıl fasıl...

Yalvardı yaratana günler boyu

Cahit Sıtkı girdi duygularına zamanca

“Ölüm Allah’ın emri, ayrılık olmasaydı”

Bir nüfus katibi vardı Çınar’da

Şimdi mahzun

Boynu bükülmüş

Kan dolmuş yüreciğine ılımsı...

Gençliği sevdaların

Kucağında dökülmüş

Kim derki dünyada ebedi

Gençlik hayatmış kalımsı

Ele geçmeyen kudretmiş lakin

Teşrin yapraklarınca sarımsı

Gurbetin yollarına sürülmüş...

Muhip Erdener SOYDAN

16 Ağustos 1965 Çınar –DİYARBAKIR

NOT..

Rahmetli babam, bu şiiri yazdığında Nüfus memuru olarak Diyarbakır ilinin çınar ilçesine atanmış ve orada görev yapmıştır,,,

Vecdi Murat Soydan

Bir Sen

Bir sen gülersin böyle, sıcak sıcak.
Akarsın içime ılık ılık.
Halime gülme ne olur,
Sev beni, senin de aşkın olur.
Kendi iç dünyamda böyle çok mutluyum,
İstemem para, istemem at, avrat.
Başkalarının olsun ev, araba, yat, kat.
Yatarım, kalkarım, hep hayal kurarım,
Hiç bir şey olmasın sırtımda,
Razıyım çulsuz desinler,
Mecnun desinler,
Razıyım gülüm,
Yeter ki sende bir `ben` olayım.
Şende bir iz olayım.
Ölürken bile yüreğimde bir seni taşıyayım.

Bazen de düşünmeden edemiyorum,
Seni görmez, sesini duymaz olaydım.
Selamı sabahı hepten keseydim,
Yolumu değiştirip, arka sokaklardan geçeydim,
Diyorlar ki eş, dost, akraba,
'Bizim deli oğlana böyle ne olmuş?
Farklılaşmış, garipleşmiş, bir hal olmuş,
Vay anasını, tanıyamadık, nasıl da durulmuş.'
Nedenini sorsalardı söylerdim,
Ama yine de, ismini onlardan gizlerdim.
Hazır konu açılmışken itiraf edeyim:
'Hayatımın anlamısın, sevdiğim bir sensin.
Bu deli oğlan işte onun için durulmuş.'

Sorsalardı bana, neler neler anlatırdım,
Yalanım yok da, yerin kulağı var.
Dünyanın puştı var, kaHPesi var, iti var,
Duymadın mı hiç, erkeğin bile orospusu var,
Sana zarar gelmesin diye,
Kem gözlerden korudum,
Daima da korurum...
Ben de şaştım, şu çılgın yüreğime nasıl hapsoldun?

Varlığın gül bahçesi, laleazar.
Yokluğun jilet kesiği,
Ver elini de göstereyim acımı.
İşte tam şuramda!
Dokun, dokun,
Bak işte, gör aynada kendini!
Ciğerime mihlanmışsın,
İşte orada!
Adın yazılı bir mezar...
Sultan Murad Han derler namıma,
Muhteşem Süleyman'ın ordusu gelse üzerime,
Ne yazar?

Sana olan iltifatlarım müptezel,
Kırık dökük,
Düşüncelerim ağır aksak,
Kör, topal,
Başım ah dertli başım,
Düşünmekten bitap.
Gözlerim yuvalarından çıkmış,
Kan çanağı,
Yorgun ve uykusuzum,
Aylardır nasıl da huzursuzum.
Ulan öyle başıma bela oldun ki,
Sormasın kimseler hiçbir şey,
Suskunum...

Bir ben bileyim, duyayım, göreyim,
Seni hep içimde yaşatayım diyorum da,
Bir türlü nefes aldırıyor,
Yüreğimde çakılı kaldı, şu namussuz şarapnel.

Yakında geleceğim yanına, tasa etme,
Yolacağım saçını başını, demedi deme.
Nasıl da başarıyorsun göz yaşlarını gizlemeyi,
Senden öğrendim, duygularımı dizginlemeyi.
Konuşsana, ne olur, lütfen bir şeyler söyle,
Yorma işte, daha fazla dellendirme.
Helal olsun, yine yalvarttın ya beni kitapsız!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
22 Kasım 2012- Saat: 19:25 Isparta

Müptezel Ar. 1. Saygınlığını yitirmiş.
2. Çokluğundan dolayı değerini yitiren, değersiz.

Vecdi Murat Soydan

Bir Sen Hariç

<left>
 <left>

 <marquee behavior='alternate'> <marquee width='150'> Bir Sen Hariç </marquee> </marquee>

 Ben sana gülüm dedim,
Yollarına güller serdim...
Kalbimi yalnız sana verdim
Bir sen hariç, giremez kimse.

Seni anlatmaya yetmez ne kağıt ne kalem
Benim hayatta bitmez hiç çilem
Söyle...sensiz ben nasıl gülem
Bir sen hariç, kimseyi böyle sevmedim

Ne güzeller geldi geçti bunca yılda
Dertler yumak olmuş kara bağrımda
Bin bir çeşit güzel gördüm amma,
Bir sen hariç hepsine yol verdim.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Bir Şehir Geçiyor Düşlerimden

Bir şehir geçiyor düşlerimden...
Sabahın alaca karanlığında,
Acı acı siren sesleriyle,
Kıyılara yanaşıyor vapurlar.
Karınca misali kalabalıklaşıyor her yer...
İşlerinde güçlerinde,
Aybaşını düşünmekle meşgul insanlar...

Bu yapay şehirde yaşantı bir garip, bir hoş,
Duygular sağır, gözler kör, ruhlar sarhoş.
Devasa gökdelenlerde oturanların çoğu,
Ya yavuz hırsız ya da berduş.
Bir elleri baldaysa,
Bir elleri de garip gurebanın ceplerinde.
Züppelerin, şımarık zenginlerin umurunda değil ki,
Fakir fukara nasıl alsın kömür?
Güçük gecekonduların içinde tüketiliyor ömür.

İşte Şurası Süleymaniye Camii..
Ezan sesleri kulağıma geliyor.
İşte şu görünen fakirhane,
İşçi Ahmet Efendi'nin...
Yine uyku tutmamış, besbelli ayakta,,,
Eminim, diyordur ki "nerden geldim dünyaya? "
Yanındaki baraka hurdacı Arif'in.
Dün, kafayı çekip gitmiş evine,
Belli ki işler kötü gitmiş...
İki göz odasıyla, belindeki kamburuyla,
Vefalı karısıyla Mehmet Amca pek mutlu.
"Allah sağlık versin" demesi bile tatlı.
Emekli Öğretmen Kazım Bey yine kirada oturuyor,
Dilinde dua, yarından umutlu..

Oysa benim, her şeye rağmen,
Seni düşünecek kadar zamanım var.
Uzaklardan iyot kokuları geliyor burnuma,
Kül rengini alıyor bulutlar...
Saçlarını andırıyor dalgalı deniz.
Hafiften bir rüzgar esiyor,
Duygularım varlığıyla coşuyor.
Ateşler içindeyim, sabah ayazında bile.

Ansızın gölgen belirliyor belli belirsiz,
Uzatıyorum ellerimi gül tenine.
Gözlerinin karasını, kara talihimle inatlaşarak,
Sindire sindire gönlüme almak istiyorum
Sadece gözlerinin karasını mı?
Deli cesareti dense de adına,
Uykumdan uyanıp
Zamanı esir almayı da.

Koca İstanbul yutmaya devam ediyor

Önüne ne gelirse...
Sanki bir ben direniyorum canavarlaşan şehre.
Biliyorum ki, sevdandır beni yüceleştiren.
Ve yine biliyorum ki,
Tıpkı, güneşin karları erittiği gibi,
Birazdan güneş doğacak ve rüyalar son bulacak.
Her şeye rağmen umudumu yitirmedim,
Şimdilik, yenilsem de zamana,
Nasılsa bir şehir daha geçecek düşlerimden...
İçinde sen olan...
Bu gün olmazsa yarın,,,
Ama mutlaka geçecek,,
Bir şehir daha geçecek düşlerimden,
Rüya da olsa,,,
Her şeye rağmen,,,
Seni görmek yine de çok güzel...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
26/07/2011 İsparta Saat 00.30

Vecdi Murat Soydan

Bir Şey

Bir Şey söyleyebilir miyim?
' Bir Şey '
Söyledim işte,
Çok mu bayat espriydi?
Tazesi fırından yeni ıktı,
Gazeteye saralım da hamur olmasın,
O değil de, onlar, bunlar, Şunlar...
Afedersiniz, en baŐtaki o...
Benim...
İhtimal yani, kesinleŐen bir durum yok...

Siz iyisi mi kapayın gözlerinizi,
Tıkayın kulaklarınızı,
Derin derin nefes alın,
Gezin, tozun, gln, oynayın, kuyu kazın,
Maske takın, adam satın...
Nasılsa kimse üzerine alınmayacak,
Őıracının Őahidi, bozacı,
Ne acı...

Şeyi merak ediyorum,
Madem insanlar bu kadar iyi de,
Kötülükler, zulümler, edepsizlikler,
Hangi dünyada oluyor?
Yoksa bunları yapanlar insan değiller mi?
Glmyorlar, konuŐmuyorlar, bilmiyorlar mı?
Demek ki tüm iyiler benim dünyamda,
Güzel...
Bir Şey söylemedim, devam edin...

Vecdi Murat SOYDAN
03/04/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bir Tanem

Hoş geldin bir tanem, ne iyi ettin de geldin,
Hoş geldin tatlı gülüşüm, eli kınalım, dudağı ballım,
Hoş geldin, safalar getirdin şirin sözlüm, iki gözüm,
Şimdiye kadar nerelerdeydin, çok geç kaldın...

Kabullenemedim işte, içime bir türlü sindiremedim,
O yaban ellerde bunca zaman tek başına nasıl yaşadın?
Kör bir kuyudaydın, rüyamda gördüm seni,
Ağlıyordun, elin gurbetinde çırpınıyorken bir başına,
Duydular da duymazdan geldiler arşa çıkan ağıtlarını...

Affet beni canımın içi, gönlümün nuru,
Bunca zamandır can yoldaşın olamadım,
Silemedim göz yaşlarını, dert ortağın olamadım,
Elim kolum bağılıydı, ayaklarımda kilolarca prangalar vardı,
Gelemezdim de yanına, adresini bulamadım...

Hep bir eksiklik vardı bende, sonuçta yarım bir adamdım,
Sana "canım benim" derken bile, içimde kaç canlar yanardı,
"Kar tanem" demeyi düşündüm de, sonra vazgeçtim,
Sonuçta kar taneleri de erirdi...

"Bir tanem" desem, nar tanelerine haksızlık olurdu,
Hesabı kitabı karıştırdım, şaşkın bir bakkal gibiydim,
Hep sordum kendime, "bir tanemken",
Yüreğimde nasıl bu kadar çoğaldın?

Bunca zamandır elim eline değmedi,
Gözlerine bakamadım, bir buse konduramadım yanağına,
Gelemedim yanına, oysa ben olmalıydım yanında,
Aşk sözcüklerini kulağına ben fısıldamalıydım,
Ve sarılmalıydım sımsıkı sana...
İkimizin yerine çok ağladım, hep yarım kaldı sevinçlerimiz,
Tam kavuştuğumu sanmıştım ki, gördüğüm bir rüyadan ibaretmiş,
Olsun be güzelim, ben rüyalarımda bile seninle huzur doluyum...

Ses verirsin diye yıllardır kulağım kapıdaydı,
Gözlerim yollarda içli içli ağladı...
Ruhum daima yanındaydı, senden hiç ayrılmadı,
Sızı duyan bedenimdi, bunca yıl *Araf'ta kaldı...
Ve bir gün olsun hiç şikayetçi olmadı.

Kaybolan yılları şimdi çöpe attım,
Sen geldin ya, gerisi yalan...
Bak nasıl da bize gülümsüyor, üstümüze doğan güneş,
Kötü günler mazide kaldı, sen yeter ki gitme,
Gitme benden gözünü seveyim,
Sevgi de aşk da bizden yana...

Biliyordum, geç de olsa geleceğini biliyordum,
Varsın olsun, bunca yıl uykusuz kalmışım,
Üzülmüşüm, ağlamışım, dert sahibi olmuşum,

Senin için değer bir tanem, sonuçta tatlı bir yorgunluktur bu...
Sen geldin ya, bak nasıl da çocuklar gibi şenlendi yüzüm,
Haydi koşarak gel bana, sarıl boynuma,
Ama önce bir soluklan, kıyamam sana,
Sus, tek bir söz söyleme, yorma kendini,
Çok uzak yollardan geldin, dinlenmelisin,
Şana kendi ellerimle, yorgunluk kahvesi yapayım,
Sonra da seni dizime yatırıp, uyutayım...

Sen iste canımın içi, ruhum da bedenim de senin,
İzin ver bana, özlemimi dindireyim,
Dudağından saatlerce, soluksuzca öpeyim,
Tenin ilaç olsun, yaralarımı sarayım...

Dur, daha bitmedi isteğim,
Gel, otur yanı başıma,
Şerefine kırmızı bir şarap açayım,
Şevinçten olsun bu kez,
Doyasıya birlikte ağlaşalım...
Yine kıyamadım sana, kıyılmaz ki sevilene,
Sen koy başını göğsüme,
Senin yerine de ağlayayım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04/01/2015- Saat: 21.30-Isparta

*Araf, bazı din ve inançların ahiret kavramlarında yer alan, kötüler ve iyilerin sınıfına sokulamayan, inançlı günahkarların veya günah ve sevapları eşit olanların gideceği geçici arınma yeridir.

Vecdi Murat Soydan

Birazdan Gideceğim Bu Şehirden

Birazdan gideceğim bu şehirden
Yolumda set olsan tınmam güzelim
Varsın olsun gönül evim kabirden
Senden hayır gelmez sanmam güzelim

Zümrüt, safir döşeseler sedirden
Geçmem, kehribarlar aksa nehirden
Seşlenseler de gaipten, bedirden
Çok geç artık geri dönmem güzelim

Oklar, mızraklar saplansa canıma
İstemem uzak dur gelme yanıma
Bin bir türlü şeytan girse kanıma
Bu saatten sonra kanmam güzelim

Bir tek senin okyanusun, gölündüm
Pare pare parçalandım, bölündüm
Düz yollarda sürüm sürüm süründüm
Tövbe olsun sana yanmam güzelim

Geçmiş deşme, yaramı kaşıma
Görmezden gel aldırma gözyaşıma
Vecdim ile kalırım bir başıma
Aşk bâdesi olsan banmam güzelim

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
Düzenleme tarihi :04/04/2017, Isparta

SÖZLÜK :

Tınmak Önem vermek, ilgilenmek.

Zümrüt, safir, kehribar: Hepsi de değerli taştır.

Gaip: Görünmez alem.

Bedir: Dolunay.

Mızrak: Uzun saplı ve ucunda sivri, batıcı bir demir bulunan, atılarak kullanılan bir silah.

Pare pare: Parça parça.

Vecd: Sevgi veya heyecandan doğan coşkunluk, kendinden geçme, esrime.

Bâde : Şarap, içki.

Banmak : Katı bir şeyi sulu ya da tuz, biber gibi toz durumundaki şeylerin içine batırıp çıkarmak.

Şiirimin düzenlenme tarihinden önceki orijinal hali :

GİTMELİ ARTIK BU DELİ ŞEHİRDEN

Zümrüt, safir döşeseler sedirden
Geçmem, kehribar da aksa nehirden
Seslenseler de gaipten bedirden
Gitmeli artık bu deli şehirden

Bir tek senin okyanusun, gölündüm
Pare pare parçalandım, bölündüm
Gör halimi sürüm sürüm süründüm
Gitmeli artık bu deli şehirden

Eğreti bir ok saplanır bağıma
Duymazdan gelir dostlarım çağırma
Bin bir türlü şeytan girer kanıma
Gitmeli artık bu deli şehirden

Geçmiş deşme, yaramı kaşıma
Görmezden gel aldırma gözyaşıma
Vecdim ile kalırım bir başıma
Gitmeli artık bu deli şehirden

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/09/2008, Isparta

SÖZLÜK :

Zümrüt, safir, kehribar: Hepsi de değerli taştır.

Gaip: Görünmez alem.

Bedir: Dolunay.

Eğreti: Belirli bir süre sonra kaldırılacak olan, geçici,

Pare pare: Parça parça.

Vecd: Sevgi veya heyecandan doğan coşkunluk, kendinden geçme, esrime.

Vecdi Murat Soydan

Birazdan Yağmur Başlayacak

Dışarıda ayaz var, dışarısı soğuk...
Gökyüzü hüzünlü, bulutlar ağlamaklı,
Hava da iyice karardı,
Galiba birazdan yağmur başlayacak...

Bir rüzgar esti,
Ortalığı toz toprak sardı,
Gök gürledi, fırtına çıktı,
Şimşek, sanki yüreğimde çaktı...
Önce ben titredim, sonra gökyüzü ...
Gözlerim doldu, kalbim mahzunlaştı,
Önce ben ağladım,
Yağmur sonra başladı...

Bir ben, bir bulut
Dakikalarca ağlaştık,
O an ikimiz de sırdaştık,
İçimdeki yangını ne yağmur söndürebildi,
Ne de gözyaşı...
Yağmur dindi,
Gözyaşım dinmek bilmedi...

Neden sonra,
Yer sustu, gök sustu,
Ben susmak bilmedim,
Bıkmadan, usanmadan,
Adını haykırdım yağın yağmura...
Rüzgar, belki bulup getirir diye seni,
Dualar ettim Allah'ıma...

Gökyüzüne resmini çizdim hayalimle,
Bulutlardan gelinlik giydirdim,
Başına, yıldızlardan taç yaptım.
Üzerine, ' biricik aşkım ' diye yazdım.

Yağmur, gökyüzü, bulutlar,
Ve bir de,
Allah şahittir aşkıma...
Seni ne rüzgar getirebildi bana
Ne de fırtına...
Ben yokluğuna ağladım,
Yağmur, asıl şimdi başladı...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
30/04/2008-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Biri Olmalı

Biri olmalı hayatımızda,
Farklı biri,
Ama bizden farkı olmayan,
Birlikte gülüp, ağlayan,
Bizi en az bizim gibi tanıyan,
İçimizden biri olmalı...

Üzülme sen, beni de üzme diyen,
Teselli veren, gözyaşımızı silen
Biri olmalı hayatımızda,
Bizden biri,
Onun adına " dost " diyorlar,
Kurulan sıkı bağı " dostluk"
Varlığı en büyük ödül olan...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
07/07/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bitmeyecek Olan Miras: Sevgi ve Dürüstlük

Her zaman söylerim, "Her şeyin başı sevgidir." diye. Düşünsenize bir, sevgi olmazsa insanlarla iletişimde zorluk çeker insan. İlişkiler sanal, kopuk ve donuk bir hal alır. Sürtüşmeler başlar. Sevmeye önce kendimizden başlamalıyız. Ama bencillikten ayrılan bir yanı olmalı kendimizi sevmenin. Sık sık aynanın karşısına geçelim ve bir katre tebessüm edelim kendimize. Yapılan bir araştırmada, bebekler günde ortalama 300 kez gülüyormuş. Ancak bu sayı yetişkinlerde 20'de kalıyormuş. Gülme esnasında yüzümüzden kaburga kaslarına 150 ile 200 arasında kas harekete geçiyormuş. Hiç düşündünüz mü, "Tatlı dil, yılanı deliğinden çıkartır." sözü acaba neden söylenmiştir diye? Yılanlar güler mi, bilinmez ama, aslanların gülmedikleri kesin. Evet, ormanın kralı aslan, hayvanlar içinde gülemeyen bir canlıymış. Hayvanlardan da yalnızca insanlarınkine benzer bir kas yapısı olan hayvanlar gülebiliyormuş ve buna örnek gorillermiş.

Berlin Hür Üniversitesi'nden profesör Niemitz, insanların yanı sıra, 10 yıl boyunca Berlin Hayvanat Bahçesi'nde hayvanları da gözlemlemiştir. 'Hayvanlar birbirleriyle oynarken, yüzleri insanlarınki gibi bir ifade alıyor. Dişlerin gözüktüğü, gerçekten gülen bir yüz görülüyor Buna oyun yüzü deniyor ama aslında hayvanlar da gülüyor. Üstelik insanlarda olduğu gibi ritmik bir şekilde nefes alıyorlar Ayrıca biraz sesleri de çıkıyor, "he he he " diye sesler çıkarıyorlar' diyor araştırmasında.

"Dost için sırtımı köprü yapmaya hazırım ben; Yeter ki temiz kalpleri taşıyan ayaklar geçsin üzerimden." demiş Honoré de Balzac. Tebessümle dostluk ve arkadaşlık arasında derin bir bağlantı var. Tebessüm etmeyen, donuk bir yüz ifadesiyle kendini selam vermeye mecburmuş gibi hisseden bir arkadaşınız sizce üzerinizde ne derece olumlu bir etki yaratır? "Selam vermese, bundan daha iyiydi" diye düşünmez misiniz? Her işimizde gerçekçi, doğal olmalıyız. Yapmacık hareketlerden kaçınmalıyız. İşimiz gereği stresli olduğumuz anlar çok fazladır. Kabul ediyorum. Ancak, karşımızdaki kişilerin ne suçu var ki? Değerli yazar Vedat TÜRKALİ'nin " Fatmagül'ün Suçu Ne? " isimli romanından esinlenerek televizyona uyarlanan filmin ismi hep dikkatimi çekmiştir. Aklıma işte bu olumsuz insan ilişkileri geliyor. Diyorum ki kendi kendime: Yapmacık, duygudan yoksun, ikiyüzlü sözüm ona bazı arkadaşlarımı, dostlarımı (!) gördükçe "Murat'ın Suçu Ne" sorusunu soruyorum. "Suçumuz insan olmak." diyordu bir eserinde değerli yazar Oktay AKBAL. Gerçekten de suç bizim mi? Yıllardır kamu görevinde bulunuyorum. Doğal olarak işimiz insanlarla ilgili.Tabiri caizse, insan sarrafı olduk. Bir bakışıyla, bir gülüşüyle o insanın yapmacık mı, yoksa içten ve samimi olarak mı hareket ettiğini anlayabiliyorum. Derdim ki hep, " İnsanları tanıdıkça, iki yüzlülüklerini görüyorum, üzülüyorum. Canımı acıtıyorlar çünkü. Riyakar, bencil ve yapmacık hareketlerini gördükçe, uzaklaşmak istiyorum o ortamdan. Öyle bir iş bulmalıyım ki, ya da öyle bir işim olsun ki, insanların zararlarından en az biçimde etkileneyim." Buldum da, yani bulduğumu sandım. Kitaplardan zarar gelmezdi, bir kütüphanede görev alabilirdim. Aldım da. Kafam dinç miydi? Bu soruya cevabım " hayır" oldu. Kitapları okuyanlar sonuçta insanlardı. Ne mi oldu? Raflardan kitaplar birer birer çalındı. Okumak için değil de, çalmak için kitap araklayan öğrenciler yine canımı acıtmıştı. Kaç defa çantalarında yakaladım çaldıkları kitapları. Öğretmenin verdiği ödevleri kütüphanede yapmak zor geliyordu onlar için. Onlar da, koca ansiklopediyi doğru çantaya zula ediyorlardı. Yok, yok.. yine rahat yoktu bana. İnsanın olmadığı bir yer nerde var? diye düşündüm. Cevabını bulamadım. Mutlaka bir şekilde iletişime geçiyordum çünkü insanlarla. ' İnsanları tanıdıkça, hayvanları daha çok seviyorum,'diyordu bazı arkadaşlarım. Bu sözü araştırdım, Johann Wolfgang Von Goethe'ye aitmiş. Demekki, yıllardır insanların karakterleri hiç değişmemiş. İnsanları da hayvanları da, kısaca yeryüzündeki tüm canlıları sevelim. Öncelikle aynaya kendimiz bakalım ama.

Kıramadığım, darda kalmış dostlarıma, arkadaşlarıma borç para verdiğim de çok olmuştur. Ancak çok azı sözlerinde durdu ve borçlarını zamanında ödedi. Kısaca, canımı hep acıttılar. Acıtmaya da devam ediyorlar. Oysa ben, bu yaşıma kadar kimseden borç para almamıştım. Ödeyemediğimden değil, onur ve gurur meselesi yaptığımdan. Çünkü rahmetli babamdan öyle görmüştüm. Neden hep beni bulur böylesi insanlar? Sorusunu çok sordum kendime. Yanıtı bende gizliydi. Çünkü onlar arkadaşım, dostlarımdı. Varken, nasıl yok diyebilirdim ki? Şimdi biraz akıllandım gerçi. En azından kimseye kefil olmuyorum. Yüklü miktarlarda kimseye borç para vermiyorum. Yani en azından şimdilik. Benim kimseye bir zararım olmamıştır. Olmaz da. Kimsenin de bana zararı olmasın. Ama canım yine de acıyor. Öyle sanıyorum ki, bu bir yapı ve karakter meselesi. Meşhur sözdür: "Beş parmağın beşi de bir değil ki" derler. Hiç unutmuyorum, yıllar önceydi, rahmetli babam dara düşmüş ancak kimseden borç para isteyememişti. Yüklü miktarda borcu vardı ve ödeyemezse, evimize icra gelecekti. Ne yaptı bu durumda babam? Tefeciye gidip borç para aldı. Oysa o kadar çok yakın dostu ve arkadaşı vardı ki. Üstelik babamı kırmazlardı. Ama babam, onuruna ve gururuna düşkün haysiyetli ve karakterli bir kişiydi. Tefeciye borçlandı ve borcunu da faiziyle birlikte ödedi. Kendisine "Neden böyle yaptın baba? O kadar çok arkadaşın var ki, onlardan isteyebilirdin?" dedim., Hiç unutmuyorum cevabı şu oldu. "Oğlum, insan haysiyeti ve şerefi için yaşar. Ya borcumu zamanında ödeyemezsem, ya sözümde duramazsam? İtibarım ne olur? Demezler mi, Erdem bey yalancı çıktı, o bir sahtekardır. Tefeciden alıyorum ki, tefeci utansın aldığı faizden. Ben değil!" Yeri gelmişken burada zikredeyim, babamı çok erken vakitte kaybettim. Henüz 43 yaşındaydı babam. Ben ise o tarihlerde 17 yaşındaydım. Bana öylesine değerli bir miras bıraktı ki, işte şu söz kulağımda küpe olarak kaldı ve kalmaya da devam edecek. "Oğlum, ben zengin bir insan değilim. Sana öyle bir miras bırakıyorum ki, sen de dikkat edersen bu öğüdüme, bu miras hiç bitmez. Benim servetim dürüstlüğümdür oğlum. Sana dürüstlüğüme, onurumu ve de kitaplarımı bırakıyorum. Onlara iyi sahip çık. Evlatların da dürüstlükten sakın ayrılmasın." Nur içinde yat canım babam. Mirasını korumaya devam ediyorum.

Bir çok edebiyat sitesinde yazıyorum. Şöyle bir soruyla karşılaştım bir edebiyat sitesine üye olurken. 'Eserleriniz var mı?' Eserlerim... Var mıydı ki? Hayır yoktu. Basılı bir eserim yoktu. Düşündüm, bir cevap yazmalıydım. Ve şahsıma münhasıran şu cümle oluştu: "İnsanın en büyük eseri kendisidir." Ben bu eseri rahmetli babamdan miras olarak aldım. Çocuklarıma da benden kalacak. Bundan değerli bir miras olabilir mi?

Bir şiir etkinliğinde arkadaşlarla sohbet ediyorduk. Hastanede yatan şair bir büyüğümüze ziyarete gitmişlerdi. Allah düşürmesin hastaneye, ama eksik de etmesin. Kefenin cebi yok, hepimiz ölümlüyüz, topraktan geldik, toprağa gideceğiz diyorlardı. Ölümün gerçek yüzünü ve rahmetli babamı hatırladım o an. Ne zaman ölümden bahsedilse, babam gelir gözümün önüne. Ve yine aynı anda kendiliğinden şu cümle döküldü dilimden: "Kefenin cebi yoktur ama, sevginin cebi vardır: Kalbimiz."

Yazımın başında belirtmiştim, önce aynaya kendimiz bakalım. Bakarken tebessüm edelim. Bir katre tebessüm. Çok mu zor? Lütfen yerinizden kalkınız ve doğruca aynanın karşısına geçiniz. Tebessüm etmenin hiç de zor olmadığını göreceksiniz. Ne bekliyorsunuz, şimdi, hadi...

Sevgiyle ve dostça kalınız...

Vecdi Murat SOYDAN
07 Aralık 2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Biz Hep Böyleyiz

Arefe gününden başlar bayram kutlamalarımız,
Bayram geçer, bayramlaşmamız bitmez,
' Geçmiş bayramın kutlu olsun! '
Ben de böylelerine muzipçe cevap veririm,
'Gelmişinizin, geçmişinizin,
Yedi ceddinizin bayramını kutlarım."

Dikkat ettiniz mi bilmem,
Ya düğünlerde, ya bayramlarda,
Ya da cenaze törenlerinde başlar kavgalarımız,,,
Yok, fi tarihinde babadan kalma eve çöreklendin,
Yok, çorak, iki dönüm tarlaya zorla el koydun,
Anam seni çok severdi, babam beni çok döverdi,
Biz sanki üvey evladız..
Amcam babamı dolandırdı,
Yengem anamı usandırdı,
Malin iyisi başkalarına kaldı,
Dır dır, vır, vır,zır zır,,,

Ulan bir garip milletiz,
Tarihte yoktur eşimiz,
Biz hep böyleyiz,
Anlı şanlı kavgacı milletiz...
Siz değerli büyüklerim,
Gelmiş geçmiş bayramınız kutlu olsun,
Münasip yerlerinizden öperim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
28/07/2014-İSPARTA

Vecdi Murat Soydan

Bizim pembe panjurlu bir evimiz olmadı

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img23.imageshack.us/my.php? image=nilferieklerir.jpg'><img
src='http://img23.imageshack.us/img23/9779/nilferieklerir.jpg'
border='0'/>
<a <font
face='Comic Sans MS'>
<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>BİZİM PEMBE PANJURLU BİR
EVİMİZ OLMADI</marquee></marquee>

Bir lokma ekmeği ikiye böldük seninle,
Beraber paylaştık bir tas çorbayı,
Tuzu katık yaparak sayısız kereler
Yarı aç, yarı tok,
Birlikte kalktık sofradan.
Zeytini bulduk da,
Peyniri koyamadık ortaya.
Kan kustuk da,
Kızılçık şerbeti içtik dedik dosta, düşmana.
Acıları beraber yaşadık seninle.
Çivisini beraber çaktık da,
Bir çivi bile tutturamadık,
Çivisi çıkmış temelsiz dünyaya.
Yalnızlığı beraber paylaştık seninle,
Hayalleri beraber kurduk.
Evimizin temelini beraber attık sayısız kereler.
Paramız yetmedi, tuğlaya kiremide de,
Yarım bıraktık, hayallerimizi.
Hayallerimizde yaşattığımız,
Evimizi de.
Bizim hiçbir zaman,
Pembe panjurlu bir evimiz,
Bahçesinde rengarenk çiçeklerimiz olmadı.
Rüyalarımızı hep ikiye böldük,
Ekmeğimizi ikiye böler gibi.
Mutluluğa özlem duyduk her ikimiz de.
Bizim hayallerimiz bir gün olsun,
Nefes dahi almadı.
Uykularımızda bile karabasanlar bastı bizi.
Bizim doğru dürüst,
Pembe rüyalarımız bile olmadı.
Pembe panjurlu bir evimiz de.
Şimdi çocuklar büyüdü,
İkimiz de,
Güdük kaldık
Şu koca alemde.

Vecdi Murat SOYDAN
23/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Boğazın Aşıkları

Çırpınsın sularında mehtabın ışıkları,
Erisin bütün kalpler, essin tatlı bir meltem
Dolaşsın yanan kalple Boğaz'ın Aşıkları...

Otursunlar rıhtımda gözleri ıslak, yaşlı
Sürüklensin girdaba duyulmadan hiç elem
Kavuşsun birbirine Boğaz'ın Aşıkları...

Muhip Erdener SOYDAN
1963 yılı-Ankara

Vecdi Murat Soydan

Boks spor mu vahşet mi?

Bu yazımda sizlere bir spor dalı olarak kabul edilen boksun olumsuz tarafları hakkında bilgiler vereceğim. Konuya geçmeden önce, spor sözcüğünün sözlük anlamına bir bakalım. Kişisel veya toplu yarışlar biçiminde yapılan, bazı kurallara göre uygulanan beden hareketlerinin tümüne "spor" denilir. Bu tanımdan hareketle boksun tanımı ise: "Belirli kurallara uyularak yapılan yumruk dövüşü, yumruk oyunu" anlamına gelen bir kelimedir.

Ülkemizde ve dünya ülkelerinin pek çoğunda ilgiyle izlenen boks, dünyanın bilinen en eski spor dallarından birisidir. Boks'un tarihine bakacak olursak, eski Yunanda ve Romada boks önemli sporlardan birisiydi. Ama bu spor acımasız bir biçimde yapıldı ve dövüş genellikle boksörlerden biri ölünceye kadar sürerdi. Daha sonra yasaklanan boks, 18. yüzyılın başlarında İngiltere'de yeniden ortaya çıktı. 1719da James Fig, Londrada bir ring kurarak hem ders verdi, hem de bütün rakipleriyle dövüştü. Çıplak yumrukla yapılan bu dövüşlerin kuralları yoktu ve çok acımasız biçimde bazen saatlerce sürüyordu. İngiltere'de 1866da Amatör Spor Kulübü kuruldu. John Chambers ve VIII. Queensburg markisinin yönlendirmesiyle eldivenle yapılan maçlar için kurallar getirildi. Böylece çağdaş boksun temelleri atılmış oldu.

Türkiyede boksa ilgi I. Dünya Savaşı sonrasında başladı. 1919da İstanbulda ilk boks kulübü kuruldu. Türkiyede profesyonel boks 1950lerde başladı. 1923te Boks Federasyonu kuruldu.

Yetkililer, Avrupa da boksa başlama yaşının ilkokula başlama yaşı olduğunu, Türkiye'de ise bu yaşın 9-10 yaş olduğunu belirtiyorlar. Türkiye'de boks; minik, alt minik, yıldız, genç ve büyükler olmak üzere çeşitli katagorilere ayrılıyor.

Birçok ülkede halen, boksun ve halterin spor sayılıp sayılmadığı tartışılıyor. Boks sporunun genç yaşlarda vücutta kalıcı hasar bıraktığını söyleyen birçok hekim, boksun bir şiddet gösterisi olduğunu savunuyor. Uzmanlar, boksun bir spor olmadığını, insanlara fiziksel olarak zarar verdiğini, dişlerin kırılıp, insanda deliliğe yol açtığını belirtiyorlar. Ayrıca, kafatasına alınan her darbeye beyin hasar görebileceğini belirtip, şu örneği veriyorlar: "Yumurta'yı elinizde ileri geri hareket ettirerek sallayıp için açtığınızda sarı ve beyaz kısmının karıştığını görürsünüz. Kafatasına alınan darbeler de böyledir. Gelen bir darbeye, kafatası içindeki beyin dokusu ileri geri hareket eder, bu durumda kafatası kemiklerinin iç yüzeyine çarpan beyin dokusunda da ciddi tahribatlar oluşabilir."

Türkiyedeki hekimleri temsil eden bir meslek örgütü olan Türk Tabipleri Birliği'nce yapılan açıklamada boksta zaferin, karşısındakinin devam etmesini engelleyecek derecede zarar görmesiyle eşanlı olduğu vurgulanarak boksun bir spor olmadığı, aksine şiddet ve saldırganlığı yüreklendirdiği bildirilerek yasaklanması istenmiştir. Çünkü boks, disiplin, kontrol ve kondisyonu geliştirme özelliği nedeniyle önerildiği iddia edilse de aslında şiddet ve saldırganlığı yüreklendirici olabilmektedir. Bilimsel veriler, profesyonel ya da amatör boksun sağlık için ciddi tehlikeler içerdiğini göstermektedir. Beyin, baş, gözler, kulak, boyun, burun ve pek çok diğer organda özellikle uzun dönem içinde geri döndürülemeyen harabiyet oluşturmaktadır. Dünya Tabipler Birliğinin 1983 yılında Venedikte yapılan 35. Genel Kurulunda benimsenen rapora göre de boks tehlikeli bir spordur. Diğer sporların aksine boksta temel amaç, karşı tarafa bedensel bir zarar vermektir. Boks ölümle sonuçlanabilir ve dikkat çekecek sıklıkta kronik beyin zedelenmesi ortaya çıkarır. Bu nedenle Dünya Tabipler Birliği boks sporunun yasaklanmasını önermektedir.

Şiddeti küçük yaşta öğrenen çocuklar, insanlarla olumsuz ilişkiler kurmaya başlar. Bir de çevrelerinin o küçücük çocukları dövüşmeleri için motive ettikleri düşünülürse; çocuğun iletişim kurmanın yumruk atmaktan geçtiğini düşünmesi son derece doğaldır. Çocuklar ve ergenlik çağındakiler için boks asla kabul edilemez. Onları şiddeti çağrıştırmayan diğer spor alanlarına yönlendirmek daha doğru olacaktır. Bütün bu görüşlerin ışığında Türk Tabipleri Birliği, üyesi olduğu Dünya Tabipler Birliği gibi, boks

sporunun yasaklanmasını öneriyor.

Amerikada profesyonel boksörler arasında yapılan bir araştırma uzun süre boks yapan kişilerin reflekslerinin zayıfladığını ve hafıza kaybına uğradığını ortaya koydu. The Physican and Sports Medicine dergisi; ortalama 25 yaşında olan ve 10 yıldır boks yapan 42 boksör üzerinde yaptığı araştırma sonunda, boksörlerden 2sinin beyin travması geçirdiğini, 17sinin de geçirme riskinin çok yüksek olduğunu belirtti.

Nörologlar, boksun olimpiyat sporlarından çıkarılması ve açık gösterimden yasaklanması yönünde görüşler belirtmektedirler. Dünyada ve ülkemizde ringlerde pek çok sporcu geçirdiği beyin travması sonucu yaşamını yitirmiştir. Diğer sporlarda da ölümlere rastlamak mümkündür. Ama durum boksta farklı. Bile bile ölüme davetiye çıkarılıyor.

İki insanın acımasızca ve intikam hırsı içinde birbirlerini dövdükleri ve adına da boks dedikleri spora ben spor değil, şiddet diyorum. Hatta daha da ileri gidip, profesyonel olarak boks ile uğraşan bazı kişilerin özel yaşantılarının incelendiğinde, agresif olduklarını ve saldırgan tutum içine girerek çevrelerine zarar verdiklerini, bunun ise temellerinin gençlik yıllarında boksla uğraştıkları için olduğunu söyleyeceğim. Kişisel düşüncem bu yöndedir ve ben hiçbir şekilde boks'u "spor" olarak görmüyorum. Hele ki, iki bayanın bu sporu(!) yaparken birbirlerini dövmesi kadar garip bir olay yok. Sadece tebessüm ediyorum izlerken. Saç saça baş başa kavgalarına tanık olduğumuz kadınlar, bundan böyle kendilerini müdafaa etmek için soluğu boks ringlerinde alacaklardır. Şaka gibi ya.

Bir de halter sporu yapan bayanlar ilgimi çekiyor. Dikkat ediniz, bakınız, erkeksi tavırları, güçlü adaleleriyle kadın mı erkek mi oldukları pek seçilemeyen, kullanmış oldukları sportif ilaçlar ve yaptıkları ağır (!) spor yüzünden bir kadından öte erkeği andıran ağır işçilerdir onlar.

Hatırlayınız, Tyson, 20 yaşında dünyanın en genç ağır sıklet şampiyonu unvanını almıştı. Sonrasında bir çok adi olaya bulaştı, alkole, uyuşturucuya alıştı. Tecavüzden içeri girdi. Bir boks müsabakasında karşı karşıya geldiği Holyfield'in kulağını ısırıp kopardı. Unvanını kaybetti. İçindeki canavarı uyandırmamak için et yemiyormuş ve kahve içmiyormuş. Tabiri caizse, sağı solu belli olmayan ruhsal yapısı her an değişen nörotik bir vak'a.

Aslına bakılacak olursa, boksörlerin önemli bir bölümü kenar semtlerden, sokaklardan gelmiş insanlardır. Çoğu boksör zamanla yer altı dünyasına girmiş, gece hayatı ve karanlık işlerle haşır neşir olmuş veya barlarda fedailik yapmışlardır.

Ne diyordu Ulu Önderimiz " Ben, sporcunun, zeki, çevik ve aynı zamanda ahlaklısını severim."

Vecdi Murat SOYDAN
08 Kasım 2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bombardıman

hele bir istekler karşılanmasın,
şu eve bir gün ekmek girmesin bakalım,
seyreleyin neler oluyor,
önce sözlü tacizler,
psikolojik soğuk savaş,
ardından misliyle karşılık top atışları,
sonrası sınır ötesi harekât,
topyekûn ittifak,
ağır bombardıman altında,
direnmeye çalışan,
toprak bütünlüğü bozulan, ben...

Vecdi Murat SOYDAN
27/01/2018,Isparta

Vecdi Murat Soydan

Boyalı Güzel

Mezopotamya kralının kızı mısın,
Nemrud'un bilmem kaçınıcı göbekten torunu mu?
Bu havaların kime?
Bak cilalı güzel,
Ne diyeceğim sana,
Çeşmeye bir tutarsam yüzünü,
Boyaların akar...

Magazinle işim olmaz,
Gazeteler ilk gün okunur,
Ertesi gün çöpe...
Bende geri vites bulunmaz,
Sen dikkat et, toslama duvara.
Balonla sabır testi yaptırıyorsan,
İğne elimde,
Kusura kalma artık,
Yolumuz buraya kadar...

Türküler var söylenecek,
Dağlar var çıkılacak,
Son kuşlar da terk-i diyar etti,
Kalanlara selam olsun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14/10/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Böyle Bir Deli Sevda

Seni her gördüğümde,
Altın madeni bulmuş kadar sevinirdim.
Yeni doğmuş bir serçe yavrusu gibi,
Titrerdi, pır pır ederdi,
Heyecandan ateş basardı, alev alırdı yüreğim.
Korkardım, belli etmesem de ürkerdim.
Böyle bir kara sevdaydı benimkisi.
Sen bilmezdin ama,
Saatlerimi sana ayarlardım.

Her yağmur yağdığında,
Bulutlanmış gözlerin aklıma gelirdi,
Hüzünlenir, karalar bağlardım,
Yüreğimi bin bir yerinden dağlardım.
Hep merak ederdim,
O zamanlar nerelerde olurdu aklın?
Kara gözlerin çok mu uzaklara dalandı?
Sen bilmezdin ama,
Ben, aşkımıza ağlardım.

Başın ağrısa ıstırabını ben çekerdim,
Senin için deli divane olurdu,
Kimseler seni üzmemeliydi,
Kötü gözlerle bakmamalıydı,
Yüzün, hep sevinçli olmalıydı,
Dudakların hep gülmeliydi,
Bir farkın olmalıydı,
Sen bilmezdin ama,
Prenseslerin göz yaşları mutluluktan akardı.

Güller kokusunu, güneş sıcaklığını senden alırdı,
Yıldızların parıltısı, denizlerin mavisiydin.
Gök kubbe sana açılır, ışıklar sana saçılırdı.
Alemin her şeyi sendin.
Ben de, senden bir ben yaşatırdım,
Birlikte nefes alır, sevgimizi paylaşırdık.
Seninle mutlu, seninle huzurluydum,
Sen bilmezdin ama,
Ne zaman seni düşünsem, içime ılık ılık bir şeyler akardı.

Sen her şeyimdin,
İki gözüm, tutan elimdin.
Seni bir gün göremesem
O günü yaşanmamış sayardım.
Sesini duyamasam,
Tutar, o günün gecesinde,
Havaya bir kurşun sıkardım.
Sen bilmezdin ama,
Böyle bir deli sevdaydı benimkisi.

Deliydim gözünde belki,
Bir meczup, bir mecnun yürek.

Ama, seni gerçekten seven asil bir yürek.
Biliyorum, 'her Şey için çok geç artık ' diyorsun,
Belki gülüyorsun halime, dalga geçiyorsun,
Belki de yaşadığın yıllara binlerce kez lanet ediyorsun,
Şimdi itiraf et bakalım ' beni gerçekten sevmiş miydin? '
'Hükmü yok bunların, boş ver ' diyorsan, yine de bil,
Giderken, dudağımda acı bir tebessüm bıraktın.

Vecdi Murat SOYDAN
28 Ekim 2012 Saat: 00.30-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bu Sevda

Tatlı tebessümün şeker tadında,
İçindeki çocuk, sevgi adında,
Sevgimiz kutsaldır, Allah katında,
Kıyamete kadar bitmez bu sevda.

Kızamam, kıyamam, candan ötesin,
Heves deme sakın, sevdiğim kesin,
Üzülme sen, alem ne derse desin,
Yürekte taşırım, yitmez bu sevda.

Can oldun bedende, her şeyimsin sen,
Bırsın, teksin aşkım, hayalimsin sen,
Üzülmem bir tanem, deli de desen,
Gönlüme sığmıyor, yetmez bu sevda.

Nasıl anlatayım, naçar sözlerim,
Yoksun, ne edeyim, ağlar gözlerim,
Duy, kurban olduğum, yolda gözlerim,
Sıkıca hapsettim gitmez bu sevda.

Deryada çakıldım, şimdi elendim,
Kesmez bir bıçaktım, aşka bilendim,
Dilek ağacından seni dilendim,
Sevgiye soğuk su katmaz bu sevda

Senle yüzüm güler, huzur bulurum,
Aşkta yalanım yok, cesur olurum,
Kendime kızarım, kusur bulurum,
Güvertesi sağlam, batmaz bu sevda.

Sevdanın hamuru pişer kalplerde,
Engin denizlerde, yüksek Alpler'de,
Altından değerli, yaşar kalplerde,
Seni de beni de satmaz bu sevda.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
26 Aralık 2012- Saat: 12.48-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Bu Şehir

Kör kütük sarhoş olmuş, bin bir küfür dilinde,
Sabahtan sızar uyur, öğlen Kuran elinde,
Kabadayı ruhludur, tabancası belinde,
Pisliklere bulaşmış, arınamaz bu şehir

Fatmagül'ün suçu ne? şeytanlar aramızda
Muhasebe yapalım, ne varmış daramızda?
Kanımızdan pas akar, izleri yaramızda
Bozulmaya başlamış, arınamaz bu şehir

Duruyor haşmetiyle Dolmabahçe sarayı
Avlusunda pazarlık, kanatıyor yarayı
Düşünme, çeşit çeşit yeter ki bas parayı
Çoktan cenabet olmuş, arınamaz bu şehir

Günahsız değiliz ki, süttten çıkmış ak kaşık
Kimimiz yalancıyız, kimimiz sahte aşık
Hayra alamet değil, durum vahim,dolaşık
Kıyametler kopuyor, arınamaz bu şehir

Kadınlara sorarsak erkekler boş yaratık
Erkeklerle sorarsak kadınlar hoş yaratık
Sevinçten olsun dedik, gözlerde yaş aradık
Ortalık malı olmuş, arınamaz bu şehir.

Çile bülbülüm çile, dert çekmeye gelmişiz
Kırk yıllık eşimize ne acıdır elmişiz
Takatımız kalmamış, kocaman bir yelmişiz
Gönüller çorak olmuş, arınamaz bu şehir

Murad burada sussun, daha çok üzülmessin
Kötüler peydah olup derisi yüzülmessin
Yazık günah genç yaşta kurşuna dizilmessin
İnsanlar yamyam olmuş, arınamaz bu şehir

Vecdi Murat SOYDAN
09 Ekim 2011-Saat 00:20-Isparta

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

Vecdi Murat Soydan

Buralar Bir Hoş Oldu

Yağmur yağıyor dışarıda,
Sicim gibi,
Her bir yağmur tanesini,
Seninle bütünleştirdim,
Boşalsın dedim, gök delinsin,
Delinsin ki,
Mis gibi toprak kokusu sarsın etrafı,
Tenin gibi...
Bizim buralar bir hoş oldu,
Bir hoş koktu ortalık,
Senin gibi...

Çok uzaklardan,
Rüzgardı seni bana getiren,
Derin derin içime çektikçe,
Yakınımda buldum seni,
Çocukça bir sevinç kapladı içimi,
Kendi kendime güldüm, eğlendim,
Utanmasam, saklambaç bile oynardım çocuklarla,
Kaçan sen, kovalayan ben olurum hayalini,
Yakaladığım yerde de sobelerdim...

Bizim buralar bir hoş oldu,
Bir hoş yağdı yağmur,
Toprak kokusu sanki kanıma karıştı,
Yine bir hoş, yine sarhoş oldum,
Yağsın dedim yağmur,
Yağsın ki, gitmesin nefesin dudaklarımdan,
Geceler boyu kokunu getiren rüzgara,
Yağan yağmura teşekkür ettim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27/04/2008, Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Buraya Kadar! (GÜLCE=Buluşma)

Olursa ierin yavaştan bir hoş
Sevgi kollarına hiç durmadan koş!
Anlarsın zamanla, sevmenin de boş,
Benliği çürümüş dert olduğunu.

Küçük dünyamdın.
Ardında ne bıraktın?
Ateş, kül, enkaz.
Mezarını kendin kaz!
Görmesin gözüm.
İşitmesin kulağım,
Kapat defteri,
Unut gitsin geçmişi.

Gün olur hayattan, bir gün bıkersın
Yıllarına bir bir, kurşun sıkarsın
Gözünü yaşınla, kendin yıkarsın
Kalbine yavaştan keder savrulur.

Vazgeç sevdandan
Sürme yokuşa işi
Bağrına taş bas,
Bitsin bu ölümsüz aşk.
Üzölme sakın!
Tasalanma boşuna.
Ata sözüdür:
Kendi düşen ağlamaz.

Zamansız zamandır, bizi ayıran
Sevgi zincirini, temelden kıran
Bize acımayıp kalteşçe vuran
Vakit bitti canım, buraya kadar.

Vecdi Murat SOYDAN
28/12/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Cam Kırıkları

Başımda bin bela, deliye döndüm,
Özümü kaybettim, ölüye döndüm,
İçimde yığınla cam kırıkları,
Sabır sabır dedim, veliye döndüm.

Taze açan güldüm, dalında soldum,
Kör kuyuya düştüm, saçımı yoldum,
Dört yanım örülü, dikenli telle,
Takatim kalmadı, acıyla doldum.

Her bir yer karanlık, görünmez ışık,
Kara büyü mü ki, cana yapışık,
Sağımda solumda öter baykuşlar,
Eremem feraha, kalbim sıkışık.

Namusumla yerken tatlı aşımı,
Vurdular, kırdılar dertli başımı,
Bu işte terslik var, adres de yanlış,
Üstüme yaptılar mezar taşımı.

İyi gün dostları, kötü günde yok,
Yanıdayız derler, gölgeleri yok,
Severlermiş güya, hani neredeler?
Benden hiç birine Fatiha da yok!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04/03/2016 -Isparta, 00.49

Vecdi Murat Soydan

Can Parem

<left>
 </left>

<marquee behavior='alternate'> <marquee width='150'>CAN
PAREM</marquee></marquee>

Canımın pasesi,
Yüreğimin yaresi...
Gönlümün neşesi.
Yüzümün güneşi.
Başımın tacı,
Gönlümün Sultanı.
Aşkımın fermanı,
Canımın cananı.
Can Parem,
Canım Parem..
Nar tanem,
Nur tanem,
Bir tanem,
Gül tanem,
Sensiz ben nere gidem.
Ver elini bana,
Seni alıp uzaklara gidem.
Gelmezsen;
Söyle ben nedem.
Can parem,
Canım parem...
Yanımda sen yoksan
Bırak beni...
Ben ölem.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Canımın İçi

Tebessümü tatlı, bir bahar yeli,
Hoş, zarif, neşeli, mahirdir eli,
Harika ötesi, Çerkez güzeli,
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Mis kokulu çiçek, şirin bir bebek,
Eşi benzeri yok, sanki kelebek
Gül açmış dalında, hep öbek öbek
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Asalettir özü, doğrudur sözü,
Elmadır yanağı, üzümdür gözü,
Mührü dudağımda, silinmez izi,
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Kalemi elinde, şiirler yazar
İstiraplar taşır, yüreği azar,
Dilerim Allah'tan, değmesin nazar
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Gözleri sürmeli, kalemdir kaşu,
Üzülür, hep ağlar, siler göz yaşı
Bazen sabır, bazen değirmen taşı
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Tacı papatyadan, başına takar,
Duramaz yerinde, sel gibi akar,
Bir bakışı var ki, gönüller yakar,
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Duru, bir içim su, benziyor güle,
Zamansız çevirir ateşi küle,
Allah sabır versin dertli bülbüle,
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Görmezsem tadım yok, her günüm ayaz,
Derdimi kimlere edeyim niyaz,
Allah'ım ne olur, O'nu bana yaz,
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Onunla huzurlu yaşantım, anım,
Son nefeste bile, O'dur cananım,
Prensesim, sesim, her şeyim, canım,
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Unutmam adını, kutsaldır sevgin
Gökler kadar engin bendeki sevgin
Kıyamete değin sürececek sevgin
Gönlümün sultanı, canımın içi.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
31/10/2011-Isparta

Çerkez: Kafkasya'da yaşayan bir boy veya bu boydan olan kimse.
Mahir: Becerikli, yetenekli
Ahu: Ceylan. Güzel, ince, zarif (kadın) .

Vecdi Murat Soydan

Cayır Cayır Yaktın Beni

Ölümüne sevdim seni
Çıldırttın, delirttin beni
Diyorsun ki, sorma beni
Ateşlere attın beni
Cayır cayır yaktın beni

Aşk söyletir, sazım çalar
Beni dertten derde salar
Gözlerim hayale dalar
Cayır cayır yaktın beni

Gül yüzüm sarardı soldu
İki gözüm yaşla doldu
Bizimkisi çıkmaz yoldu
Ateşlere attın beni
Cayır cayır yaktın beni

Ellerin sözüne uydun
Araya ayrılık koydun
Hemencecik aşka doydun
Cayır cayır yaktın beni

Son sözün oldu "elveda"
Bu nasıl söz, nasıl eda
Olmaz olsun böyle veda
Ateşlere attın beni
Cayır cayır yaktın beni

Cehenneme attın beni
Çıra gibi yaktın beni
Lanet olsun böyle şansa
Cayır cayır yaktın beni

İçin için yanıyorum
Senin için ağlıyorum
Saçlarımı yoluyorum
Ateşlere attın beni
Cayır cayır yaktın beni

Sevgime verseydin değer
Sırtıma vurmazdın semer
Yalanmış sözlerin meğer
Cayır cayır yaktın beni

Şimdi oldum bir serserin
Öğün, bu senin eserin
Yalan değil, ta gerçeğin
Ateşlere attın beni
Cayır cayır yaktın beni

Gel yanıma, bir gün olsun
Yüreğim sevinçle dolsun

Seviyorum yemin olsun
Cayır cayır yaktın beni

Vecdi Murat SOYDAN
07/06/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Cennet Gülüm

Gözümü bir yumsam, bir açsam,
Yanı başımda seni bulsam,
El ele tutuşsak, hasretle kucaklaşsak,
Tatlı, şen kahkahalar atsak,
Şımaracak, oyunlar oynasak,
Dalsak gül bahçelerine,
Boylu boyunca uzansak,
Öpüşsek, sevişsek, yasakları çiğnesek,
Aşk çeşmesinden kana kana su içsek,
Aramasınlar, sormasınlar bizleri, eve hiç girmesek.

Gözümü bir yumsam, bir daha açmasam,
Rüyamda da hep sana doysam,
Sesini duysam, nefesini hissetsem...
Gecedен sabaha seninle dans etsem...
Yıldızlar, rengarenk bayramlıklarını giyse,
Ay dede üstümüze doğsa,
Ilık ılık yağmurlar yağsa,
Ardından gök gürlerse, etrafa havai fişekler saçılrsa,
Korkudan sığınsan bana, koynuma kilittensen,
Anahtarı kaybolrsa, bulunmasa.

Gözümü bir yumsam, bir daha açmasam,
Sonsuz bir uykuya dalsam,
Kaybedecek neyim kaldı ki?
Razıyım, çıkmasam da olur sabaha.
Nasılrsa ölümlü değil mi dünya?
Okunsun ezanım, kılınsın namazım,
Ben, ölmekten hiç korkmadım.
Huşu içindeyim, seninle murada erdim,
Allah'ıma her gün dualar ettim,
Cennet gülüm bir tek sen olarsın.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04 Ekim 2013- Antalya-Saat: 23.58

Vecdi Murat Soydan

Çalığışu

Çalığışu misali daldan dala atladın
Bir ileri bir geri, amma da çok zıpladın
Hünerli cambaz gibi, ip üstünde oynadın
Be insafsızın kızı, işin gücün dalgaymış

Sanki tektin cihanda, eşin benzerin yoktu
Sürüsüne bereket, hayranların pek çoktu
Yalancı gülüşlerin, arı misali soktu
Be insafsızın kızı, işin gücün dalgaymış

Bilmezsin, sormadın sen, sevdanın sancısını
Gönül evime taktın hasret prangasını
Vurdurdun helal olsun, delilik yaftasını
Be insafsızın kızı, işin gücün dalgaymış

Yalanları dolanları dilinle ballandırdın
Don vurmuş ağaçları sihrinle dallandırdın
Sultan Murad'ın bile tahtını sallandırdın
Be insafsızın kızı, işin gücün dalgaymış

Kaldın ortada işte, haline bak da ağla
Büyük söz etme sakın otur dilini bağla
Pişmanlık fayda etmez, şimdi bağrını dağla
Be insafsızın kızı, işin gücün dalgaymış

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01/05/2004- Eskişehir/Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Çamura Düşen Simitler

' Simateee.. taze,gevrek simitlerim varrrr... '
' Ver bakalım bana şurdan bir simit ' dedim.
' Vereyim abi ' derken, gözlerinin içi güldü,
İndirirken kendinden büyük tepsiyi, başından düşürdü,
Kalan sekiz, on simit de çamurun içine...
Başladı yerden bir bir toplamaya...
' Dur... ' dedim, ' dur! '
Ağlamaklı gözlerle bana baktı,
' Ne yapacağım ben şimdi? gitti tüm kazancım... '
' Üzülme sen, sakın ola ki ağlama,
Çocuklar ağlarsa, nasıl mutlu olurlar? '
Yerdekiileri toplamaya devam etti..
' Yardım edeyim sana, ama sakın tepsine bunları koyma? ' dedim.
Çamurun içinden birlikte çıkardık,bir ağacın dibine koyduk...
' Bak bakayım bana, gül bakayım şimdi ' dedim.
' Gülmek mi? bu durumda mı abi? ' dedi.
Cebimden bir onluk uzattım,
' Sen yeter ki gül çocuk, bu gün de sigara içmem.' dedim.
Çocuklar gibi sevinen iki kişi vardı..
Biri ben, biri o.
En çok kim sevindi dersiniz,
Feragat ediyorum kendimden,
Tebessüm en çok da çocuklara yakışır...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/10/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Çapkın

Dedim,
Pek de güzelsin, müsaade et de tanışalım,
Kısa yoldan konuşup, anlaşalım.

Dedi,
Uzak dur benden, zorlama şansını
Nefsine hakim olursan, açarsın bahtını.

Dedim,
Mis gibisin, biraz da havalısın,
Tut elimden, amma da tafralısın.

Dedi,
Hayranım pek çoktur, sırada taliplilerim var,
Hatırın kırılmasın, gel akşama, çaresi var.

Dedim,
Canım seni çektir, bir kereden ne çıkar?
Söylesene, seninle olmaktan kim bıkar?

Dedi,
Alacaksın beni sabırlı olacaksın,
Sıranı beklersen, bana sahip olacaksın.

Dedim,
Sıra mı gelmez bana, seni şimdi alır giderim,
Kaç kuruşsa veririz, parasını peşin öderim

Dedi;
Dağdan mı indin ayı! , biraz medeni ol,
O kadar da uzun boylu değil, ağır ol.

Dedim,
Hep benimle ol, pek tatlısın
Değerine paha biçilmez, işvelisin nazlısın.

Dedi,
Zamanında gelersen beni erken alırsın,
Yoksa, bir başına sap gibi ortada kalırsın.

Dedim;
Kalmadı mecalim, her vakit kal yanımda
Gitme iftar da da sahur da da.

Dedi,
İstedğin olsun, artık seninim
Bir şartım var, zamansız yeme beni, incinirim.

Dedim,
Vakit bir gelsin, seni şapur şapur yiyeceğim,

Üzerine de bol bol su içeceğim.

Dedi;
Afiyet bal şeker olsun,
Az ye de gözün gönlün doysun.

Dedim,
Adını bağışla, tanışık olalım,
Her gelmemde seni tanıyayım.

Dedi,
Adıma derler ramazan pidesi,
Her şeyden tatlı olur, beni beklemesi.

Vecdi Murat SOYDAN
14/08/2011-Saat: 11.15- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Çengelli İğne

Değil seni görünce,
Hayalin her aklıma geldiğinde,
Gözlerim kararır,
Tansiyonum tavan yapar,
Kalp ritmim bozulur,
Nabız atışlarım yükselir,
Nefes alıp vermelerim zorlaşır,
Damar yolum filan bulunmaz benim,
Her yanımda seninle dolu olur,
Lanet olsun!

İşte o zaman,
Zamanla olmaz işim,
Az soluklanmak için,
Olduğum yere çöker kalırım,
Dokunmayın kimseler,
Birazdan geçer,
Geçer geçmesine de,
Yürüdüğüm yollardan da geçseydin,
Ulan ben şimdi,
İçinde senin olmadığına zamana da,
Sensiz adım attığım tozlu, topraklı yollara da,
Ayağıma takılan karaçalılara, çakıl taşlarına,
Kanat çırpıp uçan kuşlara da,
Nasıl küfür etmeyeyim?
Taşlar un ufak olacak,
Karaçalılar toprağa karışacak,
Kuşlar elbet ölecek,
Mevzu bahis hiç birisi değil,
Ben kafayı yemiş, üşütük, bir yanımda engelli,
Sen canımdaki çengelli iğnem,
Sana bir şeycikler olmasın,
Tenin toprak olmasın,
Acına dayanmamam,
Kokun toprağımsun,
Yağmurlarla gel,
Karla gel,
Rüyalarım gel,
Yeter ki gel,
Gel işte, yorma beni,
Bereketin olsun...

Kendime bile fazlalıkken,
Ya beni şimdi azat et,
Ömrüm seni aramakla geçsin,
Ya gözlerine sürgün et,
Seninle yaşlanayım...
Kanata kanata kan bırakmadın sinemde,
Söylesene be çengelli iğnem,
Seni candan öte hangi deli sevebilir,
Aynı kalpte kendinden önce,
Seni hangi korkak zibidi yaşatabilir?

Şana hangi şair bozuntusu benim gibi şiirler yazabilir?
İster kafayı sıyırmış olsun, ister akli başında,
Hangi ressam seni benden daha güzel çizebilir?
Ve hangi çılgın aşık depderin bir tutkuyla,
Böylesine delicesine tek yürek bağlanabilir?

Görmesin kimseler ne seni, ne resmini,
Esti mi dinlemem, feriştağı gelse,
Allah çarpsın çekerim restimi,
Bir tane sokak köpeğı takılsa peşine,
Boğuşmayı, vuruşmayı bırak,
Kan davası güder gibi,
Peşin peşin ölümüne giderim,
Gölgeni dahi bırakmam kimselere...

Bu akılsız deli peşinden çok koşturdu,
Yazık, yok mu onun da canı,
Gel çatallı iğnem gel nefes ol bana,
Bak, konu senden açılınca da,
Kapanınca da, nabzım normale dönüyor,
Çok şükür gözüm şimdi açıldı,
Keyfim yerine geldi,
Yakın ol bana, uzaklara gitme!
Haydi yum gözlerini,
Ekşitip durma yüzünü,
Gözlerim gözlerine değmeli,
Sonra uzatmalısın allı ballı dudaklarını,
Hayali bile yetti,
İlaç gibi geldin şerefsizim,
Dolduralım kadehleri de,
Bir güzel şerefimize içelim,
Sonrası mı?
Çok rica ederim,
Ö kolay,
Kitle beni kendine,
Hiç ama hiç uyanmayalım,
Kiş uykusundan...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03-04 Şubat 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Çengi

Sokak köpeklerine paçamı kaptırır gibi,
Bir çengiye gönlümü kaptırmışım.
Aklımın yedi sülalesini o dakika,
Kendi ellerimle,
Hiç bedelsiz satmışım.
Çengi ki, ne çengi...
Öyle bir nazlı, öyle bir işveli ki,
Olmadık yerlerde kuyruk sallayan
Tam bir meydan çengi...
Bu kadın uğruna nice civan mertler,
Dünyalarını değiştirdi...
Nice zenginler bir gecede sıfırı tüketti.
İnsafı yok Allah'sızın..
İmanı da tatile çıkmış kitapsızın.
Vidansızın suç dosyası bir hayli kabarık,
Kansızlık parayla mı, seceresi bile karanlık...
Babası olsa acımaz, donuna kadar alır,
Adamı cascavlak ortada bırakır.
Teşbihte hata olmaz,
Kaşarlanmışın önde gideni.

Başıma öyle bir bela açtı ki sormayın,
Melek yüzlü şeytana uymuşum,
Resmen ayakta uyutulmuşum.
Ulan aklıma tüküreyim,,
Bir baltaya sap olmuşum da,
Adam olamamışım.
Yürek yangını başka yangına benzemez,
Bir kibrit çakımı zaman yüreğimin tutuşması.
Bu zilliyeye tutulduğumdan beridir,
Feryadım ayyuka, adım çapkına çıktı.
Vasiyetimi resmen kanımla yazdım
Kendi ellerimle kendi mezarımı kazdım.

Uzuvlarım toprak altında patlayacak,
Önce acılarımdan kendime yama yapacağım,
Sonra küllerimden yeniden doğacağım.
Biraz da hazımsızlıktan olsa gerek,
Avazım çıktığı kadar,
"Kahpe!" diye bağıracağım.
Yine duymazdan gelecek
"Başlatma" diyecek, çarkının feleğine...

Ulan kahpe felek,,,
Kimini zengin etti, kimini de kelek,,
Yıllardır sevda kafesinde mahpustum,
Hatırı büyük dedim,
Deli gönlümün hatırına sus pus oldum.
Sevilenin utanacağı yerde,
Yine ben mahcuptum.

Kör olası talih,,,,

Şimdi bir çenginin oyuncağı oldum.
Bilirim, bundan böyle, iki yakam bir araya gelmeyecek,
Köstebek misali körüm ya,
Gözlerim bir gün olsun "gün yüzü " görmeyecek...
Yarasalar misali gecelerle dost olup,
Kah meyhanelerde,
Kah sabahçı kahvelerinde sabahlayacağım
Düz yolda yolumu şaşıracağım..
Devran böyle sürüp gitmez ki..
Bana da doğacak güneş.

Ant olsun,
Ölmez de sağ kalırsam,
Günahlarıma kefaret niyetine,
Ruhumu da, bedenimi de,
Rüzgarlara savuracağım,
İşte o zaman huzur bulacağım.
Kararlıyım,
Bu kez faka basmayacağım...

Vecdi Murat SOYDAN
08/07/2011 -Saat 20:10-Isparta

SÖJSÖZLÜM SÖZLÜK:

çengi: Çalgı eşliğinde oynamayı meslek edinmiş kadın

secere: Suçlu, suç işleyeceği bilinen (kimse) .

faka basmak: aldatılmak, tuzağa düşmek

Vecdi Murat Soydan

Çıkış Kapısı

itişler, kakışlar, mide bulandıran ter kokuları arasında
kusacağım gelir, sudan çıkmış alabalıklar gibi hissederim kendimi
bir belediye halk otobüsünün, bir stadyumun ya da sinemanın çıkış kapısına ulaşmak
ve özgürlüğünü yeni kazanmış yılların mahkumu misali
hızlı adımlarla kendimi dışarı atmak beni ne kadar çok sevindirirse
yangın merdivenlerinin çıkış kapılarına ulaşamayıp ezildikleri yetmiyormuş gibi
yoğun dumanlardan zehirlenip pisi pisine ölenleri görmek
düşünmek, hatta empati kurup kendimi onların yerine koymak
bir o kadar üzer, canımı acıtır, yakar
bu bir film çekimi de olsa, reklam filmi de olsa fark etmez
oysa bu insanların tümü az önce gülüyorlar, dans ediyorlardı

ne vakit seninle dışarı çıkmayı hayal etsem
her yerde seni izleyen kör olasınca gözler vardı
ve ben o gözlerin her birini, hani elime o an biber gazı verseler, kör ederdim
güzel olan sendin evet, senden güzelini belki analar doğurmuştu da
bana tesadüf etmemişti ,güzele bakmak sevaptı, öyle diyorlardı arkadaşlar
ve tüm sevaplarım onların olsun da bana sen kalsaydın
utanırsın, belki başını yere eğersin , o güzel gözlerini bir daha göremem diye
şöyle doya doya adam gibi bakamadım da ona yanarım
seni izleyen hep bendim, bir gölge gibi peşinden koşan ben
senin olduğun her yerde sadece ve sadece ben olmalıydım
bensiz sen de bir hiçtin, ama bunu senden hep gizlemiştim
ya da bilmiyorum, sensiz bir hiçken, seninle tamamlandığımı sanan
bir budala, bir geri zekalı, bir salak, ya da bir ahmak olmalıydım
gerçi bu kelimelerin biri bile bana fazla gelirdi
o halde sen bütünün hangi parçasıydın, bana sorsaydın
en çok da kalbime yakışırdın
ya da ben parçalı bulutlu yokluğuna ağlarken
sen ahmak islatan güneş yağmurlarıydın

mesela şurada oturup birlikte dondurma yemiştik
sen ve ben, yani eşittir, ikimiz diyeceğim de
sen yerken ben izlediğime göre
mantık hatası doğruydu, matematiksel işlem yanlıştı
ya da sen hep doğruydun, yanlış olan bendim
bana sorsaydın itiraf ederdim
mesela derdim ki, bitmesin ulan dondurman
eriyecekse de erisin, külahından deli gibi taşsın, ellerine bulaşsın
sakın yıkama suyla, sabunla
öpe öpe dudacağımla temizlerim
olmadı, kedilerin patilerini yaladıkları gibi
yalardım açıkçası dondurma niyetine ellerini
zannınca çok çirkin bir görüntü olduysa da
mantık arama, yok bende, gerçeği bu
ama bilmeni isterim ki,
cebimde senin için kolonyalı mendilim her zaman olurdu

vanilyalı, karamelli, çilekli, sade, ne fark eder ki neli olduğu
alt tarafı dondurma işte, üst tarafında ellerin vardı

birak erisin, aksın baştan aşağıya
aşağıdan yukarıya sana bakan bir çift göz benimse
kaşlarını, gözlerini, dudaklarını, saçlarını heceleye heceleye
sabaha kadar okuyan da yazan da mantık olarak ben olurum

şu durak var ya şu durak,
lanet olası otobüs erken gelmesin
seni rahat rahat göreyim diye
az mı dualar etmişim içimden
hele dokundu mu kalabalıklar içinde birisi kirli elleriyle
ve baktı mı pis bakışlarıyla
dışından sövmek gelse de
bir defa yanımda sen vardın
iki defa susardım
ve kana kana içmek isterdim seni

elinden tutan bendim, siper olan ben
rahat çıkalım diye en arka kapıdan
herkesi çığneye çığneye koşar adımlarla sana yol açardım
aklıma tüm çıkış kapıları gelirdi de
kalbinden çıkacağım gelmezdi
bu kez yol veren sen oldun
her şeyin bir sonu vardı
sonumu hazırlayan kalbinde izim
teşekkür mü etsem, üzülsem mi bilemedim
her dondurma yediğinde beni kesin hatırlamazsın
ellerini temizleyen birini bulursan
sakın onu da kalbinden atma olur mu

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08-09 Mart 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Çiçek

<http://imageshack.us/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>ÇİÇEK</marquee></marquee>

Ağustos sıcaklığında vurulmuştum.
Ansızın ve nasıl olduğunu anlayamadan...
Buzdan bir kurşundu kalbime saplanan...
Kurşun erimedim, ben eridim...
Eridikçe, tükendim...
Bilmezsin sen!
Bir yaşayıp, bin ölmenin ne demek olduğunu.
Bilmezsin sen sevgiyi...
Tanımazsın hasreti.
Oysa insanı yaşatan, sevgiliye duyulan hasrettir.
Ömrü çürüten ise sevgisizlik.
Sevgiler öldüğü zaman,
İnsan da yarı ölüdür bir anlamda.
Sevgi; çiçektir aynı zamanda.
Susuz bir gül ne kadar yaşarsa,
Sevgisiz bir kalpte de,
İnsan, ancak o kadar yaşayabilir.
İnsan da mevsimdir bir anlamda.
Sadece çiçekler mi açar baharda...
Bazen bir gül...
Bazen deve dikenini misali,
Yaşamıyor mu insanoğlu da hayatta.
Dalından kopartılan bir çiçek,
Er geç solmayacak mı vazoda...
Ya kalbi kırılan insan...
Kopmayacak mı bir gün hayattan.
Göçmeyecek mi bu yalancı dünyadan.
Şimdi...
Şimdi, nerde, boynu bükük bir çiçek görürsen,
Ben geleyim aklına.
Vasiyetim olsun...
Çünkü sen,
Hem beni...
Hem sevgimi öldürdün.
Bir de...
Gönül bahçemdeki çiçeklerimi...

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Çocuk ve Hayalleri

Ayağında soğuk kuyu,
Kirli de olsa üstü başı,
Tertemiz huyu, suyu.
Elinde ağaç dalı,
Hayalleri masum, sıcak,
Çeviriyor dünyaları.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04 Temmuz 2013

Vecdi Murat Soydan

Çocukluğum

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Hayalimde kalan sen, neşeli çocukluğum
Şimdi seni nerede, nerede bulacağım.
İçimde bir acı ki, bende kalan yokluğun
Kiminle dövüş edip nerde cam kıracağım?

Siz, ey mutluluk dolu hatıraları açan,
Çember çeviren eller, seksek oynanan taşlar.
Kuş misali gönülde mazilere dek uçan
Her tahayyül edişte gözlerde ılık yaşlar
Yıllar ne çabuk gelip, nerelere gittiniz?
Şimdi benim mi bu koynumda yatan kadın?
Kırdığım oyuncaklar, siz şimdi nerdesiniz?
Oynanan evcilikler siz anılarımda kalın...

Muhip Erdener SOYDAN
09 Temmuz 1968

Vecdi Murat Soydan

Çok Hassas Dişler Bunlar Deneme Yazısı

'İnsanın neresi acıyorsa canı oradadır.' demişler. Kimlerin dediği çok önemli değil. Önemli olan bu acıları hepimizin az çok çekmiş olması. Konu acı olunca, ilk aklıma gelen kelime de haliyle 'iğne' oluyor. İğne kelimesi kadar bizi rahatsız eden başka hangi kelimeler vardır ki? Çocukluk yaşlarımızda başlayan bir korku bu. Koluma iğne yapacakları zaman daha iğnenin vurulmasını beklemeden, iğne acısını duyar gibi olur, sanki kolumda iğneyle dolaşacakmışım da acısı hiç geçmeyecekmiş gibi hislere bürünürdüm. Okul yıllarında iğne vurmak için beyaz önlükleriyle sınıflarımıza sağlık görevlileri gelir, sınıf öğretmenimiz kapıyı kapatır ve iğneden kaçışımıza mani olurdu. Kızlar bile kollarını açıp, korkusuzca iğnelerini olurken, benim sınıftan kaçıp gitmem yakışır mıydı? İğne girerken de, çıkarken de canım çok yanardı. Gözümü neden kapatıp, dişimi sıkardım ki? Bilmiyorum. Dişimi sıkardım dedim de, dişçiye gitmeyenimiz, diş çektirmeyenimiz de yoktur. Dişçi koltuğuna oturup iğne olmak fobisini hangimiz yaşamadı ki? Zamanla insan iğne acısına da alışıyor. Hele ki yaşamımızda o kadar acılar varken, gün geliyor iğne acısı devede kulak kalıyor. Hatta benim için iğne olmak zamanla fobi değil, hobi oldu.

Diş deyip de geçmemek gerekir, önemli bir konu. Bilmiyorum siz de dikkat ettiniz mi, bir insan için hayati önem taşıyan organlarımıza bağıntılı olarak atasözlerimiz ve deyimlerimizin sayıları da pek çoktur. Konuyu dişten açmışken, içinde "diş" kelimesi geçen deyimlerden bazıları: Diş geçirememek, diş geçirmek, diş gıcırdatmak, diş göstermek, diş kirası, dişe dokunur, dişinden tırnağından artırmak, dişini sıkmak, dişini sökmek, dişini tırnağına takmak, dişten artırmak vb. Atasözlerimize gelince; 'Toprağı işleyen, ekmeği dişler. İyi gitmeyince kişinin işi, muhallebi yerken kırılır diş. Dedesi koruk yer, torununun diş kamaşır. Beleş atın dişine, yaşına bakılmaz. Sarımsak da acı ama evde lazım bir diş' sayılabilir.

Dişlerimizin kıymetini ya çürüdüğünde ya da dişsiz kalan insanları gördüğümüzde anlıyoruz. Kendimi bildim bileli dişlerimi düzenli olarak fırçalarım. Sizde de oldu mu bilmem ama, dişimi fırçalamaktan dolayı zamanla bazı dişlerim hasar gördü ve çürümeye başladı. Çürümesin dişlerim diye özen gösterip düzenli olarak fırçalarken, diş fırçasına uyguladığım fazla basınçtan mı, yoksa diş fırçalama tekniğini doğru olarak bilmediğimden midir, alt çenemdeki üç dişim, zamanla çürümeye ve diş etlerimde açılmalar oldu. Diş doktorum gerekli müdahalelerde bulundu ve o bölgelere basit tabirle yama yapmak suretiyle dişlerimin çürümmesini önledi. Önledi ama, ben o dişçi koltuğuna her oturduğumda öldüm öldüm dirildim sanki. Hayır, dişçi koltuğu fobisi değil benimkisi. Sağlık olunca konu, istedikleri kadar iğne vursunlar bana. Diş sinirlerim bir de normal şekilde uyuşsalar. Kuvvetli morfin yapılması gerek bana. Benimkisi çok farklı bir durum. Ben, bir isterik gibi bir değil, iki değil, üç iğne vurulmasını istemişimdir diş doktorlarından. Neden mi? Anlatayım:

Yıllar önce dişimin birisi çürümeye başlayınca, diş doktoruna gitmiştim. Alt tarafı kanal tedavisi ve dişime yapacağı dolguyla dişim kurtulacakken, doktorun acemiliği bula bula beni buldu. Tedavi ederken, dişimi kırdı. Yahu kırılan bardak olsa, tamam. Haydi yenisini alırız. Gitti, kırıldı dişim. Parçalarını almak için bir de cerrahi müdahalede bulundu ki, düşündükçe hala beynime bir şeyler saplanır. Ne yaptıysa bir türlü uyuşturamadı. Diş inat eder mi, etti işte. Doktor hanıma can havliyle bağıriyorum 'Uyuşmadı dişim. Sinirime dokunuyor, sanki beynim yerinden çıktı. Durun, dokunmayın dişime!' Doktor hayretler içinde kalıyor. 'Nasıl olur, uyuştu ama dişiniz.' diyor. Bir kez daha tekrarlıyorum. 'Hayır, uyuşmadı, uyuşsa beynime bıçak girmiş gibi ağrı niye olsun? Yaptığınız tedavi sanki diş tedavisi değil, beyin ameliyatı.' diyorum. İkinci iğneyi vuruyor. Dilimi ısıriyorum, dudağımı ısıriyorum, ağrı hissetmiyorum, dilim dudağım ağızda sanki kocamanlaşıyor. Ama gelgelelim, diş sinirlerim yine

uyuşmuyor. Doktor kaldığı yerden tedaviye devam ediyor ama yine sinirime denk geliyor elindeki alet. "Durun lütfen.Yine uyuşmadı dişim. Siz bana en kuvvetli morfini vurun."diyorum yalvararak. Üçüncü kez iğne vuruyor. Bu kez uyuşuyor. Diş doktoru şaşkınlık içinde. Sanki ben yalan söylüyorum. "Meslek hayatımda ilk kez böyle bir şeyle karşılaşıyorum." diyor. Doğaldır, acemi olmasa dişimi yanlışlıkla kırmazdı. Durduk yerde dişten olduğum yetmezmiş gibi, bir de uyuşmayan dişimin ağrısını beynimde hissediyorum. Aman Allah'ım, düşündükçe hala beynim yerinden sökülür. Üç kez iğne yapılan ben, sokağa çıktığımda, sersem, sarhoş gibi yürümüşüm yollarda. Öyle bir uyuttu ki bu morfin, sabah bir kalktım, başım yerinde değil sanki. Dudağımdaki ve dilimdeki uyuşukluk üç gün geçmedi. sarhoş gibi caddelerde sokaklarda dolaştım durdum. Hani bu vaziyette polis beni görüp de, " Ne içtin sen? Dese, haklıdır yani.

Aradan yıllar geçti. Bahsettiğim bu yanlış diş fırçalama tekniğinden olsa gerek, dişlerimde çürüme, aşınma başlayınca soluğu yine bir diş doktorunda aldım. Eli hafif olur dedim, hanım bir doktor seçtim tedavim için.İnşallah bu kez tek iğnede uyuşur diye dua ettim ama nafiye. Uyuşmayınca doktor hanımı uyardım, dedim ki, "Benim dişim ancak üç iğnede uyuşur." Şaşırın tüm doktorlar da bana rastlıyor. " Nasıl olur bey efendi. Bu iğne, dişinizi uyuşturur." Bu kez dayanamadım, dedim ki, " Doktor hanım, denemesi bedava. Tamam, siz uyuşturuyorsanız, buyurun yapın tedavimi. Daha önceki yıllarda bir diş doktoruna gitmişim, gitmez olaydım, acemiliğinden dişimi kırdı, dünyanın acısını çektim, dişim bir türlü uyuşmadı da tam üç iğne yaptı, ancak uyuşturabildi." Doktor hanım, beni dinledi mi, yoksa dinlemiş mi göründü, orali olmayıp eline aleti edevatı aldı, sanki inşaata başlayacak. Elindeki alet diş sinirlerime öyle bir dokundu ki, beynim yerinden zonkladı. Sanırsınız ki, değil diş tedavisi, bu bir beyin ameliyatı ve bu işlemi morfinsiz yapıyor. O derece gözüm karardı. Dünya başıma yıkıldı. O acıyı tarif edemem, ancak yaşayan bilir.

' Size demiştim, durun lütfen, durun! Ben kime ne anlatıyorum yahu! " Doktor hanım durdu. Bakışıyoruz. Sinirlerim iyice bozuldu. Hani bir de uyuşsa amenna. Hayır, güleceğim, gülemiyorum. Ağlamak da kocaman adama yakışmaz. Ama öyle bir canım yandı ki, şimdi kadına da mahcup oldum. İğneden korksam, iğne yaptırmam. Korkmuyorum ki, tekrar tekrar iğne vurmasını istiyorum. Yeter ki şu baş belası diş sinirlerim uyuşsun. Tövbe yarabbim, ne komik duruma düştüm. Baktım, eline aleti edevatı tekrar aldı, direk dalacak. Can havliyle sesimi yükselterek dedim ki: " Bana iğneyi ya bir kez daha vurursunuz, ya da ben bu koltuktan kalkarım." Ne dese beğenirsiniz? " Buyrun, kalkın o zaman. Tedaviye devam etmeyelim. " demez mi? Yahu dişçi koltuğunda kuzu kuzu oturmaya devam etsem, biliyorum uyuşmadı bu sinirler. Reste restle karşılık verince, kalktım, gittim hastane bahçesine. Kendime moral veriyorum dışarda. " Sakin ol, diş tedavisi yarım kalmaz." Dinliyorum sözümü. Tekrar diş doktorunun kapısını çaldım. " Hanımefendi, bakınız siz biraz önce beni yanlış anladınız. Suç sizin değil, suç benim de değil. Suç, uyuşmayan dişimin. Lütfen, kaldığınız yerden devam ediniz, sizi kırdıysam özür dilerim. Diş sinirlerim uyuşmadı, beynim zonkladı, gözlerim karardı. Can bu" dedim. Sonunda bana hak verdi kadıncağız, " Peki, ne yapabilirim, siz söyleyin." Dedi. " Bana lütfen çok kuvvetli bir morfin yapın. " dedim. Başka bir dolaptan bir şişe daha aldı, ikinci kez iğne yaptı, çok şükür bu kez sinirlerim de uyuşturdu. Diş tedavim nihayete erdi.

Geçen gün de başka bir diş doktoruna gittim. Bu kez, dişimi çürüten, kırılan dişim. İğde yerken diş mi kırılır yahu? Kırıldı işte. Önemsemedim. Kırık mirik, zararı yok, kalsın dişim böyle dedim ama, iki yıl sonunda kırılan dişim, yanlardaki iki diş de çürütmeye başlayınca, soluğu tekrar diş doktorunda aldım. Daha önceki diş doktorlarım bayandı. Bu kez erkek olsun, kadınlara laf anlatmak zor, erkek erkeği anlar dedim gittim yanına.

Biliyorum ya tek iğnede uyuşmayacağını. Doktora durumu anlattım. "Bana çok kuvvetli morfin yapın, üç iğnede zor uyuşur dişim." dedim. Garip garip yüzüme baktı. "O neden o? Bir iğnede uyuşur dişiniz." Demez mi? Yahu şimdi ne denir bu söze? "Bakınız doktor bey, daha önce hep böyle oldu. Benim diş sinirlerim uyuşmuyor. Lütfen çok kuvvetli morfin yapın bana." dedim. Sanki hapçiyim ya da balıcıyım gibi bir de suçluluk psikolojisine sokmaz mı beni. Bereket versin, inandı bana da çok tesirli iğne yaptı, uyuşturdu dişim. Sonra icraatına başladı. Randevulu olunca, haliyle kapıda bekleyen hastalarını da düşünüyor doktor. Zaman önemli tabii. Önce tamponla sağ ve solda bulunan dişlerimi besledi ve tedavime başladı. Elinde hava üfleyen bir aleti dişimin yanına koydu, karga buruna benzeyen ince bir aletle de çürümeye başlayan iki dişimi temizledi ve dolgu yaptı. Sonra da, yıpranan diğer üç dişime yama yaptı. Tükürüğünüz birikiyor ve tükürme ihtiyacı hissediyorsunuz. El hareketimle, tükürmek istediğimi söyledim ama nafi.. 'Tükürmek yok, az kaldı, biraz sonra bitecek' dedi. Doktor da haklı. Tamponla beslediği pamukları plastik kokan naylon eldiveniyle almak, aleti edevatı dişimden çekmek zaman kaybı onun için. Mecburen tükürüğüm dilimin altında sanki kuyu oluşturdu. Bu işlemler sanki bir işkence. Sabredip de diş tedavim bitince bu kez morfinden dolayı oluşan ağrıların geçmesini bekledim. Eve geldiğimde yine dayanılmaz baş ağrılarım başladı. Derin bir uyku iyi geldi. Sabah kalktığımda diş ağrılarımın eser yoktu. Dişleri de hayata benzetirim. Zorlu mücadeleyi kazanan bir sporcu gibi insan mutlu oluyor.

Şimdi dişim mişim ağrıyorum. Diş mühim bir parçamız. Tek uyuşsun da, isterse on iğne vursun. Uyuşmayınca tam bir işkence. Dişlerinize iyi bakınız.

Kalınız sağlıklıla..

Vecdi Murat SOYDAN
08/11/2015- Saat: 02.11- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Çorba

Ne bileyim tadilat filan yapınca,
" Çadır falan kurup dışarıda yatın, zordur bu işler,
Adam tutun çalışsın, eve de uğramayın " dedim..
Ablam mimarmış, baltayı taşa vurdum iyi mi?
İç dekorasyondan ben anlarım, dış dekorasyondan o
desem, ya iç mimarsa?
Bu " o " da sıfır gibi oldu, büyük karakter mi yapsam acaba?
o nun yanına nokta koysam, yanlış anlaşılacak...
Nereden girdim bu konuya ya...
Çıkamadım vallahi karıştı her şey, çorba oldu...

Mercimek çorbası favorimdir,
Hava soğuksa tarhana da iyi gider,
Tembel kadınlar, hazır çorba yaparlar,
Daha tembelleri, gider dışarıdan alırlar,
Uyuz kocaları da, karılarıyla övünürler....

Aldık başımıza belayı,
İyice çorba olsun,
Başlık aldatmasın, çorba tarifi vermiyoruz,
Çıkın şimdi beş lira...
Güldürdüm ya...
Gülmeyenlere para iadesi garanti...
Şimdi doğru mutfağa, marş marş...
Hayır o değil de, yemeğiniz ocakta yanacak,
Kocanız dövmesin sonra sizi,
Ya da önce dövsün sonra sevsin...
Buyurun işte, ne ararsanız var şiirde,
Acısı bol sebze çorbası oldu,
Afiyet olsun...
Bahşişi masaya bırakın lütfen...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/04/2016-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Daha Önce Nerelerdeydin

Yıllar önce görmüştüm seni.
Tamam demiştim kendi kendime,
Dengimi şimdi buldum!
Sabahleyin uyanınca anladım ki,
Gerçekle rüyayı birbirine karıştırmışım...

Rüyalarımın bir tanesi,
Ruhumun gül tanesi,
Zaman durmadı,
Dünya durmadı,
Ben durmadım,
Yaşantım seni aramakla geçti,
Günler ayları kovaladı,
Ben de seni.

Yine de erişemiyordum,
Ne hayaline ne de gerçeğine,
Dermanım kesildi seni kovalamaktan,
Canımdan usandım, kırıldım, döküldüm, yoruldum,
Lakin gönül usanmadı seni aramaktan...

Yıllar sonra tesadüfen yolda rastladığımda sana,
Sanki kalbim durdu,
Aklım durdu,
Ben durdum...
Seni ilk gördüğüm yerde,
İki laf etmek isterdim seninle,
Çirse de başım bin bir belaya, derde.,
Ölüme bile giderdim seve seve...

Kimdin? Kimlerdendin? Nereden geliyordun?
Nereye gidiyordun böyle koşar adımlarla?
Yıllar önce rastlamış olsaydım sana,
Cevap verirdin sen de sorularıma.

Buldum dediğimde ben de dengimi,
Bir darbe de felek vurdu.,
Şimdi zaman bitti,
Dünya bitti.,
Ben bittim...
Düşünüyorum da,
Kimden aldım acaba bu gönül ahını?
Hep sormak isterdim sana,
Daha Önce Nerelerdeydin?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01/05/2004, Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Dargınım

Gül endamlı bakışım
Nerdesin canım aşkım
Seni bana vermeyen
Yıllara da dargınım

Muradımsın, arzumsun
Ekmeğimsin suyumsun
Seni bana vermeyen
Feleğe de dargınım.

Kanadım kırıldı bak
Aşkın od'unu sen yak
Seni bana vermeyen
Zamana da dargınım

Tomurcuksun, bir gülsün
Haydi gel, yüzüm gülsün
Seni bana vermeyen
Yollara da dargınım.

Ok saplandı bağrıma
Dokunma hiç yarama
Seni bana vermeyen
Ellere de dargınım

Gönlüm yangınlarda yar
Bütün cihan bana dar
Seni bana vermeyen
Aleme de dargınım.

Vecdi Murat SOYDAN
23/05/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Dedi-Dedim 1

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img123.imageshack.us/img123/1564/animation122mq0uy4rl5.gif'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Daha Önce Nerelerdeydin?
</marquee></marquee>

Dedi:

Diline kelepçe vurulmuş sanki,
Hem suskunsun, hem düşünceli.
Gözlerinden anlıyorum diyemediklerini.
Haydi itiraf et, sen birini seviyorsun.

Dedim:

Onu bir gördüm, aklım karıştı.
Sanki, elim ayağıma dolaştı.
Uğruna; Murat, itlerle az mı dalaştı.
İtiraf ediyorum: kahretsin! Ben birini seviyorum.

Dedi:

Cesaretin mi yok, kimden korkuyorsun?
Sevgini boş yere gizliyorsun.
Yazık! Kendine eziyet ediyorsun,
Haydi itiraf et, sen birini seviyorsun.

Dedim:

Sevmenin yaşı yok, mekanı yoktur.
Derdim bir değil pek çoktur,
Sevdiğim yoksa Sultan Murat da yoktur.
İtiraf ediyorum: kahretsin! Ben seni seviyorum.

Vecdi Murat Soydan

Dedi-Dedim 2

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img212.imageshack.us/img212/2953/138394119220072122123wgtu2.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Dedi Dedim
</marquee></marquee>

Dedi;

Kuşlar kanatsız uçamaz
Balık susuz yaşayamaz
Ağacın aşığı topraktır
İnsan sevgisiz olamaz.

Dedim;
Gönlüm garip bir kuştur,kanadım sen ol,
Mahzun yüreğime neşe dol,
Benim de aşığım sensin
Uykusuz gecelerime sen çare ol.

Dedi;
Gözüm başkasında, kalbim seninle olamaz.
Bir gönülde iki kişi yaşayamaz
Kimse boş hayalle avunamaz
Git artık üzme beni.

Dedim;
Göz gördü, gönül seni sevdi
Varlığın varlığıma can verdi
Sayende ruhum murada erdi,
Gel artık öldürme beni.

Dedi;
Herkes kendi yoluna gitsin
Bu sevda da burada bitsin
Gönlün hayalimle yetinsin
Git artık üzme beni.

Dedim;
Benim yolum seninledir;
Sevgin her an içimdedir.
Derdim hep kendimledir
Gel artık öldürme beni.

Dedi;
Sen şansını çoktan kaybettin
Daha önce neredeydin?
Bana yıllar önce gelecektin
Git artık üzme beni.

Dedim;
Bil ki, sensizlik sonum olur,

Aşkın içimde yanan bir kordur,
Kalbim, neşesini seninle korur,
Gel artık öldürme beni.

Dedi;
Sevgin gönlünde yaşasın,
Benim başımda tatlı bir belası,
Sen üzülme, artık başkaları ağlasın
Git artık üzme beni.

Dedim;
Bir çaresi yok mu derdimin
Bilsen her gün nasıl eririm
İste dünyaları veririm
Gel artık öldürme beni.

Dedi;
Unut beni bitsin derdin
Gönlüme hep keder serdin
Sevgiden başka bana ne verdin?
Git artık üzme beni

Dedim;
Aşkın sonsuza kadar benimledir,
Hayalin, ruhumla bütünleşir,
Bu dünyada olamadık ama,
Ahirette inşallah benimlesin.

Dedi;
Nasıl istersen öyle olsun,
Yüreğin hep sevgiyle dolsun
Sen de içimde yanan bir korsun
Git artık üzme beni.

Vecdi Murat Soydan

Defolun!

Bu kopası ayaklarım hangi derdin peşinden gitmiş,
Kör olası gözlerim hangi cehennem dibine düşmüş,
Bu kırılması ellerim hangi tabuta değmiş,
Hangi kor ateşte yanmış bedenim,
Ah ulan ben nasıl ah etmeyeyim,
Kimi öpmüş peki azgın denizlerle boğuşan dudaklarım...

Sahi, siz kiminle dans ediyorsunuz kuzum?
Kiminle gülüp, kiminle eğleniyorsunuz?
Siz gelirken ben gidiyordum,
O yolları bana sorun!
Attığınız dikenler canımı acıtmaz,
Sizi kendi ayıplarınızla baş başa bıraktım,
Hacminizi de biliyorum,
Boş tencereden çok ses çıkar...

Ben şimdi nasıl sövmeyeyim alayınıza birden,
Sizin yüzünüzden bu kaçınıcı intiharlarım,
Güneş doğmadan önce içimin öldüğü,
Bu kaçınıcı sabahlamalarım,
Bu kaçınıcı kendi kendimle konuşmalarım?

Bu kaçınıcı kaçışlarım kendimden,
Bu kaçınıcı vazgeçişlerim...
Ah ulan ölmeyi bile beceremiyorum,
Beni canımdan bezdirdiniz,
Kafama bir kurşun sıkmayı denesem,
Geri teper namussuz silah.

Kimim ben, varlığım nerede?
Yaşayan bensem ruhum nereye gömülmüş?
Aynalara bile bakasım yok,
Kim bu adam diye kendime sorasım var...
Daha dün 'adam değilsin sen 'demişti çatlağın biri,
Bu gün 'ruhsuzsuz' diyen suratsızın birine de rastladım.
Ah ulan, gerçek ölüm bu olmalı,
Bu laflar öyle yenilir yutulur laflar değil,
Dokunuyor kanıma,
Var bir çelişki de anlayamadım,
Oysa ismim nüfusta kayıtlı...

Kefen paramı hazır ettim,
Neme lazım ortada kalmasın cesedim,
Adamdan sayarlar sonra,
Kıymetleniriz,
Ondan sonra da oturup ağlarlar,
Şu çelişkiye bakar mısınız?
Birileri hangi yüzle diyecek,
' O adam değildi.'

Gerçi mezarımı daha satın almadım,
Pazarlık da yapmadım azraille ama,

İçimden bir ses öyle diyor
'Daha vakit var.'
Demek ki, yaşıyorum,
Demek ki, nefes alıyorum,
Şimdi sormaz mıyım,
Ö halde ben kimim?

Benimle muhatap olan sizsiniz,
Uzak durun benden!
Çekin arabanızı, ikileyin,
Yüz göz olmayın benimle,
İhtiyacım yok hiç birinize,
Ben kendime yeterim...
Ben böyleyim,sizin için değiştiremem kendimi,
Can çıkar, huy çıkmaz,güler geçerim,
Söylemediler mi size: delilere uyulmaz! diye.

Adam olmayanın mezar taşı olsa ne çıkar,
Bir gün ecel kapımı çalarsa,
Neye sevineceğim biliyor musunuz?
Hayallerimi çalamadığınıza,
Benimle oynayamadığınıza...
Gelmeyin istemem,sulamayın toprağımı,
Mezarıma çiçek de dikmeyin,paranıza yazık!
Dualarınız da sizlerin olsun nankör köpekler,
İhtiyacım yok hiçbirinize, defolun!
Riyakarlar, maskeli yüzler, şeytanlar!
Yalanlarınız kendi başlarınızı yesin...
Hayatı bana haram ettiniz,
Ellerim mahşerde yakanızda olacak!

Bilenler bilir,
Kimseye zararım yok benim,
Zararım kendime,
Ama gel gör ki,hep suçlanan benim,
Ulan madem adam değildim,
O zaman tükenen bu adam kim?
İşinize gelmedi mi,
Farklı dillerden konuşursunuz,
Siz beni anlayamazsınız,
Kıt aklınızla bana ceza mı verirsiniz?
Yoksa aklınız sıra beni bir başıma,
Yalnız bıraktığınızı mı sanırsınız?
Bu darbeler işlemez bana,
Sizden çok kuvvetliyim ben,
Çünkü 'sevgi' benim sermayem,
Sevgi dolu, aşkla dolu bir dünyam var,
Siz sevgiden,aşktan ne anlarsınız?
Yıkılın şimdi karşımdan,
Bizde,defolu mallar iade edilir,
Yüzünüzü şeytan görsün kahpeler!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01/12/2014-Isparta-23.45

Vecdi Murat Soydan

Değil mi?

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Mavi gözlerin semanın rengi,
Senin de adın Sema değil mi?
Billurdan farksız sesin ahengi,
Senin de sesin billur değil mi?

Benim önümden geçip giderken,
Niçin bakmazsın dönüp de bana?
Hiç laf atmadım, atarsam sana,
Bana küsersin, öyle değil mi?

Ah seni, Sema, yaktın kalbimi,
Kül eyleyip de attın kalbimi,
Deli divane ettin kalbimi,
Benden beter ol e mi.

İnce beline takmışsın kuşak,
Alıp kapına koy beni uşak,
Şahittir bize, yoldaki kavşak,
Dili olsa da söyler, değil mi?

Elinde sepet, önümden geçtin,
Yakacak gönül, beni mi seçtin?
Bakmayıp yüzüme, gönlümü deştin,
Sen de yanarsın öyle değil mi?

Pencereden sen bakarken, beni;
Unutmuş sandın, unutmam seni,
Gözüm açılır duysam sesini,
Sesim duydukça beter ol e mi?

Göz yaşım kanı durmayıp akar,
Bu garip seni, geç diye bakar,
Geçtiğın yola yığılıp yatar,
Geçtiğın yola eğil bak, e mi?

Bitsin artık bu derdim eşecek,
Yüreğim sızısı dağlar aşacak,
Kuzular kırdı hep meleşecek,
"Sema" diyerek öyle değil mi?

Muhip Erdener SOYDAN
21 Ağustos 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Deli Divane Gönül (Gölce)

Sürgünlerdeyim...
Ceza kesmiş sevgili.
Alışamadım.
Hüznümle başbaşaayım.
Duy sesimi duy!
Yokluğunda yastayım.

Karanlık her yer!
Ay doğmuyor geceme
Körebe oldum,
Gölgemin peşindeyim.
Tut elimden tut!
Dipsiz bir kuyudayım.

Kara sevdalım!
Gittiğin günden beri,
Kırıldı dalım.
Acımı katık ettim,
Şardım yaramı.
İnletme, bekletme yar!

Vazgeçilmezim,
Cihandaki nefesim.
Çığlık çığlığa,
Neşem ol, gönlüme dol.
Gitme bir daha...
Sensiz ölürüm, ölür!

Vecdi Murat SOYDAN
21/12/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Denizde Mehtap

Gözler mehtaba dalmış
Gönüller bir kuş gibi
Dalgacıklar çırpınmış,
Sevgili görmüş gibi...
Denizdeki mehtabı
Görenler ağlarmış
Mehtabı sanırlarmış,
Sudaki bir serabı...

Muhip Erdener SOYDAN
1963 yılı -Ankara

Vecdi Murat Soydan

Derlerdi de inanmazdım

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img65.imageshack.us/img65/8025/nesennedebenpd7.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>DERLERDİ DE
İNANMAZDIM</marquee></marquee>

Ağaçlar, ayakta ölürmüş,
Derlerdi de inanmazdım.
Sevdana düştüm düşeli,
Her gün ölür gibi yaşayışım,
Kim bilir, belki de,
Ağaçları yalnız bırakmamak içinmiş.

Vecdi Murat SOYDAN
15/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Dile Geldi

Benim canım kara gözüm
Her şeyimsin aşkım, özüm
Yemin olsun sana sözüm
Yürek sesim dile geldi

Seninleyken dünya baldı
Aşkın benden beni aldı,
Şu alemde neyim kaldı,
Yürek sesim dile geldi

Gözyaşlarım derya seli
Ruhum mahzun bahar yeli
Gönül olmuş, çoktan deli
Yürek sesim dile geldi

Senden önce hayat hiçti
Ruhum yalnız seni seçti,
Acılarım artık geçti
Yürek sesim dile geldi.

Vecdi Murat Soydan

Dilenci

Bildiğın gibi değil,
Sevdim, seni çok sevdim.
İşim, gücüm sendin,
Yendi beni fendin.
Gece gündüz düşündüm,
Köpekler gibi süründüm,
İşim gücüm çoktu,
Bahanem yoktu,
Yanına gelmeyi çok isterdim de,
Umudum yoktu.

Hasretin sardı,
Çıra gibi yaktı,
Kalbim vardı da,
Aklım yoktu.
Aşkınla tatlandım,
Gece gündüz şartlandım,
Şikayetçi olma benden,
Kalbinin kapısını çaldım.

Sevdam alev alev, kor kordu.
Kavuşmak imkansız, çok zordu
Dedim ki, 'Ulan, bu nasıl iştir?
İşin yoksa, kafa patlat, şişir.
Cefasını kendin çek,
Kendin ye, kendin pişir.'

Hasretin çok yordu,
Dinleneyim dedim,
Çimenlere uzandım,
Bir de senin ağırlığın çöktü,
Çanımdan usandım.
İçinde 'biz' li olan hayallere daldım,
Seni gizli sevmiştim, havamı da attım.
Hatta, rüyamda seni göremem diye,
Gözlerim açık yattım.

Çarpıldım, bölündüm,
Dörde katlandım,
Çaresi yoktu,
Derdim çoktu,
Arada kaldım,
Üstesinden gelirdim de,
Parçalarımı toplamakla meşguldüm.

Beni gözünde büyütme,
Ederi üç kuruşluk bir malım.
Denizlerde, rotasız salım.
Her şeyi geçtim de,
Tatlı gülüşünde takıldım.
Ayağım kaysın istedim,
Başım göğsüne düşün istedim.

Sevgim büyük, sanki dağdı,
Dertli başım, doruklarda kardı,
Geçmişimi düşündüm de,
Hüznüm en başa sardı.

Güya, kara toprak son durakmış,
Sorarım, 'kim gitmiş de, geri dönmüş? '
Bir de bana sorsalardı,
Besmele'den sonra sen gelirdin.
Her şeye eyvallah dedim de,
Senden başkası yoktu.

Derdim her şeyden büyük,
Canım, karıncadan küçük.
Bir nefeslik can üfürseydin de,
Muradıma erseydim,
Seni senden istedim,
Suçluyum, günahına girdim,
Bende hakkın çok,
Unutursam namerdim.

Şimdi ceza verdim kendime,
Kimse giremez gönlüme,
Sen yine de affet,
Hor görme beni.
Postunu önüne seren,
Bir garip dilenciyim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14/06/2013- Saat: 07.15- İsparta

Vecdi Murat Soydan

Dilim Kopsun, Adamlığım Batsın

Ateş yakarmış, deniz boğarmış,
Akrep sokarmış, kanser süründürmüş,
İnce hastalık öldürmüş,
Geçtim bunları, kafama takmadım da,
Geçtiğim yollarda bir tek sana takıldım,
Saçların senin olsun, bakışına çarpıldım,
Keşkelerin hükmü yok, etkisiz eleman da,
Aynaya baksaydın keşke,
Gözlerine en çok ben yakıştım...

Okuduğum kitaplarda, dergilerde, gazetelerde,
Kurduğum cümlelerde,
Öznelerin başında, yüklemelerin sonunda,
Hep sen vardın...
Gizli özne misali, kendimden bile,
Bile bile saklardım...

Söylemedim ki, söylemezdim adını,
Mektuplara adınla başlarım diye,
Kıradım kalemi, yazamazdım,
Yerin kulağı vardı, hainliklerin sonu yoktu,
Dilimi ısırır, dudağıma prangalar vururdum,
Bilseydim ki dilim ihanet edecek,
Oracıkta iğne iplikle kanlı canlı dikerdim...

Din, iman, vatan, bayrak,
Bir de Fenerbahçe aşkı en kutsallarımken,
Seni en sona koymak kanıma dokunurdu,
Şarkılarda, şiirlerde adın her okunduğunda,
Milli duygular içinde, coşkuyla zafer marşı dinlermiş gibi,
Tüylerim diken diken olur, canıma dokunurdu...
Benden başkası dinlemesin, okumasın diye,
Tümüyle telif haklarını satın alıp,
Hepsini bir güzel imha etmek isterdim...

Tüm çiçekleri ayırım yapmadan seviyordum,
Biliyordum ki özünde sen vardın,
Misk kokusu bile yanında kifayetsiz kalırdı,
Sen benim önüm, arkam, sağım, solumdun,
Pusulası bozuk Bandırma vapuru gibi,
Nereye gideceğimi şaşırılmıştım,
Bulamıyordum yolumu...

Deli deli rüzgar ol, es bana,
Fırtına, boran ol,
Savur at beni uçurumlardan aşağıya,
Kabuslar bile seninle güzeldir,
Rüyalarımın içinde yalnızca sen ol...

Hele yaklaş yanıma, yaklaş,
Sen sus! gözlerin konuşsun,
Çatlayan dudaklarımı ıslak ıslak,

Uzun uzun p, alıştır beni ölüme,
Gl tenine benim değsin,
Son kerecik zlemim dinsicin...

Dinsicin, imansın!
Vay anasına, durum bayağı vahim,
Durduk yerde durmadan neler söyledim,
İki kelimeyle kendimi mrtet ilan ettim,
Namazı bile kılınmaz böyle bir adamın!
Dilim kopsun, adamlığım batsın,
Ateşle fitilimi de, kıyametim kopsun,
Cehennemden nce,
Beni nefesinin sıcaklığı yaksın...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların şairi)
22/07/2016-İsparta, 00.30

Vecdi Murat Soydan

Diyemedim

Beni gözden çıkarmışsın,
Kutlamak lazım,
İyi iş başarmışsın,
Kolaysa özünden de çıkar,
Bütün yollar Roma'ya çıkıyorsa,
Mantık olarak sana da çıkıyor diyemedim,
Diyemedim...

Bastığın yollarda izini ararken,
Yerdeki kilit taşlarına takıldım,
Kaldırımlar mı beni çignedi,
Ben mi kaldırımları?
El ele, göz göze, birlikte, ikimiz,
Ne de güzel yakıştık diyemedim,
Diyemedim...

Dudaklarını büzüştüre büzüştüre,
Bu kalem okunur be yaaaa ! dedi,
İçimden, kız senin var ya,
Be yaaaa diyen dilini yerim bak dedim,
Tatlı dili bana lazım ya, vazgeçtim,
İyi dedim, oku, üfle, hatta hatim bile indir,
Sana yazan hep ben olayım diyemedim,
Diyemedim...

Bu kalem var ya bu kalem,
Bir tek sana yazar,
Bir tek sen oku, çünkü kalbim tek,
Sana atar, sana çarpar,
Dualarım ikimizi de korur,
Benden daha ne şiirler çıkar,
Çıkar çıkmasına da,
Karşıma hep sen çık,
Sen, bir tek sen,
Sen,
Gel,
Kalbim ölüyor,
Şimdi hatim indirebilirsin diyemedim,
Diyemedim...

Yol ayrımında,
Böl, parçala, yok et öyle mi?
Peşinde koşan bendim,
Akciğerlerim iflas etti,
Bunu da sen yaz! diyemedim,
Diyemedim...

Diyemedim, geldi dilimin ucuna da
Söyleyemedim,
İçimde terim soğudu ama,
Kalbimde sevgin, ilk günkü gibi,
Buharı üzerinde, taptaze, sımsıcak,

Diyemedim,
Kara bastım, iz oldu,
Haydi sil silebilirsen, diyemedim,
Diyemedim...

Kolumu kır, bacağımı kır,
Kalbimi kırma,
Sen yanımda olduktan sonra,
Karnım doyar, ruhum doyar,
Güneş doğar, ay doğar,
Tek bağımlılığım sensin,
Hayat canıma okudu,
Bir de sen okuma diyemedim,
Diyemedim,

Yaptığım en güzel iş,
Oturup en güzel şiirlerimi sana yazmak,
Ayağa kaldırtma, çıldırtma, delirtme,
Kırdırtma kalemimi diyemedim,
Diyemedim,

Veresiye bakkal defteri değil ki,
Kalemim ve kalbim,
Daima emrine amadedir diyemedim,
Diyemedim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
06 Şubat 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Diyemem

Seninle hiç bir Şey olamayız canım,
Seninle olamayız,
Sen, inle!
Diyemem canım,
Canım seninle,
Hiç bir Şey diyemem...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış AŞkların Şairi)
07/07/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Doğru - Yanlış

<a target=' _blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img166.imageshack.us/img166/2787/76dd1bf0fexz0.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>DOGRU-YANLIş</marquee></marquee>

Tek yanlışım,
Yanlış bir zamanda,
Yanlış bir mekanda,
Yanlış insanlar arasında,
Seninle tesadüfen tanışıp,
Kalbimdeki yasak duyguları yaşatıp,
Yaşatılan yanlışlıklar içinde,
Yanlışlıkla bulunmaktı.

Tek doğrum,
Doğru bir zamanda,
Doğru bir mekanda,
Doğru insanlar arasında,
Seninle tesadüfen tanışıp,
Kalbimdeki güzel duyguları seninle paylaşıp,
Yaşatılan doğruluklar içinde,
Doğru olarak bulunmak olmalıydı.
Bunca yanlıştan bir tek " Doğru " kaldı geriye,
S e v g i m

Vecdi Murat SOYDAN
06/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Doktor

'Bana bak doktor!
Az ve öz konuşacağım,
Durum vahim!' dedim,
Kırmadı hatırımı, sağ olsun, baktı...

' Alkolden, sigaradan uzak dur!
Dağlara filan çık,
Gez, toz, keyfine bak,
Zaman ayır kendine, zaman...
Şiir yazmasını bilmiyorsan, en azından oku...
Dört duvar arasına hapsetmişsin kendini,
Gelene reçete, gidene peçete,
Sana da yazık...

Haaa, unutmadan,
Şu suratsız hemşireyi de bir zahmet değiştir,
Bu bir defa gülmeyi unutmuş yahu,
Yok mu neşeli biri?
Gözün açılmazsa, gönlün açılsın,
Biter mi bu işkence?

Uğrarım zaman zaman,
Hadi bana eyvallah,
Sana da kolay gele' dedim,
Çıktım dışarı...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
13/10/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Dondurma

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img48.imageshack.us/img48/3719/kimsesizocuklarhb4.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>DONDURMA</marquee></marquee>

Parktaki çocuk gülümsüyordu çevresine
Bir elinde simidi, bir elinde kağıttan uçağı.
Kaydıraktaki çocuklara bakıyordu.

Yanında babası,
Babasının elinde, kağıt kalem,
Karalıyordu bir şeyleri, titrek elleriyle.
Düşünceliydi adam.

"Baba" dedi çocuk, dondurmacıyı işaret ederek.

"Bana dondurma alsana."

Birden yüzü ekşidi adamın.

Eli ceketinin cebine gitti.

Karıştırdı bir şeyleri.

Yutkundu adam.

Çocuk tekrarladı isteğini,

Baba duymazdan geldi.

Çocuk direndi, çekiştirdi.

"Hastalanırsın" dedi adam.

Çocuk ağlamaya başladı.

Şalya sümüğüne karıştı ağladıkça.

Yırtıldı ortalık.

Baba duymazdan geldi yine.

Kağıttan uçağına göz yaşları damladı çocuğun.

Simit elinden düştü.

Dondurma isterim diye tutturdu çocuk.

Adam düşünceli, adam çaresiz.

Çocuk inat, çocuk ağlamaklı.

Öturduğu yerden doğruldu adam

Çocuğuna sarıldı sımsıkı.

Yokluğun gözü kör olsun dedi içinden.

Çocuk sustu.

Adam, çaresizliğine, kara yazgısına ağladı.

Vecdi Murat SOYDAN

02/04/2007-Beylikova

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img230.imageshack.us/img230/4092/kimsesizpc2.png' border='0'/>

Vecdi Murat Soydan

Dostluk ve Arkadaşlık

DOSTLUK VE ARKADAŞLIK

Eskiden savaş yapılırken askerler gelebilecek herhangi bir saldırıyı kontrol edebilmek amacıyla sırtlarını bir ağaca, kayaya veya taşa vererek ok atarlarmış. Bu nedenle de sırta dayanan taşın ismi ARKA-TAŞ'dan ARKADAŞ şeklinde dilimize yerleşmiş ve bugün bile, güvenebileceğimiz bizi arkadan vurmuyacak olan samimiyetine güvendiğimiz kişilere verdiğimiz isim olmuş.

Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlüğü'nde "arkadaş" kelimesinin anlamı şudur: 1-Birbirlerine karşı sevgi ve anlayış gösteren kimselerden her biri, yâren. 2- Bir ortamda birlikte bulunanlardan her biri.

"Dost" kelimesinin anlamı ise: Sevilen, güvenilen, yakın arkadaş, gönüldaş, iyi görüşülen kimse.

Burada bence ince bir nüans var ve şu sonuç ortaya çıkıyor: Demek ki, her arkadaş aslında iyi bir dost olmasa da, her dost aynı zamanda bir arkadaşdır.

"Gerçek dostlar yıldızlara benzerler. Karanlık çökünce ilk onlar gözüdürler." demiş Napolyon. Bazen dostluklar, kardeşliğin bile önüne geçebilecek kadar güçlü olabilir. Gerçek dostluklar da işte böylesine sağlam temeller üzerine kurulmalıdır. Dostlar, hatalı gördükleri hususlarda birbirlerini uyarmalı ve daha çok hata işlemekten caydırmaya çalışmalıdır. Dostluklar vefa ile güçlenir ve taçlanırlar. Dostluk, insanların sahip oldukları en yüce duygudur. İnsanlar arasındaki en büyük güven kaynağıdır. Ancak önemli ve vazgeçilmez kuralları vardır. Dostluk; karşılıklı özveri ister, ikiyüzlülüğü sevmez ve yalanı bağışlamaz. "Eğer herkes dost sandığı kimselerin bir de kendi arkasından söylemiş olduklarını duysaydı, dünyada dost kalmazdı." demiş Blaise Pascal. Dostluk, zamana dayalı olarak güç oluşan bir değerdir. Gerçek dostluklarda vefa, saygı, özveri ve sevgi vardır. Dostluklar arasında hiçbir şekilde çıkar ilişkisi bulunmamalıdır. Böbrek yetmezliği nedeniyle hayatını kaybeden ve son günlerinde büyük acılar çeken Dünya eski satranç şampiyonu Bobby Fisher ölmeden önceki son anlarında yanındaki bir dostuna 'Hiçbir şey acıyı insan dokunuşu kadar hafifletmiyor' demiştir. Çek asıllı yazar Kafka'nın mutsuzluk ve yalnızlık içerisinde sürdürdüğü yaşantısında tek dostu Max Brod'muş. Ölümünde de bir tek o varmış yanında. Ünlü yazar ölmeden önce "Sevgili Max, son isteğim; benden geriye kalacak olan günlüklerimi, el yazmalarımı, benim yazdığım ve bana gelen mektupları, çizimlerimi ve diğerlerini okumadan yak" demiş. Ancak arkadaşı Brod bu son dileği yerine getirmemiş. Böylece, Kafka'nın ölümünden sonra yayımlanan eserleri 20. yüzyılda dünya edebiyatında kalıcı bir etki bırakmış oldu.

Yaşadığımız dünyada gerçek dostları bulmak o kadar zor ki. Arkadaşlık ve dostluk üzerine söylenen atasözlerimiz ve deyimlerimizde arkadaşlık ve dostluğun o sıcaklık, tarifsiz lezzetine vurgu yapılırken, bazen de en acı ilaç olarak karşımıza çıktığı ve bu durumun güven zedelenmesine yol açtığı görülmektedir. Örneğin bir atasözümüz "Dost sanma şanlı vaktinde dost olanı. Dost bil gamlı vaktinde elinden tutanı." derken, gerçek ve riyakar dostların ayrımını yapmış, iyi gün dostlarının "dost" olmayıp, bizlere hiçbir fayda sağlamadığı gibi, bir asalak misali bünyemize girerek bizlere zarar verdiklerini vurgulamıştır.

Gözlerinin ışığını çok küçük yaşlarda kaybeden, ancak manevi anlamda ışığını hiç kaybetmeden hayata tutunan, yüreği insan sevgisiyle dolu, hayat tecrübesi ve keskin zekasıyla sayısız eserler meydana getiren ünlü halk ozanı Aşık Veysel ŞATIROGLU "Dost dost diye nicesine sarıldım, benim sadık yarım kara topraktır..." demiş. Bilindiği üzere

toprakta her çeşit madde vardır. Kurşun, demir, bakır, alüminyum gibi elementler, kömür, petrol gibi madenler, çeşitli mineraller, özetle yeryüzündeki tüm maddelerin kaynağı topraktır. Kısaca, canlı madde ile cansız maddenin özü aynıdır. Kemiklerimizdeki karbon, kanımızdaki su, beynimizdeki fosfor maddesi toprakta da mevcuttur. Bedenimiz topraktan (balçıktan) yaratılmış olup, yine toprağa karışacaktır. Yaşayan bütün bitki ve hayvan türleri, öldüklerinde toprağa karışırlar ve onun bir parçası olarak bu dengede rol alırlar. Şu anlamlı sözü pek çoğumuz duymuştur. "Topraktan geldik, toprağa gideceğiz."

Bacon, "Kadın kocasının, delikanlılıkta sevgilisi, olgun çağda arkadaşı, ihtiyarlıkta da hasta bakıcısıdır." der. Bir anlamda kadını yüceleştirir bu sözüyle. Kadın, anadır, yarıdır. Sevenin gözünde baş tacıdır. Hz. Ömer (r.a) kişiye imandan sonra verilen şeylerin en hayırlısının salih kadın olduğunu söyler. Her şey sevgiyle başladığına göre, hayat arkadaşı olarak seçtiğimiz eşimiz de, bize güven veren, gönülden sevilen bir arkadaştır, sırdaştır, dosttur. Acaba hangimiz bunun bilinciyle eşimizle gerçekten bir dost ve arkadaşız. "Dostluk mantar yemeği gibidir. Zehirli veya zehirsiz olup olmadığı ancak yendikten sonra belli olur." diyor bir Uzakdoğu atasözü.

Konu dostluk ve arkadaşlıktan açılmışken, şu örneği vermek yerinde olacaktır: Aşk ve arkadaşlık bir gün yolda karşılaşmışlar. Aşk, kendinden emin bir şekilde sormuş:

"Ben senden daha samimi ve daha cana yakınım. Sen niye varsın ki bu dünyada? Arkadaşlık cevap vermiş: "Sen gittikten sonra bıraktığın gözyaşlarını silmek için."

Büyük düşünür ve şair Fuzuli, karşılaştığı hüsrانların ve uğradığı hayal kırıklıklarının yarattığı yılgınlıkla her ne kadar, "Dünyada dost yoktur dostlar! .." demişse de, sayıları az bile olsa gerçek dostluklar her zaman ve her yerde vardır. Bernard Shaw "Benim en iyi dostum terzimdir. Çünkü ne zaman beni görse, derhal o andaki ölçülerimi alır. Oysa bütün öteki tanıdıklarım benim hala eskisi gibi olduğumu düşünürler." derken, dostluğun asla eskimeyeceğini dile getirir. "Dost acı söyler" atasözünü duymayanımız yoktur. Aslında dost acı söylemez, doğruyu söyler. Doğru ise çoğu zaman acıdır, işimize gelmez.

Sözlerimi, Çanakkale Savaşı'nın o çetin şartlarında aşağıda yaşanan şu ibretlik hadiseyle bitirmek istiyorum.

Savaşın en kanlı günlerinden biri. Asker, en iyi arkadaşının az ileride kanlar içinde yere düştüğünü görür. İnsanın, başını bir saniye bile siperin üzerinde tutamayacağı ateş yağmuru altında bulunmaktadırlar. Asker, teğmene koşar.

- Teğmenim, fırlayıp arkadaşımı alıp gelebilir miyim?

Delirdin mi sen der gibi bakar teğmen.

- Gitmeye değer mi? Arkadaşın delik deşik olmuş. Belki de ölmüştür. Kendi hayatını da tehlikeye atma.

Asker ısrar eder. Israrına dayanamayan Teğmen:

- Peki... Git o zaman... der.

Asker o korkunç ateş yağmuru altında arkadaşına ulaşır. Onu sırtına alıp, koşu koşu siperine döner. Birlikte siperin içine yuvarlanırlar. Teğmen, kanlar içindeki askeri muayene eder. Sonra onu siperine taşıyan askere dönerek:

- Sana, hayatını tehlikeye atmana değmez, demiştim. Bak haklı çıktım. Bu zaten ölmüş der. 'Değdi teğmenim' der asker.

- Nasıl değdi? diye sorar teğmen.

- Bu adam ölmüş görmüyor musun?

- Gene de değdi komutanım. Çünkü yanına ulaştığımda henüz sağdı. Onun son sözlerini duymak dünyaya bedeldi benim için.
Ve arkadaşının son sözlerini hıçkırarak tekrarlar teğmene:
'Geleceğini biliyordum! ..'
'Geleceğini biliyordum! ...'

Dostça, sağlıcakla ve sevgiyle kalınız.

04/03/2011-ISPARTA

Vecdi Murat Soydan

Dudu

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi : 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

İki bebesiyen kaldı Dudu
Herifi çekip gitti nedense?
Er kısmı değil mi ki ya.
Ya açmadı, yakıştıramadı.
Ya takip takıştıramadı.
Gönlünce Dudu'sunu her halım
Ondan gitti.

Gün geldi Alamanya'ya gitti Dudu.
Satıp satıp değerlerini.
İki bebesini anasına bıraktı.
Besbelli oradaydı umudu.

Aylar geçti...
"Dudu geldi." dediler.
Tomofilnen dik bayıra çıktılar.
Delaanlılar sıram sıram oldular.

Bak sen kelli, ne gelişti o.
Uçuk yüzlü Dudu'da ne gülüştü o.
Bet, beniz yerine gelmiş,
O eski Dudu'yu sankim,
Cinler, periler almış.

Bebeleri koşuştular, çocukça.
Oydu her halım anaları açıkça.
Birini sarmaladı düşünün ıscak yerine.
Diğerini doladı arta kalan eline.

İpince sızılarla gözlerinde yaş,
Kucakladı hepten yavrularını.
Düştü bağrındaki taş...

Dindirdi içindeki
Her an çağlayan yası
Duymazlığa geldi,
Konu komşu fiskosu...

Sarı dudu evinin hayatında
Diz çöküp başını kaldırdı Yaratan'a
Sızım sızı hasretlik işte şimdi bitmişti
Çakır Ayşa'nın gızı
O gariban Dudu'cuk
Yad ellerde yitmişti...

Muhip Erdener SOYDAN

09 Mart 1978 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Duygu

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Saçlarını rüzgara verirdi kimi zaman
Güzelim alını tel tel dolardı
Aşk anıldığında,
Utandır, çekilir, solardı...

Bir "Duygu'm" vardı benim
Hisliydi hisli olmasına
Bazen hasret çekerdi
Ağlardı, "Duygu'cuğum" ağlardı...

Sevenler kavuşsun isterdi
Hasret zor gelirdi
Acıklıydı yaşamak
Acıklıydı sevmek onca
Ondan ki, gözleri dolardı...

Kendisince mahzun
Kendisince yalnız
Bir "Duygu'm" vardı benim
Ağustos akşamlarında yanar
Teşrin sabahlarında donardı...

Muhip Erdener SOYDAN
01 Eylül 1965 Çınar/ DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Dünya Hepimize Yeter

Gök mavi, güneş sarı,
Kar beyaz, kan kırmızı,
Kimin eline diken batsa,
Duyulan aynı sızı...
Acıyı bilenler için,
Ateş aynı ateş,
Düştüğü yeri yakar...

Rengârenk, bin bir çeşit,
Dalında açar çiçekler,
Kırlarda, bahçelerde,
Uçuşur arılar, kelebekler...
Yağmur aynı yağmur,
Toprağı bir kez öptü mü,
Mis gibidir kokusu...
Bakmasını bilenler için,
Gökkuşağının renkleri de bir...

Yazan öyle yazmış hayat ilmini,
Mimarı belli, ustası belli,
Değiştirilmesi teklif bile edilemez,
Vakti saati geldiğinde,
Her canlı elbet tadacaktır ölümü...

Nizam böyle sürüp giderken,
Ateşi bulan insanlık, özünü kaybetmiş,
Bitmez tükenmez ihtirasları yüzünden
Yeryüzünü ateşe vermiş...

Eşek arısı bal yapar olmuş,
Tazı kaçmış, tavşan tutmuş,
Aslan payını, tilki kapmış,
Kim bilir belki de bu yüzden,
Doğar doğmaz ağlıyor bebekler...

Bu işte bir terslik var, ama ne?
Sorsam cevap alamam,
Bahane çok...
Yaşasaydı babama sorardım,
Onu da kefenlediler...

Ülkeler, ırklar, diller farklı olsa da,
Aynı dünyanın çocuklarıyız,
Yok birbirimizden farkımız,
Anamız babamız da bir...

Özümüzde bir damla su,
Hamurumuzda aynı maya var,
Sevmesini bilenler için,
Tebessümün dili de ortak...

Dünyaya sevgiyle bakanın

Her işi güzel olur,
Niyeti halis olanın,
Kalbi de huzur bulur...
Kendisiyle barışık olmayan,
Başkalarını nasıl sever?

Vakit, öfkelerimizi toprağa gömme vakti,
Vakit, birbirimizi sevgiyle, muhabbetle kucaklama vakti,
Vakit çok geç olmadan,
Olmasın ayrımız gayrımız,
Düşünen insanlar için,
Bizleri yaratan Allah'ımız da bir...

Kenetlensin ellerimiz,
Sevgiyle baksın gözlerimiz,
Tek vücut, tek yürek olalım,
Güller açsın, gülsün yüzlerimiz,
Yeryüzüne sevgi tohumları saçalım,
Gökyüzüne barış güvercinleri uçuralım,
Filizlensin, yeşillensin, çiçeklensin dünyamız,
Yağmur olsun, güneş olsun, bereket olsun,
Yeter ki toprak olsun, bayrak olsun, vatan olsun,
Tüm çocukların isimleri,
Barış olsun, Sevgi olsun, Neşe olsun...
Her günümüz bayram olsun,
Paylaşmasını bilenler için,
Dünya hepimize yeter...
Yeter ki tüm insanlar mutlu olsun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
26/02/2016-İsparta, 00.15

Vecdi Murat Soydan

Dünya Tatlısı Güzel Yarım

Beni adam eden sensin,
Sana nasıl aşık olunmaz?
Kutsal emanetimsin,
Önünde diz çöküp, saygı duruşum ondan...

Dünya tatlısı güzel yârim,
Bakışın ceylanların ürkekliğini,
Gülüşün güneşin doğuşunu andırır,
Sıcacıksın,
Güneşi bir elime, seni diğer elime alsam,
Beni en çok sen yakarsın...
Rüyalarımda bir tek benimle,
Sarmaş dolaş sen yatarsın...
Ekmek, aş, su istemem,
Havan yeter,
Ab-ı hayatsın...

Tenin ipek kozası,
Gözlerin üzüm karası,
Ellerin pamuk tarlası,
Dudaklarına sıra gelmesin,
Sonrasına karışmam...

Güzelliğin dillere destan,
Sözlerin gönüllere ferman,
Görmezden gelme beni,
Ben de fena çocuk sayılmam...

Seni gördüğümde beri,
Kördüğüm oldum,
Ama kimseye bağlanmadım,
Sana bağlandığım kadar...

Açılsın yaralarım,
Kanasın, sana ne, can benim...
Bu kurumuş dal benim,
Sen keyfine bak...

Karıştırmam eski defterleri,
Bir saniye öncesi bile geçmiştir,
Yeter ki sen benden vaz geçme...
Kır dizlerini, ver ellerini,
Hele otur yanıma...

Şimdi beni iyi dinle, kapat gözlerini,
Sana bir sürprizim var
Diyebilmeyi ne çok isterdim...
Ve o tatlı tebessümlerini,
Bir daha, bir daha,
Bir daha görmek için,
Vallahi yüz bin kere yanına gelmek isterdim.

Anladım ki, bu kahpe dünyada
İkimize de huzur yok,
Sabaha kadar seni yazsam,
Şiirin biteceği yok,
Şen iyisi mi, al beni uzaklara götür,
İstersen ateşler içine at!
Sana bir tek ben kalkan olayım,
Ayırma beni kendinden,
Sende bir tek "ben" olayım,
Yanağında gamzen olayım,
Saçında tokan olayım,
Olayım işte, çok şeyin olayım,
Beyaz atlı prensin, gönül sesin,
Yakışıklı eşin, en güzel işin,
Her bir şeyin olayım...

Ya da aç kollarını,
Beni dalına as,
Orada kuruyayım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03/09/2015-Isparta- Saat: 23.35

Vecdi Murat Soydan

Dünyamsın

Sevdiğinin gözlerine uzun uzun baktı,
' Dünyamsın.' dedi.
Kadın gülümsedi,
Adam gözlerinden öptü,
Elini tuttu,sarıldı kadına,
'Çok mutluyum,
Şimdi dünyalar benim oldu.' dedi.

03/04/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Düş

Düşme...
Gözlerimden sakın düşme,
Avuçlarımdan kayan yıldız olsaydın tutardım,
Tutardım da, bir seni tutamadım kendimde...
Seni misafir etmek güzeldi de,
Ağız tadıyla bir kahve bile içemedik,
Ne vakit geldin, ne de çabuk gittin,
Sahi, sen yoksa düş müydün?

Düştün,
Ansızın düştün ellerimden,
Son kalan damlaları,
Zemzem niyetine içtim de
Sarhoş, günahkar oldum,
Vay halim duman,
Şu başıma gelene bak...

Düştük,
İkimiz de düştük yardım,
Sen öldün, ben hala aynı kefenle dolaşıyorum,
Bu kalabalık şehir ardımdan bakarken,
Ben bir tek seni arıyorum,
Yoksun,
Yoksulluğum artıyor,
Eksiliyorum,
Günden güne eriyen ben,
Dona vuran dallarımda,
Şeni yaşatmak için uğraşıyorum...
Ölümlere ağıtlar yakılır,
Önce kendimi yakayım diyorum,
Ne korkak bir adamım ki,
Peşin sıra gelemiyorum...

Karşıkı evde düğün var,
Davul zurna coşmuş,
Ağızlar kulaklarda,
Damat almış çitir gelini yanına,
Eller kınalı, çiftetelli oynuyorlar,
O gelini tabut içinde düşündüm de,
Ölüm ona da yakışmadı,
İyi ki kalbim var, seni yaşatan...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
28/05/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Düştün

Ulaşılmazdın, düştün...
Gönlüme nerden düştün?
Sevmeyi bilmiyorsun,
Çoktan gözümden düştün

25/02/2012

Vecdi Murat Soydan

Ekmek Parası

Benim her meslekten arkadaşlarım, ağabeylerim, tanıdıklarım var. Dilenciler haricinde herkesle konuşurum. Çünkü dilenciler çalışmayıp, kısa yoldan para kazanıp duygu sömürsü yapıyorlar. Onurlu bir insan dilencilik yapmaz, yapamaz. Ona buna el açıp, duygu sömürsünde bulunmaz. Şimdilerde dilencilüğün yeni bir türü yaygınlaştı. Bu tür dilenciler ellerinde birer mendil, yolda da yürüseniz, parkta da otursanız, karşınıza aniden çıkıyorlar ve sizi zorla sıkboğaz edip, "bir ekmek parası"na mendil satmak istiyorlar. Caddeleri, parkları, köşe başlarını mesken tutmuşlar ve kendi içlerinde de buralarını parsellemişler. Kimse kimsenin mıntıkasına girmiyor. Hastane önlerinde de durum aynı. Yanınıza birisi yanaşır ve yalvarır bir dille, hasta olduğunu, dönecek parası olmadığını söylüyor. Bizler asil bir milletin evlatlarıyız. İçimiz parçalanıyor bu duruma ve acıyoruz hallerine. Çıkarıp onlara para veriyoruz. Diyelim ki, o kişinin gerçekten de yol parası yok. Hangi il olursa olsun fark etmez, şehir içinde bindiği belediye otobüsü şoförüne durumunu anlatsa, o şoför gerçekten de mağdur olan o kişiye yardımcı olur. Şehirler arası otobüs terminallerinde zabita amirliği noktası vardır. Diyelim ki, gerçekten mağdur olan bu kişi, o zabita noktasına gitse ve durumunu anlatsa, yine kendisine yardımcı olacaklardır. Fakat amaç farklı. Amaç, kısa ve kestirme yoldan dilenerek para kazanmak.

Geçenlerde semt pazarından alışveriş yaparken de başıma geldi. 10-12 yaşlarındaki bir erkek çocuğu yanıma usulca yaklaştı ve benden bir istekte bulundu. İsteğini tahmin etmekte yanılmadım. "Okula gidiyorum, kitap, defter alacağım, yol param da yok. Bir ekmek parası verebilir misiniz acaba?" dedi. Daha önce bu çocuğu caddelerde de görmüştüm. Sadece benden değil, gözüne kestirdiği kişilerden de bu yolla para istemişti. Maalesef bu yaşta çocukların aileleri bu duruma göz yumuyorlar. Çünkü o çocuğu bu şekilde çalıştırarak (!) daha doğrusu dilendirerek kısa yoldan para kazanmak istiyorlar. Bazı dilenciler de, kucaklarında bir bebek, gelenden gidenden dileniyor. İçiniz acıyıp, duygusallık oluşunca sizde, çıkarıp üç beş kuruş veriyorsunuz. Hesap ettim de, günde bu yolla en az 30 kişiden para alsalar, ki ortalama bu da günde en az 50 TL'ye gelir. Çünkü en az para veren 1 TL veriyor, 5 TL, hatta 10 TL verenler de var. Bakıyorlar ki, muhatapları bir çocuk ve iyi niyetli olarak, sadakamız olsun, kazalar, belalar başımızdan gitsin diyerek fazla fazla para veriyorlar. Bu çocuğun ayda kazandığı para, ortalama 1.500 TL yapar ki, her aileden 2-3 kişi bu şekilde vicdanlı kişilerden para dilenseler, aylıkları en az bir genel müdürün aylığına denk gelir. Bu nedenledir ki; ben dilencilere asla para vermiyorum. Alın teri dökülmeden kazanılan para, toplumda kolaycılığı, tembelliği oluşturuyor. Maddi durumları zayıf olanlar, çeşitli nedenlerle işsiz kalanlar yok mu? Var elbette. Böylesi de en azından bulabildikleri işe girip ekmek paralarını çıkartıyorlar. Hem devletimiz bu konuda oldukça hassas. İl ve ilçelerde faaliyet gösteren Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları, kısa adıyla (SYDV) bu tür yoksul ailelere gıda, eğitim ve yakacak yardımı yapıyor. Belediyelerimiz de, muhtarlıktan alınan fakirlik belgesine istinaden fakir ailelerden su parası almıyor. Şimdi gelelim asıl konumuza: Üç beş ay önce bir amcayla tanıştım. Kendisiyle hemen hemen her sabah yolda karşılaşırım ve selamlaşırım. Hal hatır sorarım, kısa da olsa muhabbet ederiz. Ayrılma vakti geldiğinde de bana dua eder: "Allah işini, gücünü rast getirsin." der. Bu dua da bana yeter de artar bile. Abdestinde, namazında, kendi halinde sevimli bir ihtiyar Mehmet Amca. Bağ Kur'dan emekli olmuş. Dedim ki kendisine, "Çalışmak çok zor oluyordur sizin için. Emekli de olmuşsunuz. Şimdi evinizde dinlenmeniz gerekirdi. Yıllar zaten sizi yeterince yormuştur. Bir de milletin çöpüyle uğraşıyorsunuz. Allah korusun, her türlü hastalığa yakalanır insan." Dikkat ettim, kağıt topluyor Mehmet Amca. Nedenini sordum. Cevaben dedi ki; "Atık kağıtlar para etmiyor. Plastik ve teneke topluyorum. Biri sabah, diğeri öğleden sonra olmak üzere günde 2 kez bu işi yapıyorum. Evde oturmaktansa, kahve köşelerinde zaman öldürmektense, hem 3-5 kuruş para kazanıyorum, hem de spor oluyor benim için."

Gözüme tekerlekli arabasının içindeki naylon poşet ilişti. Çöpe atılan ekmekler vardı içinde. Hem de al içinden, afiyetle ye. O derece taze. Elimle de yokladım ekmeklere. Hayretler içinde kaldım. "Biz, bunun daha da bayatını evde yiyoruz ve hiç çöpe ekmek atmıyoruz." dedim.

Samimiyetimi ve açık sözlülüğümü anlamış olacak ki bana şu cevabı verdi: "Hayvanları olan bir arkadaşım var, bu ekmekleri ona veriyorum. O da karşılığında bana, yoğurt, süt veriyor. Hatta bir defasında kurbanlık koyunumu bile verdi. Bu ekmekleri çöpe atanlar, israf ediyorlar. Yiyecekleri kadar alsalar sorun da oluşmaz." dedi. Ben de esprili bir şekilde dedim ki; " Haklısın Mehmet amca. Ama onlar atacak ki, sen de yoğurt, süt yiyeceksin."

Sözün özü: Lütfen ekmekleri çöpe atmayalım. Sonuçta milli bir servet ekmek. Bayatladı diye ekmek çöpe mi atılır? Küflendi de attım diyenler de az ekmek alsınlar. Diyelim ki, az ekmek aldınız ve ekmek kalmadı evde. Ölmezsiniz ya, o gün de ekmek yemeyin derim. İsrâf hem yüce dinimizde de yasaklanmıştır. Akan suyun bile israf edilmemesi gerektiğini düşünen bir ecdanın torunlarıyız.

Selam ve dua ile. Sağlıcakla kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN
28/05/2015

Vecdi Murat Soydan

Ekmek ve Su Gibisin

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img241.imageshack.us/img241/9837/gokhan14rf7fu2.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>EKMEK VE SU
GİBİSİN</marquee></marquee>

Ekmek gibisin,
Sıcacık ve yumuşacık.
Su gibisin, saf ve temiz.

Ekmek ve su gibisin,
Acıkınca doyduğum.
Susayınca kana kana içtiğim.

Ekmek gibi kutsal sevgin.
Su gibi aziz.

Ekmek gibi, su gibi,
Sen, kusursuz.
Sana açım ben.
Sana susuz.

Ekmek gibisin.
Öpüp, başıma koyduğum.
Su gibisin.
Yüreğimi serinlettiğim.

Ekmek yoksa,
Su yoksa,
Fakirlik çoğalır dünyada
Rahatlık azalır.

Sen yoksan,
Derdim çoğalır benim
Keyfim azalır.

Ekmek yoksa,
Su yoksa,
Canlı yok alemde,
Hayat yok.

Sen yoksan,
Ekmek yok bana, su yok.

Vecdi Murat SOYDAN
02/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Elma Şekerim

Salınır bir hoş, bakışı güzel
Güller içinde yakışı güzel
Allah'ın lütfu, nakışı güzel
Biricik aşkım, elma şekerim

Endamı tatlı, dudağı ballı
Eli kınalı, yanağı allı,
Kekik kokulu, fistanlı, şallı
Biricik aşkım, elma şekerim

Neşe, can verir tatlı sözleri
Gönlümü yakar badem gözleri
İzi derinde, sönmez közleri
Biricik aşkım, elma şekerim

Sarar beline acem kuşağı*
Hızlıca koşar, iner aşığı
Onu görenler olur uşağı
Biricik aşkım, elma şekerim

Papatyadan taç yapar başına
Sürmeler çeker, güzel kaşına
Yeni girmiş yirmibeş yaşına
Biricik aşkım, elma şekerim

Vecdi Murat SOYDAN
26/10/2011-Isparta-Saat 18:20

salınmak:1-Yürürken uyumlu hareketlerle hafifçe bir yandan bir yana eğilmek,
2-raksetmek.

fistan: elbise, kadın elbisesi.

şal: Genellikle Hindistanda dokunan, özel motifleri olan değerli bir yün kumaş:.

Acem kuşağı: İran coğrafyasından gelen ve iplikten yapılmış bel kuşağı.

Vecdi Murat Soydan

Elveda Şarkısı

Sana yazdım bu şiiri
Seni sevmişim sevgilim.
Tutuşan bir lav, sönen bir kor olmuşum,
Dumanlarımı göklere savurmuşum.
Acı bana acı ki, acınla avunayım
Sensiz kalan dünyamı, hayalinle sarayım.
Çatlayan bülbül gibi, düşüp bir gün dibine,
Kalbimin atışını, yaprağına sarayım.

Güzel gözlerindeki bu elem, bu keder ne?
Mağlup oldum aşkına, canımı yine yine.
Bir lahzacık kollarım, seninle dolup sarsa,
Sanki bu kainatta, yaşarız biz o anda,
Kalplerimiz atarsa.

Gece rüyamda sen, gündüz hülyamda sen,
Sana kalbimi verdim, sen de kalbini versen?
Gece uykularım dağılıyor sevgilim
O an yanıma gelsen, desen bana " sev gülüm."
Bak bu gül seni, ne kadar sevecektir,
Belki de o anlarda, hüdaya erecektir...

Bu aşkı bir mabettir, gözlerin ise huşu...
Bu mabette huşuyla, ibadete dalmışım.
Birden yok olmuşsun sen, yapayalnız kalmışım.
Gel bana, üzme beni, seviyorum inan seni.
Beni böyle gördükçe, sakın hor görme beni.
Beni hor görüp de, bıraktığın o anda
Kalbim sanki duracak, ebedi olacağım.
Kuru yapraklar gibi, sararıp solacağım.
Savrulup bir rüzgarla, toprağa düşeceğim.
İşte senin aşkımdan, çürüyüp gideceğim.
Yazık değil mi bana, bu gençlik baharında.

Düşmüş bir yaprağım, işte savruldu düştüm
Sönmeyen aşk ateşinle, kavrulup yere düştüm.
Uzanan kollarımla, seni de yakalسام,
Bir düşmüşün halini, gözlerine anlatsam.

Elveda diyeyim de, son olarak sana ben
Büyük aşk hasretinle, senden ayrılırken ben...

Muhip Erdener SOYDAN
26 Temmuz 1962
[

Vecdi Murat Soydan

Emri Olur

Anasının gülü, gülüşü tatlı,
Peşinden koşturur onlarca atlı,
Aman görmeyin siz, pek şatafatlı,
Yanıma gel diyor, şimdi gidilir...

Ballı kaymak lokum, o yoksa yokum,
Dünyam kapkaranlık, çakıl taşı, kum,
Hele uzak kalma, bulaşsın kokum,
Koluma gir diyor, şimdi girilir...

Vuslata erenler mutlu olurlar,
Tılsımın gücünü ruhtan alırlar,
Birlikte gülerler, mesut kalırlar,
Gönlünü ver diyor, şimdi verilir...

Bitmesin bu gizem, hep yaşayalım,
Öp dudaklarımdan, iz taşıyalım,
Aşkta kaybolalım, biz ışıyalım,
Günaha gir diyor, şimdi girilir...

Altın, mercan, yakut, pırlanta, inci,
Sıra gelmez ondan, o hep birinci,
O varken yemem ki, eti, pirinci,
Benimle doy diyor, şimdi doyulur...

Onunla sevgimiz aşktan ileri,
Saatleri tümünden almalı geri,
Geçen vakitleri, saniyeleri,
İçinden say diyor, şimdi sayılır...

Özlenen ne güzel, işvesi güzel,
Kalpten kalbe yol var, sevgisi özel,
Tenime dokunan sihirli bir el,
Cennete gel diyor, şimdi ölünür...

Bitirdi, tüketti, kalmadı nefes,
Yaşananlar hülya olsa da enfes,
Gözümü bir açtım, içimdeki ses,
Kendine gel diyor, şimdi gelinir...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25/09/2017, 00.45, Isparta

şatafat : süs, gösteriş

gizem: aklın erişemediği ve dolayısıyla mantığa, akla uygun bir açıklaması yapılamayan, ne olduğu çözülemeyen, insana kapalı, saklı kalan şey, doğaüstü inanç doğruları.

Vecdi Murat Soydan

Ermeni Soykırımı Yalanı

Bilindiği üzere 1915 olaylarıyla ilgili Ermeni iddialarının inkârını suç sayan yasa tasarısı, akıllara ziyan bir kararla Fransız Milli Meclisinin ardından Senatodan da geçti. Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozynin desteğiyle gündeme gelen soykırımı inkâr yasa tasarısı, Türkiye'nin son dakikaya kadar yaptığı sert uyarılara rağmen onaylandı. 343 üyeli Senatodaki oylamaya sadece 68 senatör katılırken, açık oy sistemi nedeniyle birçok senatör vekaletle uzaktan oy kullandı.

Teklifin yasalaşması halinde, Fransada Ermeni soykırımının varlığını inkâr etmek suç haline gelecek ve inkâr edenler 1 yıl hapis ve 45 bin Euro tazminat cezasıyla yargılanacak. Fransız kanunlarına göre, meclis ve senatoda 60 senatör ve milletvekili, tasarıya itiraz edip iptali için Anayasa Mahkemesine başvurabiliyor. Umarız Fransa Anayasa Mahkemesi bu maksatlı ve hukuka aykırı sözde soykırımı inkar yasasını bozar da sağduyulu ve tarafsız hiçbir tarihçinin tasvip etmediği bu tarihi yanlıştan dönülmüş olur.

Sözde Ermeni soykırımı inkar yasasına destek veren Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy kimdir? Neden böyle bir girişimde bulunarak, tarihi gerçekleri olduğu gibi kabul etmeyerek, tarihi, tarihçilere değil de, siyasetçilere bırakmıştır? Bunun nedenlerini araştırdığımızda ilginç bilgilere ulaşıyoruz. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin kökeni, ortaçağda İspanyadan Osmanlıya sığınmış olan Sefarad Yahudilerine dayanmaktadır.

Gazeteci Yazar Ersoy DEDE bir yazısında Sarkozy'nin kökeniyle ilgili şu ilginç bilgilere yer vermiş: "Bugünkü Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, aslında bir Osmanlı torunudur. Hatırlarsanız, Sarko, seçim kampanyası sırasında 'Ben Selanikli bir Yahudi'nin torunuyum' demişti.. kendi vatandaşı tarihçi ve felsefeci Olivier Chartier ise, Sarko'nun kökeni ile ilgili olarak şu tespitte bulunmuştu; 'Sarkozy'nin anne tarafından olan dedesi Benedict Mallah, Osmanlıların kucak açtığı Sefarad Yahudilerindendi. Dedesinin kuzeni olan Ascher Mallah da 1900'de Galatasaray Lisesi'nden mezun oldu.' Ascher Mallah'ın 14 Temmuz 1900'de aldığı diplomanın isim hanesinde; 'Ascher Mallah Efendi', verildiği kurum hanesinde ise 'Osmanlı Eğitim Bakanlığı' yazıyor.. Anne tarafı böyle.. Baba tarafını da Macar tarihçi Sandor Mosony yazdı.. Mosony'ye göre Sarkozy'ler, Osmanlılara karşı savaşan 2. Ferdinand döneminde, Macar Kralı tarafından, asalet unvanı ve şövalye armasıyla ödüllendirilen bir aileydi. (1628) Mosony, Sarkozylerin Macaristan'daki köyü Allatyan'da bir şato sahibi de olduklarını, Sarkozylere ait şatonun 2. Dünya Savaşı'ndan sonra komünistler tarafından devletleştirilerek yıkıldığını açıklamıştı. Kilit mesele ise, Sarko'nun dedesinin başına gelenlerde gizli.. Özetle şöyle diyebiliriz; '2. Ferdinand'ın asalet unvanı ile ödüllendirdiği Sarkozy'nin dedesi, Osmanlı tarafından asıldı..' İşte aileden yıllar boyu çıkmayan acının kaynağındaki hikaye."

Geçtiğimiz günlerde Le Monde gazetesine demeç veren Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy "Başarısız olursam politik hayatıma son veririm. Evet, bu kesin demiş. Seçimleri kaybederse birkaç ay içinde, yine Cumhurbaşkanı seçilmesi durumunda da beş yıl sonra, siyasete son vereceğini ifade ederek şunları söylemiş: Her halükarda, hayatımda ilk kez siyasi kariyerimin sona ermesi ihtimaliyle karşı karşıyayım. Sarkozy, bu açıklamalarla koltuğa yapışmadığını göstermek istemiş ve sık sık Ben diktatör değilim cümlesini tekrar etmiş.

Sarkozy, politikayı bıraktıktan sonra ise iş hayatına atılacakmış. Paraya olan zaafını inkar etmeyen lider, Cannes'daki G20 zirvesinde de, dünya devlerine hitaben, Ben de gelecekte para kazanmak isterim demiş. Ünlü işadamlarından Sarkozyye şimdiden teklifler geliyormuş. Sarkozy, iş hayatında da kendini yormak istemiyormuş. Seyahat edebilirim. Haftaya, salı gününden başlayıp perşembe günü bitirebilirim. diyormuş.

Tüm cumhurbaşkanları gibi tarihte bırakacağı izin nasıl olacağından kaygı duyan

Sarkozy, Gelecekte sevgiyle anılmak için, fazla uzatmamak lazım diye düşünüyormuş.

Financial Timesda yer alan haberde ise, Sarkozynin politikalarına onay verenlerin oranının yüzde 32ye kadar düştüğüne işaret edilmiş. Kastamonu İli'ne bağlı Kapaklı köyünün Tütenli Mahallesinde yaşayan Ermeni asıllı Serkis Durak (74) , AA muhabirine yaptığı açıklamada şu çarpıcı ifadelerde bulunmuş: Bölgedeki Türklerden farklı hiçbir uygulama görmüyoruz, Allah devletimizden razı olsun. Hem muhtar azalığı yaptım. Hem de köy kooperatifinin yönetim kurulu üyesiyim.Dedem burada yaşamış 80 yaşında ölmüş. Babam burada yaşayıp burada öldü. Bende burada doğdum burada yaşıyorum ve burada öleceğim. Biz her şeyden memnunuz. Huzurumuz burada gayet iyi. Bizi rahatsız eden kimse yok. Ama bu tarz dışarıda yapılan söylemler bizi rahatsız ediyor. Fransanın her seçim öncesi böyle bir şey çıkartmasını doğru bulmuyoruz. Bizim üzerimizden siyaset yapmasınlar. Biz bu topraklarda doğduk. Türk milleti ile aynı şartlarda yaşadık. Bizler burada mutluyuz. Bizi rahat bıraksınlar. Eğer söylendiği gibi bir soykırım ya da çifte standart olsaydı ben muhtarlık seçimlerinde birinci aza ya da köy kooperatifinin yönetim kurulunda olabilir miydim? "

Dedesinin 4 sene askerlik yaptığını söyleyen Ermeni asıllı Ahmet Kazeroğlu da Dedem Karsta askerlik yapmış ve o dönem ölen Ermeni vatandaşlarının tifo ve benzeri hastalıklardan öldüğünü ve Türkleri haksız yere soykırımla suçladıklarını söylerdi. Bizler burada en ufak bir kötülük kimseden görmedik demiş.

Kapaklı Köyü Muhtarı Salih Yılmaz köyde şu anda 70 kişinin yaşadığını, 50 hane bulunduğunu, köylerinin Tütenli Mahallesindeki 10 hanede de 20 Ermeni asıllı Türk vatandaşlarının yaşadıklarını belirterek: Bu zamana kadar birbirimizi kırmamışızdır, birbirimize mümkün oldukça yardım ederiz. Biz yüzyıllardır burada kardeşçe yaşıyoruz. Bizler Fransanın bu tavrını kabul etmiyoruz kınıyoruz demiş.

Bu örnek bile topraklarımızda yıllardır yaşayan ve hiçbir negatif ayrımcılığa maruz kalmadan hayatlarına devam eden ermeni asıllı vatandaşlarımızın memnuniyetlerini belirtmeye yetmektedir.

Ne diyelim, Sarkozy gibilerine Allah akıl fikir versin.Tarafli,önyargılı ve sağduyudan yoksun bu ilkel düşünceler karşısında söyleyecek başka söz bulamıyorum.Ümit ederim ki, yanlış hesap Fransa Anayasa Mahkemesi'nden döner de bu haksız duruma Fransız kalınmaz ve adalet yerini er geç bulur.

Sözlerimi, Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy hakkında yazmış olduğum "Sarkozy" isimli şiirimle bitiriyorum.

SARKOZY!

Haymatlos'dur aslın, yoktur ki yurdun
Ne geçti eline? boş hayal kurdun
Kitapsızsın işte, kalleşçe vurdun
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Yalan sözlerine dost düşman kanmaz
Konuşma boşuna, kimseler tınmaz
Osmanlıyız bizler,canımız yanmaz
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Utanmaz arlanmaz küstahtır soyun
Bizle aklın sıra oynarsın oyun
Senden de zekidir dağdaki koyun
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Gerçekler ortada, söyleme yalan
Yıkma gönülleri, edersen talan,
Osmanlı tokadı sende patlar lan!
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Yahudi asıllı alçak rezilsin
Ellerin kurusun başın ezilsin
Sus! adam sansınlar, sesin kesilsin
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Adam olunmuyor giymekle ceket
Beş para etmez sendeki etiket
Maskeni düşürdük buna bereket
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Vecdi Murat SOYDAN
28/01/2012-Isparta
SÖZLÜK:

Haymatlos: Vatansız.

Vecdi Murat Soydan

Eski Bayram Yeni Bayram Polemiği

Geçmiş zaman olur ki / Hayali cihan değer/ Bir an acı duyar insan belki / Sevmişse biraz eğer /Anlar ki geçenlerin / Rüyaymış hepsi meğer / Rüya olsa bile o günlerin / Hayali cihan değer... Necip Celal Andel

Ben çocukken, geçmiş zamanlardan laf açıldığında rahmetli babam söze şöyle başlardı: "Biz çocukluğumuzu çocuk gibi yaşayamadık, savaş tüm dünyayı etkilediği gibi ülkemizi de etkilemişti" diyerek ikinci dünya savaşının ekonomik sıkıntılarının dünya ülkelerine ve dolayısıyla topluma nasıl yansıdığını anlatır ve sözlerini şöyle sürdürürdü: "Çay bulsak, şeker bulamazdık. Çayın içine, şeker yerine üzüm katardık da öyle içerdik." Bizler de şimdiki nesle 80'li yılları kastederek şöyle demiyor muyuz " Bizim zamanımızda cep telefonu yoktu." Bırakın onu, evimizde telefon bile yoktu. Jetonla çalışan kulübeye giderdik. O dönemde bilgisayar ve internet de yoktu. Sanal oyunların yerini, jetonla çalışan ve "atari " adı verilen oyunlar almıştı. Paramızı verir, atariciye giderdik. O zamanlar rengarenk ve çeşit çeşit kartpostallar satılır, insanlar şimdiki gibi mailleşme ve chatleşme yerine birbirlerine kendi el yazılarıyla mektuplar yazarlardı. O dönemlerde ayrıca video film furyası vardı ve her evde olmasa da mahalledeki üç beş komşuda mutlaka video oynatan cihaz bulunurdu.Hem şimdiki gibi flash bellek yoktu, kasetçiden müzik kaseti satın alır, mono teybe takar dinlerdik.Bir müzik kasetinin fiyatı, o zamanlar pahalıydı. Abartmıyorum, "Gecekondu'nun Kahvehanesi"nde boğaz tokluğuna günlük üç kuruş yevmiyeyle çalışırken kafa kafaya gelirdi alacağım kaset. Televizyon kanalları şimdiki gibi çeşit çeşit değildi. Devletin televizyon kanalı TRT dışında özel televizyonlar yoktu.

Şu anda, bu yazıyı hazırlarken, telefonuma bir mesaj geldi. Mesaj çeken kişiyi tanıımıyordum. Çocuk olmalıydı ki mesajda şunlar yazılıydı " bayramın mübarek olsun dede." Önce espri sandım, bilirsiniz ki gençler aralarında " hacım,enişte vb." konuşur. " dede" de neydi? ? Dedesi miydi ki? Bunları düşündüm bir an. İşte size canlı bir örnek sıcağı sıcağına. Demek ki günümüzde bayram kutlamaları birinci dereceden yakını da olsa kişinin, mesaj yoluyla oluyor ve olağan karşılanıyor. Sonra da, "Nerede o eski bayramlar" edebiyatı yapıyoruz. Suçu kendimizde aramalıyız.

Çocukluğumdaki bayramları hatırladım da, bir avuç kuru yemiş ve şeker için mahallenizde çalmadığınız kapı kalmazdı. Aldığımız şekerleri, kuru yemişleri ceplerimize doldurur, sonra da evimize gelerek ceplerimizi boşaltır ve sıradaki evlere giderdik. Allah bereket versin, kısa günün karı akşam olunca kendini belli ederdi. En az üç beş ay yetecek kuruyemiş ve şeker. Gerçi yaşımız büyüdükçe, gurur onur meselesi yaptık sonraları da, şeker için kapılara gitmez olduk.

Ankara'nın yoksul semtinde oturduğumuzdan olsa gerek, genelde herkesin cebinde akrep bulunurdu. Yani kimseden para çıkmazdı. Para çıksa çıksa ne iş yaptığını hala bilmediğim yan apartman komşumuz, Münip Bey Amca'dan ve karşı komşumuz Ali Bey Amca'dan çıkardı. Bizler mahallemizdeki komşularımızın huylarını bilirdik. Kim para verir, kim şeker verir, kimden bir şey çıkmaz, bilirdik. Tedbirimizi ona göre alır, para veren komşular pek çıkmasa da, kaliteli şeker ve kuruyemiş veren komşularımız mutlaka bulunurdu. Ali Bey Amca, bunlardan birisiydi. Yalnız başına yaşar, kapısını öyle pek kimseler açmazdı. Çok sık olmasa da arada bir, günü birlik çocukları gelir, güya Ali Bey Amca'ya bakarlar ve giderlerdi. Bayram zamanlarında sanki o da çocuk olmuşcasına sevinir, bizlerle birlikte eğlenir, gülerdi. Aslında normal zamanlarda ciddi bir insandı. Bahçesine topumuz kaçtığına, ceza olarak topumuzu iki gün bize vermemişti.

Şimdiki nesil topladıkları şekerleri ve kuruyemişleri tembellik yapıp eve götürmektense, birer ikişer poşet alıp ellerine, akşama kadar nevale topluyorlar. Gözlemliyorum onları. Onların da bildikleri bir şey var. Kim ne verir, kim hiç vermez, çok iyi biliyorlar. Her şey değişir, zaman da mekan da değişir ama çocukların gözlemleri asla değişmez. Çocukların saf ve masum halleri de.

Şimdiki nesil internet çocuğu. Kendi çocuğunu bakkala zamanında gönderip bir ekmek bile aldırılmıyorsa. Söz dinlemiyorlar, dik başlılar. Akraba ziyareti ne demektir bilmeden yaşıyorlar. Hal böyle olunca bir sonraki kuşak herhalde bayram denilince bayramın adını resmi tatil olarak hatırlayacak. Değişen bir şey daha var sanırım. Şimdi eskisi gibi yeni nesil, bayramlık giysi, ayakkabı vb. istemiyor. Kendi çocuklarımdan biliyorum istemediklerini. Çünkü eskisi gibi yokluk yok ve her bir şey dudak uçuklatan fiyatlarla satılmıyor. Bolluk var her üründe. Büyükler anlatır, eskiden herkeste para varmış ama, her istediğin bulunmuyormuş.

Çocukluğumuzda her bayram annem Çarşamba pazarından bizlere yeni giysiler ve ayakkabılar alırdı. Hatta alındığı gün üzerimizde prova yapar, sokağa çıkar hava atardık. Ben şimdiki durumu, maddiyata bağlıyorum. O zamanlar yokluk içindeydik. Zavallı babam hep bizler için çalıştı. Bayramlarda en kaliteli, marka giysi ve ayakkabılarımız olmasa da, yeni olması bizim için önemliydi ve mutluluk veriyordu bizlere. Oysa zavallı babam ayağındaki Sümerbank malı ayakkabısıyla bırakın yazı, kış bile çıkarmıştır. Zavallı, garip babam her aklıma geldiğinde hep içim yanıyor, kışın buz gibi soğuklarda ayakları nasıl da donmuştur kim bilir? O zamanlar idrak edemiyordum bunları. Ama ne acıdır ki geçen zaman da geri gelmiyor. Analar, babalar çocukları için kendilerini işte böyle feda ediyorlar. Tabiri caizse, yemezler yedirirler, giymezler, giydirirler.

Aklıma gelmişken, çocukluk hatıralarımın bir köşesinde hep kalmıştır, bahsetmeden geçemeyeceğim. Bayramlarda ayı oynatıcıları vardı. Ayı oynatıcılarının elinde tef bulunur, şarkılarla türkülerle sokak sokak dolaşırlardı. Sürüsüne bereket mahalle çocukları başta olmak üzere, kadın, kız, erkek, yaşlısı genci hep birlikte sokağın başında kalabalıklar ordusu halinde kapımızın önüne kadar gelirler ve sevimli ayılar sanatlarını icra etmek üzere meydanlıktaki yerini alırlardı. Tef çalan ayı oynatıcısının (ben buna ayı terbiyecisi diyorum) bir de değneği vardı. İstedığı hareketi yapmayan ayıya karşı değnekle müdahalede bulunur, zavallı ayıcık böğürerek, sağa sola saldırmak ister, ama burnundaki tasma fazla gitmesine engel olurdu. O vakitler şimdiki gibi hayvan savunucularını ara da bul. Öyle bir şey de bilinmiyordu.. Bırakın hayvan haklarını bilmeyi, insan haklarının esamesi bile okunmuyordu o vakitler. Ayı terbiyecisi, elinde tefi "Ayşe teyzem hamamda nasıl bayılır? Bayıl bakalım? deyip hayvanı sırt üstü yere yatırır. " Ayılana gazoz, bayılana limon "tekerlemesi eşliğinde ise "Ayşe teyzem hamamda nasıl oynar "deyip hayvanı iki ayak üzerinde sağa sola hareket ettirerek zıplattırır. Tabii bu işlemi zavallı hayvanın burnundaki halkayı çekerek, hayvana acı verdirerek sağlardı. O sırada sokağa ayının geldiğini haber alan büyüklerimizden bazıları, ayı terbiyecisinden bir istekte bulunur ve sırtlarının ağrıdığını beyan ederek, yüzükoyun yere yatarlardı. Ayıcık, terbiyecisinin de yardımıyla, iki ayağını adamın sırtına basardı. Kulunçlara iyi geldiği için yapılmış bu hareket. Tabii, ayı terbiyecisi bahşişini alırdı, babasının hayrına oynatmazdı ayısını. Gösteri bitince, seyircilere bir tepsi uzatılır ve kimin gönlünden ne koparsa verirdi. Hatta kimi komşularımız, ayının yaptığı gösteriden çok, ayıya acıdıkları için verirlerdi parayı.

Bilirsiniz, bayram tıraşı denilen bir gelenek var. Bayram öncesi genelde berbere gider tıraşımızı oluru. Bu gelenek aslında çok eskilere dayanıyor. Yokluk yıllarının çok daha olumsuz olduğu yıllarda, insanlar ancak bayramdan bayrama tıraş olabiliyorlardı.

Eskiden bu kadar ayakkabı bolluğu yoktu. Herkes ayakkabı alamazdı. İnsanların yeni ayakkabı almalarına, ancak ayakkabılarının tamiri olanaksız hale geldiğinde rastlanırdı. Aynı durumda terziler de öyle. Şimdiki gibi elbise, pantolon bolluğu da yoktu. Giysiler eskiyinceye kadar kullanılır, yırtılırsa ördürülerek giyilirdi. Ayakkabı tamircileri ve terziler bayram haftasında iyi iş yaparlardı

Çok iyi hatırlıyorum, bayram ziyaretlerinde genellikle akide şekeri, badem şekeri veya lokum ikram edilirdi. Hali vakti yerinde olan modern ailelerin bayram ikramları likör ve yanında çikolata olurdu. Çocukluğumda mahalle mahalle dolaşıp macun satan macuncular vardı. Eritilmiş ve içinde şekerden başka her şey olan boyalı bir şekerlemeydi macun. Macuncu amcanın yanına gider, bayram harçlıklarımızla doyasıya şeker yerdik. Macuncu amca, ayrıca horoz şekeri ve elma şekeri de satardı. Ben en çok macun şekerini severdim.

Bir de hiç unutmam, bayramlarda arkadaşlarla Ankara Ulus'taki Gençlik Parkı'na giderdik. Bayramlarda ana baba günü olurdu gençlik parkı. Dönemin isim yapmış en ünlü sanatçılarından bazıları özellikle bayram turnesi için biraya gelirlerdi. Param olmadığından maalesef izleyememiştim bayram programlarını. O vakitler ekmek davasıydım ve hem okuyup hem de çalışıyordum. Şimdi param var ama, o sanatçılar yok. O dönemler için "Yokluğun gözü kör olsun" demek geliyor insanın içinden.

Eskiden bayramlardaki durum buydu. O zamanlar, bayramlarda çocuklara alınan her yeni giysinin çok değerli olarak görülmesi işte bu nedendir. Yokluklar içinde yaşanan bayramlarda yeni ayakkabı veya elbise sahibi olma sevincinden başka bir şey değildi eski bayramlar.

Sözün özü, "değişen bayramlar değil, koşullar ve değişen bizleriz aslında."

Bu vesileyle ramazan bayramınızı kutlar, aileniz ve sevdiklerinizle birlikte sağlık, mutluluk ve huzur dolu yıllar geçirmenizi temenni ederim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
30/08/2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Eskici 1

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img127.imageshack.us/img127/1658/mavieskicidij7.jpg'
border='0'/><font face='Comic
Sans MS'>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>ESKİCİ
1</marquee></marquee>

Gel eskici, birkaç dökük eskim var.
Varsın ucuza al, değerinden kaybetti.
Alırken vermedim ki, karşılık.
Beni benden aldı, benliğimi tüketti.

Gel eskici, içli içli bağırma,
Bulunur sana da istediklerin.
Gönül tellerini çalan sazımdan,
Anılara saplı bir ızdırap var.

Gel eskici, işte önüne serdim.
Şu kırık kalp,şu anılar, şu hasret.
Şunlar kuruyan gözyaşları.
Onları da doldur torbana.

Ruhumu da satıyorum eskicim,
Barınacak nesi kaldı ki?
Ben onlarla, onlar benimle tam olur,
Nasıl olsa haraç-mezat kaybolur.

Vecdi Murat Soydan

Eskici 2

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img103.imageshack.us/img103/5739/eskici2ue8.png' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>ESKİCİ
2</marquee></marquee>

Gel eskici, aç bakayım torbanı,
Seriver şuraya, dök birer ikişer,
Nelerin var anlayalım bakalım.
İster alın, ister almayın bakmak yeterli,
Eskiler alırım, gamlı kederli.
Yarım şiirler, yarım düşler
Ardında acılar bırakan hatıralar.
Bakın şuna sevgi diyorlar,
Daha yeni aldım
Şunlara göz diyorlar
Kimlere bakmamış ki?
Kalplere ince ince,
Ondan ne akmamış ki?
Buna da gönül diyorlar
Neleri atmamış ki?

Vecdi Murat Soydan

Ey Canan

Hani benden geçmezdin, ömrünle bir tutardın
Rüzgarlar ters esip ayaz mı geldi ey canan
Gözüm açılmasaydı önce beni satardın
Dediğin yalanlar beyaz mı geldi ey canan

Bu ne biçim çelişki, ya sev ya da yardan at
Seninkisi bencillik, tek perdelik saltanat
Fazlasıyla suçlusun, yeter verme beyanat
Dün severken bu gün garaz mı geldi ey canan

Zorla sevgi mi olur, senden aşk mı dilendim
Kimse yokken yanında, gözyaşını silendim
Kadrini kıymetini herkesten çok bilendim
Dön de aynaya bir bak, naz mı geldi ey canan

Kredin çoktan doldu kara listede adın
Gördüğüm sen değilsen, öyleyse kim bu kadın
Yok, olmayacak böyle, kafayı bozmam yakın
Bana günler kış, sana yaz mı geldi ey canan

Kırdığın dal olsaydı, ahı yerde kalmazdı
Günahını örtecek örtü, perde kalmazdı
Yaktığın yıktığın yetseydi se'rde kalmazdı
Bana çektirdiklerin az mı geldi ey canan

Vakit geldi geçiyor, titre ve dön özüne
Kalırsın ortalarda kimse bakmaz yüzüne
Bende yaşarken öldün, güvenilmez sözüne
Sitemim mi ağır, maraz mı geldi ey canan

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
05-06-07 Nisan 2017, İsparta

SÖZLÜK:

yar: Uçurum

beyanat: demeç, bildiri

garaz: birine karşı güdülen kapalı düşmanlık, kötülük etme isteği.

se'r: İntikam, oç almak. (Osmanlıca'da yazılışı: se'r)

maraz: hastalık

Vecdi Murat Soydan

Ey Ümit!

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi :15 Ekim 1986

Çırpınan kuş gibisin bıraksam uçacaksın
Bende merhamet varken nasılsa kaçacaksın
Yine içimde sızı, kalbimde elem olup,
Gönlüme el sallayıp yine çağıracaksın.

Çok düştüm yollarına, kapandı kapıların
Ardınca acı oldu günler, aylar, yılların.
Elimde soğan ekmek, kabımda su gibisin
Adın mihrabım oldu, bende huşu gibisin.

Ey ümit! söyle bana diz çöküp dinleyeyim,
Sen bana yaklaştıkça sevinçten inleyeyim
N'olur bırakma artık 'an'ları günleyeyim
Ey ümit! söyle bana diz çöküp dinleyeyim.

Denizde yakamozum, sahilde ince kumum
Çok dolaştım ardında, artık şimdi yorgunum
Kanatlarım kırılmış, bir güvercin gibiyim
Yine içimce sızı ve sen yüzümce solgun.

Muhip Erdener SOYDAN
20 Ocak 1975 Kazan-Ankara

Vecdi Murat Soydan

Fakir

```
<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'  
href='http://imageshack.us/'><img  
src='http://img216.imageshack.us/img216/4848/katatonibysandodbx6fn5.jpg'  
border='0'/></a>  
<FONT color=#0000cc size=5><font size='5'><font face='Comic Sans MS'>  
<MARQUEE style='FILTER: wave(add=10,phase=1,freq=2,strength=35)  
scrollAmount=0scrollDelay=0 direction=up width=200 height=100'><FONT  
style='FONT-SIZE: 50px; FONT-FAMILY: comic sans ms'>  
<CENTER><B><FONT  
FAKİR  
<BR></FONT><FONT  
color=#0000ff><BR></FONT></B></CENTER></FONT></MARQUEE>
```

Denizim sen ol,
Şu yüreğim serinlesin
Gece gündüz her an kalbimdesin
Unutamam seni,
Rüyada bile benimlesin.
Ver gönlünü, ver de,
Bu fakir de sebeplensin....

Vecdi Murat SOYDAN
03/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Ferdi Tayfur (anı)

" İsteseniz de herkesi aynı ölçülerde sevemezsiniz. Sevmek, bir gönül işidir ve o gönüle çok özel kişiler girer." Vecdi Murat SOYDAN

Bende Ferdi TAYFUR hayranlığı 1984 yılında başladı. O zamanlar 15 yaşındaydım. Çocukluk ve gençlik yıllarımda kendisinden etkilenmiş ve model olarak seçmişim. Rahmetli babam iki kefil, 8 ay taksitle küçük bir kasetçalar alıp eve getirdiğinde, kasetçalar için aldığım ilk kaset de Ferdi TAYFUR'un, aynı yıl çıkan YAKTI BENİ isimli kasetiydi. Babam ise, bu hayranlığıma hayret eder " Bu çirkin burunlu adamda ne buluyorsun?" diye sorardı. Evimizin her yanını posterlerle donatmışım. Gazete bayiiinde önce tüm magazin gazetelerini tarar, içinde Ferdi TAYFUR resimleri olanlarını satın alırdım. İki F'nin hayatımda hep ayrı bir yeri olmuştur. Birisi Ferdi Tayfur, diğeri tuttuğum futbol takımım Fenerbahçe idi. Hiç unutmuyorum, Ferdi TAYFUR'un yeni bir kaseti çıksa, kasetçilerde tanıtım afişleri asılır, ayrıca gazetelere yeni kasetin tanıtım ilanları basılırdı. Kasetin dağıtımının yapılacağı gece gözüme hiç uyku girmez, kasetteki şarkıları merak eder dururdum. Sabah erkenden doğruca kasetçiye gider, yeni kaset gelmişse, satın alırdım. Gününden önce gittiğim zamanlar da olurdu. İşte böylesi zamanlarda boynum bükük kalır, üzülürdüm. Bir keresinde ise, yaz tatilinde kahvehanede işçi olarak çalışırken, o günkü yevmiyemin tamamını yeni çıkan kasete vermişim. Çoğu zaman ise, param yetişmez kasetçiye borçlanırdım.Yeni kasetteki tüm parçaları en kısa zamanda ezberler ve sesimi Ferdi'ye benzeterek şarkılar söylerdim. İki kefil ve 8 taksitle aldığımız kasetçaların sesini sonuna kadar açar, arka bahçeye komşu kızının gelmesini bekler ve ona dinletirdim zoraki olarak. Evlerimiz bitişikti, çit olsa duyulurdu ses.Teybin sesini sonuna kadar açardım, hasta varmış, uyuyan varmış dikkat etmezdim. Çünkü mevzubahis, Ferdi'nin yeni aldığım kaseti olunca, akan sular dururdu.

1986 yılının 15 Ekim'inde babam rahmetli olduğunda, aklım başıma gelmiş, çocuksu ve saf duygulardan istemeyerek de olsa vazgeçmek zorunda kalmışım. Çünkü evin en büyük çocuğu bendim.Annenim tabiriyle evin aynı zamanda babasıydım. 17 yaşında küçük bir baba ! Acımasız hayatın çileli yollarında yıllarımız geçti.Ailemiz parçalanmıştı.Ben o tarihlerde lise öğrencisiydim. Şimdi ilçe olan, ancak o tarihlerde Yenimahalle ilçesine bağlı Kazan'da yatılı olarak öğrenim görüyordum. Biricik kız kardeşim Dilek, tüm engellememe ve karşı gelmeme rağmen henüz daha 15'inde evlendi. En küçücüğümüz Hakan ise o tarihlerde 7 yaşındaydı. Annem ise, 1990 yılında ikinci evliliğini yaptı ve bizler bir sığıntı misali üvey bir babanın bizler için yabancı olan evinde yaşamak zorunda kaldık. Artık sinemada seyrettiğimiz filmleri, özel yaşantımızda canlı canlı oynuyorduk. Hayatın gerçekleri karşısında yapılabilecek çok da bir şey yok. Sabırlı ve kararlı olmak ve inanmak gerekiyor.

Biz yine dönelim 80'li yıllara...O zamanlar renkli televizyon yeni yeni çıkmıştı. Ancak bizim hiçbir zaman renkli bir televizyonumuz olmadı.Televizyonumuz gibi, hayatımız da siyah beyaz geçiyordu. Ta ki, ben mesleğe atılana dek. Yani 1991 yılının Eylül ayında devlet memuru olarak Eskişehir ilinin Han İlçesine atandıktan 2 ay sonra ilk kez bir renkli televizyon satın almış oldum. 80'li yıllarda gözlemlediğim bir şey vardı: İlk video kaseti furyası o yıllarda çıkmıştı ve bizler renkli film seyretmek için, mahallemizde bulunan mobilya dükkanının vitrininden video seyrederdik. Ceki Çenk'in , Brush Lee'nin, Cüneyt Arkın'ın, Ferdi Tayfur'un filmlerini sırasıyla seyrederdik. Mağaza görevlisi, video bittiğinde kaseti değiştirir, ara vermeden izlememizi sağlardı. Bazen de kasetin devamını koymaz, film yarım kalırdı.Homurtular ve küfürler eşliğinde bulunduğumuz mekanı terk ederdik. Cadde boyunca Ulus-Yenimahalle- Şentepe hattında çalışan minibüslerdeki yolcular zamanla kanıksadılar bu durumu. Çünkü, öyle bir kalabalık olurdu ki, sanırdınız şehir stadyumu.

Komşumuz Halim amcalarda video kasetçalar vardı. Kasetçiden video filmi satın alır, akşamları seyretmeye giderdik. Mahallemizde ayrıca bir tane sinema salonu vardı. Ferdi TAYFUR'un vizyona giren filmlerini bir kaç kez seyredirdim. Zaman zaman bu sinema salonunun dış kısmında bulunan çöplüğüne gider, atık ve kopuk film karelerinde Ferdi TAYFUR'un resimlerini arardım. Bulduğumda ise, bir servete konmuş gibi mutlu olur, kopuk film karelerini özenle makasla keser ve saklardım.

Ailemle birlikte 3 katlı eski Yenimahalle evlerinde kiracı olarak otururken, küçük bir odayı kendime mahsus odam yapmış, tüm duvarlara da Ferdi'nin resimlerini yapıştırmıştım. Yoldan geçenlere hem resim ziyafeti hem de müzik ziyafeti sunuyordum. Filmlerde, Ferdi'yi kendimle özdeşleştiriyor, birlikte gülüyor, birlikte ağlıyorduk. Böyleydi bizim Ferdi aşkımız. TRT'nin katı kuralları gereğince, televizyona çıkıp şarkı söylemesi yasaktı. Ayrıca şarkı türünün arabesk olması nedeniyle TRT yönetimince veto yemiş ve şarkıları yasaklanmıştı. Şarkılarını radyoda dinlemek de yasaktı. Yeni Yıl olduğunda yılbaşı gecesi bir kereye mahsus bu katı kurallar yıkılırdı. Bu yasakçı ve katı kurallar diğer arabeskçiler için de geçerliydi. Sonra nasıl olduysa, TRT 'de Mobil reklam filminde " Mobil'e Güven, Gerisini Merak Etme Sen" sloganıyla izlemeye başladık Ferdi TAYFUR'u. Tüm Ferdi hayranları, bu reklam filmi seyretmek amacıyla, kendilerini evlerine atarlardı. Hele ki, mahallemizdeki MOBİL akaryakıt tesisinde reklam filmindeki dev Ferdi resmini gördükçe sevincim kat kat artardı. Sonra herkes gibi çoluk çocuğa karıştık. Hayat şartları, yıllar öncesinin o çocukça ama bir o kadar da safça duygularımızı köreltti. Hayatımızın gerçek filmi canlı canlı oynuyoruz şimdi. Ferdi TAYFUR eskisi gibi yine saygı ve sevgi duyduğum bir duayen olmaya devam ediyor. Çünkü gerçek yıldızlar ve sanatçılar kolay kolay yetişmiyor. Gerek karakteri ve insanlığı ve gerekse sanatsal yönü her zaman bir numara olmaya devam ediyor.

Şunu belirtmeden geçemeyeceğim, dünya gözüyle bir kez olsun Ferdi TAYFUR'u görebilmeyi ve onunla sohbet edebilmeyi o kadar çok istiyorum ki. Bir türlü bu hayalim gerçekleşmedi. Hayat şartları, iş, güç, çoluk çocuğun bitmek tükenmek bilmeyen ihtiyaçları derken bir türlü zaman ayırıp şöyle rahat rahat başımı alıp da Ferdi Tayfur'u bulmak için yollara düşemedim. Ne vakit niyetlensem, aksilikler beni buldu. Bir kere, tek bir kere dünya gözüyle görebilseydim, konuşabilseydim ve sonra da huzurluca ölebilseydim, başka da bir şey istemezdim. Siz isterseniz bunun adına hayranlık deyin, ister delilik. Bunun adı kısaca sevgidir. Çünkü, istesiniz de herkesi aynı ölçülerde sevemezsiniz. Sevmek, bir gönül işidir ve o gönüle çok özel kişiler girer. Aynı duyguları rahmetli babam için de taşıyorum. Ancak, giden geri gelmiyor maalesef. Sevgileri gönüllerde yaşatmak, karşılık beklemezsiniz sevmek, değer vermek, yeryüzündeki tüm servetlerden ve her şeyden daha önemlidir benim için. Çünkü böylesine yüce ve kutsal sevgilere hiç bir kuvvet paha biçemez.

Saygılarımla.

Vecdi Murat SOYDAN
04 Ekim 2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ferman

Ormanlar allı güllü, ağaçlarda cins kuşlar,
Balıklar yıllar yılı engin sularda kışlar
Gecedek sabaha dek, inişlidir yokuşlar
Dünyanın düzenine, görenler hayran kalır.

Alem huşu içinde, benimse içim yanar
Dikiş tutmaz yüreğim, hiç durmaksızın kanar.
Tabip el sürse bile, veremez doğru karar
Kimselere yenilmem, duyanlar hayran kalır.

Başımda hiç hesapsız deli rüzgarlar eser,
Aşk sineme yapışır, sırtımı yere serer,
Şah olsam kıymeti yok, sevdaya söz mü geçer?
Gönlüm sabır taşıdır! bilenler hayran kalır.

Dedim kendi kendime, 'kanatlandır sevdanı,
Fıtılını ateşle, ilan ettir fermanı.'
Fazla söze gerek yok, bulacaksın dermanı
Terk edenler gitse de kalanlar hayran kalır.

Aldırma, hayat kısa, boş ver gül geç çilene
Sabır da ona göre, katlanmayı bilene
İsterim ki her insan vefa, sevgi dilene
Kapım herkese açık! girenler hayran kalır.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
30/06/2011-Saat 04:16 Isparta

NOT:

Şiirlerimde iddialı olmayı sevmem. Ama bu şiirimde birazcık iddialı olmak istedim, çünkü çiraklıktan kalfalığa bir adımdı bu şiirim.

FERMAN, kolay yazılmadı. Zaten fermanlar da kolay yazılamaz.

Usta şairlere selam olsun,,,

Biliyorum, çok çalışmak düşünüyor bana.

Ferman'ı 7+7= 14 hece ölçüsü ile yazdım.
- a

- a
- a
- b

Vecdi Murat Soydan

Fesleğen

Yok, şiir falan çıkmaz bu mısralardan...
Sabaha çıkar mıyım o da meçhul,
Karamsar, asi bir adam oldum çıktım,
Yok, bu laf da, denize girip çıktım der gibi oldu,
Kafam acayip karışık, arapsağına döndü düşüncelerim...

Duygularım şahsıma münhasıran,
Taze açan gül goncaları gibi,
Burnuma daima mis gibi çiçek kokuları gelir,
Hatta bu mısraları yazdığım dakikalarda bile gelir...
Düşüncelerime bakmayın siz, duygularım güzeldir benim...

Geniş zamanda da anlatırım,
En çok da fesleğeni severdim,
Sevmek ne kelime, okşardım adeta...
Elime ne de güzel buluşırdı kokusu...
Di'li geçmiş zaman da nereden çıktı demeyin,
Dilimiz zengin, gönlümüz gibi...
Desem de inanmayın,
Gönül zenginliği para etmiyor,
İşsiz güçsüz kalın da görün,
Karınız bile eve almaz olur...
Sakın yatalak falan olmayın,
Anladınız siz...

Konu dağılmadan, fesleğene döneyim,
Döndüm de, elimi bile sürmüştüm alırken,
Hatırladıkça hep o kokuyu duyarım...
Şimdi bile...
Hatta saksıyı alıp eve getirmiştım,
Koymuştım yanı başıma,
Haftasına kalmamış, kurumuştı iyi mi,
Ulan demiştım bu işte bir yanlışlık var,
Fazla mı ilgi göstermiştiim ki,
Hiç mi ellemeseydim ki,
Karı okşar gibi çiçek mi okşanırmış,
Uzaktan mı seyretseydim acaba?
Ya da hiç mi muhatap olmasaydım,
Toprağından olsa, bu meret nasıl yeşermiş peki?
Suyunu mu çok vermiştiim ki?
Miş'li zamana her zaman gidilir,
Anılar olmasa insan yaşar mı?

Biz şiire dönelim,
Sanki şiiri, cümbür cemaat birlikte yazmışız gibi,
Bu da çok ukalaca oldu, farkındayım,
Sizli bizli laflar da ettim,
Çok ayıp ettim,
Yüksek müsaadenizle kabul ettim,
Şiiri bir tek ben yazamıyorum,
Kabilyetsizim...
Bu mevzu da nereden araya girdi,

Anlamış değilim...

Ne diyordum son kelimimde;
‘ Ne de güzel kokuyor, alayım en iyisi..’
Karıştı her şey, fesleğeni çoktan kuruttuk...
Hikayesi yarım kaldı, birazdan ana fikre geçerim,
Anti parantez açıp devam edeyim,
Satıcı da kefil olmuştu,
Yalan söylemiş olmalı,
Onun derdi para...
Elime verip, savuşturmuş kitapsız....

Tavus kuşunun güzelliği geldi de aklıma,
Kuyruk sallayan kancık köpekler olur ya,
Onlar gibi, sürüklemiş beni peşinden,
Bağlamış kendisine,
Göz boyamış demek ki...
Demek ki, mal elden çıkana kadar temiz,
Albenisi nefis, kokusu misk,
Eve getirince değiştirmiş genleri...

Tabi ya, nasıl da düşünememişim,
Eşyanın tabiatına aykırı,
Hangi fahişe, sadık kalmış ki kocasına,
Hangi konsomatrisin eli hangi adamın cebinde olmamış ki,
Satıcı beni kandırmış,
Saksıda fesleğen kurumuş çok mu?

Giden param olsun,
Bundan da çıkardım bir ders...
Attım çöpe, yıkadım ellerimi,
Bir daha fesleğen görmek mi,
Asla...
Her şeyden adam akıllı tiksindim şerefsizim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/10/2015- Isparta- 00:26

Vecdi Murat Soydan

Figüran Kız

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi : 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Varmışın, varlığında yok olduğum yıllar
Üç duvarlı odanın katlarına varmışın
Kulaklarımdaysa hala kahkahaların gınlar
Bilmem yine anılarımızda yaşar mısın?

Nasıl unuturum seni figüran kız?
Düştüm gurbete senin yokluğunun acısıyla
Oralarda senin için neler neler yazmadım
İnlemeler şiir oldu orada senin için
Lamba ışıklarında seni yaşadım, andım...
Gazı biten lambanın fitili için için
Sönerken bile varmışın gibi yandım...

Kaç yıldır başkentteyim, yanına gelemedim,
Bak, ben geldim diyerek elimi değemedim.
Haberini hep aldım, mutsuzmuş güzel yüzün
İnan ben de sen gibi mutsuzum, gülemedim...

Nasıl olsa ayrılık işlemiş içimize,
Hangi ayrılıkları gönüller kaldırmamış?
Sadece sen ben değiliz, gitmesin gücümüze,
Nice nice sevgiler, sevenler aldırmamış...

Muhip Erdener SOYDAN

24 Mart 1971 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Film Bitti

Eski Türk filmlerindeki gibi,
Siyah beyaz bir aşkı,
Pembe hayalleriyle yaşatıyordu adam.
Sevdiği kadın gururlu ve başı dikti.
Renk vermese de, biraz da ciddiye.
Aralarında derin uçurumlar olsa da,
Birbirlerine kardeşten daha yakındılar.
Adam, kadına delicesine aşıktı,
Canından öte bir sevgiydi bu.
Kadın bilmiyordu.
Ya da bilmezden geliyordu.
Sevilmek, değer verilmek duygusu güzeldi de,
Gerçekleri kabullenmek zordu.
Kısır bir döngüydü yaşananlar,
Daha doğrusu yaşanılmayanlar...
Adam, kadının peşinde dolu dizgin koştururken,
Kadın yeni bir yuva kurmanın hayalleriyle meşguldü,
Ve akıllı, şimdi bu deliye takılmıştı.
Nasıl da zamansızca karşısına çıkmıştı.

Ne garip bir dünyaydı,
Adam kadını seviyordu,
Kadın da bir başkasını.
Sevdiği adama güven duymasa da,
Seviyordu işte adamını.
Adam, diğer adamın yerinde olmayı çok istese de,
Gerçekleşmesi imkansız, salakça bir istekti bu.
Uykuları firariydi,
Gecesi gündüzüne karışmıştı.
Ruhunda artçı depresyon oluyordu.
Kadın bilmiyordu.
Düşlere kasım ayında ayaz,
Camlara don vurmuydu,
Adamın umutları da hayalleri de,
Bir bir tükeniyordu.
'Bir ihtimal daha var, o da ölmek mi dersin? '
Şarkısı diline dolandı,
Kafasına bir kurşun sıkmayı geçirdi içinden,
İhtimalleri sıraladı bir bir,,,
Ya ölemeseydi?
Ya sakat kalsaydı?
Doğru ya,
Sakat kalırsa kim bakardı?
Zindan olsa yine iyi,
Cehennemi yaşardı.
Bir an ölüm anı geldi gözünün önüne,
Sonra sevdikleri geldi.
Sevdikleri?
Toplasan bir elin parmaklarını geçmezdi.
Anası oturup ağıtlar yakacaktı,
İmam efendi soru soracaktı: ' meftayı nasıl bilirsiniz? ' diye.

Cemaat her zaman ki gibi riyakar davranıp,
Hep bir ağızdan ` iyi biliriz.' diyeceklerdi.
Yalancılar!
Sahtekarlar!
Düzenbazlar'
Söyleyin, herkes iyiyse, kötüler nerede o zaman?

İyi değilim ben!
Kötüyüm, kötü!
Yasaklı bir sevginin bir numaralı faili belli zanlısı!
Kesin cezamı da, atın bir çukura!
Dua mua istemem,
Sevdiğimin duası yeter bana.
Bu kılınan namaz benim namazımsa,
Allahsızlık yapmayın,
Gerçekleri söyleyin!
Duyun beni, duyun!
Önyargılı olmayın!
Cenazemde başka, arkamdan başka konuşmayın.
Ne diyecekseniz, delikanlıca, erkekçe, mertçe söyleyin.
Biliyorum, ne diyeceğinizi biliyorum,
Yakıştıramayacaksınız,
'Sevmiş de ölmüş,
'Onu böyle bilmezdik.' diyeceksiniz.
'Arkamdan lanetler okuyacaksınız,
Beddualar edeceksiniz.
Bir süre kötü konuşacaksınız hakkımda,
Sonra nasıl olsa unutulurum.
Allah şahidimdir,
Bir çocuk kadar masumum,
Söyleyin şimdi millet!
Kime ne zararım dokunmuş? '
Kafasında bunları kurguladı adam.
Kendi kendisiyle konuştu.
Sonra da boş gözlerle çevresine bakındı,
Silkelendi, kendine geldi,
Düşüncelerini okuyan, halini gören olmamıştı,
İyi ki de olmamıştı,
Bu utançla (!) nasıl yaşardı?
'Şükür' dedi içinden,
Yine günü kurtardık,
Her şeye rağmen sevmek güzel,
Acıtsa da içimi, yaşamak güzel,
Sevilen, şimdi bir başka güzel.

Sonra da sevdiğinin o son sözleri takıldı aklına:
'Acılar çekeceksin,
Hepsi benim yüzümden,
Çok özür dilerim,
Ne olur, hakkını helal et! '
Adam, boynunu büktü,
'Helali hoş olsun,

Sana olan sevgimden asla pişmanlık duymadım' dedi.
Boğazına bir şeyler düğümlendi, gözleri nemlendi.
Dokunsalar ağılardı.
Dokundu zaman.
Ağladı...
Vakit gelmişti,
Film bitmek üzereydi,
Bitti!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27 Kasım 2012- Saat: 13.10 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Garip

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Derdim var dermanım yok,
Gönlüm var fermanım yok,
Neylemişim ben feleğe,
Derdim var, dermanım yok.

Küstüm ben bu dünyaya,
Gitsem ben Konya'ya
Neylemişim feleğe,
Küstüm ben bu dünyaya.

Garibim gazezim yok,
Harabım, *harazam yok,
Neylemişim feleğe,
Deryayım, *çektirim yok.

Ben garip bir kişiyim
Ne ilim, ne yuvam var,
Mecnun'un bir eşiyim,
Ne çölüm, ne Leyla'm var.

Muhip Erdener SOYDAN
11 Ekim 1960 Ankara

TDK Sözlüğü:

Haraza: Kavgı, gürültü, karışıklık:
Çektiri: Yelkenli ve kürekli gemi.

Vecdi Murat Soydan

Gecekondu Hasan

Gecekondu Hasan Amca'yla tanıştığımızda 14 yaşındaydım. O tarihlerde Ortaokul 3. sınıfa gidiyordum. O zamanlar kahvehane ve kumar alışkanlığım yoktu ama bu tanışmadan sonra, kahvehane ve kumarhaneden ayrılmaz oldum. (!) Günümün büyük bir bölümü buralarda geçiyordu. Zaman zaman yorulsam da, her akşam iş bitimi alacağım yevmiyemi düşündükçe, yorgunluğumu unutuyordum. Kahvehanenin bulunduğu bina eski bir binaydı ve 3 kattan oluşuyordu. Kahvehane alt katta, küçük bir bahçe içindeydi. Üst katında babamın arzuhalci dükkanı vardı. Emekli olduktan sonra babam, oyalanmaktan ziyade, geçim şartlarının zorluğundan dolayı tekrar çalışmak zorunda kalmış, ailemizin yükünü omuzlamaya devam etmişti. Ben hiç olmazsa yaz tatillerinde ve hafta sonlarında çalışarak harçlığımı çıkartmak ve babama yük olmamak için, bu kahvehane/kumarhanede çalışmaya başladım. 3 yılım burada geçti. Hayatın gerçeklerini burada öğrenmeye başladım. Okul bilgi öğretiyordu ama hayatı öğretmiyordu. Burada neler öğrenmedim ki? Cam silmesini, çay demlemesini, bardak, kaşık yıkamasını, çay servisi yapmasını, masa, sandalye silmesini, hatta taze, yeşil soğanın nasıl yıkanıp, ne şekilde doğranacağını öğrendim. Bir keresinde Topal Salim Amca elime üç baş yeşil soğan verip, ' Bunları dışarıda bir güzel yıka ve getir.' demişti de, ben soğanların çamurunu ovalaya ovalaya elimle yıkamış, doğrayacağım sırada soğanların bir tanesinin kök kısmını bıçakla kesip atmıştım da, o sırada Topal Salim Amca, pencereden beni görmüş, derhal bahçeye çıkarak ' Dur, durrrr! ne yapıyorsun sen! Niye kesip attın soğanın baş kısmını? Soğanın lezzeti buradadır, sen kökünü çöpe attın.' demişti. Demek ki soğanın kökü atılmazmış ve en lezzetli yeri de baş kısmıymış. Bunu o vakit öğrenmiştim. Kahvehanenin/ kumarhanenin daimi müşterilerinden Taksici Çolak Bayram Amca yiyecek siparişi vereceği zaman özellikle de eski kaşar olmasına dikkat etmemi, yanında da bir ekmek, bir kaç tane domates, biber, az zeytin alıp gelmemi söylerdi. Eski kaşarla bizim bildiğimiz normal kaşar ayrımını da o zaman öğrenmiştim. Merak edip sormuştum eski kaşarla normal kaşar arasındaki farkı. Eski kaşar daha lezzetli olup, fiyatı da normal kaşara göre biraz fazla olurmuş. Kumar masasına bir oturuldu mu kolay kolay kalkılmaz. Parası bitip kalkanı çok gördüm, kazananın masadan oyun bitene kadar kalkmadığını da. Oyuna kendilerini kaptıranlar saatlerce kumar masasında vakit harcarlar, bu esnada açlığı tokluğu da unutturlardı. Kimi açlığını sigarayla, kimi çayla, kahveyle bastırır, kimi de midesi kazındığı için yiyecek siparişi verirdi. O vakitler şimdiki gibi kimsede cep telefonu yoktu. Hatta çoğu lokantada şimdiki gibi yiyecek içecek siparişi alınıp, adrese teslim yapılmazdı. Bu nedenle de genelde beni gönderirler, istedikleri siparişi onlara getirirdim. Sipariş veren kişinin yanında küçük bir masa bulunur, yemeğini yedikten sonra, işaret verir, derhal masasını siler, temizlerdim. Çoğu zaman yiyecekler artar, artan bu yiyecekleri çay ocağında yerdim.

Kahvehanenin kocaman kocaman camları vardı ve her gün silinmesi gerekiyordu. Küçük bahçesinin de sabahtan akşama kadar temiz tutulması şarttı. Ağaçlardan düşen yapraklar bahçeyi kirletiyor, rüzgarın etkisiyle de masaların, sandalyelerin üstleri toz oluyordu. Ben Ocakçı Orhan Amca'ya yardım ediyordum. Anlattığına göre yıllar önce Hukuk Fakültesini okurken başı bazı siyasi olaylar yüzünden derde girmiş, üniversite 3. sınıftan atılmış, çeşitli işlerde çalıştıktan sonra meslek olarak da bu kahvehanede yıllardır hem ocakçılık hem de çay servisi yapmaya başlamıştı. Bir ailesi, karısı, çocukları var mıydı? Bu konuyu ne ben sorabilmiş, ne de kendisi anlatmıştı. Alkol içerken görmemişim ama yüzünün kızarmasından ve lafların ağzında dolanmasından alkollü olduğunu anlardım. Hiç bir yakını kahvehaneye uğramadığına göre demek ki hayat mücadelesini bir başına veriyordu. Kahvehanede günlük yevmiyesinden başka, kumar oynayanların vermiş oldukları bahşişlerle ve burasının aynı zamanda kumarhane olduğunu bilmeyen, amaçları sadece çay içip, nefeslenmek olan diğer müşterilerden almış olduğu çay paralarıyla yolunu buluyordu. Kumarhanenin daimi müşterilerinden ve

dışarıdan gelip kumar masasına oturan misafirlerden çay parası alınmazdı.

Ocakçı Orhan Amca'nın kumarhanede ağır sözlere maruz kaldığına ve itilip kakıldığına çok şahit oldum. İçine atar, kimseyle muhatap olmamaya çalışır, söylenen işleri yapardı. Bana arada sırada nasihat eder, koşullar ne olursa olsun okulumu bitirmem gerektiğini, aksi taktirde, ciğerleri baş para etmeyen kişiler tarafından itilip kakılacağını söylerdi. Gözlerine baktığımda ise nemiendiğini görürdüm. Nasıl çay demlenmesi gerektiğini, işin püf noktalarını ve tabi kurnazlık taraflarını ondan öğrenmişim. Mesela yeni demlenen çay dinlenmeye bırakılırken içine bir kaç tane kesme şeker atılırdı. Söylediğine göre şeker yerine bir parça karbonat da atılmış. Saf saf sebebini sorduğumda yüzüme alaycı alaycı bakarak, ' Sen de hiç bir şey bilmiyorsun. O zaman ben öğreteyim sana. ' demişti. Çayın rengini koyulaştırmak için yapılmış bu işlem. ' Ben çay demliğinin içine karbonat atmam. Lezzetini bozar. Ama kesme şeker atarım, çayın rengini koyulaştırır ' demişti.

Babam kahvehanenin bir üst katında bulunan küçücük bir oda içine sıkışık kalmış arzuhalci dükkanında müşteri bekler, çoğu günler hiç siftah yapmadan dükkanı kapatır eve giderdi. Babamın iş yerinde küçük bir tüp gaz, bir kaç tane tabak, çatal, bardak, kaşık bir de demlik bulunurdu. Babam kendi çayını burada demler, içerdi. Bir gün babama çay servisi yapayım da sıcak sıcak içsin diye elimde bardakla yanına gittim. ' Çay mı getirdin bana oğlum. Eline sağlık. ' dedi, içtikten sonra da cebinden bozuk para çıkarıp çay bardağının yanına koydu. ' Ne yapıyorsun sen baba! Bu para da ne? Olmaz öyle şey. Al paranı baba, koy cebine. ' demiştim de, babam ' Olmaz öyle şey oğlum. Laf söz duyma sen. Sana gelen laf, bana gelir. ' demişti. Ben de, ' Baba, sana çayı getiren ve ısmarlayan benim. Bir bardak çayın lafı mı olur? Babamsın sen benim. Oğlun olarak sana bir bardak çay ikram edemeyeceksem ve senden para alacaksam yazıklar olsun bana. Almam paranı. Bir daha da bana para falan verme. ' demiştim. Kaderin cilvesi, ben bir daha babama çay götüremedim, çünkü yaz tatili bitip de okullar açılınca ben okuluma dönmek zorunda kaldım. Okulların açılmasından kısa bir süre sonra da babamı kaybettik.

Gecekondulu Hasan, Ankara'nın Kızılcahamam İlçesindendi. Babamla eskiden beri tanışıyorlardı. Hatta Gecekondulu Hasan'ın benden birkaç yaş küçük kızı süt kardeşimdi. Eşinin rahatsızlanması nedeniyle kızını annem emzirmiş ve dolayısıyla süt kardeşi olmuştu kızıyla. Hasan Amca, babama büyük saygı gösterir, değer verir, iltifatlarda bulunurdu. Zayıf, çelimsiz bir adam olsa da, yüreği mangal gibiydi. O sert duruşunun altında aslında yumuşacık bir yürek yatıyordu. Kumarhane sahibi olması, bu alemin içinde olan kişilerin kendisine diş bilemesine sebep oluyordu. Sert görünmesi doğaldı. Güçlü olmalıydı. Yoksa bu işin raconu belliydi. Adamı bir dakikada harcarlardı. Uzun yıllardır Yenimahalle'de kahvehane/kumarhane işletiyordu. Bu alemin kulağı kesiklerindendi. Tartıya çıksa 49 kg'yu geçmezdi. Birkaç kez tanık olmuşum, kızdığında karşısındaki adama ' 49 kg. bir adamım, üfürsen düşerim, ama bana yanlış yapanın bacağına da dizine indiririm. ' derdi. Öğlene kadar kahvehaneye pek gelmez, akşam üstleri oyun başlamadan önce uğrardı. 80 m2 tek odadan oluşan, ama odayı kırmızı vişne çürüğü renginde kalın bir perdeyle ikiye bölen bu kumarhanenin her akşam konukları olur, onlara ikramlarda bulunurdum. Çay servisi yapar, ihtiyacı olanlara sigara, karnı acıkanlara ekmek, eski kaşar, zeytin, domates, biber alırdım. Adamlar, dünyanın parasını kumarda kaybettikleri halde, sigaradan veya yiyeceklerden arta kalan para üstünü benden çoğu kere isterlerdi. ' Yeğenim benim, koy cebine o da senin olsun. ' diyen üç beş tane adam gibi adam da yok değildi. Orada çalıştığım süre içerisinde, bana bir kişi bile tek kötü söz söylemedi. Hatta, okumam için teşvikte bulundular, ' Oku oğlum. Baban gibi ol, baban değerli bir insan. Sakın bu alemin içine

girme, bu alem pisliktir, hastalıktır. Sen buralara yakışmazsın.'derler öğüt verirlerdi. Bunda, ` Nüfusçu Erdem Bey' isminin de büyük etkisi vardı. Çünkü babama sevgi, saygı duyarlar, hal hatır sorarlardı. Babamın adı hep beni korudu.Sanki koruyucu bir melek vardı yanımda ve beni her türlü zor şartlardan korudu, işlerimi kolaylaştırdı.Bu tarifi imkansız duyguyu hayatım boyunca yaşıyorum ve hâlâ bu güç beni koruyor.

Oyun partileri geç saatlere kadar sürerdi. Mekanın dili olsa da anlatsa orada neler yaşandığını. Polis ekibinin geleceği saatler belliydi. Geldiklerinde, Gecekondu Hasan hemen dışarı çıkar, polis amcalara hal hatır sorardı. Bir keresinde ben de sordum hatırlarını. Elime tutuşturulan bir zarfı kendilerine vermiştim. Ekip görevini yapıyor (!) ve oradan ayrılıyordu. Orada çalışmak benim için çok büyük bir tecrübe oldu. İnsanları, hayatı öğrendim. Büyük bir okul diyebilirim. Bana lazım olan bilgileri aldım oradan. Bu yaşıma geldim, halen de kılıç, yüzbir, barbut, biriç, vb. oyunlarını bilmem. Bir tek piştiiyi ve okeyi bilirim, onu da babam öğretmişti. Hiç de merak etmedim öğrenmek için. Çünkü o mekanda insanların perişanlığını, yaşanan aile dramlarını, kumar alışkanlığının insanı intihara kadar götürebilecek kötü bir alışkanlık olduğunu gözlerimle gördüm. Kulaklarımla ne olaylara şahit oldum. Bunlardan birinde, kumarhanenin müdavimlerinden biri, kumar masasında, emekli maaşını bırakmış, borç para istemiş ve Gecekondu Hasan da, kendisine borç para vermişti. Adam, kaybettiklerini tekrar kazanmak istemiş, ama onu da kaybetmişti. İnsanın gözünü hırs bürümeye görsün. En büyük hatalarımızdan birisi de bitmek bilmeyen isteklerimiz, kısa yoldan zengin olma hayallerimiz. Kumar oynamak ciddi bir hastalıktır. Maalesef yakalandı mı bu hastalığa insan, kolay kolay bir daha iflah olmuyor. Almış olduğu borç parayı da kumar masasında bırakan adam, ` Bir şans, bana bir şans daha. Bana para verin, borç para verin.' dediğinde, Gecekondu Hasan, kendisine şöyle demişti. ` Neyin karşılığında? Paran mı kaldı sanki. Tamam, bırak oynama artık! ' Adam, yalvarır gözlerle, yıllardır kulaklarımdan çıkmayan, her aklıma geldiğinde beni derinden yaralayan, yüreğe vurulan bir hançer misali içimi yakan şu cümleyi söyledi:

` Her şeyimi verdim, param kalmadı, evimi de sattım, verecek bir şeyim kalmadı, karım ile kızım evde, onu alın! `

Bu cümlelerin o anda Gecekondu Hasan üzerindeki etkisi büyük oldu. Sakinliğiyle tanınan Gecekondu Hasan, o dakikadan itibaren bambaşka bir ruha büründü, bir volkan misali patladı. Adamın yakasına yapışarak:

` Ulan yıllardır bu alemin içindeyim, adımız kumarcıya çıkmış, ama ben adıma leke getirmem, kumarcıysam, pezevenk değilim.! Kaç lira kaybettin ulan sen! Al şu parayı, çek git! Bir daha da bu mekana ayak basma! `

Adam, bu cümleyi duyduktan sonra, çocuklar gibi ağlamaya başladı. Nerdeyse teselli etmeye yanına ben gidecektim ki, Gecekondu Hasan'ın bağırtısı duyuldu:

` Karılar gibi ağlama ulan! Kaldır başını ve çık git bu mekandan.' dedi. Adam, o günden sonra mekana atım atmadı, atamadı.

1983-1986 yılları arasında çalıştığım bu kahvehane/kumarhanede hayatı öğrendim. Sinemada izlediğim Ferdi Tayfur'un filmlerinin etkisi altında kalmıştım ama, sanki burada o filmler gerçek oluyordu. Yaşanıyordu. Senaryo gerçeğe dönüşüyordu. Ben, Ferdi'nin gençliğini oynuyordum sanki. Babam fakirdi. Tıpkı filmlerde olduğu gibi. Çolak Taksici, Uzun Adam, Gecekondu Hasan, Topal Salim sanki filmlerden kopup gelmiş, bire bir canlı canlı hayatın içinde yaşıyorlardı. Karakter oyuncularını ve kötü adamları burada da vardı.Tüm bu olumsuz şartlar altında, ekmeğimi buradan çıkartıyordum.

1986 yılında babam rahmetli olunca, bu kahvehaneden ayrılıp başka işlerde çalışmaya başladım. Gecekondu Hasan'ın kumarhanesi hayatımda bir dönüm noktası olmuştur. Genç yaşta hayata atılmamda, ciddi kararlar almamda olumlu etkilerini gördüm. Atamam çıkıp, Nüfus memuru olarak devlet dairesinde işe başladığımda, Gecekondu Hasan'ı da ziyaret ettim. Beni görünce çok mutlu oldu, babamdan söz ederken gözleri yaşardı. Bana dedi ki:

` Babam, büyük adamdı, dürüst adamdı. Ne mutlu senin gibi bir evlat yetiştirmiş. Ben yıllardır bu alemin içindeyim, bu alemin içinde olup da bozulmayan hiç kimseye rastlamadım. Bir tek sen hariç. Oğlum, koçum, helal olsun sana! Babanın mekanı cennet olsun! Bir kere olsun, elini oyun kağıdına sürmedin. Bozulmadın. ` dedi. Beni yanaklarımdan öptü, başına bastı. İkimiz de duygulandık. Dokunsalar, Hasan Amca'yı bilmem ama, ben ağlardım, hem de hüngür hüngür ağlardım, zor tuttum kendimi, ama gözlerim nemlendi.

Gecekondu Hasan Amca yaşamıyor. Öldüğünü öğrendiğimde çok üzüldüm. Aklımda da her zaman kaleme aldığım bu hatıralar kalacak ve benimle birlikte yaşayacak. Bu alemin hem içinde hem de dışında yaşamış olmanın buruk sevincini yaşıyorum, hayatı öğrenmem adına.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15 Haziran 2013-Isparta-Saat: 12.38

Vecdi Murat Soydan

Geceler

Rüzgar az önce yine adını fısıldadı,
Karla karışık yağmur, gözlerimde ağladı,
Onu düşündüm yine, nefes gibi yakındı,
Benden bile kışkırdı, geceler yasakladı.

Ateşten bir gömlekti gözleri bana tuzak,
Çıplak ruhuma sardım, teni yine de uzak,
Bir günah mı işledim, sabaha dek düşündüm,
Lanetli bir kulum ki, sevmek yasak, aşk yasak.

Ah bu hain geceler, onu benden aldılar,
Dertten derde attılar, bir belaya saldılar
Çoktan çıkıp giderdim, kalmazdım buralarda,
Gözlerim isyan etti, ona bağlı kaldılar.

Yorgan, yastık buz keser, don vurur düşlerime,
Felek görmezden gelir, duyarsız, hislerime
O an mucize olsun, uyandırmasın kimse,
Sihirli bir dokunuş değsin gülüşlerime.

Aramızdaki husus, yürek hadisesidir,
İnci gibi değerli, sevgi abidesidir,
Aşka, sefaya dalar, hoş sohbetler ederiz,
Ahengi kulağımda sanki bülbül sesidir.

Bitmesin bu rüyalar, soğuklara razıyım
Yeter ki hep göreyim, hoş şiirler yazayım,
Benim tek tesellimdir, unutturur dertleri,
Dilesin, hatırına mezarımı kazayım.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10 Ocak 2013- Saat: 11.20- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gecemde Sen

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img231.imageshack.us/img231/7587/adszpb3.png' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Gecemde Sen
</marquee></marquee>

Kanı çekik sokaklar
Arasında.
Bu şehrin ayak sesleri
Bağrımda.
Yıldızlar pencereme
Uzamakta.
Nöbet tutmuş bir güvercin
Kapımda.
Yankılanan sesin hep
Kulağımda.

Vecdi Murat SOYDAN
24.08.2008-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gel Git

<http://imageshack.us/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GEL
GİT</marquee></marquee>

Gökyüzü yine karardı
Anlaşılan, yağmur yağacak.
Yüreğim yine hüznünlendi
Gözlerim, yokluğuna ağlayacak.
Bu kaçınıcı yalnızlığımdır,
Bu kaçınıcı yok oluş.
Gel - git misali,
Her yok oluşta,
Bu kaçınıcı doğuş.

Vecdi Murat SOYDAN
15/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Gerisi Yalan

'Yanarım, tutuşurum, tüterim,,,
Kendi ateşimi kendim söndürürüm..
En kötü ihtimal, yanarak ölürüm...

Ürkek bir ceylan misali...
Nazlı nazlı nasıl da baktın
Ben kovaladım, sen kaçtın
Ruhumu ateşsiz yaktın

Ne selamın geldi, ne de kendin
Benim sevdiğim bir tek sendin
Şu cihanda, beni bir tek sen yendin
Bedenimi, kefensiz toprağa verdin

Naçar Murat, yine de muradını arar
Dokunmayın kalbine, hep içi yanar
Mecnun misali, hep Leyla'sını arar,
Ben seni sevdim, gerisi yalan.

' Şu koca cihanda,
Sanki bir tek sen varsın.
Güneş; sen yoksan,
Bırak batsın.'

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21/05/2011, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Git Güle Güle (Gölce-Buluşma)

Unut beni sevgili, sana göre değilim
Günahımla baş başa garipçe bir sefilim.
Aşkımın zehriyle hoş, kıvrandır ağzım, dilim.
.....Ruhumda uçurumlar, mayınlara basmışım,
.....Girdap girdap takvimde, hayatla savaşmışım.

Sana "Haydi git! Git güle güle! " derken
Bil ki, bil ey sevdalım:
Sanmadım aşkı oyun,
Ve şımarık züppelerden olmadım.
Satmadım, aldatmadım hiç kimseyi,
Bir yanlış da yapmadım, tek Allah'ın kuluna...

Oysa,
Ruhumdan aşk meşk taşar, yüreğim dupduru su
Bir katre aşk dilendim, topu topu hepsi bu.
Düşünme bitti rüya, yakalanmaz ki ahu.
.....Yıldızlar karanlıkta, görünmüyor son ışık
.....Bu sevda döngüsünde olmuşum meczup aşık

Duydum ki, kötüye çıkmış adım.
Serseri değilim, kazanova da,
Yalanım yok, aslım işte burada!
İddia eden varsa, karşıma çıksın haydi!
Ciddiyetsizlik, riya, hiç yakışmaz şanıma.
Haramzade bahçelerden uzak durdum,
Dokunmadım yad-yaban kapıların tokmağına
Kendi çilemin ateşiyle
Yandım, tüttüm kavruldum.

Bitsin diye uykularımı kaçırın bu trajedi
İçimde duran duygu takvimini tatile çıkartacağım,
Aşkımı vereceğim rüzgarın yüreğine,
Mantiğımı miras bırakacağım
Zaman denen ölçünün ellerine...

Son hediye olsun,
Veda yağmurunda ıslanmış gül kurusu son busem...
Ve yakana kırmızı bir karanfil...
"Haydi canım, git güle güle!
Yolun açık,
Bahtın ak olsun..."

Vecdi Murat SOYDAN
18 Aralık 2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gitme

Çok şey istemezdim,
Kurşun, mavzer gibi beni yakan,
Dipsiz bir kuyu misali,
İçine içine çeken gözlerine,
Zümrüt yeşili sürmeler çekmek,
İpeksi saçlarına mis kokulu kırmızı güller dermek,
Pamuk ellerine rengarenk, çeşit çeşit,
Kucaklar dolusu sevgi çiçekleri vermek,
Bir ömür boyu seninle yaşamak isterdim...

Çok şey istemezdim,
Bitmeyen bir arzuyla seni çılgınlar gibi,
Sımsıkı, delicesine kucaklamak,
İpilik nefesimle damla damla ruhuna akmak,
Aşkla, sevgiyle, özlemlerle gözlerinin içine bakmak,
Yanmak, un ufak olmak, kaybolmak,
Bir ömür boyu gözlerinin esiri olmak isterdim..

Çok şey istemezdim,
Geçtim ayları, yılları, takvimleri,
Saatleri, dakikaları, saniyeleri,
Saliseleri seninleyken dondurmak,
Dudağına ateş topları gibi,
Sımsıcak sevgi buseleri kondurmak,
Seninle nefes almak, seninle olmak,
Bir ömür boyu seninle yaşlanmak isterdim...

Ayaklarım nereye götürürse,
Başımınla birlikte giderim gitmesine de,
O yollardan bana hayır yok!
Sensiz, o baştan bana fayda da yok!
Ah yorgun ayaklarım,
Ah garip, zavallı, biçare gönlüm,
Sensiz talan olur, yalan olur,
Yavan olur,
Kuru kuru yanar, yanar, yanar,
Tüter bağrım...

Şimdi sen gidersen,
O dağlara kafa tutan heybetli gövdem,
Senden başka kimselere eğilmeyen dik başım,
Onurum, namusum, gururum, kişiliğim,
Per perişan, viran, sefil olur...

Çok şey istemezdim,
Yeter ki gitme sen!
Gel, bir kerecik olsun sözümü dinle!
Kal benimle, yanımda kal,
Çakıl taşları gibi yapış tenime,
Sevgimle kal,
Hep bende çakılı kal...

Dur! Ne olursun dur! Gitme!
Gitme benden !
Gözünü sevdiğim,
Ay parçam, dünyam,
Melek yüzlüm, pamuk prensesim,
Huyuna, suyuna, eline, ayağına,
Canım diyen tatlı diline kurban olduğum,
Kulak ver sesime,
Duy bu feryadımı, yalvarırım duy!
Koparma parçamı,
Alma benden geri kalan ömrümü,
Güldürme dostu, düşmanı, el alemleri,
Kırdırma bana kalemimi,
Bu kalp senin,
Bu seven adam da eserin...
Ses ver sesime,
Ruhumu güzelleştir,
Renk kat neşeme,
Eserini ebedileştir...

Yalvarırım gitme!
Gitme!
Git...me!
Git...meeeeeee!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/11/2017, Isparta, Saat : 00.20

Vecdi Murat Soydan

Gitme Ne Olur, Biraz Daha Kal...

Sen hayattasın ama, ben her saniye ölüyorum,
Çıkışım yok, yollarda barikatlar kurulu,
Çıkamam sabaha, bir kurşun gibi eriyorum...

Düşündüm de,
Ölseydin,
Ardından en çok üç gün ağlardım,
Sonrasında unutturdum...
Şimdi hayattasın, nefes alıyorsun,
Cıvıl cıvılsın, hayat dolusun,
Ama biliyorum, bana ait değilsin...
Sen ne zaman benim oldun ki?
Aman Allah'ım, düşünmesi bile heyecan verdi,
İyi ki hayallerim ve rüyalarım var...
Neyse, biz gerçeklere dönelim,
Hayaller nefes almıyor...

Varlığın, varlığıma armağan olmasa da,
Bir işkence, bir çile...
İşte bunu bilmek,
Her gün bana yasını tutturacak...
Şimdiden çok erken, sıkmayayım canımı,
Hatta teselli edenim bile bulunur,
Dostlar sağ olsun...

Düşündüm de içimde öldürmeyi seni,
Tam aklımdan çıkartıyordum ki,
Geri tepti duygularım...
Yine kıyamadım sana...
Ben göremesem de,
Önünde uzun yıllar var,
Bir içim su gibisin,
Öpmeye bile kıyılmaz sana,
Gözlerinin de hatırı var,
Sen hep çok yaşa,
Canın sağ olsun...

"Yapacak bir şey yok," diyeceğim de,
Var aslında...
Alistırmalıyım kendimi varlığına...
Ya da, namluyu diyorum,
Kendime doğrultsam...
Bassam tetiğe...

Ya da, elime bir el bombası alıp, pimini çeksem,
Yani, mesela diyorum, ne bileyim, nasıl denir ki...
Seni hiç görmesem,
Ya da seni gören bu gözleri kör etsem..
Bak işte delirdim, çok sağ ol,
Kızım, sen daha önce nerelerdedin?
Anan mı geç doğurdu, babanın mı işi çıktı?
Ya da kendime kızmalıyım,

Ulan sen de zamanında yetişseydin...
Yok, yok,, olmayacak böyle,
Bir şey demedim farz et...
'Yok bir şey ' diyeceğim de,
Nasıl olmaz demeyecekler mi,
Şiiri de yazmış bulundum,
Geri de alamam sözlerimi...

Hem baksana, iyice saçmalıyorum,
Kelimeler bile kör düğüm oluyor,
Şey diyecektim, hani sana kıyamadım da,
Ben feda ettim ya kendimi,
Hani diyorum, ölürsem falan,
Mezarıma diyorum, bir kere de olsa gelir misin?
İşe bak, öldüğüme mi yanayım,
Seni göreceğime mi sevineyim...

Şimdi bayağı duygusallaştım,
Ben bittim, kelimeler tükendi,
Daha fazla ağlatma beni, şiir burada bitmeli...
Ama sen, gitme ne olur, ya gitme lütfen,
Azıcık, ufacık, minicik, az bir şey daha kal,
Canım sağ olsun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29 Nisan 2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gitmeli Diyordum Buralardan

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img176.imageshack.us/img176/3954/0047fdyd4.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GİTMELİ DİYORDUM
BURALARDAN</marquee></marquee>

Gitmeli diyordum buralardan

Defolup gitmeli ki, bir daha geri dönüşüm olmasın.

İnsan gibi yaşamak benim de hakkımdı nasıl olsa.

Kendi öz yurdumda prangaya vurulmuş bir esir misali

Nasıl yaşamıştım bunca yıldır.

Gitmeliydim diyordum.

Çok uzaklara gitmeliydim.

Ne bir elimden tutanım olmuştu

Ne kol kanat geren bir sevgilim.

Ben kendi vatanımda nasılsa bir yabancıydım.

Her defasında yalvaran gözlerle,

İş dilenirdim.

Her defasında kapılar yüzüme kapanırdı.

Sessiz çığlıklarımı bir ben duyardım yüreğimde.

Her defasında bir ben sarsılırdım.

Yüreğim kanardı binbir yerinden

Yaralarım yine azardı.

Defolup gitmeli diyordum buralardan

Defolup gitmeli ki, bir daha geri dönüşüm olmasın.

Gittim de.

Dedim ki kendi kendime daha uçaktayken.

Elveda vatanım.

Elveda arkadaşlarım.

Merhaba Almanya.

Merhaba yeni vatanım.

Gurbet... El kapısı.

Gurbet... Alamanın kendi yapısı.

Elinden tutanın yoksa,

Kendi vatanında da el olurlar sana.

Elinden tutanın varsa,

Yaban el vatan gelirmiş insana.

Tutun dedim elimden.

Tutun ki, güç bulayım.

Kendi ayaklarım üstünde durayım.

Ne bir elimden tutan oldu,

Ne bir derdimi soran.

Bağırdım avazım çıktığı kadar.

Sesimi yer altındaki karıncalar bile duydu da,

Yanımdakiler duymazdan geldi.

Kahroldum, yıkıldım.

Dedim ki kendi kendime daha elin gurbetindeyken

Elveda Almanya

Elveda kardeşim.

Merhaba Türkiye.

Merhaba can vatanım.

Ben dünden de kuvvetliyim şimdi.
İş de buldum, aş da.
Vatanım, canım vatanım
Aç da kalsam, benim öz vatanım.

Vecdi Murat Soydan

Gittiğin Yere

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bilmem ki nerede yirmi yaşının
O tatlı, o sevgi dolu günleri?
Arasam nerede yitirip seni
Arayıp kahrolup gittiğin yere...

Ne kadar zalimmiş geçen her yılım
Sensizliğimde sen bir ölüm kalım
Düşersen yoluna ayağım yalın
Görmeden giderim gittiğin yere...

Gözler de anlaşır, konuşmasa da
Gönül de anlaşır sevişmese de
Bu ömür hasrete alışmasa da
Eririm ayağın attığın yere...

Kavrulup eridi tüm yalnızlığım
Taş bastım bağrıma hep sızım sızım
Seninle kor oldum, seninle közüm
Seninle dumanım tüttüğü yere...

Muhip Erdener SOYDAN
04/06/1975 -Yenimahalle-ANKARA
Vecdi Murat Soydan

Gizli Sevda

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img222.imageshack.us/my.php? image=kemanvezgellik1.jpg'><img
src='http://img222.imageshack.us/img222/7600/kemanvezgellik1.jpg'
border='0'/>
<a

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GİZLİ SEVDA
</marquee></marquee>

Sonu yok bu sevdanın, görünmüyor bir ışık,
Ben, uslanmayan deli, asi, çılgın bir aşık.
Mevzu bayağı derin, birazcık da karışık.
Düşüm dipsiz kuyuya, görünmüyor bir ışık.

Damarımda kan oldun, bedenimde bir nefes,
Seninle çok mutluyum, seninle oldum enfes.
Ruhun bir başka güzel, baş tacımsın prenses...
Ölürsem, olur musun bedenimde bir nefes.

Ben, sevgine inandım, bir gülüşünde yandım,
Kandırmadın ki beni, nasıl derim aldandım?
Sözlerim senet olsun, senden hiç kopamadım,
Ben, cehennemde değil, bir gülüşünde yandım

Varlığın candır bana, sen yoksan ben bir hiçim,
Hasretin dağlar beni, sevdandan yanar içim.
Adam gibi severim, sana sevgim o biçim.
Dünyayı da verseler, sen yoksan ben bir hiçim.

Vecdi Murat SOYDAN
17/05/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Göçmen Kızları

ŞİİR: Muhîp Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi : 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Sarardı bir komşudan
Dümbelek sesi bazen
Türküler yükselirdi kah derin
Kah incemsi...
Kimi Rumeli türküleriydi
Şen şakrak ağızlarda
Kimi bakir kızların ahlârına karışan
Bir sevgili özlemi...
Biri durur biri başlardı arasız.
İşte sana eğlence, beş parasız
Dinlerdin gönülden göçmen kızlarını...
Dinlerdin ruhunun sessizliğiyle
Yükselen, -sahibi kadar güzel- sesi
Bazen kara kaşlı Aliş'in
Yüreğe açtığı yarayla
Sen de yaralanırdın...
" Dağlar dağlar viran dağlar
Yüzüm güler kalbim ağlar" derdi kimisi
Viran dağlar inlerdi duydukça türküsünü.
Tuna şuhumsu akardı akardı
Göçmen kızlarının dudaklarından.

Kah zaman nakarat yükselirdi:

“ Evlenmeyen ah çeker ah çeker”
Daha neler, ne sevdamsı türküler
Ne manalı maniler...
Dinleyen bıkmaz seslerinden
Karışır rüzgara Rumeli türküleri
El şaklamasına karışan
İnce, narin bellerin ortada kıvrılışı
Andırırdı Tuna’yı görmeden
Tuna’nın akışını...
Seven, sevgisiyle yalnız kalırdı
Ceylan gözlü, narin tenli kızların...
Yürek zamanca yanardı içinden
Göçmen kızlarının göz süzüşlerinden...
Derin dalardı sevdaya insan
Kapılırdı Tuna’nın torunlarına.

Yine yükselirdi
Dümbelek sesi uzaktan
Yine kurtulamazdı insan
Ceylan gözlerdeki tuzaktan...
“Ah, of” la karışık iç çekişlerin
Yüreğine işlerdi acısı
Uyku tutmazdı gözünü geceleri
Kimbilir hangi göçmen kızının
Hayaliyle avunurdun...

Çeşme başı dolardı akşam üzerleri
Su kadar berrak gözlere dalardın
Kendini kaptırırdın sevdasına
Tuna'lı göçmen kızlarının...
Gül mevsimi gülden geçemezdin
Gül dolar bahçeler, yollar allı beyazlı
Yerinirdin çoğu zaman
Bir gül kadar olmadığını
Bakir kokan saça takılmadığını...
Güller de kıskanırdı sanki
Bakir dudakların ortaklığından...

Pembemsi olurdu bulutlar
Gözler bir an bakışırdı
Kim bilir kime yakışırdı?
Yayılırdı havaya ten kokularıyla
Rumeli türkülerinin ahengi yine zaman zaman
Soluk güzellik solmazdı kalbinde
Demlenirdi kanın içten
Bir viran dağdan
Bir Aliş türküsünden
Geçerdin Tuna'yı görmeden
Severdin, sevmesine fakat
Göçmen kızlarının
Ezeli sevdasına ermeden...

Muhip Erdener SOYDAN

14 Ocak 1965 ınar-DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Gökkuşağı

Dilinde yanık bir sevda türküsü,
Ayağının altında iki basamaklı taburesi,
Elinde kocaman bir boya fırçası.
Gökyüzünü boyuyor (!)
`Bastığın yere dikkat et!
Düşersin, incinirsin, beni üzersin.
`Gökyüzünü boyamak da nereden çıktı,
` İn kız aşığı! Sen zaten bir gökkuşağısın. ` dedim.
Tebessüm etti.
O an, tüm sıcak renkler birbirine karıştı,
Kalbime ılık ılık bir şeyler aktı.
`Dur sana bir bakayım ` dedim...
Demez olaydım,
Ateş topu gibi yakıcı geldi gözleri.
Başım döndü,
Bakamadım işte,
Gözlerine bakamadım.
Utandım!

Bembeyaz umutları,
Rengarenk hayalleri vardı.
Görünmüyordu ama,
İçinde bir kasırga kopuyordu.
Çok uzaklara gitmek istiyordu,
Ama nereye?

Gizli bir hazineydi O.
Herkes peşinde koşuyordu.
Etrafında kirli oyunlar oynanıyordu,
Seyirciler alkış tutuyordu.
Çark böyle dönüyordu dönmesine de,
Değirmen, hep O'nu öğütüyordu.

Biliyordu, seziyordu, ` kim iyi, kim kötü? '
Geceleri sessizce çaresizliğine ağlıyordu.
Güneş yüzü görmeyen gonca gülü,
Acımadan soldurmuş vicdansızlar!
O gül ki, özünden hiç bir şey kaybetmez,
Kaybetmeyecek!

Gülüşleri yemyeşil bir ova,
Gözleri ırmaklar, nehirler kadar derin,
Kundaktaki bebek kadar masum,
Yüreği masmavi deniz.
Dağlar O'nunla heybetli.
Attığı adımları kıskanır dalında kuşlar,
O'nadır tüm serenatlar...

Kendisine sorsam ` vakit lazım ' diyecektir.
Hangi vakit?
O vakit, bu vakit!
Kırsın kabuğunu, çıksın dışarı!

Yeter ki, o adımı bir atsın!
İşte O'na uzanan bir dost eli,
Hayat çok kısa, vakit dar.
Düşünmesin bu kadar,
Tutsun elimi...
Hiç kimsenin eli, bu kadar sıcak değil.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03/12/2013- Saat: 00.50-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gökkuşağında Hayat Bulayım

Düz yolda giden derviş, serseri ayyaş oldu,
Aramam sormam dedi, yemin bozdu kaç kere,
Hayatı zindan oldu, bahçede güller soldu,
Sağa sola dalaştı, gönül kırdı yok yere...

Bakma,
Bana öyle baygın baygın bakma,
Yakma,
Sineme bir kibrit de sen çakma,
Akma,
Hapsöl gözlerimde kal orada...

Sapma,
Çıkamaz sokaklara asla sapma,
Tapma,
Benden başkasına sakın tapma,
Yapma,
Şaka söyledim, başıma kakma...

Sevgiye tap, bana bak, beni yak,
Yaş ol gözlerimde, gönlüme ak,
Çıkamaz yolun bir tek ben olayım,
Ateşinle gel, şimşek gibi çak,
Gökkuşağında hayat bulayım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10/10/2017, 22.42, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gökyüzünden Bir Yıldız Kaydı

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img182.imageshack.us/img182/340/sevgiaskresimleri2035sy3.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GÖKYÜZÜNDEN BİR YILDIZ
KAYDI</marquee></marquee>

Gökyüzünden bir yıldız kaydı,
İlk gören ben oldum.
Dilek tuttum hemencecik.
Yıldıza ulaşmaktı arzum.
Yıldız, sesimi duydu.
Gökyüzünden yere indi.
Gözlerim kamaştı birden.
Aman tanrım, ne güzelliği bu,
Ne hoş gelişti bu.
Etkilendim.
Bakmak istedim doya doya,
Dokunmak istedim oracıkta.
"Dokunabilir miyim? dedim.
"Olmaz, elin yanar "dedi.
"Zaten yüreğim yanmış,
Ne çıkar ki elim yansa" dedim.
Baktı, üzüldü halime.
İzin verdi dokunmama.
Sevdim, okşadım.
"Çok özelsin"
"Çok da güzelsin."
"Daha önce nerelerdeydin? " dedim.
Mahzunlaştı, bir yerlere daldı.
"Sorma" dedi.
"Çok uzaklardaydım,
Ama, sana yakın olduğumu,
Sen dokununca anladım.
Kimse bana, senin gibi,
Sevgiyle dokunmadı." dedi.
"Kal gitme o zaman"
Ben sana çok alıştım."dedim.
Acı bir ifadeyle gülümsedi.
"Bu kadar kısa sürede mi alıştın? " dedi.
"Ben seni, sanki kırk yıldır tanıyor gibiyim"
Hiç yabancı gelmedin." dedim.
"Daha önce hiç görüşmediyse,
Bu samimiyet nedir peki? " dedi.
"Sen sıcaksın ya, özelsin ya,
Ben de sıcakkanlıyım." dedim.
Öptüm yıldızı, doyasıya.
Avuçlarıma aldım.
Hiç bırakmadım saatlerce.
"Ruhumsun sanki" dedim.
"Ruhun oldum şimdi.

"Ama, zamanım çok az, fazla kalamam." dedi.
"Ben" dedim. "Sensiz ne yaparım şimdi? "
"Ölürüm, gidersen."
Canlı canlı mezara koyma beni"
Hüzünlendi.
"Senin yerin buraları,
Benim yerim ise gökyüzü."
Koşullarımız farklı" dedi.
"Beni de götür gittiğin yere" dedim.
Kesin bir ifadeyle, "Olmaz." dedi.
"Sen kal o zaman, hep yanımda,
Hiç ayrılmayalım." dedim.
"Kalamam, beni bekleyenler var" dedi.
Sana çok alıştım, baksana aşık oldum,
"Ben deli miyim acaba? dedim.
"Benim delimsin sen." dedi.
"Ne zaman görüşürüz, bari onu söyle." dedim.
"Hiçbir zaman." dedi.
Yıkıldım o an.
Ölüp ölüp dirildim.
"Sen de haklısın." dedim.
Vedalaştık istemeyerek de olsa.
"Şairi de ağlattın ya, helal olsun." dedim.
Duymazdan geldi.
"Ruhumsun sen,
Ruhlarımız bedenden ayrılmadı daha." dedim.
"Ruhundum, ruhumdun,
Ama herkes kendi yoluna,
Bizimkisi, çıkmazlar içinde,
Sonu olmayan bir sevda" dedi.
Başım önüme düştü.
Söyleyecek tek kelime bulamadım.
"Hakkını Helal Et." dedim,
"Helal Olsun." dedi.
Yığılıp kaldığım yerden,
Son bir gayretle doğruldum.
"Ne olur, buralarda bir başıma bırakma beni."
"Sensiz, ben ne yaparım,
Kolum kanadım kırıldı sanki." dedim.
Yine duymazdan geldi.
"Bari, haftanın bir günü olsun, görüşelim"
Seni çok sevdim, unutmam seni" dedim.
"Elveda." dedi.
"Dur gitme, ne olursun biraz daha kal,
"Elveda demek, hiç dönmemektir." dedim.
Dinlemedi.
Ve ait olduğu semaya geri döndü.
Gururlu bir yıldızdı, besbelli.
Asaletli, kararlı, mantıklı.
Bu yüzdendir ki,
Her gece gökyüzüne bakarım ben.
Bu özel, bu güzel yıldızı görebilmek için.

Umutsuz da olsam, gökyüzünü selamlarım.
Belki beni görür de, bana gelir umuduyla.
Nerelerdedir? Ne yapıyordur şimdi?
Ah! diyorum ah!
Ben neden yıldız olmadım?
Neden ulaşamadım bir türlü,
Bu özel, bu güzel, bu biricik yıldıza.

Vecdi Murat SOYDAN

17 Mayıs 2008 Cumartesi-Beylikova.

[http://img375.imageshack.us/my.php?](http://img375.imageshack.us/my.php?image=resimler2008haziranbeylqs1.jpg)

[image=resimler2008haziranbeylqs1.jpg](http://img375.imageshack.us/img375/6963/resimler2008haziranbeylqs1.th.jpg)

[src='http://img375.imageshack.us/img375/6963/resimler2008haziranbeylqs1.th.jpg'](http://img375.imageshack.us/img375/6963/resimler2008haziranbeylqs1.th.jpg)

Vecdi Murat Soydan

Gönlüm

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img387.imageshack.us/img387/6664/sondamlaaarx5ap5.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>GÖNLÜM</marquee></marquee>

Gönlüm;
Tren katarı misali,
Yükü ağır.. Yolu uzun...
Bir gurbet türküsünde,
Aheste aheste yol alıyor

Gönlüm:
bir sevda tünelinden geçiyor..
Dağlar, tepeler aşılıyor..
Bir sarhoş misali,
Sendeleyerek yol alıyor

Gönlüm;
Hangi istasyonda duracak,
Nerede yolcu indirecek..
Bilmiyor... Gidiyor bir meçhule...
Durmadan yol alıyor...

Gönlüm;
Artık gitme, ben yorulduum,
Hayatla, yaşamla yoğrulduum,
Eğriydim, artık bende doğrulduum,
Geldik son durak, inecek var.

Vecdi Murat Soydan

Gönlümlle Hasbihal

Gerçek olamadın, hayaldin, düştün
Rüyanın ardına nasıl da düştün
Bir pul etmezmişsin, çaptan da düştün
Mazinin peşinden, gitme be gönül!

Herkesi kendine dost mu sanırsın
Gönlüne gireni aşk mı sanırsın
Gördüğün serabı yar mı sanırsın
Bu kaçınıcı yemin, bozma be gönül!

Yazıktır günahdır gözdeki yaşa
At sırtından yükü, ömrünü yaşa
Ecel bir geldi mi bakmaz ki yaşa
Beyhude beddua, etme be gönül!

Nasihatim sana, kolla kendini
Üç beş tatlı söze satma kendini
Dillere düşüp de yakma kendini
Çılgınlık delilik, yapma be gönül!

Aşk, sevda uğruna neler edersin?
Nefsine yenilir, heder edersin,
Yazıktır canına, sefil edersin
Her yüze gülene kanma be gönül!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15 Haziran 2011- Saat: 23:35-Isparta

Not: 6+5=11'li hece ölçüsü ve (a,a,a,b) kalıbıyla yazdım.

Zor bir kalıp ve hece ölçüsüydü,,, Emeğime değdi :)

Vecdi Murat Soydan

Gönül Yarası

Adına "aşk " denilmiş, tatlı beladır başta,
Kimi tutulur yirmi, kimi yetmişli yaşta,
Sevdanın izi kalır, sürmeli gözde, kaşta
.....Bende bu sevda varken bitmez gönül yarası,
İçimi bir hoş eder, gözlerinin karası.....

Deryada boğulmuşum, ilacım ol bir kaşık
Sağım solum seçilmez, görmez oldum bir ışık
Mecnun mu çok sevdi ki, ben miyim deli aşık
.....Bende bu sevda varken bitmez gönül yarası,
İçimi bir hoş eder, gözlerinin karası.....

Sensizlik kor ateştir, sevgin dağlardan ağır
Aşkın mecnun eyledi, gözüm kulağım sağır
Bir sefer olsun ses ver, nerelerdeysen çağır
.....Bende bu sevda varken bitmez gönül yarası,
İçimi bir hoş eder, gözlerinin karası.....

Kandilimdir tükenen, neyle bu gönül sensiz
Derinden bir iç çeker, ağlar hep sessiz sessiz.
Kaldım bak aralarda, öksüz, yetim, kimsesiz
.....Bende bu sevda varken bitmez gönül yarası,
İçimi bir hoş eder, gözlerinin karası.....

Mutluluk hakkımızdır, engelleri aşalım
Değmesin hüznün bize, beyaz sayfa açalım
Doğsun kalplere sevgi, bu aşkı yaşatalım
.....Bende bu sevda varken bitmez gönül yarası,
İçimi bir hoş eder, gözlerinin karası.....

Vecdi Murat SOYDAN
05 Haziran 2011- Saat: 15:15 Isparta

Not: 7+7=14 hece ölçüsüyle yazdım.

Vecdi Murat Soydan

Gönülce Ağlamak İstiyorum

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Gönülce ağlamak istiyorum
Gidişinin içime açtığı yaradan
Gönülce ağlamak istiyorum
Sensin beni kendimce bırakan...

Yine gün batıyor sensiz
Birazdan gece başlayacak
Sürüler döndü yayılmadan,
Çocuklar evlerine koşacak.
Şense, gelmeyeceksin...

Gönülce ağlamak istiyorum
Gözlerim darılır mı bilmem,
Lakin ağladığımı
Kimseler bilmesin istiyorum

Muhip Erdener SOYDAN
08 Ağustos 1966 Saat 18:32 Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Göster

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img213.imageshack.us/img213/3317/ziuanpdnd8uf5.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>GÖSTER</marquee></marquee>

Ağlamayan bir canlı göster bana.
Sevdiğinden ayrı düşüp de,
Gurbet İl' de perişan olmayanı göster.
Bir resme bakıp da,
Gözyaşı dökmeyeni göster.
Sevda sancısı çekmeyen birini göster bana,
Canından parça kopup da,
Canı acımayanı göster.
Hayale dalıp da,
Gerçekle yüzleşmeyi göster.
Derdini içine atıp da,
Yüreğine taş basmayanı göster.
Ağlamayan bir erkek göster bana....
Yıkılmayan bir duvar,
Delinmeyen bir post göster bana.
Erimeyen bir mum,
Kumsuz bir deniz göster bana.
Gösteremezsin bilirim..
Beni göster o zaman.
Göster ki ...
Hem beni...
Hem seni....
Dost da düşman da tanısın.
Çünkü ben ...
Ö gösteremediğin erkeğim.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004

Vecdi Murat Soydan

Gözbebeğime

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img254.imageshack.us/img254/1650/gzbebemepb9.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GÖZ
BEBEGİME</marquee></marquee>

Gözden ırak olan gönülden de ırak olur derler ya,
Yalan söylemişler,
Hiç gözbebeği gözden ırak olur mu?
Bu kalp seni kolay kolay unuttur mu?
Gittiğin yer IRAK da olsa,
Ben seni bir kerecik bile görebilmek için,
Sınırları birer birer aşar,
Canım pahasına da olsa,
Kendimi canlı kalkan misali hedef yapardım.
Çünkü sen buna değersin,
Çünkü sen benim için çok özelsin.

Vecdi Murat SOYDAN
02/05/2004

Vecdi Murat Soydan

Gözlerin

Şaire şiir yazdırır, ressama resim çizdirir,
Ferhat'a dağlar deldirir, Mecnun'a çöller gezdirir,
Başını belaya sokar, adamı ipe dizdirir,
Mavzer, kurşun gibi yakar, üzüm karası gözlerin.

Bakmaya doyamaz kimse, görenin dili tutulur,
Huzur aşılar herkese, öfke bile unutulur,
Dünya alem cennet olur, güneş zamansız tutulur,
Doysuz lezzetler verir, tatlı, lokum, bal gözlerin.

Seveni candan bezdirir, aşığa mezar kazdırır,
Ozana türkü söyletir, gönüle ferman yazdırır,
Zelzele, sel, yangın olur, durgun suları azdırır,
Aşa zehir bulaştırır, belalı, masum gözlerin.

Bir ab-ı hayat katresi, görmeyi bilenler için
Güzellikler abidesi, yakar beni için için
Yaşantıma anlam katar, sormayınız neden niçin?
Dünyanın son harikası, inci tanesi gözlerin.

Vecdi Murat SOYDAN
16/04/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gözlerin Dili

Göz vardır, masmavidir,
Koca bir ummanı andırır,
Gözünü ayıramaz insan,
Baktıkça bakası gelir,
Derinliğinde kaybolunur,
Bazen de sessizliğe bürünür,
İçinde çok şeyler gizlidir...

Göz vardır, yemyeşildir,
Bakir bir ormanı andırır,
Nazlıdır,ışvelidir,
Çana can katar,
Ömrü uzar insanın, huzur bulur,
Bazen de derde salar insanı,
Uğruna nice canlara kıyılır...

Göz vardır, simsiyahtır,
Üzüm karasını andırır,
Tadına doyum olmaz,
Deli divane eder,
Şaire şiir yazdırır,
Bazen de sımsıcak çay gibidir,
İnsanın içini ısıtır...

Göz vardır, ela derler adına,
Kim bilir kaç göz bakmıştır ona,
Kaç kişi kul olmuştur yoluna,
Aldatmasın sizi,
Belayı çağırıştırır,
Ne ocaklar söndürüp,
Ne yürekler yakmıştır...

Göz vardır, kahverengidir,
Rengini kahve telvesinden alır,
Bir içim su gibidir,
İçeni öldürür, içmeyi süründürür,
Bazen içmeden sarhoş eder,
Bazen de hatır, gönül dinleyip,
Dost olur bir içimlik kahve hatırına...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/12/2010- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gözlerin Diyorum

Gözlerin diyorum,
Meşhut cürümlerin bir numaralı faili,
Meçhul cinayetlerin en azılı,
En acımasız katili,
Teşbihteki hatanın en yumuşak üslubuyla
Azmettiricisi, tetikçisi...

Gözlerin diyorum,
Bıçaktan daha keskin,
Güneşten daha kavurucu,
Asitten daha yakıcı...
Ne vakit karşıma çıksalar,
Kalbim bilmem kaçınıcı kuşatma altında
Esir alınan ateş çemberi...

Dedim; " Dünyanın bunca derdi omuzlarımdayken
" Kanıma karışan bu zehirli şerbet ne vakit peyda oldu? "
Ateş, baruta değmeden,
Bir çift gözde eridim iyi mi,
Yağmura tutulayım derken,
Mindik suyunda boğuldum iyi mi...

Gözlerin diyorum,
Gece doğup, gündüz batan
Bir çift belalı güneş,
Gecenin üçünde sigara üstüne
Sigara sardıran esrarkeş...

Gözlerin diyorum,
Mantiğımı evirip, çevirip,
Ters köşeye yatırdılar,
Şekere batırılmış yalancı meme verir gibi
Parmağımı emdirip,
Boş beşikte aklımı salladılar...

Durum oldukça vahim, ama umutsuz değil,
Ben kafayı yemeden, kafam beni yiyecek...
En iyisi mi tebdil-i mekan etmeli dedim,
Gözümü kapattım,
Hatırımda kalmadı ne vakit açtım,
Güneş mi doğmuş ne!
Dedim; " Git ulan başımdan,
Ben zaten yanmışım..."

Çarptım kapıyı, dışarı çıktım,
Yoluma kim çıktıysa çattım,
Vızıklayan yavru köpeğe,
Dam üstünde uyuklayan kediye,
Yerde salakça gezinen serçeye,
Sokakta bas bas bağırان simitçiye çattım...
Çoluğa çattım, çocuğa çattım,
Çiçeğe çattım, böceğe çattım,

Akrebe çattım, yelkovana çattım,
En sonunda okkalı bir şamar vurup,
Kendime çattım...

Gözlerin diyorum,
Kandil, bayram dinletmeyen
Perhiz bozdurtan vaka-i hayriye,
Başlı başına intihar müsebbibim...
Olsun be nar-ı beyzam,
Bin günaha girer,
Sabaha kalmaz, tövbe ederim...

Boğaziçi'ni seyreder gibi,
Büyükada'da fayton sefası yapar gibi,
Sulukule'de çiftetelli oynar gibi mesudum...
Gözlerin diyorum,
Bende kalsınlar,
Keyfim olsunlar,
Mezem olsunlar,
Rakısız gavur edemem,
Kimselere veremem...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
05-06-07 Nisan 2016-23.24 Isparta

Sözlük

meşhut cürüm: suçüstü hali.

teşbih: benzetme.

peyda olmak: ortaya çıkmak, kendini göstermek, oluşmak, belirlemek.

tebdil-i mekan: Yer değiştirme.

mindik: çok küçük, mini mini.

müsebbib: sebep, vesile.

vaka-i hayriye: hayırlı olay.

nar-ı beyza: akkor, beyaz ateş.

Rakısız gavur edemem: Refik Halid Karay'ın Makyajlı Kadınlar kitabında geçen bu kelimeyi hoşuma gittiği için şiirimde kullanmak istedim.

Vecdi Murat Soydan

Gözlerini Bırak Da Git

Benim firari duygularım, gece yarıları başlar.
Gidelim bu kokuşmuş şehirden gülüm,
Ya kendin gel gecenin bir yarısı,
Ya da gözlerini bırak da git.
Kıyamam sana, zarar da veremem,
Gözünden akan tek bir yaş, cihana bedel.
Ama yalanım yok, bırakmazsan gözlerini,
Zorla el koyarım bunu bil.
Koca şehir uykuda, ben kriz nöbetlerinde,
Darağacı yanı başımda,
Gönlüm mahpus damında.
Hükmü infazı bekleyen mahkum misali
Beklemekteyim umutsuzca.

Gidelim bu sahte şehirden gülüm
Ya kendin gel gecenin bir yarısı,
Ya da gözlerini bırak da git.
Bu kez vukuat yok demeyeceğim nöbet bitimi.
Nasılsa adım çıkmış, vukuatlı bir adamım.
İster bir kalemde sil,
İster hançeri vur bağıma öyle git.
Hep söylüyorum, yine de söyleyeyim,
Mevzubahis sen isen,
Dünyanın bilmem kaçınıcı harikası olsa bile,
Gerisi teferruattır.
Gidelim buralardan gülüm, gidelim...

Vecdi Murat SOYDAN
25/06/2008 Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Gözlerini Çek Üzerimden

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Gözlerini Çek
Üzerimden</marquee></marquee>

Gözlerini çek üzerimden

Bana bir daha bakma öyle...
Hançerlediğin yetmezmiş gibi,
Bir de kurşunluyorsun..
Farkında mısın..
Yoksa yine mi
Şaka yaptığımı sanıyorsun.

Gözlerini çek üzerimden
Yaraladığın yetmezmiş gibi,
Bir de öldürüyorsun.
Farkında mısın.
Yoksa yine mi
Oyun oynadığımı sanıyorsun.

Gözlerini çek üzerimden.
Bakamıyorum artık..
Sen nasıl bakamazsan çıplak gözle,
Kavurucu Temmuz sıcaklığında güneşe.
Ben de bakamıyorum artık...
Dondurucu Şubat ayında, beni yakan gözlerine.
Farkında mısın?
Yoksa...
Yine mi bana inanmıyorsun.

Vecdi Murat SOYDAN
30/04/2004

Vecdi Murat Soydan

Gözlerinin Hastasıydım

<OBJECT

```
codeBase=http://download.macromedia.com/pub/shockwave/cabs/flash/swflash.cab#v
ersion=6,0,29,0 height=450 width=680
classid=clsid:D27CDB6E-AE6D-11cf-96B8-444553540000><PARAM NAME='_cx'
VALUE='17992'><PARAM NAME='_cy' VALUE='11906'><PARAM NAME='FlashVars'
VALUE=''><PARAM NAME='Movie'
VALUE='http://slaytizle.cicoz.net/tvideo/pp61.swf'><PARAM NAME='Src'
VALUE='http://slaytizle.cicoz.net/tvideo/pp61.swf'><PARAM NAME='WMode'
VALUE='Window'><PARAM NAME='Play' VALUE='-1'><PARAM NAME='Loop'
VALUE='-1'><PARAM NAME='Quality' VALUE='High'><PARAM NAME='SAlign'
VALUE=''><PARAM NAME='Menu' VALUE='-1'><PARAM NAME='Base'
VALUE=''><PARAM NAME='AllowScriptAccess' VALUE=''><PARAM NAME='Scale'
VALUE='ShowAll'><PARAM NAME='DeviceFont' VALUE='0'><PARAM
NAME='EmbedMovie' VALUE='0'><PARAM NAME='BGColor' VALUE=''><PARAM
NAME='SWRemote' VALUE=''><PARAM NAME='MovieData' VALUE=''><PARAM
NAME='SeamlessTabbing' VALUE='1'><PARAM NAME='Profile' VALUE='0'><PARAM
NAME='ProfileAddress' VALUE=''><PARAM NAME='ProfilePort' VALUE='0'><PARAM
NAME='AllowNetworking' VALUE='all'><PARAM NAME='AllowFullScreen'
VALUE='false'>
```

Gözlerinin hastasıydım,
Ama sen bilmiyordun.
Sana her bakışında
Yüreğim kıpır kıpır olur,
Bir şeyler kopardı içimde.
Kalbim, sanki saniyede milyon kere atardı.
Sesini duyacaksın diye, ödüm kopardı.
Sana her bakışında,
Gözlerine yakalanmamak için,
Yanımdan koşar adımlarla uzaklaştırdım.
Şımarık çocukları andırırdı sevincim.
İçim içime sığmaz,
Yerinden çıkacak gibi olurdu kalbim.
Deniz mavisi gözlerin,
Altın sarısı saçların vardı.
Ben çoğu kez,
Deniz mavisi gözlerine yelken açar,
Güneş rengi saçlarında yanardım.
Sonra... Bir kuş misali...
Uçup gittin aniden.
Seni yerde de gökte de bulamadım.
Yıllardır seni hiç unutamadım.
Günler ayları, aylar yılları kovaladı.
Sıcak bir Temmuz akşamında,
Tasadüfen, yolda karşılaştım seninle.
Seni gözlerinden tanıdım.
Kucağında bir bebek,
Yanımda, tanımadığım bir adam vardı.
Sana baktım gizlice...
Boğazıma bir şeyler düğümlendi sanki.
Konuşamadım.

O an kalbim yine milyon kere attı.
Sen duyacaksın diye, yine ödüm koptu.
Ve koşar adımlarla,
Yine yanından uzaklaştım.

Vecdi Murat SOYDAN
30/04/2004-Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Gözün Aydın...

Bir çizgi çektim,
Ufuk çizgimin üstüne...
Bir de, düne dair ne varsa, yaşanmışlıkların üstüne...
Paslı bir çividir ciğerime mihlanan...
Bırak kalsın öylece...
Batsa da yüreğime,
Kendi söküğümü kendim dikerim...

Ahhh acılarım...
Bitmez, tükenmez kaygılarım...
Umarsız, gönül sancılarım...
Ey sevgili...
Azat ettim yüreğimi.
Gözün aydın...

Sevgisini yüreğinde taşıyan,
İki kişilik düşünemiyor,
İki baş, bir gövdeye fazla geliyor,
Ama, istese, iki kişilik sevebiliyor insan...
Ben, ben,
Senin yerine de sevdim kendimi...
Bilmiyordun...

Ey sevgili...
Bir daha canımı acıtamayacaksın,
Senden kalan hatıralarla birlikte,
Bendeki seni de, azat ettim az önce...
Var git, işine bak...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27/02/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gurbet

Ali emmi, babadan kalma,
Yıkık dökük kerpiç ev ile,
Bir çift sarı öküzü,
Ölü fiyatına sattı da gitti gurbete.
Ardından Ahmet'ler, Mehmet'ler,
Sıra sıra, dizi dizi,
Askere gider gibi gittiler,
Kimi, bağını, bahçesini sattı,
Kimi, yeni aldığı traktörünü,
Kimi satacak bir şey bulamadı,
Yirmi yıllık karısını boşadı,
Alamanda evlenirim diye...

Alamanya, gurbet...
Gavurun kapısı,
Alamanya uzak..
Ekmek kapısı...
"Anam avradım olsun,
Ben de Alamana gidersem,
Döndüğümde, köyü bile satın alacam."
Diyordu da başka bir şey demiyordu,
Mıktarın büyük oğlu, Deli İdris.
Altına son model kırmızı bir mercedes,
Yanına sarışın avrat,
Koydu mu gömlek cebine de,
Çigaranın en iyisinden olanını,
İsteyene borç para bile verirdi,
Hele bir gitsindi Alamana,
Bavul bavul para getirecekti tez zamanda,
Gavurun memleketinden,
Onun da hissesine,
Pekala, sarışın bir Alaman düşerdi,
Nikahı da bastı mı,
Tapusunu da alırdı nasıl olsa,
Oturma iznini de hele bir aldı mı,
"Boş ol" deyip, boşayıverirdi köydeki karısını da,
Sekiz yıldır aynı hayalle avunuyordu,
Sonunda rüyası gerçek oldu Deli İdris'in,
Köylüsü Çobanların Memet istek yapmıştı,
Gidecekti Alamana, zengin olacaktı,
Üç aylık turist vizesiydi pasaportundaki,
Soranlara, doğrusu söylenmezdi,
Ne de olsa babası hükümet adamıydı,
"Hükümet çağırdı, iş de verdi." dedi köylülere,
Allahaismarladık, kalın sağlıcakla deyip,
Çekip gitti gurbete...

Beş parasızdı,
Nerde görülmüştü böyle züğürt turist?
İsteyemedi köylüsünden ne para ne pul,
Telefon etti babasına,
"Param kalmadı yetiş" diye,

Üç beş hayvan, biraz da arazi sattılar da,
Deli İdris'e aylık gönderir gibi,
Harçlık gönderdiler uzun zaman...

Deli İdris, aç, Deli İdris perişan,
İş yok, aş yok elin gavurunda,
Boğaz tokluğuna, kaçak çalıştı bulduğu işlerde,
Bir sarışın da çıkmıyordu ki karşısına,
Nesli mi tükenmişti Alaman avratların?
Olsundu da ihtiyar olsundu, ona da razıydı,
Kah merdiven yıkadı, kah Mercedes,
"Bir işim olsun, anam avradım olsun,
Alamanı bile satın alırım." diyordu,
Başka da bir şey demiyordu Deli İdris,
Kaçak, göçek orda burda çalışırken,
Günün birinde ansızın,
Yakalandı bir merdiven boşluğunda,
İzinnamesi yoktu,
Vize tarihi geçeli beş yıl olmuştu,
Ağladı Deli İdris, sızlandı, dövündü,
"Hayallerim yıkıldı." dedi titrek sesle,
Yabancılar polisine götürdüler Deli İdris'i,
"Ben Mıktarın oğluyum. Bırakın beni."
"Babam hükümet adamı"
Dediye de, yalvaran gözlerle,
Çare olmadı derdine hiç kimse,
Sınır dışı edildi sonunda...

Deli İdris de yıkıldı,dünyası da,
Ne kırmızı bir mercedesi,
Ne de sarışın bir avradı oldu,
Köyüne döndü ister istemez,
Ağzını bıçak açmadı uzun zaman,
Sordular " Neden geldin" diye İdris'e,
Erkeklige toz konduramazdı,
Ne de olsa babası hükümet adamıydı,
Nefesi kesildi sanki, boğazı düğümlendi,
"Şirket iflas etti. Çıkışımı verdiler " dedi,
Başka bir şey diyemedi,
İdris bizden biri,
İdris içimizden biri...
Vecdi Murat SOYDAN
23/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Gurbete Ağıt

Bastığın toprak olaydım da,
Bir kez geçseydin üzerimden,,,,

Bilir misin sevgili,
Ne zaman aklıma gelsen,
Benim için zaman mefhumu değerini yitirir,
Tarifsiz bir sızı kalbime saplanır,
Beni bende bitirir.
Kimselere söyleyemem derdimi,
Alem bana düşman kesilir.
Yalnızca kendime sırdaş olurum,
Dert sinemde gizli.

Bilir misin sevgili,
İsterse yağmurlu hava olsun,
Doğmasın güneş,
Yıldızlar selamını kessin,
Ay bulutların arasına gizlensin,
İsterse dağılmasın kara bulutlar,
Karanlıklar içinde de olsun
Seni hep aydınlık görürüm,
Gözlerindeki ışığı görürüm,
Gülümseyen silüetini görürüm,
Her gece sana gelirim,
Koşarak gelirim,
İki elim kanda da olsa gelirim,
Hiçbir şey yapamazsam,
İçinde sen olan rüyayı görürüm,
Uzun uzun gözlerinden öperim.
Üzülme halime, hiç bir şey söyleme,
Kafa tutmuşum koca dünyaya,
Herkesi karşıma alan benim,
Bir kalbim var, bir de canım,
Öderim diyetini,
Üzülme sen canım benim.

Bilir misin sevgili,
Mesafeler hiç bu kadar yakın olmamıştı,
Hiç bu kadar yakın gelmemiştin bana,
Seni gönül gözümle sevdiğimden olsa gerek,
Elimi uzatsam saçlarına değecek,,,
Razı değilim sensizliğe,
Korkarım bu tatlı rüya çok çabuk bitecek,
Ama razı gelirim;
Yeter ki bir tek uykularım bölünsün,
Ne olur öyle alaycı gözlerle bakma bana,
Zavallı değilim,
Her zaman seninleyim,
El hiç değilim,
Ama eridim bittim, el kadar kaldım,
Eller de acımasın halime.
Kimseye muhtaç değilim,

Bu aşkın vebali benim,
Ödülü benim,
Zekatını da veririm.

Yeter ki sana bir şey olmasın,
O güzel gözlerine nazar değmesin,
Gül tenine zerre kadar zarar gelmesin,
Biraz önce gurbet kuşlarına tembihledim,
Dikkatlice bak kanatlarının altına,
Adımızın baş harfini yazdım,
Bir de imzamı attım,
Akşam sabah getirirler selamımı,,,

Bilir misin sevgili,
Bu alemde bir tek seni sevdim,
Bu kadar içten, bu kadar derinden,,,
Arama bir başkasını, başkası yok bende,
Yalan söylüyorsam, bana yaşamak haram olsun,
Zehir olsun yediğim, içtiğim,
Sensin, kendime yakıştırdığım,
Yar diye seçtiğim,,,

Bir gün olur da, bulursam izini,
Yeter ki tüm yollar sana çıksın,
Gün görmedim, ama bir kez de olsa seni göreyim,
Ola ki vadem gelir de ayrılırsam dünyadan,
Bir tek senden ayrılamam,
Tüm kapıları kapattım da sana geldim,
Dönemem de geriye,
Suratıma tükürülür,
Cesedim taşta tutulur,,,
Vasiyetim kabul et; sen gurbetteyken öleyim,
İkimizin mezarı aynı yerde kazılsın.
Mezar taşına ismimizin baş harfleri yazılsın,,,

Bilir misin sevgili, öyle kutsalsın ki,
Sanki secdeye sıraya girerler, yaratılan tüm melekler,,,
Sıcacık gülüşlerin, ayı, dünyayı, güneşi kışkandırır,
Kelebekler, çiçekler, böcekler sana hayrandır,
Gül dalında güzeldir de, sen gülden de güzelsin,
Onun için mutludur dalında kuşlar,
Senin için yaratılmış sanki tüm varlıklar,,,

Söylemeyecektim ama kalmasın bende,
Hakkım sana helal olsun,
Hakkın varsa bende;
O da günahlarıma kefarete olsun.
Son sözümü söyleyip işte susuyorum,
Ve şimdi sessizce bir meçhule gidiyorum,

Bilir misin sevgili,
Yaralarımın ilacı sendin,

Seninle dinerdi gönül sızım.
Hep isterdim, hep dua ederdim,
Keşke sana benzeseydi kızım,,,

Tatlı gülüşünü de,
Namusunu da hep muhafaza et,
Kal sağlıcakla,
Seni Allah'a emanet ediyorum,
Benim tatlı bebeğim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
06/06/2014- Saat: 00.35-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gül Bahçesi

Ah benim utangaç bakışlı,
Narin, nazlı gülüm,
Yer yüzündeki hiçbir tebessümü,
Senden başkasına yakıştıramam,
Sayamadım, giremedim ki bahçene,
Kim bilir sende kaç gül daha vardır?
Kaç meziyet, kaç işve, kaç eziyet...

Don mu vurmuş,
Hazan mı düşmüş yapraklarına,
Ondan mı solmuş yüzün,
Yoksa bu kadar yakınken,
Bana el gibi bakmazdın uzaklardan...

Ah! beni deli divane eden,
Çokça da arsız arsız söyleten tatlı gülüşüm,
Bir kez olsun dudak payını bana bıraksaydın,
Gerisinde olmazdı gözüm,
Yerdim, içerdim, meşk ederdim,
Saatlerce şarkılar söyleyip, dans ederdim,
Boşaldıkça bardağım,
Aşkın badesini sabah akşam,
Seninle doldurur,
Gece gündüz sarhoş gezerdim...

Taşarsa da taşsaydı,
Üstüm başım, kafam, gözüm,
Batacaksa da batsaydı,
İliğim, kemiğim, en çok da kalbim,
Sevdana bulansaydı da kana bulanmasaydı,
Şimdi kızılık şerbeti içiyorum şerefine,
Sen yeter ki hep gül, bu trajedi komik meseleye...

Bu mutlu anları bana bahşetseydin,
Sonrasında isterse silinseydi adım,
Kalmasaydı zerreciklerim,
Çarpılsaydım, yıkılsaydım,
Un ufak olsaydım da,
Mezarım dahi olmasaydı,
Her bir şeye dünden razıydım,
Yeter ki gülüşlerin talan olmasın...

Ah keşke, ama nerde, yok ki ?
O adam çoktan öldü,
Dünyası battı, kalbi taşıtı,
Batık dünyayı da,
Kalbi taşılaşan insanları da bir bir gömdü,
Cenneti de gül teninde bıraktı...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

18.09.2017, Isparta, 00.01

meşk etmek : alışmak veya öğrenmek için çalışmak.

Vecdi Murat Soydan

Gül Geç Derdine

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img368.imageshack.us/img368/8411/vieuxcoupleld6ws4.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GÜL GEÇ
DERDİNE</marquee></marquee>

Yaşamak güzel şey be kardeşim,
Mutluluk güzel şey...
Sevdiğin yanındaysa bir de,
Değme keyfine.
Gül geç derdine.

Aşık olmak güzel şey be kardeşim,
Sevmek güzel şey...
Seviliyorsan bir de,
Değme keyfine.
Gül geç derdine.

Hasret de güzel şey be kardeşim,
Özlem güzel şey...
Hayali yanındaysa bir de,
Değme keyfine.
Gül geç derdine.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Gül İle Bülbül

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img353.imageshack.us/img353/3425/resimwo5.gif' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>GÜL
</marquee></marquee>

Gül...

Bülbülün hayattaki gerçeğidir.
Yıllardır bu hep böyledir,
Bülbülün bitmeyen çilesi,
Aslında sevgisidir.
O, gülün biricik efendisidir.

Gül...
Kokun ne güzel, ne de hoştur,
Seninleyken gönüller bir hoştur.
Sen yoksan eğer,
Alem yoktur, dünya yoktur.
Her şey tümünden bomboştur.

Gül....
Dalında ne güzelsin sen
Kıskanır seni tüm çiçekler,
Pervanedir etrafında böcekler.
Görme onları, duyma sen
Bil ki, en iyisine layıksın sen.

Gül....
Sen, bilmem kimlerle tanışacaksın
Elbet bir gün kendinle de barışacaksın
Heyhat! Bülbül etse de feryat...
Gör bak ...gönlünü birine bağlayacaksın.
Biliyorum, artık sen de mutlu olacaksın.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004

Vecdi Murat Soydan

Gül Kız

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img50.imageshack.us/img50/8392/glkzzt6.jpg' border='0'/>
<MARQUEE style='FILTER: wave(add=10,phase=1,freq=2,strength=35)
scrollAmount=0scrollDelay=0 direction=up width=300 height=100><FONT
style='FONT-SIZE: 50px; FONT-FAMILY: comic sans ms'>

<CENTER><FONT
GÜL KIZ

<FONT
color=#ff3300>
</CENTER></MARQUEE>

Ondördünde kocaya gittiğinde,
Oyun sanıyordu evliliği zahir.
Evcilik oynarım diye,
Oyuncak bebeğini de götürmüştü.
Bir anası ağladı ardından.
Gerisi, yalan ağladı.
Babası Tilki Süleyman,
Bir tomar gavur parasına sattı gül gibi kızı.
Traktör alacaktı başlık parasına.
Kocası sidikli Nuri
Gerdek gecesi,
Kız çıkmadı diye
İt kovalar gibi
Tekmeleyip, atıverdi kapının önüne.
Gül kız...
Ağladı, yalvardı.
Kusur bende değil dediyse de,
İnandıramadı kimseyi
Baba evine döndü garibim
Zulüm gördü, işkence gördü.
Yine de sesini çıkarmadı
Babası,satılığa her çıkarışında
Defolu mal misali geri geldi.
Horlandı, dışlandı.
Borsa misali,
Değeri de düştü Gül kızın
En son Hacıların Ömer'e gelin gittiğinde
Kapıdaki uyuz eşek bile para etti de
Kendi para etmedi.
Bir kat giysiyle bir çift terlikte sermayesi.
Talihi gibi, yüzü de gülmedi,
Kocası hem alkolik, hem kumarbazdı
Altı aya kalmadı, en son tarlayı da
Kumar masasında bıraktı
Daha da yetinmedi
Bankadan ipotek yapar gibi
Sözleşme yaptı kavatlarla.
Ya karını alırız altından, ya canını dediler
Canı tatlı geldi piçin.
Gül gibi karısını, alemin çakallarına
Kendi eliyle verdi.

Kurtlar sofrasına düşmüştü bir kere.
Vücudu, sermayesi olmuştu nasılsa.
Bu kahpe dünyada,
Kahpece yaşamak ona göre değildi.
Ödenmiş veya ödenecek tüm bedelleri
Küçücük yüreğine sığdırmıştı.
Yüreği yaralı, bahtı karalıydı
Nerde akşamsa, orda sabahlamak vardı
Tiksinti verici de olsa,
Kaderde, yüzlerce kocayla yatmak da vardı.
Kimi eğlendi, kimi alaya aldı
Kimi sofrasında meze yaptı.
Kimi de bir gecede imam nikahı kıyıp
Sabaha boşadı.
Bu gün Karaköy'de görürsünüz Gül kızı,
Yarın Bend deresinde.
Öbür gün bir meçhule gidecektir nasılsa.
Gül kız kim diye sorarsanız tanımazlar.
Adı Kader'dir Gül kızın.
Ah benim açmadan solan tomurcuk gülüm.
Ah benim talihsiz kınalı kuzum
Yüreğim yanıyor,
Batalıkta açan,
Bilmem kaçınıcı güldür bu.
Kaderin Kader'e oynadığı
Bilmem kaçınıcı oyundur bu.
Sen utanma bacım
Baban utansın
İstanbul utansın
Yurdum utansın
Sen ağlama bacım
Bir ben ağlayayım,
Bir de anan ağlasın.
Bir ben yanayım sana
Bir de baban yansın ahir dünyada.

Vecdi Murat SOYDAN

26/05/2005-Mihalıççık/ESKİŞEHİR

```
<div style='width:300px; '><object width='300' height='110'><param name='movie'  
value='http://media.imeem.com/m/O76ljQoNf1'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/O76ljQoNf1'  
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'  
wmode='transparent'></embed></object><div style='background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; '><div style='float:left; padding:4px 4px 0 0; '><a  
href='http://www.imeem.com/'><img  
src='http://www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/' border='0' /></a></div><form  
method='post' action='http://www.imeem.com/embedsearch/' style='margin:0;  
padding:0; '><input type='text' name='EmbedSearchBox' /><input type='submit'  
value='Search' style='font-size:12px; ' /><div style='padding-top:3px; '><a  
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=O76ljQoNf1'><img  
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/152/10/' border='0' /></a><a  
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=1&ek=O76ljQoNf1'><img
```

src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/153/10/' border='0' /><img
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/154/10/' border='0' /><img
src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/155/10/O76ljQoNf1/' border='0'
></div></form></div></div>
<a
href='http://www.imeem.com/yImz36/music/xH-4t9MQ/deme_felek_sebahat_akkiraz/'
>sebahat akkiraz - DEÐ ME FELEK

Vecdi Murat Soydan

Güle Güle Üstat... (yusuf Hayaloğlu'nun aziz hatırasına)

Ah! be üstat,
Sonunda sen de düşüp gittin Azrail'in peşine!
Biz şimdi, bu koca deryada,
Tek başımıza ne halt edeceğiz?
Senden ayrılacağımızı sanma,
Bir kaç güne kalmaz, biz de geliriz!
Bir Yusufçuk havalandı sanki gökyüzüne...
Daha dün gerçektin...
Sen de hayal oldun gittin be koca çınar...
Olur mu böyle, şaka gibi ayrılmak?
'Olsun be! ne olacaksa olsun!
Bu da benim size
Ayrılırken şikayetim olsun..'
Demıştin de inanmamıştık, ansızın gideceğine.
Şiirlerin ortada kaldı sanma!
Sen şiirlerinde yaşıyorsun...
Yufka yürekli, iyi niyetliydin
Asi bir küheylandın yerine göre.
'Kesmez beni bu acılar
Beni vursa da bu puştlar
Ancak sırtımdan vururlar
Lanet olsun! ' der,
Serzenişte bulunurdun.
Bu sözün de, şerefsizlere, namussuzlara,
Kapak olsun!
Ah! be üstat...
'Bir yanım şiir destan, bir yanım kirli fistan
Bir yanım güller açmış, bir yanım viran
Bir Anka kuşu gibi,
Kendimi külümden yarattım.'
Diyordun...
Hadi şimdi de yarat üstat...
Yarat da, aramıza dön, gittiğin meçhul yerlerden...
Gidişine alışamadık, şiirler, besteler öksüz kaldı.
'Geceler tanır beni; konarım göçerim ben.
Geceler tanır beni; kan damlar içerim ben.'
Diyordun...
Yine kon üstat, nereye konmak istersen...
Bizim için bir şeref, bir onur olur.
'Kaçınıcı ölmem, kaçınıcı dirilmem bu? '
Diye düşünme...
Sen hiç ölmedin ki...
Nereye, nereye gidiyorsun böyle apansız?
Vakitsiz gitmeler, gitme sayılmaz üstat...
'Adımız bela diye yazılmıştı dağlara taşlara,
Boynumuzda ağır vebal, koynumuzda çapraz tüfek...
El tetikte kulak kırışte
Ve sırtımız toprağa emanet...
Vakit tamam, sizi terk ediyorum.
Hoşça kal iki gözüm hoşça kal.'
Deyip, şaka yapar gibi gittin...
Ne diyeyim, Allah'a emanet ol.

Bir narin kelebek ölüsü bırakıp tam ortamıza,
Kurşun gibi, mayın gibi tutuşarak tükettin kendini be üstat.
Sanki bir oyun bu, birazdan uyanacaksın...
Birazdan ateşi karıştırıp bir sigara saracaksın
Hesabın kalsın mahşere
Demek şimdi gidiyorsun;
Yazdığın son şiir öyle yarım kalacak!
Gitmek istiyorsun, git...
Bir savaşçı asla vedalaşmaz!
Durma git!
Dışarı dinamit...dışarı enkaz!
Güle güle git!
Şarkılara bel bağlamak faydasız.
Üstümüze kapıları kaparcasına gittin...
Artık bitti diyorsun, git...
Dışarı panik, dışarı izdiham!
Kırılın kapı-çerçeve, kırılın bu cam...
Sorma git!
Karşılaşmak ömür boyu imkansız.
Bizleri hazanda koyup bahar dalına gittin...
Bilmiyorum ne yapsak, ne söylesek anlamsız.
Ayrılmıştı dünyamız; kendi yoluna gittin...
Gittin ah... bir mevsimdin,
Çizemediğimiz resimdin.
Kalbimize bir çiviye,
Çakarcasına gittin...
Sen ardında yas bıraktın
Ağlayan bir eş bıraktın
Çürüdü gözlerin, yüreğin, bu yağmurlu şehirde...
İşte gidiyorsun...
Hicran kalsın teneşirde.
Bize yüzyıllardır sesini kaybetmiş
Bir türkü söyleyecektin...
Ve bir yayla şefkatiyle
Kırpığımızın ucundan öpecektin.
İşte gidiyorsun, hiçbirimiz, hiçbir dilde seni anlayamadık.
Sen başını verdin, bizimse,
İnsafsız bir linç oldu karşılığımız.
İşte gidiyorsun,
Penceresiz bir dünyanın labirentine
İşte gidiyorsun,
Seni gönlümüzde,
Şiirlerini dilimizde yaşattığımızı unutmadan,
Git! ...
Güle güle üstat...
Güle güle git...

Vecdi Murat SOYDAN
24/03/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Güller Şahidim Olsun

Adam, kadına deli gibi aşıkta,
Kadın bilmezden gelirdi.
Yorgun argın düşünceler ise,
Adamın peşinden.
Adam, kadına çiçekçi dükkanında her rastlayışında,
Göz göze gelmekten çekinirdi.
Utanırdı, sıkılırdı,
Dokuşalar,
Oracığa yığılırdı

Bu gün de öyle oldu...
Saatler sabahın sekizini gösterdiğinde,
Adam, her zamanki yaptığı gibi,
Nefesini tuttu,
Kalp atışlarını bir eliyle bastırarak,
Biraz da cesaretini toplayarak,
Hoş bir tebessümün ardından,
Bir 'günaydın' la dükkandan içeriye girdi.
İşte kadın, yine karşısındaydı.
Yine sessizlik oldu.
Yine bakıştılar..
Birbirlerine ne de güzel yakıştılar...

Kadının elinde kırmızı bir gül vardı.
Adam, hiç düşünmeden,
Başka çiçeklere yönelmeden
Kadının elindeki çiçeği aldı.
Kokladı, kokladı...
Sonra kadına şunları söyledi:
'Yeryüzünün en güzel, en nadide çiçeği sensin.
Sen varken, başka çiçeklere asla bakmam, bakamam.
İnanmıyorsan, bu kırmızı güller şahidim olsun.'

Ortalık bir anda sessizliğe büründü.
Kadın hem duygulanmış, hem de şaşırılmıştı.
'Her şey için teşekkür ederim.' diyebilirdi.
'Her şeyi ve seni yan yana koysam,
Hanginiz en çok ve her şey olabilir ki?' dedi adam.
Başka da söz söylemedi.
Belli ki, suçluydu...
Ne de olsa, adam fermanını,
Boynunda taşımaya mecburdu.
Boynunu bükerek hızlı adımlarla, mekandan uzaklaştı.
Şimdi nerede kırmızı bir gül görsem,
O adamı ve kadını hatırlarım.

Demekki; en değerli sevgiler yüreklerde yaşananlarmış,
Demekki; imkansız aşklar en yüce aşklarmış,

Demekki; böylesi bir dünyada, kirlenmeden kalabilen tek şey,
Sevgiymiş...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19 Temmuz 2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Güller ve Gazeller

Aşkımı er kişi niyetine dua belleyip,
Musalla taşına yatırmadan önce,
Canımın içine ince ince,
İğne oyası işler gibi yazmışım...
-ki anamdan bilirim,
Gece, gündüz demez,
Yorgun ve uykusuz gözlerle,
Dikiş diker, kaneviçe işlerdi...
Ne noter şerhi, ne kadı izni,
Benimkisi, birinci sınıf malzemededen,
Ustalık işi,
-ki en önemlisi kalp temizliği...

Sevgimi mühürleyip,
En kuytu yerde saklamışım,
Ne hırsız çalabilir, ne arsız bulabilir,
Canıma emanet...
Sensizlik var ya canımın içi,
Sadece benim değil,
Evrenin de yok oluşu gibidir,
Vidansız yad eller seni benden aldıkları gün,
Acıyla yatağımdan uyandığım da fark ettim,
O vakit sadece yüzük parmağım değil,
Kıyametimden canlar da kopmuştu...

Ufuktaki güneş ilk sana doğmakta,
İlk seninle nefes almakta,
Sen güneşini batırma,
Bir tek bende batıyor kör olasınca gemiler,
-ki buna denizaltılar da dahildir...
Benimkisi az biraz kaçıklık,
Abartı gibi olduysa da, az olmuştur,
Olsun vallahi,,canıma minnet,
Dilime şükran, babama çokça rahmet,
-ki insanlar eserleriyle yaşarlar...

Beyaz kağıdım elimde kirlenmeseydi,
Lanet olasınca tükenmez kalemim tükenmeseydi,
Bir kibrit çakıp, mektup niyetine yakıp uçlarını,
Al diyecektim, al, sende tükenen kandilim...
Bana bir şey olursa,
Sana benden başka en güzel kim bakar?
-ki her bir şeyin sonu var...

Küle dönen betim benzimden başka,
Hangi yüzüm kalır ki tuvalimde?
ve hangi yüzümle bakmamı isterdin ki?
Şayet görmüş olsaydım pespembe rüyalar,
-ki benim de olurdu mutlaka,
Anlı şanlı bir talihim,
ve en cicili bicili kurdelalarım,
-ki onları da yüz görümlüğü olarak

Saçlarına takardım...

Nisan yağmurları misali,
Sana yağdırırım gözyaşlarımı,
Lakin ilk ben boğulur,
Kuyruğuna basılan köpekler gibi,
Can havliyle sana koşarım...
Biricik gonca gülümsün,
Yağmur damlacıkları da,
En güzel çiçeklere yakışır...
Madem ki sevgiler çiçek gibidirler,
-ki şarkılar öyle diyordu,
İnanma sakın,
Art niyetli insanlardan sakın...
Tüm çiçekler elbet bir gün solar gülüm,
Yok mudur çaresi dersen,
Tüm gazelleri seninle aşılamağ isterdim,
-ki her işin başı sevgidir...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27/28/29 Mart 2017, Isparta

*gazel: sonbaharda kuruyup dökülen ağaç yaprağı

Vecdi Murat Soydan

Güllerle Kapına Geldim

Bırakın bu gece beni, doyasıya ağlayayım,
Yaralarım derinlerde, bıçak vurup dağlayayım,
Hasretin perişan etti, feryatlar etsem nafile,
Nerdesin gözümün nuru, sesime ses ver, duyayım.

Eskiden yüzüm gülerdi, şimdi kanım çekiliyor,
Izdıraplar içindeyim, yarama tuz ekiliyor,
Yanımda sadece sen ol, istemem dünya malını,
Ölüyor bu can ölüyor, gönül kıblem yıkılıyor.

Sen güllerin en güzeli, tek can yoldaşım, baş tacım,
Bir heves değil benimki, her zaman sevgine açım,
Uzaklaşma, benimle ol, istemem başka gülleri,
Bir kuş gibi süzül de gel, işte o an diner acım.

Sağanak yağmur olayım, delicesine yağayım,
Sinene al beni gülüm, yapraklarına konayım,
Sensiz ne yapayım aşkı, tacı, tahtı, saltanatı,
Bırakma tut ellerimden, kor ateşinde yanayım.

İçimde kanayan gülsün, bir gül, bu adam sevinsin,
Sevgi çiçekleri açsın, onmaz yaraları dinsin,
Tarifsiz seni anlatmak, ne yazılır, ne çizilir,
Gonca güllerden daha hoş, çok özel, bambaşka cinsin.

Bak uykularım firari, gecem gündüzüm karışık,
Gözlerim aleme küskün, bir tek seninle barışık
Güllerle kapına geldim, çık dışarı acele et,
Bak yüreğimin içine, aşk, sevgi dolu sarmaşık.

Kimse için yazılmadı, böyle sevgi dolu şiir,
İstemem uzak dursunlar, nerede varsa is, pis, kir,
Bir tek senin için geldim, elimde kırmızı bir gül,
Allah şahit, yalanım yok, duygum da mantığım da bir.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
02 Eylül 2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Gülüm

_____ Gül derdim sevdiğime, ellerine gül derdim,
Sevip sevip koklasın, kokladıkça gül derdim. _____

Yüzüm hiç gülmedi, gittin gideli
Söyle mutlu musun, veda edeli
Canımla öderim, ben bu bedeli
Sensizliğin yeri, dolmuyor gülüm

Gece gündüz demem, seni anarım
Özlemin ateştir, her gün yanarım
Güneşle oynaşır, sana kanarım
Sensizliğin yeri, dolmuyor gülüm

Aldın benden beni, ettin derbeder,
Gözümde damlıyor, acı ve keder
Vazgeçtim canımdan, etme sen heder
Sensizliğin yeri, dolmuyor gülüm

Dünü hatırladım, gözlerim doldu
Bahçemde güllerim, hüznümden soldu
Çile deryasında, ömrüm de doldu
Sensizliğin yeri, dolmuyor gülüm

Vecdi Murat SOYDAN
10/10/10-Isparta

Not: 6+5= 11 hece ölçüsüyle yazdığım şiirimdir.

Vecdi Murat Soydan

Gülüşünü Sevdığım

Ela gözlü dilberim, canım aşkım her şeyim,
Tatlı gülüşüm benim, bal dillerini yerim,
Acımı sen dindirdin, öptüğün yer gül oldu,
Gülüşüne yandığım, bak tutuştu her yerim

Ay misali nurlusun, neşe sevinç saçırsın,
Menekşemsin, lalemsin, yüreğimde açarsın,
Ne söyleyeyim sana, cümle, alfabe yetmez,
Gülüşünü sevdiğim, neden benden kaçarsın?

Gözlerine takıldım, sana dokunan bendim,
İçimdeki korkuyu senin sayende yendim,
Havalar değişince, sen de birden değiştin,
Takılma demiştin ya, cezamı kestim kendim

Deli diyorsan bana, bence sen de kaçıksın,
Sevgiden anlamazsın, sen kendine aşıksın,
Zorla sevilmez kimse, bence sen de haklısın,
Yoluna çıkmam senin, çıkarsam gözüm çıksın

Sen bende ne bulmuştun, sahi ne arıyordun?
Maymun iştahlısın ki macera arıyordun,
Son sözümü söyledim, ne sen ne bir başkası,
Hayatında yoktum ki, kaybı mı arıyordun?

Ankara kalesinden deli rüzgarlar eser,
Bir veda busesiydi, senden kalan son eser,
Sızı kalbime girdi, yumak yumak dert oldu,
Hasretin acısını körlenmiş bıçak keser

Aramam, sormam seni, bir başıma gülerim,
Seni de unuturum, geçmişini de silerim,
Kötü laflar edemem, hatırı var dünlerin,
Ömründe hayatında mutluluklar dilerim

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03/12/2014-23.45-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Güzel Sevgilim

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Kanıma kan katan, canıma can katan
Benim canım sevgilim...
Heyecanımsın, benim canımsın,
Canıma can katan güzel sevgilim...

Ağlama öyle, yazık gözüne,
Benim canım sevgilim,
Gözünden akan yaş, damlar gönlüme,
Kuruyan gönlümü ıslar sevgilim...

Dertli pınar çağlar durur,
Benim canım sevgilim.
Akan suyu dere olur,
Aşkımınla ıslanır, uslanır sevgilim...

Baktıkça sana kızarır yüzüm,
Ağlama öyle a iki gözüm.
Senden başkasına geçmez hiç sözüm,
Kızartma yüzümü güzel sevgilim.

Canım sevgilim gücenme bana,
Söz veriyorum sana,
Mesut edeceğim seni,
Bir gün mazide, güzel sevgilim...

Saçların dökülmüş hilal kaşına,
Sürmeler çekmişsin ela gözüne.
Sakin uyma sevgilim eller sözüne
Sen benim olacaksın güzel sevgilim...

Darılma sevgilim aramızda eller var,
Nice açılmış, solmuş al al güller var,
Seveceğim seni, çok seveceğim,
İnan bana, inan bana güzel sevgilim...

Muhip Erdener SOYDAN

29 Nisan 1960

Vecdi Murat Soydan

Habersiz

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img508.imageshack.us/img508/5310/0047fdbg1.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>HABERSİZ
</marquee></marquee>

Oynaşan çocuklarına baktı
Onlar her şeyden habersiz
Oyunlarına dalmışlardı...
Sofrayı hazırlayan karısına baktı
Kendini o an diğerlerine adamıştı
Kendinceydi, habersiz...
Bilek saatinin tik-takları aşmaktaydı zamanı
Saniyeler kendinden habersiz...
Soba, için için yanıyordu
Odunundan, kömüründen habersiz...
Balık satıyordu dışarıda seyyarın biri
Ayakları gidiyordu habersiz...
İri iri kar başladı camlarda
Onun içinde esen fırtınalara karşın
Aniden süzüldü sessiz akşamlarına
Gözlerinde belli belirsiz yaşlar habersiz...
Alaca karanlıkta alacaklılarını düşündü
İstemedi takvim yapraklarına bakmak
İstemedi aylığından arta kalanı saklayan
Ceplerine ellerini uzatmak...
Kendince kahretti, gözleri daldı
Bir aybaşı akşamı sızıyla kaldı
Onun gibileri sessizce yutarak habersiz...

Muhip Erdener SOYDAN
Tarih: Bila...

Vecdi Murat Soydan

Hadi Güzelim Eyvallah!

<a target=' _blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img50.imageshack.us/my.php?
image=y1pujny2mmzwh4qd1bhcpmki8.jpg'><img
src='http://img50.imageshack.us/img50/6889/y1pujny2mmzwh4qd1bhcpmki8.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>HADİ GÜZELİM EYVALLAH!
</marquee></marquee>

Her şeyimdin, can ve canan,
Seni düşünürdüm her an,
İçinde kanasın yaran,
Hadi güzelim eyvallah!

Usandırdı nazlı edan,
Saymadım, kaçınıcı vedan,
Başını yesin bu sevdan,
Hadi güzelim eyvallah!

Kazancımdır, namus ve ar,
Anlatsana, sende ne var?
Sen git, yaban elleri sar.
Hadi güzelim eyvallah!

Aşkın badesini hep iç,
Murad'ını arama hiç,
Farzet ki doğmadı, bir hiç...
Hadi güzelim eyvallah!

Vecdi Murat SOYDAN
21/11/2008 Isparta

GÜZEL İNSAN Mücella PAKDEMİR hanımefendi'den;

Ne yapsan kar etmez bil ki
Ne son hatan bu ne ilki
İçim rahatlasın gül ki
Hadi güzelim eyvallah!

Vecdi Murat Soydan

Haçer

Bir kez doğmuştum,
Şayende bin kez öldüm.
Öldüm, öldüm dirildim.
Her bir dirilmede, yarama tuz bastım.
Çürüdüm,lakin sevgin çürümedi gönlümde.
Şimdi benimle beraber sen de çürümeliydin.
Çektiğim ızdırabı ancak o zaman anlayabilirdin.
Beni nasıl onikiden vurduysan,
Vuracaktım ben de seni saat tam onikide.
Aldım elime haçeri.
İşte karşımdaydın..
Yine bakamamıştım o güzel gözlerine.
Yoksa ben miydim yine haçerlenen,,,
Kararlıydım, öldürmeliydim seni de, kendimi de.
Bir,iki, üç...
Tam oniki darbe...
Sanki bedenimden bir parça kopmuştu.
Bendim sanki vurulan, can çekişen...
Bendim yine çürüyen...
Yüzün yine mahzun, rengin yine solgundu.
Ölürken bile gülümsüyordun bana.
Ölmek sırası bendeydi şimdi...
Bir kez doğup, bin kez ölmektense,
Bir defada ölmeliydim.
Ben de oniki kez sapladım bağıma haçeri.
Her bir darbeye, adını mırıldandım.
Her gün her saat mırıldandığım gibi...
Yaşarken, bir türlü sensiz olmaya alışamamıştım...
Ölürken de sensizliğe dayanamamıştım anlaşılan.
Şevmeyi beceremediğim gibi,
Ölmeyi de becerememiştım.
Gözlerim seni aradı ansızın...
Bir de elimdeki haçeri..
Oysa, ne sen vardın yanımda, ne de haçer.
Anladım ki,bu bir rüya, bir kabusmuş...
Kahretsin... bir türlü ölememiştım.
Ne kendimi, ne de içimdeki seni,
Yine yenememiştım.

23 OCAK 2003 -Beylikova /ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Haram Oldu

Dostluklar mazide kaldı,
Yerini menfaat aldı.
Ortalık kokuştı,
Her yer vıcık vıcık yalaka doldu,,
Seven enayi, sevilen riyakar oldu..
Nerde kaldı gerçek sevgiler?
Göz başka, dil başka oldu,
Güller açmadan soldu,
Koynundaki karı yılan oldu.
Maskeli yüzler utanmaz,
Kırk su dökünseler de yunmaz,
Her yer fetbaz,cambaz doldu.
Bize gülmek haram oldu...

Vecdi Murat Soydan

Hasretim

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img199.imageshack.us/i/hasretmektubu.jpg/'><img
src='http://img199.imageshack.us/img199/1828/hasretmektubu.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>HASRETİM</marquee></marquee>

Gecenin koynundayım, bir tatlı uykundayım,
Dilerim, kimse uyandırmaz beni bu tatlı rüyadan.
Yare kavuştuğum vakitler işte bu saatler,
Bir an önce hüyalara dalmak isterim.
Sevgilime, rüyalarda da olsa kavuşmak isterim.
Kimseler bilmesin, uykundayken,yari sardığımı,
Doyasıya öpüp, kokladığımı.

Her an her saniye özlemiyle yanarım,
Yerde, gökte sevdiğimi ararım.
Sesi kulaklarımda yankılanır,
Gönlüm, sanki zindanlardadır.
Bambaşka bir hasretle yanar, tutuşurum,
Özlemi elem olur, sanki ateşlerle boğuşurum.
İçime işlemiş yarin depderin sevgisi,
Benden bir parçadır, aşkım sevgilerin en yücesi.
Canım, cananım, biricik sevgilim, her şeyim,
Bir gün göremezsem, kesilir gider nefesim.

Benim sevdiceğim nazlı bir bebek, güzel bir kelebek.
İstemem, etrafında dolaşmasın üç beş böcek.
Benim için dünyadaki en anlamlı servet.
Bana bahşedilen kutsal bir emanet.
Hele bir gelsin, güller sereceğim yollarına,
Nasıl da atılacağım narin kollarına.
El açtım Allah'ıma, gelmesi için dualar ediyorum
Yarimi, dünyalardan da çok ama pek çok seviyorum.

Vecdi Murat SOYDAN
05/06/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hasretimsin

Biliyor musun,
Seni seviyorum,
Bir gün düşünmesem,
Hasretinden tutuşuyor,
Yanıyorum...
Bırak beni bana,
Razıyım,
Yüreğim kavrulsun...

Çok özlüyorum işte,
Görmek istiyorum,
Çık gel, neredeyse, çık gel!
Geç otur şöyle karşıma,
Ellerimle çay yapayım,
Kimse olmasın yanımızda,
Doyur beni hoş sözlerinle,
Muhabbeti birlikte yudumlayalım,
Haydi, o tatlı bakışınla yine bak,
Gözlerini kaçıрма...
Razıyım,
Yine erit beni,
Küle dönsün her yanımda...

Pamuk ellerini ver bana,
Bir tek ben tutayım,
Yüreğine bir nehir gibi,
Bir tek ben akayım,
Saçların bahar yelinde savrulsun,
Rüzgarlar ılık çalsın,
Kuşlar şarkılar söylesin,
Dağlarda kır çiçekleri açsın,
Gezelim ovaları, yaylaları,
Neşelensin dünyamız...

Mevlam özenmiş, bezenmiş,
Meleklerin nurundan,
Bir prenses yaratmış,
O tatlı, zarif gülüşün,
İnci gerdanına ne de güzel yaraşır,
Sana en çok da, o masum, işveli,
Tatlı naz yakışır...

Gül şehrinin mis kokulu yarı,
Gönül sarayım,
Seni kendimden bile kıskanırım,
Yalvarırım teninde kimse barınmasın,
Soğuk bir pınar gibi gel bana,
Serinlesin bağrım...
Seni bir tek ben sarayım...

Üzülme sakın, ağlama,
Ver dertlerini bana,

Senin yerine, bir tek ben solayım,
Razıyım,
İstersen ver günahlarını,
Seve seve alayım...

Essin deli rüzgarlar, essin,
Ruhuma bulunmaz bir eşsin,
Sen yeter ki ihmal etme beni,
Ara, sor, emrine amadeyim,
Razıyım,
Gövdem diz çöksün önünde,
Ayaklarına kapanayım,
Canım, bir tanem,
Sana bir tek ben yakışırım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21/01/2013- Saat: 23.55- İsparta

Vecdi Murat Soydan

Hatıra

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>HATIRA</marquee></marquee>

Hatıralar acı veriyorsa insana, o hatıra değildir.

Ya unutmaktır çözüümü,
Ya da yakmaktır bazı şeyleri.
Düne dair ne varsa,
Yaşanmış, yaşanmamış,
Doldurun hepsini sobaya,
Yansın, bitsin,köz olsun.
O şen şakrak gülüşler,
Yıldızlı sözler,
Şarkılar, şiirler, nağmeler,
En koyu sohbetler.
Onları da atın.
Yansın, bitsin, kül olsun.
Köz bitmeden, kül savrulmadan,
Beni de atın ateşe.
Bir de ben yanayım.
Hem kendimi, hem hatıraları yakayım.
Bir tek hatıra bırakın bana,
O'nu hatırlatan...
Sadece hayali kalsın.
Bırakın beni.
Onunla avunayım.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Hatıralar

Her bir şey bir bir kopuyor hayatımdan,
Tesbih tanelerinin yerlere dağılıp kaybolması gibi,
Arkadaş, dost bildiklerim, sevdiklerim,
Canımı acıta acıta, ciğerimi söke söke,
Bir bir gidiyorlar...
Başım gövdemden kopuyor mesela,
Elim kalemden kopuyor,
Hiçbir şey yazmak istemiyorum,
Hatta iki kelam söz bile o kadar ağır geliyor ki,
Susarken bile yoruluyorum,
Kendimden kopuyorum,
Dünya bana dar,
Başım bile ihanet etti,
Kendime kaç beden bol geliyorum, bilmiyorum...

Keyifle dinlediğim şarkılar geliyor aklıma,
Şen,şakrak,basmadık yer bırakmadığım sokaklar,
Cesaret edemeyip de tanışamadığım kızlar,
Temiz, saf güzel duygular geliyor aklıma,
Parçaları birleştiremiyorum bir türlü,
Telif hakları bendeyken, kimler çalmış ki,
Kopuyor film burada,
Bir türlü ucunu bulamıyorum,
Nereye kayboldunuz,
Ne vakit sır oldunuz hatıralar?

Zaman akmış, her şey değişmiş,
Yıllar ne çabuk geçmiş,
Zaman mı benim içime girmiş,
Ben mi zamanın içine?
Bilemedim, cevabı yok bu soruların,
Oysa daha dün gibi her şey,
Yok, hayır, dünden de yakın,
O halde ben neredeyim,
Kaç salisede ışınlandım ki geçmişe?

Daha dün şurada sarı renkli telefon kulübeleri vardı,
Saatlerce aradım, bulamadım,
Yanlış adrese mi geldim dedim,
Yok, hayır, sokaklar doğru da isimleri değişmiş,
Kim dikmiş bu koca koca apartmanları?
Her gördüğümde kalbimin titrediği
O kız nereye kaybolmuş?
Sahi, kaç yaşındadır ki şimdi,
Ne yer, ne içer,
Yine utangaç utangaç güler mi ki?
Kara kara gözleri vardı en son,
Omuzlarından beline kadar düşen saçları,
Nazlı nazlı yürüyüşü vardı,
Hani beni gördüğü vakitler,
Mahsusçuktan görmezden gelip, delirten,
Dünya güzeli bir kız vardı,

Dünya mı dedim, güzellik mi dedim?
Evet, evet bir zamanlar vardı,
Adını bile unuttum, sahi neydi?
Neydi o kızın adı?
Yoksa hiç mi yoktu?
Bu gördüklerim serap olmalı rüya değilse...
Çıldırılmamak elde değil,
Elde değil dünkü hatıralarım,
Dökülmüşler, saçılmışlar, kırılmışlar...
Ne vakit kasırga, zelzele gelmiş de,
Virane etmiş dar sokakları?

İşte şu karşıdan gelen babamın gölgesi,
Benim babam, canım babam,
Nerelerdeydin bunca yıldır babam!
Yıllardır bu sokaklarda, bu mahallede,
Hatta Çalığışu'nun meyhanesinde seni aradım,
Kaçınıcı kez el değıştirmiş,
Babam dedim, buraya gelirdi,
İşte şuradaki masaya otururdu,
Seni tanıyan bir Allah'ın kulu çıkmadı karşıma,
Şimdi bu herifleri kurşunlamalı mı?

Gelip geçtiğin kaldırım taşlarında
Yollarda ayak izlerini aradım,
Her bir şey silinmiş de,
Bir sen silinemezsin babam!
Sordum, bilen yok,
Kim bilir buralara dökülen kaçınıcı asfalt?

Ömrüm sana kavuşmakla geçti,
İşte, şimdi karşımdasın, şükür kavuşturana...
Dikkatlice baktım da yüzüne,
Ah babam, ah benim garip babam,
Yine yorgun, yine bezginsin,
Ekmek davası seni perişan etmiş,
Saçlarına aklar dolmuş,
Belin neden öyle kamburlaşmış?
O alnındaki derin çizgiler de ne?
Ya o elindeki bastonun?
Neyse boş verelim bu soruları,
Haydi evimize gidelim babam,
Ah, nasıl da unuttum,
Çoluk çocuğa karıştık,
Akıl mı kaldı bende babam?
Önce elini, yüzünü bir öpeyim,
Sarılayım sana sıkı sıkı,
Ah babam, seni çok özledim, çok hem de,
Sıcacık ellerini, kokunu,
" Oğlum Murad'ım " diyen sözlerini özledim...

Bakma bana öyle üzgün üzgün,

Kıyamam babam, bükme boynunu hemen,
Hatırlasana babam, bana öğütler veren ,
Başını daima dik tut diyen sendin,
Yalvarırım bakma bana öyle,
Bakma saçlarıma, bakma yüzüme,
Akan gözyaşlarım, sevincimden,
Yanaklarımdan süzülürken ılık ılık,
Tenime değmesi, elinin dokunuşlarını hissettirir,
Çekme elini babam, doya doya hele bir ağlayayım,
Yıllarca senin derin hasretini çeken bendim,
Varsın olsun derin çizgiler,
Varsın olsun saçıma düşen beyazlar,
Sen sağ ol da,
Ben senin yerine değil binlerce kez,
Milyonlarca kez ölürüm...
Ölürüm babam! Ölürüm...

Ah canım babam,
Her ah deyişimde, benden kaç can kopuyor,
Bir tek sen bil babam,
Bu sokağa sadece seni görmek için geldim...
Her şe bir bir kopsun hayatımdan,
Bir sen, yalnızca sen,
Düşlerime gel babam, seni çok özledim...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/04/2017, 01,50, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hatırası Var

Bu sabah yüzümü yıkayacakken,
Yine aklıma düştün,
Nasıl unutturum bir tanem,
Hatırası var,
Dün gece yanağımdan öpmüştün.

Sonra da aklıma, gömleğime sinen kokun geldi,
Hoş bakışın, buğulu gözlerin,
Kulağımda yankılanan tatlı sesin,
Sıcacık ellerin, sevgi dolu yüreğin.

Sonra duraksadım bir an.
Düşündüm.
Yüzümü yıkamasam da olur,
Dudaklarının mührü var.

Ama, gömleğimi hiç yıkamadan,
Ömrümce saklayabilirim,
Geceye adını yazabilirim,
Uykumda adını anabilirim,
Ruhumda seni taşıyabilirim,
Sokakta avare avare dolaşabilirim,
Çakallarla boğuşabilirim.

Kararlıyım.
Rüyamda yalnızca seni göreceğim.
Şadece geceler boyunca değil,
Ömrümün sonuna dek seni seveceğim.

Ya sonrası?
Sonrası diye bir şey yok,
Çıkardım lügatımdan,
Sonrası diye bir yer de yok.
Hep sen var.
Her şeyde sen var.
Baktığım her yerde hayalin var.
Dolaştığım caddelerde ayak izlerin var.
Gözümde tütüyorsun canımın içi,
İçimde dep derin özlemin var.

Seni çok özlüyorum,
Seni istiyorum,
Biliyorum, haddimi aştım,
Çok özür dilerim,
Ne yaptığımı bilmiyorum.

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17 Kasım 2013- 23.10-İsparta

Vecdi Murat Soydan

Havan Batsın

Dilimde Şeker, balsın,
Ne güzel tatsın,
Pas vermezsin kimseye,
Kız havan batsın!
Nazlısın, cilvelisin,
Bayıldım sana,
Amma da işvelisin,
Çeliği bile,
Çürtr, eritirsin,
Ben sana hayran,
Yedi düvel de bana,
Yazık canıma,
Giriyorsun kanıma,
Salınıp durma,
Kafamı kurcalama,
Uçar, kaçarısın,
Kcaman bir yalansın,
Kr olma e mi?
Beni bulursun de mi?

Vecdi Murat Soydan

Hayat Bizimle Oyun Oynadı

<center>
<center>facebook</center></center>
<Left>
</left>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Hayat Bizimle Oyun Oynadı</marquee></marquee>

Dört bir yanımız uçurumdu sanki.
Ne ileri gidebildik, ne geri dönebildik.
Geçmişimizle boğuştuk, aralıksız
Kabuslar gördük, uyanırken bile.
Keşkeler ve ah'lar arasında gidip, geldik,
Hesaplaşmalarımız hep yarım kaldı.
Esir alınan yine bizler olduk.
Hayallerimiz yaşayamadı bir türlü.
Ne geri çekebildik,
Ne durdurabildik zamanı.
İsyan ettik kadere,
Boyun eğdik, alinyazımıza.
Haykırmak,
Avazımız çıktığı kadar bağırarak istedik
Çığlıklarımızı, sadece ruhlarımız duydu.
Bir idam mahkumunun son arzusuymuş belki de.
Dört duvar arasında, dört saatliğine,
Son bir kez nefes almayı istemek.
Bir kez, ama son kez nefes alabilmek.
Ayrılık acısının,
Ölümden beter olduğunu düşünemedik.
Kabullenemedik bir türlü gerçekleri.
Geç de olsa mutluluğu yakaladığımızda,
Kaçiverdi avuçlarımızdan bu gizemli seveda.
Düşünemediğimiz bir gerçek daha vardı:
Kelebeklerin ömrü kısa olurdu,
Kısa sürerdi bazı aşklar da.
Bizler zamana karşı yenik düştük.
Hiç yaşanmamış saydık bu sevdayı.
Hayatla oyun oynama sırası bize geldiğinde,
Sevinemedik bile kavuştuğumuz mutlu güne.
Bir türlü hamlemizi yapamadık,
Bir kez olsun öcümüzü alamadık.
Yenik düşen yine biz olduk.
Tıpkı kelebekler misali,
Hayat bizimle oyun oynadı.

Vecdi Murat SOYDAN
13/05/2008 Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Hayata Dair

Söylenecek bir şey kalmadı hayata dair.
Her şey söylendi, yazıldı, çizildi...
Ve... yaşanmadan bitiverdi...
Bir ömür misali...
Ölü bir doğumdu aslında hayat.
Suni teneffüs bile kurtaramazdı...
Tohum, çoktan toprağa düşmüştü de,
Nedense, açmamıştı çiçek.
Don mu yemişti, çiğ mi düşmüştü?
İnsanoğlu da böyle değil miydi sanki...
Bir kötüye, bir kalpsize düşülmüşse,
Taze gelinler mutlu olur muydu yuvalarında.
Açmadan solan kaç gonca gül vardı kim bilir.
Gözpınarları sel olan kaç çift göz...
Baba ocağı her zaman tatlıydı da,
El ocağı acı olurdu bazen...
Hele bir de arsıza düşülmüşse,
Günler, geceler mahpusluk içinde geçmez miydi?
Tıpkı, hayat gibi...
Kısacası;
Sahte bir dünyada, sahte duygular içinde,
Şahtekar insanlar arasında geçiyordu hayat.
İnsanları bile sevmekten korkmuştuk.
Eğrinin içinde doğruyu arar olmuştuk.
Gülü dalında değil de yapma çiçek misali,
Hep vazoda sever olmuştuk.
Oysa bizler yalana düşmandık, gerçeğe dost...
Söylenecek bir şey kalmadı artık,
Şimdi yaşam, başlamadan biten bir roman gibi,
Okumanın da tadı kalmadı artık.
Tıpkı, hayat gibi.

01/05/2004 - Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Hayatın Kadınları...

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img218.imageshack.us/img218/4707/kadnpo6.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>HAYATIN
KADINLARI...</marquee></marquee>

Gündüz gece fark etmez,
Basıyoruz parasını,
Satın alıyoruz sarışınını,karasını.
Mal bizim ya,
Güya,keyfimize bakıyoruz...
Yatarken başımızın tacı,
Gönlümüzün sultanı.
Uyandıığımızda,elimizin kiri,
Değersiz bir kağıt parçası.
Sorgusuz sualsiz,
Bir çırpıda uçurumlardan atıyoruz.
Bir baldırı çıplak görsek, dayanamayız.
Et değil midir ki, atarız hemen oltayı
Aramayız ne yatağı ne de yorganı.
Anadır, bacıdır edebiyatı yaparız,
Mangaldaki külü kimselere bırakmayız.
Parasını verenin elinde kalır
Zavallı fukara...
Kocasını olmuştur, koynundaki zorba.
Hayat kadınıdır, hayatta yüzü gülmeyen,
Kadın, hani baş tacıydı...
Cennet ayakları altındaydı...
Bu nasıl bir erkekliktir...
Bu ne biçim bir dengesizlik...
Aslında kendimizi kandırıyoruz.

Vecdi Murat SOYDAN
22.08.2008– Isparta

Vecdi Murat Soydan

Haydi Söyle Bana Sevgili

Haydi söyle bana sevgili,
Atalım mı diğer renkleri?
Gömelim mi bir bir toprağa?
Kurmayalım o halde toz pembe rüyalar,
Olmasın mı kiremit renginde çatılar,
Beyazı tümünden çıkartalım da hayatımızdan,
İyice kirlensin mi dünyamız...

Ağaçları ne yapalım, kurusun mu dalında yapraklar?
Almayalım mı pazardan turuncu renkli portakallar?
Bakmayalım mı kahverengi, ela, simsiyah gözlere?
Ya yeşilin bin bir tonunu nereye sığdıralım?
Dilersen toplayıp hepsini bir araya,
Kör bir çukura atalım...

Kırmızı bir gül dahi vermeyelim mi birbirimize?
Hiç mi koklamayalım mor sümbülleri, menekşeleri,
Görmeyelim diyorsun yani albenili mineleri,
Renk renk krizantemleri, begonyaları, fulyaları,
Ya sarı papatyaları...

Haydi söyle bana sevgili,
Altın rengi saçlarına ne diyeceğiz?
Olsun olmasına maviye kıyımız da,
Bu renklere de kıyılmaz ki...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/01/2017, 23.19, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hayırsız

Sözlerin işveli,
Bakışların cilveli,
Şeytanı bile kandırırsın,
Riyakarsın işte!
Herkes öğrensin.

Havalanma güzelim,
Dünyayı sen mi yarattın?
Binlerce kez kalbimi kırıp,
Acımasızca kanattın.

İnsafın kurusun,
Beni bu alemde,
Bir tek sen ağlattın.

Çek gözlerini üzerimden
İstemem, tutma ellerimden,
Gülüşlerin bile sahte senin,
Çık git dünyamdan,
Yalancı kahpe.

Pişmiş aşıma soğuk su kattın,
Bir kalemde çizdin beni,
Ellere sattın.
Defter tuttun mu bilmem,
Kim bilir kaç piçle yattın.

Seni sevdim diye,
Esirin mi oldum?
Al aşkını çal başına,
Zorba sevgin senin olsun!

Senden bana hayır yok,
Aşkını başka kalplere sok.
İşim olmaz seninle,
Benim için bir yabancısın.
Hafızamda ismine de yer yok.

Bir zamanlar canımda candın,
Damarımda kandın,
Ulan hayırsız,
Maymun iştahlısın işte,
Gittin ellere kandın.

Seni sevdikçe şımardın
Havalara girdin, alçaldın.
Söylesene be kızım,
Sen kendini ne sandın?

Soğumuş yüreğin, taşlaşmış,
Düşüncelerin kalıplaşmış,
Affetmem seni asla,

Sevgin kocaman bir yalanmış.

Ederin ne eder,
Söyle bana değerini,
Önüne atsam,
Kedi bile yemez ciğerini

Servetini toplasam,
Taş çatlasa geleceği yüz gram,
Unuttun mu bir zamanlar,
Eritmiştin beni, gram gram.

Susma, savun kendini, konuş,
Söyleyecek sözün yoksa eğer,
Unutma!
Suçlu insanlar korkar.

Sanma sana yenildim,
Sanma eridim, bittim.
Asıl şimdi piştim,
Eski ben değilim,
Senden öğrendim,
şimdi ben de çok değiştim.

Bundan böyle küsmem hayata,
Yıkılmam.
Bir kez yere düştüm,
Kalkmasını da bildim.
Bir kez öldüm farzet,
Bin kez doğarım.
Benden sana tavsiye,
Yanlışlıkla bile geçme yanımdan,
Seni tükürüğümle boğarım.

Bir çocuk kadar safım ben,
Hayallerime kurşun sıktırtmam,
Sana giden yolları tükettim,
Bir daha karşıma çıkartmam,

Sana son sözüm:
Allah'a yakın, bana uzak ol.
Defolu malsın işte!
Çık git hayatımdan,
Çık git rüyalarımdan,
Defol!
Defol!
Defol!

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
02/12/2012 Saat: 01.30- Isparta

ŞİİRİ, İÇİMDEN GELDİĞİ GİBİ YAZDIM. 8 saatte bitirdim.
İLK KEZ ARABESK RAP TÜRÜ ŞİİR YAZMAYI DENEYDİM,,,

Vecdi Murat Soydan

Hazine

Bir şeyler arıyordum sende
Ne arıyordum, niçin arıyordum, bilmiyordum
Gözlerin miydi aradığım?
Kulaklarını mesela hiç düşünmedim
Dudağını da aradım
Burnuna sıra gelene kadar
En çok da tebessümüne takıldım

Saçların da çok hoştu
' Rengini güneşten almış olmalı.' dedim
Ellerin bir pamuk kadar yumuşak olmalıydı
Ama ayaklarını hiç düşünmedim
Tenin de harika olmalıydı
Ama içindikilerini de düşünmedim
Bir şeyler arıyordum sende
Bulduğumda benim mi olacaktı sanki?
Gasp sokarlar
Hakkımda tacizden işlem yaparlar diye
Hepsini sana bıraktım
Sonra hayale daldım...

Elim bir kez saçlarına değseydi
Saçlarını ören ben olsaydım
Sen hep tebessüm etseydin
Gülen gözlerinle beni de güldürseydin
Şiirler yazsaydım sana
Şen mutluluk şarkıları söyleseydin
İşte dedim, işte şimdi buldum
Aradığım hazine, bana yazdıracağın şiirlerdi
Aslında ikimizi arıyordum
Çok teşekkür ederim dedim
Şen duymuyordun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09/10/2016, 14:02, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hepimiz Kardeşiz

Ülkemiz üzerine oynanan oyunların evveliyatını özetlersek ortaya şu tablo çıkar: Yıllardır doğu ve güneydoğu bölgelerimiz hep bir sürgün yeri olarak görüldü. Gıcık gittiğiniz bir adam mı var,yaz iki satır şikayet dilekçesi, " Sür doğuya, burnu sürtülsün." anlayışı ile hareket edildi. O bölgelerde yaşayan halkımız ekonomik,sosyal ve kültürel yönlerden eksik kalınca maalesef zamanla ön yargılarla hareket edilerek ikinci sınıf vatandaş algısı yaratılmak istendi. Devletimizin hizmetleri oralara istenilen seviyede gitmedi. Bir de 1980 ihtilali o bölge halkı ile askerimizi karşı karşıya getirdi. O dönemlerde cereyan eden hastalıklı kişilerin yapmış oldukları kişisel hatalar, kurumlara mal edilemez. Devlette devamlılık esastır. Kahraman, şanlı ordumuza zaman içinde iftira kampanyaları başlatıldı.Askerlerimizin köyleri yaktığı, o bölge halkına zulmettikleri algısı oluşturulmak istendi. Oralardaki toprak ağalığı saltanatının kökü bir türlü kazınamadı. Halka iş, aş imkanı sağlanamadı. Yeterli ölçüde fabrikalar kurulamadı, okullar açılmadı. Oralarda yaşayan kürt kökenli vatandaşlarımız, kardeşlerimiz okuyabilmek için bin bir zorluk ve çile ile batı illerine gittiler.Bir çoğu devletimizin üst kademelerinde görev aldı. Almaya da devam ediyorlar. Cumhurbaşkanı,Başbakanlar, Bakanlar, Valiler, Kaymakamlar,Müdürler, Doktorlar, Hakimler, Öğretmenler vb. her meslekten değerli insanlar, işte bu bölge coğrafyasından çıktı.

Tabi o bölgeler ihmal edilince, bölücü vatan hainlerine imkan doğdu. Cahil insanları kandırmak her zaman kolaydır. O bölgelerin yıllar öncesine dayanan ihmalleri maalesef bölücülerin ekmeğine yağ sürdü. Topraklarımız üzerinde rant sağladıkları için, o bölgelerin masum halkını kandırdılar.Bir de buna bazı devletlerin, ülkemizde karışıklıklar çıkarmak istemesi eklenince, zamanla öyle bir algı oluşturuldu ki; Türkiye Cumhuriyeti devleti toprakları üzerinde yeni bir coğrafyanın temellerini atmak için, o bölgelerde yaşayan masum halkımız üzerinde baskılar kuruldu. Askerine, polisine haince tuzaklar kuran, o bölgelerin her düzeyde kalkınmasını istemeyen malum güçler zaman zaman düğmeye basmak suretiyle halk ile güvenlik güçlerimizi karşı karşıya getirdiler ve çatışma ortamını doğurdular. Bunlara bir de geçmiş yıllardaki devlet politikalarındaki kararsızlıklar ve malum terör örgütlerini hafife almak eklenince, işte şimdiki tablo ortaya çıktı. Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı düşman bir halk oluşturmak istendi. Oysa o bölge halkıyla devletimiz arasında bir husumet asla olmamıştır. İş makineleri, kamuya ait araçlar neden yakılıp yıkılır sanıyorsunuz? Çünkü o malum güçler aldıkları emirlerle harekete geçiyorlardı da ondan. O bölgelerin kalkınmasını, gelişmesini istemiyorlardı.Durum böyle olunca; bölge halkı sindirilmek, korkutulmak istendi. Yol kesen, arabaları durduran, kimlik soran ve " Buraların hakimiyeti bizden sorulur." imajı verilip,güvenlik güçlerimizi ve askerlerimizi pasifize etmeye çalışan malum güçler ortalarda cirit atmaya başladı.

Yıllardır birbirimizden kız alıp kız veriyoruz. Bizim kürt kökenli vatandaşlarımızla asla bir sorunumuz olmadı, olamaz da. Bu anlamda HEPİMİZ KARDEŞİZ. Aynı bayrak altında, aynı topraklarda ve aynı Allah'a inanarak yaşıyoruz. Mantıken anlayamadığım şu ki: Örneğin bir laz veya çerkez vatandaşımız Türk olduğunu onurla gururla söylüyor, cebinde Türkiye Cumhuriyeti kimliği taşıyor. Ama maalesef bazı bölücüler işte bu TÜRK'lüğü reddediyorlar. Ama aynı mantıkla, topraklarımızda her türlü hizmetten faydalanıyorlar. Yani o kabul etmedikleri TÜRK topraklarında. Yahu bu maksatlı oyunlara gelmeyelim.Şimdi bir de " halkların kardeşliği " saftatası çıkarmışlar. TÜRKİYE CUMHURİYETİ tek başla idare edilir...Bir insanda da bir baş bulunur. İkilik ve karışıklık yaratmak kafa bulandırır. Bakınız Türk vatandaşının tanımı şudur: " Türkiye

Cumhuriyeti'nin tabiyetinde bulunan kişi. Yürürlükteki 1982 tarihli Anayasa'nın 66. maddesine göre, "Türk Devletine vatandaşlık bağı ile bağı olan herkes Türktür."

İnsan hiç namuşunu satar mı? Verir mi? Hele ki bu, namus gözüyle baktığımız TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLETİ olursa...

Omuz omuza birlikte vermedik mi kurtuluş savaşını. Düşman çizmesi altında işgal edilmiş vatan topraklarımızı birlikte korumak için canımızı vermedik mi? Bu ülke bizim. Barıştan, kardeşlikten, sevgiden kime zarar gelir ki? Zaman, birlik olmak zamanıdır. En azından yeni nesil bilinçlenmeli, sevgi ve barış tohumları yeşermelidir. Lütfen bu sinsi oyunlara gelmeyelim. Hepimiz birlik olalım. Geçmişte yapılan yanlışlıkların sorumluları pek tabii insanlardır. Fakat bundan Türkiye Cumhuriyeti'ne düşmanlık beslemek anlamı asla çıkarılmamalıdır. İnsanlar toprak olur ama Türkiye Cumhuriyeti Devleti inşallah sonsuza dek yaşayacaktır.

Bizler; Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Alevisi, Sünnisi ile birlikte Türkiye Cumhuriyeti Devleti içinde barış, kardeşlik, dostluk, hoş görü ve sevgi içinde yaşayan köklü bir aileyiz.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10/09/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Her Gece

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Tren düdükleri gibi insana boşluk veren
Ürpertiler içinde rayları yutar gibi
Her istasyonda istim üzerinde duran
Şu ömrüm sevdalarla nasıl da gelip geçti.

Yolcular acılarım, kadın oldu vagonlar
Yine de her birini bin bir güçlkle çektim
Yine her biri bana acıyla dolu anlar
Yaşattı, bilemedim, bunca sevmeyecektim.

Muhip Erdener SOYDAN

23 Temmuz 1973 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Her Şey Daha Güzel Olacak

Beni tanıyanlar ve yüz yüze görüştüğümüz kişiler bilir. Daha " dün " dediğimiz kısa zaman önce tükenmiş, bitmiş ve ölümün eşiğine gelmiş bir insandım. İnsan mıydım? Onu da bilmiyorum. Ruh ve beden sağlığım bozulmuş, dengem alt üst olmuştu. Gecelerim gündüzlerime karışmış, deyim yerindeyse yaşayan bir ölüye dönmüştüm. Günlerce, haftalarca kendimi toparlayamamıştım. Dışarıya bile çıkmak istemiyordum. Annemin, halime bakıp da, göz yaşları içinde " Ne olmuş sana böyle oğlum? Ben seni bu durumlara düşmen için mi doğurdum. Sana bir şey olmasın, bana olsun." deyip, hüngür hüngür ağlamasını ve benim için Allah'a dualar etmesini asla unutmadım. Bilirdim ki, annem içten ağlamıştı, benim için ağlamıştı ve yürekten dua etmişti kurtulmam için. Anneme cevap bile verememiştim. " Kurtulacağım bu durumlardan, sen ne olur üzülme." bile diyememiştim.

Yolda yürümek bile, bana çok ağır bir işkence gibi geliyordu. Başımı yerden kaldırmaya cesaretim ve isteğim dahi yoktu. Adım atacak takatim kalmamıştı. Merdivenleri çıkarken bile kaç kez sendelemiştim. Suskundum, konuşamıyordum. Dayamda haklıydım, sesimi duyuramıyordum. Çünkü beni duymak istemiyorlardı. İçimden hep bağırmak geliyordu ama hep susuyordum. Bilirdim ki, ne kadar bağırsam bağırayım, sonuç asla değişmeyecekti. Sürekli uyumak istiyordum. Uyudukça rahatlıyordum ama başım yine de çok ağrıyordu. Bedenim değil de, başım bedenime çok ağır geliyordu. Bana şu soruyu işte böyle bir halet-i ruhiye içinde sordular: "Ölmekten hiç mi korkmadın? Ya ölseydin?" O zaman onlara şu cevabı vermiştim. " Ben, ölmekten değil; ölemekten korkarım."

Bir suçluymuşum gibi hep yüzüme bakıyorlardı. Kimisi de halime acıyarak bakıyordu. Horlanan, dışlanan zavallı bir sokak köpeğine dönmüştüm. Yoksa benim ölümüm sokakta mı olacaktı? Gerçi bir ailem vardı ama, onlar da bana yabancı gibiydiler. Önümde iki seçenek vardı. Ya yarım bıraktığım işi tamamlayacak, ya da tam tersi kendimi değiştirecektim. Ama bunu düşünmek bile aylarımı aldı. Çünkü bir türlü düşünemiyor, kendimi toparlayamıyordum. İşe ilk önce, doktorumun bana vermiş olduğu ve beni günün 24 saati neredeyse uyutan, beynimi ve zihnimi uyuşturan ve beni aptallaştıran depresyon ilaçlarını çöpe atmakla başladım. Rus ruleti misali ya kazanacaktım, ya da kaybedecektim. Çünkü bu ilaçlar iyi kötü beni her şeye rağmen ayakta tutuyordu, en azından uyutuyordu.

"Murat, daha da kötüye gidecek. Hatta bu durum onun iş hayatını bile etkileyecek. Asla toparlanamayacak" dediler. İşte ne olduysa bu cümleyi duyduktan sonra oldu. Bunu anlatan samimi bir arkadaşşıma dedim ki: " Toparlanacağım ve bu cümleyi söyleyenleri mahcup edeceğim. O an bir şimşek çaktı sanki kafamda. Yeni bir şeyler yapmam gerekiyordu. Ruh sağlığım, beden sağlığımı da olumsuz olarak etkiliyordu. Bu duruma bir " dur! " demeliydim. Düşündüm, taşındım ve kendi kendimi iyileştirmeye karar verdim. Ama nereden ve nasıl başlayacaktım? İlaçları da çöpe atmış olmama rağmen, kendime şunu söyledim: " Murat; sen hayatta ne zorluklar atlattın. Bunu da atlatacaksın. Önce kendini sev. Kendine saygı duy. Hayatta senden başka bir " sen " yok ve bu anlamda teksin. Geçmişte yaşadıklarını unut ve kendini yeniden doğdun farz et."

SONUÇ: Geçen aylar boyunca pek çok kişisel gelişim kitabı okudum. Okumaya da devam ediyorum. Hayata ve olaylara kesinlikle olumsuz yönden bakmıyorum. Bana mutsuzluk veren, beni üzen ve karamsarlığa iten her bir şeyi hayatımdan çıkardım. Dinlediğim müzik türünü dahi çöpe attım. Şimdi, ruhumu dinlendiren müzikler dinliyorum, doğa resimlerine bakıyorum. Doğada geziyorum. Caddelerde saatlerce yürüyorum. Kuşların ötüşünü, kedilerin miyavlamasını, kelebeklerin havada uçuşmasını

gördükçe mutlu oluyorum. Rüzgarın sesini dinliyorum. Daha önce nasıl da fark etmemişim. Rüzgarın sesi meğer çok güzelmiş. Arı vızıltısını hiç bu kadar yakından fark etmemiştim. Çiçekler de bir harikaymış, hepsi de rengarenkler ve çok güzeller. Kaynağından akan pınarları, derelerden geçen suları hiç bu kadar güzel görmemişim. Meğer pınarların suyu ne kadar da soğukmuş. Ağaçlar, çiçekler, çimenler daha önce hiç bu kadar yeşil değildi, nasıl da görmemişim.

Çarşıda yürürken kalabalıklar bana " ben " olduğumu hatırlatıyor. İnsanlar çok telaşlı ve bir koşuşturma peşindeler. Ben ise, o kalabalıklar içinde bile kendi ruh sesimi dinliyorum. Arabaların ve insan seslerinin o gürültülü atmosferinden kendimi soyutladım. Her şeyi dolu dolu yaşıyorum. Aylar önce aynaya dahi bakmak istemezken, şimdi geçiyorum aynanın karşısına, tebessümümün güzelliğine, gözlerimin ışıltısına bakıyorum ve mutlu oluyorum. İşte diyorum, aradığım Murat'ı en sonunda buldum. İşte bu " ben"im. Arkadaş çevremi tekrar gözden geçirdim. Kalması gerekenler dışında pek çoğunu hayatımdan çıkardım. Kötü dönemlerimde bana manevi destek verenleri, beni önemseyenleri ve bana inananları asla unutmadım. Onları şimdi daha çok seviyorum. Öfkemi, kinimi toprağa gömdüm. Hiç kimseye kötü zan beslemiyorum. Biliyorum ki, her arkadaş aslında dost olamıyor. Dostluk bambaşka bir duygu ve değer.

Sözün özü: Hayata tutundum hem de çok sıkı bir şekilde tutundum, bırakmaya da niyetim yok. Çünkü benden başka bir " ben " yok. İşte beni hayata bağlayan esrarengiz cümle:

" Her şey daha güzel olacak."

Sağlıcakla ve sevgiyle kalınız...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17/06/2015- Saat: 00:27-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Her Şeyde Sen

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img383.imageshack.us/img383/7690/6684g5j769975eb1gy21mk6.gif'
border='0'/>

Sen her şeysin....
Her şeyde, sen var...
Gecemde sen, gündüzümde sen,
Hayale dalıyorum, sen...
Saate bakıyorum, sen....
Gözümde sen....
Gönlümde sen,
Ruhumda sen,
Uykumda sen...
Ağaçta sen,
Toprakta sen,
Yerde sen...
Gökyüzünde sen.
Söyle bana kız,
Sende şeytan tüyü mü var?

Vecdi Murat Soydan

Her Şeyimsin

Senin derdin, benim derdim,
Bitmez ki hiç gönül derdim,
Ben sana hep gülüm derdim,
Canım aşkım her Şeyimsin.

Yollarına gller serdim
Acıları sele verdim
Muradıma Şimdi erdim
Canım aşkım her Şeyimsin.

İki cihan saadetim
oktan oldun aşk cennetim
Yokluğunda gönlüm yetim
Canım aşkım her Şeyimsin.

Senle güler yüzüm benim
Mutluluğum, sevdam benim
Yanımdayken dünya benim
Canım aşkım her Şeyimsin.

Vecdi Murat SOYDAN

30/04/2010 - Isparta

Vecdi Murat Soydan

Her Şeyin Bir Sonu Var (GÜLCE-Triyolemsi/Üçleme)

Ahret ucuz değil, sanma ki paralıdır,
Her Şeyin bir sonu var, hayatın kuralıdır.

Kederi, ıstırabı neşeyle karmalısın
Sevgiyi katık yapıp, aşk ile sarmalısın
Sevmesini bilmezsen, orada durmalısın
Ahret ucuz değil, sanma ki paralıdır.

Hakir görme kimseyi, acizane bir kulsun
Aç gönül kapısını, saadet seni bulsun
Mezarın ister taştan, ister yakuttan olsun
Her Şeyin bir sonu var, hayatın kuralıdır.

Vecdi Murat SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Herşeyi Bitirdik

Gözüm kör, dilim lal olsaydı, sevdiğimi nasıl da sezdin,
Yakıştıramadım insafsız, selamı sabahı da kestini,
Dünyayı sen mi yarattın ki, deli rüzgarlar gibi estin,
Rahatça uyuyabilirsin, eserinle gurur duy, övün...

Dağlarım karlar yağdırdın, yazımı kışa çevirdin,
Çürüttün, deldin ciğerimi, asırlık çınarı devirdin,
Galeyana getirdin aşkı, lafı eğdin, büktün, çevirdin,
Bilemem artık ne yaparsın, ister neşelen ister dövün...

Çıkmaz sokaklarda yürümem, hayatıma dikkat ederim,
Ya her an seninle olurum, ya da bir başıma giderim,
Onurluyum, saymam kimseyi, hiç düşünmem veda ederim,
Ya oturup ağla sessizce, ya da bayramın olsun, sevin..

Ne istediğimi bilirim, bilmediğimi öğrenirim,
Duymasın da olur, fark etmez, yalnız başıma söylenirim,
Yuh olsun, görmezden geldin ya, kızar, bağırır, dellenirim,
Asla sana beddua etmem, huzurla dolsun güzel evin...

Yüreğinde duygu kalmamış, vefa, sevgi nedir bilmezsin,
İstemem, bitti artık her şey, yok, aklıma bile gelmezsin,
Çekil, dokunma, gölge etme, sen insafa bile gelmezsin,
Sevgimle, aşkımla onur duy, hayaller kur, kendinle övün...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25 Kasım 2012-Saat: 16.55-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hey Dost!

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>HEY DOST!
</marquee></marquee>

Ne durursun var git selamım eyle
Anlat çektiğimi gurbet elinden.
Şu ahir dünyaya gelmişiz böyle
Kimsecikler bilmez garip halinden

Ne ana, ne baba, ne yar hayırlı
Ne kardeş, ne bacı, ne yar hayırlı
Köz olmuş yüreğe kor har hayırlı
Hal hatır soran yok bir dost dilinden

Evladı atayı sayamaz oldu
Helali gözetip yiyemez oldu
Ezanda postunu yayamaz oldu
Erenlerin gitmez kimse yolundan

Candan dost insanı anda ondurur
Sevgiden taç örüp başa kondurur
Yüreciğindeki odu söndürür
Düşmanın çoksa da saçın telinden

Erdener ne dersin var git işine
Garipsin bakan yok ala yaşına
Kara taş bağlayıp yanan döşüne
Savur git tasayı bulup kolundan...

Muhip Erdener SOYDAN
Ankara, 24/05/1973

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img src='http://img367.imageshack.us/img367/5193/ziuanpdnd8wt7.jpg'
border='0'/>

Vecdi Murat Soydan

Hicran

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bahara erenler mesut insanlar
Kanmıyor bu gönlüm en güzel anlar
Benim mevsimimde değişiklik yok,
Her mevsimde akar bu gözden kanlar.
Kanmıyor bu gönlüm en güzel anlar.

Sabahları doğup, akşam batarım,
Gönülden baharı siler atarım,
Bana yar olmazsa, sevdiğim bahar,
Ümitli gönlüme keder katarım.
Gönülden baharı siler atarım.

Bülbül sesi, gül'e hoş tesir eder,
Baharın gününde bülbülde keder,
Bülbülün içini alır bir korku,
"Acaba gül beni seviyor mu?" der.
Baharın gününde bülbülde keder,

Bülbüle bakıp da gülümsüyor gül,
Serenada karşı nazlanıyor gül,
Çekinme bülbülüm al, gül senindir,
Çekinme ey gülüm çatlıyor bülbül!
Serenada karşı nazlanıyor gül.

İlerde karınca kanatlı gelin,
Uçuyor, yavaşça altında yelin,
Yazık ki ömrü az, yetişmez yaza,
Bahar meltemiyle uçuyor gelin.
Uçuyor, yavaşça altında yelin.

Bahara erenler mesuttur yine,
Bülbül aldanıyor, gülün rengine,
Karınca kapılmış bahar yeline,
Gönlüm kapılmıyor bahar seline.
Bahara erenler mesuttur yine...

Muhip Erdener SOYDAN
07 Ekim 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Hiç Bir Şey

Günlerdir çok yorgunum,
Bir kamyon dolusu yük var bende,
Ayaklarım taşımaz oldu iskeletimi,
Yemeden içmeden kesildim,
Kan çanağına döndü gözlerim,
Kaç gecedir uykusuzum...
Yeni yıl gelmiş, her şey zamlanmış,
Hırsızlar adam soymuş, dükkanlar talan edilmiş,
Caddeler, sokaklar karışmış, millet ayaklanmış,
Memur, işçi maaşları belli olmuş,
Kara kış uzun sürecekmış,
Vatandaş nasıl geçinecekmiş,
Nereye gidiyormuş memleket,
Ne olacakmış sonumuz...
Bana ne tüm bunlardan,
Onları büyüklerimiz düşünsün...
Ben, seni düşünmekle meşgulüm, başka işim yok,
Senden başka her şey de yok hükmünde,
Hiç bir şey düşünmedim senden başka...
İşte en sonunda varlığım da hükümsüz...
İçinde senin olmadığı 'hiç bir şey ' göster bana,
Yaslayayım başımı omuzuna,
Orada dinleneyim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03/01/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hoşakal

Garson bey kardeşim,
Biraz cin, biraz tonik.
Biraz da leblebi, beyaz olsun.
İstersen beraber içelim.
Hem anlatalım, hem gzelleşelim.
Hesap mı dedin?
İşte onu iyi etmedin.
Maaş almaya yirmi gün var,
Hesabı aybaşında öderim.
Hadi şerefine...
Bozukluklar sende kalsın.
Hoşça kal.

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler (1)

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img121.imageshack.us/i/normalaadm7awa.jpg/'><img
src='http://img121.imageshack.us/img121/7910/normalaadm7awa.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>HÜMEÝRA'YA ŞİİRLER (1)
</marquee></marquee>

Üzüm karası gözlerini her aklıma getirişimde,
Sanki tufan olur lacivert gecelerimde.
O an gri bir bulut kümelenir,
Öbek öbek başıma dökülür kaynar sular.
Oysa, yudum yudum aşkı içmeliydim dudaklarından.
Gözlerinde kaybolmalı ve sım sıkı sarılmalıydım sana,
Seni hissetmeli ve mutlu olmalıydım kollarında,
Söyle Hümeýra, istediğim çok şey midir?
Kaderim, yokluğunda sensiz ölmek midir?
Benliğimde her gün artçı depremler oluyor,
Biri bitmeden, bir diğeri başlıyor.
Hasretin o kadar derin ki, dipsiz bir kuyu misali.
Sensizlik, tarifi imkansız acılar veriyor, kanayan yüreğime.
Seni düşünmekten, kendimi düşünmeyi unuttum.
Çaresizlik ne zor şeymiş, çarem sensin Hümeýra.
Bir kuş olsam diyorum,
Şehrine kanat çırsam ve sana ulaşısam.
Bir kez olsun seni görsem,
Ve sonra, boğazın serin sularına gömülsem.
Bazen de diyorum ki, bir ihtilal başlatsam devrik yüreğimde
Kimseler "dur" diyemese bana.
Koşulsuz sevgime saygı duysalar,
Ve seni alıp getirsem gül kokulu şehrimde.
Sonra, isterlerse kurşuna dizesinler beni.
Ya da, kudretim olsa diyorum,
Geçmiş zamana bir yolculuk yapsam,
Özgür ruhumla çıktığım yolculukta sana rastlasam,
Ve seni tutsak etsem asil yüreğime.
Masallardaki gibi, bir ömrü beraber geçirsek.
Doya doya aşkımızı yaşasak.
Olmuyor Hümeýra!
Doluya koysam almıyor,
Boşa koysam, dolmuyor.
Masallar kadar yalanmış her şey.
Ne yazık ki, önce hayaller ölüyor.
Hayallerden önce de, ben!
Böyle her gün ölüp ölüp dirilmektense,
Çek tetiği, kalbimin orta yerinden vur beni.
Bitir acılarımı.
Yalvarırım bitir Hümeýra.

Vecdi Murat SOYDAN
28/09/2009 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler (2)

Sen gidersen, puslu bir havaya bürünecek dışarısı.
Aç kurtlar şehirlere inip, mesken tutacaklar dört bir yanı.
Eşkiyalar evleri basıp, ortalığı kasıp kavuracaklar.
Güneş matem tutup, yıldızlar sönecek,
Volkanlar ardı ardına patlayıp, denizler alev alacak,
Tüm gemiler birer birer yanacak.

Sen gidersen, sabahın kör ayazında kurşun sıkılacak düşlerime,
Cami kapısına bırakılan bir günah çocuğu gibi,
Sokak köpeklerine meze olacak bedenim.
Ruhumda tarifi imkansız acılar başlayacak,
Bu koca şehir bir bir üstüme yıkılacak.
Gönül sarayım, yerle bir olacak.

Sen gidersen, gonca güller solacak, bülbüller figan edecek,
Börtü böcek birbirlerini yiyip, ağaçlar ayakta ölecek.
Akrep yelkovana küsecek, zaman aniden tükenecek.
Çekilecek, damarlarımdaki kanım.
Yaşayan bir meftaya dönecek sol yanıım.
Adım bir deliye çıkacak, kaybolacak umutlarım.

Sen gidersen, nasıl yaşarım? Nasıl nefes alırım?
Kime aşkım derim, kimin gönlünü alırım.
Sen gidersen, ben bende biterim Hümeýra!
Ortalarda bir it gibi kalakalırım.
Sen gidersen, Azrail'i hiç beklemem,
Kendi canımı, kendi ellerimle alırım.

Vecdi Murat SOYDAN
30/09/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler (3)

Koskoca dağları bir bir üstüme devirip,
Beni böyle bir başıma bırakıp gidiyorsun.
Bir ağıttır bundan sonra söylenen tüm aşk şarkıları.
Mazi olacak, dünden kalan mutluluk kırıntıları.
Canhıraş bir feryattadır sensiz kalan yüreğim.
Fersiz, hüznüldür düne kadar gülen gözlerim.
Yarım kalan şarkımızın sözleridir kulağımdaki sesin.
Yine gül kokuyor, yine sen kokuyor tenimdeki ıpılık nefesin.
Ardın sıra kalan bir enkazın kalıntılarıdır şimdi bedenim.

Hatırla sevgilim, seninle çağlayan bir nehirdim,
Gecende yıldızın, sana doğan güneşindim.
Sesindim, nefesindim, her şeyindim,
Biricik aşkın, solmayan çiçeğindim.
Allah için söyle Hümeýra,
Gel dedin de, ben mi gelmedim?
Biliyorum, eskisi gibi gürül gürül akmayacak gönül pınarım,
Çorak topraklar misali çatlayacak, öksüz kalacak dudaklarım.
Kavrulacak, için için yanacak tüm uzuvlarım.

Sensizim, çaresizim, bitkinim Hümeýra.
Yokluğun bağrımı delen keskin bir bıçaktır şimdi.
İçim yanıyor, acıyor, kanıyor.
Yaralarım bir türlü kabuk bağlamıyor.
Bu koca şehir üstüme üstüme yıkılıyor.
Beni böyle dertli, beni böyle yarım bırakacaksan,
Şimdi kesilsin nefesim.
Ya da, kör bir kurşun gelsin beni vursun.
Acılarım en nihayet son bulsun.

Yalvarırım Hümeýra duy sesimi!
Yalvarırım, gittiğin yere götür beni.
Ayak bağın olmam,
Allahı'ma kitabıma, sana hiç dokunmam.
Ekmek de istemem senden, su da.
Bu sözüm de sana senedim olsun.
Razıyım bir tanem,
Öleceksem de yanında öleyim.
Yeter ki Hümeýra'm beni sensiz bırakma.

Vecdi Murat SOYDAN
10/10/2009 -Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hümevra'ya Şiirler (4)

Gece saatin üçü, ben Hümevra nöbetlerinde...
Sen, depderin uykunun, bilmem kaçınıcı köşelerinde.
Senli anılarım gözümde canlanır, hayalinle konuşurum,
Kahrederim sensizliğe, yanar yanar tutuşurum.
Bir devir daimdir bu, her gece tekrarlanır.
Istirap içindedir ruhum, bir bir kurşunlanır.
Bir ses, bir nefes versen diyorum,
Ben, benden gitmeden gelsen diyorum,
Hümevra'm, seni çok özliyorum.

Ruh eşim, gönül sesim, duy feryadımı.
Ne gecem bellidir, ne de sabahım,
Her saat, her dakika dilimdedir adın.
Gecenin bir vakti, şöyle habersizce gelsen diyorum,
Gönül evime ansızın girsen diyorum,
Hümevra'm, çok şey mi istiyorum.
Yollar uzak dedin, bir gün olsun gelmedin.
Akan gözyaşlarımı bir kerecik bile silmedin.
Hümevra'm, beni çok bekllettin.

Ver elini, aç gönlünü, al beni koynuna,
Yalvarırım sus! Hiç bahane bulma.
Bastığın toprak, geçtiğin yol olayım.
Yeter ki, hep seninle kalayım.
Saçının bir tek teline zarar gelmesini istemem.
Sonum olur, seni yabancı kollarda görmek istemem.
Bu can, bedenden çıkmadan gel,
Hesabı mahşere bırakmadan gel.
Gel aşkım, bir kez olsun gel!

Vecdi Murat SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler (5)

Nasıl bir sevgidir bu, var mıdır dünyada eşi
Yüreğimizde yaşatırız vefa denilen değeri.
Sevdamız öyle kutsalki, ikimizin eseri
Ruhumun bir yarısı ben, bir yarısı Hümeýra.

Gecemde, gündüzümde, söylenmemiş türkümde,
Elimdeki tespihte, duvardaki kilimde,
Bir dua gibi, ismi beş vakit dilimde,
Hayatımın bir yarısı ben, bir yarısı Hümeýra.

Birbirimiz için yaratılmışız, bulduk dengimizi,
Mevlam korusun kem gözlerden ikimizi.
Hasretlik kor misali yakar içimizi,
Gönlümün bir yarısı ben, bir yarısı Hümeýra

Ne gam, ne tasa yaklaşamaz yanımıza,
Ölesiye dek sevmek yaraşır şanıma.
İstemeyiz, kimseler kast etmesin aşkıma,
Muradımın bir yarısı ben, bir yarısı Hümeýra.

Kötülük bilmeyiz, doğruluktur özümüz,
Ne parada ne pulda yoktur gözümüz.
Mezara kadar geçerlidir sözümüz,
Canımın bir yarısı ben, bir yarısı Hümeýra.

Leyla ile Mecnun'un yüzyıldaki eşiyiz,
Kralı gelse, bir başkasına meyil etmeyiz.
Alemi de verseler, birbirimizden vazgeçmeyiz,
Dünyamın bir yarısı ben, bir yarısı Hümeýra.

Vecdi Murat SOYDAN
20/10/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler (6)

Güneş, aya tutuldu,,,
Ben de sana.
Şiirin adı oldu: Hümeýra...

Gecenin bir yarısı, aklıma geldikçe güzel sözlerin,
Beni mum ışığında eritir zift karası gözlerin.
O zaman yokluğuna ağıtlar yakarım.
Ahhh! ! Bir bilsen, için için nasıl yanarım.
Militan ruhum coşup aşka geldiğinde,
Gözlerim gözlerini, ruhum ruhunu arar.
Bedenim, bedenini delicesine sarar.
Saçının bir tek teline şehirler yaktığım sevdalım,
Gözündeki bir damla yaşa kurbanlar olduğum vefalım.
Vazgeçemediğim canım, cananım biricik aşkım,
Yanı başımdaki uzağım, bilinmezlikler içindeki tuzağım,
Yine bana haramsın, yine yasaklım.
Ben bu alemde sensizliğin kör kurşunuyla vuruldum.
Gelmeyeceğini bildiğimden, adını "Hasret" koydum.
Bir kez olsun yanıma gelsen Hümeýra,
Tutsan ellerimden, sarılsan boynuma.
Ben, o masum bakışına türküler yaksam
Zift karası gözlerinde çıra gibi yine yansam.
Ahhhh! yansam, bir daha hiç uyanmasam.
Senin yaşadığın şehir ölüm makinesidir.
Gün ortasında adam vururlar.
Duygularla değil, kirli paralarla konuşurlar.
Oysa benim şehrim, gül bahçesidir.
Bir ben hariç, herkesin yüzü güleç, herkes neşelidir.
Bir kez olsun yanıma gelir misin?
Gülmeyen yüzümü güldürür müsün?
Seni beklemekten, mecalim kalmadı Hümeýra.
Elim, kolum, dilim, her bir yerim bağlanmış,
Yüreğim, ahhhhh! ! ! ! Zavallı yüreğim!
Binbir yerinden öldüresiye dağlanmış.
Sanki ölü toprağı serpiştirilmiş üzerime,
Bedenim yıkanmadan kefenlenmiş.
Şu kazılan çukur, benim mezarım mı yoksa?
Akşam olur, bir engerek yılanı bedenimi sımsıkı sarar.
Akıtır zehrini, öfkesini kusar.
İşte o an, bir meczuptan kalmaz farkım,
Yana yana, döne döne, fersiz gözlerim seni arar.
Ben bitap, ben çaresiz, ben deli divane,
Gel tut ellerimden, çıkar beni bu viraneden
Yoksa, toprak olacak seni seven bu beden.
Yarın! Yarın, çok geç olacak Hümeýra.

Vecdi Murat SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler (7)

Güneş, aya tutuldu,,,
Ben de sana.
Şiirin adı oldu: Hümeýra...

_____ Her şeye sınır çizilebilir ama, sevgiye asla! _____

Gün, akşamın koynunda vuslata ererken,
Düşlerim buz kesiyor zemheri gecelerde.
Bedenim o an çarmıha geriliyor, kan kusuyorum.
Bir görsen halimi Hümeýra'm,
Sensizlik acısıyla nasıl da yanıp tutuşuyorum.
Her sabah, sancılı bir doğumla uyanan ben,
Kahretsin! Yine ölmeyi beceremiyorum.
Koca yaz geldi geçti, mevsimler döndü,
Kuşlar yuvalarından uçtu, terk etti şehirleri
Bir sen dönmedin, gittiğin yerden.
Söyletme, inletme, yeter heder ettiğin.
Yık şu kahpe duvarları,
Tel örgüleri kaldır aradan.
Neredeysen, çık gel melek yüzlüm
Atıl, sarıl kollarına yağız delikanlının.

Dağ başını, duman, sis aldığında,
Mahzunlaşıyor deli gönlüm.
Canım alev alıyor, köz oluyor,
Bir bir toprağa karışıyor küllerim.
Sanki, bir örümcek ağına takılı kalmış umutlarım.
Düşüncelerim piç bir tohum gibi güdüktür şimdi.
Yıldızlar kadar uzaksın Hümeýra'm.
Güneş misali, kavurucu özlemin.
Keşke, hep çocuk kalsaydım, hiç büyümeseydim.
Büyütmezdim o zaman, içimdeki sevgini.
Seni beklemekten bitap düştüm Hümeýra!
Tek tesellim, kulağımda yankılanan sesin.
Tatlı tatlı gülüşün ve iç çekişin.
Söz vermiştin:
" Bu dünyada kavuşamasak bile, mahşerde seninim" demiştin.
Aç kollarını, bekle beni Hümeýra.
Akşam, sabah ordayım!

Vecdi Murat SOYDAN
03/01/2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Hümevra'ya Şiirler (9)

**** Bir kez olsun dünya gözüyle görebilseydim,
Sarılıydım boynuna, ondan sonra canımı alsaydı Yaratan.
Kavuşmak mahşere kaldıysa gülüm, Azrail şimdi uğrasın mekanıma.
Ha bir gün erken olmuş, ha bir gün geç, nasılsa bir gün ölmeyecek miyiz? ****

Sen gelince aklıma,
Adını haykırırım doğan güneşe.
Yediveren güllerinin açtığı uçurum kenarlarından,
Ağıtlar yakarım, seni benden alan kör talihe.
Yağmurlar altında ısladığımız aşk saatleri gelir gözümün önüne.
Tenimde ıpılık nefesini hissettikçe,
Kulağımda billur sesin yankılanır.
Cilveli sözlerin ve keskin bakışların aklımı başımdan alır.
Sen gelince aklıma,
Gel-git aklım hepten şirazesini şaşırır.
Elim ayağıma dolaşır kafam karışır.
Kim olduğumu, nerede ve niçin yaşadığımı unuturum
Ruhum, sanki bedenimle savaşıır.
Gözlerimi kapatıp, Hümevra düşleri kurduğumda,
Güneş Hümevra'dan doğup Hümevra'dan batıyor.
Zamanı durdurup, saatimi Hümevra'ya ayarlıyorum.
Her sabah Hümevra durağından otobüse binip,
Hümevra caddelerinde yolculuk yapıyorum.
Hümevra'dan Hümevra'ya seyr-ü sefer yapıyor deniz taşıtları.
Gemiler yolcularını Hümevra limanına taşıyor
Binbir renkli çiçekler Hümevra bahçelerinde açıyor

Aşkı, sevdayı, özlemi çağırıştırıyor Hümeýra yağmurları.
Denizlerden, Hümeýra meltemleri esiyor.
Gazeteler Hümeýra'yı yazıyor,
Ana haber bültenleri Hümeýra haberleri ile açılıyor,
Bahisler Hümeýra ile kapanıyor.
Pazarda, hoş kokulu Hümeýra çilekleri satılıyor,
Paraya, pula Hümeýra resimleri basılıyor.
Yer Hümeýra, Gök Hümeýra,
Hümeýra, sanılmasın ki bir rüya...
Sevginin adı, hayatın anlamıdır Hümeýra.

Vecdi Murat SOYDAN
04 Haziran 2010-Isparta

DOST KALEMLERDEN

Kimse sen değilsin.
Her yerde sen varsın
Herkeste sen
Varsın tüm dünya benden nefret etsin
Yeter ki sen sev beni,
Varsın tüm dünya beni sevsin
Yeter ki ben seni seveyim
Varsın tüm dünya güzellesin
Kimse sen değilsin

Xalide Efendiyeva

Teşekkürler Halide...

Vecdi Murat Soydan

Hümevra'ya Şiirler -8- (GÜLCE=Akrostik)

(H) ayra yormuştum düşte görünce,
G(Ü) ller açmıştı, hüzünlü yüzümde
Ku(M) saati misali tükenince zaman
Tes(E) lliyi kadehte, şişede aradım.
Muka(Y) yet olamadım deli aklıma
*Betek(R) ar görmek için gül endamını
Yastığ(A) sarılıp, derince uykuya daldım.

Vecdi Murat SOYDAN

16/02/2010-Isparta

*betekrar (Arapça) Tekrar, yine

Vecdi Murat Soydan

Hümeýra'ya Şiirler(10) Özel/Düet

HÜMEÝRA'YA ŞİİRLER (10) ÖZEL/DÜET

Her sabah yüzüme güler güneş gibi...
Ki sevdamin tek adıdır ismin...
Bakışlarınla yıkarım gözlerimi,
Seni arar ümitlerim hep buğulu kırıklarında...
Bir korkudur artık, yalnızlık salar kokusunu yüreğime,
Ben yine hasreti bestelerim...
Açıp da girdiğim her odanın,
Kapı kollarında olmayan ellerinedir isyanım,
Sana değil Hümeýra!

(ECEDEMET)

Her sabah ılgıt ılgıt Hümeýra rüzgarları estiğinde bağıma,
Gözyaşlarım yağmur olur, oluk oluk akar sol yanıma.
Ben mecnunum, ben avareyim,
Koca dünyayı bir tek senin için yakarım,
Dinime, imanıma,
Kılının bir zerresine zarar getirene acımam,
Dünyayı başlarına çalarım.
Paslanmış, köhnemiş dünyaya ve zamansız zamanadır isyanım,
Sana değil Hümeýra!

(VECDİ MURAT SOYDAN)

Rüzgârları saçlarıma serptim yine bu gece,
Bulutlarda uyuyor şimdi serin bedenim.
Bir fısıltı, rüya misali dolanıyor
Uykularım serimde, nefesinde kör bir kelepçeyim.
Ne Leyla'da ne Şirin'de ne de Aslı'dayım,
Sevda denilen bir kuytuda aşka dem'im.
Sevmek suçsa eğer,
Razıyım, bütün aşkların günahlarını omzuma yükleyip de sana gelirim.
Korkum zamana değil eyy yâr, zamansız ayrılıklardır isyanım,
Asla sana değil Hümeýra!

(ECEDEMET)

Nurani olmalı sevgiler, yalancı baharlara aldanmam
Kar, taş çıksa da önüme vız gelir,
Engellere aldırımam.
Göz koyarım, lakin göz boyamam,
Durudur içimdeki sevgin.
Dünyayı verseler vazgeçmem,
Bendeki sevginin izleri çok derin.
Deli bir yüreğin canhıraş feryadıdır bu,
Sitemim sana değil Hümeýra!

(VECDİ MURAT SOYDAN)

Ne rüya ne gerçek ne de yaşamdır sensiz olmak,

Ebedi bir kabustan öteye gitmez nefeslerim.
Ruhumda kararan özüme değen bin kılıçtır şimdi
Gözlerinde acılara bilenen kirpiklerin.
Ellerinin yokluğuna gömülen bir tutam gözyaşıdır
Artık seni bekleyen vuslat hayallerim.
Seni unutmak mı? Yok, asla!
Seni unutmak sana verilecek en güzel ödüdür meleğim.
Yenilgim günahsız bir aşkadır eyy sevgili,
Sakin sevinme. Sana deęildir Hümeýra!

(ECEDEMET)

Riyâkarlardan olmadık, dalkavukluk nedir bilmeyiz.
Özümüzle sözümüzle varız,dürüstlüktür tek sermayemiz.
Kaldırım yosmalarının şûh gülüşlerini aramayın,bizde bulunmaz.
Gönlümüz sırcadan bir kuştur, istense de tutulmaz.
Álem de gelse üstümüze,her engeli aşarız,
Yenilgi kitabımızda yazmaz Hümeýra!

(VECDİ MURAT SOYDAN)

ŞİİR: ECEDEMET & VECDİ MURAT SOYDAN

NOT: DEğERLİ KAŦKISIYLA ŞİİRİME SES OLAN ŞAİRE ARKADAŞIM ŞULE ŞAHİN'E (lalil)
SONSUZ TEŞEKKÜRLERİMLE.

Vecdi Murat Soydan

Hürrem

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Sızlattın yarımı tez kapanmadan
Kahrettim gönlümü, soldum Hürrem'im
Bir gece biterken, bir gün doğmadan
Gel yine yanıma, gülüm Hürrem'im.

Yaşayan aşkımız hikaye oldu
Seven gönül şimdi hasretle soldu
Sırma saçlarınla sineye doldu
Gören gözüm, saran kolum Hürrem'im

Gidip de dönmemek var imiş meğer
Senin lügatında senin sözünde
Hasretle beklemek zor imiş meğer
Yine dön, sana ben kulum Hürrem'im..

Muhip Erdener SOYDAN
26 Nisan 1966 Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Hüzün

Güllerin piri, şahı, ahududusu, balı,
Göze gelmiş sarmış bir dikenli karaçalı,
Bende kırık dökük kalp, ondaki ne ola ki?
Zedelenmiş garibim, yaprakları yaralı.

Bakmayacaktı öyle, kabahat bende değil,
Dedi; suç günah senin, maslahat bende değil,
Kaşı, gözü, dudağı hafızamın içinde,
Dedim; bir eksiklik var, izahat tende değil.

Ah o gözleri yok mu, gâvur imana gelir,
Ölü yüzler dirilir, mermerler cana gelir,
Tutuşan, yanan benim, bakışları bir hançer,
Saplanır da saplanır, çilesi bana gelir.

Doruklara kar yağmış, başında yaslı bulut,
Dedi; vazgeç sevdadan, aklındakini unut,
Hüznü buluta sardım, yaşlı gözlerle baktı,
Dedim; boşluğa yağdım, elde var sisli umut.

Güneş sırtını döndü, sevinçler dona kaldı,
Aklımda çok şey vardı onu da rüzgâr aldı,
Her bir şey yalan oldu, uçtu, gitti, silindi,
Tatlı gözleri baldı, onu yad eller çaldı.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10-11 Nisan 2018, Isparta,

Şiirde geçen bazı kelimelerin Türkçe anlamları :

zedelenmek: zarar görmek.

karaçalı : 1-hünnapgillerden, kurak yerlerde yetişen, gövdesi ve dalları sert dikenli, altın sarısı çiçekler açan bir çalı. 2-(mecazi) kişilerin aralarına girerek onların dostluklarını, ilişkilerini bozan kimse.

ahududu: gülgillerden, böğürtleni andıran, çalı görünümünde, dikenli bir bitki.

maslahat : iş, önemli iş, mesele.

izahat : açıklamalar.

yad eller : yabancı kimseler.

Vecdi Murat Soydan

Hüzünlü Prenses (masal)

HÜZÜNLÜ PRENSES

Bir varmış, bir yokmuş... Allah'ın kulu çokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken; eşek mühürdar, katır silahtar iken; ben babamın beşiğini tıngır mıngır salları iken, yani çok ama çok eskiden, Kafdağı yamaçlarına kurulu bir memleket varmış. Adına da Rüya Ülkesi deniliyormuş. Burada, dünyaya dair hiç bir şey konuşulmazmış. Çünkü, dünyanın meşakkatli olduğu, çileli olduğu bilinirmiş ve bunun içindir ki, rüyalar ülkesinde acılara, çilelere, mutsuzluklara yer verilmezmiş. Her şey tozpembe görülür, herkes mutlu bir şekilde yaşamış.

Bu rüyalar ülkesinde, görenlerin gözlerinin kamaştığı, güzel mi güzel, tatlı mı tatlı, alımlı mı alımlı bir prenses yaşamış. Güzelliği dillere destanmış. Bir gören, bir daha gözünü ondan ayıramaz, yanar tutuşurmuş. Bir yürürse, sanki bahar da peşinden yürürmüş. Güzelliği yedi düvele yayılmış.. Prensesin ise, kıskanç bir babası varmış. Kızını ne prensler ne krallar istemiş... Ama prenses, evlenmeyi düşünmüyormuş. Çünkü, mutluluğun zorla elde edilmeyeceğini biliyormuş. Gönülünün, ruhunun prensine bir gün, bir yerlerde mutlaka rastlayacağına inanıyor ve gelen taliplerini nazik bir dille geri çeviriyormuş. Prenses mutlu gibi görünse de, aslında çok mutsuzmuş. Çünkü, babası kıskanç olduğundan, hiç bir yere gitmesine müsaade etmiyormuş. Sarayda her türlü imkan olsa da, bir dediği iki edilmese de, prenses yine de çok ama pek çok mutsuzmuş. Aradığı sevgiyi, ilgiyi. Rüya Ülkesinde istediği her şey gerçek oluyor, bir isteğine ulaşması için hayal alemine dalması veya rüya görmesi yeterli oluyormuş. Ama, yaşantısında ve rüyasında ruhuna hitap edecek, gönülünü alacak, kendisini içten sevecek birisine rastlayamadığından, mutsuzluğu gün geçtikçe artarak devam ediyormuş. Çünkü biliyormuş ki, önemli olan ruh güzelliğidir ve asıl olan gönül zenginliğidir...

Çok çok uzak diyarların birinde ise, Gerçekler Ülkesi adı verilen bir yer varmış. Burada, yoksul bir genç yaşamış. Babası ne kral, ne de padişahmış. Küçük dünyalarında kendi hallerinde yaşayıp giderlermiş. Gerçekler ülkesinde hep gerçekler konuşulurmuş. Yalana, rüyaya yer olmadığı gibi, hayal kurmak ve rüya görmek de yasakmış. Bu ülkede kralın sağ kolu büyücübaşımış. Büyücübaşı, Gerçekler ülkesinin kralından aldığı emirle, tüm ülke halkını gözetim altına aldığından, rüya görenlere veya hayal alemine dalanlara çok ağır cezalar verdirirmiş. Çünkü kral, gerçeğe hayal veya rüyanın karışması halinde, tüm ülke insanların tembelleştiğini düşünür ve böylece fakir halktan toplanan vergiler azalacağından, komşu ülkelere karşı ekonomik güç ve otoritesinin sarsılacağına inanırmış. Ülkenin ormanları, dağları, taşları, arazileri kralın malı sayılır, halk bir köle gibi çalıştırılmış.

Gerçekler ülkesinde yaşayan yoksul genç, her gün ormana odun kesmeye gider, günlük nafakasını çıkartırmış. Yine böyle bir gün, çok yorulduğu için, bir ağacın gölgesinde uyuyakalmış. Uykusunda, alımlı mı alımlı, güzel mi güzel, tatlı mı tatlı rüyalarının prensesini görmüş. İki de göz göze gelmişler. Onlar için o an zaman durmuş sanki. İki de birbirlerinden çok etkilenmiş. Oduncu genç, prensesi çok beğendiğini söylemiş durmuş dakikalarca. Prenses de, kendisini tanıtmış ve demiş ki, "Ben, rüyalar ülkesinin prensesiyim.. Çok yalnızım ve mutsuzum. Lütfen benim yalnızlığımı paylaşır mısın? Benimle dost olur musun? " "Dost olduk bile! " demiş oduncu genç. Zaman öylesine ilerliyormuş ki, bu tatlı rüyadan uyanmak istemiyormuş.. Dakikalarca, saatlerce bu rüyayı görmeye devam etmiş. Bir de bakmış ki, karşısında büyücübaşı. Genci apar topar kralın huzuruna çıkarmışlar...Kral, sorgusuz sualsiz, gence

ceza vermiş.. Genç bundan sonraki hayatını minik bir serçe olarak devam ettirecek ve Gerçekler Ülkesi'ni hiçbir şekilde terk edemeyecekmiş. Büyücübaşı, bu cezayı çok ağır bulmuş ve kraldan, cezanın hafifletilmesini istemiş. Kral ise, bir tek şartla bu cezayı hafifletmiş. Rüyaar Ülkesi'nde bulunan güzeller güzeli prensesi, Gerçekler Ülkesi'ne getirmesi ve kralla evlenmesi koşuluyla ormancı genci affedecekmiş. Ve böylece ormancı genç, yine eski haline döndürülecekmiş. Verilen süre içinde prensesi krala getiremezse minik serçe oracıkta ölecekmiş.

Çaresiz, "tamam." demiş genç. Ve yola koyulmuş. Dağlar, denizler, ormanlar aşmış. Sonunda, prensesin yaşadığı Rüyaar Ülkesi'ni bulmuş. Prensесin bulunduğu sarayın penceresine konmuş. Camdan içeriye bakmış. Bir de ne görsün.. Ayın on dördü gibi güzel mi güzel, tatlı mı tatlı bir melek...Gözleri kamaşmış bu güzellik karşısında ve şöyle demiş kendi kendine... "Ahhhh! Keşke minik bir serçe olmasaydım. Belki prensesle ben evlenirdim. Sonra da, kralla yaptığı anlaşma gelmiş aklına. Küçücük gagasıyla, cama vurmuş... Prensес, görkemli güzelliyle cama doğru yönelmiş ve penceredeki minik serçeyi görmüş.. Hemen içeri almış. "Ne kadar şirin şeysin sen böyle.. Yoksa, sen de mi yalnızsın benim gibi.. " demiş. Avuçlarının içine almış ve bir de buse kondurmuş minik serçenin yanına. Minik serçe, prensesin tüm konuşmalarını anlayabiliyormuş. Minik serçe ile prenses çok iyi dost olmuşlar. Prensес, kendi elleriyle besliyor, yediriyor, içiriyormuş minik serçeyi. "Daha önce nerelerdeydin sen? O kadar yalnızım ki, hiç gitme ne olursun." demiş prensес.. Minik serçe ise, çok sevinmiş. Hiç gitmek istemezmiş ama, krala verdiği söz aklına geliyormuş. Düşünmüş, taşınmış, prensesi kendi elleriyle krala götürmektense prensesin yanında kalmayı tercih etmiş. Ama, bu durumda kendisi ölecekmiş... Ne pahasına olursa olsun, krala götürmeyecekmiş prensesi. Nasıl olsa, bir gün ölmeyecek miymiş. Prensесin yanında ölmenin bile mutluluk olacağını düşünmüş. Ve, hiç prensестen ayrılmamış. Prensесin yüzüne kan gelmiş, can gelmiş. Gülüp oynamaya başlamış. Çünkü, bir arkadaşı, bir can dostu varmış...İkisi de birbirlerine o kadar sevgi dolu bakıyorlarmış ki, birbirlerini görmeden yapamıyorlarmış. Sonunda, kralın verdiği müddet dolmuş... Ağır ağır can çekilmeye başlamış minik serçe. Son bir gayretle, prensesin avuçlarına konmuş ve oracıkta son nefesini vermiş. Prensес, geceler boyu hep ağlamış minik serçenin ardından. Ve o zamandan beridir prensesin adı HÜZÜNLÜ PRENSES olarak kalmış.

Hiçbir masal böylesine hüznünlü bir sonla bitmemiştir. Masallar hep mutlu sonlarla biter. Bu masalın farkı buradadır. Çünkü, hiçbir zaman gerçeklerle, rüyalar birbirleriyle buluşamaz. Burada önemli olan, sevginin gücüdür. Minik serçe, canı pahasına prensesin yanında kalmaya razı olmuş ve sevgisini canı ile ödemiştir. Sevginin gerçek gücü işte budur..

Sevginin kıymetini bilelim ve birbirimizi koşulsuz sevelim. Birbirimizden ilgimizi, sevgimizi, muhabbetimizi kesmeyelim. Sevgi, öylesine değerli ve öylesine büyümlü bir kelimedir ki, istesenez de zorla kimseyi sevemezsiniz. Sevmek, içten gelen samimi duyguların bir ayna misali yansımasıdır...

Sağlıcakla ve mutlulukla kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN
12/05/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

HZ.MUHAMMED (SAV)

HZ.MUHAMMED (SAV)

NOT: Kutlu Doğum Haftası nedeniyle sevgililer sevgilisine yazmış olduğum bu şiirimi akrostiş ve 7+7 hece ölçüsüyle kaleme aldım. Şiiri yazmama vesile olan Cenab-ı Allah'a hamd olsun.

'Resulüm! Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.'" (Enbiya: 107)

- (H) akkaniyet öncüsü, gönüllerin nurudur,
- (Z) alimlerin düşmanı, Rab'binin gururudur.
- (M) uhtağların sahibi, İslam'ın onurudur.
- (U) mut verir bizlere, su misali durudur.
- (H) angi tarafa baksak, minareler yükselir,
- (A) llah'ın sevgilisi, her vakit bize gelir.
- (M) anevi iklim başlar, başlar göğe yükselir.
- (M) elekler secde eder, ağaçlar dile gelir.
- (E) l açıp yalvaranlar sevinçten ümitlenir
- (D) ünyamız huzur bulur, toprak bereketlenir.
- (S) evgilimiz, canımız, kısaca her şeyimiz
- (A) lemler sükuttadır, körelmiştir nefsimiz
- (V) arlığın bizle yaşar, bitmeyecek sevgimiz.

Vecdi Murat SOYDAN
20 Nisan 2011

Vecdi Murat Soydan

İsmarlama Aşklar

"Aşk olsun, bana şiir yazmayacak mısın? " dedi.

"Tam adamına çattın,
Lakin yanlış adrese geldin,
Heybemde ısmarlama şiir bulunmaz."dedim...

"Yolumuz buraya kadarmış,
Allahısmarladık,
Hoşçakal yakışıklı çocuk " dedi.

"Yolum sevgi yolu, seninki gönül oyunu,
Hoş çakallara benden selam söyle,
Bir zahmet boyunun ölçüsünü alsınlar,
Şimdi bas git,meşgul etme beni,
Yoluma da bir daha çıkma, manyak "dedim...

Son bakışı geldi aklıma,
Çak cak ağzında sakız,
Ağlanacak haline,
Şımarıkça gülüyordu edepsiz...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
16/09/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

İbret

<EMBED style='WIDTH: 348px; HEIGHT: 348px'
pluginspage=http://www.macromedia.com/go/getflashplayer
src=http://img46.imageshack.us/img46/4715/esmaulhusna2po.swf width=348
height=348 type=text/***** <*****>

Saniye sayılıdır, dakika sayılı...
Gün, haftayı kovalar, ay sayılı.

Harf sayılıdır, kelime sayılı...
Dil, sözü kovalar, cümle sayılı.

Nefes sayılıdır, ömür sayılı...
Ölüm, canlıyı kovalar, adım sayılı.

Günah sayılıdır, sevap sayılı...
Riya, yalanı kovalar, gerçek sayılı.

Ruh sayılıdır, beden sayılı...
Ecel, insanı kovalar, kefen sayılı.

Alem sayılıdır, dünya sayılı...
Gündüz, geceyi kovalar, yıldız sayılı.

Çiçek sayılıdır, yaprak sayılı...
Bülbül gülü kovalar diken sayılı

Şimşek sayılıdır, yıldırım sayılı,
Rüzgar, bulutu kovalar, yağmur sayılı.

Vecdi Murat Soydan

İçim Yanar Yanar Ağlarım

Gözlerim, semadaki bir kuşun kanat çırpmasına kilitlendi.
O saniye kafamdan neler geçti neler,,,
Özgürlük iyi bir şey olsa gerek,
Alıp başını, uzak diyarlara gidecek.
Uçabildiği kadar uçacak,
Kimseye minnet etmeyecek,
Kendi hesabını kendisi ödeyecek,
Hesapsız bir yolculukta, dört başı mamur,
Özgür bir yürek...

Öyle mi ki?
Bir de ona sormalı.
Onun yerine de düşündüm.
Belki bir kartal pençesinde sürüklenecek,
Belki de bir avcının sofrasında meze olacak.
Kim bilir, en iyi ihtimal; karın tokluğuna hapsolacak.
Kuşun kanadındaki özgürlük;
Hepsi topu topu, bir damlacık mutluluk...

O kuşu, bir çırpıda semadan çekip almak isterdim,
Rüzgara yalvarsam verir mi ki ellerime?
Bulutlar gizler mi ki kem gözlerden...
Yoksa avcılarla mı konuşsam?
Desem mi ki ` Bırakın o masum kuşu, yavruları var! '
İsterlerse pazarlığa otursunlar şerefsizler,
Kabul ederim isteklerini.
Sonra da söylerim son sözümü:
`Dişinizin kovuğunu doldurmaz,
Ne istersiniz el kadar kuştan?
Söyleyin, vereceğim,
Kaç kuruş ulan sizin değeriniz? '

Zahiri bir mutluluktan yaşadığı,
Bakmasını bilirse görürdü,
Aşağıda güvenilir bir liman vardı.
Göz açıp kapayıncaya kadar geçti zaman,
Işık hızından bile süratliydi düşüncelerim,
Bağırdım, boğazım yırtılırcasına bağırdım.
` Gel! lütfen yanıma gel! ,
Uzaklaşma benden! dedim,
Sanki sağırdı,
Uçtu, uçtu, uçtu,
Yıldırım hızıyla geçti, gitti,
Gözden kayboldu.

Ellerimi semaya açarak, dualar ettim,
`Allah'ım bu günahsızını koru! ' dedim,
Küçülen ben oldum,
Gözümde büyüyen O.
Benden yürekliymiş vesselam...
Edemedim tek kelimem.
Ona uzanacak sıcacık ellerim,

Koynumda kaldı.
Ne zaman bir kuş görsem,
Bakar bakar ağlarım,
İçim yanar yanar ağlarım.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27 Ekim 2013- Saat: 02.40- Isparta

Vecdi Murat Soydan

İçimdeki Şeytan

Gülüşünü sevdiğim inci tanem,
Firdevs bahçesinin kapısı mısın?
Feryatlarda, can çekişmede sinem,
Yürek yangınımın mahpusu musun?

Şeytan bile giremezken kanıma,
Hayret! nasıl girdin gönül hanıma,
Çekil! uzak dur! kastetme canıma,
Güvercin mi ebabil kuşu musun?

Sevdamız başlı başına olaydı,
Unutmak mümkün olsaydı kolaydı,
Sanki yarı ciddi yarı şakaydı,
Yoksa gizli bir tuzak, pusu musun?

Ne sağın solun belli, ne de yolun,
Söyle kime uzanmış, değmiş kolun?
Rüyamda dediler ki, mutlu olun,
Yoksa sen belanın tapusu musun?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25/02/2014-Isparta

Firdevs: Cennetin tamamı veya bir bölümü için kullanılan isimlerden biri.
Ebabil kuşu, kırlangıçlara göre kanatları daha uzun ve kavisli bir kuş türüdür.
Gece-gündüz havada kalır ve uçarken uyurlar. Geceleri gören bir türdür.

Vecdi Murat Soydan

İhtilal Yıllarına Ait Küçük Bir Anı

' önce kol sonra sürgü sonra anahtar açılır kapı
itilirim sırtımdan ben ebedi kiracı kesilmiş hükmüm
önce sürgü sonra kol, sonra anahtar, kapanır kapı
bir ömür boyu diri diri içmek için gövdemi
dolanır bacaklarıma balçık gibi ağır bir karanlık
çırpınsam küçücük pencerede çifte çapraz parmaklık
üstünde yüzüme örtülür binlerce kare demir örgü
her karesinde oyulmuş bir göz gibi kanar gökyüzü '

Nevzat ÇELİK

12 Eylül ihtilalinde henüz 11 yaşında bir çocuktum. Ankara İli'nin Yenimahalle ilçesinde Oğuzlar sokakta geçti çocukluğum. Eski Yenimahalle evleri 3 katlı olurdu ve eski yapıları. O yıllarda kendi yaşitlarımızla sokakta ve evlerin bahçelerinde oyunlar oynardık. Rahmetli babam, akşam ezanı okununca bizleri evde görmek isterdi. Akşam hava biraz karardı mı, içine bir ateş düşerdi babamın. Kör kurşunların bizlere isabet edeceğinden endişe ederdi. Baba yüreği işte. Bir oyun sanırdık çocuk aklımızla yaşananları. Mahallede hırsız polisçilik oynardık. Sanırdık ki çocuk aklımızla, hırsızlar kaçıyor polisler kovalıyor, silah sesleri de bunun için atılıyor. O tarihlerde oyun oynadığımız bahçede toprağa gömülmüş bir tabanca buldum bir arkadaşımınla. Paslanmaya yüz tutmuş gerçek bir tabancaydı. Karakol mahallemize yakındı. Gidip tabancayı karakola verdik arkadaşımınla. Vermez olsaydık.. Aman Allahım, neler yaşamadım ki o sırada. İfadelerimiz alındı, babam çağrıldı karakola. O güne değin karakol yüzü görmeyen garip babam düşünceliydi. Biraz da öfkeli. 'Oğlum size ne silahtan, niye dokundunuz, niye aldınız, bıraksaydınız, bak başınız derde girdi. Şimdi ahiret sualleri sorarlar' dedi. Saatlerce çıkamadık karakoldan. Silah işlemiyordu ve oldukça da paslıydı. Ama sonuçta bir silahtı ve ince ince araştırıldı polis memurlarınca. Kim gömmüş toprağa, niye gömülmüş, nasıl ve ne zaman bulmuşuz silahı. Bununla yetinilmedi, ikinci şube denilen eski Emniyet Müdürlüğüne ekip otosuyla götürüldük. Maceralı ve heyecanlı saatler yaşıyorduk. Çocukca ama saf duygular içindeydik. İkinci şubenin o küf kokan demir parmaklıklarının önünden geçtik. Her taraf demir yığınıydı. Ahh! ! ve offfff! ! sesleri arasında koridorlardan ilerliyorduk. O sesler ki, hala beynimin içinde çınlıyor sanki. Kafamı bir ara yukarıya doğru kaldırdım, bir yazı dikkatimi çekti: ' BURADA ALLAH YOKTUR.' Aman Allah'ım.. Neydi bu böyle? ? Allah her yerdeydi, bizlere bu öğretilmişti. Yanlış yazdılar her halde diye geçirdim içimden. Çocuk akli işte.. Yıllardır bu yazıyı hiç unutmadım.

Aklımda kalan anılar bunlardı.

Allah o günleri bir daha yaşatmasın..

Vecdi Murat SOYDAN

11 Eylül 2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

İhtimal

o yasak, bu yasak, sevgi yasak,
aşk yasak, tutku yasak,
peki söyler misin, serbest olan nedir sevgili?
seni uzaklardan sevmek mi?
resimlerine bakıp bakıp, göz hapsine almak mı?
rüyama giresin diye yirmi dört saat uykuya dalmak mı?
senin de beni sevdiğin ihtimalini düşünmekten
kafa yormak mı?

haydi sevgiye sınır çizmemi iste,
gökkuşağı bile üzerinde sayılı renkleri barındırırken,
gökyüzünün bir sınırı var da ben mi bakar körüm?
ellerine düşen her bir yağmur tanesinde,
misal bu ya, göz yaşlarımı hatırlayacak olsan,
o yağmur taneciklerini bir şişe içine doldurup,
koleksiyon niyetine müzayedede açık artırmaya çıkartıp,
bedavaya da versen, kimsenin almaya tenezzül etmeyeceğini
bildiğin halde, yine kendine saklar mıydın?
yoksa iade eder, başının çaresine bak mı derdin?

yaprak, kurumakta olan ağacın köküne demiş ki,
"yaşaman için sana lazım olan kök hücren olamasam da,
seni yaşatmak için elimden geleni yapmaya seve seve razıyım,
çünkü senden bir parçayım,
yeter ki beni dalından koparıp yerlere atma,
atarsan önce ben kururum,
sevginle sarıp sarmala ki, seni aşkla sevebileyim,
sayılı ömrümüzde ikimizin de yüzü gülsün "

ne vakit severek bir müzik dinlesen,
o müziğin notalarında olmayı o kadar çok isterdim ki,
kulağına gelen ritmin her salisesinin kentrilyonda birinde,
sana o denli yakın olmak kadar mutluluk verici ikinci bir ihtimal
şu an için mümkün görünmüyor,
ve elbet bir gün unutulacağımı bilmek ihtimali kadar,
canımı yakacak bir başka sebep, sonuç ilişkisi de yok...

notaların birleşmesinden doğan müziğin ritmini
kulağının duyması kadar,
kilometrelerce uzaklardan sana olan çığlıklarımı
duyamayacağını bilmenin derin üzüntüsünü
yaşadığımda umarım ruhun hissetmez,
çünkü cidden dayanılmaz bir acısı var,
jilet kesiyimi mi desem, falçata yarası mı?
İkinci bir ihtimal daha var ki,
ruhum azapta...

aklıma olmadık zamanlarda da gelsen,
kendimi tehir eder, gökyüzüne bakarım,
her milimetre karesinde sen varken,
her parçanı bir bir birleştiririm,

o vakit yaşam alanım genişler,
sana duyduğum bitimsiz sevgi
toprağın yağmurla buluşmasıyla eğer,
kurak iklimlerde çöl olmak yerine,
damla damla gönlüne yağmak istemem kadar,
ikinci bir ihtimal de dilenci olmamdır ki,
senden başkasına mendil açmadım diyebilecek kadar,
onurluyum ve sadece sana sadığım desem de,
mendilin olmaya razı gelecek kadar da komiğim,
ki üçüncü ve en son ihtimal, bu durum ya pek fena,
pek kötü ya da bayağı acınacak haldeyim...

kalbine iltica eden bir meczup olsaydım,
hangi hükümlerle yargılandın ki beni?
iltica ettiğim için kaçak göçmen statüsüyle mi,
hakkım olmayarak kalbini fethettiğim için,
zorla el koyan zorba bir aşık olarak mı?

baktığın her yerde olmayabilirim,
öyle bir kaide de yok,
bende hep sen varken,
baktığım her yerde sen olması kadar,
olağan bir şey de yoktur zannımca,
ortada açık, seçik olağanüstü bir durum varsa da,
mesele benim olmaktan çıkmış,
memleket meselesine dönüşmüştür,
ki adı da sevgidir, aşktır, tutkudur,
ihtimal budur ya,
ya hiç okumadan satırları geçeceksin,
ki o halde bu şiir yok hükmündedir,
ya da ikinci bir ihtimal daha var aklımda,
sen varsın!
en güzel şiir bu olmalı...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15-16 Kasım 2017, Isparta, 22:56

Vecdi Murat Soydan

İki Gözüm Ağlama

Ben hüzün denizinde zavallı, yalnız bir sal,
Sol yanım vurgun yedi, başlayacak ihtilal
Çekilmez çiledir bu, her günüm bir ıstırap
Gecemde, gündüzümde, daima yanımda kal.

Seni görmektir arzum, hemen gelsen diyorum,
Kalmadı tutar dalım, bir el versen diyorum,
Ölüm Allah'ın emri, herkes gibi faniyiz,
Son demimde beni de mutlu etsen diyorum.

Sanma hicran, ayrılık sadece bizi seçer,
Cennet olsa kapımda, gözlerim seni seçer,
Yine gelsem dünyaya, asla unutmam seni,
Alışmışım bir kere, yüreğim zor vazgeçer.

Herkes gidecek bir gün, son duraktır ahiret,
Mecnun olsa çekemez, aşktır sinede zillet,
Buna da şükür gülüm, beterin beteri var,
Nasıl kavuşurduk ki, olmasaydı ahiret

Kabrime geldiğinde yüreğini dağlama,
Son dileğimdir aşkım, hiç karalar bağlama,
Hep gülmeni isterdim, yine gül, sevinçle kal,
Kendini üzme canım, iki gözüm ağlama.

Artık veda vaktidir, bunlar son sözlerimdir,
Ciğerim yandı bitti, kalan son közlerimdir,
Canımsın, her şeyimsin, son bir defa öpeyim,
Benden sana yadigar, ağlayan gözlerimdir.

14/04/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

İlham Perisi

Vakit gecenin bir yarısı, Beylikova uykuda,
Ruhum yine mahpusta, uykum yine firarda...
Bu kaçınıcı sensizliğim böyle, bu kaçınıcı gecem,
Dumanında sen olan bu kaçınıcı sigaram...
Aklımda sen.... Hayalimde sen...
Bir nefes çekiyorum derinden... Yine sen...
Resmini çiziyorum gökyüzüne gözlerimle,
Selam gönderiyorum o güzel gözlerine...
Selamımı aldın mı ilham perisi.
Sabah olmak üzere...
Yer sessiz, gök sessiz..
Kaldım bir başıma...
Ben yine sensiz...

Vecdi Murat Soydan

İncik Boncuk

İncik boncuk satıyormuş...
"Ne alırsan on lira" dedi,
Yaklaştım, gözlerine baktım,
" Bunlar da dahil mi? " dedim,
Güldü...
"Haklısın" dedim,
" Tebessümün de bedeli olamaz! "
Sustu..
" Ne de güzel susuyorsun,
Kaçırsam mesela seni" dedim,
"Bizi de vururlar mı ki? "
Utandı...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/04/2016-İsparta

Vecdi Murat Soydan

İşte Böyle Bir Sevgi

Bakamam gözlerine, tükenirim, eririm,
Canımı iste gülüm, düşünmeden veririm.

Sen olmazsan yanımda bir yanım yitik kalır,
Ayazlar vurur beni, yağmurlar seller alır,

Nurunu güller aldı, kokusunda sen varsın,
Kışları ilk baharım yaz mevsiminde karsın.

Çok hoşsun, çok tatlısın, yoktur cihanda eşin,
Asla yalan söylemem, sevgim bak peşin peşin

Yine dünyaya gelsem, yine seni seçerdim,
Hiçbir şey istemezdim, dünyadan vazgeçerdim.

Huzuru sende buldum, canıma can katansın,
Ömrümün sonuna dek, yüreğimde atansın

Kuşlar şarkılar söyler,sevinçlidir hepsi de,
İçine güller koydum,sevgim gümüş tepside.

Bir tanem, gonca gülüm, gözümün nuru, canım,
Felç olsa da sol yanım, fedadır sana canım.

İşte böyle bir sevgi, daha ne anlatayım,
Dertleri kederleri denizlere atayım.

Sen yoksan anlamsızdır, her şey seninle güzel
Yanımda bir tek sen ol, böylesi daha güzel.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
22/08/2013- Saat- 12.35-Isparta

Vecdi Murat Soydan

İşte Burdayım!

Çıkamaz bir sokaktayım
Etrafım çevrilmiş dört bir yandan,
Dardayım.
Vukuatlı bir adama çıkmış adım,
Her yerde sanki ben aranıyorum.
Vurmak istiyorsanız beni,
İşte.. burdayım!
Alın götürün beni, zindanlara atın.
Bedenimi çarmıha gerip, gözlerimi dağlayın.
Yetmez diyorsanız,
Ellerimi, ayaklarımı bağlayıp domuz bağıyla,
Bir kurşun sıkın kafama!
Sonra da kesip başımı, atın kör bir kuyuya.
Ama, önce dinleyin,
Bir kez olsun dinleyin...
Sevmektir tek suçum sevmek!
Delicesine ve ölesiye sevmek!
Bir an önce verin cezamı kurtulayım.
İsterseniz lime lime edin her yerimi,
Kurtlara, kuşlara atın cesedimi.
Yeter ki, kalbime dokunmayın.
Orada sevdiğim yaşıyor.
O'na kıymayın!

Vecdi Murat SOYDAN
30 Temmuz 2009 Isparta

Vecdi Murat Soydan

İşte Onlar ve Bizler

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Şahrem şahrem yarılmış topraklar
Üzerinde dönüşen insancık
Ben,ben olarak bir nebze
Elimde kadeh, önümde meze, cacık
Ah! Ne kancık bu işler, ne kancık...

Sen, siyahi Afrika'lım
Sen,bronzi Güney Amerika'lım
Sen, sarışın, beyazım, Avrupalı'm
Sen Hindum, sen sarı ırkım
Sen Eskimo'm, sen Baltık'lım
Gönül ister ki hepimizin elinde
Şerefe, aydınlığa kaldırılmış
Bembeyaz kadehler olsun.

Gönül ister ki açlığa, savaşa
Didişmeye paydos diyecek
O düğmeye basacak
Parmaklar olsun...

Muhip Erdener SOYDAN
09 Mart 1978 Ankara

*şahrem: parça.

Vecdi Murat Soydan

İtiraf Ediyorum

Mahallemizin en güzel kıızıydın,
Zengin züppeler aklını çelse de,
Kimseye gönül vermezdin,
Salına salına yürür,
Tüm mahalleyi başına toplardın,
Hani bir keresinde dudağım patlamıştı da,
Küçük kardeşimin eli çarptı demiştim ya,
İtiraf ediyorum, dayak yemiştim,
Sana baktılar diye kavga ettiğim çocuklardan.

Sen Mercedesle giderdin iki adımlık yere,
Ben tabana kuvvet koşardım peşinden,
Her defasında soluk soluğa kalır,
Tutmazdı sanki bacaklarım,
Kaç gece kapınızda nöbet tutmuştum,
Kaç defa taş atmıştım camınıza,
Bir kerecik görebilmek uğruna,
Hani bir keresinde kırılmıştı ya koca cam,
İtiraf ediyorum camınızı ben kırmıştım o zaman.

Okul kantinine her gün yolum düşmezdi,
Çıtır simitleri suyla katık yapar,
Bol köpüklü ayran niyetine içerdim,
Hani bir keresinde sana simit ve ayran almıştım da,
Kendim, aç değilim demiştim ya,
İtiraf ediyorum param çıkışmamıştı o zaman.

Senin hayallerin bile bir başkaydı,
Limuzin araban olmalıydı,
Göz kamaştırıcı yatın,
Gerdanlığın, tek taş pırlanta yüzüğün,
Bense hayallerimde hep seni yaşatırdım,
Hani defterinin son sayfasına,
"Seni Seviyorum" diye yazmışlardı da,
Disipline göndermiştin ya tüm sınıfı,
İtiraf ediyorum, işte o bendim.

Kötü adamlar her defasında,
Rüyamın içine girerler,
Seni benden alır ve giderlerdi,
Bense yine boynu bükük kalırdım,
Çınar ekmek fabrikasından sütlü ekmek alırdın ya,
Ekmeği kıskanırdım o an,
Pamuk ellerinde ben yokum diye.

Hani bir keresinde ekmek aldığımda,
Yere düşmüştü ya hepsi,
İtiraf ediyorum, ben düşürmüştüm,
Belki elimi tutarsın diye.
On sekizinci yaşında on sekiz şehir dolaşmıştın,
Sabah İstanbul'da, akşam İzmir'de gönül eğlendirirken,
O zamanlar iş aramakla meşguldüm,

Varoşların kalabalık mekanlarında,
Kah otobüs beklerdim,
Kah otostop yapardım eve dönmek için.
Soğuk çorba boğazıma düğümlenir,
Kaldıysa, çayın olanını içerdim,
Soframızda ekmek bulunurdu da,
Çoğu zaman et olmazdı,
İtiraf ediyorum, sana hasret olduğum kadar,
Yillardır pastırmalı kuru fasulyeye de hasretim...

Seni birkaç saniye de olsa görebilmek bahanesiyle,
Marketten satın aldığım sütleri evinize kadar getirirdim,
Hani bir keresinde kapıdan çıkarken, dilenci sanmışlardı da,
Demir iki buçukluk uzatmıştı ya baban,
İtiraf ediyorum, o bendim,
Hala saklarım, hatıra niyetine...

Sen ulaşılmazdın, dünyalarımız farklıydı,
"Seni hayallerimde yaşatıyorum" demiştim de, gülmüştün bana,
Önce hayallerin öldüğünü çok sonraları öğrendiğimde,
İtiraf ediyorum, seni öldürememiştim kalbimde,
Evliliği düşünmüştüm de çocuk aklımla,
Alacağım maaşın makyajına bile yetmeyeceğini
Düşünememiştim...

Şimdi yıllar geçti,
Sen hayallerine kavuştun, kavuşmasına da,
Evlendiğin adam dirlik vermiyormuş,
Tanıyanlardan işittim mutsuzmuşsun,
İki çocuğun varmış, biri kız biri erkek,
Ben mi? Boş ver beni desem de,
Yine seni düşünmekle meşgulüm...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04/08/2005, Mihaliççik/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

İz

Saçma sapan bir sevdıydı bizimkisi,
Önce deliler gibi sevdik birbirimizi,
Sonra hiç yoktan savaştık,
Yorulduk.

Dudağımızda ballı, şerbetli gül reçeli,
Yüreğimizde, depderin yaralar açan,
' Saçma' ve ' sapan' izleri kaldı.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
05/09/2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kabus

Uykuya her dalışımda,
Bir kabus misali
Bitiveren sensin yanı başımda
Geceler boyunca,
Girmeyesin düşlerime diye
Gözlerime mil çekesim geliyor.

Ne gece olsun, ne güneş doğsun
İstemem kabus dolu rüyaları.
Çan çekiştiğim görülmesin diye,
Ölmeden mezara giresim geliyor.

Güneşin her doğuşunda
Güne inat can çekişen ben
Dipsiz bir kuyunun dibinde
Cehennemi yaşayan yine ben.
Yandığım görülmesin diye
Bedenime set çekesim geliyor.

Uykularım bölük börçük
Ruhum bin bir parçadır şimdi.
Her bir parçamı yerlerden toplayıp
Başımı taşlara vurasım geliyor.

Her yer zifiri karanlık,
Nereye kayboldu güneş
Nerden çıktı bu sallantı,
Yoksa kıyamet mi kopuyor.
Etlerim lime lime, ruhum azapta,
Allahım,
Allahım, bana neler oluyor.

Vecdi Murat SOYDAN
10 Mayıs 2007-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Kadın Cinayetlerinin Çocuklar ve Toplum Üzerindeki Etkileri

Hemen hemen her gün gazetelerin üçüncü sayfa haberlerinde ve televizyon kanallarında vahşice işlenen cinayetlere tanık oluyoruz. Adam, ayrı yaşadığı karısının boşanmak istemesini hazmedemiyor, üzerine benzin döküp acımasızca yakıyor. Bir başka adam, sokak ortasında defalarca kere karısını bıçaklıyor. Bir başkası, gece yarısı karısı uykudayken yastıkla boğup öldürüyor. Ya da bunun tersi oluyor. Kadın, kocasını acımasızca öldürebiliyor. Bu cinayetlere her gün bir başka cinayet vakası ekleniyor ve bu vahşetler sürüp gidiyor. Yıllarca aynı yastığa baş koyan, birbirleri ile severek evlenen karı-koca nasıl oluyor da birbirlerinin canlarına kast edebiliyorlar? Bu cinayetler üzerinde ciddi araştırmalar yapılmalı, neden-sonuç ilişkisi üzerinde bilimsel toplantılar ve paneller düzenlenmeli, özellikle de televizyon kanallarında aile ile ilgili eğitici, bilgilendirici yayınlar yapılmalıdır. İlkokul çağından başlayarak öğrencilere bu konularda eğitici konferanslar verilmeli, derslerde Türk aile yapısının özellikleri işlenmeli, mantık ve psikoloji derslerine ağırlık verilmelidir.

Maalesef evlenirken medenice evleniyoruz da, ayrılırken medenice ayrılamıyoruz. Çünkü medenice yaşamayı bilmiyoruz. İletişimimizde bozukluklar var, en küçük bir münakaşa bile kan dökülmesi için yeterli oluyor. Toplumun kanayan bir yarasıdır bu. Yapılan bir araştırmaya göre, en büyük boşanma sebebi sorumsuzluk ve ilgisizliktir. Bu nedeni sırasıyla, evin ekonomik geçimini sağlayamama, aldatma, dayak, kötü muamele, içki ve kumar, eşlerin ailelerine karşı saygısız davranması, terk etme, edilme, eşin ailesinin aile içi ilişkilere karışması, çocuk olmaması, ailedeki çocuklara karşı kötü muamele izliyor. Resmi verilere göre 2013 yılında ülkemizde 28 bin kadın şiddete maruz kaldı. Kadınların yüzde 23'ü boşanmak istedikleri için öldürüldü. Resmi olmayan rakamlara göre ise Türkiye'de kadın cinayetleri son 10 yılda yüzde bin 400 artış gösterdi. 2002 yılında öldürülen kadın sayısı 66 iken, 2013'ün sadece ilk dokuz ayında bu rakam 842'ye ulaştı. Öldürülen, tecavüze, tacize uğrayan kadınlara bu zulümleri çektirenler ya serbest kaldı ya da kadının canının da haklarının da ne kadar ucuz olduğunu gösterecek şekilde cezalandırıldı.(!) Ülkemizde durum böyleyken; Amerika Birleşik Devletlerinde her yıl yaklaşık dört milyon kadın eşleri tarafından taciz ediliyor ve bu taciz olaylarının yaklaşık dört bini kadının ölümü ile sonuçlanıyor.

Yapılan araştırmalara göre ülkemizde 2002-2013 yılları arasında tam 4 bin 885 kadın öldürüldü. Türkiye'de yılda en az 25 töre cinayeti işlenmektedir. Fakat gerçek sayı bunun çok üzerindedir. Namus ve töre adına kadınlara yönelik kötü muamele, işkence, öldürme, intihara zorlama oranı son yıllarda %25 oranında artmıştır. 2013 yılında kadın cinayetleri devam etti. Koruma altındaki kadınlar öldürüldü, tecavüzler sürdü.

Eğitim ve gelir düzeyi arttıkça fiziksel şiddet gördüğünü söyleyen kadınların oranı azalmaktadır. Kadınlara uygulanan şiddette, tüm meslek gruplarından erkekler var. Şiddete maruz kalan ya da şiddet tehdidini hisseden kadınların başvurabileceği yer ve kurumlar oldukça sınırlıdır. Adli korumanın etkisi hem süre açısından hem de mekânsal açıdan sınırlı olduğundan devlet tarafından verilen korumalar bile cinayetlere kurban gidiyor. Sosyal hizmetlere ve belediyelere bağlı konuk evlerinin ise yetersiz olması sorunların daha da büyümesine yol açıyor. Birleşmiş Milletler'in standartlarına göre; 10 bini aşkın nüfuslu yerleşim birimlerinde en az bir kadın sığınağı, 50 bin'i aşkın nüfuslu yerleşim birimlerinde en az bir kadın danışma merkezi, her 20 bin kadın için bir tecavüz kriz merkezi bulunmalı. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın verilerine göre Türkiye'de 120 kadın sığınma evi var, 8 İl'de ise sığınma evi yok. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nca Türkiye'deki 2 ilde erkekler için açılan Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi'ne (ŞÖNİM) aradan geçen 1 yılda sadece 1 erkek başvurmuş. Mağdur olduğu gerekçesiyle erkek sığınma evine yerleşen erkek, konukevinde sadece 1 hafta kalmış. Türkiye'de Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na bağlı 2 erkek sığınma evi de şu anda bomboş. Aynı dönemde ŞÖNİM'lere başvuran kadın sayısı ise 3 binin üzerinde. Türkiye İstatistik Kurumu'nun 2013 yılı verilerine göre 76 milyonu aşkın ülkemiz nüfusunun 38 milyon 194 bin 504 kişisi kadın. Türkiye'nin kadın nüfusuna oran dikkate alındığında

yaklaşık 400 kadın sığınma evine ihtiyacı var.

Bir hayatı sona erdirmenin bedelini katil olan koca hapisşanede cezasını çekerek ödüyor. Kameralara yansıyan görüntülere göre, gazeteciler katil olan kocaya ' pişman mısınız? ' diye soruyor. Bence çok saçma bir soru bu. Pişman olsa ne çıkar, olmasa ne çıkar. Ölen geri geliyor mu? Gelmiyor. Pişmanlıktan veya iyi halden dolayı ceza indirimi veren kanunlarımızı da gözden geçirmemiz gerekiyor. Bir hayata acımasızca kıymanın iyi hali mi olur? Kadına karşı her türlü şiddet davalarında uygulanan "haksız tahrik indirimleri" derhal kaldırılmalıdır.

Kanunlar, içinde yaşadığımız çağa ayak uydurmalı, güncellenmeli ve yenilenmelidir. Ülkemizde işinin uzmanı bir çok profesör var. Bir kurul oluşturulup, özellikle de ceza kanunlarının incelenerek, ciddi anlamda çalışmaların yürütülmesi, ileri seviyedeki ülkelerde uygulanan geçerli kanunların toplumumuza adaptasyonunun sağlanması gerekir. Kanunlarımızı devletin bir çok kurumunda görülen hantallıklardan ve eksikliklerden arındırmalıyız. Derme çatma, oradan buradan alınıp, monte edilen kanunların varlığı faydadan çok zarar getirir.

Bir cinayet kimlerin hayatını karartıyor biliyor musunuz? Öncelikle maktülün, yani ölen annenin, sonra geride kalan çocukların. Katil koca hapiste çürüyecek. Anne, bir daha çocuklarına şefkatle sarılamayacak. Taze fidanlar çocukluklarını yaşayamadan kendilerini yetiştirme yurtlarında buluyor. Yetiştirme yurtlarında devlet güvencesi içinde büyüyen çocuklar 18 yaşına kadar barınıyorlar. Sonra ise devlet onların bir çoğuna iş temin ediyor ve mevzuat gereği buradan ayrılan gençlerimiz tek başlarına hayatlarını sürdürmeye devam ediyorlar. Bir çoğu, devletin kendilerine sağlamış olduğu iş imkanlarını değerlendiremiyor ve işlerinden ayrılıyor. Çünkü işe ve topluma adapte olamıyorlar. Çocuk yaşta girmiş oldukları yetiştirme yurtlarında bir çoğunun psikolojisi bozuluyor. Anne mezarda, baba hapisşanede. Kolay da değil, onların yerine kendimizi koyduğumuzda hangi çocuk bunları kaldırabilir? Çok acı bir gerçek de şu: Yetiştirme yurtlarında büyüyen çocuklar, devletin kendilerine sağlamış oldukları iş imkanlarından yararlanmak istemeyip başlarının çaresine bakıyorlarsa, ya kötü yola düşüyorlar ya da birer suç makinesi olup çıkıyorlar. Topluma sağlıklı bireyler kazandırılmıyorken, psikolojik sorunlarının üstesinden gelemeyen sağlıksız bireyler içimizde yaşamaya devam ediyor. Sonra onlar da bir aile kurmak için evleniyorlar. Evliliklerini sağlıklı bir şekilde sürdürenlerin sayısı az. Haliyle, geçmişten gelen ve telafisi mümkün olmayan psikolojik sorunlar nedeniyle boşanmalarda da artış görülüyor.

Baba, yıllar sonra hapisşaneden çıkıyor ama, ne çocuklarının yüzüne bakmaya cesareti var, ne de çocuklar babalarını görmek istiyorlar. İçlerinde yılların birikimiyle oluşan bir kin var. Baba derin pişmanlıklar içinde. Yılların vermiş olduğu acı babanın yüreğine saplanan keskin bir bıçak gibi. Çocuklar yıllardır anne sevgisinden mahrum yaşamışlar. Kısaca, baba ve çocukları yıllar sonra bir araya gelse bile aralarındaki baba-evlat ilişkisi asla dikiş tutmuyor.

Benim çok beğendiğim bir atasözü var: ' Bir mih bir nalı kurtarır, bir nal bir atı kurtarır, bir at bir yiğidi kurtarır, bir yiğit bir orduyu kurtarır.' Küçük gibi görünen, önemsenmeyen konular gün gelir karşımıza bir kartopu misali katlanarak gelir. Diyeceğim o ki tüm bu yaşanmışlıklardan bireylerden oluşan toplum etkileniyor. Hastalıklı ruhlar, sağlıksız insanlar toplumumuzda yaşamaya devam ediyor ve her geçen gün sayıları katlanarak artıyor. Bir çok evliliğin sona ermesinin temelinde geçim derdi var. Eşler arasındaki diyalog eksiklikleri var. Evlilik aslında üzerinde durulacak hassas ve ciddi bir konu. Evlenilecek eşi iyi seçmeliyiz. İletişimsizlik, hoşgörüsüzlük, sevgisizlik olduğu sürece hem kendimize, hem de çocuklarımıza zararı olur ve bu da topluma yansır. Bence tüm bu yaşananların eğitimle doğrudan ilgisi vardır. Herkes üniversite mezunu olmak zorunda değil. Ama eğitilmiş olmak elimizde. Bol bol kişisel

gelişim kitapları okuyalım. Kendimizi geliştirelim. Hepsinden önemlisi, yetişkin bireyler olarak önce kendimize çeki düzen verelim. Beden sağlığımız kadar ruh sağlığımız da önemli. Her ikisini de koruyalım. Zararlı alışkanlıklardan ve bağımlılıklardan kurtulmak için kendimizle mücadele edelim. Böylece eve huzur gelir, neşe gelir, bereket gelir. Ölümlü dünyada neyi paylaşamıyoruz? Bir gün, her canlı gibi toprak olacağız. Hem kendi iç dünyamızı, hem de içinde yaşadığımız dünyayı kendimize zindan etmeyelim. Hiçbir evlilik, ayrılıklar üzerine inşa edilmez. Bu insanlık ne çekiyorsa sevgisizlikten, hoşgörüsüzlükten çekiyor. Sevgisiz, ilgisiz kalan insanların hata yapmaları daha kolaydır. Sevmeye, önce kendimizi severek başlayalım. Eşimizi ve çocuklarımızı sevelim. Onlara zaman ayıralım. Unutmayalım ki; Bir babanın çocuklarına verebileceği en büyük hediye annelerini sevmektir. Mutlu, huzurlu, sağlık dolu güzel günler hepimizin olsun. Sağlıcakla ve sevgiyle kalınız.

Araştırma:Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/04/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kadınım

Usta şairlere taş çıkaramasam da,
Düğünlerde derneklerde okunan,
Kendi çapımda şiirlerim var.
Gönül tellerimden mızrap yapıp,
Kırlarda uçuşan arılara, kelebeklere,
Rengarenk çiçeklere şarkılar söylerim.

Aşkın iksiri eksik olmaz heybemde,
Güneş asla batmaz, seven yüreğimde.
Gökkuşağını sevgilimin beline dolarken,
Yıldızlardan konfetiler yapıp,
Gelin kız gibi süslerim her yanı.
Velhasıl, sevgimi kendi ellerimle besleyip,
Nazlı bir bebek gibi büyütürüm.

Ölümsüz sevdaların,
Destansı aşkların adamıyım,
Bitmez kelamım.
Şımarık çocuklar kadar haylazım,
Ele avuca sığmaz tabiatım.
Kanunsuz, nizamsız,
Sıra dışı hayallerimi yaşatırken ruhumda,
Kâh Mecnun'um,
Dağlarda, taşlarda Leyla'mı ararım.
Kâh Yusuf 'um,
Akrepli, yılanlı kuyularda, dardadır başım.

Fi tarihinden kalma,
Gün yüzüne çıkmamış şiirlerim var.
Tarih beni, ben aşkın şeceresini yazarım.
Fatih'in fedaisi Kara Murad derler adıma,
Yedi düvele duyulmuştur namım,

Cihandaki biricik sevgilim,
Tek can yoldaşım,
Vefakar kadınım,
Sanadır şiirlerim,
Gerisi hikaye...

Vecdi Murat SOYDAN
19/11/2011- Isparta-saat: 03:35

Mızrap: Telli çalgıları çalmaya yarayan, kemik, maden, plastik veya özellikle kiraz ağacından yapılan alet, çalgıç, tezene, pena.

İksir: Aşk ilham eden büyüü içki.

Velhasıl: Sözün kıyası.

Haylaz: 1. Hoşa gitmeyen davranışlarda bulunan (kimse) , hayta:

Mahzen: Yapılarda yer altı deposu

Şecere: Soy ağacı

Fi tarihi: Eskiden, eserlerde tarihin önünde kullanılan ve türkçede de anlamına gelen

arapça fi biçimidir. fi 30 muharrem gibi.
fakat arap harflerinin kaldırılmasıyla bu tarz tarih belirtme şekli ortadan kalktığı için,
günümüzde fi tahiri ifadesi çok eskiden, eskide kalmış anlamında kullanılmakta.

Vecdi Murat Soydan

Kafama Bir Kurşun Sıkasım Geldi

' AŞKLAR, OVALARI KAPLAMIŞ OLAN MUAZZAM ORDULARA BENZER... DAHA DÜN,
BÜTÜN İHTİŞAMI İLE ORADA İKEN, BUGÜN ARARIZ, YERİNDE YELLER ESER. '
MONTHERLANT

Sevdamın nağmesi, rüzgardan tabut

Gözümünden yaş akar, sınırlar bulut

Nasıl dersin bana, "adımı unut! "

Kafama bir kurşun sıkasım geldi

Tatlı aşk sözlerin, şekerdi, baldı

Varlığın canıma tek tutar daldı

Şimdi yok hatıran, talanın kaldı

Kafama bir kurşun sıkasım geldi

İki cihanda da, benimsin sandım

Sahte sözlerine nasıl inandım

Çaresizliğime, bahtıma yandım

Kafama bir kurşun sıkasım geldi

Siyah gözlerindi aklımı alan

Ateşlere atıp, dertlere salan

Nasıl aldanmışım, her şeyin yalan

Kafama bir kurşun sıkasım geldi

İyilik gelmezmiş kötüden şerden

Felek sille vurmuş kalkamam yerden

Canım kurban olsun, vazgeçtim serden

Kafama bir kurşun sıkasım geldi

Vecdi Murat SOYDAN
25 Eylül 2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kahır ve Nasihat

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi :15 Ekim 1986

Ömrüm neden uzuyor,
Bu yalan dünyasında?
Aşık yarı görüyor,
Kaybolan rüyasında.
Ağaçlar meyve vermiş,
Aşkımın bahçesinde.
Bir bülbül sesi varmış,
Yarin tatlı sesinde.

Uzaktadır artık yar,
Sevgiliden de ırak.
Garipler gibi ağlar,
Aşka hançer sokarak.

Aramızdaki dağlar,
Korkma bizi ayırmaz...
Güzel seven aşıklar,
Kolay kolay buluşmaz.

Dağlar bana düz gelir,
Kavuşacağım sana.
Hayalın de az olsa,
Biraz gülümse bana.

Başımıza biriken,
Bu kara bulutları,
Bir gün güneş eritir,
Ümitleri gösterir.

Mecnun gibi yarinden,
Ayrı düşen aşıklar,
Hayyam gibi kendinden,
İçip geçen aşıklar...

Bu size nasihatim:
"Aşık olmak delilik,
Yer bitirir aşığı,
Aşk yitirir aşığı."

Muhip Erdener SOYDAN
21 Ağustos 1960

Vecdi Murat Soydan

Kahretsin!

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img48.imageshack.us/img48/3416/sararmisyapraklarsonbahio0.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>KAHRETSİN!
</marquee></marquee>

Ey gül yüzlü canan,
Acı veriyor hasretin.
Her saniye, her dakika..
Her gün, her hafta..
Seni arıyor fersiz gözlerim..
Varlığın bir ızdırap,
Yokluğun ölüme eş.
Cimbızla çekiliyor,
Lime lime oluyor her bir yanımda.
Bunun adına ne Çin işkencesi,
Ne de Nazi esir kampında,
Yaşamak derler..
Yüz birinci veda olacaktı,
Bu günkü vedam.
Seni yüreğimden çıkarmayı,
Yaşanılan anıları,
Hayal alemine bir bir savurmayı
Kimliksiz ruhumu,
Bedavaya satmayı düşündüm..
Ne yüreğimden çıkartabildim,
Ne anıları savurabildim,
Ne de alanın elinde kalacağı,
Kimliksiz ruhumu satabildim.
Yerin yedi kat altına girmeyi,
Ya da, üzerime gazyağı döküp,
Yakmayı istemiştim gittiğin günden beri.
Korkak adamın birisiyim..
Ne altına girebildim yedi kat yerin
Ne de yakabildim tüm benliğimi.
Oysa severken seni,
Adına deli cesareti diyordum.
Deli gibi seviyormuş da insan,
Deli gibi ölemiyormuş..
Yine en başa döndüm.
Anladımki..
Kıyamet kopana dek rahat yok!
Yine karalar bağlayacak yüreğim.
Yine haramsın bana..
Açılar denizine yol alırken bir başıma,
Üç şeyi de beraberimde götüreceğim.
Hayalimdeki varlığını..
Bendeki yokluğunu..
Hiç bitmeyen suskunluğunu..

Vecdi Murat SOYDAN
Isparta, 27/07/2008

```
<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'  
href='http://imageshack.us/'><img  
src='http://img398.imageshack.us/img398/7897/kilitxf1.jpg' border='0'/></a>  
<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'  
href='http://imageshack.us/'><img  
src='http://img141.imageshack.us/img141/9088/wwwantoloji.com768757179pu2.gif'  
border='0'/></a>
```

Vecdi Murat Soydan

Kalbimiz Soma'da

Bir lokma ekmek için canlı canlı kara toprağa girenlere...

Trafo patlamış, yangın ondanmış,
Kaç kurban verilmiş, canlar adanmış,
Tebdir alınmışmış, öyle diyorlar,
Türki'yem ağlıyor, canlar usanmış,

Düğünler yapılmaz, matem var bu gün,
Topyekûn yastayız, ağıt var bu gün

Sözün bittiği yer, maden ocağı,
O yer sanılmasın ana kucağı,
Giren çıkamıyor, toplu bir mezar,
Suçlu bulundu: elektrik kaçağı!

Şarkılar söylenmez, matem var bu gün,
Topyekûn yastayız, ağıt var bu gün

Madencim günahsız, kazancı helal,
Söylenecek söz çok, lakin diller lal,
Nice canlar gitti, Soma'm ağlıyor,
Göz yaşları deniz, yürek pürmelal

Şiirler yazılmaz, matem var bu gün,
Topyekûn yastayız, ağıt var bu gün
İşçim üç kuruşla evine bakar,
Maden sahipleri keyfine bakar,
Zehir zıkkım olsun, yiyemesinler,
Dilerim,cehennem azabı yakar!

Arıda, çiçekte matem var bu gün,
Topyekûn yastayız, ağıt var bu gün

Kömürle yazılmış alın yazısı,
Adı konulmamış ölüm kazısı,
Kadınlar dul kaldı, çocuklar yetim,
Nasıl anlatılır hasret acısı

Yatılıp uyunmaz, matem var bu gün,
Topyekûn yastayız, ağıt var bu gün

Dün sohbet edenler bak yoklar bu gün,
Yüzler nasıl gülsün, ateş, lav bu gün,
Hayatın gerçeği, giden gelmiyor,
Bağırlar tutuştu, kara gün bu gün

Gezilip tozulmaz, matem var bu gün,
Topyekûn yastayız, ağıt var bu gün

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
16/05/2014 İsparta

Pürmelal: Hüzünlü, üzüntülü
Topyekûn: Eksiksiz, toplam, toplu olarak.

Şiirin Hikayesi: 13 Mayıs 2014 tarihinde Manisa'nın Soma İlçesinde meydana gelen maden kazasında ölen işçilerimizin anısına saygıyla,,,

Vecdi Murat Soydan

Kanayan Gül...

Engeller çıksa da önüme, vazgeçemem bu sevdadan
Namus misali baş koymuşum, canımı alsa yaradan.

Hayat oynasın oyununu, dokunmasın mabedime
Ayrılık sonum olur, asla razı olmam kaderime.

Felek, sesimi duymazdan gelir, ebedi haykırırım,
Uykumda cananımı sayıklar, yanıma çağırırım

Harap olan bir ben olayım, yeter ki üzülmesin yar,
Her gecenin sonu şafaktır, mutlak ve mutlak gün doğar.

Vecdi Murat SOYDAN
05/11/2008-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kapak Olsun

Bilmem ne kadar kapak toplanırsa,
Veriliyor ya engelli arabası,
Kapaksız neden verilmiyor,
Hakkında ayet mi var?
Nedir bu maskaralık?
Milleti maymuna çevirdiniz,
Şerefsizim, çok ayıp ettiniz.

Yollarda, parklarda, ağaçlarda,
Evlerde, iş yerlerinde, okullarda
Velhasıl tüm yerlerde,
Oluşuyor görüntü kirliliği.
Acayip küfür edecektim de,
Efendilik bende kalsın, vaz geçtim.
Kafamın tasını daha fazla attırmayın,
Bana göre engelli olan sizsiniz!
Bu ayıptan bir an önce vazgeçilsin,
Kendini bilmezlere kapak olsun sözlerim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17/04/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kapat

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi :15 Ekim 1986

Kapat telefonu güzel kız
Alışığım ben kapatılan her şeye
Benzeyeceğim belki
Kapanan bir kapının
Ardından atılan boş bir şişeye...

Kapat kapını güzel kız
Alma beni içeri
Sokma eşikten adımımı
Ve sil defterindeki
Yaşlarla yazdığını...

Kapat kalbini güzel kız
Alma oraya beni
Girersem, yıllar sökemez oradan
Benim sende kalan
İsmimi...

Kapat dudaklarını güzel kız
Sonra dudaklarım
Arkadaş olmak ister
Kızarır yanaklarım
Ve ellerim
Seni bırakmamak ister...

Kapat bu sayfayı güzel kız
Bir hikaye böyle başlıyordu
Böyle bitsin
Nasıl olsa bir hiçim
Kapat ki senden gitsin...

Kapat mezarımı güzel kız
Sevgin kalbimde ölürsem
Sakın doldurma gönlünü
Geçici bir matemle
Harap etme ömrümü
Solmuş bir karanfille...

Muhip Erdener SOYDAN
14 Ocak 1963 Pazartesi Saat: 16.37
Vecdi Murat Soydan

Karanlıkların Yolcuları

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

_____ Gözleri, bizleri görmeyenlerimize _____

Yolcunun tükettiği yollar geride kaldı
Yolcuyu yollarından alıkoymadı kimse...
Gündüz maviliğinin yerini akşam aldı
Yolcuyu bu yollara tutup salmadı kimse...

Biz insanlar ıstırap yüklüyüzdür her zaman
Gözlerimizde buğu, kalbimizde keder var...
Yaşamaya kim kanmış, kim kalmış uzun zaman?
İşte geldik, yoldayız, her an bize sefer var...

Gözleri karanlıkta kaybolanlarımızın
Yüreklerinde acı, yüreklerinde boşluk...
Yaratan'a içinden ağlayanlarımızın
Gözyaşlarında çığlık, hayatlarında loşluk...

Gözlerin görmüyorsa, kederlenme garibim,
Bir gün hayata geldik, bir gün de gideceğiz...
Ben de sizin gibiyim, ben de yalnız, garibim
Hayat kahırla yüklü, sessizce çekeceğiz...

Muhip Erdener SOYDAN

09 Temmuz 1963

Vecdi Murat Soydan

Kardan Adam

Buralarda havalar geceleri çok soğuk oluyor,
Yastık, yorgan ısıtmıyor ellerimi,
Hemencecik koynuma sokuyorum,
Bildiğin gibi değil,
İçimde kocaman bir ateş var benim,
Yine de üşüyorum.

Kapatıyorum gözlerimi,
Uykuya dalıyorum,
Görürsem rüyamda seni,
Yaşasın! diyorum,
Yaşasın, hep sürsün bu rüya...
Göremezsem, sabahım zehir...
Gündüzüm de, gecem de...
Seni düşünmekten,
Kafayı üşütmekten korkuyorum.

Buralara çok kar yağıyor,
Hemen çıkıyorum dışarıya,
Çocuklarla kar topu yuvarlıyorum,
Havuç takıyorum burnuna,
Kömürden gözler yapıyorum,
Atkıyı, şapkamı da takınca başına,
Tamam diyorum,
Şimdi bana benzedi...

Buralarda havalar geceleri çok soğuk oluyor,
Çok kar yağıyor,
İçimde kocaman bir ateş var benim,
Yine de üşüyorum.
Lafı çok uzattım,
Kardan adam bahane...
Şana sarılmak isterim,
Öpmek isterim,
Koklamak isterim,
Haddimi aştım,
Çok şey isterim...
Affına sığınıyorum tatlım benim,
Özür dilerim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/01/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kardelen

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img131.imageshack.us/img131/680/kardelenmv5.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>KARDELEN
</marquee></marquee>

Ben seni, kötülükler dünyasının iyilikler perisi misali,
Tertemiz duygularla sevdim.
Ben seni, dışarıda yağan lapa lapa kar misali,
Bembeyaz duygularla sevdim.

Ben seni, hayaller aleminin, rüyalar prensesi misali,
Kendime yakıştırdığım için sevdim.
Ben seni, yalanlı dolanlı, çirkinlikler dünyasında,
Yalansız duygularla sevdim.

Ben seni, her mevsim açan, kır çiçeği misali,
Rengarenk duygularla sevdim.
Ben seni, katıksız ve berrak bir su misali,
Saf duygularla sevdim.

Ben seni KARDELEN misali,
Çok özel olduğun için sevdim.
Ben seni, SEN olduğun için sevdim.
BEN SENİ SEVDİM.

Vecdi Murat SOYDAN

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img112.imageshack.us/img112/8563/kardelen2of9.jpg' border='0'/>

Vecdi Murat Soydan

Kasiyer Kız

Başıma ne geleceğini bile bile,
Kasiyer kıza gıcırından bir yüzlük uzattım,
Bozuk olsa vereceğim, dükkan benim de,
Cüzdanımdaki son para...
Evirde çevirdi, kolunu gözüme sokar gibi,
Işığa tuttu, bir paraya bir bana baktı...
Hay senin havan batsın,
Bak, bak, uzun uzun bak...
Tamam dedim, şimdi bir şeyler söyleyecek...
Tebessüm ettiğinde fark ettim,
İnci gibi dişleri vardı,
Hele bir göz süzüşü vardı ki,
Bana mı şüpheyile baktı, paraya mı anlayamadım...

Çaktırmadan saçlarına bakarken gözüm açıldı,
" Abi, temiz bu değil mi? " dedi,
Hay senin diline sağlık,
" Temiz, temiz...
Bankamatik bana verdi, ben de sana " dedim,
Hani her düşünülen söylense şunu da derdim:
" En az senin kadar gıcır gıcır, tertemiz... "

Delil olsun diye bankamatik kartımı gösterdim,
"İşte, bu kartla çektim,
Banka sahtesini verdiyse, bilemem... " dedim,
Bir kahkaha patlattı, hani elimde kağıt kalem olsaydı,
Derhal şiir filan yazardım o dakika...
Niye güldü, hoşuna ben mi gittim,
Para mı gitti, yoksa komik bir şey mi söyledim?"

" Bankamatiklerden de sahteleri çıkabiliyor
Tedbirli olmak lazım " dedi.
Haklı vallahi, alan da veren de,
Çok acayip mahcup oluyor,
Ne iş yahu, ne günlere kaldık,
Cebimizde, sahte parayı teşhis eden,
Makine mi taşısak ki?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/04/2016-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Katıpler ve Hanımefendiler

kasap önünde yalanıp duran,
aç kediler gibi olamam,
tavus kuşunun da albenisi vardır,
ama eti yenmez,
nü tabloları yapan ressam da,
filmlerdeki en cesur pozların
senaristi de olamam,
olamam efendim,
bu ayıplarınıza
ortak olamam...

kolunuz, bacağınız, yatağınız,
kaşınız, gözünüz, dudağınız,
etiniz, kemiğiniz,
koynunuzdakiler de sizlerin olsun,
bakmam, dokunmam,
hayale dahi dalmam,
ruhuma ihanettir bu.

siz hanımefendiler!
aşkla sevmesini bilseydiniz,
mantık evliliği yapar mıydınız?
dediniz ki, rahatım,
huzurum kaçmasın,
elim sıcak suda, soğuk suya değmesin,
adam benim değil mi şekerim,
istersem parmağımda çeviririm,
istersem idare lambasını yakar,
gönlünü de ederim...
iyi edersiniz, keyif sizin,
ya sonrası?
çocuklarınız sevgiyi, güveni,
sadece kedilerden
köpeklerden mi öğrenecek?

siz beyefendiler!
gücü parada gören fikir fakirleri,
tohumları çürük soğan erkekleri,
her bir şeyi satın alabilirsiniz belki,
ama sevgiyi asla...
güzele dair ne varsa
her birini iğrenç isteklerinizle katlettiniz,
kim bilir kaç günahsızın hayallerini,
bir gecede yerle bir edip,
masumiyetlerin ırzına geçtiniz,
gülen gözleri kör ettiniz...

velhasıl bir zamanlar,
aşklar bir başka yaşanırken,
sevilenin tebessümüne
bedel dahi biçilemezken,
şimdilerde zahiri sevgiler

ayağa düşmüş,
duygulara don vurmüş,
aşklar bel altı heveslerde
aranır olmuş,
kirlenmiş her bir şey,
onları sizler kirlettiniz!
mesela nerede şimdi,
ince düşünceli eski kâtipler,
yere mendil düşüren,
asil hanımefendiler?

kendi dünyamda bir liman keşfettim,
komşuları ağaçlar, kuşlar,
bakir çiçekler olan...
biz bize yeteriz,
şimdilik kapalıyız efendim,
ve her şey aslına elbet bir gün dönecektir,
belki o vakit dönerim dünyanıza,
elimde kucak dolusu şiir kitaplarımla...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların şairi)
29/09/2017, 00.03, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kavun Aromalı Sakız Tadında Bir Sevda

Aylardan Ağustos, hava açık, güneşli,
İnsanın içine işliyor kavurucu bir sıcaklık.
Deniz masmavi, engin, yer yer dalgalı,
Üzerine kocaman desenli bir çarşaf örtülmüş,
Kadıköy meydanı, cenk meydanı gibi, ortalık karışık,
Erken saatlerde başlamış bir sağa bir sola koşuşturmacalar,
Belli ki, burada yaşayanlar yıllardır bunlara alışık.

Bir kadının elinde pazar çantası, bir eli sıkı sıkıya cüzdanına yapışık.
Sokak satıcıları oynak, fırlama, her yeri parsellemişler iti, çakalı.
İçim ısınmadı hiç birisine, bir tuhaf geldi bana huyları, suları.
Su demişken, marka aynı marka da, fiyatlar her kaldırımında farklı.
İnsanlar bildik yüzler, dillerde kuru laf, dışarıda kuru kalabalık.

Kocaman yüreğim var sanırdım, yanılmışım.
Düşüncelerimin hepsi bir anda yerle bir oldu,
Buralarda yaşamak zor, para ister, hüner ister, yürek ister.
Abartı değil, adam gibi yaşanacaksa, insanın hanı, yatı, katı olmalı,
Yoksa bacaklar tutmaz, yük omuzlara biner, bayağı eziyet,
Paralı sevgili kurtarır günü de, yıllara yaymak marifet.
İçimden, 'Yaşanmaz buralarda, bana göre değil buralar' diyorum,
Doğasına bir diyeceğim yok, manzarası nefis,
İşte karşımda, boğazın muhteşem gelini, Kız kulesi,
Her yer tarih kokuyor, sanki nefes alıyor Fatih'in askerleri.
Asaletiyle ve ciddiyetiyle duruyor yıllanmış Haydarpaşa garı.
Tüm ihtişamıyla dimdik ayakta Beylerbeyi Sarayı.

İskelede insan kalabalıkları, vapura en önce binmek için yarışıyorlar,
Ter kokuları mazot kokusuna karışmış, burnumun direği kırılıyor.
Neredeyse herkes herkese çarpıyor, ayağıma bir darbe geldi,
Canım azıcık yandı, belli etmedim.
Bir yandan da, çaldırmamak için, cüzdanımı sıkı sıkıya tutuyorum.
Vapur son yolcusunu alıyor, Kadıköy İskelesi sessiz kalıyor.

Vapurda insan kalabalıkları, her birinin kim bilir ne derdi var,
Kiminin yüzü güleç, kimi kapkara benizli, her cins insan var,
Tanıdık simalara da rastlıyorum,
'Yok, olamaz, şu karşımda oturan İran Cumhurbaşkanı!
'Yahu neydi ismi? '
On dakikamı alıyor düşünmek.
Tabi ya, bu herif 'Ahmedinejat.'
Ailesiyle gelmiş koca devlet başkanı.
Dikkatle bir kez daha bakıyorum,
Değilmiş! Olsa, korumasız mı gelir? ne işi olur vapurda?
'İnsan insana benzer' diyorum.

Vapurda sevgililer el ele, kol kola,

Fısıldaşıyorlar, öpüşüyorlar, dillerinde aşk nağmeleri.
Kızın biri kırmızı renkli mini etek giymiş,
Üzerinde emaneten bir bluz.
Biraz ilerde genç bir çocuk, bir kızın peşinde,
Bir diğeri atmış elini sevgilisinin omzuna,
Hararetle hararetle bir şeyler söylüyor.
Bir siz eksiktiniz, dondurmacı da simitçi de geldi,
Onlar da rızıklarının peşinde.

Gözlerim bir adam ile bir kadına takılıyor,
Birbirlerine ne de güzel yakışmışlar.
Kadın, adamın elini tutmuş, avuçları sıcacık.
Sonra, adamın elini kendi beline doluyor kadın.
'Bırakma beni sevgilim, sar, sarmala' dercesine.
İkisinin de gözlerinde sevgi var, muhabbet var.
Zaman dursun istiyor adam, kadının gözleri ışı ışı.
Bu anın tarifi yok, mutluluk bu olsa gerek.

Şimdi alabora olsa bu vapur, herkes can derdine düşecek,
Eller ayrılacak ellerden, yüzler gerilecek,
Düşünmesi bile ne kötü, yürekler közlenecek,
Yüzmesini bilmeyenler suların derinliklerine gömülecek.
Bir bedensiz mezar kalacak, taşında ismim olan.

Nereye bakacağımı şaşırdım, göz bu! takıldı,
Başımı başka taraflara çevirmem lazım,
Baktım, karşıdan süzülerek bir martı grubu geliyor,
Çıglıklar atarak, sağa sola pike yapıyorlar,
İçlerinden biri kanatlarını çırpa çırpa jet hızıyla süzülüyor,
En güzel gösterisini yaparcasına,
En güzel pozu verircesine film karesine giriyor.
Maskara olmuşlar, şımarmışlar martılar,
Tok olsalardı burada ne işleri olurdu.
Dava aslında ekmek davası.

Bir çocuk elindeki simit parçasını martılara uzatıyor,
Sonra diğeri bir çocuk...
Martıların gözleri simitlerde,
İnsanların gözleri martılarda,
Sonra martılar arasında bir yarış başlıyor,
Maskaralık sırası şimdi insanlarda,
Ellerinde fotoğraf makineleri,
Şımarık şımarık gülüyorlar.
Ardından, ardı ardına deklanşörlere basılıyor.
Kimi resimler dergilere kapak olacak,
Kimi resimler, ölümsüz hatıra olarak kalacak.

Martının biri, yıldırım hızıyla gelip, havadan dalış yaparak,
Zafer kazanmış bir komutan edasıyla poz veriyor,
Gağasında küçük bir simit parçasıyla uzaklaşıyor.
Diğerleri kocaman bir çörek parçasını almak için taarruza geçiyorlar,
Güçlü olan her zaman galip geliyor.
İnsanlar kahkaha atmayı bir süre daha sürdürüyor,
Dudaklarda mutluluk tebessümleri.
Akıllarda biraz önceki görüntü kaldı,
Sorular aynı, 'O martı o çöreği nasıl götürdü? '
Martı sesleri, çoluk çocuk seslerine karışıyor,
Vapur Heybeliada'ya yaklaşıyor,
Martılar umutla yeni yolcularını bekliyor.

Peki ya bizim umutlarımız,
Sevgilerimiz, hayallerimiz, özlemlerimiz...
Kelebeklerin ömürleri misali son bulmuş,
Yaşanmamış aşklarımız nerelere gizlenmişler?
Demek ki, alinyazımıza 'Hükümsüzdür! ' şerhi konulmuş,
Demek ki bu yüzden bizlere yasaktır yasaklı duygular.
Üzerleri bu yüzden mühürlüdür aşkların,
Ve sadece adı kalmıştır delicesine sevdaların.

'Oysa, bazı aşklar vardır ki, ölümsüzdür,
Hatıraları yaşatır insanı.'
Bunu ben söylemedim,
Yazıyordur kitaplarda, vardır elbette bir söyleyen.
'Bazı aşklar da vardır ki, doyumsuzdur,
Dudaklarda kavun aromalı sakız tadında hoş bir lezzet bırakır.'
Bunu ben söyledim, kitaplar yazmaz.
Sadece yaşayanlar bilir.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03Eylül 2013-Saat: 23.35- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kaybolan Yıllar

Yıllar, yıllar önceydi,
Şimdi parmak hesabı yaptım,
Dile kolay, aradan çeyrek asır geçmiş,
Arada bir aklıma gelir, yine öyle oldu,
Onu yine şen gülüşüyle hatırladım...

Mahalleye yeni taşınmışlardı,
Mahzundu gözleri,yüzü hiç gülmezdi,
Donuktu bakışları, kimseyle konuşmazdı,
Soramazdım ama, bir derdi vardı,
Birlikte yakan top oynardık,
Ben, o gülsün diye,
Mahsustan vurulmak için,
Kendimi yerlere atardım,
O kahkahalarla gülerdi...
Sonra da yeniden oyuna dahil olurdum,
Canlarını hep bana verirdi...

Ben vuruldukça, o hep gülerdi,
Gülerken gözlerinin içi gülerdi,
Yüzü ışıl ışıl aydınlanır, hep şen olurdu,
Gülmesi için ne maymunluklar yapardım,
Yeter ki o gülsündü,
Gülmek ona ne güzel yakışırdı,,,
O benim hep salakça vurulduğumu sanırdı,
Yoksa bilirdi de, bilmezden mi gelirdi?
Soramazdım da cesaretim yoktu.
Ama o hep bana gülerdi,
Sonra canlarını bana verirdi,
Ben vurgundum ona, o bilmezdi.

Geçenlerde Ankara'ya gittiğimde ona da uğradım,
Ona derken, bizim Yenimahalle'deki eski sokağa...
Amma da değişmiş buraları, kimseyi tanıyamadım,
Bir tek bile tanıdık komşuya denk gelmedim,
Bırak adres sormayı,kimseye selam bile veremedim,
Milletin suratı asık asık,
Sanki analarıyla zamanında ben yattım...

Oysa cıvıl cıvıl olurdu bu sokak,
İşte şurası kendimi yerlere attığım asfalt,
İşte şurada onlar otururdu,
Pencere camından gizli gizli bana bakardı,
Kalbim o an duracak gibi olurdu,
Heyecanımı bastırmak için.
Elimi kalbimin üzerine koyardım.

Ben, evlerinin önündeki kaldırıma çıkarken,
Düşmek için ayağımı yarım yamalak basardım,
Sonra da kendimi cumburlop,yere bırakırdım,

Pencerenin tülü birden hareketlenirdi,
Kahkahasını sokaktan duyardım.
Yaşasın,,,
Ben salak olurdum,
O bana gülerdi.
Onu yine mutlu ederdim,,,

Hey gidi günler,,,
Kaldırdım başımı da,
Bu kez göremedim,
Aman Allah'ım yok olmuş koca ev...
Oysa daha dün gibi her şey,
Alışmalıyım, o yok artık!
Hayli zaman geçmiş,
Her yer buz kesmiş,
Bu sokak bu yüzden çok soğuk...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
07/12/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kemancı

Bana tatlı tatlı gülerek,
' kendine dikkat et ' dedi,
Hem de bana dedi,
Ben kimim ki ya,
O varken gölgemi bile defederim,
Alnımın çatından vursam,
Kurtulurum belki kendimden,
Ama ya ona bir şey olursa?
Zil takip oyna o zaman kemancı...

Bana ' iyi geceler ' dedi,
İçimden onu bir güzel öpmek geldi,
O mışıl mışıl uyusun diye,
Uykumdan feragat etmek geldi,
O sevgiyle baksın diye gözlerimi vermek geldi,
Ama onun gözleri daha güzel,
Ormanlardan, ağaçlardan,
Dünyada ne kadar tonu varsa yeşilin,
Hepsinden daha güzel,
Gözleri açık uyursa mesele yok da,
Ya kapatırsa,
O zaman ne olacak kemancı?

İçimden de dışımdan da aşka gelip,
Ulubatlı Hasan gibi sevda bayrağını göklere dikmek geldi,
Ellerimi, dilimi, hatta çıkarıp yerinden kalbimi,
Geri kalan ömrümü bile seve seve vermek geldi,
Bile mi dedim? Yanlış dedim,
Veririm vermesine de, her bir şey geldi de,
Bir tek o gelmedi,
Ne iş bu kemancı?

Bana ' nasılsın? ' dedi,
Güneş bile kendisini zor ısıtırken,
Nasıl olduğumu sorması abesle iştigaldir,
Çatlayan dudaklarıma krem sürerim,
Ellerim buz kesse de bulurum bir çaresini,
Eldiven giyerim, kışlık kabanım, şapkam var,
Atkı da aldım kendime,
Kışlık çoraplarım, ayakkabım da,
Üç, beş kış öncesinden kalma,
Ayazda kalmaya dünden razıyım,
Ah keşke onun gözyaşları akmasa...

Bilirim, yanında olmadığım vakitler,
Gözyaşları daha yerlere düşer düşmez buz kesecek,
O vakit dikkat etsin kendine, ayağı kaymasın,
Ona bir şeycikler olmasın,
Uzak diyarlarda üşütmesin,
Ne garip, benim içim kalorifer kazanı gibi yanarken,
O üşüyor olacak,

Bunu düşünmesi ne acı,
Yok mudur bunun bir çaresi kemancı?
Sen hele çal da dertli dertli,
Kafaları bulak...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/12/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kendince

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi :15 Ekim 1986

Nedir bu feryat gönlüm, nedir?
Nedir sizden istediğim günler?
Bir yalnızlıktan doğan
Bu iç çekişler nedir?
Bir güz sabahı düştüm yollara,
Bir güz akşamı duydum
Yalnızlığın, kimsesizliğin acısını.

Nerelerde çocukluk hayallerim?
Nerelerde oyuncak tabancam?
Ayçiçeği sopasından atım,
Elektrik telinden kırbacım
Siz mi beni kaybettiniz, ben mi sizi?
Kim ayırdı çocukluğumdan bizi?
Ey geride kalan gözyaşından
İz bırakıp kanlanan gözlerimin
Katil günleri!
Kime şikayet edeyim sizi?

Bir güz sabahının soğuk eliyle
Dokundu yarama gurbetin adı
Bir güz akşamının solmuş yaprağı
Düştü gurbetlere uzak uzak...
Unutulmaz günlerin

Kaldı kalbimde yadı...

Dur çocuğum

Getirme aklına kötü düşünceleri

Hayattır bu gelir geçer

Çekeceksin ama, çek

Öleceksin, ama öl

Kimi ilgilendirir bu:

Kimi?

Isınmak mı istiyorsun çocuğum?

Soban da var, kömürün de.

Tüketecek ne istiyorsun

Güzle başlayan ömrün

Yanmamış kömürle dolu mangalın

Başucunda yattığı vakit

Rahatlıkla kışın solar.

Niçin bıktın bu kadar yaşamaktan

Aç mısın, açık mısın nesen?

Nedir bu kadar yıldırın seni

Niçin hep ölümü beklersin?

Toprağı sen misin dolduracak

Ölüm acizlerin işi

Fakat sen acizden betersin...

Kaç defa geldi aklına yaşamamak
Belki aylar ayı
Belki haftalar bitmeden
Gitmek kolay
Ama dönme yok
Uyumak istiyorsan uyu
Beş on tabletin elinde bu iş
Fakat korkuyorsun
Gitmek bu kadar acı mı?
Bak, şikayet eden var mı
O yolculuğa çıkanlardan?
Hiç olmazsa unutulursun
Ve sen de inan
Kurtulursun.

Yakında vedaya çık
Veda et Boğaziçi'ne
Sisler arkasında gördüğün vapurları
Gözyaşları içinde seyret.
Mendilin varsa elinde,
Bir yolcu gibi salla uzaklara
Karşılık bekleme.
Gidenin mendili sallanmaz sana.

Acı çığlık gibi kaderin
İstasyonda mı başlayacaktı

Gurbette mi gecekti ömrün
Bu soğuk akşamlarda
Çocukluğunu mu tahayyül edecektin?

Ondokuzunda mı dertli olacaktın
Yirmisinde mi günlerin gecekti
Gurbette şiir yazmakla...
Yirmisinde mi küsecektin hayata
Yirmisinde mi intiharı düşünecektin
Korlaşmamış mangal kömürüyle her gece
Kalbim çarpıyor ama
Yirmisinde mi ölecektin kendince?

Muhip Erdener SOYDAN

24 Ocak 1964

Vecdi Murat Soydan

Kendine İyi Bak

Ulan Allah'sız, tüm kitapları yaktırdın bana,
Ve tüm kutsal emanetleri yıktırdın...
Bir tek kutsalım sen kalmıştın,
Onu da çöpe attırdın,
Helal olsun!
Yok kuzum, yok, bu saatten sonra durulmaz buralarda,
Durulur belki, vakti saatinde geldiğinde kabaran deniz...

Yok canımın içi, yok, bu saatten sonra ne yapayım kendimi,
Atsam atamam, satsam satamam bu bedeni,
En iyisi mi, senden kalan son ateşi yakıp bağrımda,
Bu kokuşmuş, bu sahte, bu kahpe dünyadan gitmeli...

O değil de, son sözlerin hala aklımda,
En olmadık zamanlarda yankılanıyor sabah akşam...
Ve buz kesiyor kelimeler,
Sonra yüreğimde eriyor son bakışın,
Ah beni yakan asil, vakur bakışın...
O gözlerini nasıl unutayım,
En iyisi bir mezar yeri satın alıp,
Oraya taşınayım...

'Kendine iyi bak, beni düşünme '' demiştin ya,
Yahu bu kelimeler bir ayrılık senfonisinin finaliymiş,
Yanlışım varsa düzelt, 'şaka yaptım '' de,
Hiç böyle şaka mı olur?
Sonradan ayıldım, kafama dank etti,
Meğer durum çok ciddiymiş,
Vay başıma gelenler...
Daha ne olsun, şakayla karışık değil bu kez,
Bunun adı öyle de böyle de 'ayrılık ''
Hay bu ayrılığın...
Ağız dolusu küfür edeceğim de zor tutuyorum kendimi..

Şarkılarda, türkülerde çok dinlemiştim,
Hatta filmlerde çok da izlemişliğim vardı da,
Hiç dikkate almamıştım bunca zaman...
Kendi içimde seni dinlerken,
İlk kez bu kadar ağır geldi,
Vay anasına, biz bir anda,
Nasıl da iki yabancı olmuşuz...

Yahu düne kadar, 'kendine hiç bakmıyorsun '' demiştin,
Piyangodan çıkmadıysa,
Bu 'kendine iyi bak '' lafı da nereden çıktı?
Sen en iyisi mi bilme, bilmiyordun ki güzelim,
Sabah akşam sana baktığımı,
Ve kendime hiç zaman ayıramadığımı...

Biliyorum, her şeyin bir sonu var,
Bu da onlardan biri, vakit saat doldu,
Yiyecek ekmeğim bu kadarmış,

Ulan deli, sensiz boğazımdan geçmez ki...
Neyse ben beylik bir söz söyleyeyim de,
Final böylece bitsin...
Hatırlatmana gerek yok,
Çok uzattım biliyorum,
Ruhum bedenimden ayrılacak ama,
Ruhum ruhundan asla
Bu da çok klasik oldu,
Ama bilirsin, klasikler değerlidir...

Bari bu şiir güzel bitseydi,
Yine beğenmedim sonunu,
Oysa en güzel şiirlerimi sana yazacaktım,
Söylesene kuzum, böyle veda mı olur?
Filmi geriye saralım,
Ve başladığımız yere dönelim, ne dersin?
Dur biraz düşüneyim, nerede kalmıştık?
Tamam şimdi oldu, sen birazdan olacakları seyret,
Haydi ruhum, iyice sokul bana, soğumasın aramız,
Kır dizlerini, bağdaş kurup karşıma otur,
Ver bana sıcak ellerini ve gözlerime iyice bak,
Bir buse kondur dudağıma, ama veda busesi olmasın...

İç cebimde çakmağım olacaktı, bir zahmet bulayım,
Bir de keyif sigarası yakayım,
Bu an'ın yüzü suyu hürmetine...
Yok, hayır vazgeçtim, aşk ateşini sen yak!
Zil zurna sarhoş oldum, hayali bile ne hoş,
İyice dağılmadan, haydi sarıl bana kuzum,
Dert etme, ister kapı çalınsın, ister zil,
İstersen ayakkabıları içeri al, iç sürgüyü kilitle,
Kimse rahatsız etmesin...

Olmayacak böyle, sen iyisi mi,
Oradan bir viski kap getir,
Oldu olacak, iyice günaha girelim,
Gir koynuma hiç sesini çıkarma,
Kimseler görmesin bizi,
Gidecek başka yerimiz de yok,
Nereye kaçarız ki?
Hangi dağlar kabul eder bizi,
Hangi güneş kucaklar?

En iyisi, biz bize sığınalım,
Sus ve hiç bir şey söyleme,
Kapat şimdi gözlerini,
Haydi sıkıca sarıl bana,
Uykusuzsun biliyorum,
Başka limanımız da yok bizim,
Bizim bizden başka kimsemiz yok,
Haydi uyuyalım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03/07/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Keşif

"Körsün oğlum sen!
Gel de beni enine boyuna,
Şöyle bir güzel doya doya keşfet " dedi,
Olur, başka emriniz?
Vay utanmaz!
Kâşif miyim ulan ben?
Olmaz da, haydi oldu diyelim,
Bu kadar nefis manzara içinde,
Bir defa senin keşif özetin bile çıkarılmaz,
İki defa aynı suda istesen de yıkanılmaz,
Önceden ayak basılan yerlerin keşfi mi olur?
İlk gören, ilk dokunan olmalı insan,
Budur en güzel, en doyumsuz heyecan...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/01/2017,İsparta

Vecdi Murat Soydan

Kırmızı Gül Bana

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Bir gülen yüz isterim
Avunabilmek için.
Bir gülen göz isterim
Kendimi görmek için.

Ben çatık kaş istemem
Gariplerim o zaman.
İçten sevgi isterim
Gülümserim o zaman.

Ne zaman derdim varsa
Yemişimdir içimi
Nerede güzel varsa
Çekmişimdir içimi.

Bir tatlı söz isterim
Her gece fısıldayan
Yaşlı bir göz isterim,
Başucumda ağlayan.

Bir an korku isterim
Gece beni kaldıran
Sonsuz girdap isterim
Çırpındıkça daldıran.

Kırmızı renk isterim,
Uzak değil yakında.
Görebilmek isterim
Kırmızı dudağında.

Bir kırmızı renktir ki,
Benliğiyle uçuşan
Bir yaralı kalptir ki
Kırmızıyla tutuşan.

Çiçek açmış gül gibi,
Buse saç yana yana
Ağlayan kalbim gibi,
Sen kırmızı gül bana.

Muhip Erdener SOYDAN
04 Kasım 1962 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Kırmızı Karanfilin Aşkı (1)

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (Babam)

Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Küçük kız eğildi

Kırmızı bir karanfil kopardı

Saçları kıvrır kıvrırdı kızın

Karanfil de elinde

Kıvrır kıvrır kıvrıldı...

Dedi ki:

"Küçük kız, daima senin olayım,

Beni bir bardak suya koy

Sana yakın, yanında solayım."

Küçük kız gülümsedi,

Annesini çağırdı:

"Anne, bak bir çiçek kopardım.

Biraz gelir misin?

Ne olur, bana biraz su dolu,

Bir bardak verir misin? "

Annesi suyu verdi.

"Al kızım karanfili,

Bu suya bırak" dedi.

Minik kız karanfili,

Suya bıraktı.

Kalbine bastırarak,

Kokladı... kokladı...

Minik kız büyümüştü,
Küçük bir afetti o...
Ne günler geçirmişti karanfiliyle.
Yıllar geçmesine rağmen,
Karanfil solmamıştı.
Minik kızın aşkından, hatta
Tomurcuklanmıştı...
Tomurcuklar açıldı
Kızın büyümesiyle...
İçinden kırmızı karanfiller
Doğmuştu yeniden.

Güzel kız daima,
Gülüyor, gülüyordu.
Keder yoktu onun içinde.
Fakat karanfil buna,
Çok üzülüyordu.
Çünkü küçük kız, unutmuştu onu...

Günlerce suyu değişmedi karanfilin
Yavaş yavaş boynu büküldü
Yeni açılan tomurcuk karanfiller,
Solmaya yüz tuttu.
Korktu bundan karanfil,
Hem çok korktu...
Bu açılan tomurcuklar,

Aşkının çiçekleriydi küçük kızın.
Maziyi düşünmeye başladı,
İlk koparıldığı gün,minik kız onu,
Kalbine bastırmıştı.

Ama şimdi artık,
Ağlamak istiyordu.
Ağlayamıyordu karanfil.
Allah ona göz yaşı vermemişti ki...

Bir gün kapı açıldı,
Yüreği hopladı karanfilin.
Minik kız girmişti içeri.
Fakat o yanındaki kimdi?
Karanfil onu tanımıyordu
Ama anlamıştı hakikatı...
Değişmeyen suyunun nedenini,
Anlamıştı...
Tomurcuk karanfillerinin,
Neden solduğunu,
Anlamıştı.

Bir ara bir ses duydu
Güzel kızla yabancı konuşuyordu.
Görmemek için gözlerini kapattı.
Çünkü,

Yabancı, küçük kızın ellerini tutuyordu.

Ağlayamadı karanfil.

Dilek diledi Tanrı'sından

"Çiçek olacağıma,

Çölde bir taş olaydım;

Aşkım için ah Allah'ım

Bir damla yaş olaydım."

Günler, günleri kovaladı aradan

İnim inim inledi karanfil

Kalbindeki yaradan

Ah ağlayabilseydi

Belki o zaman sevdiceği görür,

Üzülürdü...

Güzel kız görmedi onu.

Aynı minval üzere geçti günler

Suyu bitmek üzereydi karanfilin

Başını son bir gayretle kaldırdı,

Yalvardı Tanrı'sına:

" Artık lüzumsuz yere,

Yaşatma beni Tanrım.

Son dileğim, senden

Bir damla göz yaşımı

Esirgeme ne olur benden..."

Dayanamadı Tanrı...

“Ağla” dedi; “ ağla...”

Birden yapraklarının arasında

Bir su damlası gördü

Güçlkle gülümsedi,

İşte ağlıyordu...

Demek gözyaşı buydu...

O sırada içeri,

Kızla yabancı girdi

Kederlendi karanfil

Bağrındaki damla büyüdü...

Genç kız karanfili gördü

Hatırladı.

Yabancı, dudak büktü:

“Artık solmak üzere,

Bırak, at onu...”

Karanfil ağladı, ağladı...

İşte, o günden beri,

Bütün çiçeklerin,

Ve karanfilin

Taç yapraklarını aralarsanız,

Bir çiğdem tanesinin

Bulduğunu görürsünüz...

Bu çiğdemler,

Sönmeyen bir aşkın

Arda kalan izleri

Ve solmakta olan çiçeklerin

Sızılarınıdır.

Muhip Erdener SOYDAN

27/01/1963 Pazar Saat 13:25

Vecdi Murat Soydan

Kırmızı Karanfilin Aşkı (2)

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)

Doğum tarihi: 29 Ekim 1943

Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Güzel kız pencereden
Tabiata dalmıştı,
Kalbi hızla çarptıkça
İçerisi yanmıştı.
Bir an olsun maziyi,
Düşünmeye başladı
Gözleri mahzunlaştı...
Ggülümsemek istedi.
Hiç gülümseyemedi,
Bir çiçek hatırladı...

Hasret denilen şey,
Ne acı bir kederdi
Her hasret, her kederle
Sızlayan bir kaderdi.
Güzel kız gülemedi,
Bir iç çekti yavaştan
Camları buğu aldı,
Temiz kalpteki aşktan.
Güzel kız sendeledi,
Buğular arasında
Bir karanfil hayali,

Ayırır gibi oldu.

Çiçeğin boynu hala,
Hasretle bükük kalmış,
O kırmızı rengini,
Mat bir kırmızı almış.
Gözyaşı duruyormuş,
Kalbindeki yarayla
Yaprağı arasında.

Güzel kız ümitlendi,
Parmakları buğuya,
Bir hayal gibi değdi.
Karanfil ümitsizce
Çok yavaştan sallandı:
" Boşuna sevgili kız"
Der gibi hali vardı.

Her sabah kalktığında
Bulurdu karanfili
Camdaki buğusunda.
Böyle günlerce sürdü
Kkaranfilin hayali...
Azap doldu güzel kız
Gördükçe bu hayali...
Araştırdı, düşündü:

“ Bu kırmızı karanfil,
Günlerimi alıyor,
Neden ki ah! Allah'ım,
Gönlüm azap doluyor? ”

Hatırladı güzel kız...
Karanfilini atıp
Hayata daldığını.
Bundan aylarca evvel
Istırap aldığını...
Yabancı kimse vardı,
Karanfili attıran
İşte o yabancıydı,
Sonu gelmez uykuya.
Kederlendi güzel kız,
O günler O'na kanmış
Sevgili çiçeğine
Günlerce hep yanmıştı.
Şimdi yabancı ise,
Terk edip aldatmıştı.
Gözünü yaşa verip,
Gönlünü dağıtmıştı.

Bir iç çekti güzel kız...
Hayat meğer yalanmış
Bin bir türlü hileyle,

İnsanlara dolanmış.
Bir sabah yine kalkıp,
Buğulu cama baktı
Göremedi çiçeği,
Kalbine keder aktı:
"Karanfilim neredesin?
Neden beni bıraktın?
Kalbime acı salıp,
Niçin tekrar bıraktın?"
Bir ses duydu, derinden...
"Güzel kız semaya bak!"

Kararmış mavi sema,
Bulutlar örtü olmuş,
Bir ilkbahar günüyken,
Sema kasvetle dolmuş...
Güzel kız tekrar yine,
Derinden bir ses duymuş:
"Günlerce hayalimin
Durduğu şu cama bak!"
Birden camın üstüne,
Birkaç damla yaş konmuş...
Selam getirmiş yaşlar
Kırmızı karanfilden.
Demişler: "Hiç üzülme,
Selam var çiçeğinden."

Şimdi toprağa düştü,
Yeniden yeşermekte
Ve ilahi aşkıdan
Her an hazza ermekte.”

Güzel kız içlenmiş mi,
Orasını bilmeyiz
Fakat bilinen varsa,
O’nu artık görmeyiz.
Yıllar geçse aradan,
Aşkı silinmeyecek
Kırmızı karanfilin
Kalbinden, dudağından.

Bir masal böyle biter,
İlkbahar akşamında
Sevgi hasretle tüter,
Yaklaşan her yarında...
Şimdi karanfil artık,
Toprağın kucağında,
Yaşlı yapraklarıyla
Hasret var dudağında...
Mavi gökyüzü tekrar
Bulutlarla kaynaşsa,
Hüzünlenir karanfil,
Kapar yapraklarını.

Belki o an için için,
Tekrar ağlamaktadır...
Bağrındaki şebnemi,
Onu dağlamaktadır...

Muhip Erdener SOYDAN
27 Nisan 1963 Saat 21:40
Vecdi Murat Soydan

Kırmızı Karanfilin Aşkı (3)

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)

Doğum tarihi: 29 Ekim 1943

Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Minik kızından ayrı
Toprağa düşmesiyle
Filizlendi karanfil...
Yine tomurcukları
Yaprak yaprak açıldı
Musiki gibi, koku
Etrafına saçıldı...
Ayların ağırlığı
Çiçeğin boynundaydı
Temiz aşkının bağı
Şebnemin koynundaydı...
Her sabah şafak vakti,
Kırmızı güzel rengi
Güneşle açılırdı...

Güzel kız yaşlı gözle
Günlerini bağladı.
Günleri azap oldu,
Bir mucize beklemek
Ona bir serap oldu...
Karanfili ayırıydı
Ne gelirdi elinden
Istırap çok acıydı
Yaralıydı kalbinden...

Ümitsiz yaşamının
Zararı kalbe olur
Her karanlık akşamın
Bir beyaz fecri olur...
Ayrılık bir ummandır
Tutuşan gönüllere
Ölüm acı figandır
Aşktan yaşlı gözlere...

Günleri günler aldı
Her gelecek yarını
Soğuk akşamlar sardı...
Güzel kız için için
Eriyordu gittikçe
Mukaddes aşkı için
Sönüyordu gittikçe...

Sisli bir bahar günü
Tanyeri ağarırken

Üzüm siyahı gözü
Ayrılık çağırırken
Bir ümit soldu gitti...

Dönüşü bulunmayan
Bu sonsuz girdaplı yol
Ne kadar da karanlık
Karanlıktan ağlayan
Ruhlara rastlanıyor
Ruhlar karşılaştıkça
Sular gibi çağlıyor.

Küçük kız matemlerle
Serviler ülkesinin
Yoluna çıkarıldı
Küçük bir servi dibi
Onun için ayrıldı...

Şimdi yalnız kalmıştı...
Duvarları topraktan
Dört köşe küçük oda
Bir zamanın aşkıyla
Yaşayanı almıştı.

Serviler ülkesinin
O gün de kapıları
Ağır ağır kapanıp
Misafirleriyle kaldı...

Birden sisler yağmurla
Rüzgarlar fırtınayla
Karışıp bora oldu
Karanfilin şebnemi
Yağmurla kardeş oldu
Açılan tomurcuklar
Şiddetle sarsıldılar
Topraklarından kopup
Rüzgara asıldılar...

Ortalık yavaş yavaş
Duruldu, sis kayboldu
Bir bahar gecesi
Bir yaz sabahı oldu...

Serviler ülkesinin
Sessiz fısıltıları
Haberler veriyordu
Yeni bir yolcu daha
Rüzgarla uğramıştı
Bir servinin dibine
Düşüp orda kalmıştı...

Günler haftalar sonra
Serviler ülkesine
Ziyarete gelenler
Serviciğin dibinde
Al bir çiçek gördüler...
Gözler yaşlarla doldu,
Fısıltılar kayboldu.
Çiçek mukaddes aşkdan
Bir ilahi nur oldu...

Latif kırmızılığın
Boynu tekrar büküldü
Kökler, siyah odanın
Toprağına süzüldü...
Bağrındaki şebnemi
Aşkın ateşiyle
Bir buhar oldu uçtu
Kopan yapraklarını
Serviliklere saçtı...
Her servinin sahibi
Beklemezken misafir
Daha akşam olmadan
Onlara oldu fecir...

Karanfil, sızısıyla
Serviler dizisiyle
Yapyalnız orda kaldı
Toprak yavaştan onu
Kendine doğru aldı...
Karanfil artık orda
Sonsuz geceye daldı.
Çünkü o derinlikte
Küçük kızcağız vardı...

Muhip Erdener SOYDAN

15 Haziran 1963 Cumartesi Saat: 13:23

Vecdi Murat Soydan

Kırmızı Karanfilin Aşkı (4)

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)

Doğum tarihi: 29 Ekim 1943

Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Karanfil soldu artık
Istırap doldu artık
Rengini toprak aldı
Metindi, öldü artık...
Işıyan her sabahın
Zevkini tatmaz oldu
Istıraplı ahların
Kuvveti kalmaz oldu...
Arzular diledikçe
Renkciği döküldükçe
Allah'ına yalvardı...
Nereye kök saldıysa
Feryadına gözyaşı
İlişti kahır oldu
Lal gibi kaldı orda
İçi hüznle doldu
Niyazlar, nazlar ile
Şenlenir, sevinç olur...
Vecd içinde solarsa,
Kırmızı karanfilin
Istırapı son bulur.
En nihayet bu şiir
Benim eserim değil
Eser senin güzel kız
Nerde duysan senden bil...

Muhip Erdener SOYDAN
13 Temmuz 1963

Vecdi Murat Soydan

Kırmızı Karanfilin Aşkı (5)

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)

Doğum tarihi: 29 Ekim 1943

Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

" Eyvah! ... ne yer, ne yar kaldı,
Gönlüm dolu ah-u zar kaldı "

Abdülhak Hamit Tarhan

Güzel kızın kabrine
Bütün güzel melekler
Dolup dolup taşmıştı,
Güzel kızın sevinci
Mezarından aşmıştı...
Karanfil yanında
Bitevi yatıyordu
Güzel kızın aşkına
Elemler katıyordu...

"Ey yar, şu nevbahar sensin;
Ben anlıyorum ki, yar sensin."

Abdülhak Hamit Tarhan

Aydınlanan mezarın
Uhrevi yaşantısı
Can verirken ruhlara
Karanfil dile geldi.
" Ey derin bir sevdanın
Esir olmuş yolcusu!
Ey aşk için yaşayan!
İztırabın kaygısı
Bak dinmiyor kalbinde...
Sevenler sevilmeden
Aşklar ıztırap olur,
Ayrılar kavuşmazsa
Yürekler harap olur...
"Her yaşanan ilahi
Aşkın sonu var mıdır? "
Diye sorma kendine
Çünkü aşk karşılıklı
İki ayna gibidir;
Arasına girenler
Kendini sonsuz görür...
Dün bir çiçektim ama
Bu gün selviliklerin
Kucaklarına doldum
Aşkım yitirdi beni
Ben aşkım için soldum

Aşkım bitirdi beni..."

"Rab bana ıztırap lazım
Her şeyde bir inkılab lazım "

Abdülhak Hamit Tarhan

Karanfilin gözleri
Dolacak gibi oldu
Kırmızı yaprakları
Solacak gibi oldu...
"Her kim derdi ki bana
Bırak giden sevgiyi
Sen yalnız bir çiçeksin!
Geçenler unutulup
Hatıralar geriden
Yaşama sevinçleri
Getirirlerken bana
Kim diyebilirdi ki
"O güzel kızın aşkı
Yakışmıyor hiç sana ..."

" Ettikçe dizinde takbil
Şair de çocuktur ey kızım, bil.! "

Abdülhak Hamit Tarhan

Aşk biz fanilere bir
Alev gibi, kor gibi
Yakıp geçer kalpleri
İnsan yok olur gibi...
Sevda bir çılgınlıkmış
Aldanıp esir olduk
Aldanmayan kim kaldı?
Tatlı bir yorgunlukmuş
Yorulmayan kim kaldı?
Rüzgar her an esti mi
Aşkımı hatırlarım
Bu aşkta yüreğimi
Hasretlerle dağlarım...
Kalemimle aşkımı
Kağıtta satırlarım...

" Ya Rab, öleyim mi neyleyim ben?
Ayrı yaşayım mı sevdiğimden? "

Abdülhak Hamit Tarhan

Şimdi o güzel kızın
Yaşadığı yer nerde?

Nerde onunla benim
İlahi söyleyen aşkımızın
Türküler söylediği
Mevsimler nerde?

“Bilmem ki niçin görünmüyorsun?
Hüsnünle neden bürünmüyorsun? ”

Abdülhak Hamit Tarhan

Güzel kız; eğer bir gün
Kırmızı karanfilin
Aşkını tüm okursan,
Misralarında duran
Gizli muamma olmuş
Aşkımızı görürsün.
Eğer beni yalnızlık
Alemine salmadan
Koşarak gelersen de
Yüzümü güldürürsün...

Muhip Erdener SOYDAN
26 Ağustos 1963 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Kiralık Aşklar

'Benim için bir şiir yazar mısın? ' dedi.
"Yazarım yazmasına da,
Köpek yalı gibi tatsız tuzsuz bir şey olur." dedim.
"Aşk olsun, kırdın beni, yok bir şey " dedi.
" Ölsa şaşardım, içinde sen varsan, aşk da olmalı,
Yoksan şiir de yok hükmündedir,
İsmarlama şiir yazılmaz bizde " dedim.
" Allah'a ismarladık." deyip, çekip gitti manyak.
Neymiş,,, aşka inanmazmış...

" Güle güle git deli şey...Bizde kiralık aşklar da barınmaz."

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
13/04/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kokteyl

Kalpte tek kişiye yer olmalı,
Göz sadece ona bakmalı,
Yürek onun için atmalı,
Sizi bilmem ama, ben kokteyl sevmem,
Ağızımın tadı da, midem de bozulur,
Sevgi, sade olmalı,
Kafa yapmalı,
Cin gibi çarpmalı,
Kedi, köpek, çiçek böcek sevmiyoruz her halde,
Bilmem anlatabildim mi?

Vecdi Murat SOYDAN
16/08/2013-Isparta
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

Vecdi Murat Soydan

Kolejli Kız

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bir şarkı söyleyelim hatıralara dalıp

Ümitler çiçek çiçek gönül dalında bitsin

Hüzünlü sevgilerden hayallerden sıyrılıp

Bir ömür böyle artık sevda salında gitsin.

Muhip Erdener SOYDAN

Yıllar ne çabuk gelip geçmiş?

"Nilüfer" şarkı söylerken anladım.

La Paloma'lar bizim melodimizdi

Dudaklarımızda yudum yudum...

Şimdi yeni melodileri dinlerken anladım

Yıllar ne çabuk gelip geçmiş?

Melodie D'Amour parolamızdı

Kuğulu parkın kuytularında.

Sen kolej, ben lise dönüşü ele ele tutuştığımızda

Bizim aşkımızı söylerdi kuşlar

Sevda çiçeği dolu dallarımızda.

Sen formayı, ben çantayı atıp geçmiş yıllara...

Sen ayrı, ben ayrı imza attık nikah defterine.

Ayrıldı yollarımız sevgilim, kolejli kız.

Bıraktık kendimizi yılların kaderine...

Muhip Erdener SOYDAN

01 Ekim 1975 ANKARA

Vecdi Murat Soydan

Komşu Kızı

Her şey Adem ile Havva'nın İblis'e uyup,
Yasaklı yiyeceği yemesiyle başladı,
O gün bu gündür aşk ateşine düşenler,
Cehennem azabını dünyada yaşıyorlar...

Cin Ali, cinlik yapıp komşu kızı Ayşe'ye gönül bağlamasaydı,
Ağızlarında sakız olup, dillere de düşmeyecekti,
Zayıf, çelimsiz, bacak kadar bir çocuk olduğuna bakmayın,
Yüreği dağlar gibi büyük, duyguları kabarık bir denizdi sanki,
Garibim, yemeden içmeden kesildi,
Hint fakiri misali bir deri bir kemiğe döndü,
Teselli vermelerimiz boşunaydı,
"Vazgeç oğlum bu kara sevdadan,
Aklını başına topla, kendine yazık ediyorsun ."
Dediysen de söz dinlemedi deli gönlü,
İçi hayal dolu bir düşünceyle yaşadı durdu aylarca,
Karşılık göremeyince de bir piç gibi ortada kalakaldı...

Sokaktaki evlerin kapılarına, bahçe duvarlarına,
Asfaltlara, ağaçlara, sınıfın kara tahtasına,
Bu da yetmezmiş gibi, kuşların kanatlarına,
El ilanı yapıştırır gibi,
" Ali Ayşe'yi seviyor" diye yazdı,
Ah deli oğlan, kendi kuyusunu kendi elleriyle kazdı,
Mahalle baskısına daha fazla dayanamayıp,
Bir hafta içinde başka bir semte taşınmak zorunda kaldılar,
Bu masal da, böylece hicranla noktalandı...

Anamın inancına göre, komşu kızını sevmek, kocaman bir ayıptı,
Telafisi olmayan yasaklanan bir günahı,
Her şeyden önemlisi mahalleye rezil olmak vardı,
Ne zaman sokağımıza yeni birileri taşınsa,
Anam fetvayı verirdi:
" Oğlum, komşu kızlarına sakın yan gözle bakma,
Onlar senin kardeşin,
Yoksa, sütümü sana helal etmem!"

Bir süt davasıdır yıllarca sürüp gitti,
Komşu kızlarını kardeş kardeş sevmeye devam ettim,
Hele içlerinde birisi vardı ki,
Başımı nereye çevirsem,
Hayali sanki capcanlı karşımdaydı,
Ne zaman sokağa çıksam,
Gözlerim o komşu kızını arardı...

Yüzü ışıltı ışıltı, ay gibi parlaktı,
Bazen bir şelale olur çağlar,
Bazen kavurucu bir güneş gibi yakardı.
Pamuktan daha yumuşaktı elleri,
Dalgalı saçları, simsiyah gözleri vardı.

Her gördüğümde aklım başımdan gider,
O'nu düşünmekten, gecem gündüzüme karışırdı,
İşte o an, yüreğim sanki yerinden fırlardı,
Her an infilak etmeye hazır, kurulu bir saatli bomba misali,
Patlamaya da, küllerimi gökyüzüne savurmaya da hazırdım,
Gönlüme çeşnili, bol acılı ızgara,
Yanında da tatlı niyetine sunulan, dinamit lokumu yerleşirdi sanki...

Filmlerde izlemiştim, foto romanlarda okumuştum,
Bunun adı "aşk" tı...
Ama ben bu duygunun adını bir türlü koyamıyordum,
Mahallenin diline düşmek de vardı,
Korkardım...
Onu uzaklardan seyreder, böyle de mutlu olurdum,
Ah şu namus bekçisi anam işlerime karışmasaydı,
Gönül bahçem güllük gülistanlık olabilirdi...

İlgi duyuyorum ya kıza,
Derken, kızın anası çözmüş şifreyi,
Çağırttı bir sabah beni evlerine,
Başladı inceden inceye pazarlık etmeye,
Araştırmış, iyi, temiz bir çocukmuşum,
Beni oğlu gibi seymiş, güveni sonsuzmuş,
Kızıyla arkadaşlığımı devam ettirmem için,
Bir tek şartı varmış,
Uzattığı evraklara imza atarsam,
Kızı benim olacakmış,
Şöyle bir evirdim çevirdim yazılanları,
Anlamadığım bir sürü hukuki terim,
Yaşımız tutuyor ya, bassam imzayı,bağlar yedi sülalemi de,
Dedim ki, "Bir araştırayım, neyin nesiymiş bu yazılanlar."
Birden değişti kadının ruh hali, sanki yerine başka birisi geldi,
Biraz da tehditkar bir tavırla dedi ki :
"Tamam sana üç gün müddet, imzayı attın attın,
Atmazsan, rüyanda görürsün kızımı"

Sanki nikah defterine imza atıyoruz,
Bas imzayı, götür işte çitir kıızı,
Araştırdım, sordum soruşturdum yazılanları,
Kefillik içinmiş kağıtlar,
Ulan zaten aldığımız kaç kuruş,
Ceketimi satsam para bile etmez,
Sultan Murat kimseyi dinler mi?
Kendi kuralını kendisi belirler,
Kahpeye çektim o anda restimi,
Kırılacaksa da kırılısın gönül testisi..

Dedim ki :
" Çok konuşma zilli,
Sevginin pazarlığı mı olur?
Sevdik mi adam gibi severiz,
Şartımız şurtumuz olmaz,

Bizde kiralık sevda bulunmaz,
Senin kapında köpek gibi yaşayacağıma,
Sevdamı içime gömerim,
Başımı da alır, gerekirse çok uzaklara giderim,
Şunu bil ki, kızın baş tacım, biricik aşkım,
Kendine acımıyorsan, şu masum, günahsız acı,
Bu ne biçim çirkin bir pazarlık,
Olmaz olsun böyle analık."
Sonra da, arkama bile bakmadan, orayı terk ettim...

Büyük konuşmuşum,
Bu acı hiçbir şeye benzemezmiş,
Tarifi çok zormuş, ancak yaşayan bilirmiş,
Sanki ciğerleri oyuk oyuk oyuluyor insanın,
Bütün derileri bıçakla yüzölüyor,
Bir ateş ki sormayın, her bir yeri alevler sarıyor,
Beden de ruh da cayır cayır yanıyor...

Sevdaya düşmüşüm ya bir kere,
Kolay mı ki, bir çırpıda her şeyi unutmak,
Ayaklarım gidip gidip geldikçe evlerinin önüne,
Başımı her çevirişimde bakıyordum camlarının perdeli köşesine,
Kahretsin!
İçimde yaşıyordu ama, kendisi camda da balkonda da yoktu,
Söz verdim ya bir kere, unutacaktım,
Mecbur kalıp bastım gönlüme freni,
Altına çişini yapıp donunu saklayan suçlu çocuklar gibi,
Başımı önüme eğip,
Her defasında kan ter içinde kalıyordum geçtiğim yollarda...

Sonra bir sabah baktım ki,camlarında perdeler yok,
Kapı pencere açık bırakılmış, kimsecikler yok.
Apar topar, üç aylık kirayı bile ödemedemeden,
Kaçarcasına çok çok uzaklara gitmişler...

Yıllar sonra öğrendim ki,
Anası olacak kancık, borçları karşılığında,
Satmış kızını bir başkasına,
Bir süre sonra analı kızlı, düşmüşler kötü yola,
İşte beni yakan budur!
O kızı kurtarabilirdim...

Yıllar geçti geçmesine de,
Bende depderin izi kaldı,
Nerededir şimdi, ne yapıyordur?
Evlenmiş midir,
Evlendiyse, kocasıyla mutlu mudur?
Yoksa, Allah korusun, başına bir iş gelip de,
Bilinmeyen bir çukura mı atılmıştır?

Şimdi zavallı, kimsesiz,
Boynu bükük birini görsem,

Aklıma gelir,
Bir zamanlar aşık olduğum komşu kızının,
Işıl ışıl parlayan, bana neşeyle gülümseyen simsiyah gözleri...

Kalbim o tarihten sonra bir daha aynı heyecanla atmadı,
Duygularım o zamanki gibi coşkuyla çağlamadı,
Ayuçlarım eskisi gibi terlemedi,
Anladım ki ,insan herkesi aynı ölçüde sevemiyor,
Herkes komşu kızı gibi sevilmiyor.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
31/03/2012- Saat : 23.41- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Konuşmalıydım

Sinende bir mezar, katbekat höyük
Gönlünü alıp da konuşmalıydım
Belki seni kırdım, vebalim büyük
Bir haber salıp da konuşmalıydım

Kaale almazsın, gözünde hiçim
Dikkatle baksaydın, özünde içim
Özleyen gözlerim yaş dolu sicim
Karşıma alıp da konuşmalıydım

Zamanı geriye almak isterken
Felekten günleri çalmak isterken
En bahtiyar kişi olmak isterken
Seyrine dalıp da konuşmalıydım

Vakit erken değil, geç geldim sana
Kuralım sofrayı aç geldim sana
Uzat kollarını aç geldim sana
Yanında kalıp da konuşmalıydım

Sevdiceğim benden kaçır gizlenir
Dilimde söz bitti, gayrı ne denir
Şimdi şerefine içilir yenir
Kalbini çalıp da konuşmalıydım

Her dem bu çileyi çeken bülbül var
Sevda çiçeğini eken gönül var
Sonunda gam keder bir de ödül var
Kuş gibi olup da konuşmalıydım

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
28-29/12/2017, Isparta

Sözlük :
sine : göğüs, gönül, yürek
katbekat : kat kat
höyük : toprak yığını
vebal : günah
kaale almamak : önemsiz görmek

Vecdi Murat Soydan

Korkuyorum

Hani bebekler karanlıktan korkar ya,
İşte öyle bir şey.. Bendeki SEN' sizlik de..
Sen yoksan, karanlıktır her bir yer bana.
Ben, sensizlikteki karanlıktan korkuyorum.

Hani bir uçak, hava boşluğuna girer de çıkamaz ya.
İşte öyle bir şey... Bendeki boşluk da..
Sen yoksan, ecel bile vız gelir bana.
Ben, Sensizlikteki yok oluştan korkuyorum.

Hani gün gelir, sevdiklerin birer birer toprak olur ya,
İşte öyle bir şey, bendeki tükeniş de..
Sen yoksan, hayat zindandır bana.
Ben, sensizlikteki mahpusluktan korkuyorum.

Kısaca;
Ben, S E N S İ Z kalmaktan korkuyorum.

Vecdi Murat Soydan

Koşma

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Ela gözlerine kurban olayım,
Gözlerin yüzüme diktiğin zaman.
Ben senin sevgine sadık kalayım,
Kalbini kalbime verdiğin zaman.

Soğuklarda seni alayım koynuma,
Günahı sevabı benim boynuma.
Ben bir günahkarım bu aşk oyn'una,
Aşk yolundan henüz geçtiğim zaman.

Sarhoş oldum, kaldım köşe başında,
Bu yaptığım yapmaz, akli başında.
Yaparsam adım var, mezar taşımda,
Aşk uğruna er geç öldüğüm zaman.

Gözüm yaşla doldu, sel gibi aktı,
Dağılmış saçların kalbimi yaktı.
Kahpe felek, beni senden mi etti?
Gülüşüp oynarken gördüğü zaman.

Dağ bayır demeyip gezdim dolaştım,
İtlerle boğuştum, devle savaştım,
Yardan ıraklarla ben de ağlaştım,
Seni bulmak için gezdiğim zaman.

Gözlerim sevindi, yaşları durdu,
Gelsede az gelir bir bölük ordu,
Dumansız dağları duman bürüdü
Hasretler sevgiye döndüğü zaman.

Hey aşık Erdener dile getirdin
Küsen bülbülleri güle getirdin,
Saçlarını yolup ele getirdin
İşte bu koşman da bittiği zaman.

Muhip Erdener SOYDAN
20 Ağustos 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Koydum Gitti

Rüyalarda gördüğüm büyük aşklarım,
Masallardaki prenseslerim.
Geçmişim, geleceğim, bitmez tükenmez arzularım,
Gelmişini geçmişini ne yapayım şimdi,
Söyleyin bana, ne yapayım zamansız zamanın!

Nereye kaybolmuş?
Nerede bulunur bu sihirli lamba?
Nerede, ' Dile benden ne dersen! ' diyen sahtekar yalancı?
Yalan söylediler bize,
Çocuktuk, kandırdılar.
Büyüdük, aldattılar...

Değer verdiklerim, sevdiklerim,
Ellerimden bir bir kuş misali uçup gittiler...
Hak mı ettim ulan ben bunları?
Alayına şimdi sövmek geliyor içimden,
Bir yere koymak istiyorum da,
Nereye koyayım bu masal kitabını?
Boyum yetmiyor raflara.
Öyle de koydum, böyle de koydum işte.
Devrilirse devrilsin kitaplar...

Alın riyakarlar, fahişeler, pis duygularınızı,
Yakın, kirlenmiş, vukuatlı iç çamaşırlarınızı,
Sütyeninizin içine koyun,
Komidinin üzerine koyduğum kirli paralarınızı.
Gelmişinize, geçmişinize başlatmayın,
Söyletmeyin beni.
Cilt cilt roman olur yazacaklarım.
Yağmurlar alsın götürsün günahlarınızı.

Sorsaydınız söyledim,
Hiç birinizi istemiyorum,
Hepiniz gidin!
Ve bir daha da geri dönmeyin.
Geçmeyin yürüdüğüm caddelerden,
Beklemeyin köşe başlarında,
Müşterinin taksi beklediği gibi.
Yoksunuz bende, bittiniz!
Tanımadıysanız beni, söyleyeyim,
Öleceğimi bilsem de,
Sözümünden asla dönmem!
Bende, başlamadan bittiniz.

Şimdi çocukluğuma dönmek istiyorum,
Birlikte oyun oynadığımız nazlı bebeğim şimdi nerede?
Duyuyorsa ses versin bana,
Sıkıca tutsun ellerimden,
Çıkartalım içimizdeki küçük çocuğu,
Şımartalım.
Sabah akşam evcilik oynayalım,

Ben hasta olayım, o hemşire olsun.
İlgilensin benimle, yanımdan hiç ayrılmasın!

Ya da iki sevgili olalım,
Başını koyup göğsüne, huzur bulayım.
Gözlerini kaçırmayın benden,
Bu tatlı rüyadan hiç uyanmayayım.

Köpekler kadar sadık olsun sevgimiz,
Göstersin hünerini, öpsün, sevsin, kucaklasın.
Razıyım, geleceği zaman, isterse yazı tura atsın.
Gelsin işte, bir yolunu bulsun ve gelsin.
Razıyım, isterse her yerimi tırmalasin.
Öfkelensin, bağırırsın, çağırırsın,
Ama yeter ki yanına hep beni çağırırsın.

Gönlümü alsın işte, tatlı sözler söylesin,
İşve yapsın, naz yapsın, kuyruk sallasın,
Ne bileyim bir şeyler yapsın işte.
Yeter ki bana gelsin.
Gitmesin, hep benimle kalsın.
Sevgimle kalsın,
Kalsın işte,
Yanımda kalsın,
Gönlümü alsın,
Alsın işte!

Alsın işte, her şeyim onun olsun!
Annem merak eder demesin,
Şafak vakti gelsin,
İzin var, erkek sözü,
Akşam ezanında gitsin.

Biricik sevgilim o benim,
Bir tek ona mühürlensin kalbim,
İlk söken o olsun,
Olsun işte, ilk seven o olsun.
Razıyım, ister hayal olsun,
İster duman.
Yeter ki, baktığım her yerde onu göreyim.
Rüyalarımda bir tek, yalnızca onu öpeyim.

O, yanağı benim, gözleri sürmelimi,
Nazlı bakışımı, biricik sevdiğim.
O suskun, gönül sessizim,
Baharım, yazım, kışım.
O, dört mevsim dalımda açan çiçeğim,
Güzeller güzeli meleğim,
O ruh eşim, sabır taşım, ağrısız başım,
Yaşam kaynağım, pınarım,
O, canımın içi, tatlı, şirin bakışımı.
Çok bekletti,

Gelsin artık!

İçimden yine sövmek geliyor,
Bir yerlere koymak geliyor yüreğimi.
Koydum gitti!
Bırakmasın ellerimi!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01 Mart 2013-Saat: 01.00 -Isparta

Vecdi Murat Soydan

Köpekler ve İnsanlar

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Uyku dolu düşünceleri vardı
Uzandığı vakit yorgunca
Kimi güneş, kimi yıldız, kimi ay
Dolup taşardı rüyaları...

Pis kokardı zavallı
Burnu devamlı ıslak...
Tuuu! diye tükürürdü yere
Sanki yerlerden alırdı hayfını
Kendince...

Hele kışları acınacak bir halde,
Başı içeri göçük
Bir duvar dibinde inlerdi.
"Ah" derdi, " kahpe dünya"
"Ne çekeceğim senden ömrümce? "

Ahmet'ti adı biçarenin
Köpekler bile sokulmazdı yanına
Cepleri ilaç şişeleriyle doluydu
Veremdi zavallı
Çekecekti ömrünce...

Muhip Erdener SOYDAN

06 Nisan 1966 Çınar-DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Kör Kurşun

Amma da beceriksiz insanlarsınız
Bir öldüremediniz gitti beni
Serseri mayınlar gibi
Etrafımda dolaşıp duruyorsunuz
Gölgemden bile kaçır oldum
Kendimi kollamaktan yoruldum

Karakterinizin en zayıf halkası
Şu an elimdeyken
Çoktan basardım da tetiğe
Namussuz silah geri teper
Kör kurşunlar yine beni bulur
En iyisi sizi içimde öldürmek.
Vicdanım o zaman huzur bulur

Vecdi Murat SOYDAN
10/06/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kördüğüm

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img128.imageshack.us/my.php? image=13554036.png'><img
src='http://img128.imageshack.us/img128/7107/13554036.png'
border='0'/>
<a

<P><left>
<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>KÖRDÜĞÜM</marquee></marquee>

Her insan biraz delidir, zamanla olur pir, veli,
Bazen küçücük bir çocuk, bazen de dev bir yelkenli.

Hayat; inişli, çıkışlı, zaman zaman engebeli,
Uyanır derin uykudan, değerse evliya eli.

Hayalle gerçek içiçe, bilinmez ki hiç doğrular,
Ardı ardına sorulur, cevapsız kalan sorular...

O an, gelgitler yaşanır, ruh denilen bilinmezde,
Anılar canlanır bir bir, atsan bile silinmez de.

Vecdi Murat SOYDAN
17/03/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Körebe

Bir zamanlar anam da çok güzel kadınmış,
Bir bakan, dönüp bir daha bakarmış,
Laf açıldı mı pek sevinir, yerinde duramaz,
Sonra derinden bir ah çeker,
Sanki yıllar öncesine gider de gelir,
Gözleri bulut bulut olur,
Ha yağdı, ha yağacak...
Anlatır durur, " Ne isteyenler oldu beni" diye...
Sahi, güzel olmasaydı alır mıydı ki babam?

Hoş beş derken cicim ayları da bitivermiş,
Ekmek aslanın ağzından midesine inivermiş,
Kış gelmiş dayanmış kapıya,
Evde odun kömür tez tükenmiş,
Bir de bizim defterimiz, kitabımız,
Üstümüz başımız derken,
İki yakaları bir araya gelmemiş,
Yokluğun gözü kör olsun,
Gülmeyi unutmuşlar zavallılar...

Sonra bir fırtına tuttu ki bizi,
Ne siz sorun, ne ben anlatayım,
Babam kırkında toprak oldu,
Anam otuzbeşinde körebe...

Vecdi Murat SOYDAN
15/12/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Kötülerden Sayıldım

Âh-u zâr dudaklarında bayıldım
Zümrüt, safir gözlerinde ayıldım
Aşkın deli çöllerinde yayıldım
Sevdim diye kötülerden sayıldım

Gizemliydi, çok başkaydı aşkımız
Birbirimize geçirdi nazımız
Asla yok birbirimizden farkımız
Sevdim diye kötülerden sayıldım

Mecnun'un bir eşi bendim severken
Hasretin tohumlarını ekerken
Nerden çıktı bu ayrılık erkenden
Sevdim diye kötülerden sayıldım

Bir yanım cehennem, diğer yanım sen
Hayatım, yarınım, dünüm, an'ım sen
Unutmak mümkün mü, bırak canım sen
Sevdim diye kötülerden sayıldım

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/02/2009-Isparta

Âh-u zâr : ah çekmek, ağlamak

Vecdi Murat Soydan

Kurban Olurum

Elim telefonun tuşlarına kilitlendi,
Sevinçle aradım, kalbim yerinden fırladı.
Saniyeler yıl gibi geçti,
Aklımı sorarsanız, çoktan gitti.
Nefesimi tuttum, bırakmadım.
Telefonu açtığımda,
Sanki büyük ikramiye bana vurdu.
O derece sevindim,
Aldı götürdü aklımı,
Bir yerlere savurdu.
Neden sonra kendime geldim,
Heyecanla dedim ki: ' Seni çok özledim,
Nasılsın canım? '
'Canım, ben de seni.' dedi.
Allah'tan yüreğime su serpti,
O anda canımı vermek isterdim,
Son arzum olsun, görmek isterdim.
Canımın içi, ya, O dünya güzeli,
Ne tatlı, ne güzel, benim herşeyim.
O paha biçilmez bir servet,
Serveti kalbi...
İstemesin ama kalbimi,
Fukara olur,,,
Derbeder olur,,,
Çilekeş olur,,,
İstesin ömrümü,
Vermeyen namerttir,
Yolunda ölürüm,,,
Ölürüm! ölür!
Kurban olurum...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14/12/2013-İsparta- Saat: 18.40

Vecdi Murat Soydan

Kurşun

Sen hiç kurşun yarası gördün mü? Ya sevda yarası...
Ben gördüm...
Birinde bir ölürsün, yolcusun öbür dünyaya...
Diğerinde bin ölürsün, kalırsın bir başına.
Nerden mi biliyorum?
Vuran sen olduktan sonra, bu kurşun da yenilirmiş.
Elinden, zehir de olsa içilirmiş....
Keşke kurşunla vursaydın be kız,
Hiç olmazsa bir kez ölürdüm.
Çekmezdim bu sevda yükünü.
Takmazdım kafaya bu gönül zulmünü.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Kuşlar

Gökyüzünde dans edip,
Cıvıldaşan güzel kuşlar,
Alın göz yaşlarımı,
Yare götürün.
Yaralarım bende kalsın.

Söyleyin ona,
Üzülmesin.
Yüreğimi kanatmasın.
Karalar bağlamasın.
Sevdalı gözlerinden yaşlar akmasın.

Teselli edemezseniz,
Göz yaşlarıma baksın,
Ağlamasın.
Tez gelsin,
Bu gece yanımda kalsın.

Vecdi Murat SOYDAN
23 Ocak 2013- Saat 10.45-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Laz Oğlu Zafer Onbaşı ve Sahanda Tereyağlı Yumurta Faslı

Yıl 1997.. Ankara neresi, Patnos neresi? Haritada bile yerini zor bulduğum Ağrı ilinin Patnos ilçesinde askerlik görevimi yapıyordum.Terhis olmamıza 45 gün vardı. Aylardır hasret kalmıştık, canımız öyle bir sucuklu yumurta çekmişti ki, düşünmesi bile karnımızı acıktırmıştı.Bulduk bir elektrik ocağı,ilk ve son kez kendi ellerimizle yapıp, afiyetle yiyelim dedik.'Laz oğlu Zafer Onbaşı ' (komutanlar öyle hitap ederdi) ve Zafer'in başka bölüklerden iki laz hemşehrisi ile birlikte bir hafta sonu gece yarısı el ayak çekilince, yemekhanede sahanda tereyağlı sucuklu yumurta yapıp, çayımızı da demledik.

Karadenizlilere özgü şivesiyle:' Murat Çavuş, sevildiğunu bil daaa.. Aramıza asker ocağında başka kimseyi almayız ama sen de bizdensun, harbi arkadaşısun' dedi. Ekmeğimizi tereyağına bandıra bandıra yedik.Yemeğimizi bitiremeden, keyif çayımızı içmeden nöbetçi komutana yakalandık. Zafer'in iki laz arkadaşı, o gece misafirimiz olduğu için, onların da zarar görmesini istemedik ve suçu Zafer ile birlikte üzerimize aldık. Hakkımızda disiplin cezası uygulandı.

Suçumuz: 'Devletin elektriğini özel işimizde kullanmak ' idi.

Önce 7 gün olarak belirlenen cezamız, askerdeki başarılarımız nedeniyle bölük komutanımızca 3 güne indirildi. Zafer, Rize-İyidere'li olduğu için çok iyi silah kullanırdı ve atış birincisiydi. Bir defasında bana silah kullanmanın püf noktalarını da öğretmişti. ' Bak, cöreymisun uşadığım, buna 'gez ' derler.. Buna ' göz ' ha bu da arpacuk'tur.. İyice yaslayacaksın silahi omzına.. Tutacaksın nefesini, basacaksın tetiğe.. Ahaaa, bu kadar basittir. Şimdi sıra sendedur, yap bakayum dedüklerimi... '

Yapardım yapmasına da, onun kadar marifetli değildim, hatta bir defasında denetimlerde zamana karşı atış yaptığımız için heyecanla şarjörü tersinden takmıştım da, kör olasınca şarjör sıkışmış ve bunu gören komutanımız, sol böğrüme hızlıca bir kaç tekme atmıştı.O tekmeleri yiyince gözlerim kararmış, başım dönmüş, nefesim kesildi sanmıştım.Sonradan düşündüm de hak verdim. Bunun anlamı 'savaş çıksa, öldün ' demekti...

Yemekhanede sucuklu yumurta yapmamızın cezası olarak, rütbemizi geçici olarak söktüler. Bize siyah askeri kıyafetler giydirdiler. Kendimize zarar vermememiz için, bot bağcıklarımızı ve palaskalarımızı aldılar. Disiplin Komutanlığı (Disko) diyorlarmış adına. Bizim bölükten askerliğim boyunca kimse gitmediğinden buraya, ne anlama geldiğini de bilmiyordum. Diskoya giden yolda Zafer'e sordum. ' Buradaki disko nasıl bir yer ki? Ne yapılır orada? Sivilde üç beş kere gitmiştım, çok da gürültülüydü müzik.' dedim. Zafer, kendine has kahkahasını atarak:' Ula Murat Çavuş,amma da safsın, ciddi mi diyişin, bilmiyosun öyle mi buradaki diskonun anlamını. Burası askeri cezaevi gibi bir yer. Öyle kari-kız da bulunmaz, dans etmeye gitmiyoruz' dedi.

Diskoda 3 gün aynı koğuşta yattık. Yerleri süpürdük, paspas çektik, yatakları düzelttik, bulaşıkları yıkadık.Mintika temizliği yaptık. Sigaramız azalınca, aynı sigarayı bir o, bir ben ortaklaşa içtik. Hatta bana iş yaptırmak istemezdi. ' Sen bizim çavuşumuzsun. Senin yerine ben yaparım. Hem burdaki uşaklar ne güne duruyo daa' dedi. Ben de dedim ki, ' Olmaz öyle şey! Bak koluma! Rütbe falan kalmadı. Yahu Zafer, biz yanlışlıkla film setine falan mı geldik ki? Biz hakikatten burada neyiz ki? ' dedim. Gülüştük.

İnsanın, aldığı cezayı, deftere kendi elleriyle yazması ne garip.Sanki ölüm fermanını yazıyorsun.. Terhis olacağım hafta da, tüm evraklarımı kendim hazırlamıştım. Ama bu

kez içimde tarifi imkansız bir heyecan vardı. Zamanın bir an önce geçmesini istiyordum. Hatta derdim ki, ' gözümü bir kapatsam, bir açsam Ankara'da olsam.'

Terhis olacağım son gece, bölük komutanımız beni makam odasına çağırarak ' Doğru söyle bana Murat Çavuş, sana ceza verdim diye bana kızgın mısın? Kızgınsın,,, kızgınsın... Şimdi sen Ankara'ya gideceksin, askerliğin bitti, ama benim askerliğim devam edecek. Benim yerime Kızılay'da ekmek arası döner yer misin? Benim de canım döner çekti.' dedi. Gülüştük.. ' Komutanım, size kızmak mı,, asla! Siz görevinizi yaptınız. Disiplini uyguladınız. O cezayı hak etmiştim. Çünkü asker arkadaşlara örnek olmam gerekiyordu.Canımız çekip ilk kez sucuklu yumurta yapalım demiştik, ama afiyetle yiyemedik.Söz komutanım, sizin yerinize döner de yiyeceğim, ayran da içeceğim.' dedim. Sarılıp, vedalaştık... Bana sağ olsun 7 gün yol izni vermişti.Bir nevi ödüldü bu bana. O güne kadar hiç kimseye bu kadar çok yol izni verilmemişti.

Şimdiki gençler hani burun kıvırıyorlar ya yemeklere. Kıvırmazınlar. Asker ocağında nohutu da, kapuskayı da çok sevdim.Yaşadığım her olaydan ders çıkarırım. Bu da o anılardan birisiydi. Tatlı ve düşündürücü bir anı.Hele ki ne zaman tavada sucuklu yumurta görsem, gözlerim dolar... Laz oğlu Zafer gelir aklıma, o daima gülen ve neşeli tavırlarıyla ' Uyyy, Murat çavuşum gelmiş, neydeysun da.. Bağa nöbet var midur? saat kaçtadır daaa,,, hele bi sigara vereyum sana kendine gel daaa' sözleri de..

Şimdi ne zaman aklıma Laz oğlu Zafer Onbaşı gelse, peşinden de sucuklu yumurta gelir. İkisini de düşündükçe içim yanar. Zafer meslek olarak uzun yol şoförlüğü yapardı. Bayramlarda seyranlarda bir birimizi arar, askerlik günlerini ve özellikle de o sucuklu yumurta faslını kahkahalar atarak yad ederdik. En son görüştüğümüzde bana, kendi bahçelerinden topladıkları özel çay gönderecekti. Unuttu sanırım dedim, ben de üstelemedim. Bir gün yine kendisini aradım ama verdiği cep teline bir türlü ulaşamadım. Bu kez çalışmış olduğu iş yerini aradım. ' Ben, Zafer ÇELİK'in asker arkadaşım. Kendisine bir türlü ulaşamıyorum. Telefon numarasını değiştirmiş olmalı. Nerede kendisi? Biliyor musunuz telefonunu? ' dedim. Karşımdaki kişi, önce yutkundü. Sonra da, ' Zafer'e ulaşamayız. ' dedi. ' Uzun yola mı gitti yoksa? Not alın, gelince ulaşırsınız. Beni arar o zaman.' dedim. ' Bilmiyorsunuz demek ki siz.' dedi. ' Neyi bilmiyorum? ' dedim. ' Nasıl söylesem bilmem ki? ' dedi. ' Ne oldu, Zafer'e bir şey mi oldu yoksa? dedim. Yutkunarak 'Zafer öldü...' dedi. ' Yok, şaka olmalı, Zafer sensin. Sesini değiştirme uşağım. Böyle şakalar da yapma bana.' dedim. Karşımdaki ses doğru söylüyordu. Onbaşı Zafer Çelik, ağabeyiyle birlikte trafik kazası geçirmişler ve ikisi de vefat etmişti. Bunları duyduğumda, başımdan kaynar sular döküldü. İçim yandı. Telefonda konuşamadım bile. ' Kaza nasıl oldu? ' diye sorabildim sadece. İçim hep yanar benim. Genç yaşta ağabeyiyle birlikte trafik teröründe ölen Zafer, son oyununu Azrail'e karşı oynamıştı.. Telefonlarda kendisini hep uyarırdım. ' Aman Zaferi'm, dikkat et, hızlı gitme yollarda.' diye. Bilirdim çünkü huyunu. Hızlı yaşardı.. hızlı da öldü.

Allah rahmet eylesin Zafer'im.. Her zaman aklımdasın.. Hele ki, en az onun kadar iyi horon oynadığımı gördüğünde çok şaşırmış, ' Ula sen puni bileymiydin daha önce? ' Ben de demiştim ona: ' Zafer, ben de Ankaralı'yım, kapı gıcirtısına oynarız biz. Senden gördüm, öğrendim horon oynamasını.' Hep gülüşürdük onunla... Hep mutlu, hep güleç, hep cesurdu... O benim can arkadaşımdı...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

09/09/2015-Isparta.

Vecdi Murat Soydan

LEYLA (Gölce=Bahçe)

'Aşkın destanı yeniden yazıldı...'

_____ Dar ağacına asmışım zavallı yüreğimi
Çıkamam sabaha, veririm son nefesimi _____

(L) alem, gülüm, sümbülüm,

K(E) lebeğim, bülbülüm,

Kı(Y) amam sana gülüm

Dil (L) al olmuş aşkından

Vusl(A) tın adı zulüm.

Aşkıma üç ay ömür biçmişler
Müneccim değiller, nerden bilmişler?
Sorarım onlara, kimi sevmişler?
.....Sevda içimizde, yürekte iz,
.....Aşk derler adına, bilmezsiniz siz.

Güdükmüş sevdamız, güya yalanmış.
Sonumuz karanlık, sanki talanmış.
Seven kalp benimse, sormaz mıyım hiç?
.....Sevda içimizde, yürekte iz,
.....Aşk derler adına, bilmezsiniz siz.

Aylar oldu, gül yüzünü göremedim,
Biricik aşkı deyip, doyasıya sarılamadım
Bir kez olsun, öpüp koklayamadım.
Güllere sor beni, anlatsınlar...
Sana olan hasret nöbetimi.

Günler geçmiyor, sanki durmuş zaman.
Ömürden gidiyor, solmuş hazan.
İleri gitsem uçurum, geri dönsem zindan
Her bir yerimden çekirtiyor İblis!
Öleceğim sessiz sessiz.

Kırılmış kanadım, kolum,
Çoktan yıkılmış,
Harabeye dönmüş mihrabım.
Dar ağacına asmışım zavallı yüreğimi
Çıkamam sabaha, veririm son nefesimi
Kan damlıyor içime, canım yanıyor
Kuşlar bile halime acıyor
Yalvarırım duy sesimi!
Allah, peygamber aşkına!

Bir mucize yarat, gülsün gözlerim
Çık gel seher vakti, bitsin dertlerim
Gönül sarayımda seni beklerim
Kalmasın mahşere, can mı dayanır?

Ayrırım Leylam'dan içim yanıyor
Kalbimdeki yara, dinmez kanıyor
Uzaktan görenler Mecnun sanıyor
.....Sevda içimizde, yürekte diriz,
.....Aşk derler adına, bilmezsiniz siz.

Yıkın duvarları, hak verin bize,
Erelim bizler de bahara, güze.
Düşmanlarımızı getirelim bize,
.....Sevda içimizde, yürekte diriz,
.....Aşk derler adına, bilmezsiniz siz.

Kara gözlerine kurban olduğum Leyla'm
Feryat etsem de nafi!e!
Kader yar etmedi seni,
El etti bana.
Mahşere kalacak aşkımız, mahşere!
Yalan dünyada kavuşmamız hikaye.

Sil at, deşme hiç geçmişi
Unutur gidersen, zamanla beni.
Takdiri ilahi böyleymiş dersin
Allah'ım sana uzun ömürler versin

Baht sana da gülsün, versin dengini
Sevenlerin hepsi, gönül zengini
Sıkı sıkı kuşan sevda cengini
İki cihanda da, gül yüzün gülsün.

Aşk bağında açan, taze çiçeksin
Alemler içinde, eşin yok teksin
Kederi tasayı, bülbüller çeksin
İki cihanda da, gül yüzün gülsün.

Vecdi Murat SOYDAN
06 Şubat 2010-Isparta

DOST KALEMLERDEN:

EL EYLEDİK NAZLI YARE GELMEDİ
İŞTE AHVALİMİ BÖYLEDİR DOSTLAR
LÖKMAN GELDİ AMA ÇARE GELMEDİ
İŞTE AHVALİMİZ BÖYLEDİR DOSTLAR

VİRAN BAHÇELERİN GÜLÜ DEDİLER
SÖNMÜŞ OCAKLARIN KÜLÜ DEDİLER
SERSERİ DEDİLER DELİ DEDİLER
İŞTE AHVALİMİZ BÖYLE DİR DOSTLAR

İsmet KOYUNCU (İsakkadri)

(L) eyla özge bir candır,
S (E) vdası heyecandır.
Fe (Y) z aldım gözlerinden;
Söz (L) erinden bin umut,
Dual (A) rım ondandır.

Yusuf BOZAN

AÇIKLAMA:

NAZİM TÜRÜ:BAHÇE

1-Bu nazım türü, GÜLCE Nazım türlerinin hepsini ya da çoğunluğunu bir şiir bünyesinde bulundurmaktadır.

2-Nazım türlerinin şiir içinde konuyla bütünleşen bir tarzda yer alması tamamen şairin inisiyatifine ve şiirin akışına bırakılmıştır.

Saygılarımla.

Vecdi Murat Soydan

Mahkum

Seni yüreğime hapsetmek isterdim
Gitmeyesin diye ne ödünler verirdim
Bu canımı senin uğruna feda ederdim.
Yüreğinin mahkumu Şimdi ben oldum.

Seni gözlerime hapsetmek isterdim
Akmayasın diye gözümü bile verirdim
Bilsen, senin için nasıl da erirdim.
Gözlerinin mahkumu Şimdi ben oldum.

Seni ruhuma hapsetmek isterdim
Başına beyaz gller dererdim
Gece gündüz ismini hecelerdim.
Ruhunun mahkumu Şimdi ben oldum.

Vecdi Murat Soydan

Mehmet

"Baba" dedi çocuk.
"Benim adım neden Mehmet? "
"Dedenin adından gelir" dedi adam.
"Askerlere, neden "Mehmetçik" derler " dedi çocuk.
"Her Türk doğuştan askerdir.
Asker ocağı ise, Peygamber Ocağıdır,
Aslı ise, Muhammed'dir, Mehmet'in " dedi adam.
"Ben büyüyünce asker olacağım"
"Düşmana kurşun sıkacağım" dedi çocuk.
Büyüdü, zamanla o küçük çocuk.
Mürüvvetini, ben ölmeden göreyim " dedi annesi.
Ondokuzunda evlendirdi, Mehmet'ini.
Bebeleri daha doğmadan, asker oldu çocuk.
Düşmanla çarpıştı, yiğitçe savaştı.
Alçakça pusuya düşürüldü.
"Mehmet" şehit oldu dediler.
"Şehitler ölmez! vatan bölünmez! " dedi babası.
"Vatan sağolsun! " dedi annesi.
Mehmet'in, bir oğlu oldu,
Hatırasını yaşatmak için, ismini "Mehmet" koydular.
Büyüdü, zamanla o küçük çocuk.
"Dede" dedi çocuk.
"Benim adım neden Mehmet? "
'Çünkü deden gazi..
Baban şehit...
Aç ellerini semaya
Dua et.
En kutsal emanet?
Vatan!
Vatan cennet ise
Adın ile cennet.
Senin adın bunun için Mehmet! ' dedi dedesi.

Vecdi Murat SOYDAN
19 Mayıs 2008 -Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Mehmet Akif Ersoy ve İstiklal Marşımız

Bilindiği üzere "İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü ve Mehmet Akif ERSOY'u Anma Günü Hakkında Kanun" 10.05.2007 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş ve 07.03. 2008 gün ve 26809 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü Hakkında Yönetmelik hükümleri üzerine de, kamu kurum ve kuruluşlarının işbirliği ve koordinasyonunda sivil kuruluşların ve halkın katılımıyla, her yıl 12 Mart tarihinde İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü törenleri düzenlenmektedir.

MEHMET AKİF ERSOY'UN HAYATI:

Vatan ve Millet şairi olarak anılan Mehmet Akif ERSOY, 1873 yılında İstanbul'da doğdu. 27 Aralık 1936 yılında aynı kentte öldü. Babası, Fatih Camii medrese hocalarından Arnavut İpek'li Tahir Efendi'dir. Ortaöğrenimini Fatih Merkez Rüşdiyesi'nde ve Mekteb-i Mülkiye İdadisi'nde gördü, bir yandan da Fatih Camisi'ndeki derslere giderek Arapça ve Farsça öğrendi. Ortaöğrenimini bitirdiği yıl, yeni açılan Halkalı Ziraat ve Baytar Mektebi'ne girdi, dört yıl süren öğrenimi sonunda baytarlık (veterinerlik) bölümünü birincilikle bitirdi (1893) . Ziraat Bakanlığı'na memur olarak girdi, dört yıl kadar Rumeli, Anadolu, Arnavutluk ve Arabistan'da görev yaptı. Bir süre sonra, ek görev olarak, Halkalı Ziraat ve Baytar Mektebi'nde kitabet dersleri (1906) verdi. 1908'den sonra, arkadaşı Eşref Edip ile birlikte Sırat-ı Müstakim (1908) ve daha sonra Sebil'ür-Reşad (1912) dergilerini çıkardı; bu yıllarda, resmi görevi olan Umur-i Baytariye Müdür Muavinliğinde çalışırken Darülfünun Edebiyat-ı Umumiye müderrisliğine atandı (1908) . Balkan Savaşı'ndan sonra Umur-i Baytariye şubesindeki görevinden (1913) , ardından Darülfünun'daki (1914) görevinden ayrıldı. Meşrutiyet'in ilk döneminde, Ziya Gökalp'in öncülüğüyle başlayan 'Türkçülük' akımına karşı, Mısırlı bilgin Muhammed Abduh'un (1849-1905) etkisiyle, 'İslâm birliği' görüşünü benimsedi. Sırat-ı Müstakim ve Sebil'ür-Reşad'da yayımladığı makaleler, şiirler, çeviriler ve Fatih, Şehzadebaşı, Süleymaniye, Beyazıt camilerinde verdiği vaazlarla (1912) bu ülküyü yaymaya çalıştı. Birinci Dünya Savaşı içinde İtilaf Devletleri'ne karşı Ortadoğu'da bir İslâm Birliği kurma siyaseti güden Almanya'nın çağrısı üzerine, Harbiye Nezareti'ne bağlı 'Teşkilat-ı Mahsusa' tarafından Berlin'e gönderildi (1914) , burada Almanlar'ın eline esir düşmüş Müslümanlar için kurulan kamplarda incelemelerde bulundu. Dönüşünde yine birkaç ay kadar da Arabistan'a yollandı, savaş yılları içinde 'Bâb ül Meşihat'e bağlı olarak kurulan 'Dâr ül-Hikmet il-İslâmiye' başkatipliğine atandı (1918) . Kurtuluş Savaşı sırasında Kuvayı Milliye'den yana davranış ve yazılarından dolayı, Dâr ül-Hikmet il-İslâmiye'deki görevinden atıldı (1920) . Anadolu'ya geçerek Birinci Büyük Millet Meclisi'nde Burdur Milletvekili olarak görev yaptı (1920-1923) : Konya ayaklanmasını önlemek, halka öğüt vermek için Konya'ya gönderildi. Oradan Kastamonu'ya geçti, Nasrullah Camisi'nde Sevr Antlaşması'nın iç yüzünü, Kurtuluş Savaşı'nın niteliğini anlatan coşkulu bir vaaz verdi, bu vaaz Diyarbakır'da basılarak (1921) bütün vilayetlere ve cephelere dağıtıldı. Yaşamının bu döneminde 'İstiklâl Marşı'nı yazdı (1921) . Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra İstanbul'a döndü; çağdaş ve uygar yeni Türkiye'nin kurulması için zorunlu görülen siyasal ve toplumsal devrim ve devrimleri, kendi inanç ve ülküsüne aykırı gördüğü için Türkiye'den ayrıldı. Mısır'a gitti, Hilvan'a yerleşti, Kahire'deki Câmi-ül Misriyye' adlı üniversitede Türk Dili ve Edebiyatı müderrisliğine bulundu (1925-1936) , bu gönüllü sürgün döneminde siroz hastalığına tutuldu; sağaltım için döndüğü İstanbul'da öldü. Türk edebiyatında 'toplum için sanat' akımının başlıca temsilcilerinden biridir. Halka seslenen, yalın, halkın söyleyiş özelliklerini koruyan, konusu günlük ya da siyasal olaylardan alınmış, gerçekçi ve gözleme dayalı, aruz ölçüsü ile lirik-epik, lirik-didaktik şiirler yazdı. Mehmet Akif ERSOY, şiiri toplum için yazan, ama şiiri şiir yapan özelliklerden feragat

etmeyen ve Türkçe'nin bütün imkânlarını ustalıkla kullanan, sarsılmaz bir iman sahibi ve Milli Mücadele kahramanıdır.

ESERLERİ:

Safahât, ikinci kitap, Süleymaniye Kürsüsünde (1912)
Safahât, üçüncü kitap, Hakkın Sesleri (1913)
Safahât, birinci kitap (1914)
Safahât, dördüncü kitap, Fatih Kürsüsünde (1914)
Safahât, beşinci kitap, Hâtıralar (1917)
Safahât, altıncı kitap, Âsım (1919)
Safahât, yedinci kitap, Gölgeler (1933)
Safahât, bütün şiirleri I-II (1943, ölümünden sonra)

İSTİKLAL MARŞININ KABULÜ:

Düşman sürülerinin Ankara önlerine kadar geldiği ve Müslüman Türk'ün yediden yetmişe kıyam ederek "Enbiya yurd, şuheda burcu" Anadolu'ya ebediyen sahip olabilmenin kavgasını yaptığı günlerde, mevcut heyecanı terennüm edecek, Milli Mücadeleyi dile getirecek bir "Milli Marş" yazılması için Maarif Vekaletince (Milli Eğitim Bakanlığı) müsabaka açılmış ve bu müsabakada kazanacak şiir sahibine beş yüz lira mükafat vaat olunmuştu. Yarışma için 734 şiir gönderildi. Bir kurulca bunlar titizlikle incelenip 6 tanesi ayrıldı. Ama hiçbiri beğenilmedi; marş olacak değerde bulunmadı. O zaman Burdur Milletvekili olan Mehmet Akif'in para ödülünden rahatsızlık duyduğu için yarışmaya katılmadığı öğrenildi. Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi, şairin Meclis'teki sıra arkadaşı Balıkesir Milletvekili Hasan Basri Bey'in (ÇANTAY) yardımını istedi.

Hasan Basri Bey bundan sonrasını şöyle anlatıyor:

"Akif Bey'in yanımda olduğu bir zaman, elime bir kağıt parçası alarak, onun dikkatini çekecek bir tarzda yazmaya başladım.

- Ne yazıyorsun?

- Marş...İstiklal Marşı yazıyorum.

- Yahu sen ne adamsın? Seçilecek şiire para ödülü verileceğini bilmiyor musun? İçinde para olan bir işe nasıl katılıyorsun?

- Yarışma kaldırıldı! Seçilecek şiire ne para verilecek, ne de her hangi bir ödül. Milli Eğitim Bakanı bana güvence verdi.

- Ya, o halde yazalım.

İşte böylece yazılmaya başlanan ve 48 saatte bitirilen İstiklal Marşı, imzasız olarak Milli Eğitim Bakanlığının seçici kuruluna sunuldu. Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi, daha önce seçilen 6 şiirle birlikte yeni şiiri Ordu Komutanlarına gönderdi. Onlardan, şiirlerin askerlere okunmasını, beğenilenleri sıralamalarını istedi. Komutanlar, kısa sürede sonucu bildirdiler: Hepsi de Mehmet Akif'in şiirini birinci sıraya almıştı. Bundan sonraki iş, İstiklal Marşı'nın TBMM'ne getirip kabul ettirmektir. Marş, ilkin Meclis'in 1 Mart 1921 günü yaptığı ikinci oturumunda ele alındı. Meclis Başkanı Mustafa Kemal'in söz vermesi üzerine Hamdullah Suphi kürsüye gelerek, sık sık alkışlarla kesilen şiiri okudu ve son

seçimin Meclis'e ait olduğunu söyledi. O gün oylama yapılmadı. Şiirle ilgili konuşmalar ve oylama, Meclis'in 12 Mart 1921 günü öğleden sonraki oturumunda yapıldı. Bazı milletvekilleri, bir komisyon kurularak şiirin yeniden incelenmesini, bazıları da hemen görülüp karara bağlanmasını istediler. Uzunca tartışmalardan sonra, şiirin kabulü için verilen 6 önerge benimsendi ve İstiklal Marşı çoğunlukla kabul edildi.

Şiirin bestelenmesi için açılan ikinci yarışmaya 24 besteci katıldı. 1924 yılında Ankara'da toplanan seçici kurul, Ali Rifat Çağatay'ın bestesini kabul etti. Bu beste 1930 yılına kadar çalındıysa da 1930 da değiştirilerek Cumhurbaşkanlığı orkestrası şefi Osman Zeki Üngör'ün 1922 de hazırladığı bugünkü beste yürürlüğe kondu. Marşın armonilenmesini Edgar Manas, bando düzenlemesini İhsan Servet Künger yaptı.

Marş'ın kabulünden sonra Meclis muhasebecisi Necmeddin Bey, kanûnen müsabakayı kazanana verilecek olan 500 lira nakdî mükâfatı getirdi ise de Akif Bey, "Ben müsabakaya girmedim; bu para bana ait değildir" diye reddetti. Fakat muhasebecinin "Kanun metninde mükâfatın, kazanana verileceği yazılıdır. Sizin marşınız kabul edilmiştir; bu para sizindir, Meclis kasasında kalamaz. Siz, usûlen tesellüm edin, sonra istediğinizi yaparsınız" diye ısrar etmesi üzerine Akif Bey parayı alıp, Hilal'i Ahmer bünyesinde fakir kadın ve çocuklara bakan, iş öğreten bir hayır kurumu olan Dar'ül Mesai'ye ve bir rivayete göre ise Sarıkışla hastanesindeki yaralı gazilere bağışladı.

İstiklâl Marşı için tahsis edilen beş yüz lira mükâfatı Üstat'ın kabul etmemesi, o zaman çok kimselerce tuhaf görülmüştü. Maddi açıdan o sırada sıkıntısı da olmasına rağmen bu ikramiyeden bahsedenerlere çok kızardı.

Üstat, Ankara'da ceketle gezerdi. Paltosu yoktu. Pek soğuk günlerde Şefik'in muşambasını ödünç alarak ederek giyerdi. Bir gün Baytar Şefik (KOLAYLI) :

"- Akif Bey, şu mükâfatı red etmeyip de bir muşamba, yahut bir palto alsaydın daha iyi olmaz mıydı? diyecek oldu. Hiddetinden ne hallere geldiğini görmeliydiniz. Böyle söylediği için iki ay Şefik'le konuşmadı.

İstiklal Marşı kabul edildiğinde, Mehmet Akif'in cebinde, Zonguldak milletvekili Hayri Bey'den borç aldığı iki lirasının olduğunu ve milli marş için 500 lira teklif edildiği günlerde 140 lira ile Ankara'da bir çiftlik alınabildiğini biliyor muydunuz?

"İSTİKLAL MARŞI MİLLETİN MALIDIR! "

Üstat, uzun bir hicretten sonra memlekete dönmüştü. Gurbet illerinde sevgili yurdunun hicran ve hasreti onu yakmış, kavurmuştu. Ciğerleri şişmiş, vücudu bir külçe kemik halinde kalmıştı. Beyoğlu'nda Mısır Apartmanı'nın loş ve sâkin bir odasında son günlerini yaşıyordu. Sevdiği bazı arkadaşları kendisini ziyarete gelmişlerdi. Millî Mücadele günlerinden bahsediliyordu. Söz İstiklâl Marşı'na intikal etti. İstiklâl Marşı denince üstadın gözleri büyümüş ve parlamıştı. Hastabakıcının yardımıyla doğruldu, anlatmaya başladı:

"- İstiklâl marşı... O günler ne samimî, ne heyecanlı günlerdi. O şiir, milletin o günkü heyecanının bir ifâdesidir. Bin bir fecâyî karşısında bunalan ruhların, ıztıraplar içinde halâs dakikalarını beklediği bir zamanda yazılan o marş, o günlerin kıymetli bir hatırasıdır. O şiir bir daha yazılamaz... Onu kimse yazamaz... Onu ben de yazamam... Onu yazmak için o günleri görmek, o günleri yaşamak lâzım. O şiir artık benim değildir. O, milletin malıdır. Benim millete karşı en kıymetli hediyem budur..."

Bunu söylerken üstat yorulmuştu. Başı yastığa düşüyordu. O kemik külçesini yavaşçacık itina ile yatağına uzattık. Misafirler veda ettiler. Üstat gözlerini kapadı. Sakin, sessiz uyumaya başladı.

Bir gün, arkadaşı Eşref Edip, Mehmet Akif ERSOY'a sormuş:

"- İstiklâl Marşı'nı niçin Safahat'a koymadınız? "

"- Onu millete hediye ettim.Artık o, milletindir. Benimle alâkası kesilmiştir. Zaten o, milletin eseri, milletin malıdır. Ben yalnız gördüğümü yazdım." demiş üstat.

AKİF'İ DAHA İYİ ANLAYABİLMEK İÇİN...

*** Ateist olduğunu söyleyen bir yazarın Eyüp Sultan camiinin şadırvanında abdest aldığı görünce "Cancağızım bari küfründe sebatkâr (sabırlı) olsaydın." der.

*** Hasta yatağında, ölümünden kısa bir süre önce şu sözleri söyler: "Ben de Peygamberimiz gibi 63 yaşında ölüyorum. Bunun için çok mutluyum."

*** Mehmet Akif, Berlin'e gittiği zaman konaklaması için Alman hükümeti tarafından Berlin'in hatta Avrupa'nın en lüks oteline götürülür: Adlon Oteli. Ancak Akif: "Ben burada kalamam, lütfen beni daha mütevazı bir yere götürün." der. Alman yetkililer ısrar eder ve nedenini sorar. Akif: " Benim burada kendilerini temsil ettiğim Mehmetçikler, şimdi dünyanın dört bir yanında, hele de Çanakkale'de ot, sap yiyorlar; taşa, toprakta yatıyorlar. Durum böyleyken ben bu otelde nasıl kalabilirim." der.

*** Akif Bey şu sözü sıkça tekrarları: "İnsan hayatta iki şeyi bilmeli, 'Haddini ve hesabını.' Ben haddimi hep bildim ama hesabımı hiç bilemedim." Gerçekten de Akif Bey şahsi bütçesini hiçbir zaman denk getiremedi. Daima giderler ağır bastı. Hep borçlu yaşadı. Para sıkıntısı yaşadığı zaman şu fıkrayı anlatırdı: "Bir Arap şairine sormuşlar, 'Niçin bizi arayıp sormuyorsun? ' Şair cevap vermiş: "Kalbimde birkaç yer var. Biri kasaba, biri bakkala, biri manava... Bunlardan başkasına sıra ve yer kalmıyor." Rahmetli kendini bu şaire benzetirdi.

*** Milletvekiliyken Taceddin Dergahı'nda kaldığı odanın tek sergisi bir kilimdi. Bir akşam dostlarını evine çay içmeye çağırmişti. Ancak o ikinci vakti dostlarına koştı: "Çayı sizde içeceğiz." dedi. Sebebi sorulunca da şu açıklamayı yapmak zorunda kaldı: "Bizim odanın kilimini bir fakire vermişler." Aslında odanın kilimini veren başkası değil, kendisiydi.

*** Mısır'da yaşadığı sırada evini taşıyacağı zaman geceleri tercih ederdi. Sebebi ise kırık dökük eşyalarının görülmemesi için. Varlıklı dostları, yoksulluğunu görür de yardım etmek için kendisini zorlar diye korkardı.

*** Emin Erişirgil anlatıyor: Bir gün canı oldukça sıkılmış bir vaziyette gelen Mehmet Akif, herkeste bir endişe uyandırır. İsrarlara rağmen konuşmamakta, sorulara cevap vermemekte, huzursuzluğu, sıkıntısı giderek artmaktadır. Çok sevdiği, kendisine 'amca' dediği arkadaşının kızı Süheyla Hanım'ı kıramayacak ve şu ibretlik sözlerle insanlığa ışık tutacaktır: 'Halide Edib Hanım beni görmek ve İstiklal Marşı'ndan dolayı tebrik eylemek istemiştir. Hâlbuki evvelki akşam tekke odasına gelen birtakım adamlar bu hanım aleyhinde bir sürü laflar söylediler de onları susturmak vazifem iken yapamadım. Şimdi ben ahlakça o hanımın çok dûnunda bir mevkie düştüm. O bana gelip de; 'Ne güzel yazmışsınız! ' deyince ne cevap vereceğim? ' Akif'imize günlerce ıstırap çektiren bu

halet-i ruhiye, hepimiz için bir 'muhasabe' zamanının vaktini haber veren ve nasıl davranmamız gerektiğini hatırlatan muhteşem bir 'tablo'dur.

*** Mithat Cemal KUNTAY anlatıyor:

Cuma günleri Akif'in evinde buluşur, Fransız ve Fars edebiyatını ondan dinlerdim... Yine bir Cuma günü Akif'in evinde buluştuk Birlikte Gülistan ve Bostan'ı okuyorduk. Fakat aniden bir gürültü koptu, odanın dışında çocuklar çığlık çığığa boğuşuyorlardı. Okumak mümkün değildi. Susturmak için dışarı çıktım, tam sekiz çocuk... Beşi Akif'in çocuklarıydı, diğer üçü yabancıydı. Anladım ki bizimkileri azdıran dışarıdan gelen o üç çocuktü. Onlardan birisinin yanağını öyle sıktım ki tırnağımın izleri yanağında kaldı. Akif de yanımıza geldi, ben de hisimla sordum, "kim bunlar?" Hepsi benim çocuklarım dokunma onlara dedi. Nasıl olur, senin çocuklarını tanıyoruz dedim. Gel içeri anlatayım dedi...

Akif anlatmaya başladı: "Fakültede Mustafa Tahsin isimli bir arkadaşım vardı. Bir gün bana dedi ki, sen sözüne güvenilir bir adamsın, gel seninle bir hususta anlaşalım. Biz üniversiteyi bitirince evleneceğiz değil mi dedi, inşallah dedim. Çocuklarımız olacak değil mi dedi, inşallah dedim... Gel söz verelim, kim önce ölürse hayatta kalan ölenin çocuklarına sahip çıksın. "Var mısın bu anlaşmaya" dedi, "varım" dedim... Mustafa Tahsin öldü ve ben yıllar önce verdiğim bu söze bağlı kalmak mecburiyetindeyim. Gittim arkadaşımın çocuklarını aldım getirdim ve artık onlar da benim çocuklarımdır. Sakın onlara bir şey söyleme, dedi.

O yıllarda Akif'in beş çocuğı vardır, işinden istifa etmiştir ve cebinde beş parası yoktur. Buna rağmen daha üniversite öğrencisiyken arkadaşına verdiği o sözü unutmamıştır, evinde o çocuklara kol kanat germiştir...

*** Mithat Cemal KUNTAY 27 Aralık 1936'da vefat eden Mehmet Âkif Ersoy'un cenaze merasimini anlatıyor:

'Çıplak bir tabut geldi. 'Bir fukara cenazesi olmalı' dedim. O anda Emin Efendi Lokantası'nın sahibi Mahir Usta, elinde bir bayrakla cenazeye koştü. Sebebini anlamadım. Yine o anda yüzlerce genç peyda oldu. Üniversitenin büyük sancağına çıplak tabutu sardılar. Ellerimi yüzüme kapadım. Cenazeyi tanımıştım. Al sancakla siyah Kâbe örtüsüne sarılan tabut, üniversite gençlerinin bir ürperme manzarası alan elleri üstünde gidiyordu.'

*** Ömer Lûtfi Bey anlatıyor:

Berlin'de merhumun en büyük endişesi Çanakkale idi. Gece gündüz Çanakkale cephesini düşünürdü. Her sabah tekrar ederdi:

"- Ömer Bey, bu Çanakkale ne olacak? "

"- Allah bilir amma vaziyet tehlikelidir. Askerlik noktasından düşünülünce ümit yok. Ancak fen kaidelerinin hâricinde, fevkalbeşer bir şey olmalı ki dayanabilsin."

Ben böyle dedikçe:

"- Eyvah, son istinadgâhımız da yıkılırsa ne olur? "

Diyerek çocuk gibi gözlerinden yaşlar dökülmeye başladı. Çanakkale için ağlamadığı gün yoktu. Ben kavâid-i harbiyeden bahsettikçe canı sıkılırdı. Onun böyle askerî muhâkemelere tahammülü yoktu. O, dâima kat'î bir kelime isterdi.

"- Bütün dünya toplanıp hücum etse yine Çanakkale sukût etmez! "

Onun büyük îmanı başka bir ihtimâle müsâid değildi. Onun için tehlikeden bahsettikçe havsalası yanardı. O zaman ben de kavâid-i harbiyeyi bir tarafa bırakır, kendisini teselli ederdim. Ne dersiniz bu sözlerim karşısında çocuk gibi sevinmez miydi?

Benim onda gördüğüm yurt sevgisi, o kadar yüksekti ki onu tasvir mümkün değildir.

TEMİZ AHLAKLI GENÇ

Âkif'in mektep tahsili zamanlarında en açık ve candan görüştüğü Sabri Sözen Bey merhumun bize kuvvetle te'min ettiğine göre "Mehmed Âkif Bey içki kullanmamıştır. Onun nezâhati, terbiyesi, seciyesi, akranları içinde mesel-i sâir olmuştur. O, bir karıncayı bile incitmedi. Çok temiz, çok hayırhah, çok namuslu bir gençti..."

SEVMEDİKLERİ

İki adamı sevmezdi: Fazla terbiyeli ve fazla terbiyesiz olanı. Nezaket, ona insanların gizlenmeye muhtaç olan bir taraflarını örten bir şey gibi görünüyordu. Gözünde, fazla nâzik olan adam, gizli adamdı. İki yüzlülere garazdı. Fakat yaşı ilerledikçe:

"İki yüzlüleri artık sever oldum; çünkü yaşadıkça yirmi yüzlü insanlar görmeye başladım." Diyordu ve yaşlandıkça herkesten kaçıyordu. Daha yaşasaydı, yalnız kalacaktı; cemiyetle karşı karşıya tek bir adam...

Aşağıya aktardığım yazı 1983 yılında Türk Edebiyatı dergisinin Mart sayısında yayınlanmış olup, yazıyı yazan Dr. Mecit Bumin'dir.

"Muhterem Mehmet Akif'in son günlerini anavatanda geçirmek arzusu ile İstanbul'a geldiğini ve Mısır Oteli'nde kaldığını duymuştum. Otelinde ziyaretine gidemeyişim, bende büyük bir eksiklikler. O zamanlar beri, tıp fakültesinin ilk sınıflarındaydım ve sağlık vekaleti yurtlarının birinde kalıyordum. Boş zamanlarımızı kütüphaneye gidip okumakla geçirirdik. Bir Pazar günüydü. Arkadaşım Mithat Müdüroğlu ile birlikte Beyazıt Kütüphanesi'ne gidiyorduk. Vakit erkendi. Kütüphanenin açılma saatini, tam karşısında bulunan ve 'Küllük' denilen kahvelerin birinde oturarak bekliyorduk. Sulu kar yağıyordu. Tam bu sırada caddeden tek atlı bir araba geçiyordu. Arabacının yanında fesli bir genç oturuyordu. Yükü, örtüsüz bir tabut olan araba, cami kapısına yöneldi. Tam bu sırada ikimiz birden kalkıp önlerine koştuk. Fesli gence sorduk:

-Bu tabut kime ait?

Delikanlı bize şöyle bir baktı ve:

-Bu tabut Mehmet Akif Bey'e aittir. Ben de katib-i hususiyim, dedi.

Hemen tabutu arabadan aldık ve hürmetle musalla taşının üzerine usul-ü vechile yerleştirdik. Arkadaşım ile görebildiğimiz birtakım eksiklikleri tamamlamak vazifesini üstlendik. Katipten merhumun kartvizit büyüklüğünde iki fotoğrafını istedik. Birini tabutun başına dayadık, birini de yanımıza alarak heyecan ve telaşla katibin adını bile sormadan, fatihamızı okuyup Kapalıçarşı'ya daldık. Bir büyük bayrak ve raptiye alarak döndük. Bayrağı büyük naaşın üzerine örttük. Kâtipten tekrar izin alarak Cağaloğlu yolunu tuttuk.

Gözümüze takılan ilk matbaaya girdik. Matbaacıya durumu anlattık. Fotoğraftan parası karşılığında vesikalıktan biraz büyük boyda bol miktarda tabettirdik. Bir miktar toplu iğne ve siyah kurdele da almak istedik. Matbaacı:

'Bunlar da benden olsun' diyerek parasını almadı. Siyah kurdeleyi münasip büyüklükte parçalara böldük. Toplu iğnelerle tabettiğimiz fotoğraflara kurdeleleri iledik. Oradan doğruca talebe yurtlarına koştuk.

Kısa bir zaman parçası içerisinde tıp talebe yurdunu dolaştık. Rastladığımız herkese büyük şairimizin cenazesinin Beyazıt Camii'nde olduğunu, öğlen namazından sonra kaldırılacağını haber veriyorduk. Bu arada Kadırga Yurdu'na da indik. Yollarda rastladığımız kimselere sadece haberi vermekle kalmıyor, yakalarına merhumun fotoğrafını da ilaştırıyor, naaşın Edirnekapı'da toprağa verileceğini söylüyorduk.

Öğle namazına yakındı, Beyazıt Camiine geldik. Cenazenin yanında, resmi kıyafetleri ile Darüşşafaka ilkokul birinci sınıf talebelerini öğretmenle birlikte gördük. Daha sonra cemaat çoğaldı. Namazdan sonra tabut omuzlara alınarak Beyazıt meydanına çıkıldı. Cenaze alayı ilerledikçe kalabalık artıyordu. Edebiyat Fakültesi önünde 5 dakika duruldu, saygı duruşunda bulunuldu:

Artık cenaze alayı büyümüşü. Tabut gençlerin ve halkımızın omuzlarında, bayrağımıza

sarılı vaziyette ilerliyordu. Edirnekapı'ya kadar böylece gelindi. Tabut mezara indirildikten sonra görmek isteyenler için merhumun yüzü son bir kere açıldı. Tam bu sırada Güzel Sanatlar Akademisi'nden bir genç mezara atladı ve alçılı bir bezle merhumun o nazik yüzünün mülajını aldı. Ona müdahale edenler olduysa da genç heyecanlı tavrıyla:

'İlerde bir gün belki heykeli yapılırsa lazım olur' dedi.

Mezar usul-ü veçhile kapandı. Kur'an-ı Kerim okundu, dualar edildi ve büyük kaybın verdiği iç burukluğuyla cemaat oradan ayrıldı.

Resminin arkasına, 'Rahmetle anılmak, ebediyet budur amma, Sessiz yaşadım kim beni nereden bilecektir.' diye yazan Akif, sessiz yaşasa da, vefatı gazetelerde birkaç satırlık alalade bir haber olarak yayınlansa da unutulmadı.

İstiklal Marşı Şairimiz Mehmet Akif ERSOY'u rahmet ve minnetle anıyoruz.

Vecdi Murat Soydan

Mektubunuz Var!

Bizlerin robotlardan farkı, duygularımızın olmasıdır. E-mailler çıktığından beridir, mektupların, kartpostalların hatta telefonların da papuçları dama atıldı. Gerçi şimdilerde dam da kalmadı, her yer çok katlı otoparka döndü, sokaklar caddeler delik deşik oldu. Nasıl ki, "Tüfenk icat oldu, mertlik bozuldu." Şimdi, kopyalayarak herkese gönderdiğimiz duygudan uzak, ruhsuz, kuru "günaydın"lar dışında ruhumuzu ve yüzümüzü aydınlatacak güzel sözlere o kadar hasretiz ki?

Yaşları en az benim kadar olanlarınız bilir. 15- 20 yıl öncesine kadar bayram tebriklerini kendi ellerimizle özenle seçer, sevdiklerimize birbirinden güzel kartpostallar gönderirdik. Lütfen hatırlayınız, bunu yaparken kartpostalları kendi zevkimizden ziyade karşı tarafın beğenisini de düşünerek yapardık. Sevdiklerimize birbirinden güzel anlamlı ve duygu dolu özenle seçtiğimiz kelimelerden kurulu mektuplar da gönderirdik. Gönderdiğimiz mektuplar daha açılmadan, ellere alınır alınmaz zarfa ve kağıda kokularımız siner, bizden bir parça yüreklerde ve ellerde hissedilirdi. Sevdiklerimiz gönül gözleriyle sanki o an bizleri görürler, bir başka heyecan duyarlardı. Ben, kendimden biliyorum. Bu heyecanı çokça da yaşadım. O vakitler 14-15 yaşlarındaydım. Haftalık olarak yayımlanan Hey dergisi, Hayat dergisi ve Ses dergisini hiç kaçırmazdım. Yine haftalık olarak yayımlanan Milliyet Çocuk ve Türkiye Çocuk dergilerini de alır okurdum. Harçlığım yetmediğinde babamdan utana sıkıla harçlık ister, nerde kullanacağımı söyledikten sonra babam hiç tereddütsüz bana harçlığımı verirdi. Çünkü, söz konusu okuma arzumdur. Babamın, hatıra defterinde de belirttiği üzere ve benim yeni öğrendiğim bir gerçek vardı bu hususla ilgili: "Murat, yeter ki okusun, yurduma yararlı bir kişi olarak kazanılsın" notunu düşmüştü defterine. Babam öldükten hemen sonra ise, maddi durumumuzun gittikçe zayıflaması nedeniyle bu dergileri almaya son vermek zorunda kaldım.

Rahmetli babam, kültürlü, kendini aşmış, ileri görüşlü çok okuyan, çok düşünen, bilgili bir insandı. Okuma sevdası ve merakı bana babamdan geçmiştir. Cebindeki son parayı kültür dergilerine ve ansiklopedilerine verdiğinde, içinin yandığını, ezildiğini, gözlerinin dolduğunu derinden hissedirdim. Aylık olarak çıkan Yıllarboyu Tarih isimli kültür dergisini yıllardır alır ve evimizin bir köşesinde itina ile saklardı. İyi bilirim, parasızlıktan bu derginin aylık fasiküllerinin bazılarını alamamıştır. Bu dergileri hala saklarım ve eksik sayılarını gördükçe, içim hep burkulur, gözlerim dolar. O an gözümün önüne babam gelir,, 43 yaşındayken, daha olgunluk çağındayken ahiret alemine göç eden babam gelir aklıma. O an, dokunsalar ağlarım.

Babamdan miras olarak bana kitapları, ansiklopedileri, ve dergi fasikülleri kaldı. Parasızlıktan maalesef ciltlendirememişti bu dergileri. Yıllar sonra bana nasip oldu bunları ciltlettirmek. Şimdi kütüphanemin bir köşesinde yıllardır babamın "canlı" hatıraları olarak yerlerini aldılar. Babamın elleri değdi o kitaplara. Hatıra ve şiir defterlerine babamın naif ve şahsına münhasır güzel kokusu sinmiş,, Yıllardır hep baba hasretimi, işte ben bu kitapları, dergileri, hatıra ve şiir defterlerini "babam" niyetine koklayarak gidermekteyim. Size saçma gelebilir ancak ve ancak bu duyguları hisseden ve babasızlığı yıllardır yüreğinde hissedenler bilir.

Şimdilerde elini ayağını çekmiş pek çok ünlü sanatçı, o vakitler hep magazin dergilerinde bir numaraydılar. Boy boy renkli afişlerini koleksiyon yapmış ve diğer kültür dergileriyle birlikte saklamıştım iki odalı fakirhanemizde. Sonraları o kadar çok ev değiştirdik ki, her kiraya çıkışımızda, işte o magazin ve kültür dergilerinden ister istemez ayrı kalıyor, bir çoğu yollarda taşınırken zarara uğruyor, bir kısmı ise yanlışlıkla çöpe atılıyordu. Sanki bitmiş bir aşkın derin acısını mahalle çöplüğüne anılarımla birlikte gömüyordum.

O dönemlerde, haftalık olarak aldığım magazin dergisi Hey'in bir de Mektup arkadaşı sayfası vardı. Oradan edindiğim arkadaşlarla mektup arkadaşı oluyordum. Masumane duygular içinde, zarfın içine mektuba sarılı olarak ya saçımızdan bir tel, ya da kendimize ait siyah beyaz resimlerimizi içine koyar, bir haftalık bir yolculuktan sonra, mektuplarımız birbirimize ulaşırdı.Kendi resmimiz ise bize ancak en erken 10 gün sonra iade edilirdi mektup arkadaşımız tarafından. Malum olduğu üzere o zamanlar bilgisayar da internet de yoktu.Bırakın bunları, bizim evimizde telefon bile yoktu. Telefon etmemiz gerektiğinde, postaneden jeton alır, telefon kulübesinde sıraya girer ve konuşurduk. Ama hiçbir zaman bu mektup arkadaşlarımla telefonda konuşmak aklıma bile gelmedi. Yazdığımız o sevgi dolu mektuplarımızda her türlü riyadan uzak duru ve temiz duygularımız vardı.Böylesine heyecan veren atmosferi yaşayan birisi olarak, aklımda hep, mektup arkadaşımın gelen ve postacının kapımıza gelip, beni görür görmez gülümseyerek "Yine sana mektup var," demesi kaldı. Aklımda, o mektubu alır almaz duyduğum ve kalbimin yerinden sökülürcesine gümbür gümbür atması ve mektup arkadaşımın, zarfın içine döktüğü ve benim daha zarfı elime alır almaz hissettiğim o büyüleyici ve etkileyici parfümü kalmıştır.Hissetmek ve gönül gözüyle görmek bu olsa gerek. Bir kez olsun ben, mektup sevgilimi (!) yüz yüze göremedim,, Sadece bir kez gönderdiği ve benim, baktıktan sonra iade ettiğim siyah beyaz resmini görmek dışında.

Hiç abartmıyorum, bu duyguları yaşayanlar bilir, postacılar kapılarda büyük bir heyecan içinde beklenirdi. Hele ki bu mektup bir asker mektubu ise. Hele ki bu mektup, gurbetten, çok uzak diyarlardan yazılmış ise. Aynı duygular içinde pek çok mektup yazmış ve okumuştum. Bu mektupların içinde kız kardeşime yazmış olduğum mektupların ayrı bir önemi vardır.Yurtdışı mektubu olduğu için zarfı da özel olur, zarfın sol üst kısmında kutucuk içinde "UÇAK İLE" ibaresinin Türkçe veya yabancı dildeki anlamı yazardı. O vakitler Batı Almanya ile Doğu Almanya henüz birleşmemişti. Adres kısmına mutlaka şu ibareyi yazmam gerekirdi. " WEST GERMANY- BERLIN " (Batı Almanya-Berlin) Gurbetçilerimizden biliyordum, eğer telaffuz hatası yapıp da adres yanlış ya da eksik yazılmış ise, mektuplar yerine ulaşmıyor, adrese iade oluyordu.Ben hep özenle doğrusunu yazar, hatta Almanlara mahçup olmamak, onların hakkımızdaki yanlış ve önyargılı düşüncelerine fırsat vermemek için, caddeyi bile hiç bir kısaltma yapmadan, Almanca kelimelerle yazardım. Bu yüzden hiç bir mektubum iade olmadı.

Şimdi yıllar geçti,,, çocukluk anıları gözümde canlandı. Çocukluk anıları dedim de, aklıma Ferdi TAYFUR'un "Ah Bir Çocuk Olsaydım." isimli şarkısı geldi. Sözlerimi bu şarkı sözüyle bitiriyorum:

"Ah bir çocuk olsaydım, parklarda oynasaydım,
Dertten kederden uzak, arkadaşlar bulsaydım.
Büyüdüm de ne oldu, ömrüm kederle doldu.
Çocukluk günlerimi, gönlüm hep arar oldu.

Seller gibi coşardım, kanatlanır uçardım,
Bu duygular içinde, ah bir çocuk olsaydım.

Umutlarım yel oldu, göz yaşlarım sel oldu,
Yaşamak azap oldu, ah bir çocuk olsaydım.

Nerde o saf dostluklar, nereye kayboldular?

O çocukluk günlerim, mazide mi kaldılar? "

Sağlıcakla ve sevgiyle kalınız benim değerli arkadaşlarım.

Vecdi Murat SOYDAN
13 Ağustos 2011- Saat 14.00-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Meleğim

dedim,
gözlerine bir baktım,
bakmaz olaydım,
sonrası malum,
şiiir oldun bende,
bende hala gülüşlerin saklı,
göstermem kimselere,
af buyur,
istersen sana ne şiiirler yazarım,
istemezsen, ver elime kazmayı, küreği,
mezarımı kendi ellerimle kazarım...

dedi,
al buyur,
cesaretin varsa
önce yüreğine vur kazmayı,
benden hatıra olsun,
mezar taşına bağla yazmayı...

dedim,
emrin olur,
her şey seninle mümkün olur,
herkes korksa da, asla korkmam ölümden,
yeter ki toprağım mis koksun, gül teninden...

dedi,
demek hayaller alemindeyken,
ansızın rüyalarına girdim,
yoksa bu kadar bağlanmazdın bana,
söyler misin, sevineyim mi üzüleyim mi?

dedim,
dünyayı dolaştım,
görmedim senden daha güzelini,
karşına çıktığıma sevinmelisin,
bensiz adım atarsan üzölmelisin,
kız sen nereden, kimden aldın bu güzelliği?

dedi,
gonca gülden aldım,
bal katmış yaratan,
ben de bu işe pek şaşım,
ne gördün ne buldun,
ne ararsın bende?

dedim,
maşallahın var,
tüm cephaneler sende,
gavurun kızı pek de güzelsin,
amma velakin benim değilsin,
desemde rüyalarımın meleğisin,
harfleri satın aldım adındaki heceye,

sen süssan da şarkılar eşlik eder geceye...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27 Mart 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Mesela

Sizin oralarda gün boyu duyulan çan,
Bizim buralarda ezan seslerine karıştı,
Yirmi dört saatimin,
Yirmi beş saati seninle dopdoluyken,
Tatlı bir yorgunluktur bendeki...

Vaktin saatin gerçi önemi yok,
Ayaktayım nasılsa,
Hayretim kendime,
Kınar mısın, kanar mısın,
İnanır mısın, bunların da önemi yok,
Mesela diz çökmedim,
Senden başkasına...

Hani ola ki, olmaz da,
Oldu diyelim, mesela,
Tam umudumu kestığım bir anda,
Cama tıklasan,
Pencereyi açsam,
Seni karşımda gördüğümde,
Ezan sesi duymuşcasına huzur bulsam,
Şayet heyecandan bayılmamışsam,
Sevinçle boynuma çan takıp,
Deliler gibi sokaklarda koşsam mesela..

Sonra yorulsam, kollarına atılsam,
Kucaklasan beni, sıkı sıkı,
Akide şekeri gibi tebessüm etsen,
Baygın baygın baksan,
Gözlerini benden ayırmasan,
Ben utansam, terlesem,
İçim içime sığmayıp, yerlere yuvarlansam,
Ağlayan gözlerle sana yalvarsam,
Sıkı sıkı tembih etsem sana,
' Beni bırakma, sensiz ne ederim? ' diye,
Çocuklar gibi,
Tepinsem mesela...

Sen acısan bana,
Koynuna alsan,
Sonra mışıl mışıl uyusan,
Başında nöbet tutsam,
Yirmi dört saatin yirmi beş saati
Aklımdayken,
Hep sana baksam,
Can suyunda hayat bulsam,
Saatimi hep sana,
Daima sana,
Yalnızca sana ayarlasam mesela...

Tüm işlerimi tehir edip,
Zamanı durdursam mesela,

Sen uyusan,
Ben yanında huzur bulsam,
Meselaların da önemi yok,
Mesafelerin de...
Mesele derin,

Bil istedim....

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
26/10/2016,İsparta

Vecdi Murat Soydan

Mezar Taşı

Gülüm mektup göndermiş, ` arama, sorma ` diye,
` Beni sevmeyi unut, kafanı yorma ` diye,
Engel koymuş gönlüme, onu sevmem yasakmış,
Yaralı bir kalp kaldı ondan bana hediye.

Kutsal abide gibi, sevgim sınırsız, sonsuz,
Tüm saatleri bozdum, günlerim geçmez onsuz,
Temel taşım, pınarım, yaşam kaynağım, aşkım,
Söküklerim dikilmez, ellerim tutmaz onsuz.

İsterse can olalım, isterse dost kalalım,
Petekte bal olalım, çiçekten öz alalım,
Derde dair ne varsa bizlerden uzak olsun,
Yine yüzümüz gülsün, Mevla'dan söz alalım.

Tanıyanlar söyledi, mutsuzmuş, ağlıyormuş,
İçinde hüznün varmış, karalar bağıyormuş,
Çaresizmiş, suskunmuş, yalnız başına kalmış,
İçin için yanıyor, kalbini dağlıyormuş.

Bülbül yuvadan uçtu, gül dalında ağladı,
Biricik nazlı gülüm yüreğimde çağladı,
Çoktan yola düşerdim kavuşmak için amma,
Kader dep derin kuyu, ellerimi bağıladı.

Çanım kurban yoluna, dert gelmesin başına,
Üzülmesin bir tanem, kıyamam göz yaşına,
Vasiyetim cebimde, dostlarımdan isteğim,
İkimizin adını yazın mezar taşına.

Gül goncası can parem, benimle yaşayacak,
Dünya durana kadar kabrimiz ışıyacak,
Söylenecek şarkılar, yazılacak destanlar,
Sevdalanmış gönüller bayrağı taşıyacak.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
11 Eylül 2013- İsparta-23.40

Vecdi Murat Soydan

Mezarımı Derin Kazsınlar

Sözler uçmuş, yazılar silinmiş,
Hatıralar tozlu sandukalara* gizlenmiş,
Kimse medet ummasın benden,
Canımın derdine düşmüşüm,
Ufuk çizgim kaybolmuş,
Son yıldız elimden kaymış,
Ummanlar kadar uzaklaşmış gökyüzüm,
Hangi yağmur tanesinden düşmüşüm...

Bir karanlık odada,
Kefene sarılmış elim yüzüm,
Dış kapının mandalı,
Soğuk tabutun içine kilitlenmiş...

Hangi deniz daha kurudur,
Hangi insan daha günahsız,
Hangi dün, yarın yaşanır,
Cevapsız sorular, yarım kalan hesaplar,
Ahirete bırakılmış...

Acılarım derindir benim,
Mezarımı da derin kazsınlar,
Son kürek senden olsun sevdiğim,
Toprağımın temeline, gözyaşların karışsın...

Hayatım, canım, şu vakit mezardayken,
Bedenim buz kesmiş,
Dudağım ateş parçası, senden kalan son iz...
"Hayatım, canım" demeyi,
Başkalarına yakıştıramam,
Eni, boyuna dar gelir,
Kalbim sendeyken,
Aklımı başıma alamam,
Daraltı gelir...

Nöbet tutan askerler gibi,
Beklemeyin mezar taşımı,
Buraların havası soğuk,
Ayazı çetin olur...

Haydi varın gidin evinize,
Çocuklar bekler,
Karınları acıkmıştır,
Mutfak taşının üzerinde,
Çay bardağım olacaktı,
Benden kalan son iz, sizlere emanet...

Şimdi iş çıktı size,
Nüfus, tapu, veraset ilamı,
Su, elektrik, doğalgaz,
Telefon, banka hesabı,
Bilirim, çok yorar adamı,

Çocukların yükleri şimdiden ağırlaştı,
Haftasına kalmaz, kocaman adam olurlar...

Vay anasını, amma da zormuş kafa yormak,
Kalmak mı zor, gitmek mi?
Düşünürken de yoruluyor insan,
Uyurken de...
Anlaşıldı, bana huzur yok,
En iyisi dağlarda yürümek...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25-26-27 /11/2015- Isparta

*Sanduka : Mezarın üzerine yerleştirilmiş, tabut büyüklüğünde tahta veya mermer sandık.
Umman : Ulu, büyük, engin deniz, okyanus.

Vecdi Murat Soydan

Mizan

Sahte yüzlerinde maskeler vardı,
Hal hatır sorup, gülerken ısırıldılar,
Bakar körmüşüm, bütün suç benim...
Kalan sermayem dik duran onurum,
Eğilmez baş benim...

Sırt çevirip, gitmek kolay da,
Hiç ummadığım taşlar, başımı yardı,
Atılan taşlar canımı acıtmadı ama,
Çok şerefsiz, çok vefasız çıktılar,
Öndandır acılarım...
Kahretsin!

Şimdi ben bunlara nasıl arkadaş, dost diyeyim,
Kuzu postuna bürünmüş zavallı yaratıklar...
Elim kolum zaten kırılmıştı,
Bir darbe de onlar vurdular...

Hep sordum kendime,
Hangisine ne kötülük yapmışım?
Biri çıksın ortaya ve desin ki:
‘ Sen haram lokma, kul hakkı yedin,
Bütün suç senin...’

İstedikleri masa mı, koltuk mu, unvan mı?
Yoksa üç paralık canım mı?
Alın hepsi de sizin olsun, ‘dünyalık mallar...’
Hiç mi Allah’tan korkmadınız,
Bre zındıklar, münafıklar...

Gözüm görmesin hiç birini,
Yanımdan geçmesinler, selam vermesinler,
Önce adam olsunlar,
Sonra da defolup gitsinler uzaklara,
Utanmaz, arlanmaz çakallar...

Sanmasınlar mazlumların sesini Allah duymaz,
Benimki arşa çıktı, içimde kor ateş var,
Saçlarıma yağsa da bembeyaz karlar,
Eriyip bitsem de bir mum gibi,
Uykusuzluktan kan çanağına dönse de gözlerim,
Sürünsem de yerlerde,
Bilsinler ki, onlar gibi yılan olmadım...

Boşa sevinmesinler,
Çıkmayan candan ümit kesilmez,
Paspas ettirmem onlara kendimi...
Beni de bir kollayan, gözetleyen var,
Secdededir alnım, Allah’a adadım kendimi...

O gün elbette gelecek,
Mizan kurulacak, kalmaz kimsenin ettiği yanına kar,

Ey büyük Allah'ım senden başka kimimiz var...
Hele şu fırtına bir geçsin,
Hele dağların yamacındaki karlar erisin,
Doğacaktır bana da güzel mutlu yarınlar...
Sahi, o zaman hangi yüzleriyle bana bakacaklar?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04/06/2015- Isparta- 02:02

Vecdi Murat Soydan

Mutluluğa Dair (Makale)

Bu günkü yazımı mutluluğa ayırdım. Kimileri mutluluğu maddi alanda, kimileri manevi alanda, kimileri ise hem maddi hem manevi alanda edinilebilecek bir ruhsal hal olarak ele almışlardır. Kişiden kişiye değişse de, "mutluluk" olmazsa olmazımızdır. Küçük şeylerden mutlu olmasını bildiğimiz gibi, bazen de hayallerimizin peşinden koştuğumuz bir ütopyadır mutluluk. Bir Budizm sözü mutluluk konusunda şunu der: "Bütün mutsuz olanlar, yalnız kendi mutlulukları peşinde koşanlardır. Bütün mutlu olanlar ise başkalarının mutlu olması için çalışanlardır."

Mutluluk bazen bir kuşun kanadındaki özgürlüktür. Kelimelerin sihirli gücü olsa da, ışıl ışıl bakan gözlerden daha etkili değillerdir. Gözlerdeki parıltıyı yakalayabilmektir mutluluk. Aç bir hayvanın karnının doyduktan sonraki bakışlarındadır mutluluk. Bir yetimin başının okşanmasından duyduğu heyecandır. Kimsesiz garip gurebanın temel ihtiyaçlarının karşılanması sonrası duyulan sevinçtir mutluluk. Sonsuz gibi görünen ancak sınırlı olan temel ihtiyaçlarımızı karşıladığımızdaki ruh halimizdir mutluluk. Bir hasta için umuttur, duadır, sabırdır, şifadır mutluluk. Bir anne için özverinin, çilekeşliğin semeresini almak, bir bebek için anne sıcaklığını hissetmektir. Bir çocuk için yeni oyuncaklara sahip olma duygusudur mutluluk. Bir öğretmen için, öğrencilerinin başarılarını gördükçe sevinmek ve gurur duymaktır. Bir yönetici için başarılarının artması, iş çevresinde bulunan kişilerle olumlu diyaloglar içinde olmasıdır. Bir Allah dostu için nefsi terbiye etmek ve Allah'ın rızasını kazanmak ve yaratana ulaşmak isteğidir. Bir iş adamı için işyerinin genişlemesi, servetinin büyümesidir mutluluk. Bir baba için evlatlarının topluma yararlı ve örnek vatandaşlar olarak yetişmesinden duyduğu sevinçtir. Yeni evlenen çiftin gözlerinden okunan büyümlü bir atmosferdir mutluluk. Şair için ilham kaynağı, sevgili için vuslatın diğer adıdır mutluluk. Mutluluk konusunda, şair için de ilham kaynağıdır dedim de, konumuzla bağlantısı olması bakımından yazmış olduğum "Mutluluk Dediğin" isimli şiirim geldi aklıma. Siz değerli dostlarımla paylaşmak istedim.

Dostça ve sağlıklı kalınız, mutluluklar her daim sizlerle olsun.

Mutluluk Dediğin...

Biraz hüzün, biraz neşe,

Biraz kül, biraz ateş.

Biraz yağmur, biraz güneş

Karıştırıyorum hepsinden birkaç ölçek.

Alın işte, size mutluluk reçetem.

Yarına çıkmaya senedim olmasa da,

Koyuyorum sepete.

Pembe hayallerime matem bulaşsa da

Umutlarım bir bir kırılrsa da,

Kanıma ekmek doğransa da,

Yine de inadına gülümsüyorum hayata.

Koca alemde bir varmışım, bir yokmuşum.

Gerisi hikaye...

Kalabalıklar arasındayken bile yalnız kalırmış insan.

Biliyorum ki, bir başka "ben" yok alemde.

Mutluluk bazen, avuçlarımda rengarenk bir kelebek oluverir,

Sevgiyle konuştuğunda omuzlarıma,

Sanki çiçek açar kollarım.

Hiç bitmesin derim bu rüya.

Bazen de en hesapsız zamanlarda,

Tomurcuklarıma don vurur.

Bilirim, kelebeklerin de ömürleri az olur.

Mutluluk bazen, avularımnda sııradan bir kuş oluverir
Dokunsam, kanatları kopacak.
Dokunmasam, pır diye uçup gözden kaybolacak.
Bir kısır döngüdür bu çaresi olmayan...
Mutluluk bazen avularımnda kavurucu bir ateş oluverir
nce yüreğim yanar,
Hafiften hafiften sarar tüm bedenimi.
Sonra da çaresizlik içinde, şaşırırım hedefimi.
Mutluluk bazen, kaf dağının ardındaki sis perdesi oluverir,
Çoğu zaman parçalı bulutludur,
Güneş açsa bile yüreğimi zor ısıtır
Bazen de, sağanak yağmur olur,
Yağar hayallerimin zerine.
Kimi zaman da lapa lapa kar oluverir,
ştr yüreğimi.
Şubat karlarım, ancak temmuzda erir.
Mutluluk dediğin, topu topu birkaç nefeslik,,,
Sonrası ise, bilinmeyen sessizlik,,,

Vecdi Murat SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Mutluluk

'Mutluluk nedir? ' diye sorarlarsa; derim ki,
Sevdiğinin yanında olmak,
Aynı havayı solumak,
Kucaklamak, elinden tutmak,
Bir buse kondurmak dudağına,
Gözlerinin içinde kaybolmak,
Sevinçleri birlikte paylaşmak,
Acılara birlikte göğüs germek,
Omzuna başını koyup,ağlaşmak,
İçten bir ' canım ' kelimesini duymak,
Can'da can olmak,
Can suyu gibi,canına can katar insanın.

Vecdi Murat SOYDAN
17 Kasım 2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Mutluluk Dediğin...

Biraz hüzün, biraz neşe,
Biraz kül, biraz ateş.
Biraz yağmur, biraz güneş
Karıştırıyorum hepsinden birkaç ölçek.
Alın işte, size mutluluk reçetem.
Yarına çıkmaya senedim olmasa da,
Koyuyorum sepete.
Pembe hayallerime matem bulaşsa da
Umutlarım bir bir kırılrsa da,
Kanıma ekmek doğransa da,
Yine de inadına gülümsüyorum hayata.
Koca alemde bir varmışım, bir yokmuşum.
Gerisi hikaye...
Kalabalıklar arasındayken bile yalnız kalırmış insan.
Biliyorum ki, bir başka "ben" yok alemde.
Mutluluk bazen, avuçlarımda rengarenk bir kelebek oluverir,
Sevgiyle konuştuğunda omuzlarıma,
Sanki çiçek açar kollarım.
Hiç bitmesin derim bu rüya.
Bazen de en hesapsız zamanlarda,
Tomurcuklarıma don vurur.
Bilirim, kelebeklerin de ömürleri az olur.
Mutluluk bazen, avuçlarımda sırcadan bir kuş oluverir
Dokunsam, kanatları kopacak.
Dokunmasam, pır diye uçup gözden kaybolacak.
Bir kısır döngüdür bu çaresi olmayan...
Mutluluk bazen avuçlarımda kavurucu bir ateş oluverir
Önce yüreğim yanar,
Hafiften hafiften sarar tüm bedenimi.
Sonra da çaresizlik içinde, şaşırırım hedefimi.
Mutluluk bazen, kaf dağının ardındaki sis perdesi oluverir,
Çoğu zaman parçalı bulutludur,
Güneş açsa bile yüreğimi zor ısıtır
Bazen de, sağanak yağmur olur,
Yağar hayallerimin üzerine.
Kimi zaman da lapa lapa kar oluverir,
Üşütür yüreğimi.
Şubat karlarım, ancak temmuzda erir.
Mutluluk dediğin, topu topu birkaç nefeslik,,,
Sonrası ise, bilinmeyen sessizlik,,,

Vecdi Murat SOYDAN
25 Ekim 2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Müebbet Yedim Kollarında

Gözlerimi şimdi kapasam,
Bir açsam, yanında olsam,
Gönlünü çalsam, sevgilin olsam,
Sevda ateşiyle yansam,
Tenini, bir gül gibi koklasam,
Hiç soldurmasam.

Toprağın, havan, suyun olsam,
Cemre gibi düşsem gönlüne, hiç ayrılmasam...
Güneşin olsam, ısıtsam,
Nisan yağmuru misali,
Aşk yağdırsam.

Kolumu beline dolasam,
Elini tutsam,
Sarsam seni, yüreğini rehin alsam,
Bırakmasam, kör düğüm olsam,
Bu heyecanı ömür boyu hep duysam,
Ruhumda, bedenimde,
Son nefesimde, seni yaşatsam,
Çok şey mi istemiş olurdu?

Düşünmeden sonumu,
Boyumdan büyük işlere kalkışıyorum,
Biliyorum, telafisi olmayan,
Bir suç işliyorum.
İlk vukuatım bu olacak,
Adım, hırsıza çıkacak,
Ne çıkar, isterse müebbet olsun cezam.

Baş gardiyandan birazdan haber gelecek,
Adım, infaz edilecekler listesinin,
Birinci sırasında okunacak.
Senden son bir isteğim var gülüm,
'Elinden olsun ölümüm!'
Bu aşkın günahını sen infaz et!
Sessiz bir elveda mı olacak son bakışın?
Sana son sözümü söyleyecektim,
Yine boğazıma bir şeyler dizildi.
'Beni merak etme sakın,
Lütfen, kendine çok iyi bak,'

Birazdan yanıma yaklaş olur mu?
Gözlerine son bir defa bakayım,
Hasretle, seni sınıksız kucaklayayım,
Elimde olsa, zamanı durdurmak isterdim de,
Kahrolası zamana yenildim,
Elimden bir şey gelmiyor, kendime de yenildim.

Giderken idam sehpasına,
Yine sende tutuklu kalacağım,
Ölümden asla korkmadım gülüm,

Acısı en fazla sinek konması, arı sokması...
Aşkın sefasını yaşayamadan gideceğim ya,
Seni bir bilinmezlikler içine emanet edeceğim ya,
Senden geriye, yine kalacak cefası.

Sayıllı dakikalar kaldı,
Az sonra, gözlerimi kapatacağım,
Tek tesellim budur,
Cennet bahçesinin gülleri arasında,
Birazdan yanında olacağım.
Dua et olur mu?
Senden başka kimim var?
Müebbet yedim kollarında,
Beni bırakma!
Yine sana ihtiyacım var.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
02 Nisan 2013-İsparta-Saat: 15:05

Vecdi Murat Soydan

Müslüm Gürses Öldü Mü Ölmedi Mi?

6 ŞUBAT 2013: Müslüm GÜRSES ÖLDÜ! ! !

Yok yok,, ÖLMEDİ.. yaşıyor,, yaşıyor mu? yaşamıyor mu? yaşıyormuş.. çok şükür,,

1 MART 2013: Müslüm GÜRSES ÖLDÜ! ! !

Yok yok,, ÖLMEDİ.. yaşıyor,, yaşıyor mu? yaşamıyor mu? yaşıyormuş.. çok şükür,,

PEKİ BU DURUMDAN KİMLER KAZANÇLI ÇIKTI?

1- SEVENLERİ,, HAYRANLARI,, AİLESİ. (Mutluluğu ve hüznü iç içe yaşıyorlar.)

2- PLAK ŞİRKETLERİ,,, (Gelsin paracıklar,,,)

3- TEDAVİ GÖRDÜĞÜ HASTANE (Reklamlarını beleşe getirdiler.)

4- REKLAM FİLMİNDE ROL ALDIĞI ÇAY REKLAMI (Çay satışları bayağı arttı.)

5- YAZILI VE GÖRSEL BASIN (Trajları arttı)

YARIN OLA Kİ,, GERÇEKTEN VEFAT ETTİĞİNDE, HANGİMİZ İNANACAĞIZ? BEN İNANMAM,,, ÇÜNKÜ SANATÇILAR ASLA ÖLMEZLER. ESERLERİYLE YAŞARLAR,,,

DUA ETSİNLER MÜSLÜM BABAYA,, HERKES KAZANDI :)

KISACA, REKLAMIN İYİSİ KÖTÜSÜ OLMAZ,,, SEN ÇOK YAŞA MÜSLÜM BABA,,,

Vecdi Murat Soydan

Nasıl Bulmak İstiyorsan Öyle Bırak- Makale

Nasıl bulmak istiyorsan öyle bırak! ' Bilirsiniz, tuvalet mevzuunda söylenmiş meşhur bir atasözümüzdür. Gittiğimiz her yerde gözümüze sokarcasına kocaman bir yazıyla yazmışlardır. Aslında şunu demek istemişlerdir yazarlar: "Hani bize zahmet olmasın sizin pisliklerinizi temizlemek... Usturuplu işeyin, sağa sola sıçratmayın,alın elinize fırçayı, sifonu da çekmeyi unutmayın."

Bir de ' Arızaladır, kullanmayınız.' yazısına rastlarsınız. Arızalı falan değildir, girin rahatça görün işinizi. Yol geçen hanına dönmesin diye bulunan pratik ama bana göre modası geçmiş inandırıcı olmayan bir yazıdır bu. Şu ana kadar, bu yazıdaki gibi gerçekten de arızalı olanına rastlamadım.Paşalar gibi girdim içeri, işedim, sifonu çektim, çıktım. Hem de buralarda işemesi daha rahat oluyor, arızalı diye hiç kimse uğramıyor, ne güzel, şahsıma mahsus tuvalet gibi...

Misafirlikte durum nasıldır peki? Hiç bir ev sahibi tabii ki ne yazılı ne de sözlü böyle bir uyarıda bulunmaz. ' Yasak hemşerim. Giremezsiniz. ' diyemez ama, misafir, tuvalete girip de,ortalığı kirletecek diye ödü kopar. Kendi pisliğimiz yetmezmiş gibi, bir de bu misafir çıktı başımıza diye düşünür.Hele yatılıysa bu misafir, eyvahlar olsun, bir de tuvalet sırası bekle işin yoksa. Hele bir de duş falan alacaksa, kim ister ki duş kabine girilmesini.Asil türk milleti yine de misafirperverdir, kıymetinizi bilin, uçakta kokpite girmek bile yasakken, siz adamların yatak odasına bile giriyorsunuz.Örneğin benim durumum, bakın anlatayım:

O kadar yol gitmişim, adresi bulana kadar kan ter içinde kalmışım, bir de yolda sıkışmam mı?

Adres... o da ayrı mevzuu. Adres elimde yazılı da, nedense bulamam evi bir türlü Sormadığım kişi kalmaz. Bilen de yanlış adresi tarif eder durur. ' Şimdi, şu caddeyi takip et, ışıklardan sağa dön, soldaki ilk sokağa sap, oralarda bir yerde olmalı. ' derler. Önce ışıkları ararım. Nerede ulan bu ışıklar? Sağa saparım, karıştı adres. Orada tekrar sorarım. Çok gitmişimdir, haydi olmadı, tekrar başa dön. Sanki labirente girmişim. Telefon açarım ev sahibine. ' Yahu bulamadım ben bu evi. '

' Neredesin Murat? '

Cevap veririm. ' Vallahi bir market var, yanında da bir kasap. '

Muhabet böyle devam eder. Sonunda, şükür kavuşturana.

Hoş geldin beş gittin faslı hemen bitse de kendimi tuvalete atsam. Şöyle bir diyalog her zaman yaşanır bende:

' Hoş geldin Murat. Çok mu aradın adresi? '

' Hoş bulduk, ya sonra öpüşürüz, affedersiniz de benim lavaboya gitmem lazım.' Ayıp olmasın diye, açıktan tuvalet demem de, lavabo derim.Evin içinde lavabo ararım. Onlar peşime takılırlar.Taa benle beraber tuvalete girecekler neredeyse.

Ezberledim artık: ' Yok, siz zahmet etmeyin, ben yolu bulurum.'

Sanki adres sorar gibi, nereden bulacağım yolu? Dalarım yanlışlıkla yatak odasına falan.Ev sahibi gördüyse kesin acayip mahcup olduk.Nerede yahu bu tuvalet? Bir kaç odayı da görmüş olurum böylece. Hatta yanlışlıkla mutfağa falan da girerim.Sonra banyoya dalarım. Bayağı bir oda geçerim yani. Oh be sonunda buldum. O da ne? Sürpriz... Al işte, asri tuvalet. Yok mu ulan bunun klasiği, eski modeli? Hani klozetin

üstüne çıkılmayacağını biliyorum, eşek değilim o kadar da, ben bu alafranga tuvaletlerde rahat edemem.Yani tuvaleti bulana kadar bayağı tutarım kendimi. Sonunda buldum. Ulan amma da sıkışmışım, fermuarı çekene kadar yarısı pantolonuma damladı. Neyse oldu. Suyun sesini açayım da, ayıp olmasın ele güne karşı.Hatta sifonu 2-3 kez çekerim. Belli olsun çektiğim diye.İnsanın kendi evi gibi olmuyor cancağızım.

O değil de aslında bulmak istediğimiz, nasıl bırakmışsak öyle bulabileceğimiz arkadaşlarımız, dostlarımız olmalı. Değişmişlerse biliniz ki, nedeni çoğu zaman bizleriz. Bir de, şu tuvalet temizliği alışkanlığını önce kendimiz edinelim, sonra da çocuklarımıza öğretilim. Pisuvara büyük çişini yapan kazık kadar adamlar var bu memlekette. Neyse, fazla derinlere inmeden konuyu sonlandırayım.

Sağlıcakla, sevgiyle kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29 Ekim 2015-İsparta- 12:57

Vecdi Murat Soydan

Nasıl Sevdim Bir Bilsen Nasıl Özledim Aşkım

Hüzünlü bir şarkının eksik notasıdır bu
İçimdeki sevginin en son noktasıdır bu
Sevdaya giden yolun, sapmaz rotasıdır bu
Nasıl sevdim bir bilsen, nasıl özledim aşkım

Tatlı, şirin bakışın ruhuma renk katardı
Eline diken batsa, sanki dünyam batardı
Kalbime bir dokunsan, seninle can atardı
Nasıl sevdim bir bilsen, nasıl özledim aşkım

Sevenler mesut olmaz, büyükler öyle diyor
Sevmek aşkın kanunu, kitaplar böyle diyor
Sevmek nasıl olurmuş, şeytan git söyle diyor
Nasıl sevdim bir bilsen, nasıl özledim aşkım

Geldi ayrılık vakti, yürek oldu kor kazan
Mevsimler bana küskün, gönlüme düştü hazan
Felek bize gülmedi, kimseye sormaz yazan
Nasıl sevdim bir bilsen, nasıl özledim aşkım

Umutların kaybolup, aşkın yittiği yerde
Bilmem neler söylenir, sözün bittiği yerde
Kavuşuruz belki de, ömrün bittiği yerde
Nasıl sevdim bir bilsen, nasıl özledim aşkım

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14 Ekim 2012-İsparta- Saat: 23.40

Vecdi Murat Soydan

Nasıl Yazar veya Şair Olunur?

Ünlü Rus yazar Tolstoy, "Çevremizde öyle şeyler vardır ki, onları olduğu gibi yazmak namus borcudur." der. Bir yazar objektif ve tarafsız olmalı, yazılarında akıcı ve güven verici bir üslup kullanmalıdır. Her şeyden önce doğruları yazmalı, okuyucularına saygılı ve kibar olmalıdır. Şairleri yazarlardan ayıran önemli özellik, şairlerin daha hassas, duygusal ve biraz da bencil oluşlarıdır. Bencil oluşları diyorum, çünkü hassas olduklarından dolayı kolayca kırılabilirler. Yaşadıklarını dizelere dökerlerken içinde buldukları durumu subjektif olarak şiirlerine yansıtırlar. Çünkü şiir yazmak, yazı yazmaktan farklıdır. Şiir yazmak duygu işidir. Şiir yazmak kolay gibi görünse de zor tarafları ve kuralları vardır. Nasıl ki bir ressam hayatı boyunca yüzlerce binlerce eser verdiği halde adı sanı duyulmamıştır. Bir başka ressam ise, yapmış olduğu bir tek resimden dolayı ünlü ressamlar arasındaki yerini almış olabilmektedir. Aynı durum şairler için de geçerlidir. Örneğin ünlü şair Yahya Kemal Beyatlı'nın gazete ve mecmualarda sadece ama sadece iki şiirinin yayımlandığını, aradan uzun yıllar geçmesine rağmen adından söz ettirip, yeni şiirlerinin beklendiğini ve yayınlanan iki şiirinden dolayı aranan ve özlenen bir şair olduğunu biliyor muydunuz? Yahya Kemal Beyatlı'yı yakından tanıyanlar onu birkaç ay görmediler mi şöyle sorarlarmış:

"Üstadım, tezgahta yeni bir şeyler var mı?"

Üstat çoğu zaman şöyle cevap verirmiş:

"Nerede! ... hep o bildikleriniz... Bir türlü bağlayamadım size en son okuduğumu. Bakın son beyti nasıl değiştirdim."

Sonra başlarmış şiirini okumaya. Ancak soruyu soranlar, şiirin önceki halini olduğu gibi ezberledikleri için, şiirin yeni hali onlara garip gelirmiş. Ve üstat bu durum karşısında:

"Vay canına! Galiba eski hali daha güzeldi. Dur bakalım. Biraz daha dursun tezgahta." dermiş.

Yahya Kemal Beyatlı, Rindlerin Ölümü isimli şiirinde geçen "serin" kelimesinin yerine "akşam" kelimesini getirip getirmemek hususunda yıllarca kararsız kalmış ve sonunda "serin" kelimesinde karar kılarak, şiirde geçen şu mısrayı yazmıştır:

"Ve serin serviler altında kalan kabrinde
Her seher bir gül açar, her gece bir bülbül öter."

Ünlü İtalyan ressam, heykeltıraş, mimar ve şair Michelangelo "Heykeli bir bayırdan aşağı yuvarla, ötesi berisi kırıldıktan sonra geriye kalan bize hala bir heyecan veriyorsa işte o heykelde iş var" der. Ünlü Fransız ressam Bornard ise "Bir resim ya bir defada yapılır, ya bin defada" der.

Usta şairler hep şu öğüdü verirler: "Şiir yazmak bir sanattır. Her akla geleni yazmak şiir değil, laf kalabalığıdır." Günümüzde de rastlıyoruz böylesi şairlere. Her akla geleni hiçbir elekten geçirmeden, olduğu gibi yazarak sözüm ona eserler vermektedirler. Bazı şairlerimiz ise oldukça mütevazı davranıp, şiir yazdıkları halde kendilerini şair olarak görmeyip, yazdıkları için "karalama" tabirini kullanmaktadırlar. Ben her iki düşünceyi de tasvip etmiyorum. Her olayda iyi veya kötü tabirini kullanıyorsak, şairler açısından da durum böyledir. Bilindiği üzere çirak olunmadan usta olunmaz. Zaman içinde şairler de olgun eserler verip, iyi birer şair olabilirler. "Bir işe başlamak bitirmenin yarısıdır" derler. Önce bir yerlerden başlayalım, inanalım kendimize ve bol bol okuyalım. Bilgi sahibi olalım. Bilgi sahibi olunmadan okuyucumuza ne vereceğiz ki?

Yazılan her yazı veya şiir dinlendirilmeli, süzgeçten geçirilmeli, yayımlanması için acele edilmemelidir. Nasıl ki her demlenen çay aynı tadı vermeyip, lezzeti aynı oranda değilse, her yazı veya şiir de aynı lezzeti veremez.

Eskiden yayınevi sahipleri her kapısını çalan yazar veya şairlerin eserlerini hemen basmazlarmış. Hatta bir çok ünlü yazar veya şair o dönemlerde yayınevi yetkililerince kibar bir dille geri çevrilirlermiş. Şimdi ise durum o kadar değişti ki, parayı bastıranlar kitap çıkartıyor ve maalesef yayınevleri işi ticarete dökmüşlerdir. Böylesi yayınevleri bence yayınevi değil tabiri caizse, " matbaa" dır. Ver parayı, çıkarsınlar kitabını.

İrlanda'lı ünlü yazar George Bernard Shaw'ın ünlü olmadan önce yazdığı beş romanla tam tamına 60 yayınevinden ret cevabı aldığını biliyor muydunuz?

John Kennedy Toole ise, başyapıt olarak gördüğü Alıklar Birliği isimli eserinin ardı ardına geri çevrilmesine tahammül edememiş ve 32 yaşında hayatına son vermiştir. Sonra ne mi olmuştur? Romanı, ölümünden 12 yıl sonra *Pulitzer Ödülüyle taçlandırılmıştır.

(*Pulitzer Ödülü New York şehrinde, Columbia Üniversitesi tarafından gazetecilik, edebiyat ve müzik gibi alanlarda verilen prestijli bir ödüldür. Amerikada en büyük ve prestijli ödül kabul edilen Pulitzer Ödülü, 19. yüzyılda Joseph Pulitzer adlı bir gazeteci tarafından kuruldu. İlk ödüllerin 4 Haziran 1917de verilmesine rağmen, artık Nisan ayında açıklanmaktadır.

Ödüller 21 kategoride verilmekte olup bunların 20 tanesinin değeri 10.000 dolar karşılığı nakit para ve bir sertifikadır. Kazananlar bağımsız bir kurul tarafından seçilmektedir.)

Fransız şair, yazar, devlet adamı Victor Hugo daha 14 yaşındayken Pariste bir editörün karşısına dikilir ve şiirlerini bastırmak istediğini söyler. Ancak editör kabul etmez. Victor Hugo bunun üzerine şu ibretlik cevabı verir: Hata ettiniz. Bu ilk şiirlerimi basacak olsaydınız, sonraki bütün eserlerimin yayın hakkını size verecektim.

Küçük Kadınlar kitabının yazarı Louse May Alcott'un romanda geçen Jo karakteri ise, ilk romanını büyük hayallerle yayınevine gönderir. Editör kitabı basmayı kabul eder ancak bir şartı vardır; işaretlediği yerler çıkartılacaktır. Jo kendini bebeğin beşiğe sığabilmesi için bacaklarının kesilmesinin gerektiği söylenen bir anne gibi hisseder.

Ünlü İngiliz yazar Agatha Christie, Çölde Kar adlı polisiye olmayan romanının başımı reddedilince hemen kaldırıp bir köşeye koymuştur. Agatha Christie, yazmış olduğu dedektif romanlarıyla ve Mary Westmacott takma adıyla yazmış olduğu aşk romanlarıyla ünlenmiştir.

Tüm bu bilgilerden sonra gelelim " Nasıl Yazar veya Şair Olunur? " sorusunun cevabını vermeye. Belki bana sitem edeceksiniz. Ancak gerçek şu ki, zorlamayla yazar veya şair olunmaz. Çünkü yüce Allah, bu hassas, bu duygulu bu ince ruhlu insanlara öyle bir güç ve yetenek vermiştir ki, yazar veya şair olmak bir yetenek meselesidir. Yılmadan, usanmadan, azimle ve inatla çok okumak, bilgi sahibi olmak gerekir. Siz yazmaya başladığınız, yola çıkmışsınız demektir. Bitirmek zaman alsa da, asla pes etmemek gerekir. İnanmak, objektif olmak, konuya yoğunlaşmak ve bol bol okumak gerekir.

"Kısa sürede kitabım basılsın, kitabı olmayan yazar veya şairlerden olmayayım."

diyorsanız, size bir ipucu vereyim: Paranızı cebinize koyunuz ve hemen kendinize bir yayınevi bulunuz. Paranın cazibesine kapılan yayınevi sahipleri, -pardon ben bunlara "matbaa" diyorum- kitabınızı hemen basacaklardır. Ama bu konuda dikkatli olunuz, çünkü elinizden parayı aldıktan sonra muhtemelen sizi bir süre oyalayacaklardır. Diyeceklerdir ki:

" Kitabınızın basımı için çalışmalarımız devam ediyor, bize güvenin gerisini merak etmeyin siz."

Maalesef gerçekler bunlar.Çevremden biliyorum. Dikkatli ve uyanık olunuz. Şan ve şöhret her zaman mutluluk getirmiyor. Yazar veya şair arkadaşlara tavsiyem şu olacak:

"Yazmaya devam ediniz ve asla pes etmeyiniz. Bir de, asla mütevazı olup da kendinizi yazar veya şairlerden saymamazlık etmeyiniz.O zaman adama sorarlar: " Madem bu kadar mütevazısınız, o halde bırakın yazmayı da gerçek yazar veya şairler okunsun."

Sağlıcakla kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN
15 Ocak 2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nasihat

Ey gönül....
Çok şey var söyleyecek,
Dünden kalan kırıntıları bir toplayabilsek.
Çok şey var anlatacak,
Yarına inat, bugün söylenecek...
Nerden geldik, nereye gidiyoruz,
Aslın nedir, suretin nerede kaldı..
Hani güvendiğin dağlar.... yine karlar mı yağdı.
Dostluklar, arkadaşlıklar yine dün de mi kaldı.
Sen neden bir başına kaldın böyle,
Yoksa söylemeyecek misin, moralin mi bozuldu.
Haydi anlat, dök içini rahatla, devam et,
Biraz oradan, biraz buradan iki laf et.
Yoksa kelimeler mi takıldı boğazına,
Neden susuyorsun, Allah aşkına anlatsana.
Yoksa, bağrın mı yandı... konuşsana!
Gözlerin yalan söylemiyor... Bakışlarından belli.
Seni de bir yakıp giden olmuş besbelli.
Fazla düşünme, geçmişini sil at,
Yoksa kalmaz sende ne nefes, ne takat.
Dinle beni gönül,
Aslında sana söyleyecek sözüm çoktur.
Unut O' nu... Unutmak en kestirme yoldur.
Şeni üzmem istemem ama, başka çözüm de yoktur.
Önemli olan, bedendeki sağlam kafa sağlam vücuttur.
Gönül dediğin, farz etki, çok odalı bir handır
Başka kiracı alma, gönlünü hiç kimseye satma.
Ve de.. Bedavaya hiç satılma...
Yaşa bir başına, bulmazsın o zaman dert ve tasa.
Kalbinin sesini dinle ve huzur içinde kal, paşa paşa..
Düşmeyesin sakın ha, bundan böyle bir ateşe...
Yanmayasın sen de gündüz gece...
Bu öğütlerim gönlüne küpe olsun..
Kal sağlıcakla, bu da sana iyi bir ders olsun.

Vecdi Murat Soydan

Nasihat 2

Gözlerinin karasıydı karalanan
Sen ak ve pak,
İçin dışın bir.
Yüreğın pamuk misali yumuşak.
Senin kitabında " sevgi" tükenmiş,
Kalmamış sende de son eseri.
Oysa benim son eserim,
Şana yazdığım,
İşte bu şiirim.

Yüreğın kanamakta binbir yerinden
O kan damlasını ben sezdim,
Ben bildim..
Saklama
Senin bir derdin var.
Yoksa geceleri yalnız,
Gündüzleri şen şakrak olur mu insan.

Pusulayı sen mi şaşırdın
Yoksa kendi kendine mi bozuldu,
Yoksa ağlanacak yerde gülmezdin böyle.
Her şeyi sorun ettin,
Her şeyi kafaya taktın
Tomurcuk güldün, bak bir çırpıda soldun

Beni iyi dinle,
Kulağına küpe olsun bu öğüdüm.
Arkadaşlarını iyi seç, iyi bak kendine.
Beni kötü bilirsın
Ama..
Etrafına bir bak,
Her iyi, biraz kötüdür, biraz deli.
Her kötü ise ilelebet hep kötü.

22/07/2005, Mihalıççık, ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Nazlı Gülüm

Kendime çok sordum da çıkartamadım,
Aklımda, kurşun gibi yakıcı bakışı kaldı,
Çok uzun zaman oldu, adını bile hatırlayamadım,
Şendeledim, düştüm yere, doğrulamadım.

Nazlı gülümdü, bir içim su gibiydi,
Sineme can oldu, bir ömürdü,
Kirazdı dudağı, baldı gülüşü,
Cihana gelmedi, öyle güzeli.
Kahve rengi gözleri vardı,
Sırmaydı saçı, beyazdı teni,
Sanırlardı cennetten bir peri.

Her aklıma gelişinde, içmeden sarhoş olurum,
Ben benden giderim, bir hoş olurum,
'İçmiş' desinler, 'ayyaş' desinler,
'Kafayı yemiş, manyak!' desinler,
Umurumda mı dünya, ne derlerse desinler.

Ömrümün gülü,
Nazlı gülüm.
Şimdi nerededir?
Nasıldır?
Ne yapıyordur?
Gülen gözleri yine sevgi dolu mudur?
Teni yine beyaz, elleri yine pamuk mudur?
Kim bilir, belki de bir annedir,
Yoksa, bir vefasız elinde gün mü sayıyordur?

Düşünmesi bile ne kadar acı,
Bağırma, şimdi şu saniye, bir bıçak saplandı,
Düşünürken işte şimdi öldüm,
Nerdeyim?
Burası neresi?
Sorgu melekleri kapımda,
Sağımda solumda, bir dolu huri,
Bana nazlı gülümü verin,
Cennet bahçeleri sizlerin olsun!

Güneş gibi, yanarım, sönerim,
Deli divane oldum, kendi çapımda dönerim,
Haz almam, sevinç duymam,
Yemem, içmem,
Gülmem, oynamam,
Mutluluk kelimelerde kalsın,
Onsuz cehennemdir her yerim.
Teksin, birsin Allah'ım.
Haşa!
Ama, tektir, birdir benim de Nazlı'm.
Sen yazarsın, sen bozarsın.
Sana sorulur mu soru?
Ne haddime?

Bir arz'ım var,
Nazlı gülümü her türlü kötülükten koru!
Ömrümden al, ömrüne kat,
Bereketli kıl, gül yüzü gülsün,
Mutlu olacaksa, razıyım, benden uzakta olsun.
Sevilmedi hiç kimse, O'nun sevildiği kadar.

O her daim tomurcuk, taze bir gül, yeri müstesna,
Aklıma geldikçe tatlı sözleri, gülen gözleri,
Bir ay doğar yeryüzüne,
Işık saçar yıldızlar, parıldar geceleri.
Allah'ım,
Hamd ve şükürlerim sanadır,
Ellerimi açtım, yardım dilerim,
Bir tek sen bil isterim,
Nazlı gülüm, benim canım,
Senden sonra tek sevdiğim,
Çok sevdim, hep sevdim,
Yine de severim,
Hem vallahi, hem billahi.
Yalanım varsa,
Gücü yetensin,
Ya beni çarp,
Ya ekmek çarpsın.
Ya kalbimi çıkart,
Yüreğimden al sevgisini,
Boynum taşların altında kalsın!
Nazlı gülüm, ruh eşim,
Bende kalan tek ölümsüzlük!
Ondan sonrası hükümsüzdür!
Ölümsüzlük şerbetini yüreğim içti.

Ey güzel Allah'ım,
Görensın, bilensın, dileyensın,
'Ol ' dersen, olmazlar 'olur.'
Ettiğim dualarımı,
Lütfen kabul buyur!
Sana eş tutmak ne haddime,
Kimseler acımasın bana,
Bir tek sen acı halime.
Nazlı gülüm her aklıma geldiğinde,
Hafızam durur, elim kolum bağlanır,
Olamam, ben adam olamam,
Adım yerin dibine batsın!

Yarın kesilmeyecek mi nefesim?
Kurtlar, kuşlar, böcekler yemeyecek mi?
Toprak olmayacak mı bedenim?
Ne olacaksa olsun!
Kabulümdür!
Yeter ki Nazlı gülüm hep sevinisin,
Mutlu olsun, huzur bulsun.

Yüreginde güller açsın,
Gül Muhammed'e komşu olsun.
Sevgisi, hep bende kalsın,
Adı hep bende yaşasın.
Yalanım varsa,
Bedenim, köpeklere kalsın.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
20/06/2013- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nazım

Nazlı nazlı baktın, kalbimi yaktın,
Tatlı gülüşünle, içime aktın,
Seninle anlamlı, yeryüzü bir hoş,
Gönlüm seni sevdi, sıcacık baktın.

Yerin doldurulmaz, alemde teksin,
Allah'ım sevgini kalbime eksin,
Sanki bir içim su, ekmek gibisin,
Koklanan bir çiçek, huri, meleksin.

Huzur veriyorsun, canıma cansın,
Devamlı bana bak, gözlerim kansın,
Güneş senle doğsun, sende batmasın,
Yağmur sana doysun, gönlüm yıkansın.

Laleler, sümbüller, yanında donuk,
Cihana sığmazsın, ay, güneş sönük,
Seninle çok güzel kırdaki çiçekler,
Kuşlar bile aşık, bülbüller yanık.

Al beni soluna, orda durayım,
Lal olmuş sesini, bir ben duyayım,
Sevinçten de olsa, ağlama gülüm,
Söylesene sana nasıl kıyayım.

Hep tatlı tatlı bak, güldür yüzümü,
Seninleyim her an, arama izimi,
İçim nasıl yanar, bilme sen aşkı,
Saklarım, göstermem, gönül sızımı.

Cennetin adıdır, gülen gözlerin,
Kuşun kanadında, sevgi izlerin,
Kaymaklı, lokumlu, ballı, şerbetli,
Tadına doyulmaz, tatlı sözlerin.

Beyaz güller açsın, tarlada, bağda,
Yankılansın sesim, ovada dağda,
Bir de sen duy beni, gönül dilinde,
Gel bana sevdiğim, kar gibi yağ da.

Ölesiye sevmek, tek muradımdır,
Gönül seninleyken, zehir tadımdır,
Sevileni sevmek, ne güzel şeydir,
Sevginin ilk yolu, aşka adımdır.

Ver bana gönlünü, aşkla dolayım,
Boynuna astığın kolyen olayım,
Kalayım sinende, kimse görmesin,
Senden var olayım, ayrılmayayım.

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17 Şubat 2013-Saat: 23.50-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nerdeyim?

Nerdeyim?
Hangi dönemecindeyim yolun...
Yitik göklerin, bitik denizlerinde mi?
Mecnun'dan kalma ıssız çöllerinde mi?
Bir varmışım, bir yokmuşum...
Kim tutuşturdu, bu yanan çirayı?
Çala kalem gerçekler içinde, düş kırıklıkları...
Katrana bulanık hayaller içinde, kirli oyunlar...
Kül rengi deniz, kasvetli gökyüzü...
Alacakaranlıkta martıların çığlıkları...
Soyunuk boşlukta raks eden kara bulutlar...
Uzun gecelerde uyuz köpek sesleri...
Yırtılır, gecenin loş sessizliği...
Geceden, sehere çıkılan dik yokuşta,
Kanımın içinde taşınır bir tabut.
Sağımda, solumda, geçmişimde...
Sanki durmuş zaman...
Kılıcını kuşanmış, fırsat kollamakta Azrail...
Yıkmaq için gök kubbeyi,
Ah! bir uzansa kolum...

Vecdi Murat SOYDAN
06/09/2008, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nereden Aklıma Düştün?

Aylardan ramazan,
Ağzım kapalı,
Gönlüm açık,
Sık sık karnım acıksa da,
Resimlerine her baktığımda,
Doyarım.

Hava sıcak,
Yer yer bulutlar var,
Yağmurlar yağmasa da,
Kuşlar için diye,
Kapının önüne su tası koyarım.
O zaman anlarım ki,
Duygularım ölmemiş,
Demek ki, insanım,
Benim de bir canım var.

Millette sabır kalmamış,
Karşığı evden bir kadın,
Çocuğuna kızıyor,
Pazarda adam, karısına bağıyor,
Şu domatesin rengi güzel,
Alalım diyor adam.
Hayır! diyor karısı.
Bir kaşık suda fırtına kopuyor.

Pide kuyruğunda beklemesi de ölüm!
Fırın, fırın değil, sanki cehennem.
Ben de pideyi erken alırım,
Çekmem bu eziyeti.
Geçmiyor saatler,
Kuruyor boğazlar,
Hele o son dakikalar yok mu,
İşkence halini alıyor,
Midem kazınıyor,
Dudağım kuruyor,
Şeytan diyor ki,
Unut oruç olduğunu,
Kana kana su iç!

En nihayet geçiyor saatler,
Son dakikalarda saniyeler bile sayılı,
Hakemin bitiş düdüğü bekleniyor sanki,
Ömür de sayılıymış, nefes de sayılıymış,
Ciddi ciddi düşününce, zamanla anlıyor insan.

Dışarıdan sokak köpeklerinin sesi duyuluyor,
Kedi sesleri de nerden çıktı?
Kedi köpek kavgası mı var acep?
Kulaklar pür dikkat,
Sinek uça vızıltısı duyulacak,
Birazdan hoca ezan okuyacak,

Oku artık hoca!
Canımıza okunmuş zaten,
Başla! haydi başla!
Başla da, sabrımızı taşıma!
Nihayet okunuyor ezan.
Bir telaştır alıyor beni,
Ulan hangisinden başlasam,
Önce kana kana suyu bir içeyim,
Sonra bakarız diğerlerine.

Şurada hurma vardı?
Nereye gitmiş.
Verin çocuklar tuzu,
Nerde salatanın limonu?
Ekmek mi yesem, pide mi?
Yoğurttan cacık mı yapsam,
Ayran mı?
Karpuz yiyeyim en iyisi,
O da şişkinlik yapıyor.
Ulan kararsızlık ne kötü.
Aç kurtlara büründüm sanki,
Çekilin önümden, hepinizi de yerim!

Çorba da çok sıcak,
İçine çokça acı biber katarım,
Yoğurttan bol köpüklü ayran yaparım,
Buz gibi iyi gider, kana kana içerim.
Bir sıcak, bir soğuk,
Olan mideme olur,
Sonra da deli gibi susarım.

Ocakta, bir demlik çayım hazırdır,
Yakarım bir sigara,
Bir sigara daha.
Oh ulan, keyif bu işte!
Dertler, dertler üstüne.
Çakarım hepsinin üzerine.
Efkar dağıtır, bardak bardak içerim,
Haydi kendi kendimin şerefine!
Her gece bakarım keyfime.
Sonra, kaldığım yerden devam ederim.

Sahi nerde kalmıştım?
Hafızamı zorladım da,
Hatırlayamadım.
Başa aldım senli günleri,
Şimdi hatırladım,
Ah ulan deli aklım,
Yine unuttum,
Sahi,neydi gözlerinin rengi?

Sahura kadar uyuyamam,

Askerin nöbet beklediği gibi,
Sabırla beklerim.
Beklerken düşünürüm,
Gün ağarırken,
Aynaya takılır gözlerim,
Saçımdan da bir tel ağarmıştır.
Yüküm ağır olsa gerek,
Sırtımdan taşar.

Ekmek, aş aramam,
Bir tek susuzluğa yenilirim,
Hayır!
Eksik söyledim,
Bir de yokluğuna.
Ne vakit seni düşünsem,
Kavrulur, yanarım,
Tuttuğum oruç da kefaret olmaz günahlarıma,
İçim bir türlü serinlemez.
Buz gibi su olsa şimdi,
Kana kana bir içsem,
Hep içsem,
Serinleşem.
Susuzluğum geçer mi ki?
Sanmam.

Bıraksalar dağıtırım ortalığı da,
Aylardan ramazan,
Tövbe, haşa!
Durduk yerde, hiç yoktan,
Günahkar olmak da var.
Nereden aklıma düştün?
Haydi git!
Yaklaşma bana.
Bulaşma,
Benim kırım bana yeter,
Sen temiz kal düşlerimde,
Allah belamı zaten vermiş.
Bir de sen bela olma başıma.

Haydi git!
Şimdi git!
Benden git!
Düş düşlerimden,
Yakamdan düş.
Başka kapıya git!
Allah versin!
Benden git de,
Nasıl gidersen git!
Arkana bakmadan git!
Git!
Git!
Yalvarırım git!

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14 Temmuz 2013-Saat: 16.30- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nerelerdesin?

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img529.imageshack.us/img529/8802/sevgi002gu1ag9.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>NERELERDESİN?
</marquee></marquee>

Bana şiiir yazdıran güzel kadın,
Bir dua gibi, dilimdedir adın.
Özünde duruyor, eksilmez tadın
Beni çok ağlattın, nerelerdesin?

Gelirsen, güller dererim yoluna,
Şararım bedenimi de ruhuna,
İste canımı, kurbandır uğruna.
Beni çok inlettin, nerelerdesin?

Seversen, kalbimi açarım sana.
Şansım olmadı benim aşktan yana,
Son bir şans ver ne olur, acı bana.
Beni çok beklettin nerelerdesin?

Muhip Erdener SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Nerelisin?

Yıllardır bu sözü duyarım. Otobüste, trende, çarşıda, pazarda, sokakta, iş yerinde, düğünde, bayramda, cenazede, piknikte, her yerde sorarlar bana. 'Nerelisin?' Öndan sonra da 'Ne iş yaparsın?' sorusu gelir. Aklım erdiğinden beri bu sorularla karşılaşırım. Ben çocukken de şöyle sorarlardı. 'Sen kimin oğlusun, baban ne iş yapar?' Hatta sık sık 'büyüyünce ne olacaksın?' derlerdi. Bu soruyu kendime de çok sordum. Gerçekten de büyüünce ne olacaktım? Bir çok meslek vardı ama ben bir türlü ne olacağımı bilemiyordum. Klasik cevaplar vardı da, ben hiçbir zaman bu klasik cevapları vermezdim. Ulan ya olamazsam? Yalancı çıkarsam? Hiç kimseye de cevap vermiyordum. Ama işi garantiye aldıktan sonra, 'Asker olacağım.' demeye başladım. Aklım ermeye başlamıştı ya, her çocuk da büyüünce askere gidiyordu. Ben de 'asker' olacaktım. 'Asker olacağım, düşmanları öldüreceğim.' demeye başladım. Oyuncak silahım bile vardı. 'Aferim, büyü, çakı gibi asker ol.' derlerdi. Bir de baktım, birden bire ne çabuk da büyümüşüm. Ama büyüünce iş değişti. Nefret eder hale geldim bu sorulardan. 'Büyüyünce ne olacaksın? Baban ne iş yapar?' sorularının yerini 'Nerelisin? Ne iş yaparsın?' soruları aldı. Adamlara da denmiyor ki, 'Ulan ne iş yaparsam yaparım, nereliysem nereliyim? Sana ne?'

Kaba bir hesapla son 30 yıl içinde ortalama olarak her hafta en az bir kişi bu soruyu bana sormuş olsa, hesap ortada. En az 18.720 kez bu soru şahsıma sorulmuş. Olur olmaz yerlerde sorulduğunda, suratım asılıyor, keyfim kaçıyor. Geçen gün doktorla görüşmek için hastanenin bekleme salonunda otururken, yanımdaki yaşlı bir bey amca 'geçmiş olsun' dileklerini iletikten sonra, 'Hayırdır, hasta kim? Sıkıntı nedir?' dedi. Böyle de çok meraklı bir milletiz işte. Kendisine, büyük oğlumun rahatsızlığından dolayı, doktorla konuşmak için beklediğimizi sakın bir şekilde söyledim. Ardından 'Nerelisin?' sorusu geldi. Sanki kan beynime sıçradı. Deli olduğum, hiç cevap vermek istemediğim bir sorudur bu. 'Amca, nereliysem nereliyim. Ispartalı da olabilirim, Ankara'lı da olabilirim, başka bir yerden de olabilirim. Nereli olmam çok mu önemli? İnsanız sonuçta. Türkiye'liyim.' dedim. Adamcağız, bu soruyu sorduğuna soracağına pişman oldu. Neden meraklıyız bu kadar. Sıkıntımız erkek üreme organında olsa, herife nasıl derim, bendeki sorun şeyimde.' diye. Hasta olmasa insan, ne işi olur ki hastanede. Sonra orası kahvehane değil. Tren garı hiç değil. Tren garı dedim de, orda da çok soruyorlar. Ulan iyi ki, bir selam verdik millete. Hemen soruyorlar. 'Nerelisin?' 'Elinin körüyüm. Sana ne arkadaş? 'diyesim geliyor. İnsanlara hiçbir zaman 'Nerelisin?' sorusunu sormam. Yunanistan'da da doğsa, oralı da olsa sormam. İnsandır çünkü. Sanki bu soruyu sorunca, ayrımcılık hissiyatına kapılıyorum. Şimdi bu sorunun cevabı da o kadar zor ki. Aslen İstanbul, Üsküdar'lıyız. Ama İstanbul'u bilmem. Ankara'da doğdum büyüdüm. Yıllar önce de, Ankara'dan ayrıldım, Eskişehir'in ilçelerinde görev yaptım. Şimdi ise Isparta'dayım.

Ne demiş büyükler: 'Doğduğun yer değil, doyduğun yer.' Beynelmillel olduk resmen. O kadar yer dolaştık ki eşimle birlikte. Garibim, kendi memleketini unuttu benimle memleket memleket gezmekten. Bir de sormazlar mı, 'Eşin nereli?' diye. Ulan öldürür müsün, sabaha mı bırakırsın? 'Yahu kardeşim, sana ne eşimin nereli olduğundan? Türkçe konuşuyor muyuz? Konuşuyoruz. Türk müyüz? Türk'üz. Eeee,, mesele ne? Yani Trakyalı olsa ne yazar, Ardahan'lı olsa ne yazar? İnsanız sonuçta. En çok da çocukların kafası karışıyor. İki oğlum da Eskişehir'de doğdu. Ama 'Ankara'lılar.' Kız kardeşime şordukları zaman, İstanbul ile nüfus kütüğümüz dışında bir bağımız olmadığı halde, 'İstanbul'luyum.' der. Eşim aslen Çankırı'lı. Ama Ankara'da büyümüş. Annem Ankara'nın başka bir ilçesinden. Bizim ailede herkes farklı yerlerden anlayacağınız. Yaşımı sorun, işimi sorun, ama bana lütfen hiç kimse nereli olduğumu sormasın. Kırarım, dökerim. Kendi kendime sayarım, söverim, huyum batsın.

Vecdi Murat SOYDAN
30 Haziran 2013- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nevruz

Nevruz, Farsça "Yeni Gün" anlamına gelir. Baharın gelişini, tabiatın uyanışını simgeleyen Nevruz, her yıl 21 Mart'ta kutlanır. Türk dünyasının tamamında ve Türk dünyasına komşu olan coğrafyalarda kutlanan Nevruz, eski takvimlere göre yılın ve baharın ilk günüdür. Nevruz; Türk insanını birbirine kenetleyen, bağlayan, Ergenekon'dan demir dağları eriterek dirilen atalarının ruhlarıyla yanan bir ateştir. Bu ateş, hiç sönmeden binlerce yıl yandı ve gelecekte de kıvılcımlarından binlerce gönlü tutuşturarak 'ortak kültür ocağı'nda binlerce ruhu ısıtacaktır. Yeni takvime göre ise gece ve gündüzün eşit olduğu martın yirmi birine rastlamaktadır. Nevruz, Türkler'in ilk millî bayramıdır. Çin kaynaklarında; Hunlar'ın milattan yüzlerce yıl önce 21 Mart'ta hazırladıkları yemeklerle kırlara çıktıkları, bahar şenlikleri yaptıkları görülmektedir. Uygurlar'ın Nevruz kutlamalarını tasvir ettikleri tabloları bulunmaktadır. Osmanlılar'ın ise "Sultan-ı Nevruz" adı altında bizzat padişahın katılımıyla törenler yaptıkları bilinmektedir.

Nevruz, Türklerden ve İranlılardan Araplara da geçip islami inanç motifleriyle zenginleşti. İslamiyet'le birlikte Allah'ın dünyayı, Hz. Adem'i Nevruz günü yarattığına inanılmaya başlandı. Zamanla Hz. Nuh'un tufandan sonra karaya ilk bastığı gün, Hz. Yusuf'un kuyudan, Hz. Yunus'un ise balığın karnından kurtulduğu gün, Hz. Ademle Havva'nın Arafat'ta buluştukları gün inançları da Müslümanlar arasında yaygınlaşmıştır. Alevi -Bektaşî kültüründeki Hz. Ali'nin doğduğu gün, Hz. Hüseyin'in doğduğu gün, Hz. Ali'nin Hz. Fatma ile evlendiği gün, Hz. Ali'nin halife olduğu gün, inançları da Nevruz'u daha kutsal bir gün durumuna getirdi. Türkiye 'de Nevruz, "Sultan Nevruz, Navruz, Mart Dokuzu" gibi adlarla bir bayram halinde kutlanmaya başlandı.

Coğrafya, tabiat şartları, insan meşguliyetleri takvimlerin oluşmasında birinci derece önemli unsurlardır. Türkler genellikle orta iklim kuşağı veya ılıman iklim kuşağı (30°-60° enlemler arasında) adı verilen bir coğrafyada yaşayan, yirminci yüzyılın başlarına kadar genellikle tarım ve hayvancılıkla geçinen bir millettir. Takvimleri de bu coğrafya, tabiat şartları ve meşguliyetlerinden doğmuş ve gelişmiştir. Doğal olarak Nevruz, bütün Türk devlet ve topluluklarında bilinmektedir. Bir başka ifade ile Nevruz'u tanımayan, yaşatmayan, uygulaması bulunmayan herhangi bir Türk devleti veya topluluğu yoktur. Bu yönüyle Nevruz; birlik, beraberlik ve barışı ifade etmektedir. Diğer Türk devletleri ve topluluklarında ise şu isimler altında kutlanmaktadır: Altay Türkleri: Çılgayak Bayramı; Azerbaycan: Novruz, Ergenekon Bayramı, Bozkurt Bayramı, Ölüler Bayramı; Başkurt Türkleri: Ekin Bayramı, Doğu Türkistan: Yeni Gün, Baş Bahar, Gagavuzlar: İlkyaz; Karaçay-Malkar Türkleri: Gollü, Gutan, Saban Toy, Tegri Toy; Kazakistan Türkleri: Navruz, Nevruz Bayramı, Nevruz Köce, Ulus Günü; Kazan Türkleri ve Karapapaklar/Terekemeler: Ergenekon Bayramı; Kırgızistan Türkleri: Noruz; Kumuk Türkleri: Yazbaş; Nogay Türkleri: Navruz, Saban Toy; Özbekistan Türkleri: Nevroz; Tatarlar: Nevruz; Türkmenler: Teze Yıl; Uygur Türkleri: Yeni Gün adlarıyla bu güne özel bir önem vermektedirler.

Nevruz ülkemizde Yılsırtı, Mart Dokuzu, Mart Bozumu, Sultan Nevruz, Gün Dönümü, Yeni Gün isimleriyle de bilinmektedir. Nevruz'un Türk tarihinde ve kültüründe köklü bir geçmişi bulunmaktadır. Türklerin Ergenekon'dan çıkış gününün yirmi bir marta rastladığı kabul edilmektedir. On İki Hayvanlı Türk Takviminde yıl başı da aynı güne rastlamaktadır. Oğuz Kağan'ın bu günü kutsal saydığını ve bayram gibi törenlerle karşıladığı bilinmektedir. Türklerin Nevruz kutlamaları Eski Uygur Dönemi resimlerine de konu olmuştur. Selçuklu Sultanı Sultan Celaledin Melikşah, devrin uzay bilimcilerini Selçukluların başkenti İsfahan'da toplamış, kendi adıyla anılan Celali Takvimi'ni yaptırmıştır. Şemsi Takvim adıyla İran ve Afganistan'da kullanılan bu takvime göre yılbaşı yirmi bir marttır. Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan, Nevruz gününü yılbaşı kabul etmiş, vergileri buna göre düzenlemiştir. Sultan kelimesinin

Nevruzla birlikte kullanılması, padişahların halkla birlikte Nevruz kutlamalarına katılmasıyla ilgilidir. Ertugrul Gazi Törenleri, II. Abdülhamid zamanına kadar (eski takvime göre) mart dokuzu yani Nevruz günü yapılmaktaydı.

Selçuklulardan sonra Osmanlılar da Nevruz kutlamalarına çok önem verdiler. Bu dönemde pek çok Nevruziyye denilen şiirler yazıldı. Nevruziyyeler Nevruz günü önemli kişilere sunulur ve armağanlar alınırdı. Ayrıca, padişaha ve devlet büyüklerine "Nevruziye Pişkeşi" adı altında armağanlar sunulurdu. Manisa'da 22 Mart günü, "Nevruz bayramı" kutlanır ve mesir macunu denilen, şifalı olduğuna inanılan şekerleme dağıtılırdı. Günümüzde bu gelenek daha ileri bir tarihe (nisan ayına) alınarak yaşatılıyor. Mesir macununun asıl adı da Nevruziyye'dir. İlkbaharda karın altından boyunlarını uzatan "Kardelen" çiçeklerine ve mor renkli bir bahar çiçeğine de Nevruz adı verilmiştir. Klasik Türk müziğimizde Nevruz adında bir de makam vardır.

İstiklal Savaşı'nın karanlık günlerinde yüce Atatürk, milletimizi birlik beraberlik içinde tutmak, halkın moralini yükseltmek için sık sık at yarışları, güreş, müsamere gibi etkinlikler düzenliyor, dini bayram günlerinden, Nevruz gibi kutlamalardan yararlanıyordu. 23 Nisan 1920 tarihinde TBMM açıldıktan sonra ilk Nevruz 21 Mart

1921 tarihinde kutlandı. II. İnönü Muharebeleri öncesinde bu kutlama şenlikleri çok sönük geçti. Çünkü, Bursa-Bilecik yöresinden Yunan birliklerinin taarruza geçtikleri haberleri Ankara'ya ulaşmaktaydı. 1. İnönü Zaferi kazanılmıştı ama henüz güçlü bir ordumuz yoktu.

İstiklal Savaşı sırasında Ankara'da en görkemli Nevruz kutlaması Büyük Taarruz'a hazırlık yapıldığı günlerde 22 Mart 1922 tarihinde yapıldı. O gün, Taşhan Meydanı (Hakimiyet-i Milliyye Meydanı) 'nda öğrencilerin katıldığı bir geçit töreni düzenlendi. Ayrıca, günümüzde Meteoroloji Genel Müdürlüğü binası olarak hizmet gören binanın, dönemin Genelkurmay Başkanlığı binasının bulunduğu tepenin altındaki düzlükte öğrenciler toplanarak halkın huzurunda spor gösterileri yaptılar, şiirler okudular. Gösterileri izleyen Ahmet Emin Yalman, Ankara'daki Nevruz kutlamalarını şu cümlelerle anlatmaktadır:

"Ankaralılar, geleneksel Nevruz şenliklerine her yıl büyük coşku ile katılır, 'baharın gelişini sevinçle karşılardı. Geçen yıl İnönü Muharebeleri nedeniyle Nevruz şenlikleri sönük geçmişti. 1922 şenliklerinin daha canlı olması için bütün okullar haftalar öncesinden hazırlığa başladılar. Nevruz şenlikleri, Ziraat Mektebi'nin, yani Genelkurmay Başkanlığı'nın bulunduğu küçük tepenin altındaki çayırık alanda yapıldı. Hava güneşlikti. Ankaralılar, çayırın çevresini doldurmuşlardı. Mustafa Kemal Paşa, Ankara'daki Sovyet Rusya, Azerbaycan, Afganistan ve Buhara elçileriyle birlikte büyük bir çadırdan gösterileri izledi. Gösteriler, öğrencilerin heyecanlı konuşmaları ve yurtseverlik şiirleri okumalarıyla başladı. Ankara Sultani (Lise) ve Darülmuallimin (Erkek Öğretmen Okulu) Mektepleri öğrencileri spor gösterileri yaptılar."

Nevruz kutlamaları dolayısıyla 24 Mart 1921 tarihinde Mustafa Kemal Paşa'ya şöyle bir telgraf da gönderilmişti:

"Cenubi Kafkasya komiseri, Azerbaycan Serbest Harbiye Mektebi talebeleri, iki bölüklü Süvari askerleri ve Şoşa Muhafız Taburu askerleri, Türk milletinin büyük Nevruz bayramını tebrik ediyor ve biz ümit ediyoruz ki Azerbaycan İnkılap Ordusu, kahraman türk ordusu ile beraber Garp emperyalizmi tazyikinde bulunan Şark milletlerini yakında kurtarırlar. Yaşasın Şark inkılap başları Mustafa Kemal!

Neriman Nerimanof
Azerbaycan Hükümet Başkanı"

Divan şiirinde tabiat oldukça önemli bir yer tutar. Bahar ise en çok rağbet edilen mevsimdir. Baharı konu edinen şiirler, sadece baharın getirdiği coşkunluğu, canlılığı anlatmakla kalmaz; gelenek ve göreneklerden, askeri yapıya kadar pek çok

alana ayna tutar. Diğer taraftan bu şiirler tabiatın insan psikolojisi üzerindeki etkilerini de yansıtan dikkat çekici örneklerdir. Bu kapsamda, Nevruz Divan edebiyatında da işlenmiş, şairler tarafından gazel ve kaside tarzında Nevruzîyeler yazılmış, devrin hükümdarlarına ve devlet adamlarına sunulmuştur.

Halk şairlerinin Nevruz'u anlatan Nevruzîyeleri ise konuya halkın bakışını yansıtmaktadır. Bunlar içerisinde halk şairi Zaralı Ozan Ali Nebi (Zara Akören köyü 1725-1810) 'nin Nevruz Semahı, Nevruzİa ilgili pek çok konuyu 18. yüzyılda gözler önüne sermesi ilgi çekicidir:

Bu gün dağlar yeşillendi
Sultan Nevruz safa geldin
Cümle kuşlar hep dillendi
Sutan Nevruz safa geldin
Bu gün bahar eyyamıdır
Nevruz Türk'ün bayramıdır
Gönülerin sultanıdır
Sultan Nevruz saja geldin
Allah deyü öten kuşlar
Dua eyler dağlar taşlar
Yeşillendi hep ağaçlar
Sultan Nevruz safa geldin

Geçti şita (kış) döndük yaza
Ali Nebi'm vurur saza
Kızanlar düştü alaza (alev)
Sultan Nevruz safa geldin

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra bağımsızlığına kavuşan Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkmenistan Cumhuriyetleri'nde 21 Mart 1991'den itibaren Nevruz resmi bayram ilan edilmiş ve bayram kutlamaları devlet töreni durumuna getirilmiştir.

Nevruz kutlama ve uygulamaları Türk dünyasında genel olarak ortaklık arz etmektedir. Ateş kültü, su kültü ve atalar kültü temel inanışlardır. Sabahleyin ilk iş olarak ateş yakmak, dışarıda yakılan ateşin üzerinden atlamak gibi uygulamalar ateş kültü ile ilgilidir. Nevruz günü ikinci uygulama olarak çeşmeden su alınıp yola ve eve serpilmesi, geri kalan suyun ev halkınca içilmesi; ırmak, göl ve akarsuların kenarında törenler yapılması, su üzerinden atlanması ise su kültürünü yansıtmaktadır. Atalar kültü çerçevesinde bu günde eve uğurlu sayılan yaşlı bir kişi davet edilmekte, büyüklere ziyarete gidilmektedir. Mezarlıkta kutlamalar yapıp atalar anılmaktadır. Birkaç gün önce evlerin temizlenmesi, özel yemeklerin hazırlanması, yeni elbiseler alınması; Nevruz günü törenler çerçevesinde yapılan yarışmalar ve sportif karşılaşmalar, halk oyunları ve geleneksel seyirlik oyunlarının oynanması yine Türk dünyasının ortak uygulamalarıdır.

Cumhuriyet ilan edildikten sonra 1991 yılına değin Nevruz kutlamaları kendi doğal gelenekleri içinde, insan ve doğa sevgisi, hoşgörü, yardımlaşma, konukseverlik, atalara saygı, bolluk-bereket beklentisi çerçevesinde cereyan etti. Bu yıldan itibaren Devlet, Hıdrellezle birlikte Nevruz kutlamalarına özel bir önem vermeye başladı. Kültür Bakanlığının koordinatörlüğünde Nevruz şenlikleri düzenlendiği görüldü. Bağımsızlıklarına kavuşan Türk Cumhuriyetlerinde resmi tatil olarak kabul edilen Nevruz, Türkiye'de de kültür tarihimizdeki özel yerini koruyarak, geleneklerimiz içindeki saygın yerini aldı.

Bazı çevrelerin Nevruz'u olumsuz noktalara çekmeye çalıştıkları görülse de, sağ

duyulu vatandaşlarımız Nevruz'u gerçek niteliğinde ve anlamında kutlamaya devam etmektedir.

Nevruz Bayramınız kutlu olsun.
Sağlıcakla ve sevgiyle kalınız.

Vecdi Murat SOYDAN
21 Mart 2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nikotin Kokulu Bir Sevda

Bakamazdım gözlerine,
Nazarım değecek diye çok korkardım,
Korkardım gül tenin solacak diye,
Nikotin kokulu ellerimle,
Sana dokunmaya korkardım.
Aramızda kırmızı çizgiler vardı,
Ve ben yaklaşmaya korkardım.
Sınırları kaç kez ihlal etmek istedim ama,
Aramızda mayınlar vardı.

İçimde hep bir şüphe de vardı,
Şüpheden önce de hep sen...
Hep sen vardın işte,
İşte hep sen vardın,,,
İşime kendimi veremezdim,
Kafam allak bullak olurdu,
Bir tatlı tebessümün,
İçimde ne çiçekler açtıyordu.

Hep sen gelirdin,
Her şeyden önce sen!
Senden öncesi yoktu işte.
Senden önceki tüm işlerimi askıya alırdım,
Atardım evrakları bir kenara,
Yakardım bir sigara,
Açardım müziğin sesini sonuna kadar,
Yarım yamalak bir şeyler dinlerdim.
Yarım yamalak değildi ama sevdam,
Sen bana gelseydin,
İşte o zaman tamamlanırdı dünyam.
Her şeyden önce bir tek sen gelirdin,
Haşa! Ulan yine günaha saktun beni deli kız,
Senden önce bir tek Allah! geliyor,
Kitaplar böyle diyor, ben demedim.

Güler misin ağlar mısın?
Cidden şimdi de ağlıyor musun?
Bilirim, sen ağlarken de,
Benim içimde acayip kıyametler kopardı,
Kaç parçaya bölünürdüm, sen bilmezdin.
Sen bilmezdin ama ben bilirim,
Daha dün gibi bilirim,
Sen hastalanırsın diye,
Bu yarım aklımla kendimi senin yerine koyar,
Anama kurşun döktürürdüm.
Her defasında anam aynı şeyi söylerdi:
‘‘Abovvv! Sende nazar var oğlum! ,
Gözü çıkasıcıların boyları devrilsin inşallah! ‘‘
‘‘Ana ‘‘ derdim, ‘ ‘hele sen bi kere daha dök,
Bi yanlışlık olmuştur, iyi görememişsindir ‘‘

Yine o bildik cevabı alırdım:
" Get eşşoğlueşşek, dalga mı geçiyon benle "

Korkardım!
Cehennemde yanmaktan değil,
Ya cennete giremezsem,
Ya seni orada göremezsem diye korkardım.
Bir de anamdan korkardım,
Duysa üzüldü belki,
"Belki" si fazla geldi,,,
Oturur ağlardı kesin.
" Seni ben doğurdum gavurun oğlu,
Dedikleri doğruymuş,
El kızı anadan önce gelirmiş,
Git onun koynuna gir "derdi.
Al işte başıma püsküllü bela!
Ulan bırak koynuna girmeyi...
Ben hiç yanına yaklaşmamışım ki,
Sahi anam nasıl anladı ki,
Nikotin kokulu bu sevdayı?

Güler misin ağlar mısın?
Harbi, cidden gülüyor musun şimdi de acaba?
Yine aklıma geldi de son bakışın,
Sana kilitlendi aklım...
Sen yine benden bir şeyler gizliyorsun...
Haydi sil nemli gözlerini,
Seven hisseder daima sevileni,
Gözlerinden öpüyorum canımın içi,
Kendine çok cici bak!
Ben nikotin kokulu ellerimle,
Şerefine bir sigara daha yakayım,,,

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
16 Kasım 2014- Saat: 14.15-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nisan Yağmuru

Şimdi seninle Üsküdar sahilinde el ele tutuşmak,
Bardaktan boşanırcasına yağan nisan yağmurunda
Delicesine ıslanmak vardı...

Şimdi seninle, "Bu sabah yağmur var İstanbul'da"
Melodisi eşliğinde dans etmek,
Seni bana vermeyen kör talihe inat,
Tüm önyargıları ve yasaklı ayıplanmış duyguları
Zaman mefhumundan sıyrıp, kör bir kuyuya atmak vardı.

Şimdi seninle, dört başı mamur bir coğrafya ikliminde
Komşuları ağaçlar, martılar ve balıklar olan
İzbe ve salaş bir balıkçı kulübesinde aşk sarhoşu olup,
Sarmaş dolaş sarılarak uyumak vardı.

Şimdi seninle göz göze olmak vardı...
Pamuk tenine bulutlardan gelinlik giydirmek,
Parıldayan yıldızların konfetileri eşliğinde,
Gökyüzünde ışık hızıyla yol alarak,
Gökkuşağından başına taç yapmak vardı.

Her yağmur yağdığında,
Bu sancılı düşü görürüm.
Sanki atmosferde kaybolur,
Yörüngemden çıkarım.
Her koşulda ve her şeye rağmen,
Şimdi senin yanında olmak vardı...

Seni düşünmek...
Düşüncelerin en güzeliymiş.
Seni düşünmek...
Kahverengi gözlerinde bir ömür boyu
Tutuklu kalmakmış.
Seni düşünmek...
Hayali bile cihana değermiş.

Vecdi Murat SOYDAN
31/03/2011-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Nokta (.)

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img381.imageshack.us/img381/7369/noktazi4.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>NOKTA(.)
</marquee></marquee>

Yıllar önce öğrenmiştik okulda,
Kelimeler devrik de olsa,
Her cümleinin sonuna,
Mutlaka konulurdu nokta.
Düşünüyordum da,
Başka nerelere konulurdu bu nokta?
İnsan, öldüğü zaman da
Nokta koymuyor muydu kendi sonuna.
Ya kıyamet koptuğunda alemde,
Noktalanmayacak mıydı her şey dünyada.

Kerem ile Aslı'nın...
Leyla ile Mecnun'un...
Aşklarının sonuna da,
Konulmamış mıydı sanki
Kocaman bir nokta (.)

Şimdi, herhangi bir kitabın
Herhangi bir sayfasındaki
Herhangi bir nokta bana,
Yaşanan gizemli aşkları,
Yaralı yürekleri,
Ve bir türlü kavuşamayan,
Sevenleri hatırlatır.
Bir de,
Gözlerden dökülen...
Nokta misali gözyaşlarını.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img529.imageshack.us/img529/5089/noktaacc5.jpg' border='0'/>

Vecdi Murat Soydan

Nostalji

Yetmişli yılların sonlarıydı,
Çat pat hatırlarım,
Yasakları o zamanlardan tanırım,
Her şey yasaktı, nefes almak dışında,
Evde odun kömür yoktu,
Kalmıştık kışın ortasında,
Donuyorduk Ankara'nın o soğuk ayazında...

Hırsız polisçilik oynardık arkadaşlarla,
Polis ben olurum, düşerdim arsızın peşine,
Bir yanlışlık vardı bu işte,
Nedense hep ben dönerdim kevgire...

Benim hiç oyuncak silahım olmadı,
Belki de bu yüzdendir hep dayak yemelerim...
İhtilalin adını ilk o zamanlar duymuştum,
Gerçi bir Fransız ihtilali vardı tarihte ama,
Ben hepten Fransız kalmıştım, neydi bu durum?
Kaynıyordu ortalık yine, sağ sol,
Kalmıyordu kimsede sağlam kafa, sağlam kol.

Alamancı Alilerin siyah beyaz televizyonu vardı,
Babası taaa Alaman'dan getirmişti izine gelirken,
Bizim ise, sadece siyah beyaz bir hayatımız,
Küçücük evimizden çıkar,
Küçük Ev'i seyretmeye giderdik Alilere,
Bir de hayvanlar alemini,
" Bu hayvanlar oraya nasıl girmiş." diye,
Ali'ye çok sormuştum,
Her defasında, "Bu gavurdan geldi,
Onlar sokmuş içine." derdi...

Benim hiç renkli rüyalarım olmadı,
Bisikletim de,
Ben bayramlarda çokça,
Harçlık da alamazdım,
Çocukça, ama safçaydı benim aşklarım,
Ne zaman birine aşık olsam,
Taliplisi de çoğalırirdi,
Az mı kavga etmişim sokak itleriyle,
Yenilen nedense yine ben olurum,
O zamanlardan tanırım mağlubiyeti,
Bir de gönül acısını,
Platonik bir sevdıydı benimkisi,
Ama hiçbir zaman politik olmamıştı...

Derken seksenli yıllara gelindi,
Yasaklıydı liderler,
Bildim bileli, Demirel ile Ecevit küs idiler,
Bir o, bir bu sırayla koltuk değiştirdiler,
Asırlar sonra, şükür onlar da gittiler...

Her günümüz bir öncekinden daha kötüydü,
Babam yine perişan, yine dert yüklüydü,
Geçmişimizi arıyorduk, mazi de olsa dünler,
Hep düşünürdüm, neredeydi Kanuniler?
Nereye gitmişti Fatihler?

Çocukluğuna tekrar dönmek ister misin? deselerdi,
Cevabım her şeye rağmen yine de evet olurdu,
Hiç olmazsa, o zamanlar domatesler hormonsuz,
İnsanlar namuslu, sevgiler ölümsüzdü,
Şimdi ne ağız tadı kaldı tadılacak,
Ne sevgi kaldı sonsuza değin yaşatılacak,
İnsanlar riyakar, sevgiler zahiri,
Bana dünümü verin,
Bir de babamı,
Bugünler sizlerin olsun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/05/2004-Beylikova-ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Nöbetçi Aşık

Farklıydık işte,
Yan yana hiç gelemedik,
Gelemezdik de.
Ben her gece uykuya dalarken,
Hisseder yüreğim,
Bilirim, uyku tutmaz,
Derin düşüncelere dalar,
Soramadım, soramazdım da,
Hep merak içinde kalırım,
Yoksa bir derdi mi var?

O, sabahları tatlı uykusundayken,
Nöbeti ben devralırım,
Göremesem de, hep hayal ederim,
Kim bilir uykusunda nasıldır?
Uyuyan Pamuk prenses misali güzel olmalı,
Bir gül kadar hoş kokulu...
Kaynağından fişkırılmış berrak bir su,
Fırından yeni çıkmış taze bir ekmek,
Teni yumuşacık olmalı.
Öpsem dudaklarından, uyanır mı acep?

Gönül gözümle gördüm de söyleyemedim,
Kalbi çok güzel, fikirleri ince, duygulu,
O, bambaşka, hassas, narin,
Savunmasız bir bebek,
Günahsız bir melek olmalı.

Yudumlarken keyif çayımı,
Aklım hep ondadır,
Gözlerini her hayal edişimde,
Daha çok keyiflenirim,
Tatlı tatlı, ballı şekerli,
Yerim ben O'nu,
Anasının güzeli.
Ne de güzel bakar,
Gözlerinden öperim.

Beni görmez,
Sesim ulaşmaz,
Soru da sormaz,
Kalbim O'na kilitli,
O bilmez,
İşte böyle, delicesine bir tutku benimkisi,
Kimseler bilmez...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15 Kasım 2013- Isparta

Vecdi Murat Soydan

O Benim Herşeyim

Yarabbim! O nasıl candan bakış
İçime işledi nakış nakış
Dünyayı gezdim de karış karış
Bulamadım daha güzelini

Tebessümü tap tatlı, sımsıcak
Rüyamda bile açarım kucak
Ölüme giderim bucak bucak
Diyemedim daha güzelini

Yürüdüğü cadde, sokak güzel
Allahın bir lütfu, a'pak güzel
Rüyası, yattığı yatak güzel
Öpemedim daha güzelini

Bana, 'sen deli misin' diyorlar
Alaycı gözlerle bakıyorlar
Ölmüşüm de kefen biçiyorlar
Sevemedim daha güzelini

Şiirlerde sözüyüm, sazıyım
Günahı benim olsun, razıyım
Başka ne denir onu yazayım
Bilemedim daha güzelini

O yeter, aramam üçü beşi,
Benzersiz, yok cihanda bir eşi
Dengimi buldum, gönlümün eşi
Göremedim daha güzelini

Kurusa mürekkep kalemimde
Zehirler, bal olur elemimde
Tek sevinç kaynağım alemimde
Ne yapayım daha güzelini

Gece gündüz bakasım geliyor
Yüreğimi yakasım geliyor
Pınar gibi akasım geliyor
Ne edeyim daha güzelini

Yer gök az geldi, sevgim sığmadı
Ondan gayrı yağmur, kar yağmadı
O'na benzeyen biri doğmadı
Atın gitsin daha güzelini

Serveti ellerimle iterim
Parasız da kendime yeterim
Üstü kalsın, teşekkür ederim
Salın gitsin daha güzelini

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/01/2014-Isparta- Saat: 00.32

Vecdi Murat Soydan

O Benim...

Bu nasıl bir güzellik, bu nasıl bir şey,
Takılmışım peşine, sürüklenmişim işte,
Gözüm boyanmış, aklım karışmış,
Secdeye kapanır gibi,
Ayaklarının surlarına düşmüşüm...
Aklıma sen mukayyet ol, çıldıracağım Allah'ım...

Oysa, o benim, eli kınalım, dudağı ballım, yanağı allım,
Mis kokulu çiçeğim, meyve veren dalım,
'Ne de tatlı gülümsüyor, pek de güzel yakışmış üstüne,
Altın işlemeli bindallısı ' dediğim...
Çocuk masumiyetim, kanı deli gibi akan yarım aklım,
Çıkan en isabetli, en güzel falım,
O benim, pembe düşlerimin hurisi, cennet bakışlımdı...

O benim yanlıs hesaplarım, çizgisiz defterlerim,
Ucu kırık kalemlerim,
İsmi, dört kitap gibi kutsal saydığım eşsiz varlığım,
İçimdeki öksüz, yetim yokluğum,
Sevgisi, yedi iklim kadar zengin, bereketli topraklar kadar geniş,
O benim yüreğimin gerçek sahibi bildiğimdi...

O benim, firari gençliğimin posta kutusunda unutulmuş
Eksik adresli mektubu...
İçimdeki kalp sızısının hasret harcıyla örülmüş ateş tuğlası,
O benim uçurum kenarlarında açan yaban eriğimdi...
Koparıp alsaydım dalından, biliyordum dilimde kalacaktı burukluğu...
Ve hiçbir şey o günden sonra eskisi gibi tat vermeyecekti...

O benim aşk merdiveni çiçeğimdi,
Dokunsam kavuşacaktım belki de...
Belki de, çok sürmeyecekti sevinçlerim,
İkimizi de al aşağı edecekti kahrolası hoyrat uçurumlar...

O benim günahlarım, sevaplarım,
Bozduğum oruçlarım, yeminlerim,
Korkulu rüyalarım, yarım kalmış şarkılarım,
Ninnilerim, türkülerim,
O benim içimdeki çözölemeyen kör düğümlerim,
Kutuplardaki güneşim, depderin dipsiz kuyum,
Son nefesimi verirken içeceğim can suyumdu...

Onu tanımadan önce solda kalan kocaman bir sıfırdım,
Bir hiçtim işte, gölgem bile yoktu,
Tanımıyordum kendimi, hep sordum:
' Ben kimdim? '
Gönül aynasından bakınca anladım ki,
Ben, şimdi adam olmuşum,
Yüzüm gülüyor işte,
Ağzım laf yapar olmuş,
Sevsinler beni...
İyi de ben kimi seveceğim?

Yine var elde sıfır...

O benim, yıllar önce saklambaç oynarken kaybettiğim çocukluk aşkım,
Beşikteyken sokağa terk edilmiş yalnızlığımın tesellisi,
Kurak arazide nadasa bırakılan tarlam,
Kaybolan yıllarımın geç gelen adaleti,
O benim fakir gönlümün çöllerine yağan mucizevi yağmurlar,
Yüksek dağlardan kopup gelen çığlıklarım,
Neşelerim, hüznlerim, sevinçlerim...
Soframda kana kana, doya doya içtiğim buz gibi ayranım,
O benim ekmekteki tuzum, kahvaltıdaki reçelim, balım,
En tatlı suyum, en güzel huyumdu...

O benim keyif çayımındaki küp şekerim,
Nefsime doyurduğum ruh eşim,
Odun ateşinde pişen en lezzetli ekmeğimdi...
O benim...
O benim...
Aynada gördüğüm kendim,
Dolmayan testim,
Yarım kalan her şeyim...

Ayaklarının surlarına düştüğümde anladım ki,
Şimdi yalnızlıkları oynamak yine bana düştü...
Gördüğüm bir düşten ibaretmiş...
Uykudan uyanmanın mahmurluğu var gözlerimde,
Çok yoruldum...
Az soluklanmak için,
Sırtımı buz gibi bir duvar dibine yasladığımda anladım ki,
Taşlar şimdi yerine oturmuş,
Yüreğime daha fazla hasretlik oturmadan,
Kalk gidelim ayaklarım,
Buralarda bize yatacak yer yok...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şiiri)
26-27-28 Ocak 2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

O Bir Gün Gelecek

....Harput kalesinden bir çığlık yükselir,, alıcı kuşlar eşlik eder senfoniye...

İlgıt ılgıt esen bahar yeliydi,
Ruhumda çağlayan aşkın seliydi,
Utangaçtı, ağzı vardı, dili yoktu,
Serçe gibi hassas, naifti yüreği...
Bal dilleri pek çoktu.

‘ Sensin ‘ derdim, benim tatlı derdim,
Başını öne eğer, gülerdi...
‘ Kaldır ‘ derdim, kaldır,
‘Harput kalesi gibi dim dik durmalı başın!
Gül cemalini esirgemeyesin
Beni senden mahrum etmeyesin.”

Öyle tatlı bakardı ki,
Bir çocuk kadar şendi,
Elma şekeri bile yanında acı kalırdı,
Öyle güzeldi ki,
Nazarım degecek diye,
Bakmaktan korkardım,
Ama onu her vakit görmek de isterdim,
Bir gün göremezsem,
Yokluğu içime kurşun gibi dokunurdu,
Ben ona doğuştan sevdalı,
Ben ona ölümüne tutsak,
Ben ona kapkara sevdalıydım.

Sonra bir gün, yüreğime ateşleri düşürdü de,
Sessiz sedasız gidiverdi,
Çam kırıklarını ellerime veriverdi,
İşte ben, o dakika Mecnun,
O dakika deli oldum.
İçtim, adım ayyaşa çıktı,
İçmedim, sarhoşa.
İşte ben o dakikadan sonra,
Bir garip adam oldum.

Her yerde onu aradım,
Tanıyanlara, tanımayanlara hep onu sordum,
Ama nafiye...
Gitmeden önce bir pusula bırakmış,
‘ Sana bir gün mutlaka döneceğim ‘ diye.
Gidiş o gidiş,
Aradan kaç bahar geldi geçti,
Beşikteki bebekler okullarını bitirdi,
Kaç mevsim döndü de,
Bir kendi dönmedi.

Kaç zaman geçti,
Kaç boran taşıdı yüreğim,

Kaç acı yaşadı,
Kaç kurşun saplandı,
Ondan bana yadigar ince bir sızı...
Çok bekletti, çok geç kaldı,
Kitapsızın kızı!

Beklemek ki; asırlara bedel,
Öldürmeden süründüren bir illet,
Beklemek ki, damarlarımda gezinen kör bir jilet,
Devası olmayan ince bir hastalık,
Beklemek ki; sabır taşının kırılması demek,
Ha bu gün ha yarın öldürecek...

O bir gün gelecek!
O bir gün doğmaz bir güneş,
O bir gün kocaman bir düş...
O bir gün hiç gelmeyecek...
O, "bir gün" gelirse,
Beni yarım bırakıp gidecek...
O, bir gün gelmesin,
Gelecekse, temelli gelsin,
Canım ona emanet...

Ey ahali,
Arzu halimdir...
Haber verin sevdiğime,
Gelecekse şimdi gelsin,
Bu gün olmazsa yarın,
Ya ölüme, ya dirime,
Beni görmeden gitmesin...

Geldiğinde söyleyin,
Hakkım ona helal olsun,
Dokunsun mezar taşıma,
Bir "Fatıha" okusun,
Söyleyin O'na,
Üzülüp ağlamasın,
Ağıtlar yakmasın,
Yüregini dağlamasın...

Deyin ki O'na: "Seni çok sevmiş bu deli adam,
Şimdi huzurlu ve derin bir uykuda,
Yine seni bekliyor ölümüne bir tutkuyla."

Deyin ki "Kefen parası cebindeydi,
Dünyada da yük olmazdı kimseye,
Deyin ki, kolundaki saati sana hatıra bıraktı,
Bakıp bakıp, geçmiş güzel günleri ansın diye..."

Haydi sil göz yaşlarını,
Yoksa huzur bulmaz ruhum,,,
Sana duyuramam sesimi,

Yetmez nefesim,,,

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
06/07/2014-Isparta-Saat: 00.20

Vecdi Murat Soydan

O Gölünce

Bana güldü,
Gözleriyle güldü,
Çok şeker, ballı kaymak güldü...
O gülüşleri anasından almış besbelli,
Babasının gülü...

O gülünce doruklardaki karlar erir,
Don vurmuş dallar çiçeklenir,
Kuzular meleşir...

O gülünce bereket yağmurları yağar,
Toprak suya doyar,
O gülünce, bu can ekmekten aştan kesilir,
Para, pul sizin olsun,
Huzur lazım bana,
Gerisi gelir...

O gülünce neşem gelir,
Isparta gülleri güzelleşir,
Memleketime bahar gelir...

O gülünce ben de gülerim,
Yüzümde güller açar,
Haylaz çocuklar gibi,
Yerimde duramam,
Çocukça sevinirim...

O gülünce gökler benim,
Dağlar, denizler, volkanlar,
Bulutlar, rüzgarlar, yağmurlar benim...
O gülünce ay, güneş, yıldızlar,
Dünyalar benim...
O gülünce gülen yüz benim...

O gülünce değişirim,
Çakır keyf bir adam olur,
Gözleri gözlerimde,
Gülüşü, gülüşümde,
Pek tatlı, pek güzel,
Hayaliyle sevişirim...

Bir de gelse,
Ah bir gelse,
Kim bilir nerede?
Keşke gelse,
Bir kerecik gelse,
Yerim ben onu,
Ölmem o zaman...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
13/04/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

O Saatte Uykuda Olurum

Ben kaçamak bakışlarla,
Ok atardım gözlerine,
Gözlerin rest çekerdi her defasında,
Vurgun yiyen bir ben olurum,
Bir ben yenilirdim sana,
Yüreğinde yaşattığın,
Soba isisi misali,
Kapkara bir nefretti aslında,
Kindi, intikamdı,
Sevgiyi yaşatmak değil,
Bu sevdaya,
Acımasızca hançer saplamaktı...
Oysa ben kaç geceler,
Bembeyaz düşlerimde,
Seni gülsuyu ile yıkamıştım...

Akrep yelkovanı kucaklardı,
Gecenin on ikisinde...
Ben de seni...
Sendin beni gözlerine hapseden,
Sendin beni Mecnun'a çeviren,
Oysa kalbin bende saklıydı,
Her ikimiz de tutukluyduk anlayacağın...
Bilirim, adım gibi bilirim,
Sen bana tutkun,
Sen bana kara sevdalıydın aslında...

Akrep yelkovanı bırakırdı,
On ikiyi beş geçe,
Ben bırakamazdım seni düşlerimde,
Gizemliydi bizim sevdamız,
Bir ben vardı sanki sende...
Akrep yelkovanı kucaklayıp,
Her bırakışında,
Bu düşü görürüm,
Çünkü sırf seni kucaklamak için,
O saatte uykuda olurum.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/05/2005-Mihalıççık/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

O Sen Olacak mısın?

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

O eski on beş yılın anlamı duruyor mu?
O eski aşkımızın ardınca geçen yıllar
Seni de benim gibi acıya sarıyor mu?
Belki hasret söndürdü, kim bilir nerde küller?
Eğer bir gün çıkıp da geliverirsem sana
O eski aşkımızın anısını ararsan
Diyecek: "Mazideki o katip yandı sana"
Kucağında çocukla anımsayıp sararsan...
On beş yıl ne de kolay gelip geçti, nasılmış
Tam on beş kocaman dev, dişini bileyledi.
Şimdi kime sorarsan benim kalbim nasılmış
Yokluğun diken oldu anılar gül eyledi...
Bir gün çıkıp da seni sence yine görürsem
Eski anılarında hüzne dalacak mısın?
Boş kalan kollarımda seni yine sararsam
Sırma sağı sevgilim! O sen olacak mısın?

Muhip Erdener SOYDAN
12 Temmuz 1978 Ankara
Vecdi Murat Soydan

O Yol, Çıkmaz Yol

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img249.imageshack.us/img249/500/112639md2.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>O Yol, Çıkmaz
Yol...</marquee></marquee>

Başındaki sevda yeli
Üzgünsün, halinden belli
Sen, bildiğim aynı deli
O yol, çıkmaz yol, dön geri!

Unut maziyi, hiç görme
Başına çoraplar örme
Boş yere ortamı germe
O yol, çıkmaz yol, dön geri!

Yaşanmadı farzet dünü
Çekme gönlünün yükünü
Boşver geçmişi, bugünü
O yol, çıkmaz yol, dön geri!

Teselli et hep kendini
Aşman gerekir bendini
Bulursun belki dengini
O yol, çıkmaz yol, dön geri!

Vecdi Murat SOYDAN
18/09/2008, Isparta

Vecdi Murat Soydan

O Zaman Helalleşiriz

Sana mutlaka döneceğim dedi,
Gidiş o gidiş,
Selamı bile gelmedi,
Gün döndü, ay döndü,
Kuşlar yuvaya döndü,
şehirdeki deli Döndü bile,
Köyüne döndü de,
Bir tek o dönmedi...

Yediğim yemek, içtiğim su,
Bir bir boğazıma dizildi de,
Nefesim kesildi,
Kolum, kanadım kırıldı,
Can suyum kurudu,
Bir koca demlik çay kesti de,
Hasreti kesemedi...

Vay kitapsız, gavurun kızı,
Diri diri ortada koydu da,
Bir türlü öldüremedi,
İçimi kor gibi yaktı da,
Küle döndüremedi...

Beklemek, sinede ince sızı,
Ölüme eş, asırlara bedel,
Beklemek, çarmıha gerilmek,
Canlı canlı toprağa gömülmek,
Beklemek, bit gibi ezilmek,
Vay anasını be,
Yine de geberemedim...

Ey ahali, ey eş, ey dost,
Sesimi duyan kim varsa,
Küçüğünden büyüğüne,
Bir kulak versin, ses versin,
Teselli versin, bir şeyler söylesin,
Beklemekten çok yoruldum,
Lanet olsun be,
Canımdan usandım şerefsizim...

Ne olur, haber verin sevdiğime,
Son kez olsun gelsin,
Canı sağsa gelsin,
İki eli kanda da olsa gelsin,
O zaman helalleşiriz...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03 Nisan 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Oku Evlat Oku

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Oku Evlat Oku
</marquee></marquee>

Oku evlat oku,

Allah'ın da ilk emri "Oku" değil midir?

Ders çalış oğlum dedikçe,

İçin için kızarsın bana.

Gözlerinden anlarım söz çıkmasa da ağzından.

Yarın senin de olacak, evin barkın,

Beni, ancak baba olduğunda anlarsın.

İş işten geçmeden yol almaya bak.

Ağır git, ama bırakma yine de elden tedbiri.

Kurda kuşa yem olma.

Ne atıl, ne de satıl.

Olacaksan büyük adam ol,

Ne küçük gör herkesi, ne de küçül.

Sırtta yük çekmek,

Kime mahsustur, demeye gerek yok.

Benden sana tavsiyedir,

Yük çekeceksen, öğütlerim ağır gelir.

Ezilmem diyorsan, dinle yine de.

Gözünü dört aç, tetikte ol her an.

Yine çekerim diyorsan bu yükü.

Kendini taşımasını bil.

Kendinin hamalı ol.

Ömür uzun, yol uzundur.

Lakin zaman kısadır oğul.

Hep dedikçe, oku oğlum çalış dersini.

Anlatamadım yine de sana derdimi.

Ezme kimseyi, ezilme de.

Ne sattır kendini, ne sat vatanını,

Olma kimseye ne uşak, ne maşa.

Harbi adam ol, dürüst ol, dürüst yaşa

Ne gülsün düşmanların,

Ne ağlasın ardından kalanlar.

Tertipli ol, akıllı ol,

Bırakma bugünün işini yarına.

Sana da desinler ilelebet hep paşa.

Zoru görüp pes etme sakın.

Anana sahip çık, darda düşeni kolla.

Kapına gelen fakiri asla kovma.

Haram yeme oğul, aç da kalsan şükür et.

Bilesin ki, sabrın sonu selamet.

Allah gönlüne göre versin.

Zihnini açık, bahtın açık olsun.

Kalbin açık, elin açık olsun oğul.

Sana diyeceklerim şimdilik bu kadar,

Ben de bir faniyim, belki çıkmam sabaha.

Bu öğütlerim küpe olsun kulağına,

Bir gün lazım olur, ders almaya bak.

Vecdi Murat SOYDAN
20/03/2006 Mihalıççık

Vecdi Murat Soydan

Orada Sen Varsın

İmkansız, asla kavuşamayız, aramızda engeller var. dedi kadın.

İmkansız diye bir şey yoktur, yeter ki kalbinin sesini dinle. dedi adam.

Kadın, anlamsız ve boş gözlerle adamın yüzüne baktı.

Elini, kalbinin üzerine koy. dedi adam.

Kadın, denileni yaptı.

Ben her gece uykuya dalarken böyle yapıyorum. dedi adam.

Ve devam etti: Orada sen varsın, sesin var, nefesin var,

Çünkü ruh eşimsin, senden hiç ayrılmadım ki...

12 Nisan 2012-Isparta-23:30

Vecdi Murat Soydan

Ortadoğu Yanıyor

Ortadoğu yanıyor,
Yürekler kan ağlıyor.
Yetim bebelerin, dul kadınların,
Anaların bacıların, mazlumların,
Ve bilumum mağdurların feryatları,
Yeri göğü inletiyor...
Nereye gitti Birleşmiş Milletler?
Nerede çağdaş, ilerici,
Aydın geçinen büyük devletler?
Nerede vicdanlar,merhametler?
Haysiyetler, şerefler?
Nerede, pak kalabilmişse yürekler?
Ortadoğu yanıyor,
Ciğerler yanıyor...

Beşikteki bebelerin kundağına kan bulaştı,
Irak barut kokuyor,
Filistin kan ağlıyor,
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi,
İtalyanı, Almanı, Fransızı, Japonu,
Bilmem hangi sivil yardım kuruluşu,
Ses verin, neredesiniz?
Sanki başka bir alemdesiniz...

Gönüllerini kim alacak,
Muhammed'lerin, Mustafa'ların?
Başını kim okşayacak öksüzlerin, yetimlerin?
Derdine kim çare olacak evsizlerin,
Gariplerin, kimsesizlerin...

Vicdanlara bulaşan pisliği,
Kim temizleyecek?
Adaleti kim getirecek Ortadoğuya.
Osmanlı'dan gayrı...

Ortadoğu yanıyor,
Vicdanlar kanıyor,
Bilirsiniz eşkiyanın soyunu sopunu,
Ne durursunuz hala, masa başında,
Bozun artık gavur oğlu gavurun,
Kalleş Bizans oyununu...

Irak yanıyor,
Filistin yanıyor,
Ciğerim yanıyor...

25/05/2004 Beylikova- Eskişehir

Vecdi Murat Soydan

Oyun Bitti Sevgili

Gönüldeki aynada şuh gülüşler kaybolur,
Çamur deryalarında, yalan sözler boğulur
Şürmez kirli oyunlar, er ya da geç bozulur
Geçme gönül bağımın, canın yanar sevgili.

Kalp gözüyle sevenler, her koşulda yorulmaz
Kadir kıymetsizlerden sorgu sual sorulmaz
Aşkı hiç sananlardan hayır medet umulmaz
Geçme gönül bağımın, canın yanar sevgili.

Geceler boyu andı, hiç susmadı ki dilim,
Heybemdeki şiirler, yemin olsun delilim
Gayrısını bilemem, yüce Mevla'm kefilim.
Geçme gönül bağımın, canın yanar sevgili.

İstemem, nefes olma, bir ses olma sesime,
Sen de vefasız çıktın, gelme benim şehrim,
Vakitsizce ölürsem, çiçek koyma kabrime
Geçme gönül bağımın, canın yanar sevgili.

Vecdi Murat SOYDAN
26 Kasım 2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Oyuncak

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bir gün kafam kırılacak
Taşlara çarpa çarpa
Bir gün kolum, ayağım
Kalem tutan ellerim
Ve bir gün kalbim yarılacak
Ve onu sana vereceğim
Şevdanla kan damlayarak...
İster çiğne, ister ez,
İster acıyla sakla...
Zaman gelir de anımsarsan,
Bir seven vardı diyeceksen,
Ve güleceksen,
Şimdi çocukça oynadığın gibi,
Onunla eğlen, oyna...
Ama ne olur onu
Çok iyi sakla...

Muhip Erdener SOYDAN
23 Ağustos 1976 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Ölüm Bestesi

ÖLÜM BESTESİ (1)

İhaneti gördüm,
İşte o an yıkıldım,
Gözün aydın!
Bu son gecem sevgili,
Ölüm ile kalım arasında bir tercihtir bu...

Seni sevmelere doyamadığım geceler gelir aklıma,
Neşeli, hoş, albenili göz süzüşlerin,
Yürek okşayan tatlı, cilveli sözlerin,
Bir de beni yakan, katran karası gözlerin...

Çalan şarkı, bizim şarkımız,
Dinle sevgili,
Bu bir ölüm bestesidir ölüm!
Kalmayacak dünyada benim de ölüm!
Bu son dansım olacak Azrail'le...
Aşka veda, yitik sevgiliye hoşça kaldır son sözüm,
Zaman tükendi, ben tükendim,
Bir meçhule doğru yol alırken usul usul,
Vasiyetimdir,
Ardımdan bir Fatiha okur musun ey sevgili...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25 Kasım 2009-Isparta

ÖLÜM BESTESİ (2)

Bu bir ölüm bestesidir sevgili... Ölüm!
Belki kalmayacak dünyaya benim de ölüm...
Gel gidelim sevgili seninle,
Uzaklara, çok uzaklara
Acı hatıralar kalsın arkada...
Gidelim sevgili, gidelim...
Bırakma beni...
Bırakma beni ki sensiz kalmayayım,
Ve sensiz bu dünyada,
Ağlamayayım...
Bu bir ölüm bestesidir sevgili... Ölüm!
Belki kalmayacak dünyaya benim de ölüm...

Bak sevgili, bu kalbim
Buz değildir erisin,
Taş değildir, dökülsün.
Bu kalp yine aynı kalptir,
Bu kalp yine seven kalptir,
Gel gidelim sevgili, gidelim,
Maziye bakarak gidelim,

Gidelim sevgili ileriye görerek,
Ve sonunda pişman olmaksızın
Gidelim...

Bu bir ölüm bestesidir sevgili... Ölüm!
Belki kalmayacak dünyaya benim de ölüm...

Gel gidelim sevgili, gel,
Gidelim ki dostlar ağlasın,
Düşmanlar gülsün,
Gel gidelim sevgili, gel,
İkimizin vücudunu,
Kara toprak bürsün...

Muhip Erdener SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 14

‘ Yine mi sen evladım! ’

‘Benim babacığım, hazır gelmişken verin mübarek elinizi öpeyim. Bayramda ayrıca öperim.’

‘ Hasbin Allah... hiç mi akıllanmayacaksın sen? Hakkında şikayet var, taciz etmişsin kızı.

‘ Kim? Ben mi? Asla... Kitaplarda yazar, bende yazmaz öyle şeyler hakim bey amca..’

‘ Yalan mı söyleyecek, şahit, ispat da var, ulu orta yapılır mı böyle bir şey?

‘ Bu iğrenç işin gizlisi de saklısı da olmaz, iyi tetkik edilsin, üzerime oyunlar oynanıyor ...’

‘ Oİay günü ve saatinde nerdeydin? İspat et...’

‘Belediyeye gitmiştim.Su parası, çöp vergisi, emlak servisi derken başım döndü, oturayım derken, yanlışlıkla kızın kucığına düştüm.’

‘ Eeee, sonra ne oldu? ’

‘ Ne olsun, o an kendimi öyle huzurlu öyle mutlu hissettim ki, ilham geldi, hazır kucığına düşmüşken, şiir yazdım.’

‘ O kadar kısa sürede öyle mi? Oğlum sen hiç mi akıllanmayacaksın...’

‘ Estagfurullah hakimim. Böyle iyi. Yani ne diyeyim, İzmir üzümü mü desem, Aydın inciri mi desem, Kırkağaç kavunu mu desem... Yok yok, Malatya Kayısısı... Hem şifadır kayısı.’

‘ Ne diyorsun sen! Kırarım kalemimi, atarım kodese...’

‘ Ahacık açık ve net söylüyorum, atmazsan şerefsizsin... Ben burada oturan mahkeme duvarı suratlı kızı tanımıyorum’

‘ Doğru mu söylüyorsun? Bak bakım şu kızın suratına, aynı kişi mi, yüzleşin çabuk...’

‘ Yok, gözünün yağını köpekler yesin, bu kız, o kız değil hakim bey amca... Keşke görmez olaydım, kafasına çuval geçirsem dahi, şiir falan yazamam bu kıza...’

‘Ne diyorsun deli oğlan? Bırak şiiri miiri, içeri atacağım seni...’

‘ Atmazsan, huzur bulmam... At vallahi, tef çalar oynarım. Bol bol da zamanım olur, belki şarkı, türkü de bestelerim.’

‘ Besteletirler sana, görürsün anyayı Konya’yı.. Millet Mersin’e gider, sen gidersin tersine.’

‘ Bu çirkin ördek yavrusunu ilk kez gördüm hakim bey... İyi ki rüyalarım falan girmede, kabusa dönerdi hayatım.’

‘ Kızım, iyi bak bu deli oğlanın suratına. Seni elleyen bu adam mıydı? ’

‘Benziyor da, benzemiyor da, hakim bey. Emin değilim. Keşke bu adam elleseydi, şikayetçi de olmazdım.’

‘Mahkeme salonunu curcunaya çevirdiniz. Atarım ikinizi de aynı deliğe...’

‘Tövbe de hakimim... Beni çukura atın, kimsesizler mezarlığına gömün, bu kızla yan yana getirmeyin.’

‘ Ayağa kalk Vecihi, karar! ’

‘ İtirazım var. Bana Kara Murat deyin, tamam o benim. Sultan Murat deyin, o da benim... Vecihi, Mecihi tanımam, muhtemelen onlar da beni tanımaz. O ben değilim... Nüfus kayıtları karışmış olmalı.’

‘ Offf ulan, başımın belası adam. Baştan söyleseydin ya...’

‘ Baştan adımı doğru telaffuz etseydiniz, yine bu suçlamaları kabul etmezdim... Kucağına yanlışlıkla düştüğüm kızı getirseydiniz, yeminle kabul ederdim. Hatta üste para bile verirdim atın beni içeri diye.’

‘ Karar! Duruşmanın çıkmaz ayın Çarşambası, gece saat on ikiye beş kalaya bırakılmasına, nüfus kayıtlarının ilgili müdürlükten istenmesine, Bir Gülü Sevdim şarkısının duruşma boyunca çalınmasına, hatta o günün resmi tatil olması ve Milli Gül Bayramı olarak kutlanması için resmi gazetede yayımlanması konusunda büyük millet meclisine dilekçe verilmesine...’

‘ Büyüksün hakimim... Elini de, ayağını da, umumi daha ne kadar varsa öpülecek yeriniz, öperim sevgiyle ve tabii saygımla.’

‘ Ulan deli çocuk... Ciddi mi sandın... Şaka, şaka.., Vicdanen karar vereceğim ya, nasıl oluyormuş bu delilik diye empati yaptım... Çok da iyi bir şeymiş yahu. Herkesin kucağına düşülmez, kucağına düştüğün kıza selam söyle, senden iyisini mi bulacak. Dikkat et kendine, çık evladım, hadi... serbestsin.. ’

‘ Hadi gözümüz aydın...Kulaklarımız Manisa.. Ordu’nun dereleri de güzeldir. Büyüksün hakimim... ’

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08 Eylül 2016, İsparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar (16)

‘ Savcı mütalaasını açıkladı, tüm deliller aleyhine, şahitler de dinlendi, konuyla ilgili bir diyeceğin var mı?’

‘ Var hakimim! avukat filan istemem, ama kızı isteseydim, kesin verirlerdi, İstemedim, başıma kaldı, iki cihan bir araya gelse yine de istemezdim’

‘ Ne diyorsun evladım? Hapislerde çürüyeceksin, yazık değil mi gençliğine? Bassaydın imzayı, alt tarafı bir imza, şimdi ben basacağım senin yerine.’

‘ Kara basma iz olur hakimim! Karda yürüseydim kesin izimden bulurlardı, yürümedim, hatta adım dahi atmadım, çünkü üzerime atılan bir iftira var, hatta bende nazar filan da var.’

‘ Oğlum, sana yaramamış kodes, kafayı iyice yemişsin, içerde de rahat durmazsın, dışarı salıversem, o da ayrı dert. Vicdani kanaatimi birazdan açıklayacağım.’

‘ Açıkla hakimim, vicdanlı bir adamsın sen diyeceğim de, şimdi önüne gelen adam olmuş, iyi hal indirimi filan da istemiyorum, soğan yemedim ki ağzım koksun, kötü niyetim olsaydı, memlekette yetişen ne kadar sarımsak, soğan varsa, stok eder, hiç olmazsa zengin olurum, içerdeyken havadisleri öğrenemedim, çuvalı kaç lira olmuş soğanın? Domates ekimi yapsaydım, köşeydim şimdi, maddi kaybım bayağı büyük, dolar da fırlamış gitmiş.’

‘ Bırak gevezeliği de anlat şimdi olayı. Nasıl oldu bu iş? ’

‘ Rusya... Rusya hakimim. Memlekette ne kadar kaliteli domates varsa, hepsini aldı bizden, bize de çürükleri kaldı. Tıpkı bu kız gibi çürük bunlar da.’

‘ Şışşıştıt, ağır ol bakim, hakaretten yersin cezayı.’

‘ Yemişim cezasını zaten. Ben bu kızı rüyamda bile görmedim, iftira attılar şahsıma.’

‘ Olay mahallinde seni görmüşler, ne arıyordun orada?’

‘ Hakimim, afedersiniz de, arkadaşlara takılmıştım, yedik, içtik, gecenin bir yarısı ayrıldık, eve giderken yol üstünde tuvalet bulamadım, baktım sota bir yer, duvar dibine işeyeyim dedim, ben tam işerken bir çığlık duydum, koşar adım giderken, yarısı da donuma damladı. Fermuarımı çekerken de sıkıştı aceleden, baktım bu kız yerde yatıyor, üzerinde de çam yarması gibi bir herif var.

‘ Eeee, sonra? ’

‘ Sonrası hakimim, herifin elinde de kocaman bir kütük, sonrasını hatırlamıyorum, gözümü açtığımda kız altımda kalmış, toparlandım ama, başımda polisler vardı.’

‘ Ulan deli oğlan, Allah’tan medeniyet gelişti de, test filan diye bir şey var, şimdi geldi sonuçlar. Kan örnekleri de sana ait. Kafana acayip vurmuşlar, diğer sonuçla senin ilgin yok. On kusurlu hareketin dokuzu da yok sende,

biri istisna. Duvar dibine işenir mi ulan? İdari para cezası verdim,
sonrasında ise direk beraat. Haydi gözün aydın. Bir daha da çıkma karşıma.”

“ Sağ olasın hakimim. Şimdi rahat rahat Fenerbahçe maçlarını izleyebileceğim yani. ”

“ Fenerlisin demek. Ben de Fenerliyim. Yaşa Fenerbahçe! ”

“ Yaşasın yüce adalet hakimim! Yaşasın her daim Fenerbahçe ilelebet. ”

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27/10/2017, Isparta, 00.05

sota : elverişli, uygun (yer).

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar (17)

“Olay mahallinde ceketin bulunmuş, ceplerinden de sayfalar dolusu şiirler, peki buna ne diyeceksin?”

“ Bu kıza mı yazmışım hakimim? Değil bu çirkin ördek yavrusuna şiir yazmak, sokağından dahi geçmezdim, kalemimizin de bir asaleti var, reddediyorum efendim, ona mahsus değildir kelimelerim. Kabul de ederim ki, o şiirler bana aittir, yanlış kişi, yanlış adres efendim.”

“ Kızım, bu adam mıydı gecenin bir yarısı balkonundan içeriye atlayıp, yatak odasından içeri dalıp, seni dudağından öpen?”

“ İtirazım var hakimim, ben adam değilim! Bir sıfatım var ama. Şair ceketli çocuk derler bana. ”

“ Sen sus bakım çocuk! Başlatma sıfatından filan. Ne çocuğu dedin sen? Anlamadım..”

“ Tövbe de hakimim. Onun bunun çocuğu her kimse, atmış bize bir çamur.”

“ Kızım, cevap ver bakalım sorularıma. O çocuk bu adam mıydı? Ulan beni de şaşırttı, o çocuk bu çocukmuydu?”

“ Keşke bu çocuk olsaydı hakim bey. Yakışıklı çocukmuş, şiirleri de içime işledi vallahi. Sabaha kadar sürseydi keşke. Davamı bir şartla geri alıyorum. Bundan sonra dilediği kadar öpsün beni. Şiirlerini yazmaya devam etsin ama. Başka da şartım yoktur sayın hakimim.”

“ Nasıl iştir bu ya! Kırk yıllık hakimim, böyle bir komedi, trajedi görmedim. Her bir şey var içinde. Kamu davasını ne yapacağız peki? Soralım bakalım, ne diyecek davalı. Buyur, son savunmanı alalım.”

“ Allah peygamber aşkına beni içeri atın hakimim. Ben bu süslü kokanaya ne şiir yazarım, ne de üstüne para verse öperim. Öpecek de olsam midem kaldırmaz, kafasına çuval da geçirsem kurtarmaz. Atın beni içeri. Ceket bana ait, şiirler de. Kapı varken arka pencereden neden gireyim ki? Basardım zile, dalardım gireceğim yere. Ben masumum efendim.”

“ Ulan deli çocuk! Ceketin, kızın iç çamaşırlarının yanında bulunmuş. Yanında da şiirlerin. İmzanı bile atmışsın. Ne işi vardı ceketinin orada? Bir araba delil var elimde.”

“ Çok istirham ederim efendim, deli çocuk değil, ‘ şair ceketli çocuk.’ diyecektiniz. Neyse saadete geleyim, olay günü ve saatinde parka gitmişim. Ama arabayla gitmedim, yürüyerek gittim. Parklar o saatlerde sessiz ve sakin olur. Çok da şiir yazmışlığım vardır oralarda. Biraz uzanayım derken, içim geçmiş, uyuyakalmışım. Sabah bir de baktım ki, üzerimde ceketim yok. Cüzdanımı da almışlar. Ulan dedim içimden, bari vesikalık resmi kalsaydı hayali sevgilimin. Şerefsizler tüm hayallerimi gasp etmişler. Gecenin ayazını yediğim gibi, bir de bu kuru iftirayla karşı karşıyayım.”

“ Çalındı yani ceketin? Ben de yedim. Kim ne yapsın oğlum senin ceketini. Bir de kamera kayıtlarını inceleyelim. Her yer kamera. Uçan kuşların kuluçkaya yattığını dahi

çekiyor. Evlerin içinden öyle pozisyonlar takılıyor ki kameralara, konuşurma beni. Hazır mı görüntüler mübaşir efendi?

“ Hazır efendim, buyurun, hızlı çekimle ekrana yansıyor”

(üç dakika sonrası)

“ Başa al, ileri sar. Hop, hop, dur orada. Dur! Tinerci çocuklar bunlar. Aylardır peşindeyiz bu zibidilerin. Çocukları karıştırmışlar. Kim dedi sana “ şair ceketli çocuk ” ol diye? Adam olsaydın yırtmıştın paçayı. Sayende bir çeteyi daha çökerteceğiz. Sana plaket bile verilse azdır. ”

“ Demiştim size hakimim. Onun bunun çocukları yüzünden adım lekелendi. Bu çocuklar hırsızlık yapmak amacıyla, bu kadın mıdır, kız mıdır bilemedim, gerçi yırtık birine benziyor. Kendine beni yama yapacak. Neyse, uzatmayayım, tinerciler bu kahpenin evine girmişler, ceketimi de bırakmışlar ki, şüphe filan çekmesinler.”

“ Doğru söylersin deli çocuk. Kamu mamu da düştü, dava da. Aferin sana mert çocukmuşsun, içerde yatma pahasına bu kızla yatmayı kabul etmedin.”

“ Sağ olasınız hakimim. Çöplükte yatarım bu kızla yine yatmam. Ceketimizin de bir onuru var. Çok şükür temiz temiz giyebilirim artık. Adalet yine kör topal imdadıma yetişti. ”

“Karşıma bir daha çıkarsan kesin yatırırım seni, bilesin deli oğlan...”

“ Beni bu deli karıyla yatırmadınız ya, nerede yatırırsanız yatırın.Adaletin kestiği parmak acımaz hakimim, yeter ki deliller karartılıp, yalan dolanla tek taraflı olarak karar verilmesin. Mazlumun da bir ahı var, öptüm mübarek elinizden, kalın sağlıcakla.”

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09/11/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar (18)

Adam, kadının gözlerinin içine bakarak
İtirafıta bulundu:

`Seni çok seviyorum.'

Kadının birden rengi değişti,

`Sus, sevme beni!

`Bir daha da o cümleyi söyleme!

Bu konu kapandı.' dedi...

`Demir kapı mıdır ki, kapansın' dedi adam,
Yüreğine elini bastırarak...

`Sus ve konuşma! ' dedi kadın.

Adam dediğine diyeceğine pişman olmuştu,

Dilin kemiği yoktu, söz de ağızdan çıkmıştı,

`Sevmiyorum' demeye alıştırdı kendini,

Dilini bağladı, yüreğini dağladı.

Sevmişken, nasıl `sevmiyorum.' diyebilirdi?

`Unut beni! ' dedi kadın.

`Unutmak mı? Sen benden ölmemi iste, öleyim,

Ama asla unutmamı isteme' dedi adam.

`Unutmak zorundasın, beni sevme' diye tekrarladı kadın.

` Seni çok seviyorum! ' diye yineledi adam.

`Çok acılar çekeceksin ama.' dedi kadın.

`Acılara alıştım, beni sevmesen de olur,

Hiç olmazsa, seni sevdiğimi bil,

Bir selamını bari esirgeme,

Beni de kötülerden bilme. 'dedi adam.

Kadın sevmese, değer vermese,

O an adamı bir çırpıda silerdi,

İzin vermezdi ilgisine,

Adam, kadını sevdiğine değil de,

O sözü söylediğine pişman olmuştu.

Çok ayıp etmişti, kardeşliği, dostluğu zedelemişti.

Kadın selamını, adam sesini kesti,

Birbirlerinden sessizce uzaklaştılar...

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

19/11/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar (19)

adam, kadını omuzlarından sarsarak,
kendine doğru çekti,
anlamıyorsun beni,
anlamak da istemiyorsun,
sen hiçbir şey değilsin!
asla olmadın!
bundan sonra da olamazsın!
ama sen benim...
sen benim...

-kadın, adamın sözünü kesti-
tanıyamıyorum seni,
benim tanıdığım adam bu olamaz,
hayır, asla olamaz!
sözlerinle canımı yakıyorsun,
yaklaşma! uzak dur benden!
gözümde daha fazla küçülme,
sen ne kadar ön yargılı,
basit bir adammışsın,
bitti, bitti!
her şey bitti,
sana saygı duyuyordum ama,
o da bitti, dedi

bana değil,
ön yargılardan söz edene bakar mısın,
biten bir şey yok,
bu daha başlangıç,
noktayı koymadan önce,
müsaade et bitirmeme,
son sözümü söyleyeyim,
afra tafra yapmayı bırak,
saygıyı da bırak,
sevgi olmadan saygıyı ne yapayım,
bu dediklerine seni pişman edeceğim! dedi adam

bırak bu kelime oyunlarını oğlum!
hem suçlusun, hem güçlüsün,
şimdi de tehdit, öyle mi?
çirkin yüzünü de gösterdin bana,
kendine gel artık,
susmalısın bence,
ama ondan önce yakamı bırakmalısın,
git, git buradan git,
yaklaşma yanıma,
ve bir daha asla yanlışlıkla da olsa yoluma çıkma!
dilerim Allah'tan son gidişin olur da,
dönüşün olmaz, dedi kadın

olmaz olmaz deme,
olmazlar da elbet olur,
tüm oyunlarda, tüm kelimelerde,

içinde senin olmadığın bir huzur,
bir mutluluk, bir saltanat düşünemiyorum,
çünkü senin olmadığın her yerde hiçlerin de,
şeylerin de değeri yoktur,
hatta zaman bile geçmez,
sen varsan, her şey güzeldir,
çirkinlikler bile ay parçası yüzünde güzelleşir,
tatlı dillerinde karlar erir,
senden sonra "bir" gelir,
birden önce daima sen,
sonra kim gelirse gelsin,
beni enterese etmez,
ama senden sonra birisi de gelmez! dedi gülerek
ve ekledi,
ama sen benim...
sen benim....
her şeyimsin!
şekerimsin!
biricik sevgilimsin!

kadının gözlerinden yanaklarına doğru,
yaşlar süzüldü,
adama dudaklarını uzattı,
hadi dedi,
hadi beni erit!
adam, kadını kucakladı,
sevgiyle bir buse kondurdu,
bir buse daha,
bir buse daha,
bir buse daha,
tuza, şeker karıştı,
sabaha kadar,
buzlar eridi...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
23 Ocak 2018, Saat:23.55, Isparta

afra tafra : çalım, gösteriş, fiyaka.
enterese: ilgilenmek anlamına gelen "enterese etmek" kalıbında geçer.

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar (20)

" Hastayım, sana... "

der demez gözlerim parladı, derhal sözünü kestim,

" Bana mı dedin? " dedim sevinçle,

" Evet, karşımda sen varsın, sana dedim, neden şaşırдың " dedi,

" Çok şükür, bu günleri de gördüm ya, ölsem de gam yemem artık.
Ben de, ben de hastayım sana. Hem de o kadar çok hastayım ki,
yoğun bakıma girdiğimden beridir sayende çıkamıyorum.
Bir daha, hadi bir daha söyle. " dedim.

Önce tatlı tatlı kahkaha attı.Sonra da,

" Ayyyyy, olamaz ya! " dedi.

" Oldu bile, hem de sen söyledin " dedim.

" Hastasın ciddi, nerenden anlıyorsun lafı? " dedi.

" İyileştin sayende, hadi bi daha at da kulaklarımın pası silinsin.
Sonra da o büyüü sözleri tekrarla " dedim.

Bir daha attı, o attıkça kahkahasını içime doldurdum.

" Deli olma ayol, hastayım sana derken... " dedi.

" Eeee dedim, sonra, sonra? "

Sonrası, " rica etsem ilaç almak için eczaneye gider misin? " diyecektim.

Olsun dedim içimden,
" Hastayım sana " dedin ya,

" Ne oldu? ne mırıldanıp duruyorsun kendi kendine ? " dedi.

" Hiçç dedim, hiçç... Hiç bu kadar mutlu olmamıştım.
Sen dedim, keşke hep hasta olsaydın, ben yüz bin kere giderdim."

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09 Şubat 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 1

' Davacıyım senden ' dedi kadın.
' Ver şu zorla aldığın yüreğimi.'
Hiddet vardı sesinde, ağlamaklıydı.
' Alabilirsen, gel al! Ama yüreğim bırakmaz.' dedi adam.
' Davam, mahşere dek sürecek.' dedi kadın.
' Her iki cihanda da yüreğin benimdir. Vermem ' dedi adam.
İkisi de inatçı iki geçiydi,
Kadın da, adam da davalarından vaz geçmediler.
Yıllarca sürecek gibi bu dava.
Görünen o ki, mahşere kalacak.
İşte bu nedenledir ki, zor olan aşklar, ölümsüz aşklardır.
Sevginin pazarlığı da, veresiyesi de olmaz.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17 Mayıs 2013-Saat: 12.53 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 10

Postacı kapıyı iki kere çaldı,
‘ Size telgraf var,
‘ Şuraya bir imza lütfen’’
Dedim ki, ‘Yahu tarihe karışmadı mı telgraf? ’
Neyse senet değil ya, bastım imzayı, aldım...

Baktım, hellolu, mellolu bir şeyler yazıyor,
‘ My darling ’ i bildim de, gerisini mütercime bıraktım.
‘ Hele bir oku mütercim abi, ne ki bu? ’dedim...
Okumaya başladı...

‘ Canım benim... stop... seni çok özledim,... stop...
Tarifeli ilk uçağa atla gel! ...stop... Biricik sevgilin... stop... ’

‘ Eeee, bu kadar mı, kim yazmış ki? ’ dedim,
‘Telgraf kısa olur, yazanı da sen bileceksin,
İsmi cismi yok yazanın ’ dedi.
‘Borcum ne kadar mütercim abi? ’dedim,
‘İstemez, borcun morcun da yok ’ dedi,
Yürüdüm gittim eve...
Düşündüm, düşündüm, bulamadım,
Hem de bana ‘my darling ’ falan diyecek...
Şaka gibi ya...
Yazı koynumda uyumuşum...

Değil tarifeli uçakla,
Uçağı kaçıtır yine giderim gitmesine de,
Nereye, kime giderim?
Bir de ‘ atla gel ’ demiş...
Canım benim ya, kim ki bu?
Adresini yazsaydı, atla da giderdim,
Arabayla da.

En iyisi beklemek, belki arkası gelir dedim,
Geldi de...
Gelen postacı amcaymış...
‘ Beyefendi, size bir şey söylemek için geldim’’ dedi.
‘ Tamam, malum olmuştu bana,
Kimmiş? Neymiş adresi? ’ dedim...
‘ Özür dilerim, postada karışmış, telgraf sizin değilmiş!
Atın şuraya bir imza da alayım sizden ’ demez mi?
‘ Yok ’ dedim, ‘ yokkk,
Bu işler öyle kolay işler değil,
Önce vereceksin, sonra alacaksın...
Anan güzel mi senin?
Kaç gecedir uyumadım,
Sen bana önce yıktığın hayallerimi geri ver! ’

Suçluymuş gibi yüzüme baktı,
"Haklısınız, ne yapabilirim ki?" dedi.
"Çok şey var yapılacak,"
"Şimdi" dedim, "seninle ödeşeceğiz"
"Nasıl yani?" dedi..
Hatta geri geri kaçmaya başladı...
Tuttum kolundan, çektim kendime,
"Korkma abiciğim, bir şey yapmayacağım.." dedim,
Verdim eline kağıdı, kalemi,
"Yaz abiciğim" dedim, "yaz!"
Başladı yazmaya...

"Sultan Murad Han'dan, Sultan'ına, stop...
Mors alfabesiyle yazılmış fermandır... stop...
Her kim yerini bile, öğren... stop...
"Ferman padişahımızındır." deyip... stop...
Bir kese altını hak ede...stop...
Bitti mi? Bitmedi... stop...
Tez elden tarifeli uçağa koyup, getire... stop...
Aksi taktirde... stop...
İki cihan, üzerine yıkıla...stop.. "

Sonucu merak ettiniz değil mi?
Vallahi ben de çok merak ediyorum,
Morsa falan çevirip, elçiyle gönderecekti,
Tabii yolda belde yırtıp atmadıysa...
Hayırlı bir havadis gelmezse,
PTT'nin T'sine tazminat davası açacağım...

Bitti...
Şiir burada bitti... stop...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
13/09/2015-Isparta- Saat: 00.20

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 11

' Kaza nasıl oldu? anlat '

' Şimdi, şöyle oldu hakim amca,
Yani şimdi dediysen, şimdi olmadı,
Uzun bir mevzu...
Anlatayım anlatmasına da,
Nereden başlayayım? '

' Saadete gel evladım,toparla.'

' Geleyim gelmesine de,
O dediğine ben gelemedim,
O bana geldi, aniden önüme çıktı,
Toparlayayım dedim,
Direksiyon hakimiyetini kaybettim,
Kafa kafaya çarpıştık...'

' Hız limitini de aşmışsın,
Kız senden davacı,
Peki buna ne diyeceksin? '

' Suçsuzum hakim amca,
Ne dediğimi bilmiyorum '

' Ne dedin kıza? '

' Kulağına eğilip,
En güzel kazayı seninle yaptım,' dedim.

' Eeee, başka ne yaptın? '

' Sadece gözlerine baktım,
Zabıtlara geçmeyecekse,
Laf aramızda, sen de görse çarpılırdın.'

' Yapma ya, o derece mi evladım? '

' Aşkın derecesi mi olur hakim amca,
Su mu kaynatıyoruz? Masal mı anlatıyoruz? '

' Ne iş yaparsın sen? '

' Şiir yazıyorum hakim amca,
İşler bu aralar kesat,
Fabrikasyon üretim yapmıyorum,
Fason da değil,
Tamamen gönül işçiliği,
Herkese de şiir yazmam,
Ama sen iyi bir adama benziyorsun,
Bir şiir de sana yazarım. '

' İyi misin evladım, ne içtin sen? '

'Tövbe ağzıma koyduysam,
İçtiğim zehir olsun,
Üç gündür uykusuzum, ondandır.'

'İçeri alırım bak, ileri gitme! '

'Al hakim amca, almazsan namertsin!
Candan geçtim,
Yaşıyor muyum onu da geçtim,
Hatta iki tane de kalem kır!
Şiir miir yazmayayım,
Ondan başkasına kalem yazmaz zaten.'

'Yaz kızım,,, karar!

Sevda mahkemeleri kurulmadığı için,
mahkemenin görevsizliğine,
davanın düşmesine,
Saniğin beraatine... '

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/09/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 12

' Bir gün mutlaka geleceğim,
Yolumu gözle ' dedi.

Ah benim yaban ellerde solan kır çiçeğim,
Gözlemez miyim,
O mis kokunu özlemez miyim?
Geleceğin günü bilsem,
Adı bilinmeyen bilmem kaç cins çiçekleri,
Başından aşağıya dökmez miyim?
Allı güllü el işlemesi ipek halıları,
Ayağının altına döşemez miyim?

Hani gelirsin de göremem diye,
Daha geçenlerde, sana çıkan tüm yollara,
Barikatlar kurdum da,
Toplum huzurunu bozmaktan,
Hakkımda işlem yapıp,
Tutup kolumdan, içeriye attılar...
O ' bir gün ' gelsin, gerisi kolay dedim,
Takvimleri peş peşe yırttım da,
Sarhoş, deli sandılar...

Her gün yollarını gözlemekten,
Saçım beyaza döndü,
Baharım, kışa döndü,
Aylar, mevsimler döndü,
Uzay mekiği dünyaya döndü,
Gurbettekiler yurda döndü,
Ortalık ana baba gününe döndü...

Offf ki offf, yeter artık,
İmanım gevredi, kevgire döndü,
Başım Çarşamba pazarına döndü,
Sen bir gün olsun dönmedin...

Sabırdan bal, şeker yaptım kendime,
Tadıyorum düşlerimde,
Kaç gece uykularım bölündü,
Kaç kere döndüm iğne ipliğe...

Sen kutsal ibadetim, tavafım,
Yüz sürünce de bayramım...
Alemde bir tek sana hayranım...
Sen kutup yıldızım, ben yörünge..
Gelsen de güzel olur, gelmesen de...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17/03/2016- Isparta, 00.15

·
Tavaf: Bir şeyin çevresinde dolaşmak, dönmek

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 13

Dedim, " aşka amma da uzaksın,
Gel şöyle yanıma sokul desem,
Kalbimde patlayacak canlı bomba, tuzaksın...
Cihana geldiyse de ben duymadım,
Olsaydı kitaplar yazardı, alırdım gizli havadisi,
Değil eşin, yok ki benzerin,
Sen duydunsa, fısıltıyla kulağıma söyle,
Hep söyle, gitmesin benden sesin,
Ruhun benim, canın benim, adın benim,
Sen dalında gül, ben deve dikenini olsam da,
Razıyım dünden, sinene sarılan ben...
Yoktur sana böylesine manyakça değer veren."

Dedi, "ne kadar hassas, ne kadar incisin,
Biraz çapkın, biraz şaşkın, azıcık da zekisin,
Şaka gibi ya, ciddi misin?
Yazık sana, ezilir, incinirsin,
Yoksa hiç mi bu konuya girmeseydik,
Kafana araba lastiği mi geldi,
Bijon anahtarı mı yedin?
Korkarım, sen kendini kaybettin,
O halde kazanan kim? "

Dedim, " pazardaki terazi patates de tartar, soğan da,
Sana olan ilgim sarraftaki hassas terazi gibi,
Korkacak bir durum yok, ben romantik şair, biraz da deli,
Sen anlamazsın kızım aşktan meşkten, sıkılırsın ilgiden,
Bana kalırsa, müzik dinle, film izle, kitap falan oku,
Kumda oyna, kardan adam yap, fal bak, misket yuvarla...
Durum gayet açık, kazanan daima benim, kaybeden sen,
Mesele en doğal haliyle bu kadar basit."

Dedi, " Kızamıyorum sana, pek de şekersin,
Harap oldun, un ufak ettin, parçaladın kendini,
İstersen biraz ara ver, yorulma, dinlen, ne dersin? "

Dedim, " sen derim, başka da bir şey demem,
Geçelim bu konuyu,
Ben dinlenirken yorulurum,
Öyleyse sap gibi bir başıma bırakma beni,
Kurda, kuşa yem olmak değil asıl konu,
Eli kolu kırılmış bir adamı ne yapsınlar ki kuşlar?
En fazla gözlerimi oyarlar...
Un da şeker de bulunmaz buralarda,
Çıkartayım çantadan iki dilim küflü ekmek,
Bir baş soğanla bölüşelim,
Cücüğünü sen ye, kabukları bana kalsın,
Samanlığı da ateşe vermişler deyyuslar,
Ağzın kokmaz dersin,
Şuralarda bir yerlerde bir ağaç kovuğu olacaktı,
Girelim içine, bir güzel karın tokluğuna sevişelim,
Ama önce yere gazete kağıdı serelim,

Canın sıkılmasın, eski havadisleri de okursun.”

Dedi, ‘ İyisin değil mi, ne içtin sen?
Saçmalama, hata yapma, sus artık! ’
Dedim, ‘saçma sapan insanlar arasında ömrüm geçmiş,
İyi değilim,
Hor görülmüşüm, ezilmişim,
Bir mum gibi tükenmişim,
Bana benden başka değer veren yok diyecektim,
O hakkımı da sana kullandım, yine ortada kalan ben...
Saçma sapan laflarım ilk hatam olsun!
Bu da benim sana, son şakam olsun ’

Dedi, ‘ ne biçim adamsın, sevgi karın mı doyurur,
Hiç mi acıkmazsın kuzum? ’

Dedim, ‘ bana kuru laflar etme, kuru ekmek ver,
Tebessümüne katık olsun,
Sıcacık çay bile bir müddet sonra soğur,
Sana olan sevgim nefasetini her daim korur...’

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/08/2016- Isparta, 02.53

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 15

‘ Bismillahirrahmanirrahim, nerden çıktın sen evladım?
İyice umudumu kesmiştim, öldü mü kaldı mı,
Kurda kuşa yem mi oldu acaba? ” demiştim,
Hatta celp filan gönderdim, bulamamışlar adresinde.”

" Merdivenlerden çıktım Hakim Beyamca.
İşleriniz çoktur deyip, uğramamıştım."

‘ Doğru bildin deli oğlan. Başımı kaşıyacak vakit yok,
Parayla adam tutacaktım kaşısın diye.
Ona bile ayıracak zamanım yok.Bakamadım daha dosyana”

‘ Dosyam filan yok hakimim. Dağlardan kekik topladım, afiyetle içersiniz.

‘ Neler yapıyorsun görmeyeli? Devam mı şiirlere? ”

‘ Şiir hayat tarzım hakimim, yazamazsam deliririm.”

‘ Ulan bu zaten iyi halin, iyi, iyi oku da dinleyeyim,
İki dakika zamanın var, sırada başka dosyalar var...”

‘ Afedersiniz hakimim, uzatmaları mı oynuyoruz,
iki dakkada şiir miir okumam,
Emeğin bedeline fiyat da biçilmez, süre de verilmez.”

‘ Benimle pazarlık yaparsın haaa! öyle mi?"

‘Hakimim, kafayı iyice sıyırmadan ricam olur, zaman ayır kendine,
Dağlara çık, yürüyüş yap, doğada gez... Bitmez milletin dava işi...”

‘ Delisin melisin de, açık sözlüsün, ulan sana kimse kıyamaz beee..”

‘ Kıyma filan dedin de hakimim, altınla yarışıyor, ayda yılda yeriz...”

‘ Tamam, tamam, sana da bir şey demeye gelmiyor.”

‘ Hakimim sen aşık oldun mu ömrü hayatında? ”

‘ O nasıl bir şey ki, en son kitaplarda okumuştum,
Bir de senin şiirlerinde geçiyordu.”

‘ Gördün mü bak! Bir aşık bile olamamışsın,
Aşık olmayan, sevgi nedir bilmeyen adamdan hayır mı gelir? ”

‘ İleri gittin ama, kaşınıyorsun galiba...”

‘ Sizden geçmiştir hakimim, başınızı kaşıyacak zamanınız yokmuş ya..”

‘ Deli oğlan, sevgi filan dedin de, vardı lise yıllarında bir tane,
Mektuplaşırđık, o zaman nerde teknoloji? Cevap gelesiyeye bir hafta geçerde...
Ona mektup yazmaktan dersi filan asmıştım,
Gecemde o, gündüzümde o...

Tabi ben gençlik çağında bir baltaya sap olamayınca,
O doktor oldu, zengin birine vardı,
Bir ben varamadım ona. Unutmak için de okumaya verdim kendimi,
İşte bu gördüğün hakimlik cübbesini giydim, ama bir yerim hep eksik kaldı...”

“ Üzülme hakimim, depreştirme içindeki acıyı...”

“ Acı mı kaldı bende, hissiz, duvar gibi bir adam oldum çıktım,
Tövbe ettim, evlenmedim bir daha da.”

“ İyi etmişsin hakimim, bari şiir yazsaydın, açılırdın,”

“ Yazmaz mıyım deli oğlan, gönlüme yazmışım, kırk yıl oldu...”

“ Hakimim, emekliliğini iste, zaman ayır kendine,
Dört duvar arasında per perişan ölüp gideceksin...”

“ Doğru söylersin deli oğlan. Yazayım hemen emeklilik dilekçemi,
Ettireyim yukarıya havale..Şu dakikadan sonra cübbemi de çıkardım mı,
Dokunma keyfime... Bundan böyle şair ceketimi giyeceğim, benden bu kadar...”

“ Büyüksün üstat, haydi çikalım... ”

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
31/03/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 2

Kadın düşünceliydi.
`Bir mesele var.' dedi.
`Neymiş o mesele? anlat.' dedi adam.
`Olmaz, bu mesele benim meselem.' dedi kadın.
`Mesela' dedi adam.
`Mesele' dedi kadın.
Adam cevap bekledi.
Kadın sustu.
` Bana masal anlatma, meseleyi anlat.
Hadi, anlat! , yine de tercih senin.' dedi adam.
Kadın suskunluğu tercih etti.
Uzun uzun birbirlerinin gözlerinin içine baktılar.
Duygular kördüğümdü.
Düşünceler kör dövüşü.
Kadın yutkundu, tek söz etmedi.
Adam, daha fazla üstelemedi.
Bakıştılar,
Dudaklar suskundu, gözler konuştu.
Mesele unutuldu.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19 Mayıs 2013-Saat: 23:09 -Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 3

`Tedavülden kaldırılmış para gibisin.
Gözümünden iyice düştün. `dedi adam.
`Kalbinin karasını yüzüme çalyorsun.
Değerim bu kadar öyle mi?
Yazıklar olsun sana! ` dedi kadın.
`Kalbime sorsaydın söylerdi sana değerini.
Sen hiç soru sormadın ki' dedi adam.
`Beni çok üzüyorsun. Söyle ne yapabilirim?
Ne istiyorsun benden? dedi kadın.
`Senden ne isteyebilirim ki?
Bir emanet gibi geldikten sonra,
Bir şey istemeye hakkım yok.' dedi adam.
Ortam iyice gerildi. İkisi de patlamaya hazır bomba gibiydi.

`Ben her aklına estiğinde ziyaret edilen bir mübarek değilim ki,
Can taşıyorum.' dedi adam.
` O canda ben de varım.
Senin yarın, benim yarım dedi kadın.
`Düne kadar vardın. Bu gün yoksun.
Yarın da olmayacaksın' dedi adam.
`Susalım.' dedi kadın.
Sustular...

`Vakit tamam, ayrılık vakti.' dedi adam.
` Sen bilirsin, nasıl istersen öyle olsun.' dedi kadın.
Adam son kez sevdiğinin yüzüne baktı.
Kadın, bakışlarını kaçırdı.
Saatler durdu.
Derin bir sessizlik oldu,
Kuşların kanat çırpışları duyuldu.
Gökyüzü bir anda karardı,
Ayaz oldu.
Dalında güller soldu.
Bir fırtına koptu,
Yağmur başladı.
Gözyaşları yağmurlara karıştı.
Rüzgar tersine esti,
Bir aşk da böylece yandı bitti kül oldu.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
28 Mayıs 2013- Saat: 01.14-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 4

Yalnızdık,
Etrafta kimsecikler yoktu,
Gözleri dikkatimi çekti,
Yaşarmıştı,
' Ne bu hal kız, yoksa ağlıyor musun? ' dedim,
' Çok canım acıyor ' dedi,
' Benim de ' dedim,
' Gözlerimin içine bak ' dedi,
' Sen hiç böyle demezdin, çok şaşırdım. ' dedim,
' Çabuk söyle, ne görüyorsun? ' dedi,
' Kendimi ' dedim,
' Gevezeliği bırak da, ne gördüğünü söyle ' dedi,
' Dünyayı ' dedim,
' Deli misin, romantikliğin sırası değil. ' dedi,
' Bak diyen sensin, şimdi de kızılıyorsun ' dedim,
Ne bileyim, gözüne toz kaçmış, bak demesi ondanmış...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
05/03/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 5

Kadın, adama sordu:
'Beni seviyor musun? '
'Bu nasıl bir soru? ' dedi adam.
'Ne nasıl? ' dedi kadın.
'Bir şey yok! ' dedi adam.
' Niye yok' dedi kadın.
' Bilmem'dedi adam.
Duymazdan geldi kadın.
Sustular...

'Hatırım da mı yok'dedi kadın.
'Hatırın büyük, daima hatırımdasın,
Sen beni seviyor musun? ' dedi adam.
'Aşk olsun! ' dedi kadın.
'Olsun mu? ' dedi adam.
'Olsun' dedi kadın.
'Ne kadar olsun? dedi adam.
'Ne, ne kadar olsun? dedi kadın.
'Aşk' diyebildi adam, gerisini getiremedi.
Sustular...

Kadın tekrar sordu:
'Beni seviyor musun? '
Adam, başını önüne eğdi,
'Söyle! ' dedi kadın,'Yoksa sevmiyor musun? '
'Susalım' dedi adam,
'Susma,konuş! ' dedi kadın.
Boş ver! dedi adam.
Sustular...

Kadın hiddetlendi,ses tonu arttı:
'Neler diyorsun sen? Nasıl boş vereyim?
Adam,kadının yüzüne baktı,
'Kalbini...' dedi.
Kadın,sözünü kesti,
'Ne olmuş kalbime? çabuk söyle! '
Boş ver! ' dedi adam.
'Boş veremem,delisin sen,
Neler zırvalıyorsun? ' dedi kadın.
'Kalbini... bana kalbini ver,sevgimle doldurayım,
Nasıl sevdiğimi o zaman anlarsın.' dedi adam.
Sustular...
Bakıştılar...
El ele tutuştular...

'Şunu baştan söylesene ya' dedi kadın.
'Baştan sor! ' dedi adam.
Kadın, adama en başından aynı soruyu bir daha sordu:
'Beni seviyor musun? '
'Aşk olsun! ' dedi adam.

Sustular...

Gülüştüler...
Kucaklaştılar...
Birbirlerine deliler gibi aşkıtlar...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkının Şairi)
19/03/2014- Saat:00.10-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 6

‘Nasılsın? ’ dedi adam...

‘ ‘Sen ’dedi kadın.

Adam, o anda ilk kez kendini düşündü.

‘ Ben ’ dedi,

‘ Ben nasıl olayım ki, her zamanki gibi,,,
Her zamanki gibi seni düşünmekle meşgulüm.’

‘Bu kapalı havada süper oldu, moralim açıldı’’dedi kadın.

Açılan başka ne vardı baharda?

Çiçek vardı, gül vardı, lale vardı.

‘ Tomurcuklara don vurmadıysa, morali de iyi olur insanın’’dedi adam.

‘Yine de havalar nasıl olursa olsun bizim havamız güzel olsun’’ dedi kadın.

‘Çık’’ dedi adam.

‘Dışarıya çık ve gökyüzüne bak...

Bulut kümeleri göreceksin, sonra kendini bile zor ısıtan güneşi.’’

‘Ben ’ dedi adam,

‘Ben, şimdi senin baktığın o yerlere bakıyorum,

‘İşte, güneş gibi aydınlandı yüzün.

Bulutlar misali ağlamaklı da değilsin.

Ölümler konuşamaz, onlar üşümezler de,

İşte onlardan farkımız bu.

Sen, elimi uzatıp sanki seni yakalarmışcasına yakınımdayısın.

Bak, nasıl da mutlu mutlu nefes alıyorsun,

Gözlerin nasıl da sevinçli.

Mesafeler, hiç bu kadar yakın olmamıştı.

Gökyüzünde silüetini görüyorum sanki.

Bana ne de güzel gülümsüyorsun,

Gözlerin ıslık ıslık, ilk ben fark ettim.

Senin eşsiz güzelliğini görünce,

Yalanım yok, uzunca bir süre sende park ettim.

Başka cümle kurarsam, bitmez kelimeler,

Bu yüzden şimdilik kısa kestim,

Serbest şiir gibi oldu sözlerim.

Ama,yarım yamalak kalıyor cümlelerim.

‘Yarım yamalak’’ dedim de,

Sevgiler nasıl yarım olmazsa,

Benden de sana, kucak dolusu sevgiler...

Hay Allah, yine eksik kaldı ' kucağım'

‘Dolu ’ dedim de, aklıma geldi,

Dolu dolu yağ! yağ da toprak,yağmur koksun,

Sen bu gün pek duygulu, pek dolusun,

Gel! gel sarıl boynuma,’’ dedi adam sevinçle.

‘Sarılayım’’

Sarılayım ve kendimi sana vereyim.’’ dedi kadın.

‘ Zaten benimsin, hiç gitmedin ki benden.’’ dedi adam.

‘İster sarıl, ister öp, ne edersen et,

Yeter ki üzme beni.’’ dedi kadın.

‘Şimdi susmak zamanı, biz işimize bakalım,

Ahırdaki inek bile doymaz, yemezse samanı.

Evvel mi, sonra mı, yok bunun zamanı." dedi adam.
" Ağlamaların " dedi kadın,
"Ağlamaların hep sevinçten olsun,
Her günün mutlu, huzurlu, keyifli,
Tabiri caizse,bayramın olsun! "
"Hayır " dedi adam.
"Her günümüz bayramımız olsun!
Hatırı kalmasın gözlerinin, kırk yıl hatırı var içilen kahvenin,
Bir de " sen! "
Senle birlikte kırk bir eder.
Kırk bir kere maşallah,
Yağarken kırk ikindi yağmurları,
Seyredeyim gözlerinin rengini" dedi adam.
Yağmura karıştıkça göz yaşları,
Kadın ilk kez sevinçten ağlıyordu...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29/04/2014-İsparta- Saat: 13.35

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 7

“Nasılsın? ” dedi kadın,
Susarak cevap verdi adam.
“Konuşsana, neler yaptın? ” dedi kadın.
“Akıl hastanesine yatmayı düşünecek kadar kötüyüm,
Hatta ömrümün sonuna kadar orada kalabilirim” dedi adam.
“Üzülme, zaman her şeyin ilacıdır,
Sen çok güçlüsün, bunların da üstesinden gelirsin.” dedi kadın.

Güçlü olmak... Kime ve neye karşı?
Eliinden silahları alınmış, toprakları işgal edilmiş,
Sömürge altındaki uluslar bile bir lidere ihtiyaç duyarken,
Bir başına nasıl savaşılabilirki kahpe düşmanla?

“ Delirmek üzereyim ” dedi adam.
“ Sen zaten delisin, hiç değişmezsin” dedi kadın.
Bir de derler ki, “ Delilerden zarar gelmez,
Demek ki zararım dokunmuş birilerine,
Yoksa deli gibi aklımı yitirmezdim ” dedi adam.
“Sen hiç değişmemişsin, değişmezsin de ” dedi kadın.

Düşündü adam...
Değişmediyse,
O zaman aynaya baktığı bu yüz kimindi?
Kimindi saçlarına yağın bu karlar?
Ve hangi uzak iklimlerden kopup gelmişti içinde kopan fırtınalar?
Yoksa yitip giden gençliğinin katilini arar mıydı,
Yıllardır dost bildiği aynalarda.

Kimliksiz kimliğinin peşine düşer miydi böyle aniden,
Zamansız zamanın elinde oyuncak olur muydu hesapsız...
Ve ince hastalığa tutulur muydu böyle inceden inceye...
Kayıp yıllar...
Besbelli çingiraklı bir yılanın koynunda,
Diyetini ödeyemediği bir esirlik yaşar mıydı bunca yıl?
Hayret! bunca zaman nasıl da çürümemiş bu paslı yürek...

Sustu adam...
Bir derin uykudan uyanır gibi, kadın sessizliği bozdu:
“Aşk olsun, bana mı kızdın yoksa?
Susma, haydi benimle konuş ” dedi kadın.
“Yarın karlar da gelecek,
Don vurur mu ki sevgilere? ” dedi adam.
“Sen yeter ki gönlünü ferah tut,
Ecelin bile ne zaman geleceği belli olmaz.” dedi kadın.
“Yaşarken yanımda gördüm eceli,
Ama bir türlü ölemedim,
Ecel bile bana düşman” dedi adam.

Bu kez kadın sustu...
Saat bile konuşurken sessiz odada, bir tik, bir tak..
Düşünceye daldı adam...
Eli kalbinin üzerine gitti,

Nasıl da atıyordu, bir tik, bir tak..
Oysa, saat bozulsa da, kalp dursa da,
Namussuz zaman hep akıyordu,
Ve eceli gelen ölüyordu da,
Ölüme teğet geçen bedenler çürümeye devam ediyordu.

''Saatin ve kalbimin sesi bile tamamlarken birbirini,
Ben seninle tamamlayamadım kendimi '' dedi adam.
Bu kez ikisi de sustu...

Vakit gece yarısını çoktan geçmişti,
Millet derin uykundaydı,
Birazdan yine güneş doğacaktı,
Ve akşama bir bir yine perdeler kapanacaktı...
En iyisi susmaktı,
Öyle de yaptılar...
İkisi de susarak yoruldu...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25/10/2014-Saat: 23.30-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 8

"Lütfen unutma beni,
Bir selam da olsa yaz bana " dedi kadın...
"Unutmak mı? O nasıl söz?
Ben nasıl unutturum seni,
Kendimi unutturum, yine seni unutmam! " dedi adam...
ve ekledi: " Ama, sen de unutma beni."

" Çok şükür, bu da güzel." dedi kadın, gülümseyerek...
" Güzel olan her daim sensin " dedi adam, kadının gözlerine bakarak...
"Hayır, o ben değilim,
Güzel bakan güzel görür, o senin yüreğinin güzelliği " dedi kadın...

"Madem ki unutmak aslında bir veadır,
Seni sevmek kutsal bir davadır,
Lügatımdan tüm hoşçakalları çıkardım,
Ve seni unutmamaya and içtim" dedi adam...

Sahi,ne demişti şair:
"Unutma!
Unutulanlar, unutanları asla unutmazlar..."

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21 Nisan 2015-İsparta

Vecdi Murat Soydan

Ölümsüz Aşklar 9

“Aç kulağını, sana bir şey söyleyeceğim ” dedi,
Kalbimi açmışım, lafı mı olur?
“ Buyur sultanım ” dedim,
“Gözüm de kulağım da senin... ”
“Komik olma lütfen, saçmalama.” dedi.
“ Senden ” dedim;
“İznin olursa, bir şey değil, iki şey istiyorum ”
Dalga geçtiğimi sandı, ama ciddiydim,
O daha da ciddileşti, hatta kaşlarını çattı...
“ Nedir benden istediğin o iki şey,
Çabuk söyle, ya da sus, duymak istemiyorum” dedi bağırarak.
İnatçı keçi mübarek, ille de dediği olacak,
Yine aklımı karıştırdı...
Oysa yıllardır nasıl da arzulamıştım,
Özlemiştim...
Mektup mu yazsaydım ki?
Çok mu zordu, söylemesi...
Bana bağıra çağıra,
Hatta kafama vura vura,
“ seni seviyorum ” demesi.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
06/09/2015- Isparta- Saat: 11.48

Vecdi Murat Soydan

Ölümüne Sevda

biz sevdamızı yüreğimize yazmışız gülüm
ne noter şerhi, ne kadı izni

mühürleyip saklamışız en kuytu yerinde
ne hırsız çalabilir, ne arsız bulabilir

sensizlik; evrenin yok oluşu gibidir.
almasın seni benden vicdânsız yad eller

ilk sana doğar, ilk seninle nefes alır
lakin bende batar,
bende yok olur ufuktaki güneş

nisan yağmuru misali
sana yağdırırım gözyaşlarımı
ilk ben boğulur
ilk ben yolcu olurum öbür dünyaya

bilir misin ey nur yüzlü güzel!
gazeldir aslında,
adına yazdığım bu destansı şiir

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21/10/2008, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ölüyorum Sessizce

Zamanı mekanı yok, aşk ferman dinlemez ki
İçimdeki sevdayı kimseler bilemez ki
Misk-i amber kokulum yanıma gelemes ki
Kaderim bana küstü, ölüyorum sessizce

Aylar, mevsimler boyu yollarını gözledim
Bir bilsen kara gözlüm, seni nasıl özledim
Çıkarıp yüreğimi, ateşlerde közledim
Bahtıma zulüm düştü, ölüyorum sessizce

Yaşamadı sevgimiz, nefes dahi almadı
Kesildi damarımız, canda takat kalmadı
Kahpe feleğin işi, bir gün olsun salmadı
Cana kor ateş düştü, ölüyorum sessizce

Tende ilaç aradım, bulamadım habibi *
Yarama çare olmaz, neyleyeyim tabibi
Gonca gülüm, ay yüzlüm gönlümün tek sahibi
Sevdama hayal düştü, ölüyorum sessizce

Adım çıkmış bir kere, savunamam kendimi
Bilet kesilmiş çoktan, buldum derken dengimi
Yorulmasın kimseler, hazırladım kabrimi
Ayrılık bana düştü, ölüyorum sessizce

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
23/03/2017, Isparta

* habip : Sevilen, sevgili.

Vecdi Murat Soydan

Ömrüm Sevdalarla Geçti

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Tren düdükleri gibi insana boşluk veren
Ürpertiler içinde rayları yutar gibi
Her istasyonda istim üzerinde duran
Şu ömrüm sevdalarla nasıl da gelip geçti.

Yolcular acılarım, kadın oldu vagonlar
Yine de her birini bin bir güçlkle çektim
Yine her biri bana acıyla dolu anlar
Yaşattı, bilemedim, bunca sevmeyecektim.

Muhip Erdener SOYDAN

23 Temmuz 1973 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Ömürlere Bedelsin

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img269.imageshack.us/my.php? image=nerdeyimuo4.jpg'> <img
src='http://img269.imageshack.us/img269/4410/nerdeyimuo4.jpg'
border='0'/>
 <a

<marquee behavior='alternate'> <marquee width='150'>ÖMÜRLERE
BEDELSİN...</marquee></marquee>

Şirin, tatlı dillimsin.
Canımsın, her şeyimsin..
Nadide çiçeğimsin
Ömürlere bedelsin.

Gitme ne olur bensiz.
Yaşayamamki sensiz..
Bırakma hiç nefessiz.
Ömürlere bedelsin.

Güneş senle anlamlı.
Yokluğunda yaralı,
En çok da, ben hasarlı.
Ömürlere bedelsin.

Aslı'nın bir eşisin
Gönlümün neşesisin
Benim prensesimsin
Ömürlere bedelsin.

Yokluğun ölüm bana
Ararım yana yana
Şenden gelsin dert bana
Ömürlere bedelsin.

Hep sevmek olsun için
Cihanda yoktur eşin
Şevğim, bak peşin peşin
Ömürlere bedelsin.

Sensizlik koyar bana.
Sığındım yaratana.
Ne diyeyim ki sana.
Ömürlere bedelsin.

Rüyamın gelinisin.
Aşkımsın, hep benimsin.
Gel de, ruhum sevinsin.
Ömürlere bedelsin.

Seninle çok mutluyum.
Dünden de huzurluyum.
Yarımdan umutluyum.

Ömürlere bedelsin.

Sevmek ne hoş duygudur,
Sevgili; aş'dır, su'dur.
Gerçek aşk işte budur.
Ömürlere bedelsin.

Işığım, güneşimsin
Canımsın, ruh eşimsin
Paylaşmam benimsin
Ömürlere bedelsin.

Gönlümün yıldızısın
Ruhun bana sarılsın
Gir koynuma da ısın.
Ömürlere bedelsin.

Başımda sevda yeli
Değmeli sevgi eli
Artık hep sevinmeli
Ömürlere bedelsin

Gözyaşları dinmeli
Özlem sona ermeli
Hayat kısa; gülmeli
Ömürlere bedelsin

Tatlımsın, şirinimsin
Duy sesimi, benimsin
Alnımda kaderimsin
Ömürlere bedelsin.

Kaldım, ortada sessiz,
Gülemem aşkım sensiz
Gitme ne olur bensiz
Ömürlere bedelsin.

Elma şekerim, balım,
Gözdemsin sen maralım
Aşkı, meşke saralım
Ömürlere bedelsin.

Damarımda kanımsın
Yalan değil, canımsın
Unutulmaz anımsın
Ömürlere bedelsin.

Sen gerçek, dünya yalan
Kör talih, benden alan
Şensiz olurum talan
Ömürlere bedelsin.

Her Şey seninle enfes
Sensiz alamam nefes
Gel, bir rüzgar ol da es
Ömürlere bedelsin.

Kapılayım sellere
Düşsem bile dillere
Vermem seni ellere
Ömürlere bedelsin

Hayalini öperken,
Yalnız seni severken
Ara beni eperken
Ömürlere bedelsin.

Çağlayanım, selimsin,
Aşığımsın, delimsin.
Tutunacak elimsin
Ömürlere bedelsin.

Seni sevdiğim kesin,
Alem ne derse desin.
Kulağımda hep sesin,
Ömürlere bedelsin.

Gözlerine hastayım
Yokluğunda, yastayım.
Bir bilsen ne haldayım
Ömürlere bedelsin

Sevgin, ulvi ve engin
Kalbim neşeli, dingin
Ruhum seninle zengin
Ömürlere bedelsin

Çoktan girdin kalbime
Dokundun cevherime
Bir cansın, bir kerime
Ömürlere bedelsin

Çağlıyor sevda seli
Aşkından oldum deli
Yokki senden evveli
Ömürlere bedelsin

Lal, sanki bahar yeli,
Derdim bir değil, elli
Bilmem, keman kaç telli
Ömürlere bedelsin

Gönlümün şirazesi
Mutluluk, aşk çeşmesi

Ne tatlıdır gülmesi
Ömürlere bedelsin

Vecdi Murat SOYDAN
22/05/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Önce Ekmekler Bozuldu (MAKALE)

Ne varsa eskilerde var demişler. Hep söylerim, teknoloji icat oldu, mertlik bozuldu diye. Niye mi? Anlatayım: Maalesef saatlerce pc başından kalkmıyoruz. Bayram günlerini, bayram tatili sanıyoruz. Teknoloji icat olunca, ki cep telefonu da teknolojinin bir ürünü. Haydi mesaj atmaya. Tv de teknolojinin bir parçası. Hal böyle olunca, akraba ziyaretleri, konu komşu ziyaretleri unutuluyor. Ne varsa eskilerde var diye boşuna demiyoruz.

Milletin gelir durumuyla alakalı bir durum da değil. Sanki, eskiden herkes çok mu zengindi? Ağızımızın tadı da kalmadı, bayramların tadı da. Her şey hormonlaştı,,, Baklavanın bile tadı tuzu kalmadı.. Şeker yerine maalesef son derece ucuz olan ve sağlık yönünden sakıncaları bulunan 'glikoz' ya da 'fruktoz' kullanılıyor. Oktay AKBAL yıllar önce yazmış olduğu bir eserinde şöyle demişti: ' Önce ekmekler bozuldu, sonra da her şey..' Ne kadar doğru bir söz. Konu ekmekten açılmışken, maalesef ekmeği doğal yollardan kabartmak yerine, kimyasal bazı maddelerle destekleyerek hiç de sağlıklı olmayan koşullarda bizlere sunan fırıncılara ne demeli? Bir süre sonra bayatlamaya yüz tutan ekmeği bir inceleyiniz. Ekmeğin içinin yapış yapış olduğunu fark edeceksiniz... Durum maalesef karpuzda da aynı. Geçenlerde semt pazarından bir tane karpuz satın aldım, eve gidince kestim. Bir de baktım ki, içi bozulmuş. Yiyemeden çöpe attım. Bir hafta sonra karpuzu satın aldığım karpuzcuya giderek durumu anlattım. Yemin billah etti. "Bizim karpuzlarımızda kabak aşısı bulunmaz. Bozulması da mümkün değildir." dedi. Kabak aşısı... Allah Allah, bu terimi de yeni öğrendim. Domateste de aynı durum aşağı yukarı. Salatalıkta ve sivri biberde de durum farklı değil. Eve geliyorsunuz, dolaba koyuyorsunuz, bir de bakmışsınız, irileşmişler... Ne hikmetse? Eskiden gübre mi vardı? Gübre icat oldu, ağızımızın tadı tuzu bozuldu. Şimdi de simitlere sıra geldi. Dikkat edin bakın, nerde o eski simitler? . İki türlü susam varmış. Simitlerin susamları bile Çin'den geliyormuş. Şu Çinlilerin de el atmadıkları yer kalmadı. "Çin işi, Japon işi, bunu yapan iki kişi" sözü bile gerçek oldu baksanıza. Çinliler ve Japonlar piyasayı öyle bir ele geçirdiler ki, tutabilene aşk olsun.

Eeee,, demiştim,, önce ekmekler bozuldu, sonra da her şey...

Haksız mıyım?

Vecdi Murat SOYDAN
12 Eylül 2010-Isparta

Vecdi Murat SOYDAN
12 Eylül 2010-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Önce Hayaller Ölü...

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img13.imageshack.us/my.php? image=tuanaxseninleben.jpg'> <img
src='http://img13.imageshack.us/img13/9733/tuanaxseninleben.jpg'
border='0'/>
 <a

<P> <left>
<marquee behavior='alternate'> <marquee width='150'> Önce Hayaller Ölü...
</marquee> </marquee>

Ben, meçhul bir zamanın, çok bilinmeyenli devr-i alemlerinin birinde,
İsmi lazım olmayan bir şehrin, herhangi bir hastanesinde gözlerimi dünyaya
açtığımda,
Yanımda ilk seni görebilme ve ilk sana tebessüm edebilme olasılığını düşündüm.

Ya da, aynı mahallenin, aynı sokağında, altlı-üstlü oturabilme,
Birlikte yakan top veya saklambaç oynayabilme,
Ve aynı okulun aynı sınıfında yan yana olabilme olasılığını da.

Ben, yitik sevdalar ülkesinin engebeli ve tozlu yollarında,
Kayıp bir şehre doğru yol alan şehirlerarası otobüs yolculuğunda,
Birlikte seyahat edebilme olasılığını da düşündüm.

Ya da, karşılıksız ve yapmacıksız, içten, samimi duygularla,
Seni ne kadar çok sevdiğimi her fırsatta söyleyebilme,
Ve senin de beni çok sevdiğini düşünebilme olasılığını da.

Ben, yalnızlıklar rıhtımından kalkan pusulası bozuk,
Gidişi olup, dönüşü olmayan dümeni kırık bir hayal gemisine, iki kişilik bilet alıp,
Umut dünyasının gizemli derinliklerine yelken açabilme olasılığını da düşündüm.

Ya da, çivisi çıkmış kocamış dünyaya birlikte meydan okuyabilme,
Tüm çirkinlikleri birlikte güzelleştirebilme,
Ve dünyaya haykırırcasına, " seni çok seviyorum aşkım" diyebilme olasılığını da.

Ben, seni sevebilme olasılığını düşündükçe,
Duygularımın beni götürdüğü bilinmezlikler dünyasında, seni sevdiğim kadar,
Kendimi sevebilme olasılığının hepten olanaksız olduğu gerçeğini de düşündüm.

Bu yüzdendir ki, artık hiçbir şey düşünemez oldum...

Vecdi Murat SOYDAN
19/03/09-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ötenazi...

*ötenazi: Tıp dilinde, isteyerek yaşama hakkına son verme hali.(intihardan, ayrı tutmak gerekir.)

Bana, bir zamanlar can damarım kadar yakın,
Şimdi ise,dünyanın kuzey kutbu misali uzaktaki sevgili,
Gittiğin günden beri yalnızlıkları oynuyorum.
Eski defterleri açtığımda, kapanmıyor yaram.
Yüzleşmeyle karşı karşıya gelince mi anlaşılır gerçekler?
Işık hızı kadar ani gelişti her şey,
Yaşanamadan bitti öyle mi?
İçimde yaşattığım o büyük aşkım kimdi öyleyse?
Hep şu soruyu sormak isterdim?
"Beni sevmiş miydin? "
Kaç geceler,el açıp, seni dilendim Yaradan'dan
Vazgeçemedim yine de bu kutsal sevdadan
Son dileğimdir:
İçimdeki SEN'i,
Ben'de öldür de öyle git...

Vecdi Murat SOYDAN
18/12/2008 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Öyle Bir Şiir Yazacağım ki

Öyle bir şiir yazacağım ki,
Kavurucu bir güneş gibi,
Çiğil çiğil, damla damla,
Berrak, dupduru,
İpılık akacak dizelere.
İslatacak kalemimi.
Örsün, çekiçle buluşması gibi...
Hatta, eritecek döşümü.

Öyle bir şiir yazacağım ki,
Her harfi gül gibi kokacak,
İçinde, senden bir parça bulunacak.
Ulu hakanın fermanı gibi,
Senin imzan olacak.
Yerde de gökte de
Yedi kıtada da okunacak.
Hatta ders kitaplarına bile konulacak.

Öyle bir şiir yazacağım ki,
İlk kez yeni keşfedilen bir yer gibi,
Yeni doğan bebeğin ilk ağlayışı,
Dünyaya ilk bakışı, ilk tebessümü,
Memeyle ilk buluşması,
Annesiyle ilk koklaşması gibi,
Huzur, mutluluk verici bir şiir olacak.
Hatta, Nobel Edebiyat ödülü bile alacak.

Öyle bir şiir yazacağım ki,
Okudukça haz veren,
Tatlı sözlerin, güzel gözlerin,
Yakıcı bakışın gibi sıcak,
Şairlere ilham verdiren cinsten,
Aşıkları içmeden sarhoş ettiren,
Denizler, ülkeler gibi engin,
Hatta, hesapsız ve sınırsız olacak.

Öyle bir şiir yazacağım ki,
Heybeti, Ağrı dağı,
Güzelliği Afrodit'i,
Muhteşemliği İstanbul'u hatırlatacak.
Görenler mest olacak.
Edebiyat ve şiir dünyası adından söz edecek.
Müzayedenin en değerli sanat eseri bile seçilecek.
Hatta, dünyanın sekizinci harikası bu şiir olacak.

Öyle bir şiir yazacağım ki,,
Sen bile kendine yazıldığını bilmeyeceksin...

Ey sevgili; yalvarırım, öyle bir şiir yazdırtma bana,
Başlamak istemiyorum, başlatma...
İşte şu an, burada, bu satırlarda kalsın güzellikler...
Ünlü olmak isteyen birileri varsa
Varsın olsun, ama benden de uzak olsun şan şöhret.
Parayla saadet olmaz, bunu da geçtim.
Şırmarmaktan, ne oldum delisi olmaktan,
Hepsinden de önemlisi, seni unutmaktan korkarım.

Antiparantez, son söz: Yüreğinden öpüyorum,,,

Vecdi Murat SOYDAN
15 Temmuz 2012-Isparta- 02:30

Çiğil çiğil: Suyun akarken çıkardığı ince, yavaş ve tatlı sesi anlatır.

Vecdi Murat Soydan

Öyle Bir Yerdeyim Ki

Yolumun sonu çıkmaz sokak,
Düşünüyorum, o halde yokum.
Olmazlar içinde, bir hiçim.
Nedir bu halin diye sorsalar,
'Hiç' derim.
Susarım.
Beni benden başkası anlayamaz ki.

Kendimi çok sorguladım,
Ve biraz önce çok ağladım.
Vay anasına,
Damarlarımda kan dolaşıyormuş,
Demek kalbim nasır bağlamamış,
Saat gibi çalışıyormuş.
Allah'ın gücüne gitmesin ama,
Durması için çok dualar etmiştim.

Bir türlü hatırlayamadım,
Ben, en son ne vakit ağlamıştım?
İyi de şimdi durduk yerde neden ağladım?
Üzerinize dağ gibi gelirlerse,
Bir ekmek verip, kırk tokmak vururlarsa,
Hele bir de mekandan kovarlarsa,
Siz yerimde olsaydınız,
Değil ağlamak,
Şimdiye kadar katil bile olurdunuz.

İşkenceye maruz kalan bir tutsak gibiyim,
Elim kolum bağlı,
Yediğim bir lokma ekmek kursağıma diziliyor.
Sözler, zehir zemberek,
Kurşun gibi, bir bir yüreğimi deliyor.
Şimdi fark ettim,
Alnımın çizgileri derinleşmiş,
Sanki bir buldozer üzerimden geçiyor.
Suskunum.
Çaresizim.

Aradan kırk yıl da geçse,
İnsan eşini bile tanıyamıyor.
Bu nasıl bir bela,
Bu ne biçim bir uçurum,
Ulan, Allah'tan korkar insan,
Bu gün Mirac kandili.
İnsan insana hiç değilse bu günde,
Eder mi kötü söz.

Bilemedim,
Kan mı bozuk çıkmış,
Mayanın son kullanma tarihi mi geçmiş.
Yoksa babam mı beddua etmiş?
Bunları düşünüyordum ki,

Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım.
Balatalarım boşaldı,
Nisan yağmurları, yanında sönük kalır,
Orman yağmurları sanki gözlerimden aktı.
Aktı, aktı.

Rahatladım.
İşte o anlarda bir sıcak el olmalıdır yanınızda,
Bir arkadaş, bir dost arar gözleriniz.
O sıcacık eli de, arkadaşı da o an buldum.
Teselliyi -işte bu şiiri yazmaya başladığım dakikalarda-
Küçük oğlum verdi.
'Ağlama babacığım ' dedi,
Belki de ilk kez
Evet ilk kez, boynuma bu kadar candan sarıldı.
Onun da gözleri doldu,
Ramak kaldı, o da ağlayacaktı.
Mutfaktan peçete getirdi,
Akan gözyaşlarımı sildi.
O an, kestim ağlamayı,
Hani mızıkçılık yaparlar çocuklar da,
Sonra oyuna dönerler ya,
İşte öyle bir duyguydu,
'Mecburi istikamet' dedim,
Hayata döndüm...
Ve yine düşündüm,
El kadar çocuk,
Bana acımıştı.
İçimin acıdığıını,
Yapılanları hak etmediğimi
Küçücük yüreğiyle nasıl da anlamıştı.

Varsın görsün, erkeklerin de ağladığını o da öğrensin.
Yeter ki, gözyaşlarımı canım oğlum silsin.
Ağlamayan gözlerden korkmak gerek,
Taşlaşmış, çürük kalplerden sakınmak gerek.
Şimdi, elimе iğne batırdım, acım dağılır mı ki diye.
Yok, olmuyor, yine baskın çıkıyor içimin yangını.
Yine zoruma gidiyor, aynı mekanda sığıntı gibi yaşamak
Güya keyifliymişim, şenmişim, mutluymuşum
Körseniz ne yapayım, tersimde olan sizsiniz.

Sağlığında, 'Beni bana bırakın ' derdi babam.
Dediği çıktı...
Şimdi Karşıyaka mezarlığında huzur içinde yatıyor...
O söz dilime dolandı:
'Çekilin, gidin başımdan
Allah aşkına,
Beni bana bırakın.'

Vecdi Murat SOYDAN

16/06/2012-Isparta -14:31

Vecdi Murat Soydan

Özlem

Özlem
Yüreğin dilsiz sesidir
Duyamaz sevilen
Bir kağıt parçası gibi ya buruşturulup atılırsın
Ya da yok pahasına satılırsın
Sen, sen olmaktan çıkarsın
Nerde akşam, orda sabah
Ayyaşların arasına katılırsın
Evin yolunu bulamazsın
Eğlencesi olursun çocukların
Sizarsın
Sokak köpeklerinin maskarası olursun

Özlem
Uyuşturulmadan ameliyat edilmek gibidir
Acır tüm uzuvların
En çok da yüreğin
Ölmek gibi olsa iyi, ölürsün, biter
Anlatılmaz, yaşanır, yaşadıkça anlar insan
Bin parçaya bölünürsün
Her parçana yüzlerce toplu iğne batar

Aylardan Ocak'tır
Soban için için yanar
Senin de için
Sızım sızım sızlar
Kanar yürek
Ocağın söner
Gözlerinin ferri söner
Hastalanırsın

Gecen, gündüzün yoktur
Kafan bozuktur, şuurun da
Saatin ya durmuştur, ya da bozuktur
En hesapsız vakitlerde aramak
Sesini duymak
Görmek istersin
Çok sevmişsindir
Özlem, değerli olana duyulur

Özlem
Adliye koridorlarına benzer
Soğuktur, üşütür
Ayaklarının üzerinde duramazsın
Bir yaprak misali savrulur durursun
Hele bir de arar, sorarsa sevilen
Hele bir de çıkıp gelirse ansızın
Hele bir de 'Seni çok seviyorum
Seni çok özledim.' derse
Değmen gamlı yaşlı gönüle
Bayramın olur, bayramın!
İşte mutluluk budur!

Hayatımın belki de son çeyreği
Beni bende tüketmeden
Koşarak, doludizgin gelmeli
Görmeli, sevmeli
Bitmeli bu özlem, bitmeli...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
26 Ocak 2013- Saat: 23.15-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Özleyiş

Şiir: Muhip Erdener SOYDAN (babam)

Doğum Tarihi: 20 Ekim 1943

Ölüm Tarihi : 15 Ekim 1986

Mekanın cennet olsun canım babamız,,,,,

Şimdi hatıralardan çok uzağa dalalım
Hepimiz yalnız gibi öykümüzle kalalım
Gözlerimiz uzağı adım adım tarasın
Bu adımlar içinde aşkımızı arasın...

Yıllar, yıllara uzak, aylar aylara yakın
Bir günde başlamıştı kanımız akın akın
Kaynıyordu içinden...

Biz bu gönül işinden
Muttasıl bir kaybolup bir görünür haldeydik
Kimse bilmez o hali, anlaşılmaz haldeydik
Konuşmalarımızda sevginin en canlısı
Gözlerimizde aşkın en derin bir yankısı
Görünürdü biz bize olduğumuz akşamlar
Bir sevginin tadını bilir ondan aşanlar...

Pencerenin ardından dışarıya bakmakla
Görünür ferdin yüzü tabiatla baş başa

Bir aşkı saklamakla
Ne olur aşğın yüzü?

Bu bir gerçektir fakat ispatı hiç bilinmez
Bilinen üç harf var: AŞK! .. O da kalbinden silinmez...

Şarkılarımızda hep bilinmeyen besteler
Bestelere eş olmak ister bir çok güfteler...
Bazen bir şiir özlem verir derin sevgiye
Bazen de hayal uyar çırpınan her ezgiye...

Ve öyle bir gün gelir ne şiir var ne besten
Bir acı aşkın izi uzaklara kaybolur

Dudaktaki her sestem...

Ve belki bir sabah daha güneş doğmadan
"Sevgili nerde? " diye uyku tutmayan gözün

Yavaş yavaş kararır

Yalnızdan yalnız kalan yine yalnız kalmıştır.
Kalbindeki özleyiş onu derin sarmıştır...

Muhip Erdener SOYDAN

11 Ağustos 1963 Saat 15:55

Vecdi Murat Soydan

Parfüm Sanayii Fransızların Pisliğinden Doğmuştur 3.Bölüm

Hamam sözcüğü; Arapça Hammam=Banyo, İbranice Hamam=Sıcak olmak sözcüklerinden türemiştir. Özel bir düzenle ısıtılan sıcak ve soğuk suyu bulunan, yıkanma amacıyla kullanılan yapı anlamına gelmektedir.Hamam, kısaca "yıkanma, arınma ve şifa bulmaya mahsus yer " olarak tanımlanabilir.

Yıkanmanın hastalıkların tedavisinde ve önlenmesinde kullanımı MÖ. 15. Yüzyılda Eski Yunana kadar gitmektedir..Burada, bedeni terbiye ve tedavi yeri konumunda hamamlar bulunduğu bilinmektedir. Hamamlar esas mimari yapısını Roma çağında yakalamıştır. Bu dönemde çok geniş alanlar üzerine inşa edilen hamamlar, temizliğin yanı sıra kültür ve spor etkinliklerin de merkezi olmuştur.

Hamamın tarihi Romalılara kadar uzanmaktadır. Vezüv yanardağının patlamasından sonra küller altında kalan Pompeii şehrinde yapılan kazılar, Romalıların kullandıkları hamamları ortaya çıkarmıştır. Bu hamamların yalnız temizlik için değil, zevk ve eğlence için de yapıldığı anlaşılmaktadır. Romalılarda sınıf farkı olduğu için, hamamlarda kölelerle asillerin giriş kapıları ve yıkandıkları yerler ayrılmıştı. Roma hamamlarında ayrıca buhar banyosu yeri, soğuk ve sıcak su havuzları da vardı.

Hamam, Anadolu kültürünün oldukça önemli bir parçası olup,tarih sahnesine 6 bin yıl önce Sümerlerle çıkmış, ardından tarihte adı geçen hemen her medeniyetin kültürel bir parçası olmuştur. En anlamlı ve en sık "Türk" adıyla söylenegelmiştir. Öyle ki turistler, "Türkiye" dendiğinde, akıllarına gelen ilk şey olarak, çoğunlukla "Türk hamamı" dır.

Türk hamamı, Türk banyosu geleneğinin, 15. yüzyılın ikinci yarısında Anadolu'nun hamam kültürüyle birleşiminden ortaya çıkan bir yapıdır. Bu tarihten başlayarak ülkenin dört bir yanında inşa edilen hamamlarla 17. yüzyılda, sadece İstanbul'da, yaklaşık 15 bin hamam olduğu biliniyor. Bu devirde insanlar, çeşitli fırsatları kollar, birçok nedenle (nefse, gelin, güvey, adak, kırk, sünnet hamamı; hamamda kız beğenme...) hamama giderlerdi. Hamamlar, kapalı Osmanlı toplumunda, zevk ve eğlencenin her çeşidinin yaşandığı mekânlardı. Erkek ve kadın hamamının ayrı olmadığı tek hamamlarda, çoğunlukla gündüzler kadınlara ayrılırken, erkekler ise sabah erken saatlerde ya da gece yıkanırđı.

Hamamın insan sağlığına yararı çoktur. Uzun süre kalmamak kaydıyla, sıcak su ve sabunla yapılacak temizlik için en uygun yer olan hamamda, terleyen vücudun, lif ya da keseyle ovularak yıkanması, kan dolaşımını hızlandırdığı için rahatlatlık hissi verir.

Türk hamamı başlıca üç bölümden oluşur:

Soyunma yerleri: Geniş bir sofa ve bunun çevresinde bölmeli sekiler bulunur. Yıkanan kimseler, bu sekilerde uzanıp dinlenirler.

Yıkanma yerleri: Soğukluktan geçilerek girilir. Burası da bazı bölümlere ayrılır. "Kurna başı" denilen, herkesin teker teker yıkandığı yer; "halvet" adı verilen, kapalı ve yalnız başına yıkanma hücreleri; bir de üzerine uzanıp ter dökülen "göbek taşı". Göbek taşı, hamamın mermer kaplı zemininden daha yüksek yapılmıştır ve çeşitli geometrik şekillerde olabilir.

Isıtma yeri (külhan) : Hamamın altında ateş yanan yerdir. Alev ve duman, mermer zeminin altındaki özel yollardan, duvar içlerinden geçer, tüteklik adı verilen bacadan çıkar.

Temizlik husûsunun kusursuz olması için köylere varana kadar her tarafta hamamlar yapılmıştır. Türk evleri, son derece temizdir. Ayakkabılarla aslâ içeri girilmez. Her yer, namaz kılınabilecek derecede pırıl pırıldır. Evlerde hayvan beslemek diye bir şey yoktur. Hattâ kuş bile sokulmaz. Bu güzel hasletlerin tabii bir neticesidir ki Osmanlılar, umûmiyetle gürbüz yapılı, kuvvetli kimseler olarak tebârüz etmiştir. Batılıların kendi ifâdeleriyle o dönemdeki temizlik mahrûmu obur Avrupa'nın tek bir

şehrinde bile bütün Osmanlı mülkünden daha çok sakat ve biçimsiz insanlar vardı. Hem vücutlarını tertemiz tutmak hem sıhhatlerini idame etmek için Türkler hamama çok giderler. Onun için şehirlerde birçok güzel hamamlar mevcut olduğu gibi hiç olmazsa bir tek hamamı olmayan hiçbir köy yoktur. Bütün hamamlar hep aynı şekilde yapılmıştır ve aralarında bazılarının daha büyük ve mermerlerle daha fazla süslenmiş olmasından başka hiçbir fark yoktur.

Ecdadımız gittiği her yerde, bazıları günümüzde dahi ayakta duran ve mimarî tarzıyla hâlâ hayretle seyredilen hamamlar yapmış; kendi temiz olduğu gibi evini, çarşısı, pazarı, sokağı da temiz tutmuş ve temizliğiyle Avrupalıyı şaşkına çevirmiştir! . 17. asır sonlarında yurdumuza gelen Grolet adlı bir yazar; "Türkler, yıkanmada mübalağaya kaçarlar; bu kadar sık yıkanmasalar, muhakkak ki, daha az hasta olurlar! Hemen her gün yıkandıkları için de beyinleri sulanmaktadır! .. diyerek pislikten kendi beyninin sulandığını ortaya koyarken; bir İspanyol seyyah da, Türkler, biz Hıristiyanların pis olduğunu ileri sürüyor. Halbuki yıkanmak zararlıdır. İspanyada hayatı boyunca iki defa yıkanmış erkek veya kadın yoktur. Yıkanmanın zararı pek çok kişide görülmüştür. Hele biz Hıristiyanlar, alışık olmadığımız için bize daha zararlıdır." sözü ile İspanyadaki pisliği bizzat itiraf etmiştir!

Yemeklerden sonra el yıkama sünnetini yaşatması ile yabancıları dahi etkileyen Osmanlıdaki bu geleneği için Fransız yazar J.B Tavernier şöyle der: Türkiyede sofradan kalkılır kalkılmaz mutlaka eller ve ağızlar yıkanır. Önünüze sıcak suyla sabun getirilir. Büyüklerin konaklarında ya gül suyu veyahut güzel kokulu başka bir su da ikram edilir. Bunlarla da mendilinizin bir ucunu ıslatırsınız. Mutfakları çok temizdir. Mutfak takımları da güzellik ve parlaklık itibarıyla eşsizdir. Gerek sofrâ takımları, gerek yemekleri azami nispette temizdir.

Bir başka yazar Comielle Le Bruyn ise; şu düşündürücü ifadelerde bulunmuştur: "Türkler, Avrupa da ekseriyetle tesadüf edildiği gibi insanların yemek yedikleri veyahut yıkanıp temizlendikten sonra tekrar yiyecekleri kaplarda köpeklerinde yemek yemesine müsaade etmezler. Avrupada çok defa sofraya köpeklerinde kullanmış olduğu kaplar getirilir.

1620-1692 yıllarında yaşamış olan ünlü Fransız gezgin Melchisedech Thévenot bir eserinde Türklerden bahsederken şöyle der: " Türkler çok yaşarlar ve az hasta olurlar. Bizim memleketlerdeki böbrek hastalıkları ve daha bir sürü tehlikeli hastalıkların hiçbirini bilmezler. Öyle zannediyorum ki Türkler'in bu mükemmel sıhhatlerinin başlıca sebeplerinden biri de sık sık hamama gitmeleri ve yiyip içmedeki itidalleridir. Çünkü az yemek yerler Hıristiyanlar gibi karmakarışık şeyler yemezler umumiyet itibarıyla içki alemleri yapmazlar ve daima idman yaparlar."

Bir başka yazar M. Thornton ise şöyle der: "Türk evlerinde temizlik azami derecededir: Döşeme tahtaları halılar ve Mısır hasırlarıyla kaplıdır; pabuçlarla kunduraların merdiven önünde bırakılması adet olmak itibarıyla odalarda sofalarda çamurlara ve ayak izlerine pek nadir tesadüf edildiği halde bütün evlerde her hafta muntazam tahta silinir."

Fransız yazar ve gezgin A Brayer ise Türklerin temizlik anlayışıyla ilgili şu önemli tespitlerde bulunmuştur: " Sünnet olmak ve vücuttaki tüyleri izale etmek saçları kesmek geniş elbiseler giymek günde beş vakit abdest almak her tabii ihtiyacın defini ve en ehemmiyetsiz kirleri müteakip yıkanıp temizlenmek yemekten sonra el ve ağız yıkamak her hafta ev temizlemek haftada bir kere ve hatta ekseriya birkaç kere hamama gidip gayet ucuz yıkanmak gibi adetleriyle Türkler'i görürüz. Osmanlı, yıkanıp temizlenmeyi hiçbir zaman ihmâl etmez. Tâkatten düşse bile çocukları, uşakları veya

hanımı vasıtasıyla yıkanıp temizlenir. Öldüğü zaman da cenâzesi bile şeriât ahkâmına göre yıkanıp temizlenmeden tabutuna konulmaz. Oysa Avrupalılar, hastalandıklarında veya tákatten düştüklerinde temizlik kaygısını umûmiyetle unutuverirler. Ölünce de evinde bulunabilen en kötü beze sarılıp dikildikten sonra tabuta konulurlar. Ailesi cesedinin en sathî bir şekilde temizlenmesini aklından bile geçirmez." demektedir.

Kanuni Sultan Süleyman zamanında İstanbul'a gelen bir Alman rahibi, 1560'de yazdığı bir eserde şöyle demektedir: "İstanbuldaki temizliğe hayran oldum. Burada herkes günde beş defa yıkanır. Bütün dükkanlar tertemizdir. Sokaklarda pislik yoktur. Satıcıların elbiseleri üzerinde ufak bir leke bile bulunmaz. Ayrıca ismine (hamam) dedikleri ve içinde sıcak su bulunan binalar vardır ki, buraya gelenler, bütün bedenlerini yıkarlar. Halbuki bizde insanlar pistir, yıkanmasını bilmezler."

Hıristiyanlığın en revaçta olduğu orta çağda, büyük tıp âlimleri, yalnız Müslümanlardı ve Avrupalılar Endülüs'e tıp tahsil etmeye gelirlerdi. Çiçek hastalığına karşı aşığı bulanlar, Müslüman Türklerdir. Türklerden bunu öğrenen Jenner, ancak 1796'da bu aşığı Avrupa'ya götürdü ve haksız olarak "Çiçek aşısını bulan kimse" unvanını aldı. Halbuki, tam bir zulmet diyarı olan o zamanki Avrupa'da insanlar, hastalıktan kırılıyordu. Fransa kralı XV. Louis 1774'de çiçekten öldü. Avrupa uzun zaman veba ve kolera salgınlarına uğradı.

Napolyon 1798'de Akka kalesini çevirdiği zaman, ordusunda veba zuhur etmiş ve hastalığa karşı çaresiz kalınca, Müslüman Türklerden yardım istemek zorunda kalmıştı: "Türkler, ricamızı kabul ederek hekimlerini yolladılar. Bunlar tertemiz giyinmiş, nur yüzlü kimselerdi. Önce dua ettiler ve sonra ellerini bol su ve sabun ile iyice yıkadılar. Hastalarda zuhur eden hıyarcıkları neşterle yardılar. İçindeki sıvıyı akıttılar ve yaraları tertemiz yıkadılar. Sonra hastaları ayrı ayrı yerlere koydular ve sağlamların mümkün olduğu kadar onlara yaklaşmamasını tembih ettiler. Hastaların elbiselerini yaktılar ve onlara yeni elbiseler giydirdiler. Bizden hiç bir ücret almadan yanımızdan ayrıldılar." Osmanlılarda temizlik anlayışının önemini, 19. asır Türkiye'sini çok iyi bilen İskoçyalı asilzade, İngiliz milletvekili H. Munro Butler Johnstone da, "Türkler" isimli eserinde bu konuda şöyle demiştir:

"Osmanlı sadece yeryüzünün en kibar milleti değil, aynı zamanda en temizidir de. Gerçek şu ki, temizliğin dışında nezaket hiçbir şey ifade etmez. Her ne kadar "temizlik dindarlığın diğer bir adıdır" sözü Hristiyanlar tarafından da söylene bile, onu uygulayanlar Osmanlılardır. Temizlik onlar için sadece sıhhat amacıyla uyulan bir şey değildir. Onu samimi olarak dinî görevlerinden biri sayarlar. Hıristiyanlar pislik bulaşmış bir şeyi temiz kabul etmezler; fakat bir Türk pislığe hafif temas etmiş bir şeyin kirli olduğunu kabul eder. Temizlik konusundaki hassasiyetlerinin bir sebebi de abdesttir ki onu diğer milletlerden daha sık alırlar. Durulamak, temizliğin temelidir. Daha ötesi, Türklere göre evler de insanlar gibi tertemiz ve kirlenmemiş olarak tutulmalıdır. Her Türk evinin eşığının üstünde ısmarlama piriç harflerle "Pis hiç bir şey bu eşiklere değmesin" yazılmaktadır. Bundan dolayıdır ki hiçbir moda veya özentî, Türkleri ayakkabılarını kapı dışında çıkarmaktan alıkoyamamıştır. Onun evi temizliğin mabedidir." sözleriyle ifade etmiştir.

Osmanlılar'da temizlik o kadar önemlidir ki, Osmanlı'da sanayi ilk kez sabunla başlamıştır. Osmanlı Devletinde üretilen belli başlı sabunların bazıları şunlardı: "Trablus sabunu, Çiçek sabunu, Misk sabunu, Hünkari sabun, Beyaz ve Siyah Paşa sabunu, Alaca sabun, Kara sabun, Kokulu sabun, Kandiye sabunu, Girit sabunu, Arap sabunu, Leke sabunu ve Fes sabunu. Osmanlılarda sabunla ilgili ilk düzenlemeler Fatih Sultan Mehmet, İkinci Bayezid, Yavuz Sultan Selim ve Kanuni Sultan Süleyman devri kanunnamelerinde görülür. Fatih dönemine ait Foça Sabunhanesi ile ilgili düzenlemede ve Yavuz devrine ait Trablus Sancağı Kanunnamesinde sabun konusunda hukuki düzenlemeler bulunur. Sonraki dönemlerde sabunun üretimi, kalitesi, fiyatı, kontrolü, ticareti ve sabuncu esnafı konularında oldukça fazla vesika ve düzenleme bulunması

dikkat çekmektedir. Sabun, Osmanlı Devletinde sabunhane denilen ve şahıslara ait olan imalathanelerde geleneksel yöntemlerle üretiliyordu. Sabunun kalitesi ise, kullanılan malzemeye ve üretim tekniklerine bağlıydı. Zeytinyağının kalitesi, kullanılan suyun temizliği, katılan maddelerin oranı, pişirme teknikleri, sabuncu ustasının mahareti ve becerisi sabunun kalitesini belirleyen başlıca unsurlardı.

Osmanlı Devletinde sabun üretimi yapılan yerlerin başında Batı Anadolu ve Adalar, Şam, Halep ve Nablus gelmektedir. Bu yerler zeytin ağacı ve sabunun ham maddesi olan zeytinyağının bolca bulunduğu yerlerdir. O dönemde en fazla sabun üreten merkezler ise Midilli ve Girit Adaları, Ayvalık, Edremit, Kemer Edremit, İzmir, Kızılcatuzla, Yunda Acası ve Uraldır. Buralarda imal edilen sabunun büyük bir bölümü, bazı senelerde tamamı, saray, ordu ve İstanbul halkının ihtiyacını karşılamak üzere Dersaadet tahsisatı olarak ayrılırdı.

18. yüzyılın ilk yıllarında Giritte sabunhane sayısı birkaç tane iken, yüzyıl ortalarına doğru on mislinden fazla arttı ve adadaki sabunhanelerin adedi daha sonraki dönemlerde 45'e ulaştı. Osmanlı topraklarında geleneksel sabunhanelerin yanı sıra sabun fabrikalarının da kurulup seri üretime geçilmesi için 19. yüzyılın ikinci yarısında gerçekleşmişti."

Fatih Sultan Mehmed vasiyetnâmesinde, "İstanbul'un her sokağına ikişer kişi tâyin eyledim. Bunlar ki, ellerinde bir kap içerisinde kireç tozu ve kömür külü olduğu hâlde günün belirli saatlerinde bu sokakları gezeler. Sokaklara tükürenlerin tükürükleri üzerine bu tozu dökeler ki yevmiye yirmişer akçe alsınlar. Ayrıca 10 cerrah, 10 tabip ve 3 de yara sarıcı tâyin eyledim. Bunlar ki ayın belli günlerinde İstanbul'a çıkalar ve o evde hasta olup olmadığını sorular; var ise şifası orada mümkün ise şifâyâb olabilir. Değil ise kendilerinden hiç bir karşılık beklenmeksizin hastanelere kaldırılarak orada salâh buldurulabilir" demektedir ki Osmanlının temizlik ve sıhate verdiği önemin bir delilidir.

Osmanlı'da şehrin temizliğini, Subaşı'nın emrinde çalışan "çöpçü subaşı" yapmakta ve denetlemekteydi. Çöpçübaşı sokakları acemi oğlanlarına temizletirdi. Bu çöpçülerin sayısı bin kaşardı ve garip kıyafetleri olup, matruş ve keçe külahı giyerdiler. Çöplük subaşısı, onlara İstanbul sokaklarındaki bütün çöp, hayvan pisliği ve kalıntıları toplatırdı. Evliya Çelebi'nin anlattığına göre, sepetlerde toplanan çöpler deniz kenarlarında çamur teknelerinde ayrılır, içinde akçe, mangır veya işe yarar başka şeyler bulunursa bunlar çalışanların olurdu. Çöplük Subaşısı'nın denetiminde çalışan çöpçülere "çöp çıkarıcı" da denilmekte idi. Bu kimseler sokaklardan geçerken "çöp çıkarıcı, çöp çıkarıcı" diye bağırırlar, arkalarında bir küfe ile sokakları dolaşır, birikmiş çöpleri küfelerine doldurarak denize atarlardı. O devirde sanayii artıkları olmadığı için çöpler suda erir gider deniz kirlenmezdi. Hükümet, Beyazıt, Sultanahmet Meydanı gibi meydanları yılda bir iki defa angarya suretiyle İslâm olmayanlara temizletilirdi. Saray ve etrafının temizliğini ise "mezbelekeşin" ismi verilen kimseler yapardı.

Çarşı temizliğinden çarşı esnafı, mahalle aralarının, meydanların, sokakların temizlenmesinden ve mesken çöplerinin toplanmasından arayıcı teşkilatı sorumluydu. Çarşı temizliği için yapılacak harcamalar "avarız sandığı" denilen esnaf sandıklarından karşılanıyordu. Çöpçülük ve lağımçılık gibi hizmetler Evliya Çelebi'nin naklettiğine göre ekseriyetle Ermenilere gördürülürdü. Mahalle temizliği ise, İslami bir gereklilik sayıldığından, sorumluluğu mahalle imamına bırakılmıştı. Temizlik konusunda çok hassas olan Osmanlı, işi kaytaran temizlikçi ve süpürgecileri kürek cezası ile korkuturdu. Çöplük subaşıları gündüzleri kol gezerek çarşı pazarın, mahalle aralarının

temizliğine dikkat etmek, bozulmuş kaldırımları tamir etmek, harap binaları Mimarbaşına haber vermek gibi görevleri vardı.”

Eski İstanbul un hamam kitabelerinden birinde yazan bir yazıda şunlar yazılıdır:

Tıynetin na-pak ise, Hayr umma sen germabeden Önce tathir-i kalb et, sonra tathir-i beden.

(Kötü huylu, kirli karakterli bir kimse isen, hamamdan bir şey bekleme. Temizlik istiyorsan evvela kalbini temizle, sonra da bedenini.)

Bir sonraki bölümde eski Türklerde ve İslam'da temizlikten bahsedeceğim.

(Üçüncü bölümün sonu)

Saygılarımla
01/03/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Parfüm Sanayii Fransızların Pisliğinden Doğmuştur 4.Bölüm

Yapılan araştırmalarda, İslamiyetten önceki dönemlerde de Türklerin giyim kuşamlarına özen gösterdiği, son bin yıldır ise, ütülü elbise, ipek mendil, eldiven ve havlu kullandıkları belirtilmiştir. Kıyafetlerini özel yöntemlerle çeşitli renklere boyayan Türkler, "Bin Yıl Önce, Bin Yıl Sonra-Kaşgarlı Mahmud ve Divanü Lugati't-Türk" isimli kitapta yer alan bilgilere göre, Türkçede "ütü" olarak kullanılan söz, Divanü Lugati't-Türk'te "ütüg" olarak geçmektedir. Bu alet, Kaşgarlı Mahmud tarafından, "mala biçiminde olan, ısıtıldıktan sonra giysilerin kırıxıklıklarına bastırılarak sıcaklığın etkisiyle bu kırıxıklıkların düzleşmesini sağlayan demir parçası" olarak tanımlanmıştır. Günümüzün ütüsünün ateşte ısıtılarak kullanılan eski biçimi olan "ütüg" için eserlerde, "ütidi" fiili de "ol tonug ütidi (o giysinin kırıxıklıklarını ütöledi ve düzeltti)" şeklinde kullanılmaktadır. Sözlük bölümünde yer alan "suvluk" sözünü Kaşgarlı Mahmud "havlu", "eliglik" sözünü ise "eldiven" olarak tanımlamaktadır. "Su" sözcüğünün bin yıl önceki biçimi olan "suv" kelimesine getirilen yapım ekiyle türetilen "suvluk" un, el, yüz ve vücuttaki suyu kurutmak amacıyla kullanılan havlu olduğu anlaşılmaktadır.

Bin yıl önce Türklerin giyim kuşamında mendil kullandıkları, erkeklerin gerektiğinde burunlarını silmek için ceplerinde taşıdıkları ipek mendil olan "ületü"nün bir başka giyim kuşam aksesuarı olarak görüldüğü göz önüne alındığında bu verilerin, Türklerin bin yıl önce giyim ve temizliklerine dikkat ettiklerini, ütülenmiş kıyafet ve ipek mendillerle dolaştıklarını göstermektedir.

Kuran-ı Kerimde Rabbimiz temizlik konusunda şunları emretmiştir: Ona (Kurana) temizlenenlerden başkası dokunamaz. (Sure-i Vakıa 79. Ayet.) , Eğer cünüp iseniz tam temizlenin. (Maide/ 6) , Allah, tevbe edenleri ve temizlenenleri sever. (Bakara/222) Onda- takva üzerine kurulan mescidde - temizlenmeyi seven erkekler vardır. Allah da temizlenenleri sever. (Tevbe/ 108) Elbiseni temizle. (Muderris/ 10)

Peygamber Efendimiz de yemeklerden önce ve sonra mutlaka ellerini yıkardı ve bizimde yıkamamızı tavsiye etmektedir. Parmaklarını temizlemeden ellerini mendil ile silmezdi.

El yıkama sanıldığı kadar da kadar basit bir işlem sayılmaz aslında. Elleri suyla ıslatmış olmak yıkama yerine geçmiyor. Kurallarına uymazsanız, sadece sabunu köpürtmek de bir işe yaramıyor. Avrupa milletleri sağlığa zarar veren şeylerden kaçınmayı ve temizliği Türkler'den öğrenmişlerdir

Müslüman namaz kılarken Allahın huzurunda bulunur. Allahın huzuruna çıkmak için beden, elbise ve namaz kılınacak yerin temiz olması gerekir. Dinimiz iç temizliğine de büyük önem vermiştir. Müslümanın dışı temiz olduğu gibi kalbi ve rûhu da temiz olmalıdır.

Namazın şartlarından birisi de abdest almaktır. Abdest almakla belirli organlar her gün birkaç defa yıkanmış olur. Bundan başka namaz kılan kimsenin bedeni, elbisesi ve namaz kılacağı yerin de temiz olması gerekir. Gusül yapmak yani bütün vücudu yıkamak, gerekli hallerde farzdır. Gerekli olmadığı zamanlarda en az haftada bir defa vücudu yıkayıp temizlemek Peygamberimizin emridir. Peygamber Efendimiz, dişlerin temizliği üzerinde önemle durmuş ve «Misvak (diş fırçası) hem ağız temizler, hem de Allahın rızasını kazandırır.» buyurmuştur.

Peygamberimize, insanların en üstün olanı kimdir? diye soruldu, Peygamberimiz bu soruya şu cevabı verdi: "Kalbi temiz, sözü doğru olandır."

Temizlik sadece vücut, elbise ve evlerin iç temizliğinden ibaret değildir. Dinimizde temizliğin alanı çok daha geniştir. Bu sebeple çevre temizliği üzerinde ayrıca durmamız gerekir. Çünkü çevre temizliği yalnız kendimizi değil, başkalarını da ilgilendiren bir konudur. Çevreyi kirletmek başkalarını rahatsız etmek, diğer insanlara zarar vermek demektir. Halbuki müslüman başkalarına zarar vermeyen, hiç bir canlıyı incitmeyen insandır.

Peygamber Efendimiz: Avlularınızı temizleyiniz. buyurarak evlerin çevresinin de temizlenmesi gerektiğini bildirmiştir.

Peygamber Efendimiz: Lânete uğramışlardan olmaktan sakının buyurdu. Bunun üzerine Ashap:

- Bunlar kimdir. Ya Rasûlellah? diye sorunca, Peygamberimiz:

- Halkın gelip geçtiği yolu ve gölgelendikleri yerleri kirletenlerdir. buyurdu.

İnsanların gelip geçtiği yolları, oturup kalktıkları ve dinlendikleri yerleri kirleterek başkalarının rahatsız edilmesi İslâm ahlâkı ile bağdaşmaz. Müslüman diğer insanları rahatsız eden davranışlarda bulunmaz, bulunmamalıdır.

Peygamberimiz; mescidin duvarında gördüğü tükürüğü bir taş parçası ile bizzat kazıyıp ortadan kaldırmıştır. Bu, onun çevre temizliğine ne kadar önem verdiğini göstermektedir. Peygamberimiz, yerlere tükürmeye bile izin vermezken, bir müslüman nasıl olur da çevreyi kirleterek insanları rahatsız edebilir? Nasıl olur da başkalarının zarar görmesine sebep olacak davranışlarda bulunabilir?

Peygamber efendimiz, Rum imparatoru Heraklius ile mektuplaşır. Birbirlerine elçi gönderirlerdi. Bir defa, Heraklius birçok hediye göndermişti. Bu hediyelerden biri de, bir doktor idi. Doktor gelince, "Efendim! İmparator hazretleri beni, size hizmet için gönderdi. Hastalarınıza bedava bakacağım!" dedi. Resulullah efendimiz kabul buyurdu. Emir eyledi, bir ev verdiler. Her gün nefis yiyecek, içecek götürdüler. Günler, aylar geçti. Hiç bir Müslüman, doktora gelmedi. Doktor, utanıp gelerek, "Efendim! Buraya, size hizmet etmeye geldim. Bugüne kadar, bir hasta gelmedi. Boş oturdum, yiyip içtim, rahat ettim. Artık gideyim" diye izin isteyince, Peygamber efendimiz, "Sen bilirsin. Eğer daha kalırsan, misafire hizmet etmek, ona ikram etmek, Müslümanların vazifesidir. Gidersen de uğurlar olsun. Yalnız şunu bil ki, burada senelerce kalsan, sana kimse gelmez. Çünkü, Eshabım hasta olmaz! İslam dini, hasta olmamak yolunu göstermiştir. Eshabım temizliğe çok dikkat eder. Acıkmadıkça bir şey yemez ve sofradan, doymadan önce kalkar." buyurdu. Bunu söylemekle Müslüman hiç hasta olmaz demek doğru değildir. Fakat sıhhatine ve temizliğe itina eden bir Müslüman, sağlam kalır, kolay kolay hasta olmaz.

Zamanımızdaki bazı Müslümanların temizliğe riayet etmediklerini gösteren batılılar, bu suçu yüce dinimize yüklüyorlar. Halbuki İslamiyet'te temizliğin önemi büyüktür. "Temizlik imandandır." buyurulmuştur. Eshab-ı kiramdan sonra gelen ve tabiin adını alan Müslümanlardan bazıları Eshab-ı kirama, "Allahü teâlâ Kur'an-ı kerimde sizi çok sevdiğini bildirip övmektedir. Bunun sebebi nedir?" dediklerinde, "Biz temizliğe de çok dikkat ederdik." diye cevap verdiler. Müslümanlar, camilere, evlere ayakkabı ile girmez. Yere serili döşemeler tozsuz, temiz olur. Her müslümanın evinde banyo bulunur. Vücutları, elbiseleri, çamaşırları, yemekleri hep temiz olur. Temiz olunca da mikrop ve hastalık bulunmaz. Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimin çeşitli yerlerinde, "Allah tevbe edenleri ve temiz olanları sever" buyuruyor.

Temizliğe dikkat etmek her insanın görevidir. Toplumda yaşayan bireyler olarak kişisel temizliğimize azami derecede özen göstermemiz gerekir. Kendimizi toplumdan

soyutlayıp çevremize karşı da duyarsız olmamalıyız.

Tertemiz bir dünya için el ele verelim, gerek bedenimizi ve gerekse ruhumuzu her türlü mikroptan arındıralım.

(Son)

Vecdi Murat SOYDAN

13/03/2012

Vecdi Murat Soydan

Parfüm Sanayii Fransızların Pisliğinden Doğmuştur 1.Bölüm

Avrupa'da parfüm sanayiinin ne zaman ve hangi ihtiyaçtan doğduğunu biliyor musunuz? Avrupa'daki parfüm sanayii, Fransızların pisliğinden doğmuştur!

Bu tarihi gerçek, yazılı kaynaklarla da sabittir. Ancak, bazı önyargılı batılı tarihçi ve yazarlar maalesef şanlı tarihimizi ve Avrupa'ya medeniyeti getiren Osmanlı'yı görmezden gelerek, tarihi gerçekleri örtbas etmeye çalışmışlardır. Ataların sözüdür: "Güneş balçıkla sıvanmaz!"

Yalan yanlış bilgilerle maksatlı olarak tarihimizi çarpıtan yalancı tarihçilere inanmayalım. Gururla, özgüven içinde şu cümleyi rahatlıkla söyleyebiliriz: "Avrupa bir zamanlar pislik içinde yüzerken, temizliği Avrupalılara ecdadımız öğretmiştir."

O çağların Avrupa'sında yıkanmak pek adet olmadığı için herkes bitli gezermiş. Şehir meydanlarına kurulan pazarlarda kuyruğa girer ve bit ayıklamakta çok maharetli bir maymunun önünde kafalarını eğerek bitlerini kırdırırlarmış.

Osmanlı'nın iz bıraktığı Balkanlar ve Kuzey Afrika coğrafyasında Türk hamamının namı almış yürümüşü. Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de 16. yüzyıldan kalma Türk hamamları ve kente özgü termal kaplıcalar kentin en değerli hazineleri sayılıyor. Budapeşte, Rudas, Kiraly, Roc isimli Türk hamamları çok modern bir şekilde restore edilerek hem yerli halkın hem de milyonlarca turistin çok rağbet ettiği mekanlar arasında bulunmaktadır.

Konuyu, "tuvalet" kelimesinden başlayarak devam ettirmek istiyorum.

Tuvalet kelimesi dilimize Fransızca'dan geçmiştir. (Fr. toilette) Türk Dil Kurumu Sözlüğü'nde şu anlamlara gelir:

1. İnsanın dışkısıyla idrarını boşalttığı yer, abdesthane, ayakyolu, yüznumara, hacet yeri, hela, kenef, memişhane, kademhane
2. Yıkanma, tıraş olma, giyinme, süslenme, taranma işi:
3. Gece kıyafeti:
4. Vücut temizliği ve bakımı için gereken nesne.
5. Sidik veya dışkı.

Sık bilinen adıyla WC sözcüğü ise, İngilizce water (su) ve closet (Eski İngilizce'de helâ) sözcüklerinin kısaltmasıdır.

Alafranga tuvalet, klozet ya da WC, genellikle bir oturak, oturak kapağı, su deposu ve sifon sisteminden oluşan tuvalet. İnsan dışkısının su yolu ile kanalizasyona aktarılmasını sağlayan en hijyenik tuvalet türüdür. Alafranga tuvalet, Alaturka tuvalet olarak bilinen ayaktaşı helâdan oturaklı ve su depolu olması ile ayrılır. Günümüzdeki ayaktaşı helâlarda da yaygın olarak su deposu ve sifon sistemi kullanılır. Batıdaki klozetlerde çoğunlukla taharet musluğu bulunmaz ve temizlik nemli veya kuru tuvalet kağıtları ile yapılır. İslam ülkelerinde ve Müslüman nüfusun kayda değer seviyede çok olduğu Batılı devletlerde taharet musluklu klozetler de kullanılır.

Alafranga sözcüğü Türkçede Anglosakson, Cermen ve Latin halklarına ait kavramları

tanımlamak için kullanılır. Bu tip tuvaletler Türkiye'ye ilk olarak Batılı devletlerden geldiği

için bu isimle adlandırılmışlardır.

İnsanlar tarihlerinde çok uzun bir süre tuvalet kullanmadılar. Başlangıçta hayvanlar nasıl yapıyorlarsa, onlar da öyle yaptılar. İşlerini en yakın çalının dibinde veya bir ırmak

kenarında görebiliyorlardı. Ancak toplumlar geliştikçe, köyler, kasabalar ortaya çıktıkça tuvalet ihtiyacını karşılamak için daha uzak mesafelere gitme zorunluluğu doğdu. Ayrıca açıkta bırakılan atıkların yarattığı kötü koku ve hastalık tehlikeleri de insanlarda bu konuda bazı önlemler almanın zamanının geldiği bilincini oluşturdu.

Binlerce yıl önce Sümerler, Mısırlılar ve Hindistanda yaşayanlar oturakta oturup, ihtiyaçlarını giderdikten sonra oturağa düşenleri uzakta bir yerlere döküyorlardı. İki bin yıl önce ise Romalılar ilk basit tuvaleti kullanmaya başladılar. Atıklar oturdukları deliğin içine düşüyor, deliğin altından akan su onları uzağa taşıyordu.

Çiftçilerin, açık arazide çalışanların ise zaten böyle bir dertleri yoktu. Tarlanın bir köşesine çukur kazıyor, çukur yeterince dolunca, toprakla dolduruyor ve başka bir çukur kazıyorlardı. Geceleri ise yataklarının altında bir lazımlık bulunduruyorlardı.

Ortaçağda kale ve şatolarda atık bir delik vasıtası ile binanın etrafındaki su birikintisine düşürülüyordu. Bir yere tuvaletini yapıp, onu bir tanktan gelen su ile sürükleyip, uygun bir yere bırakma fikri ilk olarak Kraliçe 1. Elizabeth zamanında, 1589 yılında John Harringtondan geldi. Ancak o zamanlar İngilteredeki evlerde ne böyle bir tankı dolduracak, ne de atığı alıp götürecektir su sistemi vardı.

Günümüzdekilere benzer bir tuvalet ancak iki yüzyıl sonra 1778de İngilterede bir saat yapımcısı olan Alexander Cumming tarafından tasarlandı ve Joseph Bramah tarafından geliştirildi. Tuvaletlerden evlere yayılan kötü koku ise 1849 yılında Stephen Greenin U şeklinde bir boruyu tuvaletin çıkışına monte etmesi ile son buldu. Tuvaletlerin ve günümüzde lavaboların da altında bulunan bu U şeklindeki boruda her zaman bir miktar su kalır ve kokunun oluşmasını önler.

Tabii o zamanlar tuvaletler dökme demirden yapılıyordu. Sonra düzgün yüzeylerinin temizlenme kolaylığı bakımından seramik tuvaletler üretilmeye başlandı. 1888 yılında ise tuvaletlere zinciri çekilince suyu akan klozetler ilave edildi.

Bizde tuvaletler için hela, kenef, ayakyolu, WC., 00, yüznumara gibi birçok isim kullanılır.

Yüznumaranın hikayesi ise değişik. Eskiden Fransada otellerde tuvaletler koridorların uçlarındaymış. Odaların her birine birer numara verilirken, tuvaletlere "numarasız" demişler ve 00 diye işaretlemişler. Fransızcadaki "numarasız" kelimesi ile "100 numara" kelimesi hemen hemen aynı telaffuz edildiğinden, tercüme hatası sonucu dilimize "yüznumara" olarak yerleşmiştir.

Yazımın ikinci bölümünde, konuya devam edeceğim.

Saygılarımla

(Birinci Bölümün Sonu)

Vecdi Murat SOYDAN

12/02/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Parfüm Sanayii Fransızların Pisliğinden Doğmuştur 2.Bölüm

Parfüm, latince, kokulu duman anlamına gelen "perfumum" kelimesinden gelmekte olup, tarihi ise oldukça eskidir.Günümüzden yaklaşık 5000 yıl önce, Mısırlılar güneş tanrıları Râ için güneşin doğuşundan batışına dek kokulu otlar yakarlardı.Ölülerini ise kokulu yağlar kullanarak mumyalar, mezarlarına parfüm şişeleri ve kokulu kremler koyarlardı. Nitekim, yapılan kazılarda Mısır Firavunu Tutankhamon'un mezarından parfüm şişeleri ve krem vazoları çıkarıldı. Mısırlılar günlük hayatlarında ise kokulu yağlar ve pomatlar kullanırdı. Bunlar içinde en çok tercih ettikleri "kyphi" adını verdikleri kokulu bir yağdı. Kyphi, bal, şarap, piriç, mersin çiçeği, safran, katırtırnağı ve ardıç özlerinden oluşan bir karışımdı. Nefertiti yasemin banyosu yapar, banyodan sonra vücuduna sandal ağacı, amber ve ender rastlanan çiçek özleri sürerdi.

Çağdaş niteliklere sahip ve bilinen ilk parfüm 14. yüzyılda, 1370 yılında yapıldı ve güzelliğiyle ünlü Macar kraliçesine atfedildi. Esans ve biberiye yağı ile alkol karışımından elde edilmiş, lavanta yağı ile zenginleştirilmiş bu karışıma özel bir isim verilmesi de unutulmamıştı: "Macar Suyu".

16. yüzyılda cam sanatının ilerlemesiyle birlikte parfümün gelişme süreci de hızlandı. O yıllarda parfümün en çok üretilip tüketildiği ülke Fransa idi. Fakat parfümün vücuda sürülmesinin hastalıklara neden olacağı düşünülür, parfüm sadece pis kokuları maskeleyen için kullanılırdı. Bu nedenle giysilere, eldivenlere, mendillere, hatta mücevherlere bile parfüm sürülürdü.

17. ve 18. yüzyıllarda, parfüm endüstrisi oldukça gelişti. Özellikle Fransanın Grasse bölgesi parfüm endüstrisinin merkezi haline geldi.

20. yüzyılda parfümler muhteşem şişeleriyle birer sanat eseri halini aldı. Parfümler vücut kokularını bastırmak için değil, kişiliklerin altını çizmek için kullanılmaya başlandı ve çağdaş yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline geldi.

Fransa'da bulunan ünlü Versailles (Versay Sarayı) ilk inşa edildiğinde (1661 yılında) tuvalet veya banyo düşünülmemiştir. Bunun sebebi o zamanki asillik anlayışında, asillerin istediği yerde ihtiyaçlarını giderebileceğidir. Bu sebeple Avrupada yaygın olarak Versailles sarayının kokusunun Avrupadaki tüm saraylardan eşsiz olduğu söylenirdi. 1768 yılına kadar da sarayda işleyen tuvalet yoktu. 1789 yılında Fransız Devriminden sonra bütün sarayda sadece 9 tane tuvalet vardı ve bunlar sadece kral ve yakın aile üyelerine aitti. Sarayın geri kalan çalışanları lazımlık kullanırdı ve bu kokular daire ve genel atmosfer ile çalışanların giysilerini tamamen sarardı. Yasaklanmış olmasına rağmen lazımlıklar genellikle çalışanlar tarafından oda pencerelerinden dışarı boşaltılırdı. Herkes istediği yerde ihtiyacını giderdiği için Paris'te sokaklar, avlular, parklar pislik ve kokudan geçilmez haldeydi. Kral, 1606 yılında alenen ihtiyaç giderenlerden ceza alınmasını emretti. Suç işlerken yakalananlar çeyrek altın tutarında ceza ödemeye mahkum ediliyor, cezayı ödemeyenler ise 24 saat hapsediliyorlardı. Fransa kralının özel dairesine giden koridor, durmadan gidip gelenler yüzünden son derece pis idi. Sanki bir saraya değil de bir ahıra giriliyormuş gibiydi. İddiaya göre Fransa kralı 14. Luis sabahları avucuna damlatılan şarap hûlasasıyla temizlendiğini zannediyormuş. Asla dişlerini yıkamamış, vücudunu ise alkol karıştırılmış suda ve ancak hasta olduğu zamanlarda yıkamıştır. Sarayda durum böyleyken, halk ise Sen Nehri'ne girerek pisliklerinden arınıyorlarmış (!)

Yazar Fikret OĞUZTÜRK'ün "Ortaçağı Özledim " isimli kitabından bir alıntıyı sizinle paylaşmak istiyorum:

Katil Avrupalının sadece içi değil dışı da kirlidir. Son zamanlara kadar da kirli kalmıştır. Bazı yabancı filmlerde, seyredenler görmüşlerdir. Kadın veya erkek elinde ıslatılmış bir bezle koltuk altlarını ve boynunu silerek temizlenir

veya temizlendiğini zanneder! ..

Yine bazı filmlerde, elinde bir bardak su ve diş macunu sürülmüş diş fırçasıyla dişlerini fırçalayan kişi, bardaktaki su ile ağızını çalkalayarak aynı bardağa döker ve bu işlemi tekrar tekrar yapar.

Seyrederken adeta insanın midesi ağızına gelir.

Şu meşhur küvetleri bilirsiniz... Yıkılırken kirlenen suyun içinde temizlenmek!

Bu, Avrupalının ve Avrupalılaştıranların temizlik anlayışının en iyi göstergesidir! .

Günümüz Avrupasında; bilhassa Pariste parfümeri endüstrisinin çok gelişmiş olması, Avrupalının asırlardır temizliği günah sayışının neticesi olarak leş gibi kokması ve bu kokuyu örtmek isteğinin ürünüdür...

Şimdi Avrupalının, yani şu medeni barbarların temizlik anlayışına kendi kaynaklarından biraz göz atalım:

Dr. Cabanesden yapılan bir tercümede, Fransanın ve Fransızların ne derece korkunç bir pislik içinde yaşadığı şöyle anlatılıyor:

Ortaçağ sonlarına doğru yalnız evlerde değil, asiller ve zenginlerin saraylarında da hela (tuvalet) yoktu! .. İhtiyaçlarını gidermek isteyenler, altında bir çeşit oturak bulunan iskemlelerine oturarak rahatlarlar; bu iskemleyi de odalarının bir bölümüne gizlerlerdi. Bahsi geçen oturakların pis kokusunun yayılmaması için kapaklı birer kutu içine konulduğu ve yatağın başucunda (kadın ve erkeğe ait) iki adet sağlam soluk konulduğu, zamanla bu kutuların yatak odası takımlarındaki komidin olarak; günümüzde, bizim de evlerimizi şerefliendirdiğini acaba biliyor muyduk? .."

Ünlü Fransız yazar ve gezginci Dr. A.Brayer " İstanbul'da Dokuz Yıl" adlı kitabında (1936) şu ibretlik cümleye yer vermiştir:

" Bu gün bir Avrupalı, fakir bir Türk köylüsü kadar temizliğe dikkat etmez. Eski Paris'in ne kadar pis bir şehir olduğu herkesçe bilinir. Türklerin temizliğine ulaşabilmemiz için daha en az yarım asra ihtiyacımız var."

Fransız yazar Bussy-Rabutin (1618- 1693) tiyatrolarda tuvalet bulunmadığını, ihtiyaçların locaların içinde karşılandığını, ellerinde bir kova ve geniş bir pelerinle Viyana sokaklarında bazı kimselerin " İhtiyacı olanlara kolaylık! Gelin oturun ve rahatlayın" diye bağırdıklarını yazar.

"Tuvalet " İngiltere'ye 17. yüzyılda girebilmiştir. Yine aynı şekilde pislikleri sokaklara dökmek 17. yüzyıla kadar Almanya'da adetti.

Pariste Banyocu denilen bir esnaf kitlesi vardı.Bu adamlar, o devirde, ikişer ikişer gezerler, bir arabanın üzerine oturttukları bakırdan bir tekneyi peşlerinden sürükleyerek sokak sokak, mahalle mahalle dolaşırlardı.Eğer yıkanmak isteyen bir aile tarafından çağırılırlarsa bakır tekneyi evin bu iş için elverişli bir yerine yerleştirirler, sonra da ellerindeki kovalarla sıcak su taşıyarak tekneyi doldururlardı.Teknenin içine önce evin erkeği girer yıkanır,onu sırasıyla, evin hanımı, çocukları ve hizmetçiler takip ederdi. Bu şekilde yıkanmak o kadar zor,o kadar masraflı idi ki, dar gelirli şehirliler,böyle bir lükse çok seyrek kalkıştırlardı.Orta halli bir Parisli bile ancak bayramlardan, önemli günlerden önce yıkanıp temizlenirdi.Hele kadınların pek çoğu evlenmeden önceki gece yıkanıp temizlenirdi o kadar.

Eski Yunan hamamları ise, bugünkü kahvehaneler gibiydi.Hamamlarda toplanılır, konuşulur,eğlenilir ve yemek yenilirdi.

Ünlü Roma İmparatoru Neeronun annesinin ve eşi olan Popeenin eşek sütüyle yaptığı banyolar tarihe geçmiştir.Ünlü Fransız tarihçisi Michelet: Bin yıl boyunca bir tek banyo

bile yapılmadı. diyerek durumun vehametini dile getirmeye çalışmıştır.

O günlerin doktorlarının, bugünkü meslektaşlarından çok farklı bir sağlık anlayışları vardı. Mesela "Günlük Sağlık Kitabı" adlı bir kitabın yazarı şu tavsiyelerde bulunuyordu:

Hergün ellerinizi yıkayın, yüzünüzü temizleyin, traş olun. Bu arada ifrata kaçmamak suretiyle başınızı da yıkayabiliriz.

Fakat Jean De Renoue adlı başka bir doktor ise onunla aynı fikirde değildi: Ellerinizi yıkayabilirsiniz diyordu. Ayaklarınızı da ara sıra yıkamanızda mahzur yoktur. Fakat başa su sürmek, son derece tehlikelidir. Unutmamalıdır ki, başa sürülen su, her türlü derdin kaynağıdır.

15. yüzyılda Hıristiyan din adamları temizlik ve yıkanma konularında fetva vermiş ancak şehveti körükleyici etkisinden dolayı kadınların çıplak yıkanmasını hamamlarda ve toplu alanlarda yasaklamış olup sadece evde banyo yapmasına izin vermiştir. Ortaçağa doğru ise açık alanlarda yıkanmayı ahlaki açıdan sakıncalı bulup tamamen yasaklamıştır. Neden olarak ta "hastalık bulaşmasını, cinsel arzuların artmasını" göstermiştir.

O zamanlarda veba, tifüs gibi salgın hastalıkların artmasında en büyük etkenin su olduğuna inanılıyordu. Hatta 16. yüzyılda yayınlanan bir tıp makalesinde suyun mikrop ve hastalık taşıdığı ve bu nedenle yıkanmanın insan vücudun direncini zayıflatacağından bahsedilir. Yıkanmanın sadece ahlaksızlık nedeniyle değil sağlık açısından da zararlı olduğu ve hatta yıkanmış vücudun hava ile teması sonucunda genişleyen deri gözeneklerinden hastalık bulaşacağını hatta ölümcül olacağı konusunda da bilgi verilir. Nezle, grip gibi enfeksiyonlarla birlikte körlüğün de sudan bulaştığına inanılırdı.

16. yüzyılın ortalarına doğru halk tamamen banyo yapmayı unutmuştur. Sadece el, yüz, ağızlar yıkanmaktadır. Banyo yapan çok elit bir kesim kalmıştır. O da yılda birkaç kez! Örneğin, İspanya kraliçesi 1. Isabel (1451- 1504) doğduğunda ve evlendiğinde olmak üzere hayatı boyunca 2 kez yıkanmıştır; Yılda 2 kez yıkanmış olan bir başka kişi de Fransa kralı 14. Louis'tir. Fransa'yı ziyaret eden bir Rus elçisi, dönüşünde yayınladığı notlarında 14. Louis'in vahşi bir hayvan gibi koktuğundan bahseder. Avrupa'ya göre Rusların banyo kültürü daha iyiydi. En azından ayda bir banyo yapıyorlardı. (!) Bundan 3000 yıl önce banyo kültürüne sahip eski Yunanlılardan itibaren Avrupalıların tekrar banyo alışkanlığını kazanması ancak 19. yüzyılın başlarına doğru gerçekleşecektir.

Peki, Avrupalı medeni devletler (!) bu durumdayken Osmanlı' da durum neydi?

Bu konuyu da yazımın üçüncü ve son bölümünde ele alacağım.

(İkinci Bölümün Sonu)

Saygılarımla.

Vecdi Murat SOYDAN
12/02/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Paslı Kilit

Kuyruklarını yakalamaya çalışan kediler gibi,
Bir o yana, bir bu yana,
Saatlerce yatakta kaçınıcı dönüşüm,
Deliler gibi kaçınıcı adını sayıklayışım,
Gecenin bir yarısı kaçınıcı uyanışım,
Karılar gibi dakikalarca kaçınıcı ağlayışım...

Bardaktan boşanırcasına yağın,
Kırk ikindi yağmurlarıyım sanki,
Gözlerimden bu kaçınıcı akışın,
Yanardağ misali içimi kaçınıcı yakışın,
Ah benim yedi gün, yirmi dört saat,
Elli iki hafta, dört mevsim,
-Saymadım gerisini, takvimler eskidi-
Bu kaçınıcı kapı eşiginde kös kös * oturuşum...

Gel işte, gel de bir bak halime,
Halime dedim de, düğünü varmış yakında,
Daha dün sümüğünü yiyordu, eşek kadar kız olmuş,
Seni sordu, " gelmeyecek, gelmez " dedim,
" O zaman sen git, tut kolundan getir ağabey " dedi.
"Kız, çok bilmiş Halime!
Geldi geldi, gelmezse kendi kaybetti,
Çok şükür halime " dedim,
Dedim ama, acımı içime gömen bendim...

Vallahi adım gibi biliyorum, al sana yemin,
Gelseydin, tek gelseydin,
Adım adım gelseydin dünden razıydım,
Kör olasınca yine gelmeyeceksin,
Gelseydin, uzar mıydı geceler,
Uzasın, yeter ki gelseydin,
Kör, topal severdim seni...

Ya, işte böyle, ne desem nafile,
Yine ardıma düştü çileler,
Sana göre hava hoş,
Islanan sıpaya dönen benim,
Köşeyi dönen sen...
Karalar çalmasaydın da,
Kapımı çalsaydın,
Virane olmazdı,
Kırık dökük kalmazdı kalbim...

Elini vermezsen, ses ver de sor halimi,
Çabuk söyle, yoksa ahraz * mısın,
Bak, gör işte, karşında bir adam köpek gibi uluyor,
Maşallahın var, yine çok sessizsin...

Dalımda kara güller açtıran kara sevdam,
İnsafın kurusun da, bir kez olsun dön bana,
Hele az dön bir bakayım, etek boyun mu kısalmış,

Sen mi çok değişmişsin, mevsimler mi?

Sesini duyamayacağım belki,
Yüzünü göremeyeceğim,
Bil ki sevdiğim, bil ki bir tanem,
Ben yine de, dönersin belki diye,
Kapıyı da pencereyi de,
Ardına kadar açık bıraktım,

Ah benim tatlı, güler yüzlü gönül hırsızım,
Ne var ne yoksa götürmüşsün benden,
Ulan adam akıllı bir beddua bile edemiyorum,
Anahtar paspasın altında demek geldi içimden,
Hay içime tüküreyim,
Paslı kilidi anahtar nasıl açsın?

Vecdi Murat Soydan
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
20/03/2017, 23.30, ISPARTA

*ahraz : dilsiz ya da hem sağır hem dilsiz (kimse)

*kös kös oturmak : Başı önde, sağa sola bakmadan yorgun, üzgün, düşünceli bir durumda.

Not : Şiirlerde argo kelimeler kullanılır mı, kullanılmaz mı tartışmasına girmeyeceğim. Şiirimde de kullanmış olduğum KARILAR kelimesine açıklama getirmek istiyorum. Şayet, kaba ve küçümseyici olduğu gerekçesiyle kullanılmaması gerekir mantığıyla hareket edersek, o halde sormak isterim, Kemal TAHİR'in romanı KARILAR KOGUŞU'nun adını da değiştirmek gerekir ki, bu durum her şeyden önce yazara yapılacak büyük bir ayıptır. Benim 'karı ' kelimesini kullanmam da hiç bir kadını küçültmez. Hem sonra o kelimenin sözlükteki karşılığı da KADIN'dır. Doğru bilinen o kadar çok yanlışlıklar var ki. Maalesef bizler bu ön yargıları aşamıyoruz. Yazarların, şairlerin dillerine kilit de vurulamaz. Bu mantıkla çok sık kullanılan ' ulan ' kelimesini de kaldırmak gerekir. Hatta Yusuf Hayaloğlu'nun Ah Ulan Rıza isimli şiirini de. Bizler öyle okuduk, öyle duyduk, derler ki halk dilinde, ' karı gibi ağlama ' derler. Mesela derler ki; "Oğlanı her karı doğuramaz, er karı doğurur." Nikah memurları sormadı mı eşlere, demedi mi '... Sizi karı koca ilan ediyorum. ' diye.

Ne yazıyor Türkçe sözlükte :

Karı : 1. isim Bir erkeğin evlenmiş olduğu kadın, eş, refika, zevce

"Eve varınca karım Fadime kapıyı açar." - S. F. Abasıyanık

2. Kadın

"Analar ağlıyor, nişanlılar ağlıyor, karılar ağlıyordu fakat Saliha kadın buna alışmıştı." -

H. E. Adivar

3. Yaşlı, ihtiyar

Burada deyimlerin ve atasözlerinin yanlış veya doğru kullanıldıkları konusuna da girmeyeceğim. Söylenmiş mi? Yazılmış mı? Ona bakarım. Pek çok deyim var, bu konuya kafası takılanlar lütfen araştırınsınlar önce. Günlük hayatta kullanılan öyle çok argo kelimeler var ki... Bu mantıkla onların da ayıklanması gerekir. Şayet kullanıldığı

taktirde inşanı terbiyesiz yapıyorsa, derim ki, bırakınız bu ön yargıları ve kandırmayınız kendinizi. İnsanlar karakterleriyle, insani vasıflarıyla ölçülmelidir. Tepki verecek hanımlar, beyler için söylüyorum; bu mantıkla piyasadaki kitapları da kaldırmak, deyim ve atasözlerini silmek gerekir ki, düşünülduğünde sadece kendimizi kandırırız. Madem ki kullanılan o kelimeler kültürümüzün bir parçasıdır, o parçaları yok etmek argo da olsa, dilimize yapılan en büyük kötülüktür...

Vecdi Murat Soydan

Pazarlık

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Hani seninle bir pazarlığımız vardı:
Sana her gülümseyişte,
Bana bir öpücük verecektin ya
Tasandan öyle yorgunum ki,
Gülemiyorum...
Elime geçtiğin zaman da
Görürler korkusuyla,
Öpemiyorum...

Muhip Erdener SOYDAN
23 Mart 1972 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Put

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Bindörtüüz yıl önce,
Yıkıldı, tapılan putlar...
Tek Yaratan'a döndük, inançla
Yine de cahiliyet devrinden kalma
Alışkanlık olsa gerek.
Kadın denen şeytana...
Bağlanıp,tapıyoruz.
Çok acı, ama;
Putperestlik yapıyoruz.

Muhip Erdener SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Reçete

Kurşundan daha ağırdım,
İştahım yoktu, keyifsizdim,
Aklımda sevdiğim vardı,
Ama yoktu,
Yüreğim yoksuldu,
Gözlerim mahzundu,
Ellerim uyuşmuştu,
Ayaklarıma prangalar vurulmuştu,
Sevdiğimin yerine de düşünür olmuştum,
Hasta mıydı?
Üşüyor muydu?
Görünmüyordu.
Şimdi ne yapıyordu?

Papatya falına her baktığımda,
Bir `seviyor`,
Bir `sevmiyor` çıkıyordu,
İşte o an,
Yüreğimde sanki kıyametler kopuyordu,
`Başımı alıp gideyim buralardan` diyordum,
Sözüm, kendime de geçmiyordu,
Sonunda dayanamayıp, hastaneye gittim,
Uzun uzun dinledi beni doktor,
Söylediğine göre bendeki hastalık çok ilerlemiş,
Reçeteyi elime tutuştururken sıkı sıkı tembihledi:
`Saati, dakikası yok,
Yazdığım bu ilacı hiç ara vermeden her gün kullan,
`Çok tesirlidir, sonra da gel görüşelim` dedi.

Reçeteyi bile okumadan,
Doğruca eczaneye gittim,
Eczacı garip garip yüzüme baktı,
Alaycı bir tebessümle :
`Yok böyle bir ilaç, hiçbir yerde bulamazsın.` dedi,
Bakmadığım eczane kalmadı,
`Ulan` dedim kendi kendime,
`Bu ilaç nerede bulunur?`
Koştum en yakın aktara,
`Kirk yıllık aktarım, duymadım böyle bir ilaç` dedi,
Dilimde bin bir küfürle, soluğu tekrar hastanede aldım,
Doğruca doktorun odasına daldım,
`Sen dalga mı geçiyorsun, adam mı seçiyorsun?
Böyle bir ilaç hiçbir yerde yok` dedim.
Doktorun sinirleri alınmış gibi gıki da çıkmadı,

`Yahu deli olacağım, konuşsana, senin doktorluğun bu mu?
`Şikayet edeceğim seni.` dedim,
Doktor da yine çit yok,
Bir de alaycı alaycı gülmesin mi?
İyice çıldırdım,
Tam yakasına yapışacağım sırada,
`Hemen parlama öyle,

Sen reçeteyi bile okumamışsın' dedi.
Reçeteyi çıkardım cebimden, baktım:
' Sevgi aşısı' yazıyordu.
Ve ardından tokat atar gibi cevapladı:
' O ilaç sensin!
'Nasıl yani?' dedim.
'Kendini ihmal etmişsin, önce kendini sev,
'Mutluluğun reğetesi, insanın önce kendisini sevmesidir.' dedi.
' Bunu daha önce hiç düşünmemiştim,
Sevgimi kendime değil, hep başkalarına vermiştim.
Hep vermiştim, hiç alan olmadım' dedim.

Doktor bana aslında iyi de bir ders vermişti,
Üstelik bu ilaç bedavaydı ve herkes için geçerliydi,
Sürekli bu ilacı kullanıyorum,
Hem de yüksek dozda,
Hayatım boyunca da kullanacağım,
Önce kendimi seviyorum,
Sonra da sevgiyi hak edenleri...
Ve sevdiklerime, değer verdiklerime,
Yürekten şunu söylüyorum:
' Sizi çok seviyorum, benden size zarar gelmez,
Sevgimle kalınız, hep bende kalınız! '
'Peki ya kötüler?' derseniz,
Onlar birer tuzak, hep uzağım, hep uzak...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04 Ocak 2013- Saat: 10:58 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ruh Hastaları

Resmi akma, ismi takma,
Vidaları gevşek, bildiğın yalama,
Yedi koca eskitmiş de,
Kendisini bakire sanır.
Eli boş, oyun oynar,
Tam dayaklık,
Yemeğini ocakta yakar,
Gündüz uyur, akşam kalkar,
Bilgisayar başında sabahlar.

Kafasına göre grup kurar,
Bir gizler bir açar,
Kabiliyet yok ki, bol bol şiir çalar,
Adamı salak yerine koyar.
Zekasını ölçsek, garanti kaçık,
Medeni halı sabah evli, akşam bekar,
Kızım der, dul çıkar,
Zengin ayağına yatar,
Atsa kapağı birine, çoktan kaçır da,
Foyası erken meydana çıkar.

Uzak durun böylelerinden,
Ruh hastaları bunlar,
Bırakın yanından geçmeyi,
Selam bile vermeyin,
Yoksa yuvanız yıkılır,
Kalırsınız ortada cascavlak.
Dediklerimi iyi belleyin,
Bellenmeden ananız.

Vecdi Murat SOYDAN
27/02/2014-Isparta
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

Vecdi Murat Soydan

Rüzgar Getirdi Gül Kokunu

Rüzgar getirdi gül kokunu
Uzak illerden selamınla birlikte.
Çiğerlerime çektim derin derin
Özlemin dile geldi ansızın
Bir hoş oldum,
Yokluğunda yoksul olduğumu düşündüm o an.
Gönül zenginliğimin sensiz para etmediğini
Şimdi anladım.
Her bir nefeste, her bir zerrede,
Sen, damarlarımda dolaşan kanda,
Her bir atomun
Hasret yüklü nötron ve protonlarında
Bendeki canda yaşıyorsun.
Her gece gördüğüm rüyalarımda
Karabasanlar basıyor beni
Akyuvarlarım, sensizliğin derin acısı içinde
Benliğimle savaş veriyor.
Sen ne kadar su misali saf ve temizsen
Ben de o kadar kirlenmiş bir adamım.
Ana olduğun aklıma yeni geldi sanki
Anam geldi gözümün önüne.
Kadınların kutsal olduğunu düşündüm.
Seni kimselerle paylaşmak istemeğimden olsa gerek,
Sana bakan her bir gözü kör edesim geliyor
Sana yalnız ben bakmalıyım,
Ben dokunmalıyım.
Sırrımı bilmeni istemediğimden olsa gerek
Seni senden bile kıskanasım geliyor.
Ruhum can çekişiyor
Yüreğim acıyor.

Vecdi Murat Soydan

Sabun Köpüğü Aşklar

Mutluluk pozlarını beyhude çekmeyin,
Çürümüş tohumları toprağa ekmeyin,
Bilmeyenler gerçeği görüp öğrenirler,
Ayaklarınızı sağlam basın, sekmeyin...

Servetiniz sizin olsun bize ne bundan,
Yapılmıyor gerçek aşklar, bulgurdan, undan,
Sormak isterim ne vermiş yüz görümlüğü?
Sevgi, aşk var dersiniz, köpükten sabundan...

Bu oyunu bozarım, dokundum çiyana,
Utanmam, tükürürüm insana kıyana,
Çeksin pis ellerini yuvadaki kuştan,
Rahat etsin garip, sabah olup uyana...

Herifte mafyavari kılıksız bir surat,
Ondan çok daha soylu ahırdaki kır at,
Koynundaki fıstık, ballı badem ezmesi,
Oynanan kirli bir oyun, kül yutmaz Murat...

Mide yahu bu, sabır olsa kaldıramaz,
Cüsse yerinde, köpek bile saldıramaz,
Bizim buralarda yalı kazığı olur,
Oralarda başını suya daldıramaz...

Sen karışma dersin pazarıma çarşıma,
Gel bakalım tosunum, bir otur karşıma,
Cevizi kabuğuyla yersin, bu ne ayak,
Ya adam ol, ya da çıkma sakın karşıma...

Bir çift laf da sana, hele otur yanıma,
Ne iş bu, çabuk de, dokunuyor kanıma,
Bir aynaya bak, bir de şu sümsük kocana,
Yaktın kızım kendini, dokunma canıma...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
31/08/2016, Isparta, 04.26

Vecdi Murat Soydan

Saçma Bir Şiir Bu

Uzun zaman oldu,
Oldu da bitti maşallah!
Maşallah derim her gördüğümde,
Her gördüğümde eririm şeker misali,
Şeker misali çok tatlı gelirsin bana,
Gelirsin bana rüyalarımda,
Rüyalarımda gördüğüme şükrederim,
Şükrederim seni veren Allah'a,
Allah'a hamdolsun, ben iyiyim.

İyiyim, uzun zaman oldu,
Oldu da meramımı söyleyemedim,
Söyleyemedim hala, çayı neden şekersiz içtiğimi,
İçtiğimi dedim de, şimdi yine sarhoş sanacaklar,
Sanacaklar, senin için içtiğimi
İçtiğimi sansınlar ben orada değilim,
Değilim de, neredeyim peki, yine dağıldım,
Dağıldım da toplayamadım ne şiiri ne de kendimi,
Kendimi düzeltelim şu şiirden önce,
Önce sen geldin yine önceliklerimden önce,
Önce hep sen gelirsin, en önce de girmiştin kanıma,
Kanıma da geçmişti tatlı bakışın...

Tatlı bakışın dedim de yine laf uzayacak,
Uzayacak yine geceler,
Geceler bitecek de bu şiir bitmeyecek,
Bitmeyecek bardakta çayım,
Çayım dedim de aklıma geldi,
Aklıma geldi, alakaya maydanoz oldu,
Oldu ama toparlayamadım şiiri,
Şiiri bitirirken aklıma şimdi geldi,
Şimdi geldi çaydan önce gözlerin,
Gözlerin diyorum, çay diyorum, bakışın diyorum,
Bakışın diyorum, bardağa kattığım gözlerinin tadı, çayın karası.
Çayın karası, bendeki gönül yarası...
Yarası olan gocunur, gocunmadım ben.
Ben demiştim en başta, saçma bir şiir bu.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/11/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Saki

Doldur kadehleri saki,
Ortaya mevsim salatası,
Biraz da cacık lütfen,
İki tek atıp kafamızı cilalayalım,
Çek karşıma bir tabure de,
Biraz efkar dağıtalım...

Hangimizin yükü daha ağır, bil bakalım?
Senin için kadeh taşımak, İçmesen de,
Benim için gam yükü çekmek, istemesem de.
Eski defterleri açmadan,
Bana da bir hesap aç en iyisi,
Hangimizin hesabı çokmuş,
Bir bakalım...

Senin de derdin var mıdır?
Merakımı bağışla,
İster derdini peşin söyle,
İster taksit taksit...

Boşları al, dolu kadehleri getir,
Fıkrayla, musikiyle,
Gönlümü neşelendir.
Senin için hesap tahsil etmek,
Benim için geçmişini hesaba çekmek,
İster peşin ister veresiye,
Bak ikimizin de ortak yanı var şimdiden...

Sen hesabı peşin görürsün,
Karşılığı çıkmazsa alacağının,
Bir daha vermezsin içki,
Oysa benim aşklarımın çoğu,
Zaten karşılıksız çıkmıştı,
Bu akşamlık bendensin saki,
Hesabı ister peşin al,
İster taksit taksit...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
28/07/2008-Isparta

saki : kadehle içki sunan.

Vecdi Murat Soydan

Sana Dönüş

Gerçek dolu yollar vardı uzanan
Bir yolcu yürüyordu ağır ağır
Bir yolcu sana dönüyordu,
Geç de olsa uzaktan...

İçinde umut, bakışlarında renk vardı
Ağustos sıcaklığı bile tesir etmiyordu
Ama o yine
Yürekte yanıyor
Sana dönerken...

Muhip Erdener SOYDAN
12 Ağustos 1965 Saat 22:30-Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Sana Müpteladır Canım

Gül yüzlüm, ceylan bakışım, sana müpteladır canım,
Bir gülüşün ömre bedel, neşe doluyum cananım,
Nazar değmesin bir tanem, mutluluğumuz hep sürsün,
Canımı asla düşünmem, uğruna dökülsün kanım.

Gönlümde gonca gülümsün, bülbüller seni görmesin,
Sana kem gözle bakanlar, mutlu günlere ermesin,
Sende açıldı gözlerim, yine senle kapanırlar,
Mevla'm, seni benden alıp, bir başkasına vermesin.

Şair senden ilham almış, şarkılar seni söylüyor,
Durmaz giderdim buradan, varlığın beni eyliyor,
Gece gündüz hep düşündüm, en çok hangimizdi seven,
Bulamadım cevabını, yüreğim sende neyliyor?

Buna aşk, sevgi demişler, kitaplar böyle yazıyor,
Elinle dokun, dinle bak, kalbim nasıl da atıyor,
Bir de ruhuma sorsaydın, dile gelir, ses verirdi,
Tatlı tatlı bakışların bedenime can katıyor.

Gözlerindi esir alan, sende tutuklu kalmışım,
Bu nasıl bir esarettir, bu ahı nerden almışım,
Düşünmesi bile kötü, bu da gerçeğin bir yüzü,
Yoksa rüya mı görmüşüm, bir hayale mi dalmışım?

Dağlarda deli tay oldum, kapalıdır tüm yollarım,
Pes etmem, sevdam uğruna, tüm engelleri sollarım,
Yeter ki tut ellerimi, ayırma kendini benden,
Dünyada da, ahrette de, sana açıktır kollarım.

Kelimeler düğümlendi, köreldi, cümleler bitti,
İlk gördüğümünden beridir, aklım şaştı, uçtu gitti,
Bülbül oldum, şakıyorum, dünde kaldı kötü günler,
Geçmişimi sildim attım, sularda, göllerde yitti.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
13 Ocak 2013-Saat: 04.50-Isparta
Müptela: Aşık, vurgun.

Vecdi Murat Soydan

Sana Söyleyeceklerim Vardı

Zaman mı geç kaldı,
Biz mi zamana uyamadık,
Şu koca aleme,
Bir biz mi sığamadık,
Gönlümüzü yan yana hiç koyamadık,
Oysa, benim de sana söyleyeceklerim vardı...

İnsanlar mı değişti,
Biz mi yarım kaldık,
Meçhule giden bu gemide,
Birlikte yol aldık,
Çoğu şeyi birbirimize hiç sormadık,
Oysa, benim de sana söyleyeceklerim vardı...

Sevgiler mi öldü,
Biz mi yetim bırakıldık,
Onun için midir, bir başımıza böyle kaldık,
Çoğu duyguyu birlikte hiç paylaşamadık,
Oysa, benim de sana söyleyeceklerim vardı...

Doğrular mı inat etti,
Biz mi yanlışla saptık,
Meyve mi vermedi ağaç,
Dalından biz mi koparamadık,
Dünya telaşından gönül işine zaman ayıramadık,
Oysa, benim de sana söyleyeceklerim vardı...

Vecdi Murat Soydan
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01/05/2004, Beylikova-Eskişehir

Vecdi Murat Soydan

Sarayım

Bin bir sitem bakışın,
İçimde od yakışın,
Irmak gibi akışın,
Hele gel de sarayım.

Kapanmayan yaramsın,
Alnımdaki karamsın,
Biliyorum, " Haramsın."
Sen, cehennem sarayım.

Vecdi Murat Soydan

Sarhoş

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>SARHOŞ</marquee></marquee>

Sövdü uzun uzun kafiyelerle
Her sövgüde hicvin ustalaştığını
Her kahredişte kendinin küstahlaştığını
Neden sonra fark etti...
Döndü dolandı sövgüleri övgülere.
Zaman geldi riyakarlığa park etti.
Kah katsayıyı aklından geçirdi,
Kah pis meyhalerde hayalini içirdi.
Katsayı şişeleşti, kadehler kademeleşti
Ağız burun çarpıldı, kaşlar göstergeleşti
Bir türkü tutturmak istedi kendileyin:
 " Çayıra serdim postu, imanım
 Şu gelen kimin dostu, imanım..."
İntikam alırcasına geleceğinden
Bir nara patlattı iççeğizinden...
Yıkıla yıkıla evine girdi.
Yarım yamalak bir türkü mırıldandı
Uyuyan bebeleri biraz kımıldandı
Yarı aralık gözlerle "Baba" ya baktılar
Yine melek uykularında oyunlara daldılar...
Nağmeler kırık dökük soluklaştı dudakta
Neden sonra sızıp kaldı soğuk sünger yatakta...

Muhip Erdener SOYDAN (Rahmetli Babacığım)
Ankara 02/03/1976-Salı.

Vecdi Murat Soydan

Sarı Şekerim

Elinde kalemi şiirler yazar
Mevladan dileğim, değmesin nazar
Bir gün görmez isem, yüreğim azar
Güleç yüzlü, şirin, sarı şekerim

Tatlıdır gülmesi, mutluluk verir
Davraz dağı bile yanında erir,
Yüreğini iste, canını verir
Kadir kıymet bilir sarı şekerim

Güzel, cana yakın, alımlı hoştur
Onsuz hayat olmaz, yaşamak boştur
Her taraf karanlık, ışksız loştur
Ay parçam, güneşim, sarı şekerim

Nazlı güvercinim, başımın tacı
Yürekten sevmektir aşkın amacı
İnan çok derindir, bendeki acı
Gül tanem, can tanem, sarı şekerim

Bir içim su gibi, billur gözlerin,
Neşe, huzur verir tatlı sözlerin,
Sinemi kavurur, sönmez közlerin
Vazgeçemediğim sarı şekerim

Daima gül böyle, şarkılar söyle
Bu gün doğum günün, bir şeyler söyle
Taht kurdun kalbime, gel otur şöyle
Canımın canısın sarı şekerim.

Vecdi Murat SOYDAN
29/06/2012- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sarkozy

Haymatlos'dur aslın, yoktur ki yurdun
Ne geçti eline? boş hayal kurdun
Kitapsızsin işte, kallesçe vurdun
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Yalan sözlerine dost düşman kanmaz
Konuşma boşuna, kimseler tınmaz
Osmanlıyız bizler,canımız yanmaz
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Utanmaz arlanmaz küstahtır soyun
Bizle aklın sıra oynarsın oyun
Senden de zekidir dağdaki koyun
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Gerçekler ortada, söyleme yalan
Yıkma gönülleri, edersen talan,
Osmanlı tokadı sende patlar lan!
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Yahudi asıllı alçak rezilsin
Ellerin kurusun başın ezilsin
Sus! adam sansınlar, sesin kesilsin
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Adam olunmuyor giymekle ceket
Beş para etmez sendeki etiket
Maskeni düşürdük buna bereket
Aklından zorun var, çok körsün Sarkozy!
Tarihi saptırdın, nankörsün Sarkozy!

Vecdi Murat SOYDAN
28/01/2012-Isparta
SÖZLÜK:

Haymatlos: Vatansız.

Vecdi Murat Soydan

Sebebi Sensin!

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img6.imageshack.us/my.php?image=4iy8lh5.jpg'><img
src='http://img6.imageshack.us/img6/449/4iy8lh5.jpg' border='0'/>
<a

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>SEBEBİ SENSİN!
</marquee></marquee>

Saçların; rengini güneşten almış olmalı,
Bunun içindir belki de, saçlarına bakışım.
Bu yüzdendir alev alev yanışam ...

Güneşin batışını seyredişim bunun içindir belki de...
Bu yüzdendir, kızılıık şerbetini tercih edişim.
Sebebi.... Sen ve saçların...

Gözlerin; rengini kahve telvesinden almış olmalı,
Bunun içindir belki de, akşamları kahveye gidişim.
Bu yüzdendir, orta şekerli kahve içişim.

Kahve renkli tespihimi bunun için seviyorum belki de.
Bu yüzdendir sana olan bitmez, tükenmez sevgim.
Sebebi.... Sen ve gözlerin...

Tenin; rengini pembe gülden almış olmalı,
Bunun içindir belki de, gonca gülleri koklayışım.
Bu yüzdendir, her şeye toz pembe bakışım.

İncitirim endişesiyle, dalından koparamıyorum,
Bu yüzdendir, her bir çiçeği dalında sevişim.
Sebebi... sen ve tenin.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Sen

Sen,

Hayalimdeki gerçeksindir....
Gerçekte....
Alınyazım.
Alınyazımda... Hasret.
Hasretimde..özlem.
Özlemimde...sevdam.
Sevdamda...türkü.
Türkümdede... Bestesin

Kısaca sen;
Bensin...
Ben de....sen...

Keşke sen;
Beni anlayabilseydin...

Vecdi Murat Soydan

Sen Aşksın

Görmez olaydım,
Hatta kör olaydım,
Feleğim şaşmazdı,
Yanmazdım böyle,
İçim kıpır kıpır etmezdi,
Düşündüm durdum, saatler durdu,
Olan olmuş bana, bir de sen yorma...

Nasıl bir güzellik ki sendeki,
Hiçbir sözde güzel, sen kadar alımlı değil,
-ki o cilalı, boyalı kadınların ölü bakışları,
Bir defa bakış değil, bildiğin robot,
Seni hangi cennetlik ana doğurmuş ki,
Ve sen hangi şeker bayramında dünyaya gelmişsin ki,
Ondan mı bu kadar ballısın, şerbetlisin...

Şimdi resminle konuştum,
Sen duysaydın sevinir miydin ki,
Yok, vallahi hayatta yapmazdın,
Ezberledim seni, haydi yalan de,
Lafı yine gediğine koyardın,
" Bakma bana öyle, girme günaha, yazık olacak sana..."

Memlekette ne kadar nazar boncuğu varsa,
Hepsini sana gönderseydim,
Korkarım ki, senden daha ağır gelirdi,
Ah canım benim, kıyamam,
Yemin olsun, hasretini taşıyamam,
Sence hangimizin yükü daha ağır?

Yok vallahi böyle bir güzellik,
Görür görmez gözlerim öyle bir kamaştı ki,
Olduğum yerde çakılı kaldım,
Görenler heykel filan sanacaklar,
Bir de kuru kalabalıklar, basın filan,
" Ne olmuş bu adama böyle? " manşetleri,
Sorgu, sual, hangi birine ne cevap vereyim?
Sonrası malum, doğruca akıl hastanesi...

Ayıkla pirincin taşını, aldık başımıza tatlı belayı,
Senin için heykel de olurdu, taş da,
Keşke yalnızca sen baksaydın bana...
Hadi geçtim bunları, yine sana döneyim,
Sağım, solum, önüm, arkam hep sen,
Sanat eseri sensin güzelim,
Hem güzel olana bakmak sevaptır,
Çevir kazı yanmasın,
Alakaya maydanoz, bu da olmadı,
Laf oyunlarında yine sen kazandın...

Ben olsam olsam, bir numaralı hayranın olurdu,
Başka da bir şeyin olamazdım,

Keşke sen tutsaydın elimi,
-ki, yok öyle bir ihtimal,
“ Manyak mısın oğlum, tipin mi öyle gösteriyor? ”
Dedim kendi kendime...
Mesela bir baltaya sap olmayı bile,
Can-ı yürekten istedim,
Düşünsene hele bir,
Bir kerecik düşün kurban olduğum,
Ellerin degecek odun keserken,
Hem de senin ellerin,
Yok böyle bir mutluluk,
Daha ne olsun...

Bir de mesela kurufasulye, pilav,
Yanında bir baş soğan,
Düşünmez olur muyum seni,
Al işte, cücüğü senin olsun,
Nasıl da unuttum, bir tabak da cacık olsun,
Nanesi de ben olurum, şifa niyetine yerdin...

Çok komik kaçtı, biliyorum,
Şeni tatlı cadı seni,
Hemencecik de gülersin,
Ağzın kulaklarında,
Gözlerinden yaş bile getirdim,
Keşke telli duvaklı gelinim de olsaydın,
-ki hayali bile ne güzel,
Yok hayır, sen hayallerden de güzelsin,
Rica ederim fazla gülme, erirsin...
Tek öyle olsun,
Seviçten olsun,
Kıyamam ki üzölmene...

Beni sorma ne haldeyim,
Ellerim ayaklarıma öyle bir dolaştı ki,
Çözebilene aşk olsun,
Keşke sen çözseydin, kesin sevinçten deli olurum,
“Şimdi de gelin ve damadı dansa davet ediyoruz ”
Dedi mikrofondaki adam,
Bir de baktım ki, bilmem kaçınıcı bölümünün özetiymiş dizi,
Olsun, onların yerinde biz de olabilirdik,
-ki ihtimallerin en şerefliisi bu olsa gerek...

Elimde iğne, kuyu kazıyorum,
Hazır elim değmişken,
İşlemeli oya da yapardım sana,
Güzele ne yakışmaz,
Mavi de yakışır, pembe de,
Hatta en uyumsuz renkler de...

Gelinlik kız gibisin maşallah,
Uğramamış zaman mefhumu sana,

Asırlar da geçse sen hep on sekiz yaşındasın,
Benimse saçlarıma aklar düşmüş,
Ama gönül yaşımı sorarsan,
Aynı yaştayız,
İnanmadın değil mi?
Olsun, bir kerecik kendimi kandırmama müsaade et...

Neyse, bu kadar kafi,
Daha fazla konuşurma,
Susayım da adam sansınlar,
Böyle de mutlu olunmaz ki,
İkilemde kalıp duruyorum,
Bakmayayım diyorum sana,
Bu kez de bir yanımda eksik kalıyor,
Akıl mı kaldı bende,
Alıp giden sensin,
Deli gibi peşin sıra giden ben,
Resimlerinle konuşurken sabah akşam,
Uzak ol benden demek de,
Sana çok büyük haksızlık olur,
Ya benim halim nice olur?
-ki o pek sevdiğim resmini de kaldırmışsın...

"Suç benim, ah eşek kafam,
Otur oturduğun yerde işte,
Neden ağzını açarsın ki? "
Dedim de sen duymadın,
Yine teselliyi kendimde buldum,
Neyse, olan oldu, giden gitti,
Hayallerime de ket vuracak değilsin ya,
İster gözlerim açık yatarım,
İster kapatırım, bir de bunun rüyası filan var,
Hem kırılan bardak olsun,
Kalbini hiç kırmadım ki,
İyi, iyi, buna da şükür,
Ya göremeden gözlerim açık gitseydim,
Çekilir miydi o yol?

Şimdi sırtladım anıları omuzlarıma,
Dağ, bayır bana yürümek düşer,
İdmanlıyım, yorulmak nedir bilmem,
-ki, iyi ki ayaklarım var,
Sağlıklıyım hamd olsun,
Seni düşünen bir beynim,
Seven bir kalbim vardı,
Nasıl unutturum,
Bir de hayallerim,
-ki asla öldürmem...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

30-31/05/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sen Çok Yaşa Hakem Abi

Hep de duran toplardan gol yiyoruz,
Buna bir çözüm bulmak lazım,
Ya da bu futbolcuları kesmek lazım,
Ama en mühimi, ofsayt ayağına golümüz sayılmadı,
Sonra da on kusurlu hareketin en babası yapıldı,
Hakem abimiz uyudu...
Hadi sen uyudun, yan hakeme ne demeli,
Yalı kazığı gibi dikmişler, habire bayrak sallayıp duruyor,
Mevsimlik elma toplamaya falan gitseydi, ek iş olurdu,
Çoğunun mesleği var, bu işi hobi niyetine yapıyorlar,
Bazıları da egolarını tatmin için...

Pozisyon gözümüzün önünde oldu abi ya, bal gibi penaltı...
Kamera yakından aldı, adam çift taban dalmış,
Yağlı güreşlere katılsa, garanti baş pehlivan bile olur...
Ağaca balta vurur gibi,
Savunmamızın bel kemiğini biçerdöver niyetine biçti,
Kalecinin sağ gözünü eline verip,
Solundan fileleri havalandırdı,
Hakem abimiz bu kez orta noktayı gösterdi,
Sanki biz bilmiyoruz, golden sonra santra yapılır,
Kitabını yazdık ulan biz futbolun,
Allah, Kuran hakkı için söylüyorum,
İptal etseydi şaibeli golü,
Sahaya girer, alnının ortasından öperdim hakem abimi.
Dua etsin, orada değildim,
Gösterirdim ben de bi şeyler de,
Talimatname kitabını şimdi nereden bulayım?

El kadar sinek, gol pozisyonunda sen bula bula hakem abimi bul,
Gözünün retina tabakasına kadar gir,
Eeee, ne yapacak, eliyle gözünü ovuşturacak, kör mü olsun,
Geçenlerde bana da girmişti, tatlı tatlı öyle kaşınır ki namussuz...
Yan hakemin de ayağına o sırada kramp girip yere düşmesin mi,
Aksilik işte, bizim maçı buldu, bunun başka türlü izahı mı var?

Anladık düdük hakem abimde, isterse sabaha kadar çalsın,
Nasrettin Hoca, parayı veren düdüğü çalar demiş ya,
O fıkra mı geldi ki aklına? Yoksa sıırtmazdı böyle uzun uzun,
Faulde madem haklı, oyuncuya artistik yapıp,
Pozisyonu bi de ne diye uygulamalı anlatıyor ki?
Dirsek attı işte, seksenlik ebem bile gördü...
Anam görseydi, ah yavrum, kırıldı bir yerleri falan derdi...

Bi de görseniz burnu sanki Kaf dağında,
Devre arasında haritaya baktım da,
Bulamadım, nerede ulan bu Kaf dağı?
İn be hakem, yükseklerden bakma öyle,
Başımı döndürdün, bakışların bana biraz cesaret versin,
Gelmeyeyim yanına, gelesiyeye zaten maç biter...

Sahaya girip, gözüne gözlük, eline dürbün verecektim de,

Apış aramın dili olsa da konuşsa, kapıda kiloduma kadar aradılar,
Allah biliyor, son bozuklukları da sadaka niyetine verdim,
Çakar çakmaz, çakan çakmağım vardı, onu da aldılar,
Eee, biz şimdi neyle çakacağız?

Hakem abim ucuz kurtuldu, bizimki zaten ucuz biletti,
Kale arkaları dünyanın her yerinde ucuz olur,
Belediye ekmek fırınlarında da ekmek çok ucuz...
Bi de bayatlamış ekmekler ucuz oluyor,
Bakkalları yaşatalım diyorsanız siz bilirsiniz,
Onlar bayat ekmeklere indirim yapmıyor,
Tabi, fırından isterken çok ayıp kaçıyor o da ayrı mesele.

Reklam arası verdik, hoş görün, biz de çağa uyduk,
Vatandaş biraz da sebeplensin, bilgilensin,
Nerede kalmıştım, ' oynatalım bakalım ' nerede kalmışım,
Pozisyon çoktan geçmiş, uzatmalar oynanmış, maç bitmiş...
İyi ki de sahaya girmemişim,
Ortalık kötü, bahane ederler de,
Polisler karga tulumba götürürler,
Hakkımızda terörden falan işlem yaparlar,
Aman, bana ne, neme lazım,
Ayıkla pirincin taşını, akşama tavuk suyuna çorba da yaparız,
Bi de maçı alsaydık, şerefine üç beş kadeh parlatırdık...
Öyle de şerefine, böyle de şerefine ulan,
Gel de erkeksen, elimden içki şişesini al,
Senin hakemliğin orada söker baba,
Giyabında bi tezahürat yaptıracağım maçtan sonra,
Kulakların çınlamazsa adam değilim...

Yeni aklıma geldi, kaptırmışım kendimi maçın atmosferine,
Maçı şifreli kanaldan izliyorum,
Bi ton da bunun için sövdüm,
Hay bu kanala şifre koyanların ben de...
Ne diyeyim, bu noktalı yere ne yakışır?
Neyse, küfürlü tezahürat bize yakışmaz,
En iyisi mimiklerle, el kol hareketleriyle biraz idman yapayım...

Haksızlıklara gelemem,
Gelen varsa, kendi başına yürüsün,
Sonra taksi parası bana kalıyor,
Genellikle yoğurt yerim,
Tuzlu ayran da içerim,
Rakıda anason kokusu var, içemem,
Viski pahalı, onu da içemem,
Toprakta yağmur kokusu var, çok severim,
Yanında demli çay, fıstık gibi gider,
Maç seyrederken cips yemem, kilo yapar,
En iyisi el kol hareketlerine devam,
Sen çok yaşa hakem abi,
Kulaklarını çınlattım,
Sayende acayip stres attım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/10/2015- Isparta- 23:02

Vecdi Murat Soydan

Sen Gel Hele

kimse dokunmasın kalbime demişsin,
bir; kimse değilim,
iki; ola ki dokundum,
üç; hayallerime de ket vuracak değilsin ya,
söz, bir dahaki sefere dokunmam,
gözüne de dokunmam, saçına da,
midene hiç dokunmam,
varsa atladığım hususlar,
onlar özel mevzu evet, çok da hassaslar...

meselenin özü şu, sen gel hele,
kıraç topraklara bir dokun,
tatlı gülüşlerin ilaç gibi gelsin,
ellerini attığın yerler yeşillensin,
bizim buralara bahar gelsin,
sevinsin nebatat, özüne can gelsin,
cehennem bile cennet olmazsa,
iştacik yazıyorum, kısa ve net,
kafir olayım...

inanmadınsa, çeltik bile atarım duvara,
mısra mısra yazdırtma bana,
gelince okursun, sen gel hele,
seninle güleyim, yüzüme kan gelsin,
Nebahat ablanın da çok selamı var,
siyatiklerim azdı, bir el atsın diyor...

elçiye zeval olsun, sen gel hele,
el atmışken sana zahmet,
kalbime bir dokun,
kokun yayılsın odama,
gerisini hallederim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09 Şubat 2018, Isparta

Şiirde geçen kelime ve deyimlerin anlamları:

nebatat : bitkiler

kâfir :1.Tanrı'nın varlığına inanmayan, Tanrıtanımayan, dinsiz, inançsız (kimse).
2.halk ağzından genellikle Hıristiyan olanlara halkın verdiği ad.

ket vurmak : engel olmak, güçleştirmek, önlemek.

elçiye zeval olmaz: bir kimsenin bir sözünü, bir haberini başka bir kimseye iletmekle görevli kimse, bu söz kırıcı bir söz, bir tehdit de olsa, bu aracılığından dolayı sorumlu tutulmaz.

Vecdi Murat Soydan

Sen Gelirsin Aklıma

Ne zaman yerde kurumuş bir yaprak görsem,
Sen gelirsin aklıma...
Ne atlarım üzerinden,
Ne de basarım.
Elime alır,
Ekmek misali öper,
Alnıma koyarım...
Nerede sevgi üzerine yazılmış bir şiire rastlasam,
Sen gelirsin aklıma...
Ne görmezden gelirim,
Ne de okumadan geçerim,
Elime alır,
Kutsal bir kitap misali,
Bağrıma basarım.
Ne zaman seni hayal etsem,
O an, içimi kor kaplar,,,
Köz olur bedenim,
Har misali yanar,
Yanar,
Yanarım,,,

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

Vecdi Murat Soydan

Sen Gidersen Eksilirim

Sensizliği ben bilirim
Sen gidersen eksilirim
Viran olur her bir yerim
Sen gidersen eksilirim

Saymadım kaç vakit oldu
Söz vermiştin, akit doldu
Ağzım, dilim sakıt* oldu
Sen gidersen eksilirim

Kalakaldım ben arada
Gitme sakın, kal burada
Hatırımı sor arada
Sen gidersen eksilirim

Eller açtım yaratana
Dilim söyler ona, buna
Duydu kardeş, bacı, ana
Sen gidersen eksilirim

Kulaklarım bekler telde
Koyma beni garip elde
Bir kez olsun bana gel de
Sen gidersen eksilirim

Küstürme ekmeğe, aşı
Çevirme yazımı kışa
Muhtaç etme kurda, kuşa
Sen gidersen eksilirim

Seni sevmek bir ibadet
Aşkınla ölmek şehadet*
Sorma başka şey, delâlet*
Sen gidersen eksilirim

Yalancıysam, Tanrı'm kahret
Binlerce kez bana zulmet
İçimdeki derin hasret
Sen gidersen eksilirim

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27/03/2017, 01.27, Isparta

SÖZLÜK:

sakit olmak: 1. Hükmü kalmamak.2. Düşmek.

Şehadet: Yüksek bir ülkü uğrunda ölme, şehit olma

Delâlet: 1-Klavuzluk, 2- aracılık, 3- iz

Vecdi Murat Soydan

Sen Gittikten Sonra

<center><img
src=http://bp0.blogger.com/_PytQOxVqATM/R7_9ojlVIII/AAAAAAAAACzA/0hBKVOGITbs/
s400/sunshine_____by_salihguler.jpg title='Simli Resimler'
border=0>
<center>

Artık bir şey yazılmaz bu satırlara,
Sen gittikten sonra...
Kalem bile yazmaz oldu bu satırlara.

Artık bir şey söylenmez bu gönüle
Sen gittikten sonra...
Bir başına kaldı buralarda.

Artık durulmaz buralarda,
Sen gittikten sonra...
Gündüz de gece oldu buralarda.

Artık yaşanmaz buralarda,
Sen gittikten sonra...
Hayatın da bir anlamı kalmadı buralarda.

Vecdi Murat Soydan

Sen Gittin

```
<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'  
href='http://imageshack.us/'><img  
src='http://img440.imageshack.us/img440/4730/yalnzmuratoq6.jpg'  
border='0'/></a>  
<FONT color=#000099 size=4><font size='4'><font face='Comic Sans MS'>  
<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>SEN GİTTİN...  
</marquee></marquee>  
<FONT color=#0000cc size=4><font size='4'><font face='Comic Sans MS'>
```

Dünden neler gitti, neler kaldı bugüne,
Yaşanmış, yaşanmamış günler de gitti peşin sıra.
Şimdi bir de sen gittin...
Gözlerim de seninle gitti peşin sıra.

Senden neler gitti, neler kaldı şimdiye,
Hayalin de gerçeğin de gitti, peşin sıra.
Şimdi bir de sen gittin...
Aklım da seninle gitti peşin sıra.

Hatıralardan neler gitti, neler kaldı hatırlanan,
Sevgi de aşk da gitti peşin sıra.
Şimdi bir de sen gittin...
Anılarım da seninle gitti peşin sıra.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004-Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Sen Hep Benimsin

<center>
<center><marquee behavior='alternate'><marquee width='150'> SEN HEP BENİMSİN</marquee></marquee>

Çiçekler içinde, alımlı güzel,
Özü, cinsi güzel, bambaşka güzel,
Huyu suyu güzel, gözde bir güzel,
Kimselere vermem, benimsin güzel

Dilberler içinde, taptaze güzel,
Şirin, tatlı sözlü, cilveli güzel,
İsmi, cismi güzel, nazlı bir güzel,
Kimselere vermem, benimsin güzel

Kaşı, gözü güzel, sürmeli güzel.
Sanki misk-i amber, hoş tatlı güzel,
Kültürlü, bilgili, olgun bir güzel,
Kimselere vermem, benimsin güzel

Sevgiyle yoğrulmuş, sevdalı güzel,
Yüreği yaralı, kederli güzel.
Sazı, sözü güzel, aşık bir güzel
Kimselere vermem, benimsin güzel

Gönlü aşkla dolu, farklı çok güzel,
Mevsimler içinde, sevimli güzel,
Rabbin yarattığı, müstesna güzel,
Kimselere vermem, benimsin güzel

Doyamam bakmaya, incidir güzel,
Kıyamam tutmaya, narindir güzel,
Ne altın, ne cevher, başka bir güzel,
Kimselere vermem, benimsin güzel

Vecdi Murat SOYDAN
04/07/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sen Olmasaydın

Yok da, olmaz da, farzı muhal,
Kaf Dağı'nın ardındaki sarayda yaşasaydım,
Bir elim yağda, bir elim balda olsaydı,
Dünya mutfakları masamda,
Yok, yok, kuş sütü de var,
Yediğim önümde, yemediğim ardımda,
Yanımda şiir gibi güzel güzel kızlar,
Sıraya dizilmişler, toy, toy, boy boy,
Aman Allah'ım, düşünmesi bile
Ruhuma şimdiden büyük ıstıraplar verdi,
Mengenede kalbim öyle bir sıkıştı ki,
Hiç bu kadar çok utanmamıştım,
Bırakalım onu, bunu, şunu,
Hepsini birden yallah! ederdim,
Bir tek sana koşardı elim, kolum, ayaklarım...

İyi ki varsın, ya doğmasaydın?
Kulağıma bozuk plak sesleri gibi gelirdi,
Bilmem hangi şuh kadınların kuru lakırdıları,
Mide bulandıran tiksindirici yapay cilveleri...
Görüntü olsa ne çıkar, ruh olmadıktan sonra,
Gerisi hikaye, hepsine yol verirdim,
Bir tek sana açılırdı, bu fakirhanenin kapısı...

Sen olmasaydın,
Gökyüzü, karalar, denizler,
Hatta uzay boşlukları,
Kara delikler gibi çekip yutarlardı beni...
Toprak derin uykusundan uyanmış,
Mevsim, aylar sonra bahara dönmüş,
Tomurcuklar çatlamış, yapraklar bu gün yarın yeşerir,
Hepsi iyi, güzel de, sen yoksan, bana ne bunlardan,
Benim sığınacak limanım sensin...

İyi ki doğdun, ya olmasaydın?
Şu an dünya parmaklarımın ucunda,
Sen iste yeter ki, emrin olsun,
Söyle, tepetaklak mı edeyim,
Ayağına mı sereyim cihanı?
Bakma bana öyle saf saf,
Ne yazıyordu kitapta?

'' Oku ''

Şana bir iyi, bir de kötü haberim var,
Önce kötüsü, iyiyi herkes söyler,
Dört kutsal kitapta da yoksun...
Yazılsa da adına şiirler,
Yapılmış olsa da serenatlar,
Yaşasan da en doyumsuz, en deli dolu aşkları,
Hiç birinde de yoksun!

Mesela, içinde senin olduğun bir mevsim göster bana,
Gökyüzü, ay, yıldızlar, haydi güneşin hatırı kalmasın,

Kuşların kanatlarındaki sevdalar,
Destansı sevgiler, romantik şiirler, ölümsüz aşklar,
Hiçbir şey, sana yakıştırdığım kadar güzel değiller,
Vallahi de billahi de, gözümde yok hükmündedirler...

Sen olmasaydın,
Şiirlerin tadı tuzu olur muydu sanıyorsun?
Her vakit mısralarımda yaşıyorsun,
Sûra üflenir gibi üflenseydi ruhuma,
Sen derdim, canım derdim,
Yine sana, bir tek sana yazardım tüm şiirlerimi...

Sen olmasaydın,
Kimse senin gibi yakamazdı ki canımı,
Var olasin, sağ olasin, hep doğasin gönlüme,
Vatan topraklarından sürüleceğimi bilsem,
En şiddetli yangınlarda öleceğimi bilsem,
Sevgini farz bellerdim, adını dua,
Yine sana, bir tek sana hicret ederdim...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
26/03/2017, 02:12, Isparta

Farzı muhal:

- 1-gerçekleşmeyecek bir şeyi olacakmış, gerçekleşecekmiş gibi düşünerek, sayarak,
- 2-Tutalım ki, sayalım ki, varsayalım ki

serenat:

- 1-Sesli olarak söylenen veya müzik aracılığıyla çalınan serbest biçimli müzik parçası.
- 2-Geceleyin, açık havada sevgi duyulan biri için bir müzik aracıyla verilen küçük konser.

Vecdi Murat Soydan

Sen Oluyor

Şimdi renkler bir başka güzel,
Kuşlar bir başka uçuyor,
Vazomdaki güller dile gelip,
Sen oluyor...
İçtiğim bir bardak çay bahane,
Sevgin,
İçimi ısıtıyor...
Yazdığım her şiir, dinlediğim her şarkı
Seni bana getiriyor...
Ne güzel,,
Mesafeler seninle kısalıp,
Gönülden gönüle giden
Bir yol oluyor...
Sevgin içimde can olup,
Aldığım her bir nefes,
Sen oluyor...
Sen, "ben" oluyorsun bebeğim,
Şah damarım kadar yakınsın,
Ah! bir de hasretin olmasa...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
20 Ekim 2011- İsparta

Vecdi Murat Soydan

Sen Şarkılar Söyle

Gözlerin şişmiş, rimelin akmış,
Ağladın mı kız yoksa?
Aynı bana benzemişsin,
Kör olma e mi?
Saçların da dağılmış,
Yataktan yeni mi kalktın?
Ne o, ne bu surat?
Hele bak bakayım bana,
Seni çirkin seni,
Gel bir öpeyim de, güzelleş...

Çirkin dedim diye
Alınma kız,
Sevdiğimden dedim,
Başkaları hele bir söylesin,
Allah yarattı demem,
Kafa, kol, iki sağ, bir sol...
Yerde...

Yerde dedim de,
Sabaha karşı dalmışım,
Çarşaf koluma bacağıma dolaşmış,
Kıçım açıkta kalmış,
Bir uyandım ki;
Yastık yorgan yerde...

Haydi git, şimdi başıma bela olma,
Ama önce elini yüzünü yıka,
Sonra da gel yanıma...
Ya da hiç bir yere gitme, kal...
Şurada gül reçeli olacaktı,
Kavanozda..
Kavanoz, balkonda...
Dur, bekle burada,
Ben bir koşu alıp geleyim,
Ekmek banar, birlikte yeriz...

Karışık pizza gibiyim,
Bir yanım şeker,
Bir yanım tuz...
Neyse, geçelim bunları da,
Şimdi beni şeytana uydurup,
Öpecek kadar sokulma,
İstersen bulmaca çözer, kitap okuruz,
Nasıl istersen...

Biliyorum tatlım, bilmem mi,
Ezberledim seni,
Önce duşa gireceksin,
Sonra işe gideceksin,
Yorma kendini bu kadar,
Akşam yemeğini dışarıda yeriz..

Ya, bakma sen bana,
Ya İdare et vaziyeti,
Ya da tut elinle kalbini,
Sesimi dinle...

Gökte ararken, yerde bulduğum,
Yerden göğe kadar haklısın,
Kimim ki ben?
Bu kadar adamın içinde,
Neyim ki ben?
Ünlü olan sensin,
Güzel olan sen...
Neden ben diye sorma sakın,
Teessüf ederim...

Sağ olsunlar,
İçimdeki insan sevgisini,
Bir çırpıda öldürdüler...
Nazarımda,
Bir tek sen kaldın geriye....
Kıymetini bil,
Otur oturduğun yerde...
Ya da kalk bana gel...

Belki senin cephende,
Değişen yeni bir şey yok,
*Eksantrik mili kadar yabancınım...
Benim cephemde yeni gelişmeler var,
Cebimde olacaktı aldığım toka,
Yanımda olsaydın,
Ellerimle saçına takacaktım...
Şimdi fark ettim,
Dip boyan da gelmiş,
Kalbimin rengi,
Saçlarını kızıla boya...

Gelen gelene,
Eylül de geldi,
Bir sen gelmedin,
Kavuşuruz değil mi?
Kismet diyelim,
Artık başka bahara...
O değil de,
Ağaçlardan düşen yapraklar
Bizim gibi üşüyor olmalı,
Söylesene, onlar da,
Bizim gibi ağlarlar mı ki?

Haydi, rüzgarın sesini dinleyelim,
Birazdan yağmur başlayacak,
Az sokul yanıma, sen şarkılar söyle,
Ben şiirler yazayım...

Resminle bu kadar konuştuğum yeter,
Şimdi uyumalıyım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14/09/2015- ISPARTA- Saat:23.53

*Kam mili veya Eksantrik mili hareketini triger kayışı ya da zincirinden alır. Motorda görevi emme ve egzoz supaplarının zamanında açılmalarını sağlamaktır. İlkel 4 silindirli 8 supaplı motorlarda tek, 16 supaplı yeni nesil motorlarda 2 adet bulunur.

Vecdi Murat Soydan

Sen'de Ben'i Gördüm

Gözlerinde hüznü gördüm,
Tebessümünde acıyı.
Merhametle karışık nefreti
Ve içindeki dert yumağını.

Yüreğinle tezat, kapkara alinyazını gördüm,
Kader denilen pamuk ipliğinin,
Benliğinde kör düğüm olduğunu.
Ve seninle özdeşleştiğini.

Yüzünde kederi gördüm,
Kafes içine hapsedilen kuş misali,
Gün yüzü görmeyen bahtını
Ve peşini bırakmayan aksilikleri.

Suskunluğunu gördüm,
Bir volkan misali,
Kaynayan yüreğinle tezat, içindeki derin sessizliği.
Ve çaresizliği, yenilmişliği, ezikliği.

Ayna misali baktığım Sen'de,
Ben'i gördüm.
Acılarımı, dertlerimi, kör talihimi,
Ve sorguladığım geçmişimi.

Vecdi Murat SOYDAN
26/04/2008-Beylikova,

Anladım, aynı duvarda oynaşan
Gölgeleriz bir tanem
Gittikçe birbirine yaklaşan
Ve gitgide birbirine karışan
Kader ışığımızı söndürene kadar
Aynı duvarda titreşelim
Düşün bir kez, düşün ne olur
Gölgelerimiz varsa, sevdamız da var.

Dost yürek, sevgili ve saygıdeğer hanımefendi Mücella PAKDEMİR'e sonsuz
teşekkürlerimi sunuyorum, yapmış olduğu değerli katkısı nedeniyle...

Vecdi Murat Soydan

Sende Kalsın Gözlerim

Huysuzum, uykusuzum, yine de çok özlerim
Ne oldu da gelmedin, sende kaldı gözlerim
Amma çabuk unuttun, gönlünü mü kuruttun
Ağıt, kinaye değil, dokunmasın sözlerim
Özleyen ben olayım, sende kalsın gözlerim

Başta akıl kalmamış, düşünmekten yorulmuş
Haber geldi kuşlardan, yine adım sorulmuş
Canı sağ olsun demiş, başka kelam etmemiş
Anladım gonca gülüm, nazlı yârim darılmış
Yorulan ben olayım, sende kalsın gözlerim

Bir kerecik gelseydin derinden üzülmezdim
Gelinlik kızlar gibi, ağlayıp süzülmezdim
Tebdil-i mekan eder, alıp başımı gider
Dönmezdim geriye de, bu kadar ezilmezdim
Üzülen ben olayım, sende kalsın gözlerim

Seni bu adam sevdi, eğri yollara basma
Canlı canlı bırakıp iki dalından asma
İyi düşün karar ver, ilerisi uçurum
Konuş, bir şeyler söyle, haydi gül gayrı susma
Basılan ben olayım, sende kalsın gözlerim

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25/09/2017, 21.57, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Seni Ben Çok Sevdim

Başım, bu gece düşüncelerimi kaldıramayacak kadar ağır,
Duygularım çayın demi gibi acılaştım,
Uyku da ben de, benden gideli yıllar oldu,
Yaban arılarının istilasına uğrayan petek gibiyim,
Her bir yerim oyuk oyuk, dilim nasır bağlamış,
Bahçemde filiz filiz açan çiçeklerimin renkleri bile katranlaşmış...

Ağır aksak sevdamın ustura kesiği sızısı beynimi kemirirken,
Sevgilimin yazdığı ucu yanık aşk mektuplarını düşündüm,
Abartısız, her birinin ilk satırı hep şöyle başlardı:
" Seni ben çok sevdim..."

Bu zamanda böylesine ölümsüz, riyasız bir sevgi...
Nerede görülmüş Allah aşkına...
Şifa niyetine okuyayım, kendime geleyim dedim,
İtinayla açarken her bir zarfı, elime parfüm kokuları sindi,
Nemrut'un kızı yine yaptı yapacağını,
İçinden kurumuş beyaz karanfiller çıktı...

Bu sevda mektupları daha düne kadar, özene bezene,
Ucu kırık ebru renkli kalemlerle yazılmıştı...
Ve bu çiçeklerin her biri,
Toprağa düşen cemrelerle birlikte,
Sevgilimin göz yaşlarıyla yıkanmıştı...

Temiz hava iyi gelir deyip,
Aldım elime ceketimi, dışarı çıktım,
Kızıla bulanmış bulutlar içinde ayın raksını seyrederken,
Dilime, sevda türküsünün aklımda kalan yarım yamalak sözleri takıldı,
Yürek sesim hiç susmasın, kalemim daim olsun olmasına da,
Kör olmayasica, gecenin bu saatinde ne diye aklıma düştü?

Yine sahile vurmuş mudur gülüşlerinin albenisi,
Yine giymiş midir ki çingene pembesi geceliğini...

En isabetli karar, dünümü de bu günümü de unutmaktır dedim,
Tüm mektuplarla birlikte beyaz karanfilleri de bir bir ateşe verip,
*Yirmi bir pare top atışı eşliğinde,
Karadenizin hırçın, azgın soğuk sularına savurdum...

Vay inatçı keçi, yine beni günaha soktu,
Olan, yüreğimde pare pare açan beyaz karanfillere oldu...
Bir de, kulaklarımda yankılanan " Seni ben çok sevdim..." nidasına.
Hiç kimse beni bu kadar çok sevmemişti,
Annem bile...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03/10/2015-İsparta-00:19

*21 Pare Top Atışı: Tarih araştırmacılarına göre gemilerin yanaştıkları limanlarda dostluk mesajı vermeleri 7 atış yapmaları ile başlamış. Buna karşılık karadaki kale burçlarından geminin her bir atışına karşılık 3'er top atışı yapılmış. Yani gemi 7 atışını bitirdiğinde karadaki toplardan da 21 atış yapılmış olurmuş.

Gemiden ve karadan yapılan bu dostane top atışlarındaki 7 ve 3 sayılarının, bu sayıların gizli gçleri olduğuna dair tarih boyunca duyulan inançlardan kaynaklandığı sanılıyor. Başlangıçta gemi ve kara birlikleri arasındaki selamlaşmada gemilerin 7, kara bataryalarının ise 21 pare top atış yapmalarının sebebi ise teknolojik imkânlarıdır.

İlk zamanlarda top atışlarındaki barutta kullanılan sodyum nitratin gemilerde ve deniz Şartlarında bol miktarda depolanması çok zordu. Denizciler gemilerindeki barutu kontrollü harcarlarken karadakiler bolca kullanabiliyorlardı. Ne zaman ki barutta potasyum nitrat kullanılmaya başlandı, o zaman her iki tarafın da atış sayıları 21'e eşitlendi.

Gemilerden yapılan merasim top atışlarının Şekilleri ve sayıları ilk olarak 1688 yılında İngiliz donanmasında düzenlendi ve en küçük rütbeli subaydan krala kadar herkesin karşılıdığı bir top atışı sayısı tespit edildi. Ancak İngiltere'nin gemi ve subay sayısı o kadar çoktu ki gemilerden top atışı sesleri eksik olmuyor, bu arada çok ciddi miktarda barut havaya savrulup gidiyordu. 1730 yılında bu işe tekrar bir düzenleme getirildi ve gemilerin sadece kraliyet için 21 pare top atışı yapabilecekleri karara bağlandı.

On dokuzuncu yüzyılda diğer ülkeler de karşılıklı selamlama ve saygı ifadesi için 21 pare top atışı konusunda anlaşmaya vardılar.

Vecdi Murat Soydan

Seni Düşünmek

Sözün bittiği an bu olsa gerek,
Kelimeler aniden düğümlendi boğazımda,
Cümleler başlamadan bitti,
Aklım başımdan gitti...
Bir bardak su içeyim dedim,
Aklıma geldin,
Seni düşünmekten,
Ekmekten aştan kesildim,
Başıma ağırlar girdi,
Hep böyle olur,
Bu ne ilk, ne de sondur,
Ne zaman seni düşünsem,
Başıma demir çubuklarla vurulur,
Şuurumu kaybederim,
Ararım da bulamam kendimi,
Bir meçhule giderim,
Duyarsan üzülürsün, bilirim,
Şaka yaptım,
Ben hala bıraktığın yerdeyim,
Aldırma sen bana, iyiyim,
Bak nasıl da kandırdım kendimi...

Seni düşünmek her şeye rağmen güzel,
Ve hiç kimse düşünmemiştir seni,
Hatta sevmemiştir bile benim sevdiğim kadar,
Ne mutlu bana,
Seni sevmenin yüceliğine ermişim,
Baktığın yerden, kendi cismimi görünce,
Anladım ki, amma da cüceymişim.

Düşündüm de,
Görse seni Mecnun bile kıskanırdı,
Ferhat, iyi ki dağları delmekle meşguldü,
Allah'tan sana rastlamadı.
Bu saatten sonra tarihin seyrini değiştirmek olur mu?
İyisi mi, onlar kitaplarda kalsın,
Olan müfredata olacak,
Matbaacılara iş çıkmasın.
Leyla'da Şirin'de gözüm yok benim,
Duyan dedi kodu çıkartır şimdi,
Kimse günahımı almasın,
İsterse ferishtahı gelsin,
Bir tek sana açık bu kollar,
Yeter ki, sen çık gel saklandığın yerden.

Biliyor musun,
Günlerdir yağmur yağıyor buralarda,
Güneş selamını kesti,
Bulutlar bir başka havada,
Sizin oralarda havalar nasıl?
Şayet hava bulutluysa,
Ve de yağmur başlamışsa,

Kapat gözlerini,
Dinle yağmurun sesini,
Yine anlatamadım galiba,
Buralarda toprak yağmura doydu da,
Bir ben doymadım sana,
Uzun lafın kısası,
Seni çok özleyorum,
O kadarlık da olsun,
Olsun be iki gözüm,
Kimim kaldı senden başka?

"İki gözüm " dedim de;
Aklıma geldi,
Sadece gözün değil,
Kulağın, sesin de olmak isterim,
Hatta nefesin.
Aman Allah'ım neler saçmalıyorum,
Cin mi çarptı ki yoksa beni?

Karar aldım bu gün,
Hiç bir şey düşünmeyeceğim,
Bir tek sen hariç...
Bir tek sen ol hayatımda,
Bir tek sana açılın kollarım,
Gerisine yol verdim,
Onlar zaten yoktular,
Oh ne ala,
Kaldık biz bize,
Unutmadan söyleyeyim,
Çarşamba matinesine iki bilet aldım,
Biri komedi, biri gerilim,
Gelmezsen küserim,
Sanki bizi anlatıyor,
Başrollerde ikimiz,
Şimdi on beş dakika ihtiyaç molası,
Sonra devam ederiz.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10 Mayıs 2014- Saat: 02.25-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Seni İşte Böyle Sevdim

Gülü, dikenden ayırabilir misin?
Ya bülbülü gülden...
Yıldızı gökyüzünden ayırabilirmisin?
Ya tuzu ayrandan...
Bedeni ruhtan ayırabilirmisin?
Ya eti tırnaktan....
Dünyayı güneşten ayırabilirmisin?
Ya arıyı baldan...
Yaprağı dalından ayırabilirmisin?
Ya ateşi közünden...
Çayı şekerden ayırabilirmisin?
Ya kağıdı kaleminden...
Seni işte böyle sevdim.
Sana delice sevdalandım.

Vecdi Murat Soydan

Seni Seven Öldü

Davraz Dağı kadar, güzeldi sevdam,
Herşeyden öteydi, kutsaldı davam,
Nasil anlatılır, çılgındı sevdam
Aşkima şahittir, görüyor Mevla'm.

Sebep göstermeden, döndün arkanı,
Gör, son bir kez olsun, seveni tanı,
Kestim yüreğimi, akıyor kanı,
Neler çektiğimi biliyor Mevla'm.

Bir vefa görmedim, eller gibisin,
Deli deli akan, seller gibisin,
Savuran, öldüren yeller gibisin,
Halime çok şükür, koruyor Mevla'm

Beddua edemem, ezip geçemem,
Bende değer var, zarar veremem,
Senden başkasını artık sevemem,
İkimize bol şans diliyor Mevla'm.

Seni seven öldü, başın sağ olsun,
Başın göğe ersin, yüce dağ olsun,
Açsın sinendeki güller bağ olsun,
Şanslı kullarını seviyor Mevla'm

Nasil sevdiğimi eller ne bilsin,
Yağmur, dolu yağsın, izleri silsin,
Seversem bir daha kanım çekilsin,
Sana ah dım olsun, duyuyor Mevla'm

Kalp atışım gibi sürerdi sevdam,
Maşere kadar da, uzardı davam,
Kutsal bir kitaptı, yüceydi sevdam,
Çok büyük sevmiştim, büyüktü davam.

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

08 Ocak 2013-Saat: 00.15-Isparta

Davraz Dağı: Isparta'nın doğusunda, Isparta ve Eğirdir'e 25 km mesafede yer alan, Toros Dağları'na bağlı 2635 m yüksekliğinde kayak turizmine açık bir dağdır.

Vecdi Murat Soydan

Seni Seviyorum

Söyleyemediklerimi yazmak,
Yazamadıklarımı söylemek isterdim sana.
Ne gökyüzü..
Ne yeryüzü taşırdı
Yazmak ve söylemek istediklerimi.
Gökyüzü kağıt,
Yeryüzü kalem olsaydı,
Yine de sığdıramazdım.
Sığdırabildiğim kadarını kalbime yazdım
Ve şimdi söylüyorum.
Seni seviyorum....

Vecdi Murat Soydan

Seni Sevmek İbadet

Bir elimde sigaram, yanında demli çayım
En çok da gözlerinin yakışına hastayım
Yaratan esirgesin, kötü haset gözlerden
Eline iğne batsa, o saniye yastayım

Kar taneleri beyaz, sen beyazdan daha saf
Su-i zan barındırmaz, kalbin tertemiz asaf *
Tanımam, kimdir bilmem nerenin güzeliymiş,
Bir tek sen çık karşıma, dizil yoluma saf saf

Sevgine doyum olmaz, çiçeklerin şahısın
Büyümedi bu çocuk, gençliğimin ahısın
Yine de vaz geçmedim, seni sevmek ibadet
Kalbimin gonca gülü, başımın tek tacısın

Dağ, taş, bayır dinlemez, kalp sevileni arar
Ruhla sevmeli insan, kuru laf neye yarar
Riyakar insanlarla aynı safta olsaydım
Sevdandan çoktan geçtim, yaşamam bile zarar

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19/03/2017, Saat: 23.30, Isparta

*Asaf: Vezir

Vecdi Murat Soydan

Senin En Güzel Yerin

<a target='_ blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img209.imageshack.us/img209/2629/4iy8lh5kt6.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Senin En Güzel Yerin
</marquee></marquee>

"Senin en güzel yerin,
Kahverengi gözlerin..."
Böyleydi bu şarkı.
Senden ilham almış yazan...
Gerisini de ben söyleyim...
Sana iki nakarat hediyem olsun.
Gönül pınarın sevgimle dolsun.

Gül, kokusunu teninden almış,
Bülbül sana şakır böyle..
Şair, ilhamını senden almış
Sonsuza dek sanadır bu beste...
Saz, telini sevdandan almış
Ozan, durmadan çalar böyle.

Vecdi Murat SOYDAN
01/05/2004

Vecdi Murat Soydan

Seninle Olmak Vardı

Karaköy iskelesinde,
Şimdi seninle olmak vardı,
Martılara ekmek atardık,
Batan güneşe, selam çakardık,
Dalgalandırken deniz,
Gözümüz dalar, uzaklara bakardık.
Bir deli rüzgar eserdi,
Başımıza yağmur bulutları yağardı.
Bir vapur yanaşırdı iskeleye,
İkimizi alıp giderdi.
Dönmezdik geriye.
Şimdi seninle olmak vardı,
Bizim güneşimiz hiç batmazdı.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19/06/2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Servet

Senin en değerli servetin,
Güzel gözlerin,
Tatlı tebessümlerin,
Başka sorma,
Söylenemem,
Faize girer,
Günaha sokma beni...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08/07/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sesten Çizgiler

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Bir köşedeyim
Sessiz...
Gözüm odanın bir noktasında,
Kulaklarım saatin tik- tak'larını duyuyor...
Ama yersiz.
Alnımda derin çizgiler
Kalbimde sonsuz ezgiler
Gözüm fersiz...
Yağmur yağıyor dışarıda,
Yerler duymuyor
Sanki hissiz...
Beynim düşüncelerden zonkluyor...
Başka evlerde mesut aile
Yaşiyor kedersiz.
Ben neden böyleyim?
Severim yalnızlığı.
Oturmak isterim bir gölgede
Yersiz...
Ama duramam orada,
Duramam sensiz...

Muhip Erdener SOYDAN
29 Mart 1961 Saat 10:00 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Sev Yine

Hatırla sevgili, geçmiş,
Şarkılar söyler, dans ederdik,
Yaş isterse bulsun yetmiş,
Dün gibi, delice severdik.

Arıyorum eski alemler,
Şimdi meczup oldum, suskunum,
Yaktın, yıktın gönül hanemler,
Geçmiş yıllarıma küskünüm.

Çiçekler takardım başına,
Bir içim suydun, ne güzeldin,
Bakmaya doymazdım kaşına,
Benim için çok çok özeldin.

Kayıp şehrin çocuklarıyız,
Sevgimiz yüce, ölmez otu,
Geçmiş devrin aşıklarıyız,
Asla geçmedi közün odu.

Alıştım gülüm, kelamına,
Hoş gülüşünle gel, gel yine
Razıyım, bir tek selamına,
Eskisi gibi sev, sev yine.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29 Mart 2013-Isparta -Saat: 14.30

Vecdi Murat Soydan

Sevda

Bulutlar küme küme, yağmur yağdı yağacak
Kasvet sarmış dört yanı, içerim acıyacak
Esen rüzgârlarla gel, görün bana, sonra git
Yüreğim neşelensin, nasılsa kanayacak

İçinde çok şey gizli, bir kere çözedim
Ellerinden tutup da, delice gezemedim
Söyle neden suskunsun, nedir bu halin, tavrın
Yüzlerce kez denedim, kalbimden çizemedim

Seni kimse üzemez, yakasından tutarım
Silkelerim, döverim, parçalarım, yutarım
Mevzubahis sen isen, asla düşünmem gülüm
Canımı veririm, ya çıkarım, ya batarım

Daha ne diyeyim ki, sitem etmem, kıyamam
Sen olmadan bu canı, ölsem de taşıyamam
Sana öyle bağlandım, seni öyle sevdim ki
Cennette taş da olsan, sanma ki tanıyamam

Seviyorsan bileyim, şüphe kalmasın bende
İzi kalsın sevdanın, silinmesin gül tende
Bir kez olsun gel bana, bitsin artık bu hasret
Rüyalar gerçek olsun, ağlama gülüm sen de

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
20 Aralık 2012-Saat: 00.05-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sevdanın Öyküsü

Bana yaşam veren sevdam
Beni benden alıp gittin
Yüce aşka eren sevdam
Bir kalpsize yanıp gittin

Uyutmayan gecelerde
Dindirmeyen acılarda
Şiirleşen hecelerde
Durup, kalıp, konup gittin

Bir kuş gibi uçarıktan
Pınarlardan geçerekten
Şişelerce içerekten
Sayfalarda solup gittin

Karanfilden taç da etsem
Bu sinemi sac da etsem
Etrafında hac da etsem
Sevgim ile kalıp gittin

Sana " kara " densin artık
Bu gönlüm de dönsün artık
Yüreğim de dinsin artık
Bende verem olup gittin...

Muhip Erdener SOYDAN
26/08/1976 Saat 01:30 -Ankara

Vecdi Murat Soydan

Sevdi mi İnsan

Sevdi mi insan,
Önce kendisini sevmeli,
Sevdiğine inandırmalı, güven vermeli,
Kuru kuru ' seviyorum' demekle,
Sevmiş mi olunur?

Bilmem ki nasıl bir sevgi anlayışıdır bu?
Çiçek mi seviyorsunuz siz, böcek mi?
Ayran, gazoz sevmeye benzemez bu işler,
Gaz yapar, karın ağrıtır...

Sevdi mi insan,
Kalbinin sesini dinlemeli,
Ölümüne sevmeli, ama öldürmemeli,
Canı gibi, candan sevmeli,
Heyecandan avuç içleri terlemeli,
İhtirastan, dudakları kurumalı...
Sevdi mi insan, adam gibi sevmeli,

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
23 Mart 2013-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sevdiğim

Bir elimde sigaram, diğer elimde çayım,
Kalbime kilitlenen bakışına hastayım,
Bende kalan ne varsa, al canım senin olsun,
Bırak beni gideyim, gözlerinden kaçayım.

Aşkına bana sorsaydın, söyledim utanmadan,
Sevgide gurur olmaz, yaşarım usanmadan,
İçimdeki özlemi gel de dindir sevdiğim,
Vakit çok geç olmadan, yeni gün uyanmadan.

Nazlı açan gülümsün, hasretinle yanarım,
Nerden bileceksin ki, için için kanarım,
Kahretsin, durduk yerde yine akılma geldin,
Mesut güzel günleri, seninleyken anarım.

Başka bir dünya varmış, oraya gidelim mi,
Huzur bulurmuş herkes, sıraya girelim mi
Başka çarem kalmadı, sefil olurum sensiz,
Uzat bana elini, vuslata erelim mi?

Sevdim seni çok sevdim, yalan mıydı diyeyim,
Unut beni diyorsan, bir çırpıda sileyim,
İnan üzülmem gülüm, yeter ki sen mutlu ol
Sana olan sevgimi, yele verip gideyim.

Söz bitti, yararı yok, geçmişte kaldı dünler,
Elveda mutluluklar, hoşça kalın hüznler,
Say ki, bir fırtınaydı, alıp bizi götürdü,
Doğan güneşte gizli, beklenen güzel günler.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29 Aralık 2012 Saat: 03.16-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sevdim

Çapraz sorguya alınır gibi tüm meraklı gözler üzerimde
Bakışlarında samimiyet yok, şaşkın birer müşteri gibiler
Fırça darbesini vuran benim, kalmam altta, gürlere eserim de
Caka satan müflis işadımı, ikiyüzlü müfteri gibiler

Kalp herkeste var, olmayan kimde, bir tek parmak izleri istisna
Hal böyleyken sileyim geçmişini yeni baştan başlayayım dedim
Öyle bir madene düştüm ki paha biçilmez gözleri istisna
İsterse şeytan olsun yanında, bir çırpıda taşıyayım dedim

O göz süzüşler, gerdan kırmalar hangi güzelim meleğe mahsus
İşlemeli insanın içine, boğazı yakar gibi yakmalı
Ağız var dili yok, pek de şirin, tebessümü bir bebeğe mahsus
Bir güzel geçmeli karşısına, günlerce doya doya bakmalı

Şecaat arzederken merdi kıpti sirkatin söylemişse eğer
Hadi diyelim aldanan ben oldum, gönlünü eğlemişse eğer
Bir değil iki kere kazandım, dostum bildim layığıyla sevdim
Öyle it kopuk gibi değil, Kerem'in, Mecnun'un aşkıyla sevdim

Kendimi neden harap edeyim, deliler gibi atan kalp benim
Riyakârlardan olmadım, olmam, onurumla, gururumla sevdim
Şimdiye dek eğilmedi başım, bundan sonra en yüksek alp benim
Öyle böyle değil, adam gibi, asil, mert, dik duruşumla sevdim

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkının Şairi)
22-23 Ekim 2017, Isparta

Sözlük :

gerdan kırmak: naz ile boynu başla birlikte iki yana oynatarak kırmak

caka satmak : gösteriş yapmak

müflis: iflas etmiş, bütün parasını, anamalı batırmış (kimse).

müfteri : kara çalan, iftira eden

şecaat : yüreklilik, mertlik

sirkatin : çalma

alp : yiğit, yürekli.

“Şecaat arzederken merdi kıpti sirkatin söyler” 18. yüzyıl Osmanlı sadrazamlarından Koca Mehmet Ragıp Paşa'nın gazelinde yer alan bu mısra-i berceste, Mısır Beylerbeyliği sırasındaki tecrübelerini yansıtır. Kibtî Beyi/Erkek Çingene de yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler/örnek verir.

Vecdi Murat Soydan

Sevenin Kaderi

`Beni sevmiyor musun? ' dedi adam,
Kadın sessiz kaldı.
Zorla bir insanın sevilemeyeceğini bildiği halde,
Adam, tekrarladı sorusunu:
` Beni hiç mi sevmedin? '
Kadın sessizliğini bozdu bu kez.
`Eğer o sözü söyleseydim sana,
Senden hiç ayrılmazdım ki! 'dedi.
Sormaz olaydı,
Şanki bağına bir kurşun yedi.
Öldürmeyen, süründüren bir kurşun.
`Sormaz olaydım' derken,
`Seni seven şimdi öldü! ' dedi adam.
Gerçekten de, çok geçmeden,
İnleye inleye,
Kederinden öldü.
Bu şiiri yazmaz olaydım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
30 Mart 2013-İsparta-Saat: 08.55

Vecdi Murat Soydan

Sevgi Üzerine Notlar

Düşün bir kere, önce böyle değildin.
Büyüdün ama, büyüdükçe eğildin.

Bak bir kere, her şey böyle miydi?
İnsan geçmişe değil, geleceğe sövmeliydi... _____

Günah mı çıkartmak istiyorsun işlediklerinden?
O halde sev sevebildiğin kadar, çünkü sevmek, ıstırap ve acıların en büyüğüne eşittir.
Ne kadar sevebilirsen o kadar ıstırap çeker ve günahlarından arınırsın...

Yaşamaktan bıkip bazen ölmek mi istiyorsun?
O halde yine sev sevebildiğin kadar.,. Öyle ki; aşkların en ümitsizine sarıl ve her için için yanıp, kadehe sarıldığın an, anlayacaksın ki damla damla ölmektesin...

Yalnız mı kalmak istiyorsun kendince?
O halde sev, sev kardeşim, yine sev. Seven insan zaten ya sevgilisiyle, ya da sevda acılarıyla baş başa kalabilmek için yalnızlığı arzular.Kendince sevdikçe zaten yalnız kalmışsındır...

İntikam mı almak istiyorsun?
Yine sev! Öyle ki, sevgilerin en güzeli, sevdanın en şahanesinin sonunda içinde oç alma duygusu kıpırdayacaktır. Ve gördüğün ihanetlerden nasıl oç alınacağını bilmeden öğreneceksin ve uygulayıp kendini aldatmaya çalışacaksın...

Muhip Erdener SOYDAN
02 Mart 1977 Saat 03:00 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Sevgidir Bu

Sevdaya düşülmüşse, mum gibi erinmez miydi,
Kapıda, pencerede dört gözle beklenmez miydi
Yürek, onun için atıp, onun için titremez miydi

Bir bakışa, bir gülüşe, can verilmez miydi.
Sevmişsen bir defa, uğruna ölünmez miydi
Yollarına gonca güller serilmez miydi.

Rüyanda gördüğünde, gerçek sanılmaz mıydı
Uyandığında, sabaha kızılmaz mıydı
Görmek için yine uykuya yatılmaz mıydı.

İsmi,taşa toprağa kazınmaz mıydı
Hayali, göklere yazılmaz mıydı
Sevdası, sonsuzluğa taşınmaz mıydı..

Her şeyin ilki güzeldi, iyiydi ama,
Sonu yine de hüsrarla bitmez miydi.
Hep, kader kısmet kötülenmez miydi.

Vecdi Murat Soydan

Sevgilim

Dudakların bal küpü, öpersem kavrulurum,
Gözlerin derin kuyu, bakarsam boğulurum,
Yıkılır, sallanırım, sabah akşam sarhoşum,
Darmadağın olurum, durmadan savrulurum.

Şekerimsin, tadımsın, gönlümü avuturum,
Yanında zaman durur, her şeyi unuturum,
Pek mutlu pek mesudum, yaramaz bir çocuğum,
Alır seni giderim, dizimde uyuturum.

Duramam ki yerimde, çılgın gibi koşarım,
Depreşti duygularım, delice taşarım,
Gördüğüm günden beri, aklımdasın sevgilim,
Rotamda kaybolurum, yoldan çıkar, şaşarım.

Sanki her yer cehennem, ölmüşüm, sürem dolmuş,
Törene hazırlık var, melekler saf saf olmuş,
Sınavım baştan belli, yine kavrulacağım,
' Sevgilim gelsin! ' dedim, ama geç haber almış.

Gelmemekte haklısın, kızmadım, ilenmedim,
Söküp kalbimden atıp, nefrete bilenmedim,
Sevenler candan sever, zorla kimse sevilmez,
Dileğim bir tanedir, sadaka dilenmedim.

Kendime yakıştırdım, dünyalar güzelisin,
Kimse alamaz seni, gönlümün özelisin.
İncimsin, bir tanemsin, canımsın, kıymetlimsin,
Yüreğimin mantığı, türkçesi, sözelisin.

Dilenci oldum şimdi yaralarım kanıyor,
Delice sevdim diye, el günahkar sanıyor,
Vefasız sevdiklerim, kopardılar bağları,
Selam verdiğim dostlar bir bir benden kaçıyor.

Bir çaresi var elbet, arayıp da bulayım,
Mis kokulu gülümsün, hep yanında kalayım,
Kırılmayasın lütfen, üzülürsen ağlarım,
Ağlama sen ne olur, dert ortağın olayım.

Yorulsun artık kader, bizler rahat edelim,
Geçmişe sünger çekip, huzurluca gülelim,
Tek arzum kavuşmaktır, dünya sizlerin olsun,
Tut ellerimi aşkim, uzaklara gidelim.

Adını sayıklarım her anım ve hecemde,
Sevgilim inan yalan, ' sevmiyorum ' desem de,
Beni fark etmesende, her vakit seninleyim,
Hayalimde, rüyamda, gündüzümde gecemde.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17-18 Ocak 2013- Saat: 23: 50- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sevgiliye Mektup

'SEVGİNİN TARİFİ YAPILAMAZ,, SADECE HİSSEDİLİR....'

- sevgiye dair örnek mektup - (kurgudur)

Ahhh benim gül goncası biricik prensesim... Sesim,,, Bitmez tükenmez nefesim,,, Aşk ile duygulanmak sadece sana mı mahsus benim kınalı biricik bebeğim. Biliyorum, mevzu aşk ve sevgi olunca, sevgiliye verilen değeri göstermek adına yazılmış ve yazılmamış tüm kelime ve cümleler bile ne kadar etkisiz ne kadar kifayetsiz kalıyor değil mi? Seni çok iyi anlıyorum. Çünkü ruhlar birbirlerini anlar sevgilim. İkimizin ruhu ezelde buluştu ve yeryüzüne sevgi tomurcuğu misali indirildi. Bir elmanın bir yarısı sen, diğer yarısı ben.

Kalbim... Ahhh kalbim, her bir tik-tak sesi, biri senin, diğeri benim için. Kalbimin bir yarısı sen, bir yarısı ben. İşte ikimiz. Biliyor musun ben seni tanımadan önce, bir hiçtim. Bilir misin, el değmemiş ve kimse tarafından ayak basılmamış bir adacık nasıl ki mahsun ve kimsesiz bir yetim gibi boynu bükükse, işte ben de öyleydim. Ta ki, sen benim yüreğime dokunana, ta ki, bana elini uzatana dek. İşte ben buyum. Seninle mutlu, seninle huzurluyum. Sana rastlayışım, Sevgi Adası'na döndüm sanki. Her bir uzvum, baharı bekleyen kurumuş ağaç dalları misali senin sevginle canlandı. Yüzüm güldü. Neşe geldi, can geldi bana. Neşe getirdin; can suyu misali can verdin damarlarıma. Yüreğim kıpır kıpır oldu sayende. HOŞGELDİN, SEFALAR GETİRDİN GÜLÜM. İşte ben buyum. Varlığınla anlamlı, yokluğunla bir hiçim. Ben, aslında SEN'im. Sen ise ben..Senin ya da benim kim olduğumuzun ne önemi var ki? Bizim adımız SEVGİ. Bir bütünü, önemli olan budur. İki ruh, birleşti ve BİZ olduk. Ben, Sen'im. Yetmez mi?

Kendimi yeryüzünde yaşayan milyarlarca insan arasında o kadar şanslı görüyorum ki... Bana nasip oldu bu gönül fethi. Daha ne olsun. Önemli olan, fethetmek değildir, orada kalabilmektir. Kalmasını bilmektir. Bu da ancak, birbirimize duyduğumuz mucizevi sevginin ve saygının devamı ile mümkündür. Platonik devam eden nice aşklar vardır ki, aslında başlamadan bitmiştir. Bir kandırmacadan ibarettir bu türlü aşklar. Tek taraflı yaşanan aşk ve sevgiler sevgi de, aşk da değildir. Dilerim, vuslata bir an önce ereriz seninle prensesim.Sana doyasıya sarılabilmek, öpebilmek, koklayabilmek... Ahhh benim nazlı çiçeğim; bir bilsen, öyle çok isterim ki bu rüyanın gerçekleşmesini. Elinden tutabilmek, gözlerine doyasıya bakabilmek mutlulukların en güzeli olmalı.

Biliyor musun, bir mum misali eriyip bitmekten korkuyorum ben. Seni ilk gördüğümde, öyle sanıyorumki, kalbim dakikada 150 kere atacak. Yüzüm kızaracak heyecandan. Ellerim titreyecek. Tüm bedenim benim olmaktan çıkacak.Bunları düşünmesi bile ne kadar güzel. İşte sevgi budur. Heyecan duymuyorsa bir insan, bil ki orada sevgi de azalmıştır. Ben, hep aynı duygular içindeyim. Bir kartopu misali, gittikçe büyüyor sana olan bitimsiz sevgim.

Aşk, kanun dinleseydi, AŞK olmazdı ki adı. İkimiz, kendi kanunumuzu kendimiz yazdık. Aşkın kanunu bu. Yüce sevgimizin ölümsüz eseri. Dursun istiyorum, zaman dursun ve bizler zamanı esir alalım. Ömrümden diyorum yıllarımı sana versem, karşılığında ise senden sadece ve sadece bana vefa duygusuyla bağlı kalmanı istesem, sevgini sunmanı istesem, çok şey mi istemiş olurum. Benim yaşam sevincimsin. Işığımısın. Gönülümde çağlayan sevgi pınarımsın. Bu pınar hiç kurumasin, birlikte yaşatalım ve hep mutluluğa doğru yol alalım. Bu yol ki, meşakkatli, çetin. Yer yer dikenli ve mutlaka ama mutlaka bir yerlerimizi kanatıyor. Gececeğiz bu yollardan, ikimiz de gececeğiz.Birlikte, sadece

ikimiz. El ele, gönül gönüle verirsek, hangi engel bizi yıkabilir ki? Yeter ki, güvenelim birbirimize. Her zaman ve her koşulda bir olalım. Zaten ruhlarımız ve gönüllerimiz bir değil mi? Senin adın? Sadece dudaklarımda değil, yüreğime kazınmış. Dilimdedir adın. Dilim lal olmuşsa, boşuna mı olmuş. Bu aşkımız saf, bir bebek kadar masum ve tertemiz. Sevgi secdesine kapandık bile, sen ve ben. Yoksa birbirimize nasıl bağlı kalabilirdik ki değil mi? Günahsız bir sevgi bu. Karşılık bulan, ama çıkarsız bir sevgi. İşte sevginin mucizevi gücü budur. Aşk haremimde, bir tek sevgiliye yer verdim ben. Gönül gözümle sevip, ruhumla gördüğüm, hissettiğim yalnızca ve bir tek sevgiliye. O da sensin aşkım. İlgiden, sevgiden yoksun kalmak, sadece ve sadece ölü beden ve ruhlara özgüdür. Sana kıyabilir miyim ben? Mahrum edebilir miyim sevgimden. Sana gelen her türlü dert ve ızdırap bana gelsin. Ben sana hiçbir şekilde zarar gelmesini istemiyorum. Varlığım, yoluna kurbandır. Geçtiğin toprak, bastığın kuru yaprak olayım.

Sarhoş olmak,,, Ahhhh, zaten ben varlığınla çoktan sarhoş olmuşum. Kurtuluş yolu, vuslattır sevgili. Ne zaman birbirimize kavuşursak, işte o zaman kurtuluşumuz olacaktır. İşte o zaman, sana, soluklarımdan bir şifa değil, binlerce şifa sunmaya and içtim. Bu uğurda canımı koydum ortaya. Canım sana feda olsun ey sevgili. Tüm her şeyimle seninim. Seni sevmek, Allah ve Peygamberden sonra gelen en büyük lezzet. Bu lezzeti benden esirgeme ne olur. Kollarım her gece seni sarıyor, damarımdaki kan seninle anlam kazanıyor çünkü kalbimde sen varsın ve kalbim her bir uzvuma kanımı pompaladıkça, seni taşımış oluyor. Seninle hayat buluyorum. Göklerdeki tüm yıldızlar bizimdir sevgili. Sen zaten bir yıldızsın. Kalbime sığdıramamışım ki seni, göklere nasıl sığdırayım mukaddes ismini.

O beklenen güzel günler yakındır sevgili. Sabır,,,İşte bütün mesele bu. Benim bir türlü rıza gösteremediğim, ama senin, tüm benliğimle inandığın değer.Sabır,,, 'Beklenen gün gelecektir, çekilen çile kutsaldır.' derler. Çilemiz, sabrımız, ikimizi de o beklenen, özlenen güzel yarınlara götürecektir. İnanalım ve sabırla bekleyelim yeter ki.

Allah'a emanet ol gül goncası. Henüz vakit, bu vakit değil. Gül goncası, büyüyecek görkemli bir gül olacak ve ancak o zaman koklanacak. İşte o zaman, sadece bana mahsus, sadece benim koklayabileceğim bir gül olacak. O gül sensin. Benim her şeyimsin. Seni, senden de çok seviyorum benim biricik elma şekerim.

Vecdi Murat Soydan

Sevgiliye Mektup 2

Sevgilim; sevgi dolu gülüşün, bu soğuk kış günlerinde bile ruhuma akseden nisan yağmurları misali yağdıkça, o tatlı gülüşünle ısınıyorum.Ekmek, aş istemem, sevginle doyuyorum. Servete ihtiyacım yok benim. Bir tek sen yetersin. Sen, dünyaya bedelsin. Gündüz kurduğum hayallerde, geceleri uykularda seni görmeler benim için her şeyden daha değerli, daha güzel. Kapatıyorum gözlerimi, ılık nefesini dudağımda hissettikçe içim ürperiyor, kendimden geçiyorum. Gelişin hep kalbimin güzergahına olsun. Tüm yolların bana çıksın, yönün de kıblen de ben olayım. Sana kollarımı açtım, haydi gel! Senden hiç vaz geçmedim ki. Sen de gitme benden. Yeter ki hep sev beni. Ayaz gecelerde içimi ısıtan güneş gibi sev. Erit donlarımı. Aşkın badesini kadehlerde değil, dudağından içmek istiyorum.Rüyalarımın hiç çıkmayasın diye, kendimi yatağa bağlıyorum. Bir tatlı bakışın ruhuma zerk edilmiş acı kesici ilaç gibidir. Kollarınla sar beni. Bir ananın bebeğini şefkatle sarmalaması gibi. Öp beni. Sevgiyle öp. Ben seni, kalbimin gizli bahçelerinde her mevsime özgü açan rengarenk mis kokulu çiçekler misali sevdim. Kışları kardelenler, baharları ise bin bir çeşit, rengarenk kır çiçekleri açar bahçemde. Her sabah, elimde tomurcuk güllerle sana gelirim. Kokun güllere siner. İçime çekerim uzun uzun. Yeter ki benden hiç gitme. Tekerlekli bir sandalyede yol alırken, aniden karşıma çıkan merdivenler gibiydi benim sevdam da. O merdivenleri yıkmak, engelleri kaldırmak istedim. Hepsine nasıl yetsin ki gücüm? Ulvi bir dağa çıkarak,bağıra bağıra, ciğerlerim parçalanırcasına 'Seni çok seviyorum.' diye haykırmak istiyorum. Gökyüzü kucağını açmış ikimizi bekliyor.Elinden tutup seninle birlikte bir kuyruklu yıldızın peşine takılıp çok uzaklara gitmek istiyorum.Kimseler bulamasın, aramasın, sormasın. Bir tek ben bakayım sana. Bir tek ben seveyim. Sen benim her iki cihandaki mutluluğumsun.Bırakma ellerimi. Seninle mutlu, huzur doluyum. Gökkuşağının tüm renklerinde sen varsın. Uçan kuşun kanadında, yağın yağmur damlasında sen varsın. Ruhum seninle özgür, aklım sana takılır.Senin bendeki değerini düşündüm de, nereden başlayacağımı bilemedim. Yazayım, en güzel sevgi sözcüklerini sana yazayım, en güzel şiirlerimi varlığına adayayım dedim de sonra vaz geçtim.Sırf sana haksızlık etmemek adına. Söz uçar yazı kalır misali, duygularımı, düşüncelerimi kayıt altına alayım, işte bu benim vasiyetimdir anlamında.Elum kaleme gitti gitmesine de, aklım sende takılıydı, kafam karıştı.Yazamadım.Ne diyeyim ki, sözün bittiği yerdeyim. Yazılar delil oluşturur, suçlarlar, yargısız infaz ederler beni, etsinler. Her şeye rağmen, gücümü topladım ve bu mektubu yazmaya karar verdim. Sen, yürek yangınım... Sen, inci tanem... Sen, bir tanem...Bak, yine kilitlendi boğazım. Tutukluk yaptı kalemim. Yazamayacağım daha fazla. Bir sonraki mektupta buluşmak üzere, şimdilik hoşça kal, sevgimle kal, hep bende kal. Kimseler üzmesin seni.O güzel kalbin asla incinmesin. Benim biricik sevgilim, canım aşkım, gönül, ruh eşim. İşim gücüm seni sevmek, yok seni düşünmekten başka bir işim. Mektubuma son verirken, tatlı bal dudaklarından öper, hasretle kucaklarım. Allah'a emanet ol benim biricik nazlı çiçeğim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25/01/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sevgiliye Mektup 3

Canım, mektubuma başlarken selam eder, hasretle kucaklarım. Kucaklamak dedim de, aklıma dokunmanın o sihirli atmosferi geldi. Hep düşünürüm, acaba vücut azalarımından birini kaybedecek olsaydım veya doğuştan engelli birisi olarak hayatımı devam ettirseydim ve tek bir tercih biraksalardı bana, akıl ve ruh sağlığım yerinde kalmak şartıyla, her şeyimden vaz geçerdim. Gözlerimden... Kulaklarımından...

Dilimden....Ayaklarımından... vaz geçerdim. Hem de tek kalemde. Hem de hiç düşünmeden. Bana bir tek kollarım ve ellerim kalsın. Bu bana yeter. Hayır, hayır bu bir şaka değil. Neden öyle dedim peki? Anlatayım...

Şimdi çok uzaktasın. Özleyen insan görmek, sesini duymak ister sevdiğini. Dokunmak ister, hasretle sarılmak ister, kokusunu duymak ister tıpkı bir annenin, bebeğini sevgiyle kucaklaması gibi zarar vermeden, narin narin öpmek ister. Görmek,,, sesini duymak,,, kucaklamak,,, öpmek,,,, biliyor musun sevgili, aslında hepsi de dokunmaktır bir anlamda. Gözler dokunur sevgiliye. Bakarken dokunur. Sesini duyarken de öyle. Kulaklar dokunur. Kucaklarken de öyle. Eller dokunur. Operken de öyle. Dudaklar dokunur, özlemler dokunur. Ama bir dokunuş var ki, bu saydıklarımın hiç birinin yerini tutamaz. Kucaklarken kollarımız, ellerimiz sarıp sarmalamıyor mu birbirimizi. O dokunmak ki, sevgiyi içimizde hem de hiç bitmeyen bir heyecanla hissettirmiyor mu? İşte ben derim ki, ben seni zaten kalp gözüyle sevmişim. Gözlere ihtiyaç duymasam da olur. Kulaklarımda ahenkli ve o tatlı sesin hala yankılanıyorsa, kulaklarıma da ihtiyacım yok. Elim, kolum sağlam olduktan sonra, gözüm körmüş, dilsizmişim, kulaklarım sağırmiş ne çıkar? Okuma yazmayı biliyorum, geriye kalem ve kağıdı bulmak kalıyor. Görmeden de yazılır, kalp gözü yazdırır bana en güzel aşk mektuplarını. Hem biliyor musun, dünyayı çirkinleştiren bazı insanların varlığını hissetmez bile insan. Kalabalıklar içinde yeterince yalnız değil miyiz? O sesler ki, kulak tırmalıyor, o görüntüler ki moral bozuyor. Görmesem, duymasam daha iyi. En azından ruh sağlığımı korumuş olurum. Dünyayı tüm güzellikleriyle hafızamda canlandırırım ve benim yaşam sevincim sen olduktan sonra hiç bitmez. Yeter ki ellerim ellerini tutsun, aşkım sana dokunsun. Bir elektrik akımının kablolardan geçmesi gibi, bu sevgi-aşk sürsün ve kesintiye uğramasın.

Geçenlerde gencin birisi gökdelenin en üst katına çıktı, tüm televizyon kanalları yayınladı. Evlenme teklifi yaptı sevdiğine. Kocaman da bir pankart açmış. "Aşkım, seni çok seviyorum. Lütfen evlen benimle." Ve ekledi: Kabul etmezsen kendimi buradan atarım! Çoğumuz güldü geçti gencin bu haline. "Çıldırılmış olmalı. Aklını bozmuş, böyle de evlilik teklifi mi olur." diye. Şaşırmadım doğrusu. O genci iki bakımdan kutlamak isterdim. Birincisi; sevgisinden emindi. "Aşkım" demişti sevdiğine. Niyeti de ciddiydi, gönül eğlendirmiyordu, evlenmek istiyordu. Reddedilmesi halinde atar mıydı kendisini, çan tatlı gelir de vazgeçer miydi? Orasını bilemem, göze almışsa yapabilirdi. İkincisi, "Seni seviyorum" dememişti (!) "Seni çok seviyorum" demişti. Ayrıntılar önemlidir bazen. Sevmenin derecesi önemlidir. Abartıya kaçmadan... Ama yalın da olmamak kaydıyla. "Çok" sevmek... İşte önemli olan bu. Sadece dil söylememiş, gönlü dile gelmiş gencin. Kuru gelir bana "seni seviyorum" demeler. "Çok" kelimesi olmalı içinde. Hep bir eksiklik olur yoksa.

Sevmek dedim de, "sevmek" yalnız başına yarım kalan bir kelime gibi geliyor bana. Süslemek değil de, yanına öyle bir ifade koymalıyız ki, o sevmek duygusu anlam kazansın. Buldum ben o sihirli kelimeyi: "Aşk" Aşkla sevmek... İşte sevmelerin en yüce duygusu. Örneğin bizler yaratana da seviyoruz. Görmeden... Dokunmadan... Kalp gözüyle seviyoruz ve hissediyoruz varlığını. Örneğin bizler, vefat etmiş bir yakınımızı da seviyoruz. Yıllar geçse de aradan, kemikleri un ufak olsa da, büyük bir sevgiyle, aşkla seviyoruz. Aşkla sevmek, benim sevgimin zirve noktası orası.

Aslında herkesi de aynı heyecan ve duyguyla sevemezsiniz. Kalp mi seviyor? Beyin mi? Beyin önce görüyor, algılıyor, tümceler kuruyor. Beyinde başlıyor sevmeler. Sonrası tam bir romantizm. Aşkla seven ise kalbimiz. Dilimizden çıkan sözler, kalbimiz kadar

etkili olamıyor. Yine yarım kalan bir şeyler oluyor. Bazen sevmeler ağır geliyor insana. Kolay değil, bir vücutta iki beden taşımak. Bu ağırlık olmalıdır da. Seven kişi tek değildir sonuçta. Hep iki kişilik yük taşır, kalbi iki kişilik atar. Savaşlar neden çıkıyor sanıyorsunuz? Birbirimizi sevmemekten... Çıkar ilişkileri olduğu sürece de çatışmalar ve savaşlar devam edecektir. Çünkü bizler sevmeyi, paylaşmayı bilmiyoruz. Çoğumuz dikkat etmez bu ayrıntıya, ama ilgimi çekti de yazıyorum. Alfabenin ilk harfi "a" ile başlıyor. Bizi yaratan Allah'ımız da "a" harfi ile başlıyor. En kutsalımız, canımızın parçası annemiz, "a" harfi ile başlıyor. Aşk kelimesi de "a" harfi ile başlıyor. Rastlantı mıdır bilemem ama, ben sadece kelimeler üzerinde değil, harfler üzerinde de yoğunlaştım. Konu aşk olunca doğaldır düşünmek. Bir hususu gözden kaçırmamak gerekir, doğru bilinen yanlışlardan birisidir aşk ile cinselliği birbirine karıştırmak. Aşk deyince, ben her zaman cinsellikten uzak tutarım bu kelimeyi. Aşkın içinde cinsellik olmalı mıdır? Olmalıdır ama aşk deyince cinsellik anlaşılmalıdır. Bu mantığa göre, her yaşanan cinselliğin içinde aşk var mıdır? Vardır. Vardır da, ne derece vardır? İşte orası bir muamma. Bizler kavramları birbirine karıştırıyoruz. Çünkü herkesle aşk yaşanmaz. Çünkü aşk, iki bacak arasındaki et parçasına yoğunlaşılacak bir kavram da değildir. Yoğunlaşılacaksa, kalbe giden sıcak bir esintidir aşk. Ve bu aşk parçası da kalp olmalıdır. Salt kadın teni değil. Cinselliği onunla bununla yaşar insan,, ama aşkı yaşamak özen ister. Aşk, bu anlamda cinsellikten ayrılır. Konu uzadıkça uzar, mektup, mektup olmaktan çıktı farkındayım. Bu mektup da böyle olsun sevdiğim. Aşkla sevince insan, neler neler yazsa hep bir eksiklik kalıyor. Bundan sonraki mektuplarda buluşmak üzere hayatım. Mektubuma istemeyerek son verirken, hasretle kucaklarım seni. Kucaklarken de dualar ederim Allah'ıma. Seni bana verdiği için,,, seni çok sevdiğim için,,, ve elim kolum, akıl ve ruh sağlığım yerinde olduğu için... Bir sonraki mektupta buluşmak üzere, kendine çok cici bak. Kokulu kokulu öpüyorum seni. Sevgimle kal, hep bende kal tatlı aşkım.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21/01/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sitem

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

* Nevcivanım söyle bana, sitemin ne bilemedim
Tebessümün yakıp geçti, bense yine gülemedim.
Buhar oldu gözlerimde aşkın kaynayan kanı
İçe aktı gözyaşlarım, dinse bile silemedim.

Gel ne olur gizlen artık yüreğime sarayım
Gönül evim senin olsun, ben kendimce kalayım.
Sevdiğimi unutsam da senden yaşam alayım
Bilmen gerek, sensizlikte yönlerimi göremedim.

Aşkımla çiçek, sen doluydun, yaktın meyve vermeden
İnsafsızca döktün beni yollarına sermeden
Uçtum aşkın rüzgarına sevgim diye duramadan
Yakıp, döküp savrulmadan ben de sana eremedim.

Geçti artık eski günler, istesek de dönemeyiz
Bakışımız bilse bile, dilimizle anamayız
Sahte olmuş, yalan her şey, baharlara kanamayız
Kahrederiz şu kadere, sen ben olup saramadım.

Muhip Erdener SOYDAN
03 Nisan 1978 Ankara

* Nevcivan: Genç, taze.

Vecdi Murat Soydan

Siyah ve Beyaz

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Gariplik çöküyor
Akşamla beraber ruhuma.
Kararıyor gönlüm
Mehtapsız geceler gibi.
Yalvarıyorum Allah'a.
Kahır yükleme kahrıma diyorum
Ağlıyor gözüm
Bütün yaşlarıyla
Boşalıyor sanki
Ve saatler ilerliyor durmaksızın,
Nihayet geceyi sabah örtüyor.
Bu sabahla beraber ansızın,
Ilık yaş gözlere veda ediyor...

Muhip Erdener SOYDAN
05 Şubat 1961 Ankara Saat 20:15

Vecdi Murat Soydan

Soğuk Duvarlar

Geceydi, dışarısı buz gibi soğuktu,
'En iyisi uyumak' dedim,
Girdim buzdan yatağa,
Karanlıkta fark etmemişim,
Yanlışlıkla elim çarptı soğuk duvara...
O an, buz gibi bir hava esti.
Soğuk soğuk bana baktı,
'Ulan bu ne hal' dedim,
İstifini bozar mı şeytan,
Kıçını dönüp yattı.

Derken, bir elim yorganda,
Bir elim yastıkta,
Buz kalıbı gibi öylece uyuyakalmışım,
Sabahleyin bir de baktım ki,
Elim, kolum tutulmuş,
Ağzım, burnum isyanlarda,
Ayak parmaklarım yerinde yok...
Dilimde, geceden kalma küfrün yarısı,
Kırık dökük bir vaziyette,
Saydım, döktüm,
Kapıyı çarpıp, çıktım evden.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
23/12/2013-İsparta

Vecdi Murat Soydan

Sokağım

Kaldırımlar kenarında küçük büyük sıra evler,
Allı morlu, yeşilli, hepsi de güzel renkler.
Bu evlerde kim bilir kimler var?
Kim bilir hangi dertli, kim bilir hangi ihtiyar.
Kim bilir beşikteki ağlayan yavrusunu,
Ninnilerle uyutan analar, ak saçlı nineler var.
İşte böyledir bizim sokak.

Gidince uzak yere, içimi sarar hasret,
Düşünürüm o zaman, büyüklük var adında.
Derim kendi kendime: " Erdener, biraz sabret! "
Düşünceni unut artık, göründü bizim sokak.
İşte şurda, yakında!
Ardımda kalan günler hep bu sokakta geçti
Bu hasretin kalbime yeni yaralar değti.
Akan gözyaşlarımı ancak sen durdurursun
Sende gördüm iyiyi, sende gördüm kötüyü.
Uzun uzun ayrılmam sendedir kalbim, sokak.

Muhip Erdener SOYDAN
05 Temmuz 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Sokak Kadını

Çekingendi, belli ki korkuyordu,
Kim bilir kimden niçin kaçıyordu?
Usulca yaklaşarak selam verdim,
Nasıl da nazlı nazlı bakıyordu.

Nazikçe dedim " nedir bu haliniz!
Korkmayın benden, sanki dertlisiniz.
Bir bakışı vardı ki, anlatılmaz..
Dedim ki "amma da gizemlisiniz"

Derin bir iç çekti, gözüme baktı.
O an ılık ılık içime aktı.
Dedi ki, "hayırdır siz de kimsiniz? "
Sormaz olaydım, endamıyla yaktı.

Dedim ki, " adımın ne önemi var? "
Zararım olmaz, Allahtan korkum var
İnanın amacım yardımcı olmak,
Tarifi yok sözün, sizde bir giz var.

Sustu, ne yapacağını şaşırıldı,
Bilmem, aklını nereye aşırıldı.
Düşünceliydi, bekledi öylece,
Bakışlarını uzağa kaçırdı.

Saçları uzun, arkadan bağlıydı.
Elbisesi isli pisli, yağlıydı.
Acıdım haline, bir derdi vardı.
Kim bilir belki köylüydü, dağlıydı

Dedim ki, " yok mu eviniz barkınız? "

Konuşun benimle sanki dargınız.

Susmayın lütfen bir şeyler söyleyin,

Böylece ortaya çıkar farkınız.

Dedi ki " kimsem yok, günlerdir açım,

Bit düşecek, taranmıyor ki saçım.

Herkes hor görüyor, aşağılıyor,

Yalnızım, kalmadı ki anam, bacım.

Dakikalarca ağladı, üzüldü,

Anlattıkça bir bir dili çözüldü.

"Sokak kadınıyım" derken utandı,

Kara gözlerinden yaşlar süzüldü.

Götüreyim seni, durma burada.

Yaşamak çok zordur, kalma arada.

Dinlemedi beni, gitti koşarak,

Bende bıraktığı iz, tam şurada!

Öyle masumca bakışı vardı ki,

Ciğerimi öyle derin yaktı ki,

Düşünme sırası bana gelmişti,

Gözümdeki yaş öyle bir aktı ki...

Vecdi Murat SOYDAN

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

27/08/2011-Isparta Saat: 15.00

Vecdi Murat Soydan

Son Mektup

Bu nasıl bir veda, bu nasıl bir terk ediş,
Her gün doğumundan başlayıp, geceden sabaha tükeniş.
Ellerim,öksüz çocuklar gibi koynumda kaldı,
Hiç mi ehemmiyeti yok, güzel, mesut günlerin.
Acılar içinde yarım bir adam bıraktın,
Buna yaşamak denirse, al senin olsun!

Çin Seddi'ni çektin üzerime,
Kara bulutları mesken ettin gönlüme.
Aramaz, sormaz oldun,
Bu sonu daha başındayken hak ettim,
Sabırlı olan sen, suçlu olan bendim.
Canın sağ olsun.

Emeklemeden, yürümek istedim,
Bebekler gibi şefkat dilendim,
Bilseydim sana kavuşmanın bu kadar zor olduğunu,
Hiç büyümezdim, hep bebek kalır, kollarında olurum.

Mayınlı bir tarlada ot biter, gül bitmez,
Oysa mayınlı tarlalara gül fideleri dikmişim,
Sevgiyle beslediğim, özenle büyüttüğüm mis kokulu güller...
Bir de baktım ki, yerinde yeller esmiş,
Başkaları girmiş kanına,
Son gül yaprağı da yaban ellerde kurumuş.

Bardağım doldu sanmıştım, boşuna da alışmak gerekiyormuş.
Hatırla sevgilim, sana verdiğim en son hediye, kan kırmızı bir güldü,
Kokusunda sen olan, yüreğimin parçası bir gül,,,
Şimdiye çoktan kurumuştur.
Senden son isteğim, o gülü benim için hep sakla,
Acılarım böyle dîner, beni unutsan da, o gülü unutma.
Saadetler dilemekten başka tek söz çıkmayacak dilimden,
Vakit artık çok geç, geç de olsa anladım,
Son kez olacak bu, şimdi bir kez daha ağladım.

Sen şimdi şarkılarını söyle, şiirlerini yaz,
Yaz mevsimi gibi olsun ömrün, tomurcuklar açsın koynunda,
Ki o koynunda bir zamanlar ellerim vardı.
Sen şimdi sünger çek maziye, unut gitsin yaşananları,
Bit pazarında eski sevdalar satılmıyor,
Sevdalı gözlerin kör oldu yüreğime, def etti, kovdu,
Her şeyden ağır geldi ani ve sessizce gidişin,
En çok da bu bana koydu.

Son mektup, idam sehпасındaki adamın son sözleridir,
Maşere kalacak olan son sevdasıdır,
Bu mektup, istense de bir daha asla yazılamayacak.
Ateşten güller açacak mahşerde.
Hiç olmazsa orada kavuşsak,
Baksak gözlerimizin içine, doyasıya sarılsak,
Orada sevdiğimizi söylesek birbirimize,

Ve sevinçten ağlasak.

Orada bekliyor olacağım.
Tanıman zor olmayacak beni,
Elimde yine kan kırmızı bir gül olacak,
Sen de al gel kurumuş gülümüzü,
Can suyunu birlikte verelim.

Düşünebilirsin, ` Ne gerek var, yazmasaydın, sussaydın,`
Biliyorum, senden öğrendim, her sevda kendi içinde saklıdır.
Ne mutlu, bu sırra erenlere.
Belki de okumayacaksın bu son mektubumu,
Söz uçar, yazı kalır, kalan küllerim olsun,
Bu son mektubum da, benden sana kalan son eserim olsun.

Senden bana kalan hediyen ise tatlı, şirin sözlerin,
Kahverengi, bal rengi gözlerin.
İşte bu şekilde seninle helalleşmek istedim,
Kabul et gülüm, seni mahşerde de sevmemi.
Namus borcum, yeminim olsun.
Bu da benim sana, giderken en son hediyem olsun.

Başlamadan biten yitik sevdamız,
Dünyaya beste olsun, şarkı olsun, söz olsun,
Kendine iyi bak, sağlıcakla kal,
Sevgimle kal, hep bende kal,
Her şey gönlünce olsun bir tanem,
Gözlerinden hasretle öperim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
07-08 Eylül 2013- Saat: 00.08-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Son Sözlör

Son sözlör, son kelimelerdir bunlar,
Dünden söylendi yeterince, yarına kalmadı bir şey
Son çırpınış, son sesleniştir bunlar...
Oysa neler vardı daha söylenecek...
Anlamını yitirdi her bir şey,
Son bir umut. Son bir bekleyiştir bunlar,
Oysa ben hep beklemeye razıydım.
Bazı gerçekler anlamsız da olsa...
Sevgimin bir anlamı vardı.
Altın, çöplüğe de düşse, Sarrafın eline de geçse.
Yine altın değil miydi
Değerinden ne kaybetmişti ki..
Sevgi de nereye düşerse düşsün
Değerli olmaz mıydı sanki.
Sevgiyi yaşayan daha iyi anlardı da,
Nedense, sevgisi yaşatılan duymazdan gelirdi.
Dedim ya, son sözlör, son kelimelerdir bunlar.
Şimdi hiçbir şey kalmadı dünden...
Ne bugün ne yarın söylenecek..

Vecdi Murat Soydan

Sonbahar Aşkı

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

İnler gönül hicranınla, aşk-ı türabınla yanarım.
İnan bana ey sevgili, daima adınla kanarım.
Zehir olur her bade, ölüm artık azm-i kararım.
Yaş yerine gözümden dökülür aşk-ı itirafım.
İnan bana ey sevgili, daima adınla kanarım.

Geçmez ömür sevmeden, doymadan o gül nigahına,
Duymaz kalbin sesimi, cevabı reddeyleyler ahıma.
Dalarım rüyalarda o sonsuz umman-ı girdabına
Terk eylerim saadeti, bak ağlarım derd-i yadıma.
İnan bana ey sevgili, daima adınla kanarım.

Gözlerimde ayrılığın acısı, görsen çok derindir.
Kalbin mekan ararsa, kalbim emin ol ki yerindir.
Bu mevsim selvilerde fısıltılar duyulursa gel.
Gör bak ki, aşkın için bu taze mezar çok derindir.
İnler gönül hicranınla, aşk-ı türabınla yanarım.

Muhip Erdener SOYDAN

- *aşk-ı türab: Aşk tozu.
- *bade: Şarap.
- *nigah: Bakış, bakma.
- *umman-ı girdap: Geniş su çevrintisi.
- *derd-i yad: Üzüntüyü hatırlama.

Vecdi Murat Soydan

Sövlmüyor İŖte

90+5 de çalınan penaltı gibi,
Yumdum yine gözümü,
Gömdüm başımı imlere,
Yine belli akıbet:
Ters köŖeden gol!

Gelen alıyor, giden alıyor,,,
Bir kere de ben alayım diyörsun,
Elinden alıyorlar düdüğü...
Sen ne yapıyorsun?
Hakeme ana avrat sövüyorsun.
Sevdikleri oldu mu insanın,
Sövlmüyor işte,,,
İçine atıyorsun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01 Kasım 2014-İSPARTA

Vecdi Murat Soydan

Söyle Kız

Söyle kız, yaşadığın yer krallık mı devlet mi?
Cinaslı kafiye misin, tatlı, ballı şerbet mi?

Tadımlık kavun musun, doyumluk şeker pare mi?
Yoksa kalbimi esir alıp, kanatan yare mi?

Bence gönül çelen kap kaççı, şımarık, arsızsın,
Baş döndüren viski, şarap; diş donduran karpuzsun

Bu nasıl bir çile, zulüm; yaptığın adalet mi?
Tatlı tebessümlerin sevdiğine delalet mi?

Allah için söyle kız, sen de beni özledin mi?
Bu kaçınıcı at koşturmam, yolumu gözledin mi?

Bir gün mutlaka kavuşacağım, o gün yakındır,
O vakte kadar, kendini kem gözlerden sakındır...

Sen de yakın ol bana, daha fazla uzaklaşma,
Bir ben hariç, başka kimseciklerle kucaklaşma...

Misal öperken seni, hayali bile enfesti,
Aklım başımdan uçtu, dep deli rüzgarlar esti...

Her şey için çok geç, nafile, düşlerim de kısır
Kafadan yenildim sana, yine elde var sıfır...

Anladım ki, çilem de sevgim de artacak kat kat,
Kaderimse çekerim, yine sen şah, yine ben mat...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10/07/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sultan

Görenler anlatmıştı,
Hem de ballandıra ballandıra.
Fıstık gibiymiş, adı Sultan'mış,
Nam-ı Ankara'yı değil, dünyayı sallamış.
O zamanlar çocuktum, gençtim.
Parayı denkleştirip, mekanına gittim.
Biraz korkak, biraz ürkektim,
Oturdum bir kanepeye,
Beklemeye başladım.

'Üç numaralı oda.' dedi bir ses,
Utana sıkıla girdim içeri.
Havasız, karanlık bir yerdi,
Odanın içi dağınıktı,
Çok geçmeden anladım ki,
Köpeği bağlasan burada durmazdı.

Zaman bir türlü geçmek bilmiyordu,
Sıkıntıdan öyle bir ter bastı ki,
'Ulan' dedim kendi kendime,
'Nerden geldim buraya? '
Sanki görücüye çıkan bendim.

Aradan kaç dakika geçti,
Bilmiyorum ama,
O bekleyiş, bana asır gibi geldi.
Ardından, tatlı bir ses ' Ben Sultan' dedi.
Vallahi bakamadım yüzüne,
Burnuma nefis parfüm kokusu geldi.
Tepemden dökülürken kaynar sular,
Gelinlik kızlar gibi süzölmüştüm,
Utanan bendim.

Ucundan ucundan çıkartırken hazinesini,
' Aaaaa ' dedi, ' Sen neden oturuyorsun orda?
Haydi yanıma gelsene.'
Yok yok, olmayacaktı böyle,
Bir bahane bulup uzaklaşmalıydım oradan.
'Şimdi geleceğim, lütfen beni bekleyin ' dedim,
Son sürat çıktım odadan.
Bir daha da uğramadım o mekana.

Ne zaman aklıma bu hatıra gelse,
İçime bir ateş düşer,
'Sultan' gelir gözümün önüne,
O bakamadığım gözleri,
Bir de beni çağıran o tatlı sözleri.

Kadınların adı meğer yokmuş,
Ortalık puşt, ibne dolmuş,
Kadınlar, erkekleri hoş, mutlu eden,
Satılık birer malmış.

Kullanım süreleri de,
Bazen dakikalık, bazen saatlik,
Bazen de haftalıkmiş.
İnsanlık bu kadar mı ölmüş?
Cevabını hala bulamadım,
Bu nasıl bir kahpeliktir.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
29 Mart 2013- İsparta

Vecdi Murat Soydan

Sus

SUS

‘Dudaklarını’ dedim,
‘ Öyle büzüştürüp durma,
Katıksız yerim, susuz içerim,
Soluksuz kalırsın...
Hele öyle hiç bakma,
Gözlerini de rehin alırım,
Yalarım, yutarım,
Parçanı bulamazsın.” dedim...
‘ Delisin sen! ” dedi.
‘ Sus ’ dedim, ‘sus ’
‘Daha fazla delirtmeden beni,
Bir de tatlı dilinden olma.”
‘ Git işine be, hasta mısın nesen? ’ dedi,
Kızacak ne vardı anlamadım...
‘Hiç olmazsa, bir öpücük ver,
‘Almadan şuradan şuraya gitmem ’dedim.
‘Sus ’ dedi,
‘Sus! ’
Sonra da tebessüm ederek ekledi:
“ Uyuz...”
Yahu, ben şimdi ne yaptım ki?
Uyuzluğumuzla kaldık iyi mi...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

01/05/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sustum

O nasıl bir bakıştır öyle,
Güneş görse kıskanır.
Afrodit halt etmiş yanında,
Hoş tebessümünle birlikte,
Eşsiz güzelliğini senden almış.
Aşk Tanrısı Eros,
Çıkmış tarihin derinliklerinden,
Her yerde seni aramakla meşgul.

Sana yeminim olsun,
İsterse yedi cihan üzerime gelsin
Felek bir sille de tokat vursun,
Verir miyim seni yad ellere,
Canımsın yar...
İnsan, canını eliyle bir başkasına verir mi?
Aklın kesiyor mu?

Yağmur ormanları damla damla,
Uzak ülkelere sevgini taşıyor.
Ilık ılık meltem rüzgarları,
Varlığınla esiyor.
Kuşlar bir başka ötüyor,
Kırlar kelebekler şen, şakrak,
Doğa seninle bayram ediyor.

Biliyor musun sevgili,
Tüm bunlar olurken,
Yüreğimde volkanlar patlıyor,
Farkında değilsin ama,
Ardında, kocaman bir köz bıraktın.
Matematiğim zayıf, sayamadım,
Kaç gecedir yokluğuna ağlayan
Sulu bir göz bıraktın.

Yürek yangın yeri gibi oluyor da,
Bazı şeyleri utancından söyleyemiyor insan.
Lafları eğip büküp,
Kendisine pay çıkartıp,
Güya suç bastırıyor.
Bu duygu bilinse bile,
Adı konulamıyor.
Ve kim ne derse desin,
Erkekler de ağlıyor...

Oysa sen, eşe dosta,
'Beni hiç sevmedi,
Gelmesin kapıma, işi yok! ' demişsin.
Günahımı almışsın,
Ağlamışsın kahrından.
Vazgeçememişsin kör olasınca gururundan.
Yine de suçlanan ben oldum.

Yalvarırım, tek kelime söz söyleme,
Biliyorum,
Cezam müebbet.
İsterdim ki söz savunmanın olsun,
Bir kerecik dinleseydin,
Delilleri toplar, öyle çıkardım karşına.

Merak ediyorum,
Çok seviyorum demekle çok mu sever ki insan?
Şessiz kalmak da çok şeyler söylemek değil midir?
Son kez susma hakkımı kullanmak istiyorum.
Delilim içimde gizli.
Önce sevgi dolu yüreğime bakmalısın.
Sonra da keskin bir bıçak alıp,
İçini yarmalısın.
Hala göremedin değil mi?
Demediler mi sana,
'Sevgi görülmez,
Ancak ve ancak hissedilir.
Ve ancak gönül gözüyle görülür.'

Son söz sevgili,
Arımdan sustum...

Vecdi Murat SOYDAN
03/06/2012-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Sükût

Gözlerine bakınca, dünyalar benim oldu,
O bunu bilmeyecek, bakışı sonum oldu...

Kurşundu deldi geçti, en yaşlı şarkıdayım,
'Sus! ' dedi gonca gülüm, ben nasıl şakiyayım?

Şaire söz yazdırır, dertli türkü söyletir,
Şızlanmak beyhudedir, ağır işçi böyledir...

Kazma kürek salladım kendi mezar taşıma,
Sağım solum kayıpta, sükûtüm bir başıma...

Börtü böcek yiyecek, karanlığa itecek,
Bir film koptu burada, sonu nasıl bitecek?

Kurulduğunda mizan; tartılır, ölçülürüm,
Topu topu en fazla, ezilir küçülürüm...

Belki yanıma düşer, bilinir mi gelecek?
Beni yalnız bırakmaz, o mutlaka gelecek...

Sevenler mesut olur, şarkılar böyle diyor,
İçimdeki his dedi, o da beni seviyor...

Sükût: Söz söylememe, konuşmama, susma, sessizlik.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/09/2015-İsparta

Vecdi Murat Soydan

Şair Ruhlu Bir Adamım

Gönül yorgunu bir adamım işte,
Şiirlerimi yüreğimde yaşatıyorum.
Saatlerce oturup şiirler yazıyorum.
Şiirlerimde sevgi var,
Aşk var, hasret var.
Gidenlere ağıtlar,
Kalanlara şükürler var.
Dizelerde,
Söylenmeyenleri dile getirmek var.
Saatlerce göz yaşı döküp,
Ardından, göz yaşı silmek var.
Yer yer hüzün,
Kırıntı da olsa,
Mutluluk var.
Şiirlerim...
Kaç dakikada okunuyor acaba?
Sordum çevreme.
Bir solukta dediler.
Kaç yılda yazılıyor.
Bunu ben biliyorum sadece.
Bir ömür boyunca yazılıyormuş.
Bu yük, bu bedene ağır gelir oldu.
Taşımam artık dedikçe,
Söz dinlemez oluyor,
Haykırıyor bu yürek.
Coştukça coşuyor işte.
Elimde değil,
Yazıyorum.
Garip bir hamalım,
Ama, şair ruhlu bir adamım.
Şu dizeler de olmasaydı,
Ne anlamı kalırdı hayatın.
Dimdik ayaktayım işte.
Eğilmem namerde,
Eğilmeyecektir başım.
Kırılmadı, kırılmayacak kalemim.
Suskun şair dedirtmem kendime,
Şimdi susmak zamanı değil,
Ölesiye dek yazmak zamanıdır.

Vecdi Murat SOYDAN
04/01/2006-Mihalıççık -ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Şarkılar

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Neden şarkılarda hep,
Ayrılık ve hüzün vardır?
Neden kadehlerde,
Geçmiş bir acıya gizli,
O masumca bakan,
Nefretle anımsadığım...
Yüzün vardır?

Muhip Erdener SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Şerefe (GÜLCE =Gülce)

Ertele işi,gücü
Boşver,yarını.
Derdi dışarda bırak
Yaşamaya bak!
Gerisi Allah kerim.
Alemde tekiz!
Yok ki bizden başkası
Kurtar bu günü
Hemen kur saltanatı.

Muhabbet güzel,
Yanında rakı,cacık,
Laf salatası.
Fazlası yalan,tuzak.
Kafalar kıyak.
Bayram etsin ciğerler
Yarasın dostum,
Cilalansın kadehler
Haydi şerefe!

Vecdi Murat SOYDAN
01/01/2010-İSPARTA

NAZİM TÜRÜ: GÜLCE *****

- 1-Gülce, aynı zamanda adını, edebi akımımıza da vermiş olan bir nazım türüdür.
- 2-Japon edebiyatının HAİKU adını verdiği nazım türünün bizim edebiyatımızda yeni bir ruhla ele alınışıdır.
- 3-Hece vezniile yazılır. Kafiye yapılıp yapılmaması şairin dileğine bırakılmıştır. Önemli olan mısralardaki hece sayısıdır.
- 4-Birinci mısra=5 HECE ve İkinci mısra=7 HECE olmak kaydıyla, dörtlük tarzında, beşlik, altılık veya başka sayılarda GÜLCE yazılabilir. Önemli olan BİR MISRANIN 5 HECE, ONDAN SONRA GELEN MISRANIN YEDİ HECE OLMASIDIR.

5-GÜLCE'nin şematik yapısı şöyledir:

.....5 Hece
.....7 Hece
.....5 Hece
.....7 Hece
.....5 Hece
.....7 Hece

Böylece isteğe bağlı olarak devam edebilir.

Vecdi Murat Soydan

Şiir Makinesi (Şahin Ertürk)

<img
src='http://img180.imageshack.us/img180/1569/ahinertrkir1.jpg' border='0'
alt='Image Hosted by ImageShack.us'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Şiir Makinesi (Şahin ERTÜRK
</marquee></marquee>

Nöbetçi şair, yok dünyada eşin,
Şiir yazmaktır, yoktur başka işin..
Söylenmeyeni dersin peşin peşin,
Tüm mahlasları hakettin, bilesin...

Yalana, dolana prim vermezsin,
Hırsızı arsız ipe dizersin
Mazlumu kollayıp, güven verirsin
Tüm duaları hakettin bilesin...

Hiç ihtiyarlamaz ki, gönül yaşın
Kalemin dosdoğru, eğilmez başın
Kızsan da yerindedir, gözün kaşın
Tüm iltifatı hakettin bilesin...

Dilin, kalemin hoş, gönüller hoştur,
Öğüdün bilene, gerisi boştur,
Şiirin peşinden yine hep koştur,
Tüm unvanları hakettin bilesin...

Vecdi Murat SOYDAN
Isparta, 04/09/2008

Vecdi Murat Soydan

Şiirin Adını Koyamadım

_____Seni gün boyunca göremeşem, sesini duyamasam,
Çakıl taşlarına basmışcasına acır yüreğim._____

Kaşını, gözünü, dudağını,
Elini, ayağını, saçını,
Kol çantayı, mavi renkli giysini,
Kısacası, senin olan her şeyini kıskanırım.
Bir çocuğun şefkatle başını okşayışını,
Kucağına alıp öpüşünü bile.
Saçlarını rüzgardan kıskanırım.
Değil yabancı bir el,
Rüzgar bile değmemeli saçlarına.
Soğuk çarpmamalı,
Güneş yakmamalı yüzünü.
Seni senden bile kıskanırım.

Yanlış bir durakta otobüs bekler gibi,
Saatlerce, gelmeni bekler dururum,
Sabırsızlığımdan olsa gerek,
Kol saatimi kırıp parçalamak isterim.
Manyak gibi öfkelenir,
Boş gözlerle etrafa bakar dururum.
Ya beni görürsün de, görmezden gelirsin,
Ya da yüzüme bakmak istemezsin.

Ne zaman sana rastlasam, saati sormak isterim,
Anlarım ki, benimle başka türlü konuşacağın yok senin.
Birkaç kez cesaret ettim, tam kelam çıkacakken ağzımdan,
Lal oluyor, buz gibi kalakalıyor dilim.

Senin bir sevgilin var,
Sonuçta bağlı kalbin.
Sonuçta ben kimim ki?
Hep elde var sıfır.
Benim özgür bir ruhum var,
Bir de ama'sı.
Bağlandı elim kolum.
Plotonik bir delilik mi ki benimkisi?

Yoksa, böyle kendi kendimle gelin güvey olmazdım.
Adını koyamıyorum,
Sana toz da konduramıyorum.
Ama seni yüreğimin en güzel yerine koyuyorum,
Ulan yine aklıma düştün,
Başımı döndürdün tatlı şey.
Baksana, şiirin adını bile koyamadım,
Şimdi susayım ben.
Sen, rahat ol.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24 Nisan 2013-İsparta

Vecdi Murat Soydan

Şimdi Sus Vakti

Hayali sevgiliye şiirlerim de oldu benim,
Kişiyeye özel mektuplarım da...
Bir de yazamadıklarım var,
Daha önce hiç izine rastlayamadıklarım,
Ve ilk kez topraklarına ayak bastıklarım..
İnci misali koynumda sakladıklarım...

Bir de gözlerinin rengi var,
Nev-i şahsına münhasıran...
Doyumsuz bir lezzet, nefis bir aroma,
Keyif kahvesi ne ki?
Anzer balı bile yavan yanında,
Altın, pırlanta, yakut, zümrüt, hepsi hikaye...
Kırmızı halıların, protokol yemekleriymiş,
Ben onları çoktan aştım,
Bana bir şey sormayın,
Açıklamamı yaptım,
Bu kadar yeter hanımlar beyler...
Şimdi susabilirsiniz, mücade sizin..

Yazılmamış, çizilmemiş şiirlerimi
Günyüzüne çıkarmanın vaktidir, desem de,
Vakit bu vakit değil,
Başka bahara bıraksam çok geç,
Hiç söylemesem gözlerine haksızlık olacak...
Bana da yazık yahu,
Ya benim halim ne olacak?
Di mi?
İkimiz de aynı soruyu sormayalım,
'Mevzubahis ben değilim di mi? '
Senden fırsat kalır da araya sıkıştırırsam,
Kendimden azıcık söz ederim,
Azıcık sevmem ama,
Benden az pilav üstü kuru fasulye,
Yanında cacık ister gibi,
Öyle ucuz laflar bekleme...

Sana giden yolda tüm sınırları kaldırdım,
Gömülü hazine sandığını sonunda çıkardım,
Ve işte ilk şiirimi gözlerinin hatırına sana yazdım,
Bu tarihi günü milat ilan edip,
Gelmişine, geçmişine bayağı rahmet okudum,
Allah kabul etsin, zekat fitre de verdim mi,
İşlem tamamdır,
Vatandaş sebeplensin.

Sahi dün gece nerede kalmıştım?
Kime sorsalar söylerler adresi de,
İçinde beni bulamazlar,
Ne garip,,, varlığım da yokluğum da bir,
Bir cümle,
Aklıma takılan,

"Sahi sen nasılsın? "

Birisi sorunca güzel geliyor adamın kulağına,
Nasıl olayım, birazdan anlarsın nasıl olduğumu,
Ve aslında en değerli hazinenin sen olduğunu...

Gözlerine demir atmak istiyorum,
Hani biraz da ayıp kaçacak, af buyur,
Bakayım işte doya doya diyorum,
Amma da ince iş,
Daha düşünmeden alabora oluyorum...

Mevzu çok derin, şimdi sus vakti,
Sessizlik lütfen,
Gözlerinde demlenme vakti...
İkimiz de susalım,,,
Hava çok sıcak,
Hadi yatıp uyuyalım,
Çırılçıplak....

Ya da kapat gözlerini sen orada,
Ben burada,
Çıplak düşler kuralım...
Ya da kaldır başını, gökyüzüne bak,
Ben de oradayım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/07/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Şoför

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Yolda kaldım, gidemicem abi.
Rot kırık, fren laçka, farlar kör.
Eh biraz da alkollüyüz, bildin ya.
Ama sen beni gönül sürerken gör.

Muhip Erdener SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Şubat Akşamları

Karanlık çöküyorken yavaş yavaş yüzlere,
Evde uyku bastırır yorgun düşmüş gözlere.
Kapalı gökyüzünde gözü nemli bulutlar,
Karanlıkla beraber ağlamayı ümitler.

Güneş veda ederken gökyüzünden şehre,
Donuk bir ay çıkıyor, giden güneş yerine,
Artık uzun bir gece ışıtaacak yüzleri,
Açık yerler bulursa, bulutlardan bir yeri.

Yalnız kalmış insana bir gariplik çöktürür,
Hasretle bakan gözden ılık bir yaş döktürür,
Kırık gönülden çıkan ahı duymaz akşamlar,
En mesut bir insandır bir akşamdan aşanlar.

Hazin bir ses yükselir bir evin odasından,
Ninni söyler bir ana, bıkmaz tatlı canından.
Yavrusu uyuyorken beşikte mışıl mışıl.
İlerde parlayacak bu gözler ışıll ışıll.

Derin bir ses yükselir bir hasta yatağından,
Artık ömrü az kaldı bu dünya hayatından.
Gözü sabit noktada beklerken bir sabahı,
Birden ağzından çıkar az yaşamanın ahı.

Bedenler uykudadır, her bir dertten habersiz.
Erken ölme uğruna, bu yaşama çok yersiz.
Ruhlar dolaşırken rüyalar kapısını,
Bir an olsa dindirir dertli hasta yasını...

Saatler ilerlerken gecenin derinine,
Tatlı bir uyku çöker, yatanın gözlerine.
Gülümser uykusunda gördüğü rüyalara,
Hepsi hayalden olan bir takım yalanlara.

Kimi gözde uyku yok, düşünüyor yarını,
Kimi pişmanlık duyar, kaybetmiştir yarını.
Geçiyor ışıklardan bak hüznün akşamları,
Sabahı özletiyor bu Şubat akşamları.

Muhip Erdener SOYDAN
24 Şubat 1961 Saat 20:40 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Şubat Sabahları

Alacalı gök kubbe, göz kırpışan yıldızlar
Selam veriyor bana; diyor " iyi sabahlar"
Rüzgar, yavaş teniyle okşuyorken yüzümü,
Saatler yaklaşıyor, doğuruyor gündüzü.

Sokaklarda lambalar sönerken teker teker
Akşam veda ediyor evlere birer birer.
İşte bir anne, tatlı çayı pişirmek için,
Ruhunu okşar sabah, sevinir için için.

Henüz daha karanlık, güneş dağlar ardında,
Gök kubbede yıldızlar çekiliyor geriye.
Sokak ıssız, karanlık, rüzgar esti beriye.
Bacalarda dumanlar, duman duman dağlar ardında.

İşte aydınlanıyor yollar, sabah rengiyle,
Kanat çırttı bir horoz, öttü uzun sesiyle.
İşte uzaklaşıyor bir satıcı yavaştan,
Sabah, zaferle çıktı gece ile savaştan.

Kuşlar cıvıldaşıyor daldan dala sekerken,
Sabahı müjdeliyor bahçelerde uçarken.
Tek tük insan geçiyor, hızlı adımlarıyla
O da geceden çıktı, gitmekte vazifeye.

Kırık pencerelerden odaya geçen rüzgar,
Sobanın sığına dayanamayıp eriyor...
Şemayı zapt etmişler, bak Şubat bulutları,
İndi artık şehre, bu Şubat sabahları...

Muhip Erdener SOYDAN
22 Şubat 1961 Ankara Saat 06:50

Vecdi Murat Soydan

Takıntılı Aşk Hastalığı

Takıntılı aşk konusuna geçmeden önce 'aşk'ın tanımı üzerinde durmakta fayda var. 'Aşk', aşırı sevgi ve bağlılık duygusu, sevi, anlamına gelir. Aşk kavramının yeni bilgilerle değerlendirilmesi gerektiğini düşünen uzmanlar, kara sevdalılarının tedavi edilmesi gerektiğini söylüyorlar. 'Bu akşam ölürüm, ya benim sin ya toprağın, ölümüne seveda, esirin oldum...' şeklindeki cümlelerle şarkılarda sıkça geçen kara sevdalar yoksa birer hastalık mı? Mecnun bu devirde yaşasaydı yine Leyla için çöllere düşer miydi? Ya da çağın âşıklarına uyup sürekli Leyla'nın çevresinde dolaşır, radyolardan onun için şarkı ister ve duvarlara "Seni seviyorum Leylaaa" diye yazar mıydı? Ferhat, Şirin için dağları deler miydi? Yoksa Şirin'in derdine Boğaz Köprüsü'ne çıkıp "Şirin gelmezse kendimi atarım" naraları mı atardı?

Peki, insan âşık olduğu kişinin onu istememesine hatta yanına yaklaşmaması için mahkeme kararı çıkartmasına rağmen sevmeye nasıl devam eder? Her türlü hakarete rağmen neden onun çevresinde dolaşır, telefonlar açar, yollarına güller döker. Hatta aşkı için ölür ya da sevdiğini öldürür. İşte uzmanlar bu duruma "takıntılı aşk" adını veriyorlar ve takıntılı aşkları hastalık olarak değerlendiriyorlar. Sadece takıntılı aşklar değil, literatüre geçen birçok aşk hastalığı var. Ve aşk hastalıkları o kadar çok yaygınlaştı ki artık liselerde bile aşk cinayetleri işleniyor. Aşk vakaları ve cinayetleri gazetelerin üçüncü sayfalarından manşetlere taşıyor.

Uzmanlar, anlatılan bir duygu da olsa, aşkın, beynin fizyolojik, yapısal, işlevsel durumuna bağlı gelişen bir olgu olduğunu söylüyorlar. Uzmanlara göre, kişinin kopamadığı, karşısındaki kişi değil, kendi zihninde idealize ettiği kişidir. Kopamama nedeni de sevgi ihtiyacı, yalnız kalma endişesidir. Günümüzde diziler, şarkılar, filmler hep aşktan söz ediyor. Hatta liseliler arasında âşık olmayan ya da aşkı olmayanlar dışlanıyor. Bunun nedeni ise, gençlerin ailede görmediği sevgiyi dışarıda aramasıdır.

Olamayacak bir aşkın peşinden koşmak ya da biten ilişkinin ardından terk edilme gerçeği ile yüzleşmemek. Takıntılı aşkların tehlikeli girdabına yakalananlar, kendilerini sonu gelmeyen bir çıkmazın içerisinde buluveriyorlar.

Eski sevgilisini bir türlü unutamayan ve takıntılı düşünceleri nedeniyle sonunda intihara kalkışan bir hanım, iki yıl boyunca gördüğü psikolojik tedavinin ardından geçmişte yaşadıklarını anlatırken içinden bir türlü çıkarıp atamadığı huzursuzluğu artık hissetmediğini doktorlarına ve yakın çevresine söylerken şunları anlatmıştır: Onu aklımdan bir türlü çıkaramıyordum. Kafamın içinde şeytanlar cirit atıyor; artık hiçbir zaman bana geri dönmeyeceğini fısıldıyorlardı. Onun bende bıraktığı izlerin ve beni çıldırtmasından korktuğum bu düşüncelerin tehlikeli olduğunun, tıpkı kangrenleşmiş bir organın vücudu zehirlediği gibi beynimi ve ruhumu sinsice çürüttüğünün farkındaydım. Biliyorum; bu halimle etrafımdakiler için de bir üzüntü kaynağı olmuş, hatta hissettiklerimi anlattığımda bana yönelen bakışların tuhaflaştığını acıma ve korku dolu bir hal aldığını fark etmiştim ama ayrılığımızın üzerinden bir yıl geçmesine rağmen vazgeçemiyordum bir türlü onu düşünmekten. Hele ki kokusu aklımdan çıkmıyordu bir an bile. Takıntılı düşüncelere sahip olduğumu fark etsem de diğer bir yandan onu tekrar geri kazanacağıma emindim ve bunun için çabalamak zorunda olduğumu hissediyordum. Ondan başkası ile olmayı aklımdan ucundan bile geçirmemişim. Âşık olduğum adama ihanet edemedim ne de olsa... Hayatıma başka bir erkeği dahil etmek bir kenara dursun; gündelik yaşamımı bile doğru dürüst yürütemez hale gelmişim. Geceleri tek başıma oturup, saatlerce onu düşünüyor; birlikte geçirdiğimiz günleri hayal gücümde tekrar yaşıyordum. Uykusuz geçen gecelerin ardından işe gitmekte zorlandığım için işten de çıkarılmışım. Hiçbir uğraşım kalmamıştı; aslında bu durumdan çok da şikâyetçi değildim. Artık bütün vaktimi ona ayıracağım için içten içe mutluluk duyuyordum. Yakalandığımda hissedeceğim utancın korkusunu da bir kenara bırakmışım artık; onu her gün adım adım izliyor, kimlerle neler yaptığını öğrenmeden

duramıyordum. Görüştüğü kadınları da zaman zaman takip ediyor; onları kendimle kıyaslayarak kıskançlıkla karışık öfke duyuyordum ve sürekli acı çekiyordum. Tekrar onunla birlikte olmak için sahip olduğum her şeyi vermeye hazırdım. Kendimi değiştirebilir; olmamı istediği kadın olmak için bir saniye bile tereddüt etmezdim. Eskisi gibi hakaret etse, yapmadığını bırakmasa bile yeniden bana dönmesi için ne gerekiyorsa göze alırdım. Ne de olsa artık kaybedecek hiçbir şeyim kalmamıştı.

Birbirlerine psikolojik veya fiziksel olarak zarar veren, ancak ayrılmayı bir türlü göze alamayan çiftler kendilerini bir aşk çıkmazı içerisinde buluyorlar. Ayrılan tarafı aklından bir türlü çıkaramayan terk edilen kişi, geride kalan olmayı bir türlü kabul edemiyor ve tekrar bir araya gelmeye dair takıntılı düşünceler geliştirmeye başlıyor. Aşık olduğu kişiyi aklından bir türlü çıkaramıyor; başkası ile yeni bir ilişkiye bağlanma düşüncesine tahammül bile edemiyor. Takıntılı aşk hastalığı zihnini ele geçirirken, tekrar bir araya gelseler bile bir türlü gerçekleşemeyecek olan mutlu bir ilişkinin hayalini kuruyor.

Takıntılı aşk kavramını bir uzman doktorumuz şöyle açıklıyor: ` Takıntılı aşk kavramına aynı zamanda takıntılı aşk bağımlılığı ya da ilişki bağımlılığı da diyebiliriz. Tanım olarak takıntılı aşk; kişinin gerçek ya da ulaşılamayan (platonik) bir aşkı takıntı haline getirip bütün benliğini ona adanması, hayatını ona göre yönlendirmesi, çok yoğun duygular yaşaması fakat bu aşkın gitgide kişinin kendisine ve çevresindeki insanlara zarar vermeye başlaması, kişinin günlük hayattaki işlevselliğini azaltmasıdır.

Takıntılı âşık yalnızca âşık olduğu kişinin onu mutlu ve tatmin edebileceğine inanır, onusuz bir hiç olduğunu düşünür ve kişi kendisi mutsuzken âşık olduğu kişinin de mutlu olmasını istemez. Aslında kişi kafasında bir illüzyon oluşturmuş ve âşık olduğu kişi için oluşturduğu anlama âşık olmuştur. Takıntı, sınırları aştığında tehlikeli sonuçlar da doğurabilir; âşık olunan kişiyi takip etme, şiddet uygulama, taciz, tecavüz, cinayet, kişinin intihar etmesi gibi. Takıntılı aşkın en önemli tetikleyicisinin kişinin âşık olduğu kişi tarafından reddedilmesi olduğu düşünülmektedir. Fiziksel veya duygusal yönden reddedilen kişi devamlı kendini kabul ettirmek ve erişebilmek için çabalamaktadır.

Takıntılı aşkın ortaya çıkmasında çeşitli sebepler olduğu düşünülmektedir. Bunlardan en önemlisi, kişinin bebeklik çağında kendisine yeterince ilgi ve sevgi göstermeyen annesi (ya da ona bakan kişi) ile güvenli bir bağ oluşturamamasıdır. Bunu oluşturamamış çocuklar anneleri yanlarından her ayrıldığında ağlamak, korkmak, yoğun endişeye kapılmak, bazen tam tersi anneden uzaklaşmak gibi sağlıklı olmayan davranışlar gösterirler. Anne ya da çocuğa bakan kişi ile kurulamayan bu güvenli bağ kişinin gelecek romantik ilişkilerinde de aynı şekilde çaresizce bu ilgi ve sevgi arayışına girmesine neden olmakta ve uçlara gidilebilmektedir. Yine aynı şekilde çocuklukta yaşanmış ve çocuğun derin bir değersizlik hissetmesine neden olan olaylar, travmalar da ileride takıntılı aşk oluşturmasına neden olmaktadır.

Ayrıca ailede madde bağımlılığı ya da alkolizm olmasının da takıntılı aşk için bir risk faktörü olduğu düşünülmektedir. Kişinin hayatına bir anlam katamamış olması, kendini tatmin etmeyen bir iş hayatı veya sosyal çevreye sahip olması ve bununla beraber gelen sıkıntı ve anlamsızlık hissi de takıntılı aşkın nedenlerinden biridir. Ayrıca buna eşlik eden başarısızlık, düşük özgüven, kırılabilirlik ve zayıflık hissi kişide yoğun endişe oluşturmakta ve kişi bu endişeyi kafasında oluşturduğu aşka yönlendirerek; bu şekilde dışarı vurmaktadır. Bununla birlikte kişi kafasında oluşturduğu takıntılı aşk ile var oluşuna bir anlam katmakta ve önemli bir boşluğu doldurduğunu düşünmektedir. Bu sebeple de aşk karşılıklı olmadığında yine de bunun peşinden umutsuzca gitmekte, kıskançlık krizlerine girmektedir.

Takıntılı aşk yaşayan kişilerde görülen bir başka özellik de kendilerini çevrelerinden daha özel ya da farklı görme eğiliminde olmalarıdır. Genelde fark edilen bir başka gösterge de takıntılı olarak âşık olunan kişinin ulaşamaz ya da eşit olmayan seviyede özelliklere sahip olmasıdır; evli olması, çok daha yaşlı ya da genç olması, farklı bir sosyal kesimden olması, çok uzakta olması ya da platonik olması gibi. Takıntılı aşıklarda genelde depresyon, davranış bozukluğu, bağımlı kişilik özellikleri, kaygı bozukluğu, takıntılı kişilik yapısı, bilişsel çarpıtmalar (olayları olduğundan farklı algılama, değerlendirme ve yorumlama eğilimi), takıntılı aşk ile tetiklenmiş psikiyatrik hastalıklar (örneğin şizofreni), madde bağımlılığı ve düşük hayat işlevselliği sıkça görülmektedir. Bu tür psikolojik problemlerle karşı karşıya kalan kişilerin, uzman desteği almaları gerekir.'

Yazımın son bölümünü ise, aşk hastalıklarına ayırdım. Belli başlı aşk hastalıkları şunlardır:

Erotomanik aşklar:

"Erotomanik tip, sanrısızlık" denilen rahatsızlıkta kişi, çevresindeki herkesin, özellikle de âmirinin, patronunun ya da bir ünlünün kendisine hayran olduğunu düşünür, hatta aşkı olduğuna inanır.

Paranoid aşklar:

Aşırı şüpheli kişilerin sevdiklerine güvenmemesidir. Sürekli kıskançlık krizlerine girer. Size değil çevreye güvenemediği için böyle davrandığını söyler. Aslında onun kendine güveninde problem vardır. Böyle âşıklara karşı daima dürüst davranmak gerekiyor. Yoksa sevdiğine de kendisine de zarar verebilir.

Antisosyal aşklar:

Topluma ve insanlara zarar verirler. Ama bundan vicdan azabı duymazlar. Hırsızlar, kapkaççılar ve hatta ailelerine, kendilerine eziyet eden, alkol ve madde müptelası olan bu kişiler hiç kural tanımazlar. Dürtüsel davranışları ilk zamanlarda onun tutkulu bir âşık olduğunu düşündürebilir. Fakat antisosyal kişiler kolay kolay vicdan azabı duymadıkları için sevdiklerine zarar verir. Antisosyal erkekler genellikle bağımlı kadınlarla evlenirler. Çünkü tüm yaptıklarına ancak bağımlı kişilik yapısında birisi tahammül edebilir.

Depresif aşklar:

Depresif kişileri mutlu bir ifadeyle göremezsiniz. Belki de onların mutluluğu, mutsuzluktur. Zaten onlar aşkı adeta acı çekmek için yaşarlar. Depresif âşık sevdiğine hiç kavuşamayacağını ya da kavuşsa bile hiç mutlu olamayacağını düşünür. Depresif bir kişiyi sevenler, ona karşı sakin ve anlayışlı olmalıdır.

Sağlığınız nasıl olursa olsun, öncelikle ruh sağlığınız iyi olsun.
Selam ve sevgilerimle...

Vecdi Murat SOYDAN
Araştırmacı, Şair, Yazar
13/07/2012 İsparta

Vecdi Murat Soydan

Taşlama

Sizin köşkünüz sırçadan, devasa bir yapı,
Bizimki fakir işi, ne baca var ne kapı.
Sabah Londra'dasınız, ikindide Paris'te,
Biz gün doğarken de tarladayız, batarken de.

Helanız altın kaplama, taşları Mısır'dan,
Bizimki dededen kalma, besbelli hasırdan.
Bilmezsiniz ekmeğin, peynirin fiyatını,
Biz toplarız pazardan, çöplere atılanı.

Giydiğiniz samur kürk, yoktur eşi benzeri,
Bizimki çuvaldan bozma, eski bir entari.
Cüzdanızın şişkin, paranız pulunuz çoktur,
Bizim cep delik, üç gün var, bir daha da yoktur.

Ramazan ayında hatırlarsınız fakiri
Hep lafta kalır, güya servetiniz el kiri
Kadere, talihe bağlarsınız olanları
Külahımıza anlatın sahte doğruları.

04/06/2004- Beylikova/ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Tatlı Şey

“ Şey ” dediğiniz nedir ki,
Üç beş kelimeyle tarifi yapılsın.
Yok, bu öyle bir şey de değil,
Nasıl anlatılır ki?
Anlatılmasın, sadece yaşansın,
Yaşanamasa da, şiirler yazılsın...

Ilgıt ılgıt esen bahar yelim desem,
Mevsimlere haksızlık olacak,
Gökkuşağım desem,
Yağmur utanacak,
Adını koysaydım eğer,
Sıfatı, kesinlikle “ tatlı ” olurdu...
Bir de tatlı tatlı bakması yok mu,
Kalbime sanki bir şey oldu,
İşte tam burada film koptu...

Yarım kalmış ezgim desem,
Notalara haksızlık olacak,
Papatyam, karanfilim desem,
Allı morlu çiçekler üstüne alınacak...

Sıcacık ekmeğim,
Ağzı süt kokan bebeğim mi desem ki?
O zaman da çok komik kaçacak...

Adına özlem desem, aşk küsecek,
Aşkım desem, sonu hazanla bitecek,
Siz iyisi mi aklıma bir şey getirmeyin,
Tatlı'sı kalsın, kafidir,

En iyisi susmak...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
20/09/2015-İsparta-01.55

Vecdi Murat Soydan

Tatlım

Adını her duyduğumda,
Ayaklarım birbirine dolanır durur da,
Dağ, bayır aşağı değil, düz yolda düşerim,
Nur yüzlü bir derviş ararım, yardım etsin, ama nafiye,
Demirden kazıklar çakılır,
Prangalar vurulur ayaklarıma,
Kalkamam yerden,
Olduğum yerde secde ederim....
Al işte, abdestim de yok,
Şimdi ne olacak halim?

Bu senden kaçınıcı kaçışlarım,
Zifiri gecelerde kaçınıcı yok oluşlarım...
Bak yine aklıma şeytanlık geldi,
Bu kez günahına ben gireyim, ödeşelim..

Millet evine köyüne girince gel,
Caddeler sokaklar tenhalaşınca gel,
Siyahlar içinde gel,
Dikkat et ama, ay ışımazın,
Karanlıklar içinde gel,
Laf söz olmasın sonra,
Kimse ikimizi görmesin...

Yine yağışlı havada gel,
Yağan yağmura, terin bulaşsın,
Ver ellerini bana, içim ısınsın,
Avuçlarımda mis kokunu duyayım...
Çevir bana başını, gözlerine bakayım...
Biraz da utanayım,
Terlemekten yorulayım...

Hayali bile ne hoş, ne tatlı,
Yağmur tatlı, sen tatlı,
Arı tatlı, bal tatlı...
Sen baldan daha tatlı...
Seninle yaşam tatlı, doğa tatlı,
Kuşlar, kelebekler, çiçekler tatlı...

Haydi yine oturalım parktaki bir banka,
Kimseler sokulmasın yanımıza,
Gözlerden irak olalım...
Tut elimi, sımsıkı tut, bırakma,
Çek kendine beni, başımı göğsüne koy,
Bir bebeği sevip okşar gibi,
Hatta kundaklar gibi,
Beni sıkıca sar...
Tatlı tatlı öp beni,
Tadın kanıma bulaşsın.. .

İşte ben, tatlı tatlı bunları hayal ederken,
Seni düşünmek bile benim için ödüldür,

Delice sevişmelerimiz aklıma her gelişinde,
Aç bir kurt olur, adamlıktan çıkarım...
Heyecandan kalbimin ritmi bozulur,
İğnesi takılan plak gibi kekelerim,
Konuşamam, gözlerinde tutuklu kalırım...
Yine günaha girerim,
Zamanlı zamansız sen de girme rüyalarım,
Biliyorum tatlım, yatacak yerim yok benim,
Senin yanından başka...
O an tap tatlı bir kaşıntı başlar bende...
Nasıl izah edilir ki, sana sımsıkı sarılmak gibi,
Ellerimi, beline dolamak gibi,
Delice dudaklarından öpmek gibi,
Saçlarını, tenini koklamak gibi,
Gözlerinde kendimi kaybetmek gibi,
Aşk iksirinden içer gibi,
Kafayı bulmuş gibi,
Yani tatlım, sözün kıyası;
Anlatılmaz o anlar, yaşanır,
Bir kene gibi yapışayım sana,
Bak, kokun da, tadın da bulaştı bana...
Ama söz ver tatlım,
Beni hep seveceksin değil mi?

Hem bak, herkesi öpemem,
Dudaklarıma ağırlık olur,
Çile olur, ıstırap olur,
Görmem senden başkasını,
Gözlerine ihanet olur...

Seni en çok ben seviyorum,
Bırakmam kimselere,
Sana en çok ben aşığım,
Hatta en çok da ben yakıştım,
İnanmıyorsan, koy resimlerimizi yan yana,
Tatlı tatlı ikimizi seyret...
Yine inanmadınsa bana,
Gül geç, tatlı şey, ne kaybedersin,
Ben seni sevmiş olmakla zaten zenginim,
Düşünmekle de fakirleşmem...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27 Nisan 2015-İsparta

Vecdi Murat Soydan

Tebessümünle Gel

Dertleri dağlara verseymiş yaratan,
Ağır gelirmiş, yıkılırlarmış,
Uyutmak için kucağında sallarken beni anam,
Hangi ağıtları öğretmiş ki?
Benim kızıl akşamları sevmem bundandır,
Senin dağlarında güneşler batarken,
Hep seni düşünerek büyümüşüm...
Aklımda sen, dilimde o şarkının sözleri,
'Çocuk oldum yaşamadım çocukça
Gönlümce bir hayal bile kurmadım
Rüzgar gibi geçti uçu o yıllar
İlk trendi giden, bense geç kaldım'

Cehennem gibi her yer,
Duvarlar üzerime üzerime geliyor,
Ben bende bittim, havamda değilim,
Elimde solmasaydı gökkuşağının renkleri,
Karanlık dünyayı sevdiğin renklere boyayacaktım,
Ciğerim pas tuttu, boğazım kurudu,
Dilimde bir adın kaldı,
Bir de adresine ulaşamayan,
Hüzzam makamından şarkılar...

Değirmen misali hayatın çarkında cebelleşirken
Dönüp dururken kendi eksenimde,
Öyle geç oldu ki gelişin,
Adım bile bana yabancıyken,
Şah damarımdan daha yakın geldin,
Elimi dokunsam, saçlarına degecek...

Öyle diyordu bir şarkıda,
Sözleri, nakaratları akıllıyı delirtir cinsten,
''döndüm döndüm durdum
döndüm döndüm durdum
ben sana döndüm durdum
ben sana döndüm durdum
senden kaçamadım dağlar aşamadım
isyan ettim sana duyuramadım
hırçın yeller gibi, coşkun seller gibi
sana vurulmuşum deliler gibi''

Hiç büyümeyecektim hiç,
Çocuk kalsaydım, öper miydin ki?
Şevdamı uçan kuşların kanatlarına taktım,
Kurşunları alt edip, Reşko Tepesi'ni aştılar mı,
Serpel Yaylası'nda soluklanacaklar,
Tembih ettim, seni upuzun saçlarından tanıyacaklar...

Aklındaki soruyu dahi ezberlettin bana,
'' Kendin neden gelmedin, çok mu korktun? ''
'' He canım ya, hem de nasıl korktum, haydi ellerimden tut''
Diyecektim ki, korkunun ecele faydası yok,

Ama, elimden tuttuğunu düşünmek çok güzeldi...

Yollar çetin, dağlar puslu,
Adım başı barikatlar kurulu,
Geçiş üstünlüğü sendeyken,
Menziline girdiğim anda indirirler,
Yediremem kurşunları kendime,
Orantısız güç varken,ben nasıl hizaya girerim?
Bu şiirde de kimse aramasın vezin, kafiye..

Ay'ı, Güneş'i de elçi göndersem,
Düşmanlarla yıldızımız barışmaz...
Senin topraklarında kahpece bir ölüm,
Benim için şereflerin en büyüğüdür,
Bir kere sevdam büyük,
Ölüm yanında nedir ki gülüm...

Bildiğin gibi değil,
Canım hiç tatlı değil,
Sen gittiğinden beridir,
Tadım tuzum kaldı mı sanıyorsun?
Söyle pusu atanlara anlayacakları dille,
Bir mertlik yapsınlar da,
Asla sana dokunmasınlar,
Bu suçun vebali de günahı da benim,
Sen yoksan, dünya benim olsa,
Kıymeti harbiyesi yok...

Ah, şu an yanında olsaydım,
Özlemle sarılsaydım boynuna,
Bakardım, yine bakardım,
Hep bakardım,
Olmadı sil baştan,
Bir daha, bir daha,
O beni içten fetheden,
Buğulu gözlerinle doyardım...
Sonra da şu türküyü söyledim sana,
'sevdana gönül verdim
düşürdü beni dillere
aşkına yürek verdim
savurdu beni dillere
ne senle ne de sensiz
söz geçmiyor bu yüreğe
yar beni
cano beni
sakla beni ellerine
sevemem senden başka, gözüm arar gözlerini
dil söyler yürek ağlar,yürek çeker özlemini
kulağımdan sesini gözlerimden hayalini
atamam ah atamam sen olmayınca yapamam'

Bir elmanın yarısı derler ya, bütünüsün bende,

En çok da kaybolan tebessümlerimiz ortak,
Kimselere veremem ki,sevdanı nasıl böleyim?
Lakin sonunda çürüyüp karışmıyor mu her şey toprağa?

Şimdi şu an, şu saniye fark ettim ki,
Uzakken ne kadar da yakınmışız meğer,
Sen hep böyle kal, daima mesut,
Ben rüzgarlarla gelirim sana,
Hep gelirim, daima gelirim,
Yanaklarından öperim...

Nemlendi gözlerin biliyorum,
Kaldıramadın, ağır geldi yağmur bulutları,
Boş ver aldırma, güneş yağmurudur gelir, geçer,
Sil gözyaşlarını, kıyamam ağlamalarına,
Sen eskisi gibi tebessüm et,
Hep böyle kal...

Biliyor musun, ya da hiç bilme,
Nasılsa bir şey değişmeyecek,
Hem sonra bizler mevsim değiliz ki,
Söylememin son kez mahzuru olsun,
Bana bir nefessin, içimde derin sessin,
Kimsenin hiçbir şeyi değilim, senden başka,
Bir başkası da olmasın yanımda,
Saklayacak bir şeyim yok,
Senden başka saklanacak yerim yok...

Bak yine seni anlatıyor,
Yine ağlatacak ikimizi de kör olasıca şarkılar,
"bir baktım da
sen gideli yıllar olmuş
umutlarım dağların ardında
bense kırık dökük
ne ellerin değer elime
ne de yüzün yüzüme dönük
kim bilir nerdesin
kim bilir ne haldesin "

Sınır ötesi harekâtlar da dahil,
Mayınlı bölgeleri geçtik mi,
Gerisini düşünmeye takatim yetmiyor,
Olur da iki ateş arasından sağ salim çıkamazsam,
Cilo Dağı'nın zirvesine meçhul Aşıklar Anıtı diksinler,
Senin topraklarında özgürce ölmek, cennete eş,
Son kalan kuşlar yolu gösterirler,
Ruhum sana eşlik eder,
Mezarıma saçlarını savurarak,
Tebessümünle geldiğinde,
Ben bu şarkıyı mırıldanır olacağım,
"dalga dalga saçlarını savur da gel yele karşı
şu gönlümü sevindir gel ele karşı

yollarına baka baka harap oldum kederlendim
tutunacak dalım sendin kıymetini bilemedim ʹʹ

Bilmem, öyle anlatırlarmış eskiler,
Yas tutanlar saçlarını keserlermiş,
Sen sakın kesme olur mu?
Hırçın, deli dolu havalarda,
Rüzgarların ıslığıyla,
Bir gün mutlaka geleceğim,
Saçının her bir telini mesken edineceğim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
25-26-27/04/2017, Isparta

Sözlük :

*cebelleşmek : uğraşmak, çekişmek

*kıymeti harbiyesi yok : Artık hiçbir değeri, gerçekliliği yok

*Reşko Tepesi : (Uludoruk Tepesi de denir), Doğu Anadolu Bölgesi'nde, Hakkâri yakınlarında Buzul Dağı'nın (eski adı Cilo Dağı) en yüksek ve Türkiye'nin ikinci yüksek noktası (4.060 metre).

*Serpel Yaylası : Yüksekova üzerinden gidilen yayla güzel bir doğaya sahiptir. Cilo dağları arasında kalmıştır. Rakımı 2000 metre üzerindedir. Buradan Reşko tepesine çıkılır.

*Cilo (Buzul) Dağı Türkiye'nin 2. en yüksek dağdır. Zirvesi dört mevsim boyunca erimeyen kar ve buz örtüsü ile kaplı tektonik bir dağ olup, Türkiye'nin güneydoğu ucunda, Hakkâri ilinin sınırları içerisinde yer almaktadır. Cilo Dağı 4135 metrelik rakımıyla Türkiye'nin ikinci yüksek doruğudur. Cilo Dağı'nın önemli yüksek zirveleri arasında Uludoruk (Reşko-4135m), Suppa Durek (Erinç-4060m), Köşedireği Dağı (3700m), Kisara Dağı (3500m), Maunseli Sivrisi (3850m), Gelyona tepesi (3650m) yer alır.

Vecdi Murat Soydan

Tesadüf

Her zamanki gibi aynı sokakta karşılaştık,
Yine çok havalı, yine çok güzeldi,
Birlikte aynı caddede yürüdük,
Aynı yokuşu tırmandık,
Birlikte yorulduk,
Aynı yerde soluklandık...

Birlikte yolumuza devam ettik,
İkimiz de önümüze baktık,
Hiç konuşmadık...
Aynı durağa geldik,
Aynı otobüse bindik,
Yan yana oturduk,
O bir yudum su içerken,
Ben onun ellerine ve dudaklarına baktım,
Ne kadar zarif ve güzeldiler...
Sonra o, camdan dışarı baktı,
Ben, camdan yansıyan yüzüne...
Yanağı, gözü, burnu,
Ne kadar duru ve beyazdılar.

"Kız, bu gün de fıstık gibisin maşallah"
Diyecek oldum,
Sözümü kesti...

"Canım benim, günaydın,,,
Seni çok özledim, nasılsın?"

Sesi o kadar yumuşak, o kadar güzeldi ki,
O anda içimden bir şeyler koptu,
Sevincimden yerimde duramadım,
Ulan dedim bu bir rüya olmalı,
Ya da öldüm de, cennette miyim ki?
Yok, yok,,,
Capcanlı, işte yanımda; hem de konuşuyor...
Hem de bana söyledi, kulaklarımla duydum...

Keşke otobüsün lastiği patlasa da,
Biraz daha uzasa yol,
Keşke o saatlerce konuşsa da ben hep dinlesem,
Yeter ki o tatlı sözleri hep bana söylese,
Duracaksa da, kopacaksa da zaman,
Ondan sonra kopsa...

Nazar boncuğunu omuzuna takmak isterdim,
Ellerine kır çiçeklerini vermek isterdim,
Gözlerinden kocaman kocaman öpüp,
Onunla bir derin uykuya dalmak isterdim,,,
Cebimdeki nazarlığın iğnesi elime batmasaydı,
Bu hayali görmeye devam edecektim,
Ulan neler neler saçmalamışım,
Manyak mısın dedim kendime,

Sustum, cevap vermedim...

Utanmasam, boynuna sarılıp,
Otobüsün içinde şap diye öpecektim.
Sonra derin bir uykudan uyanır gibi kendime geldim,
Adamın yerine koydum kendimi,
Kim bilir nasıl mutlu olmuştur telefondaki şerefsiz,,,

Bir de baktım, yanımda kız yok!
O benden bir durak önce inmiş olmalı,
Amma da uzun sürmüş rüyam,
Ah ulan tesadüfün böylesine,
Ben şimdi nasıl küfür etmem,,,

Kahretsin, ben yine ona yetişemedim,
Teselli verirken kendime,
Kulağımda o tatlı sesi yankılandı:
"Canım benim, günaydın,,,"
Seni çok özledim, nasılsın?"

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
30/10/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Teselli İkramesi

Saçlarını savurarak, yalınayak, koşarak,
Beyazlar içinde, gelinliğini giymiş de,
İşte karşımda, salınarak geliyor bir güzel,
Caddelerdeki tüm trafik lambaları yeşil yansın,
Arabalar, yayalar oldukları yerde selama dursun,
Bu güzeli güzel yapan mimara selam olsun...

İmkansız, imkansız olmasına da,
Düşündüm yine de, bir umuttur diyerek...
Mesele, masal olmaktan çıksın istedim,
Mesela, pamuk tarlasının içine,
İkimiz birlikte yuvarlanalım dedim,
Bir elim pamuklara, bir elim tenine değseydi eğer,
Hangisi daha beyaz ve yumuşacık olurdu?

Hay Allah, yine kafam karıştı,
Yüzü mü daha aydınlıktı,
Yoksa ayın şavkı mı?
Güneş mi daha kavurucu,
Avuçları mı daha sıcacık olurdu?

Mesela, gök yüzüne baktığımda yine aklıma o gelseydi,
Biri sağında biri solunda güvercinler refakat etseydi,
Tatlı tebessümüyle, nazlı nazlı kollarıma inseydi,
Sımsıkı sarsaydım, gözlerim gözlerine,
Göğsü göğsüme değseydi,
Yanağına bir buse kondurup,
"Hoş geldin canımın içi" deseysen,
Aman Allah'ım ne hoş, ne güzel,
Hızımı alamayıp hep öpseydim,
Öpseydim... öpseydim...
Ve zaman burada dursaydı....

Düşünmesi bile huzur verdi,
Kelimelerle anlatılmaz ki,
Kalbim, vah benim zavallı kalbim,
İşte şimdi murada erdi...

Ah deli kafam,
Bu hayali hiç kurmamalıydım...
Yine aklım başımdan gitti,
Biliyorum bu heyecan dolu macera,
Hayalden öteye geçemedi...

Kalkış izni yok ki, o tren buralara uğramıyor...
Son kuşlar da terk-i diyar etti,
Pamuk tarlaları aylar oldu bozulalı,
Mevsim artık sonbahar...

En iyisi uyumak dedim içimden,
Bir elim kalbimde, bir elim boşlukta,
Sarılacağım şimdi buz gibi yastığıma,

Dalacağım depderin bir uykuya,
Rüyamda onu görebilmek,
Bir kez de olsa görebilmek,
Benim için servetten daha öte,
Yahu anlatılmaz ki bu rüya,
Tek teselli ikramiyem bu olacak...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
30/09/2015- Isparta- 23:30
Şavk: Işık, aydınlık.

Vecdi Murat Soydan

Teşekkür Ediyorum

Gözlerim yağmur yağmur, bir dolar bir boşalır,
Başım dumanlı dağlar, seninle huzur bulur,
Öyle vakitsiz gelme, geleceksen de gitme,
Sol yanım eksik kalır, ruhumda deprem olur.

Taş yerinde ağırdır, kalbim taştan da ağır,
Yalnız bırakma gülüm, ses ver, hep beni çağır.
Can dediğin nedir ki, iste şimdi vereyim,
İster kör olsun gözüm, ister olayım sağır.

Sesine ses olayım, bir ses ver eş olayım,
Olayım, olayım, razıyım kardeş olayım,
Severim yemin olsun, böyle yine severim,
Güven bana bir tanem, sana sırdaş olayım.

Güller açsın sinende, huzurlu mutlu ol, gül...
Değdikçe kokun kalır, vazoda solsa da gül,
Söylemem kimselere, sen hep bende saklısın
Ummanlar, evler, köyler, dolaştığın yerler gül.

Sevdiğimi bilmesinler, çarmıha gererler,
Değil İsparta'dan, yedi düvelden sürerler,
Korkmazdım bu kadar da, bir tek seni düşündüm,
Utanmaz, arlanmazlar, günahına girerler.

Çok yorulma bir tanem, kendini zorlama, sus,
Soru sorma ne olur, bu adam sana mahpus,
Adım sifıra insin, desinler 'ayyaş, berduş',
Öyle herkesi sevmem, sevgim şahsına mahsus.

Rabbime inancım tam, hep şükür ediyorum,
Gecemde gündüzümde tefekkür ediyorum,
Göz gördü gönül seçti, eşsiz ruhumla sevdim,
Sonsuz mutluluğumsun, teşekkür ediyorum.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15 Mayıs 2013-Saat: 00.40-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Tetik

Sevaplarım sayılmasın, günahlarım alay alay,
Taş atsınlar sorun değil, isteyenler etsin alay,
Parmaklarımın ucunda, dokunmak bu kadar kolay,
Korkaklar kararsız kalır, çekemem mi sanıyorlar?

Kötülerin ellerinde inlese de dertli sazım,
Dünyaya fazla geldim ki, kendime bu kadar azım,
Karaktersizlere karşı dik durdum savaşmam lazım,
Bu iğrenç, pis oyunları bozamam mı sanıyorlar?

Cevheri babamdan aldım, cephanelerim aklımdır,
Hilelerle gelmesinler, bileyim düşmanım kimdir?
Namerde eğilmez başım, yaratan tek sahibimdir,
Olmaz olur başlarını ezemem mi sanıyorlar?

Bir de bakmışsın bu işler bir anda tersine döner,
Kuduruk azgın volkanlar geceden sabaha söner,
Kalemim ihanet etmez, silahımın ucu döner,
Varsın düşmanlar düşünsün, yazamam mı sanıyorlar?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/03/2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Tez Gel

Bizim buralarda mevsimlerden kış,
Sizin oralarda her daim ilkbahar...
Mart kapıdan baktırırken,
Bir kez olsun görünseydin,
Bizim buralara da bahar gelir,
Kar yolunu değiştirirdi utancından...

Bizim buralarda, yokluğunda yas tutmuş,
Ayakta ölmüş asırlık çınarlar...
Felç geçirip intihar etmiş çetin rüzgarlar...
Hasretinden bilmem kaç tane pranga eskitmiş,
Kafayı sıyırmış, kayışı koparmış,
Memlekette ne kadar aşık varsa...
Akşam ajansında son dakika haberiydi,
Alt yazı da geçtiler kaç defa...
Onları çoktan geçtim de,
Yazık oldu, tıpkı ben gibi,
Eridi kardan adamlar...

Beni sorma ne haldeyim,
Hiç sorma, gücenirim.
Sordum kendime de,
Neyim, kimim,
Olsam olsam bir hiçim,
Hadi geçelim bunları da,
Kafa yormam senden başkasına..

Ne zaman seni düşünsem,
Gözlerimden dökölüyor,
Karla karışık asit yağmurları...
Ağacı kemiren sinsi bir hastalık gibi,
Yokluğun her yerimi deliyor,
Vücudum bin bir yerinden çürüyor,
Bizim buralara medeniyet geldi ama,
Bir de sen gelseydin, olmazdı böyle durumlar...

Sen her daim ilk bahar kal,
Sevgiyle, sağlıcakla, sıcaklığınla kal,
Kal ki, gülsün tabiat,
Arada bir uğra Nisan yağmurlarına karışıp,
Bereket gelsin, huzur gelsin memleketime,
Çocukların da benim de yüzümüz gülsün...
Gonca gülsün her daim, laf açılmışken....

Yaz aşkı başka, sen başka...
Doyumsuz aşkınla,
Yakışırın bahara...
En çok da bana...
Haydi gir koluma...

Hangi ressam çizebilir ki bu nefis tabloyu,
Ve hangi şair dizebilir ki bu inci gibi sözleri...

Sen varken lafı mı olur güzelim,
Hiçbir mevsim, sen kadar güzel değil,
Senin yanında çiçekler albenisini yitirir,
Hiçbir renk sen kadar sıcak değil...

Çok şekersin,
Şevsinler, yesinler seni diyeceğim de,
Hesapsız laflar ettim,
Derhal, koşulsuz ve tek taraflı feshediyorum,
Seni bir tek ben öpeceğim,
Tez gel...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/03/2016, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Tiryaki

ŒİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Kibrit ışıklarında aradım seni, bir cigara yakımı,
Bir cigara boyunca çektim seni duman duman.
Ya tütün kazığı var besbelli, yarıda söndü cızırdayıp,
Cigara bitmedi ya, bu kez ben yandım sana aman.

Muhip Erdener SOYDAN

Vecdi Murat Soydan

Toprağıma Işığın Düşsün

Yıldızlar kadar uzaktasın,
Bir nefes kadar yakınımda,
Koştum koştum da peşinden,
Sen Ay'a vardın,
Ben yine bıraktığın sulardayım...

Hatırlar mısın bilmem,
Sen söylemiştin, ben yazmıştım,
Sanki asırlar geçmiş aradan,
Nereye koyduğumu unutmuşum,
Kitapların arasında bulduğumda adresini,
Mürekkebi çoktan uçmuştu...

Giderken nasıl bıraktıysan,
Sana verdiğim sözde durdum,
Keşke sen de dursaydın yanımda,
Önce buz kalıbı gibi dondum,
Sonrası malum, yavaş yavaş eridim,
Lakin cezamı kendi ellerimle verdim,
Sadık bir köpek gibi,
Yıllardır hapisim odamda...

Sorma neler neler geldi başıma,
Labirente döndü hayatım,
Bilmem hangi kulvardayım,
Sayamadım, rakamlar karıştı,
Neyse, karıştırma oraları,
Kaç kez başıma çorap ördüler,
Duaların mı kurtardı ki,
Hadi şimdi de kurtar,
Çık, gel...

Sen gelseydin biliyorum,
Sıcak tutsun diye eldiven de örerdin,
Yine de çok sağ ol, çok makbule geçti,
Geçti vallahi, acılarım seni düşününce geçti,
Bir kere de hasretim sana geçseydi,
Yolundan sapar mıydın ki?

Korkma, üşüyen ellerimden tut demem,
Kangren oldu tüm uzuvlarım,
Bu ellerden hayır gelmez,
Köpekler eldiven giyemezler,
Tabutları da yoktur,
Yolunu kaybettiğinde rastlarsan,
Buz gibi akan bir pınar vardı,
Hani kana kana su içmiştik de,
Söğüt ağacına adını kazıyıştım,
Buraya her gün gelelim diye,
Bir de beni kandırmıştın,
Hatırladın mı sahtekâr ?

Sen gel, hep gel,
Hasbihal ederiz, yine gel,
Şaşmaz adres bende,
Ädin kazılıdır gönül taşımda,
Toprağıma ışığın düşün,
Hayallerime kavuşayım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
06-07 Nisan 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Töre

<a target=' _blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img225.imageshack.us/img225/6236/5fy6sv1.jpg' border='0'/>
<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>Töre</marquee></marquee>
<a target=' _blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img407.imageshack.us/img407/541/2323oi4.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>TÖRE
</marquee></marquee>

Yedisinde, söz kestiler,
On çuval şeker,
Yirmi sarı liraya,
Onbeşlik Ayşa kızı,
Yetmişlik Cello Ağa'ya peşkeş çektiler
Davul dengi dengine vurur mu diye,
Sormadılar hiç.
Cello Ağa ihtiyar,
Cello Ağa yorgun.
Ayşa kız, gösterişli,
Ayşa kız solgun.
Gönül bu, hiç durur mu yerinde,
Ansızın uçtu, kuş misali...
Kondu Çavuşların Memiş'e.
Ayşa kız mahkum,
Ayşa kız dertli.
Acılar azalmalı,
Acılar son bulmalı,
Gönül, bir an önce sevdiğine kavuşmalı.
Ayşa kız kararını verdi, kaçacaktı,
Onun da mutlu bir yuvası olacaktı.
Haber saldı Çavuşların Memişe
Birlikte kaçtılar, çok uzak yerlere.
Acı haber tez zamanda duyuldu,
Aile meclisinin fermanına uyuldu,
Karar kesindi:
Her ikisinin de sonu; ölümdü.
Ayşa kızın ağabeyleri öfkeli;
Ayşa kızın ağabeyleri sert.
İlk gördükleri yerde,
Vuracaklardı besbelli.
Günler ayları....
Aylar yılları kovaladı,
Çavuşun Memiş kaçtı,
Namus avcıları kovaladı.
Ayşa kız hamile.
Ayşa kız iki canlı.
Olacaktı onların da bebeleri.

Gülecekti hep birlikte yüzleri.
Ayş a kız mutlu,
Ayş a kız yarından umutlu.
Oysa, çok ç abuk bitecekti hayalleri,
Bir sabah aniden evi bastılar
Ç avuş un Memiş i yağ lı urganla,
Ayş a kızın gözleri önünde,
Sorgusuz sualsiz,
Evin tavanına astılar.
Ayş a kız yalvarmakta,
Ayş a kız ç ırpınmakta.
Aman diledi, af diledi ağ abeylerinden
Sonuç naf ile.
Dinlemediler, konuş turmadılar.
Hü kmü hemen infaz ettiler.
Gü cü yetmedi, nefesi yetmedi Ayş a kızın.
Yağ lı urgan boynuna dolandı,
Can ç ekış ti,
Can verdi Ayş a kız.
Bebeleri de.
Allahım, nasıl bir zulü mdür bu,
Töre uğ runa iş lenen,
Bilmem kaç ıncı katliamdır bu.
Analar, babalar,
Ağ alar, paş alar...
Helali haram,
Haramı helal bildiniz.
Sorarım size,
Töre, uğ runa,
Ayş a kız ları bir kalemde,
Hangi hak la sildiniz.
Hiç mi Allahtan korkmaz,
Kuldan utanmazsınız siz.

Vecdi Murat Soydan

Töre Diye Diye

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img46.imageshack.us/img46/859/kintihargs0.jpg' border='0'/>
<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img48.imageshack.us/img48/9254/fotoozetuj7.jpg' border='0'/>
<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img50.imageshack.us/img50/7995/506newtrepz0.jpg' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>TÖRE DİYE
DİYE</marquee></marquee>

Töre diye diye,
Ayşe'lere Fatma'lara nasıl kıydınız?
Namus elden gitti diye,
Fidanları acımasızca kopardınız.
Onlar sizin kızlarınız,
Analarınız, bacılarınız.
Yüreğinizde hiç mi merhamet kalmadı,
Yaptığınızın vahşetten farkı kalmadı.
Sevgiden, saygıdan bi habersiniz.
Erkeklik buysa eğer,
Siz, bence namertsiniz!
Yalandan kılarıyorsunuz iki rekatlık namazı.
Kimseye bırakmasınız dini, imanı.
Unutursunuz helali, haramı.
Töre uğruna, nasıl kıydınız
Gencecik fidanlara...
Sormaz mısınız hiç!
Olmayan vicdanlarınıza.
Konu " namus" olunca,
Sözü kimseye vermez,
Arslan kesilirsiniz.
Be insafsızlar!
Siz nasıl yaşarsınız?
İslamda cinayet işlemek yoktur,
Sizinkisi, bilmem nasıl bir yoldur.
Tevbe edin hemen, şimdi...
Bilesiniz ki, Allahın rahmeti boldur.

Vecdi Murat Soydan

Tuzlu Fıstık

Son günlerde acayip bir adam oldum,
Garip huylar edindim, anlatsam gülersiniz,
Mesela fıstığın tuzlusuna,
Renklerin elasına hasta oldum,
Ela ne renk dersiniz, bilmem.
Demeyin, vururum !

Okumuştum okumasına da, yine aklımda kalmadı,
Maviyle yeşilden biri olacaktı ama,
Kahverengi de var mıydı bunların içinde, unuttum.

Bende unutkanlık da başladı, mevsim sonbahar,
Yüzme bilmesem de, bu soğuk havalarda denize girerim,
Tuzlu tuzlu yanar boğazım, çok su yutarım,
Yeter ki tuz miktarı yüksek olsun,
Yüreğimi söndürecek buz olsun,
Neşemi hep yüksek tutarım...

Mesela ayrıanı da tuzlu içerim,
Salataya da bolca tuz atarım,
Bu günlerde rakıyı da tuzlu tuzlu içer oldum,
Yanında da tuzlu fıstık,
Yeme de yanında yat,
Yeter ki tuz deyin bana,
Adı bile aklıma gelmesine kafidir,
Bırakın dünyayı,
Ayda bile mutlu olurum...

Ağlamayı da çok severim,
Yanaklarımdan süzüldü mü göz yaşlarım,
Hele hele dudaklarımla buluştu mu,
Oturur bir köşeye, tuzlu tuzlu ağlarım...

Soru sormayın bana, ne iş bu tuz muhabbeti diye,
İnce iş abiler, inceden inceye...
İnceden inceye sizin de kalbiniz sızlasaydı,
Tuz basardınız acısı geçsin diye.
Siz de o lezzete varsaydınız,
Çaya şeker yerine tuz katardınız...

Size bir sır vereyim mi?
Versem mi vermesem mi, kararsız kaldım,
Verirsem sır, sır olmaktan çıkacak,
Vermezsem bu şiiir eksik kalacak,
Aklım başımdan gitmiş, çıksa ne yazar?
Aramızda kalsın, kimseler duymasın,
O dudakları tuzlu tuzlu öpen bendim,
Söylemem kimseye lezzetini,
Usta bilir tarifini...

Kafayı sıyırmadım merak etmeyin,

Kimmiş bu deli oğlanın aklını çelen kız demeyin,
Şimdi kınanınız da, siz yorulmayın ben söylerim,
'' Boyum devrilsin ! ''
Hatta kör falan da olayım,
Ayaklarım da kırılınsın.
Tam teşekküllü hastaneden çürük raporu da versinler,
Tam olsun...

Memlekette ne kadar beddua varsa,
Bana isabet etsin,
Bu gün, günlerden Cuma,
Allah dualarımı kabul etsin...

''Aklımda gözleri kaldı '' diyordu Cengiz Kurtoğlu,
Hayli vakit geçmiş, bu şarkının sözleri nereye uçmuş ?
Mırıldanıyorum mırıldanıyorum,
Vallahi gözlerinden başka aklıma bir şey gelmiyor,
Yemin ettim, çarpılacağım,,,,
Tövbe Allah'ım, dudaklarını unutmak hiç olur mu?
Sanki Çarşamba pazarından mal alıyoruz,
Parça parça anlatılmaz ki kara sevda...

Siz de görseydiniz, bana hak verirdiniz,
Bakışında canınız yanar mı bilmem ama,
Gülüşünde kesin bayılırsınız,
En iyisi görmeyin siz onu,
Başınıza bela olurum...

Bu mesele benim meselem olmaktan çıktı,
Namus meselesine döndü,
Duyan da film çeviriyoruz sanacak anasını satayım,
Baş rollerde, esas oğlan, esas kız,
Bari birimiz zengin olsaydı...
Yine kendime pay çıkardım,
Ulan amma da yakıştıklar birbirimize diyecektim,
Lafım yine yarım kaldı...

Yanlış anlaşılmasın abiler,
Burada sanat yapıyoruz, söz sanatı.
Söz dedim de, şimdi yine aklıma geldi,
Sözlü falan olmak vardı onunla,
Bir de en acilinden gün aldı mı,
Doğru evlendirme dairesinde nikah...
Ulan hayali bile ne fıstık,
Özür dilerim, eksik oldu : Tuzlu fıstık....

Esasında biz hiçbir şey değiliz...
Nerden çıktı bu demeyin,
Tombaladan çıkmadı,
Yolda yürüyordum, aniden önüme çıktı,
Çok şiddetli çarpıştık...
Yere düştü garibim,

Elinden tuttum, kaldırdım,
Öyle bir kaptırmışım ki kendimi,
Sevgilim sanıp bir de öpmem mi?
Başı döndü, şok oldu kızcağız.
Elim ayağıma acayip dolaştı,
Dedim, olan oldu, ha bir olmuş, ha iki,
Allah'ın hakkı üçtür,
Sonrasını ben de hatırlamıyorum,
Dolaşık dolaşık, tuzlu tuzlu öpüştük işte.
Desem de, inanmadınız.
Ben de inanmadım kendime,
O kadar da uzun boylu değil,
Sahi ya, bir de uzun olsaydı boyu,
Ne olurdu halim?
Merdiven bul, bak tepesinden.
Allah'tan ayağında topuklu ayakkabısı yoktu...

Saçmalardan seçmeler izlediniz,
Şimdi reklamlar...
Ne alırsınız, çay mı kahve mi?
Vallahi olmaz, bir şey içmeden göndermem sizi,
Bu şiiri okuduğunuza göre benim misafirimsiniz,
Kahve yapayım size, şöyle bol tuzlu,
Yanına ela renkli tuzlu lokumlardan koyayım,
Kahveden sonra da çerez yeriz,
Dolapta olacaktı,
Bildiniz : Tuzlu fıstık...

Hatır için yenilir, içilir artık,
Hepsini ben yazdım,
Ellerimle yazdım,
Çok özür dilerim,
Akıl mı bıraktı bu kız...
Kahveyi diyordum, ellerimle yaptım,
Hepinize afiyet , tuz olsun...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
05/12/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Tükürük Köftesi

Şimdiki ilişkiler sudan ucuz,
Lezzeti yavan, baharatı bol,
Ekmek arası tükürük köftesi...
Herkesin midesi kaldırmaz,
Sevgiyle yoğrulmayınca malzemesi...

(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/12/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Tüm Senmişsin Meğer

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Nasıl ellerini açıp da
Tanrısına yalvarır ya insan
İşte öylesine
Seni arzuldım gün boyunca
Seni severdim çiçeklerde
Tüm senmişsin meğer içimde...

Taş değse ayağıma
Kalbin sanırdım yollara düşmüş
Bir kenara almak isterdim
Onu almak bile tüm senmişsin meğer...

Muhip Erdener SOYDAN
1977-Ankara
Vecdi Murat Soydan

Uçurum Çiçeği

Yıllar nasıl geçti, daha dün toydum,
Sevda defterini önüme koydum,
Açtım sayfaları,okudum bir bir,
Sevgini büyüttüm aşkınla doydum

Batmayan güneşim, saman yolumsun,
Vazgeçemem senden, elim kolumsun,
İlkbaharım, yazım, sonsuz cennetim,
Nadide çiçeğim, açan dalımsın

Edalım, sevdalım, cefan bile hoş,
İstemem para pul, kollarım bomboş,
Yüreğimi açtım, yolda gözlerim,
Düşünecek ne var, haydi durma, koş

Bir teselli ver de, sil gözlerimi,
Yüreğime dokun, gör izlerimi,
Dindir de, nasıl dindirirsen dindir,
Elini uzat da al közlerimi

Tüm yollar kapalı, kalmadı ışık,
Ben, derdine yanan aptal bir aşık,
Adını `uçurum çiçeği` koydum,
Gönlüm sana meftun* kafam karışık

Hafızam hükümsüz, akli sendedir,
Sevdan yüreğimde saklı, bendedir,
İster bana inan, ister gül de geç,
Dünya senle güzel, gönlüm zindedir

Uçurum çiçeği, yüksekte açar,
Gönülden gönüle ışıklar saçar,
Böyle bir sevdaya saygı duyulur,
Sanma ki aşıklar, ölümden kaçar

Zaman, saat geçsin, sen kal aklımda,
İstemem kimseyi, sen kal yanımda,
Anlatılmaz acı, nasıl söylesem,
İnceden bir sızı ki sol yanımda

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
23/01/2014-İsparta

Meftun: (Arapça) Tutkun, gönül vermiş, vurgun

Vecdi Murat Soydan

Uğurlar Ola Güle Güle

Laf bana geldi, tam sırası
Karşındaki kaçın kurası
Sözün bittiği yer burası
Uğurlar ola güle güle

Bulmuşsun ya kafa dengini
Azat ettim ben de sevgini
Bitirdi aşkımız devrini
Uğurlar ola güle güle

Çevirdin baharımı kışa
Döndürdün kanatsız bir kuşa
Vurdum başımı dağa taşla
Uğurlar ola güle güle

Bin bir işven ile nazınla
Akordu bozulmuş sazınla
Kal işte acınla, sızınla
Uğurlar ola güle güle

Yalana dolana gelemem
Postu, hiç uğruna seremem
Son muradım, dönme istemem
Uğurlar ola güle güle

Unuttum adını sanını
Anlatma bana meramını
Topla tasını tarağını
Uğurlar ola güle güle

Huyundur, yetinmezsin azla
Yeter sus, bu kadarı fazla
Haydi şimdi ikile gazla
Uğurlar ola güle güle

Kız sağır mısın şaşı mısın
Tende zehirli aşı mısın
Bulunmaz hint kumaşı mısın
Uğurlar ola güle güle

Bu son, gelmem artık keleşe
Sitem et, küfür et feleşe
Ver ortalığı velveleye
Uğurlar ola güle güle

Gelme pazarıma çarşıma
Çıkma yanlışlıkla karşıma
Şensiz mutluyum tek başıma
Uğurlar ola güle güle

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

13/11/2008-Isparta
Şiiri yeniden düzenlediğim tarih : 20/04/2018,Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ulan Ben Böyle Dünyanın Var Ya

Ulan ben böyle dünyanın var ya,
Anasını avradını sinemaya ismarlayayım...
İnsanlar dansöz, fırlama olmuş,
Dostlar ibne, puşt olmuş..
Nerde lannnn ölümsüz sevgiler,
Nerde lannnn vefa.
Çocuklar babayı saymaz olmuş,
Komşular kapını açmaz olmuş,
Herşeyden daha da acısı,
Yirmi yıllık karın sana el olmuş....
Ulan ben böyle dünyanın var ya,
Yedi ceddini de çok iyi belledim....

Vecdi Murat Soydan

Uyku

Uykum yine arsız arsız
Sana kaçmış,
Vay namussuz vay,
Bilseydim,
Başlık parası da isterdim...

Bakıyorsun,
Gülüyorsun,
Konuşuyorsun,
Hatta yürüyorsun bile...
Sen ne vakit ayaklandın?

Bilmediğim,
Görmediğim,
Duymadığım,
Başka ne gibi
Mezietler var ki sende?
Yoksa bedavaya
Uykum çelinmezdi böyle..

Oldu olacak,
Belki bu gün,
Belki yarın gibi,
Takvim verme bana,
İyisi mi şimdi,
Al uykumu,
Sok koynuna,
Havalar da soğuk,
Muhtemelen ısınırız.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
13/01/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Uzak Dur Benden

Duygularıma yenilecek adam değildim,
Bağırma kene gibi yapışan şu deli sevda olmasaydı.
Tutup yakasından,
Uçurumlardan aşağı atmasını bilirdim de,
Hiç hesapta yokken çıktın karşıma,
Seni, yüreğimi mesken tutasın diye mi sevdim?
Dün yoktun yanımda, bu gün de yok ol!
Hatıran kalmadı bende, adın da yok!

Git! Uzak dur benden! Yaklaşma!
Bir tek soru bile sorma, kafamın tasını attırma!
Yoksa, kalbini kırarım, doğrulamazsın!
Sevmeyi bilmiyorsun,
'Zaman lazım, hemen aşık olamam.' diyorsun,
Ulan, zaman geçiyor, yıl geçiyor, ömür geçiyor!
Dalga mı geçiyorsun?
Nerde karı kılıklı paçoz varsa,
Kıçlarından ayrılmıyorsun,
Dön de, aynada kendine bir bak!
Bu halinle, sirk maymunlarına benziyorsun.

Ateş olsan, cirmin kadar yer yakarsın,
Sen kaybettin kızım,
Benim gibi adamı arasan da bulamazsın.
Dediğin her şey yalan!
Bulunmaz hint kumaşı mısın ki?
Yoksa Feriştah mısın ulan!
Sen kendini ne sanıyorsun?
Çin malından olmalı kalbin,
Havan batsın!

Mavi renkli gömleğimin cebinde,
Bana gülümseyen resmin vardı,
Onu da biraz önce çakmağımla yaktım.
İçimde, jilet kesiği acısı kaldı, onu da hallederim,
Yeter ki girme gönlümden içeri,
O kapının mandalı çoktan kırıldı.

Gelene git, gidene de gel demezdim,
Ama ne olur, git ulan!
Arkana bile bakmadan git!
Git işte! nereye gidersen git!
Mekanıma uğrama, hatırımı sorma,
Uzak dur benden!
Çek arabayı bas git!

Senden bir iz kalacağını bilsem,
Allah'ıma, kitabıma, kalbimi ateşe veririm,

Bana bu halimle bile dokunmana izin vermem,
Yakar seni benim.
Uzak dur benden,
Sebebin olmayım, benden olmasın ölümün!

Bir sözün bir sözüne uymuyor,
Sabah ayrı, akşam ayrı oynuyor kığın.
Kopartırım, çeker alırım, yerinden sökerim o dilini,
Ya saksı gibi otur oturduğun yerde,
Ya da bulaşma bana, bela olma, haydi bas git!

Elini sallasan ellisi gelirmiş,
Ufak at da civcivler yesin.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04/04/2013-Isparta

Cirim: Hacim
Paçoz: Uyumsuz, özensiz giyinmiş kimse.

Vecdi Murat Soydan

Üç Adam Bir Kadın Sevdim

Üç adamdan biri babam,
Dalında taze meyvesiyim,
Mert adam, soylu adam,
İnce ruhlu, kibar adam,
Mirası, kitapları...
Her birine ellerinin kokusu sinmiş,
Eserinin özüyüm,
İzinden yürürüm...

Biri Ata'm,
Cihana sığmaz ki,
Büyük adam, özlenen adam,
Beklenen adam,
Asil ruhlu, saygın adam,
Fikir babam...
Mirası, Türkiye Cumhuriyeti Devleti!
Her taşında, karış karış toprağında,
El emeği, göz nuru var,
Eserinin özüyüm,
Vatanımın yılmaz bekçisiyim...

Biri Ferdi Tayfur,
Hoş adam, yakışıklı adam,
Aşıkların, sevdalılarının sesi,
İçli adam, talihsiz adam,
Mirası, şarkıları...
Hepsini sevgiyle harmanlamış,
Aşkla donatmış,
Hepsinde ayrılık, hasret, gözyaşı var,
Eserinin özüyüm,
Sevginin sonsuz neferiyim...

Üç adamı da çok seviyorum,
Onlar karakterime yön veren pusulam,
Kutup yıldızım...

Delicesine içimde çağlayan,
Gürül gürül akan,
Göz pınarım, aşk bahçem,
Hayallerimde, rüyalarımda,
Sözlerimde, şiirlerimde,
Şarkılarımda yaşattığım,
Ruh eşim, solmaz çiçeğim,
Onunla nefes aldığım,
Onunla dünyaları dolaştığım,
Onunla sevgiyi, aşkı doya doya yaşadığım,
Onunla aynalarla barıştığım,
Onunla yüzümü güldürdüğüm,
Ama hiç tanımadığım,
Sesini duymadığım,
Yüzünü dahi görmediğim,
Bir de kadın sevdim...

Mirası ben,
Eseri ben,
Özü ben,
O, ruhuma çok güzel yakışıyor...

Üç adam, bir kadın sevdim,
Çanımdan öte sevdim,
Ölümüne sevdim,
Onlar her şeyim,
Türkçem, mantığım, felsefem,
Gülen yüzüm, mutluluğum,
Onlarla hayat doluyum...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12 Nisan 2018, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ümitsiz Çırpınışlar

Hasretin kalbimde sızıyla kaldı
Nice sabah geçti, akşamlar oldu
Görmedim günlerce, içim dert aldı

Hasret vermek sevene olur mu dersin?
Seni alan ahımdan kalır mı dersin?

Diyar-ı bekir'de yalnız mı kaldın?
Diyenlerden duydum, sözlü mü oldun?
Verdiğin sözleri geri mi aldın?

Hasret vermek sevene olur mu dersin?
Seni alan ahımdan kalır mı dersin?

Ne durdum oturdum gurbet ilinde
Ömrüm geldi geçti hayat selinde
Mendilin hatıra kaldı elimde

Hasret vermek sevene olur mu dersin?
Seni alan ahımdan kalır mı dersin?

Muhip Erdener SOYDAN
10 Ağustos 1965 Saat 19:20 -Çınar/DİYARBAKIR

Vecdi Murat Soydan

Üsküdar İskelesinde Mendil Satan Çocuk

On birinde var yok.
Yaşıtları okula giderken,
Onun elinde mendil.
Bakışları İstanbul kadar soğuk.
Ayakları buz kesmiş.
Besbelli tuttuğu mendil ısıtıyor ellerini.
Üsküdar iskelesini mekan tutmuş.
Yıllardır alın teriyle mendil satmış da,
Gururuna yedirip,
Allah rızası için hiç mendil açmamış.

Akşama evine götüreceği ekmekle,
Yarım kilo peyniri düşünüyor.
Sucuğu resimlerde,
Pastırmayı vitrinlerde görmüş de,
Bir kerecik olsun tadına bakamamış.
Bir keresinde tükürük köftesi almış,
Boğazına düğümlemiş de yiyememiş.
Kardeşlerim açken, ben tok olamam diye.
Etin tadını unutmuş yıllardır.
Çayın da.

Çay karası gözlerinde nem var şimdi.
İsyan var, haykırış var.
Allah'a hem şükür, hem yakarış var.
Koca kurban bayramı geçmiş de,
Bir Allah'ın kulu
Allah rızası için et vermemiş.
Öyleyse, kimin için kesilmiş bu kurban.
Bilen yok.

Evde kötürüm babası,
Üçü kız, ikisi oğlan.
Toplam yedi horanta.
Anaları terk edip gitmiş yıllar önce.
İzini bilen yok.
Ortada kurulu şeytan sobası,
İçinde kömür yok.
Yer sofrasında dünden kalan ekmek kırıntıları
Yanında boş bir tabak,
İçinde aş yok.
Çocuklar aynı yatakta,
İki büklüm,
Urkek, tedirgin.
Kabuğundan yeni çıkmış yavru güvercin misali,
Birbirlerine sokulmuşlar.
Nefesleri de olmasa,
Isınamayacaklar yavrucaklar.
Küçük olanı zatürree olmuş çoktan.
Ha bugün ha yarın gidici.
Ortancası kabakulak,
Onun da yakındır eceli.

Kötürüm babanın ağzında
Bir sigara izmariti,
Çabuk bitmesin diye,
Aynı sigarayı söndürüp söndürüp
Dördüncü kez yakış.
"Yokluğun gözü kör olsun"
"Canımı al artık " diye,
Allah'a, bilmem bu kaçınıcı yakarış.
Bu kaçınıcı küfür sallayış ortaya,
Bu kaçınıcı kahrediş.
Baba bitkin, baba perişan.
Kardeşler sefil.
Kardeşler hasta,

Kader utanmasın artık..
Kaderin utandığı kredi çoktan doldu.
Yüzde doksandokuz virgül bilmem kaç
Müslüman (?) olan inançlı
Halkım utansın.
Utanmaya yüzümüz kaldıysa,
Sizler utanın, ben utanayım.

Üsküdar İskelesine yolunuz düşerse bir gün,
Bir mendil de siz alın.
Alın ki, kardeşler kurtulsun.
Canlar kurtulsun, hayatlar kurtulsun
Geç kalmadıysak...

Vecdi Murat SOYDAN
02/03/2005-Mihalıççık

Vecdi Murat Soydan

Üzülürüm

Hani sen şimdi çok uzaklardasın ya,
Aramızda kimbilir kaç asır saat farkı var?
Sen öğlen vakti güzellik uykusundayken,
Ah ulan benim deli aklım,
Ben yine seni düşünürüm,
İçimi bir hüznün kaplar, üzülürüm.

Buralarda saatler gece yarısını çoktan geçti,
İhtimal ki, sizin oralarda sabah olmuştur,
Neredeyim, neredesin, kaç ışık hızı uzaklıkta?
Gerisin geri giden ben miyim, yoksa zaman mı?
Bu nasıl şans, tüm tuzaklar bana mı?
Soruyorum da bulamıyorum cevabını,
Biraz unutkanlık başladı bende, biraz da kafam karışık,
Bilemedim, sınırları aştım ya, ondandır,
Sana yetişemezsem üzülürüm.

Sofranda bal, reçel, kızarmış ekmek,
Elinde sıcacık bir bardak çay,
Yanı başında ben,,,
Şeker istemem, benimkisi duble bardak olsun,
Hay Allah, yine kendime pay çıkardım,
Yanında olamazsam üzülürüm.

Bardak dudağınla buluşuyor ya,
Gülerken gözlerin küçülüyor ya,
Bunu hissetmek çok güzel, güzel olmasına da,
Aman dikkat et çay dökülmesin üzerine,
Yakmasın bir yerini, üzülürüm.

Örneğin, nefes alman, gezmen,
Hatta kendi kendine sesli gülmen,
Kendimi unutturur, seni hatırlatır,
Varsın olsun, bana istersen deli de,
Sen yeter ki, bir teselli ver,
Bu mutluluk ikimize de yeter,
Hakkımda yanlış düşünürsen üzülürüm.

Hani ansızın aklına makyajını tazelemek geliyor ya,
Bir deli rüzgar pencereden esiyor ya,
Ellerin saçlarında, saçların omuzlarından dökülüyor ya,
Omuzlarında bir ben eksik,
Ah bunu bilmek ne kadar acı,,,
Şimdi hatırladım, bende bir şey eksik,
Sana asla kavuşamayacağımdan olsa gerek,
Kahrolur, üzülürüm.

Kaç defa söyledim, tüm bakışlar üzerinde diye,
Hasta değilsin güzelim, nazar var sende,
Tökezleyip düşme kapı eşiğine,
İncinmesin bir yerin, üzüldürüm.

Ben hissederim,
Mesela şimdi şu vakit, yine aynaya bakıyorsun,
Kırmızı mı yakışır, mavi mi, renk seçiyorsun...
Kararsızsın benim gibi,
Bildim mi?
Kırılmayasın sakın, üzüldürüm.

Senin parfüme ihtiyacın yok,
Lalesin sümbülsün,
Rengarenk açan hoş kokulu gülsün,
Don vurmasın, yaprakların solmasın,
Hastalanırsan üzüldürüm.

Derler ki, mesafeleri yakınlaştıran kalplerdir,
Kimi diliyle sever, kimi yüreğiyle,
Neyime güvendim de sevdim bilmem ki,
Belki de en başında hata ettim,
Düşündükçe bunları, üzüldürüm.

Semt pazarında limon satmaya benzemiyor duygular,
Kaç defa satmayı düşündüm de,
Benden başka alıcısı çıkmadı,
Daldan düşmüş gibi çürüdü,
Elimde kaldı boynu bükük sevdalar.
Deme sakın, neden, niçin?
Soru sorma bana, üzüldürüm.

Başka bir sözüm yok daha ne olsun,
Herkes yerinde sağ, yerinde mutlu olsun,
Her bir günün neşeyle, ömrün sevinçle dolsun,
Kulak asma dediklerime, üzüldürüm.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27/02/2014- Saat: 00.40-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Vasiyetname

Vah benim sürmeli gözlü maralım,
Göğsü kırk parçaya bölünmüş gurbet kuşum,
Kınalı kuzum,
Yaralım...
Çiğliklerini bir ben duyarım,
Bir ben ölürüm yoluna...

Ağlama,
Ağlatma beni de,
Bu kadar çok sevildiğin için,
Sevinmelisin...

Kan çekiyor işte,
Kanım sana son damlasına kadar helal!
Kimse yanmamıştır sana,
Benim yandığım kadar...

Senden başkasından hayır yok bana,
Bilmez miyim,
İçten, samimi, sevgi dolu,
Beni bir tek sen kucaklarsın...

Ele güne muhtaç etme beni,
O bir yudum suyu da,
Son nefesimde,
Bir tek sen ver,
Bir tek sen bulun,
Sen omuzla,
Sen kaldır cenazemi...

05/06/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Vazgeçmem

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Gönül hicranla dolsa
Kanasa kalbim kandan
Vücut kahırla dolsa
Vazgeçmem ben Allah'tan.

Günlerim zehir olsa
Gündüzüm gece olsa
Haneme şeytan dolsa
Vazgeçmem ben Allah'tan.

Gözüme perde inse
Uzvuma inme inse
İçecek suyum dinse
Vazgeçmem ben Allah'tan.

Elim taş gibi olsa
Ölüm leş gibi olsa
Hayat düş gibi olsa
Vazgeçmem ben Allah'tan.

Bastığım yer delinse
Gördüğüm yer silinse
Tuttuğum yer inlese
Vazgeçmem ben Allah'tan

Muhip Erdener SOYDAN
08 Şubat 1961 Ankara Saat 21:00

Vecdi Murat Soydan

Ve Bir Gün Geleceğim...

ŖİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Anlasan ne olurdun,
Kalbimdeki acıyı?
Dinlesen ne olurdun,
Söylediğim Ŗarkıyı?
Söylemek isterdim ki,
Sevdiğimi her zaman...
Seni çılgınlar gibi,
Hasta kalbimle inan.
Terk etme ne olursun,
Öksüz bırakma.
Bana bir damla aŖk sun,
Sende bir Ŗey bırakma...
Sendeki varlığımla,
Senin olmak isterdim...

Benim en son dileğim,
Sen benim olmalısın.
Benim güzel meleğim,
Sen bende kalmalısın...
Ama, baŖka yabancı,
Kapar ise aŖkımla,
Kalbimdeki bu sancı,
DeđiŖtirmez aŖkımla...
İsterdim ki hiç seni,
Kimseler koklamasın.
Bende kalan sevgini,
Kalbinde saklamasın.
Sen benim kır çiğeğim,
Unutma sakın beni...
Ve bir gün geleceğim
Döndürme sakın beni...

Muhip Erdener SOYDAN
14 Ocak 1963 Saat:22:52

Vecdi Murat Soydan

Veda

Kadın ` hoşçakal ` dedi adama.

` Tüm vedalar hoşça kal ile başlar ` dedi adam.

` Güven vermiyorsun, seni kalbimden çıkardım.

Ama sevdim, seni çok sevdim.' dedi kadın.

`Nasıl yani' dedi adam.

`Şişşşşşştttt dedi kadın.` Sus. Konuyu kapat.'

`Cebir işlemi değildir sevgi... Oh ne ala,çarp, böl, topla

Ondan sonra da çıkar hayatından. İşlem tamamlandı işte.' dedi adam.

Sustular...

Adamın onu çok sevdiğini hiç bir zaman bilmeyecekti kadın.

"Yanımda mutsuzsan eğer, benden uzakta mutlu ol..." diyebilecek kadar asildi yüreği.

Sevmelerin hükmü etkisiz elemandı.

Konu kapandı.

05/09/2012- Isparta-

Vecdi Murat Soydan

Vefa

İstanbul'da eski bir semtin adıdır Vefa.
Bir de yaz kış içilen hoş bir boza markası.
Diyeceğim odur ki, vefanın adı var da,
Ne acıdır söz bitti, gelmiyor ki arkası

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)

17/10/2011-Isparta
Vecdi Murat Soydan

Virane Ev

Bir zamanlar bu evde hayat vardı,
Güneş sanki en önce bu eve doğar,
Pencerelerinin önüne kuşlar konardı...
İçeriden bir kadın çocuklarına seslenirdi:
' Sabah oldu, haydi yavrularım uyanın! '

Bir zamanlar bu virane ev sımsıcaktı,
Yerde serili Isparta halısı vardı...
Şobanın içindeki odunlar cızırdar,
Üzerindeki çaydanlık fokurdardı.
Bir zamanlar bu evin kilerinde,
Köyden getirilen çuval çuval un ve bulgur,
Kışlık kuru diri, kurumaya bırakılmış domates,
Bidon bidon biber salçası bulunurdu...

Bir zamanlar bu evden, şen kahkahalar yükselir,
Evin küçük çocuğu, yoldan geçenleri selamlardı,
Hele ki seyrine doyum olmaz,
Bahçesindeki Isparta gülleri mis gibi kokardı...

Bu virane ev kim bilir kaç olaya tanıklık etti,
Sivası düşmüş kerpiç duvarların dilleri olsa da konuşsalar,
Bu evde kim bilir kaç çocuk yetişti,
Kaç genç kız telli duvaklı gelin olup,
Sürgülü tahta kapısından yaşlı gözlerle çıktı...

Bir zamanlar bu evden çatal kaşık sesleri eksik olmazdı,
Önce eller yüzler yıkanır, sonra hep birlikte sofraya oturulurdu,
Tereyağı sürülmüş Yalvaç ekmeği,
Biraz bal, biraz reçel, zeytin, peynir afiyetle yenilir,
Sofradan birlikte kalkılır,
Baba işe, çocuklar okullarına giderlerdi...
Hiç bitmezdi anaların çilesi,
Yine onlara kalırdı ortalığın toplanması...

Akşam oldu mu, evin babası yorgun argın işten gelir,
Evin baş köşesindeki tahta divana kurulur,
Aç karnına bir taraftan çayını yudumlar,
Bir taraftan da keyifle Gelincik sigarasını tütürürdü...
Akşam ajansı dinlenirken, çit çıkmazdı kimseden,
Söz birliği etmişçesine, radyoda olurdu kulaklar...

Evin direği olmak kolay mı?
Sonra alırdı eline kağıdı kalemi,
Başlardı hesap kitap yapmaya...
Alacaklar yine yarım kalır,
Verecekler miadını aşardı...
Aman Allah'ım, ne bitmez bir hesaptı bu,
Al işte, bahane de hazırды:
' Yak bir sigara daha''

Bir devir daimdi yaşanılanlar,

Yine karınlar acıkır,
Yine kurulurdu ortaya sofrası bezi,
Bir tencere bulgur pilavı, iki baş soğan,
Yanında mis gibi sıcak tarhana çorbası,
İşte buydu fakirin olanı...

Çorba tasının içine ekmekler doğranır,
Tangır tungur sesler arasında,
Kaşıklar ardı ardına daldırılır,
Bir çorbadan, bir pilavdan alınır,
Kalani ekmekle sıyrılır,
Hep birlikte kalkılırdı sofradan...

Yıllar geçip devir değiştiğinde,
İnsanlar da değişti, evler de...
Şimdi sessiz sessiz, içli içli,
Bir başına ağlayan bu yaralı evden geriye,
Kırık dökük camları, çürümüş kapıları,
Bahçesindeki kurumuş iğde ağacı,
Ve tütmeyen bacası kaldı...
Komşulara sorsanız, tanımazlar eski sahiplerini,
Velhâsıl, garipler mezarlığına gömüleli,
Otlar bürümüş dört bir yanını,
İçindekilerle birlikte yok olmuş tüm anılar...
Ondan ağlıyor bu soğuk duvarlar...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
17/04/2015-Saat: 01.15- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Vişne Bahçesi

ŞİİR: Muhîp Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Rüyamda bir bahçe uzanıyordu,
Yolları gümüşle kaplamalıydı...
Geçen zaman orda aldanıyordu;
Her yola bir hançer saplamalıydı...

Ağaçlar orada yemyeşil bir renk,
Bu renkler içinde vişne bahçesi...
Yeşiller içinde sesler bir ahenk,
Sularla sevişen bir aşk çeşmesi...

Birden bir huri geldi yanıma
Fakat ben ona bakmamalıydım...
Bir ateş düştü renksiz kanıma
Cennette bir günah yapmamalıydım...

Güldü, gözlerinde güller açarak,
Ben de güldüm ona bütün kalbimle.
Konuştu, dudağı ahenk saçarak,
Dinledim sesini bütün sevgimle...

Dağladı bahtımı gördüğüm o kız
İlk anda ben ona aşık olmuştum...
Yüreğim aşkımdan aldı çılgın hız
Bir anda od gibi yanıp solmuştum...

Elimi eline değmek istedim
Anladı elini istediğimi
Avcumda bir ılık varlık hissettim
Bilmedim o anlar ne dediğimi...

Aylarca bu aşkı beni yaşattı,
Duyamadım bir gün uyandığımı
Elemle gözümde birkaç yaş aktı
Duydu mu acaba ağladığımı?

Aradan birkaç ay hasretle yandım
Her an dudağımda hep O'nu andım,
Sevmek bir günahsa yapmamalıydım;
Kalbime sevgiyi atmamalıydım...

Arada ayların hatırası var
Hatıra bir aşkı, bir aşk hatıra
Her yalnız gecemi o hale sarar
Hasrete ermeden gelmeden sıra...

Rüyamda bir bozkır uzanıyordu,
Otları güneşten yeşermemişti...
Geçen zaman orda aldanmıyordu,

Orda aşk sevgiye hiç ermemişti...

Muhip Erdener SOYDAN
15 Nisan 1963

Vecdi Murat Soydan

Vurmayın Yıllar

<a target=' _blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img381.imageshack.us/img381/2038/yalnizliked2.jpg'
border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>VURMAYIN
YILLAR...</marquee></marquee>

Prangalar vurulmuş duygularıma
Kelepçeler takılmış umutlarıma
Sitemim, bu günüme, yarınlarıma
Beni, bana bırakın vurmayın yıllar

Acılar çöreklenmiş bir bir içime
Söz geçiremez oldum, garip gönlüme
Feryadım haykırışım kendi kendime
Beni, bana bırakın vurmayın yıllar

Benden kalan son eser, işte bu anım
Çile dolu, dert yüklü fanidir canım
Ne arayanım kalmış ne de soranım,
Beni, bana bırakın vurmayın yıllar

Naçar kaldım gurbette sesim duyulmaz
Canan yoksa, can da yok, burda durulmaz
Temelsiz inşaata yapı kurulmaz
Beni, bana bırakın vurmayın yıllar

Şans gülmemiş yüzüme, dertle dolmuşum
Kürek mahkumu gibi, sefil olmuşum
Acılar denizinde, ben kaybolmuşum
Beni, bana bırakın vurmayın yıllar

Vecdi Murat SOYDAN
13 Kasım 2008-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Ya Sabır Ya Allah

" Yok aslında birbirimizden farkımız,
Ama biz Osmanlı bankasıyız " demeyeceğim,,,
O reklam, tarih oldu...
Diyeceğim o ki; " tüfek icat oldu mertlik bozuldu..."
Bunu da geçtim, benden önce söylemişlerdi...
"Şimdi yeni şeyler söylemek lazım "
Bu da bilindik eskimiş bir söz, kafam karışık,
" O halde bir şeyler yapmalıyım..." diye düşünürken,
Yoruldum...
Az oturayım, yaslanayım dedim duvara,
Yine de sığamadım, sığılmaz ki, dünya denilen zindana...
" Ya sabır.. ya Allah... "
Sığınacak kimimiz kaldı senden başka.

Vecdi Murat SOYDAN
30/05/2015- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yaban Eller

Dilimde bir yalnızlık şarkısı,
'Gurbet o kadar acı ki ne varsa içimde,
Hepsi bana yabancı, hepsi başka biçimde.
Ne bir arzum ne emelim, yaralanmış bir elim,
Ben gurbette değilim, gurbet benim içimde'

Yaban eller soğuk,
Her şey yavan, sağım solum yalan.
Yüzler sahte, diller riyakar,
Semt pazarında satılan çay gibiyim,
Tadım, tuzum yok.

Ödam buz gibi, eşyalar soğuk,
Üşüyorum, keyifsizim,
Yoruldu, tükendim,
İçimde inceden bir sızı var,
Kan damlar ince ince.
Solgun bir yüz aynadaki görüntüm,
Ben doğmadan önce de bu ellerde sürgündüm.

Ayar tutmuyor terazim,
Bir kefesi yerinde yok,
Hangi hırsız almış da gitmiş,
Ne işine yarayacak?
Tuz kokmuş, süt ekşimiş,
Dikiş tutmuyor hiçbir şey,
Gerisi de ilerisi de yok,
Vites de kafam da bozulmuş.

Mutluluk dedikleri, bir çay içimlik olsa gerek,
Yoksa bir başıma kalmazdım böyle.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
24/09/2013- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yaban Gülü

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img37.imageshack.us/i/qarip22221vo1.gif/'><img
src='http://img37.imageshack.us/img37/5462/qarip22221vo1.gif' border='0'/>
<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img3.imageshack.us/my.php? image=dikenliiekmp4.png'><img
src='http://img3.imageshack.us/img3/5156/dikenliiekmp4.png'
border='0'/>

<a
<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>YABAN GÜLÜ
</marquee></marquee>

Gözlerimi kapadığımda hayalin sarıyor beni...
Bir sis bulutu halinde beliriyorsun ansızın.
Gözlerini görüyorum önce...
Okyanus kadar engin, liman misali sığ.
Beni yakan bakışlarında dinlenmek istiyorum.
Nisan yağmurunu andıran gözlerinde sabahlamak...
Kadife misali zarif ellerini görüyorum sonra.
Tutmak istiyorum ellerini, tutamıyorum...
Ceylan gibi ürkek,
Yaban keçisi kadar inatsın.
Koşuyorum peşinden...
Hayalin de olsa yakalamak istiyorum seni.
Uzatıyorum ellerimi... Dönmüyorsun.
Telefon çalıyor aniden,..
Ahizeyi kaldırıyorum uyku mahmurluğuyla
Karşıdaki ses, senin sesin mi yoksa?
Gözlerimde bir parıltı,
İçimde tarifi imkansız bir sevinç.
Alo! diyorum.
Yanıt yok.
Bekliyorum bir süre.
Saniyeler... saat misali uzun.
"Yanlış numara " diyor karşıdaki ses.
Telefon yüzüme kapanıyor aniden.
Kahretsin!
Bir kez daha yıkılıyorum.

Vecdi Murat Soydan

Yağ Da Gel Bana

Haydi şimdi gökyüzüne bak,
İkimizin de baktığı yere,
Ne güzel, ne hoş,
Beyaz beyaz yağıyorsun,
Hele tenimi okşaman yok mu,
İçimi bir hoş ediyorsun...

Bembeyaz gelinliğinle,
Eşi,benzeri olmayan
Tebessümünle,
Nazlı nazlı salınıyorsun,
Haydi yağ da gel bana,
El açtım yaratana,
Dualarım kabul oldu,
Avuçlarımdasın...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10/01/2017, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yağmurlu Bir Gündü

Sizin oralarda şimdi kar varsa da bilemem,
Bizim buralara bardaktan boşanırcasına,
Öyle çok yağmur yağıyor ki,
Rüzgar eşlik ederken yalnızlığıma,
Canım hiçbir şey yapmak istemiyor,
Bir de uyku bastırıyor ki sorma...

Halim ortadayken, en keyifli tarafı da,
Aniden çıkageldin, sevinçlerim oldun,
Hayale dalıp dalıp, baktıkça gülen resmine,
Sabaha kadar gözlerin konuştu, ben sustum,
Islatan yağmur muydu, sen miydin,
Elimi yüzüme götürünce anladım...

Bilmiyorum, saymadım, saat kaçtı, ben neredeydim,
Kaç kez geçip gittin pencereimin önünden,
Buraya ne vakit geldin, ansızın neden kayboldun,
Kafam karıştı, işler karıştı, uykum da kaçtı,
O anda aklımdan başka neler geçti unuttum,
Bir tek sana kilitlendim, gözlerine vuruldum,
Avazım çıktığı kadar suskundum,
Yine sesimi duyuramadım, bana yazıklar olsun...

Üşüme dedim, üşüme, ya sen gel,
Ya ben bulayım seni dışarıda,
Alayım dedim, alayım kucağıma,
Islanalım dedim, ıslanalım,
Deli gibi caddelerde, sokaklarda,
Tüm şehir ıssızlığa bürünmüşken,
Merak etme, tehlikeli bir durum yok,
Girebilirsin koluma,
Yanında bir tek ben varım...

Haydi dedim içimden,
Haydi şimdi sarıl bana aşkım,
Sıkı sıkı, sıcak sıcak, ıslak ıslak öpüşelim,
Gizli gizli değil, ulu orta sevişelim,
Ama önce saçlarını savur da gel,
Dalgalansın al bayrağımız gibi,
Ak gerdanınla, ışıllı ışıllı,
Dizi dizi incilerle gel,
Kapatma ama gözlerini,
Sana şöyle uzun uzun bakayım,
Sonra yağarız birlikte,
Şarkılar söyler, dans ederiz,
Sen gülersin gözlerinle,
Ben resmini çizerim mutluluğumuzun...

Bir de baktım ki, olduğum yerdeyim,
Bir yere gitmedim, gitmem ki yine sendeyim,
Mum ışığında gölgen yansıyorken duvarlara,
Ben mi küçüldüm ki, sen mi kocamansın,

Yine tutamadım elini, saramadım belini,
En iyisi yanıma gel dedim, haydi çabuk gel,
Sabır filan kalmadı, hiç gitme benden, yanımda kal,
Şu kahrolası mumu önce bir söndür,
Yanan deli gibi benim, sonra bir şeyler düşünürüz,
Dudak payını bana verirsen, nefesim canın olsun,
Yağan yağmura inat, ııslak öpeyim,
Sokul haydi bir tanem, tenin tenime değsin,
Kendine doğru çek, sen de öp beni deliler gibi,
Yanalım, tutuşalım, ortak olsun sevincimize yağmur,
Allah tamamına erdirsin...

Islanacaksa da ıslansın,
Dağılırsa da dağılsın örgülü saçların,
Bozulursa da bozulsun makyajın,
Hepsi senin değil mi, yeniden yaparsın,
Gülen gözler senin, ten senin, doğallık senin,
Bu eşsiz manzara, bu nefis güzellik senin,
Gitme benden, hiç gitme, sevgimle kal,
Ben senden hiç gitmedim, gitmem ki, için rahat olsun,
Şimdi şu an, şu saniye çocuklar gibi mesuduz...

Sonra bir uyandım ki,
Bu tatlı, bu büyülü rüyadan ne vakit çıkmışım?
Yağmurdan eser yok, bu gün günlerden ne?
Kimim ben, ne olmuş bana böyle, sen nerdesin?
Bir de baktım ezan okunuyor,
Yanımda da yoksun...

Değmeseydin be hoca dedim,
Değmeseydin keşke keyfimize,
Söylesene dedim, söylesene,
Böylesine delice, böylesine çılgınca,
Dolu dizgin yağan yağmurlar,
Bize bir daha ne zaman uğrayacaklar?
Babana rahmet, ölmüşlerinin hayrına,
Bizim için yağmur duasına çıkar mısın?

Haydi diyelim ki, zamanı geri aldık,
Seni hangi adresten alacağım?
Kimlerden soracağım?
İzini, yolunu hangi şehirde bulacağım?
Bir araya gelir miyiz ki?
Olmaz, biliyorum, hepsi boş hayal,
Bu abdestle her vakit namaz kılınmaz ama,
Gördüğüm en güzel rüyamsın...
Tırnaklarını geçir göğsüme kanasın...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
21/01/2018, Saat :23.55, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yalancı Bahar

Gülen gözlerimi, tatlı tebessümlerimi,
Hüzünlerimi, özlemlerimi, hayallerimi,
Bir de kalbimi buz kalıbında dondurarak,
Geçen yıllarımı bir köşede bırakarak,
Kimliğimi denizin dalgalı ve soğuk sularına atarak,
Sana da son bir kez bakarak,
Ayaklarım beni nereye kadar götürürse,
Bu kahpe, bu belalı, bu fitne, bu fesat,
Bu namussuz şehirden alıp başımı gideceğim...

Yalancı baharsın,
Yüreğimi arsız, beni hasta edersin,
İşin sırrı ne?
Şeytan tüyü mü var sende?
Canım bir kuş misali elindeyken,
Tatlı iltifatlar milletin dilindeyken,
Gözlerini deniz görse kıskanır,
Nasıl bu kadar çok seviliyorsun?
Şaşırdım...

Güller dalında güzeldir,
Kırılma, kal öylece,
Gönül gözüm açık,
Seni uzaklardan da severim,
Salağım...

Başım ağrıyor, uykusuzum ,
Keyfim yok, hastayım ,
Garibim, tek başımayım,
Aklıma yine gözlerin geldi,
Saçların geldi, sözlerin geldi, hayalin geldi,
Geldi de geldi, amma da çoksun,
Aptalım...

Paranın geçmediği, yalanın olmadığı yerler neresi?
Neresi insanların mutlu olacağı diyarlar?
Nerelerde bulunur dermanlar?
Çok uzaklara, başımı alıp gideceğim,
Beni bana bırak sevgili,
Dokunma yaralarım, takılma ardıma,
Büyümeyen şımarık bir çocuk ruhu taşıyorum,
Geri zekalıyım...

Sana kanmaktan korkarım,
Ecelim olma,
Yanarım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
14 Kasım 2012- Saat: 15.17 Antalya-Lara

Vecdi Murat Soydan

Yalnızlık Senfonisi

Gökyüzüne asarken yalnızlığımın senfonisini,
Kaydıraktaki bir çocuğun korkusuyla sevinci arasında,
Gidip gelmelerime denizin git gelleri de eklenince,
Uzaklardan bir martı alaycı alaycı nasıl da bakıyordu,
O gak! derken guk! dedim,
Beni sevmiş olmalı,
Hadi dedim, hadi gel son kez kucaklaşalım...

Deli deli pike yapıp aniden üzerime gelirken,
Barış çubuğu tüttüren,
Kızılderili reislerine benzettim kendimi,
Ağızmdaki köpükleri görmüş olacak ki,
Düşünmüş de olmalı,
Bu adam ne bir balık, ne de bir insan,
Olsa olsa fosilleşmiş yeni bir tür,
Derhal uzaklaşmalıyım buradan...

Sonrasında bir şey hatırlamıyorum,
Çok su yutmuşum,
Dilimde sabun tadına benzer,
Acı, tuzlu, baharatlı bir şeyler,
Çokça da lağım kokusu filan,
Her bir şeyin içine etmişler,
Şöyle adam gibi ölmenin de tadı tuzu kalmamış...

Kadranım son hızda takılı kalmış ki,
Can çekişirken ağlamakla gülmek arasında,
Bana salakça bu duyguları yaşatan soytarıların ellerinde,
Yap boz cinsinden ne idüğü belirsiz oyuncak olmuşum,
Kimliksizim, denizin dibine düşmüş içi boş cüzdanim,
O vakitten beridir ayakta kalmaya çalışan bir garip yarı ölüyüm,
Kuşları daha çok seviyorum, bana asla zararları dokunmadı...

Vecdi Murat SOYDAN
16/09/2017, Isparta, 02.13

Vecdi Murat Soydan

Yandın Oğlum İsa! Marmara Çırası Gibi!

Geçenlerde yolda rastladım,
Komşumuzun oğlu İsa'ya.
Hoş beş ettik, oralardan buralardan.
Laf döndü dolaştı, evliliğe geldi.
Pek dertliydi garibim.
Kaşı gözü güzel deyip,
Sonradan görme bir huysuzu,
Kendisine yamamışlar.
Başlık parası olarak da, dayalı döşeli bir daire,
Onbeş tane de Mersin burması istemişler.
İsa'nın eti budu ne?
Aldığı kaç kuruş?
Allah aşkına, zaten kendisi bir çocuk.
Yalvarır gözlerle,
"Abi " dedi,
"Ne yapayım,, çaresizim.
Bir akıl ver de doğru yolu bulayım."
"Ulan " dedim İsa'ya.
Bu istekler, adam bile vurdurur.
"Çaresiz değilsin!
Aklını kullanırsan,
Çare sensin.
Söyle bakalım bana, seviyor musun bu hatunu?
Şimdi sorarsam işe yarar,
Yoksa, yarın götürürler tabutunu.
Ölmez de sağ kalırsan,
Altın madeni bulmuş gibi sevinme.

Bilmezsın sen, dır dır eder,
Başının etini yer...
Adı üstünde, kadın mileti!
Takmaz hiç züriyeti, zilyeti.
Kan kusturur, çektirir sana bu illeti.
Tez yol yakınken ayrıl!
Dertlerinden bir an önce sıyrıl.
Alacaksan, bir çulsuzu al kendine.
Sonradan görmelerle yuva kurulmaz.
Kusura bakma ama, üç beş altın bileziğe,
Kimse sana karılık yapmaz.
Unutma! Kulağına küpe olsun sözlerim,
Bu kadar, benim sana diyeceklerim.
Dinlemezsın sözlerimi,
Verirsın yuları eline,
Boğulur gidersın, yağmurun seline.
Ondan sonra da, lakabın olur "Deli İsa! "
İster at kendini denize, göle.
İster deli gibi türküler söyle.
Saymazsın beni, bildiğın yoldan devam et.
Karar senin, ya kendine acı,
Ya da canına eziyet et!
Büyüklerden mirastır,
"Davul da vurur dengi dengine."
Diyeceğim şimdilik bu kadar,
Haydi şimdi var git işine! "

Sanki o an zaman durdu,
Derin bir sessizlik oldu.
Yalvarır gözlerle bana baktı..
İçimi asıl o zaman yaktı.
Büktü boynunu,
Sessizce, fakirhanesine yol aldı.
Adım gibi bilirim,bundan böyle,
Bizim İsa'ya sözlerim fayda etmeyecek.
Gördüğü her yerde, bana diş bileyip,
Bırak kapımın önünden geçmeyi,
Selam bile vermeyecek.
O an dedim içimden:
Nasılsa, şimdiden göründü kuyunun dibi.
"Yandın oğlum İsa, Marmara çırası gibi.

Vecdi Murat SOYDAN

03/07/2011- Saat 02:45- Isparta

TTürk

SÖZLÜK:

Marmara çırası gibi yakmak (yanmak) : "Perişan etmek, mahvetmek veya perişan olmak, mahvolmak." Anlamlarına gelin bir deyimdir.

ZÜRİYET: Soy, sop, zürriyet.

ZİLYET: Sahibi kendisi olsun olmasın bir malı kullanmakta olan, elinde tutan kimse, eldeci.

Vecdi Murat Soydan

Yankı

Kıçı kırık cümlelerde, gizli özne arar gibi,
Bir sağa, bir sola yalpalamalarım boşuna...
Devrik olmasaydı hain, tuzak sorular,
Mutlak tutardım kolundan, bacağından...
Lakin, katır teper gibi,
Gerisin geri bana döndü azgın sorular...

İçime sindiremediğim durumlar var,
Söylesem faydası yok,
Yazsam başımı belaya sokarlar...
Şu kadarını söyleyeyim,
Bu kadarına da pes!

Suç benim, günah benim, aptal benim,
Rüzgara karşı tükürmeyecektim,
Kurbağaları ürkütmeyecektim,
Ne zaman yüksek dağlara çıksam,
Yine yankılanacak sesim...
Yok hükmünde oluşum ondandır,
Yoksa tükenir miydi fitilim?

Benden daha şanslı doğmuşlar,
Kümeşteki horozlar, ağıldaki koyunlar...
Kuyruğunu kıştırıp yatan hayvanlar...
Günü birlik, zevkinde sefasında,
Bilmem kimin koynundaki yosmalar...

Bu durumlara düşecek adam değildim,
Adamlık da, büyüklük de,
Sizlerde kalsın bayım...
Küçük işlerle uğraşmadım,
Hesabımız mahşere kalsın,
Allah kerimdir...

Vecdi Murat SOYDAN
23/03/2016, Isparta, 00.17

Vecdi Murat Soydan

Yanma Ey Kalbim

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 20 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

___Gel bana, ama koşma yorgun kalırsın
Beni sevmekten şaşma, sonra yalnız kalırsın ___

Bir ıstırap okunuyor gözlerinde
Bir acı feryat duyuluyor sözlerinde
Bakışında, gülüşünde, ağlayışında
Bir gizli dert var sanki söyle sevdiğim...

Yanma ey kalbim, yanma artık sön!
Söyleme artık şarkı, dudağım.
Ve sen hatıram, haydi geri dön!
Sen de ümitsizce kapan, kucağım...

Muhip Erdener SOYDAN
29 Nisan 1963-Ankara - Saat 23:32

Vecdi Murat Soydan

Yar

<a target=' blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img199.imageshack.us/my.php?
image=273582598937beab76couse.gif'><img
src='http://img199.imageshack.us/img199/2722/273582598937beab76couse.gif'
border='0'/>
<a

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>YAR
</marquee></marquee>

Yangınlardayım yar,
Buram buram yanıyorum..
İnceden inceye tütüyorum.
İnce bir sızı var yüreğimde,,
Tükeniyorum...
İnceden bir yağmur yağıyor içerimde,
İnce ince gözyaşlarım akıyor içime.
Bitiyorum...
Her günün gecesinde,
Bin bir kez can çekişiyorum.
Ölemiyorum yar.
Çanımı alır mı ki yaratan.
Ölmek midir ki kurtuluş yolu.
Oysaki ben, "sevgi" denilen aşk denizine daha önce hiç düşmemiştim.
Şimdi, kılıçlarını kuşanan bir cengaver misalidir sevginin adı.
İnsafsızca çekmiş kılıçlarını, yaralı yüreğime saldırmakta.
Kanıyor içim.
Ölemiyorum.

Keşke bir atımlık sevda olsaydı benimkisi
Beni şakağımdan vursaydı "hasret" denilen cengaver.
Direniyorum.
Teselli olmuyor gözyaşlarım.
Ağlıyorum.
Görmüyorsun yar.
Görmesen de, duymasın da, hissedebiliyor musun beni.
Yoksa sen de,
Sen de benim gibi ağlıyor musun?
Kıyamam sana.
Gözünden akan bir damla yaş, cihana bedel.
Sen üzülme yar.
Ben acılarımı panzehir yaptım, acılar yumağı içimde.
Yarama tuz misali basıyorum her gece can çekişirken.
Kanıyor içim.
Kapanmıyor yaram.
Özlemin, bir mih gibi tutsak ediyor beni.
Çıkmaz sokaklar içinde gezinen, bir avareyim şimdi.
Aşk, benimle köşe kapmaca oynuyor sanki.
Yenilen hep ben oluyorum.
Kırk yıldır hiçbir zafere imza atamadım ki..
Şimdi mi zafer kazacağım.

Benim, "sevgi" adını verdiğim sırcadan bir gönül sarayım vardı.
Görmediğim ve adını bilmediğim bir prensesim yaşardı içinde.
Kimselere göstermezdim, gizlerdim hep.
Şimdi göz dikmiş kahpe gözler.
Ele geçirmek için Bizans oyunu oynuyorlar.
Ben kırk yıl saklamışım hain gözlerden seni.
Verir miyim yad ellere yar.
Kanma ne olur sen de, bu oyunlara gelme.
Benimsin, canımsın, ruhumsun.
Beyaz atlı bir prens değilim.
Siyahlar içinde varlığım, matem tutar her gece.
Kirlendim yar.
Nasıl gelirim yanına, bu kirli, bu kokuşmuş halimle.
Bakir bir orman olmak isterdim, bakir bir nehir.
İlk sen ayak basmalıydın bana.
İlk sen yıkanmalıydın nehrimde.
Olmadı yar.
Pislik bulaşmış her yanıma.
Temizleyemiyorum.

Zamana mı esir düştü hayallerim.
Hayallerim ki, nefes dahi almadı bir gün olsun.
Oysa, geçmiş zamanı geri getirmek,
Çekip almak, zaman döngüsünden kurtarmak isterdim seni ve kimliğimi.
Ayacağının altına sermek isterdim tüm benliğimi.
Sadece senin basıp geçmene izin verdiğim patika yol olmak isterdim.
Şimdi, basılıp geçilen bir virane ana yolum sanki.
Gönlümü ilk senin keşfetmeni,
Ve, otağ kurup gönül sarayıma yerleşmeni isterdim.
Olmadı yar.

Yangınlardayım.
Yanıyorum için için.
Tütüyorum.
Benimle olmanı istesem de,
Tütsü kokusu sinmiş her uzvuma
Yaklaşma yar.
Bulaşmasın sana da pis kokum.
Bitiyorum...
Oysa seninle başlamak isterdim ilk güne.
İlk geceyi seninle yaşamak,
İlk seninle uyanmak,
İlk seninle nefes almak,
İlk seninle mutlu olmak isterdim.
Olmadı.
Bittim yar.
Bittim ve gittim (mi)
Hayır! ...
Ben, her şeye rağmen, varlığınla yaşamaya razıyım.
Sevgidir bu.
Aştır.

Tutkudur.
Çünkü amacım; milyonlarca damlada mutluluğu aramak değil,
Milyonlarca mutluluğu, bir damlada yaşamayı istemektir.
Damlam olur musun yar?
Olur musun?
Gönlüme akar mısın?
Yanıma gelir misin?
Elimden tutar mısın?
Hep benimle olur musun?
Şunu da bil ki yar,
Çevremde çok yıldız olabilir ama,
Sen farklısın.
Ben seni, gönül gözümle sevmişim yar..
Ben seni seçmişim.
Yalnızca seni.
Çok şey mi istemişim?

Vecdi Murat SOYDAN
24/05/2009 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yarım Kalan Hesap

Susuyorum,
Sustukça sıra yine bana geliyor,
Resmiyle konuşuyorum,
Nasıl da gülümsüyor kahrolasınca gözleri,
Bilirim,
O, rol yapınca da güzeldi...

Susuyorum...
Dilim damağım kuruyor,
Durmadan içiyorum,
Günlerden Perşembe,
Yine günaha giriyorum...
Ulan ne bitmez sohbetmiş bu,
Saatlerce kendi kendimle konuşuyorum,
Gören de beni ayyaş sanacak...
Derin bir sessizlik olunca anladım,
Meyhanenin kapanma vaktinin geldiğini,
Yoksa bu kadar تنها olmazdı buraları...

Garson şimdi uyardı,
" Beyefendi, kapatıyoruz."
" Yok " dedim,
" Kapanmadı daha o hesap,
Sen bana yenisini getir..."

Hiç bir hesabı yarım bırakmam,
Huyum kurusun böyleyim,
Yılbaşı bileti alırken bile,
Çeyrekle işim olmaz...
"Ya hep ya hiç,,,"
İşte benim altın kuralım...

Ama bu hesap yarım kaldı,
Bir yerde bir yanlışlık yaptım ama,
Düşünüyorum, düşünüyorum,
Bulamıyorum cevabını...
Sonra kendimi teselli ediyorum,
Ya hiç başlamamalıydım,
Ya da başladıysam, tamamlamalıydım.
Hangi komutan tüm savaşları kazanmış ki,
Bu da benim ilk yenilgim olsun ne çıkar?

Nerede kalmıştık?
Şişede durduğu gibi durmuyor namussuz,
Yine sarhoş olduk,dağıldık,
"Garson, sen en iyisi hesabı getir,
Bir de çakmağını ver bana,
Sonra kenara çekil..."

Yarım kalan şu işi şimdi tamamlayayım,
Resim mesim kalmasın elimde,
Yansın, bitsin kül olsun...

Anıları attım mı çöpe,
Bir de kulağımda kalan sesini sildim mi,
Değmeyin keyfime...

" Garson! yeni şişe kap gel,
Şerefine son kez içeyim şerefsizin..."

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19/12/2014-İsparta- 00.55

Vecdi Murat Soydan

Yarım Kalan Şiirimsin

Gül yüzünü sevdiğim yar,
Yokluğunda yüreğim dar,
Neyim varsa, senin olsun,
Al koynuna, ebedi sar.

Seni sevmek bir ibadet,
Allah versin hep saadet
Gözlerin de, dillerin de,
Bir incidir, bir zerafet.

Senle doğdum, ben `sen` oldum,
Huzura erdim, `ben` oldum,
İste canımı vereyim,
Deli gibi seven oldum.

Yıllar geçer, senden geçmem,
Kral kızı olsa, seçmem,
Huri gelse, kararlıyım,
Değerine, paha biçmem.

Neredeyse çıkıp da gel,
Saatine bakıp da gel,
Bir kere göreyim gülüm,
Kuralları yıkıp da gel.

Canım aşkım, çok güzelsin,
Kıymetlisin, çok özelsin,
Sabırsızım, çabucak gel.
Gel de moralim düzelsin,

Unutamam, seninleyim,
Sorma beni, derindeyim,
Zaman dursun, benimle ol,
Ferahlattır, serinleyim.

Söz, Allah bir, yeminimsin,
Prensesim, gelinimsin,
Öyle bakma, masumum ben,
Cennetimsin, hep benimsin.

Bu ateşi yakan sensin,
Çağıl çağıl akan sensin,
Aşkın sultanlık tacını,
Gönlüme takan sensin.

Yarım kalan şiirimsin,
Denklemimsin, kesirimsin,
Unut! bırakmam ellere,
İlelebet esirimsin.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
04 Mayıs 2013-İsparta- Saat: 22.45

Vecdi Murat Soydan

Yaş

Yaş, ılık bir bağıdır aşktan gözlere,
Kim demiş ki ona, bir ağlamakmış?
Ben ise aşığım al çiçeklere
Al çiçek aşkından gözüm yaş almış.

El oğlu durur mu başkaya çeker
Vay efendim neymiş: "Aşık oldu" der.
Bende o aşıklık nerde ey fani?
Ben insana değil, "gül"e aşığım.

Ne lüzumu var ki bu mısraların,
"Dökeceğim laflar! İçimde bekle! "
Yaş, ılık bir bağıdır gözlere aşkın,
Ben ise aşığım al çiçeklere.

Kuşlar bile aşık, ben niye değil?
Onlarca renk çok; bende ise, "al ",
Kırmızı bir gül var yerde, bak eğil,
Onu incitmeden yaşlarıyla al...

Muhip Erdener SOYDAN
05 Ekim 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Yaşama Sevinci

İnsanlar birbirleriyle iyi geçinseler, kalpler kırılmasa, anlayışlı ve hoşgörülü olursa, inanın cennete gerek kalmazdı. Mutlu olmak, huzur bulmak için ölümü beklemek niye? İşe birbirimizi sevmekle başlayalım. Katı bir kalp, bencilik, hasetlik ve soğuk bir yüz, araya engeller koyar. Herkes, öncelikle kendisini düzeltmeli. Her tür yalandan, riyadan, çıkar ve menfaat ilişkilerinden, kısacası her türlü kötü düşünceden ve davranıştan kendimizi arındıralım. Önce kendimize dürüst olalım. Bu sevgi seli ve iyi niyet çabaları dalga dalga yayıldığı zaman, işte size cennet gibi bir dünya.

'Sevmek ' demek, asla cinsellik demek değildir. Önce niyetimizi arı, saf duygular içinde tutalım. Sevmekten korkan yürekler asla mutlu olamazlar, huzur bulamazlar. Ölümlü dünyada neyi paylaşamıyoruz? Bu gün varız, yarın yokuz. Ölümü merak ediyorsanız, gözünüzü şimdi 1 dakikalığına kapatın ve karanlık bir dünyada olduğunuzun farkına varın. Sonra Allah'a dua edin, tüm uzuvlarınız yerinde ve sizler sağlıklısınız. Uzuvları eksik bir insan bile yaşama tutunuyorsa, dünyaya tebessüm edebiliyorsa, siz neden bir tebessümü kendinize çok görüyorsunuz.

Hayat şartları çok zorlu ve bu zorluklar içinde dahi olsa, birbirimizden muhabbeti kesmeyelim. Sevgi her kapıyı açar. Şimdi, hemen en yakınımızdan başlayalım, siz bu yazıyı okuduktan sonra, yanınızdaki arkadaşınıza, dostunuza, tanıdığınıza veya ailenize, o an yanınızda kim varsa, sevgi dolu bir tebessümü çok görmeyin. Lütfen, kalbini kırdıklarınız varsa, şu dakika itibarıyla de gönüllerini alın. Özür dileyen siz olunuz, özür dilemek bir erdemdir, yüceliktir. Bunu yaparken egonuzu yenin. Gurur denilen o seti aşın. Unutmayınız; zararın neresinden dönülürse kardır. İnanınız çok mutlu olacaksınız. Hayata bakış açınız değişecektir. Şimdi şu testi yapalım: Namluyu kafanıza doğrultup, tetiğe basmayı düşünün. Ya da, dünyanın meşakkatinden ve ağır yükünden usandığınızı ve çok uzaklara gitmeyi, izinizi kaybettirmek istemenizi düşünün. Neden mi dedim? Çünkü bunları düşündüğümde, hayatın çok güzel olduğunun farkına vardım ve tabiri caizse yeniden doğdum. İnsanlara ve tüm canlılara bakış açım değişti. Maalesef, sudaki balık misali hayatın kıymetini anlayamıyoruz. Küçük, basit sorunlar peşinde koşmakla ömür tüketiyoruz. Yaşarken kendimize hayatı zulmediyoruz. Sevgiyle kalınız,, yüzünüz hep gülsün.

Vecdi Murat SOYDAN
20/02/2014- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yaşamalısın

Başımızı alıp buralardan gitmeli,
Nerelere gitmeli,
Yerin altına mı girmeli,
Dağların ardına mı sığınmalı,
İzimizi sürerlerse,
Vallahi vururlar kız ikimizi,
Kanatları kırık kuşlar gibi,
Kalakalırız ortalarda...

Biz bize sarılalım,
Kimse görmesin bizi,
Kör kurşuna kalırsak,
Hedefi küçültmeli,
Senin yerine de ölmeli,
Zamansız ölmek mi dersin,
Yaralı bir çiçeksin,
Yaşamalısın...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
09/04/2018,İsparta

Vecdi Murat Soydan

Yaşanmamış Aşkların Şairi'yim

Yaşanmamış Aşkların Şairi'yim, aşığım
Gece gündüz fark etmez, şiir dolu kaşığım
Adaleti severim, asla Hak'tan ayrılmam
Gerçekleri yazarım, sanmayın dolaşığım

Vatan, namus uğruna canımdan vaz geçerim
İşim olmaz kem sözle, güzelini seçerim
Doğruluktan ayrılmam, ipe de götürseler
Belaya sabrederim, kanasa da içerim

Suçlu insanlar korkar, endişem olmaz benim
Sağlamdır özüm mayam, kararmaz, solmaz benzim
Sakinirim çukurdan, düz yollardan giderim
Sevgiyle harmanlanmış, gönlüm boşalmaz benim

Nerde bir mazlum görsem, ilk önce ben yanarım
Dünya başıma çöker, sanki bir yanım yarım
Duyarsız olamam, çoktur söyleyecek sözüm
Kalemimdir silahım, budur benim başarım

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10/09/2011- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yedi Telden

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

_____Aşkı duydum ve tattım adını hece hece

Sanki aşk ile yattım ışımayan her gece _____

Ateş düştü kalbime
Yandı derinden kalbim
Lav sardı her yanımı
Aşık mı oldu kalbim?
Sensiz geçen saatlerim
Ezer beni derinden
Nasıl oldu bilmedim
İçim gitti yerinden
Çalıştım unutmaya
O selvi endamını
Kaç kere baktım aya
Senin gördüm adını...
Eski günler gelmeden
Ver elini elime
İçerim sızlamadan
Yüzünü koy kalbime...
Oturalım baş başa
Ruhlarımız birleşsin
Unutalım geçmiş
Mandolinler titreşsin...

Nasıl gitti demeden
Elimizdeki günler
Deniz çalkalanmadan
Ebedi olsun günler
Neşen kalbime dolsun
Karanlıktan kurtulup
İçime güneş doğsun...

Muhip Erdener SOYDAN
14 Ocak 1963 Saat 17:07

Vecdi Murat Soydan

Yemin Olsun

Noktalısı, virgüllüsü, ünlemlisi, ünlemsizi,
Her dilde yazılı tüm harflerde adın var,
Soyadının hükmü yok, soyun zaten asil,
Şımarma kızım hemen,
Nice güzeller bir gecede eridi,
Soyun dedim de, ne haddime,
Afedersin, emri vaki gibi oldu,
Gözünden tepetaklak şu an düştüm,
İçimdeki sendin, bir de şeytanlık düştü ki,
Düşsün vallahi, farzet ki cehenneme düştüm,
Ateşler bassın her yerimizi,
Var mısın, hadi çılgınca yanalım dedim...

Tüm soru işaretleri seni gösteriyorken,
Tüm yön levhalarında adın yazılıyken,
Ve tüm yol çizgileri seni işaret ediyorken,
Bir kere de beni işaret etselerdi ya,
Ya bakma öyle saf saf,
Bal gibi de sensin işte dedim...

Daha geçenlerde başıma geldi,
Park yapılmaz levhası mıymış neymiş,
Buraya uğrayabilme ihtimalin olmasaydı,
Ne işim olurdu kombinasyon hesaplarıyla filan,
Hiç olmazsa, hayalini demleyip,
Bir güzel afiyetle içeyim dedim...

Yasaklar vız gelir, tırıs gider,
Al işte çıkmasın mı karşıma ters istikamet levhası,
Girilmezmiş güya, dinleyen kim,
Tüm yasakları bir güzel deleyim dedim,
İçim geçmiş, olduğum yere çöreklandım,
Rüyamın en tatlı yerindeyken,
Gak demesin mi arsız karganın biri,
Paldır küldür bir gürültü, kolumu, bacağımı zor kurtardım,
Ardından kironun biri girtlağı yırtılırcasına bağırmasın mı,
" Alo, hemşerim, yasak burası, ne işin var orada? Hadi bas git..."
Ulan dedim içimden, bu şerefsiz dümbük de nereden çıktı?
Dilim bir karış dışarıda it gibi kalakaldım,
Adam yanıma geldi, acaba dedim sen miydin ki,
Oysa daha birkaç dakika önce kucağımdaydın dedim...

Alt alta, üst, üste yuvarlanmadıkça,
Bu çamur da nereden çıktı,
Elimi bir sürdüm ki,
Karga pisliği...
Şimdi biz savaştık mı, seviştik mi,
Sevişirken sulh sağlar mıydın sen onu söyle,
Neredeysen çık gel, hayal meyal olsan da gel,
Şu sürünesi kalbimin heyecanı sancısız olsun dedim...

Neyse lafı fazla dolandırmayayım,
Gerçi nefis de olurdu, elim beline dolansaydı,
Az gittim, uz gittim yürürken yolları,
O da ne, karşıma çıkmasın mı kocaman bir tren garı,
Üzerimde vagonlar dolusu yük varken,
Yanlışlıkla raylara girmişim,
Ezip geçmesin mi tren katarının biri,
Kesin dedim, koptu tüm uzuvlarım,
İlk kez bu kadar çok kendimi düşündüm,
Yemin olsun başka da ihanetim olmadı sana,
Yeter dersen, yeter ki kalbime bir şey olmasın,
Sıfır işe yarar da, beni çöpe bile atmazlar dedim...

Ölmek vallahi zor zanaat,
Kolay olsaydı, cennette yanında olurum,
Teselliye bakar mısın?
Bana da bakar mıydın ki?
Bak, gördün mü, orada bile soru işaretleri var,
Battı balık yan gider, seninle daha çok işimiz var,
Amma da zorlu virajsın, her yanın uçurum dedim...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
05-06 Şubat 2018, Isparta

çöreklenmek : (acı, hüzün gibi duygular için) yoğun, güçlü ve sürekli bir biçimde kendini duyurmak, gelip insanın içine oturmak, yerleşmek.

Vecdi Murat Soydan

Yeni Yıl

Gökkuşağının kuyruğunda mavi uçurtma,
Denizler altında yirmibin fersah.
Cam kırığı düşler,
Uykular bölük börçük.
Dışarıda kuru ayaz,
Fırtına, tipi, kar...
Alemde gürültü patırtı,
Gökyüzünde,
Bakireliğe elveda partisi var.

Dallar kan uykusunda,
Gri donunu giymiş bulutlar,
Soğuktan donmuş bir yavru serçe,
Hüzzam peşrevinde rüzgarlar.
Nefsler firarda,
Kafalar çakır keyf.
Dillerde yarım yamalak şarkılar...
Her şey mübah,
Boşalmadan dolduruluyor bardaklar.

Tövbe kapısı açık,
Günahlar nadasa bırakılmış.
Güneş yanığı tenlerde,
Pamuk eller dolaşmış.
Şabaha karşı,
Ölü bedenlerde tık yok!
Her şey sil baştan,
Nasılsa yeni bir yıl başlayacak.

Vecdi Murat SOYDAN
30 Aralık 2011- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yeşil

Daha önceleri gözlerine hiç bu kadar,
Dikkatlice bakmamıştım,
Körlüğüme ver...

Senin gözlerin yeşil,
Parklar, bahçeler, ağaçlar, çimenler,
Göller, çiçekler yeşil,
Yeşil yeşil bakma öyle,
Her taraf yeşillenir gözünde...

Kaybolursam gözlerinin içinde,
Suç teşkil etmesin,
Mesuliyet kabul etmem,
Cahilliğime ver...

Gökyüzünü, kuşları,
Akarsuları, buzulları,
Ay'ı, güneşi, dünyayı,
Evleri, arabaları,
Yeşile boyayayım da gör sen,
Cümle alem yeşillensin gözümde...

Ama yine de, en tatlı,
En güzel yeşil,
" Gözlerin... "
Deliliğime ver...

Haydi çık şimdi dışarıya,
Parka gidelim,
Yeşil renkli salıncak bizi bekliyor,
Akşama kadar seni sallayayım,
Ama, önce ellerini ver...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
12/05/2015-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yetti Artık

,,,,,, bardak taştı,,,,,,

YETTİ ARTIK

Analar çocuklarını kuzum diye sever
Sevgileri farklıdır, yedi cihana değer

Dillerde besmele, kınalı ellerde Kur'an
Askere uğurlanırken, durur sanki zaman

Adı üstünde, askerlik; peygamber ocağı
Dayanışma, kardeşlik, vefa, dostluk yumağı

Ataların sözüdür: "ya şehit ol, ya gazi! "
Tarih sanki ayağa kalkar, canlanır mazi

Kimi evli, çocuklu, kimi sözlü, nişanlı
Kimi sevda bilmemiş, silahıyla nişanlı

Şimdi yıldızlar sönüyor, dünya kararıyor
Ay gibi parlayan yüzler bir bir sararıyor

Anaların yürekleri karalar bağıyor
Babalar için için bir köşede ağlıyor.

Gül kokulu şehidim, toprağa karışacak
Nesil tükenmez, intikam için yarışacak

Baş belası terör dört bir yanımızı sardı
Hani kökü kazınacaktı, çaresi vardı

Canımıza tak etti, yetti, sabrımız bitti
Şarlatanlar yüzünden nice yiğitler yitti

Dağa çıkanlar, niçin, kimden medet umarlar
İçi dışı boş Kürdistan hayali kurarlar.

Kanlı terör örgütü kurtarıcıymış güya
Kulahıma anlatın gerçekleşmez bu rüya

Bunlar üç beş çapulcu, sanılmasın ki insan
Kahrolası it soyu bilmez bayram, ramazan

İblis mecliste karargah kurdu, gel de sabret!
Hainliktir işleri, yaptıkları ihanet!

Suç dosyaları kabarık, sayfa sayfa yaftalar
Arsızlar, bebek katiliyle aynı saftalar

Kalleşçe plan yapıp düğmeye basıyorlar
Vcdansızlar, nasıl da yan gelip yatıyorlar

Utanma yok, dokunulmazlığa bürünürler
Dilerim Allah'tan sürüp sürüm sürünürler

Fidanlar kurumasın, analar ağlamasın
Son bulsun acılar, içimizi dağlamasın

Kurtuluş savaşını şimdiden başlatalım,
Vahşetin kökünü hep birlikte kazıyalım.

Vecdi Murat SOYDAN
19/08/2011 Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yıkılası Dünya

Hayat yorgunuyum, sanki katar'ım
Dertlerimi hep içime atarım
Çile deryasında dibe batarım
Yıkılası dünya, ne yaptım sana.

Daha düne kadar şekerdim, baldım,
Okyanuslarda ulaşılmaz saldıım
Şimdi it gibi ortalarda kaldım
Yıkılası dünya, ne yaptım sana.

Karalar bağladım, yüzüm hiç gülmez,
Sıladaki sevgili neden gelmez
Bu saatten sonra, şans bana gülmez
Yıkılası dünya, ne yaptım sana.

Azrail peydah oldu, verdi selam,
Ağzım mühürlü, söyleyemem kelam
Sabaha çıkamam, okunur sela'm
Yıkılası dünya, ne yaptım sana.

Murat'ım, muradımı hiç görmedim,
Yollar t/uzak, yarime gidemedim
Bir kez olsun, vuslata eremedim
Yıkılası dünya, ne yaptım sana.

Vecdi Murat SOYDAN
01 Eylül 2009-Isparta

Katar: 1- Tren, 2-Yığılmış, üst üste dizilmiş odun.

Vecdi Murat Soydan

Yine Ağlattın Beni Babam

Gözlerim, duvardaki resme takıldı,
Alnında derin çizgiler, yorgun, cefakar,
Saçlarında tel tel beyaz karlar,
Bizlere söyleyemediği bir derdi var.

Resim konuşur mu demeyin, konuşur!
Dinlemesini bilene neler neler anlatır,
Kudretim olsaydı, zamanı geriye alır,
Güldürürdüm o resmi.

Çileyle yoğrulan babam, yine aklıma düştü,
'Yine' si fazla oldu, hiç aklımdan çıkmadı ki.
Saymadım, kaç yıl oldu gidip de dönmeyeli,
Bekliyorum sevinçle, şimdi, hemen gelecek!
Hangi baba ölmüş ki, benim babam mı ölecek!

Çocukluğumu hatırladım, gözlerim doldu,
Şevincim bir anda kayboldu, gül yüzüm soldu,
Babam tutardı mini mini ellerimden,
Öperdi, severdi, koklardı,
Gözlerimin içi gülerdi, dünyalar benimdi.
Ellerimin sıcaklığı ondan bana yadigar,
Yüreğimde bu yüzden hep sevgi var.

Canım babamın öğütleri aklımda çakılı,
Ondan aldım bilgiyi, akılı,
Temelim bu yüzden sağlam,
Hamurunda, mayasında O'nun izleri var.

Cennet olmasaydı yaşar mıydım sanıyorsunuz?
Babama kavuşmak için günleri sayıyorum,
Canım sağdır, sağ olmasına da,
İçimde ne fırtınalar kopuyor, bilmiyorsunuz.

Günler ayları kovaladı, çok yıllar geçti,
Dönüp baktıkça maziye, ciğerimi söküp geçti,
Fırından yeni çıkmış ekmek nasıl olursa,
Bendeki değeri de hiç eksilmeyecek.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15 Ekim 2013- İsparta

Vecdi Murat Soydan

Yine Beyaz Olacak Kefenim

Ah benim kör talihim,
Kemiğim kırılrsa candan sıyrılmaz,
Mayına bassam, ayağım kopar da,
Gövdem ayrılmaz...

Anamdan çırılçıplak doğduğumda,
Gözleri yumulu bir kedi yavrusu gibi,
Ciyak ciyak ağlarken,
Alaya alır gibi, karşıma geçip gülmüşler,
Kıçıma bir teneke bağlamadıkları kalmış,
Şimdiki aklım olsaydı neler yapmazdım ki,
Ah, başımı bir doğrultabilseydim,
Hele gözlerimi bir açabilseydim,
Öç almaya,
İlk beni kucağına alan hemşireden başlardım,
Bir tek dişim olsaydı,
Isırmadık yerini bırakmazdım...

Gelmişim ya bir kere dünyaya,
Düşmüşüm ya ellerine,
Önce bezlemişler altımı,
Sonra sarıp sarmalamışlar her tarafımı...
Anam kendi elleriyle işlemiş,
Sakız gibi bembeyaz kundağımı...

Çelimsiz, ama pek sevimli bir bebekmişim,
Oksijen çadırında hayata tutunmaya çalışırken,
Ha bu gün, ha yarın öldü ölecek diye,
Başımda çok beklemişler,
Gelmişim bir kere dünyaya,
Yedirir miyim kendimi size,
İnadım inat, hala ayaktayım,
Daha çok beklersiniz...

Bir saniye öncesi bile geçmişte kalmışken,
Şu vakit gibi hala aklımda her şey...
Her bir şeye imrenerek geçti çocukluğum,
Bayramlık giysileri vitrinlerde gördükçe,
Arefe günü başlardım sızlanmaya,
Almancıların Ali'nin bayramlık elbisesi,
Cicili bicili ayakkabısı olurdu,
Benim ise yerlere ve göklere sığmayan hayallerim...
Vay anasına ya, tersine dünya,
Bilseydim anamdan kız doğardım...

Harçlığım olsa da ciklet parasıydı,
Kalırsa gazozu, ben de adam gibi,
Çok bayramlar görürdüm,
Bir mucizenin olmasını diler,
Yaratana el açıp, dualar ederdim,
Uykularımda, karabasanlar basardı bedenimi,
Birileri rüyalarımın içine girerler,

Beni evire çevire deli ederler,
Rengarenk ayakkabılarımı, elbiselerimi,
Elimden zorla almaya çalışırlardı,
Geceler boyu kan ter içinde kalır,
Sürüye dalan itleri kovalar gibi,
Irz düşmanlarıyla boğuşurdum...
Ah gücümü bir toplayabilseydim,
Ben biliyordum ne yapacağımı da,
Dermanım yoktu...

Sabahleyin uyandığım da bir de bakardım ki,
Ağlamaktan yastığım,
Korkudan altım ıslanmış,
Donumu saklayacak yer ararken,
Koşardım banyoya...
Biraz biraz erkek olunca,
Aklım ermeye başlayınca,
Yanık yanık dertli şarkılar dinlemek,
Ferdî'nin vizyona yeni giren filmlerini izlemek,
En çok da, komşu kızını arka bahçede görebilmeyi isterdim,
Topu topu bunlardı saltanatım...

Ters giden bir durum vardı,
Çok da sordum kendime,
Ülan dedim,
Bu ateş nereden düştü de, içim yanar ki böyle?
İki kefil, sekiz ay vadeyle aldığımız teypte,
Orhan Abimizin "Bir teselli ver" nağmeleri çalardı,
Kaç kez olmuştur, saymadım ama,
Kendi kendime teselli verir,
En sonunda da "Batsın bu dünya" derdim...

İşte böyle geçti çocukluğum,
Tatsız, tuzsuz, yavan ekmek misali...
Belki bu gün, belki yarın,
Herkes gibi ben de bir meçhule gideceğim,
Son kez batacak dünya,
Son kez sarıp sarmalayacaklar bedenimi,
Son tesellim bir ömre degecek,
Bu kez gülemeyecekler yüzüme,
Kundağıma kara leke sürülmemiş ki,
Kefenime sürülsün...

Vecdi Murat Soydan
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
18/03/2017, Saat: 23.42, Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yine Gölümse Bana

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)

Doğum tarihi: 29 Ekim 1943

Ölüm tarihi : 15 Ekim 1986

Seni gördüm anladım ki sensiz hiç yaşamam
Bu kalbimi inan ki, ben sensiz asla taşımam
Günlerimde hep sen varsın, seni sevdim güzelim
Sensiz hayat zindan bana, bu zindanı aşamam.

Kalbin açık, sözün açık, yüzün açık, tertemiz.
Hilal olsan, güneş olsan, yıldız olsan ey güzel
O kalbinde neler var ki, anlat bana ne o iz?
Bakmaya hiç doyamazdım, bakamazdım ey güzel.

Gülünce sen güller açar, yanar kalbim, yaralı
Öksedeki bir kuş gibi inan kalbim yaralı.
Bu yaralı kalpte neler vardır bilmezsin,
Bilmediğin içindir ki, bu yarayı silmezsin.

Fırtınalı bir gün gibi, gelir geçer bu günler,
Fırtınadan bir iz varsa, o da kalbimdir bil ki...
Seni gördüm, seni sevdim, sana yandım tutuştum.
Bir lav gibi, yangın gibi, benliğimle tutuştum.

Mısraları belki saçma bulacaksın sanırım,
İster yalan, ister doğru, bunları sen sanırım.
Her mısradada senin yüzün, senin yüzünde mısra,
Bir şiir ki öyle kalsın, seni bundan tanırım.

Yazılanlar bunlar değil, bir acının dilleri,
Bu mısralar, yeni aşkın geri kalmış külleri.
Bu külleri savursam da, gözlerine dolsalar,
Kendimi ben cennetteyim, seni huri sanırım.

Gözlerinde hiç bulut yok, ilkbahar günü gibi,
Korkarım ki birden başlar habersiz yağmur gibi.
Anlarım ben seni benden gittiğini o zaman,
Yüreğimden bir parçanın koptuğunu o zaman.

Yine beni hiç bırakma, yine gülümse bana
Yine kalbim, sen gülünce, yine yansın yaralı.
Kaçma sakın, tutamam ben kalır yollarda gözüm
Çıkacakken çıkmaz olur ağızımdan birkaç sözüm

Bu sözlerim belki o an sevgimin karşılığı
Bir sevginin kalbimdeki yaranın karşılığı.
Alışkındır hep gözlerim yollarda beklemeyi
Sadakatle ve sabırla yolları gözlemeyi.

Ben yazdıkça bu mısralar kıtalaşıp taşıyor,
Derya gibi gör bak gönlüm, gör bak nasıl taşıyor.
Yazıyorum, yazıyorum, dinlenmeden bıkmadan,

Yazıyorum bu şi'rimi, son söz benden çıkmadan.

Muhip Erdener SOYDAN
10 Ekim 1962 Ankara

*ÖKSE: 1-Ökse otu saplarından veya çobanpüskülü kabuklarından çıkarılan yapışkan macun.

2-Bu macunla bulanarak kuş tutmakta kullanılan değnek.

a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img9.imageshack.us/i/n7epsxq9vb1.jpg/'img
src='http://img9.imageshack.us/img9/8073/n7epsxq9vb1.jpg' border='0'//

Vecdi Murat Soydan

Yine mi Sen

<a target=' _blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://imageshack.us/'><img
src='http://img231.imageshack.us/img231/7587/adszpb3.png' border='0'/>

<marquee behavior='alternate'><marquee width='150'>Yine mi Sen?
</marquee></marquee>

Yine öksüz bebelere benzedim galiba.
Yıllar önce oyuncak arabamı çalmışlardı..
Günlerce ağlamıştım...
Ettiğim kavgaları, yediğim dayakları hatırlarım da...
Bir duvar dibine oturur, sessizce ağlardım.
Sesimi ya anam duyardı önce...
Ya da yoldan gelip geçenler...
Yoldan geçenler, bir şey demezlerdi ama,
Anam çok şey derdi bana..
" El kadar çocuktan yine dayak yemişsin,
Utan, boyun devrilsin, kör olasıca.."
Dayak atsam yine aynı nakaratı söylerdi..
"Kazık kadar adam oldun."
Utan, boyun devrilsin, kör olasıca..."

Dövsem de haksızdım... Dövülsem de..
Bir de anamdan dayak yerdim.
"Akşama babana söyleyeceğim,
Terbiyeni bir de o versin."
Bildiği laf buydu...
Babamdan dayak yemektense,
Anamdan sopa yemeyi tercih ederdim.
Çünkü anamın eli hafifti,,,
Bazen bir terlik, bazen bir süpürge sapı..
Böylece kurtarırdım paçayı.

Yıllar geçti...
Hayallerimi de çaldılar..
Figüranlar başka da olsa, roller aynıydı...
Oysa ne de güzel hayallerim vardı.
Geç de olsa anladım ki,
Önce hayaller ölürdü... sonra da her şey...
Dün... çalınan oyuncak arabam için ağlamıştım.
Oysa bugün, çalınan hayallerim için ağlayamıyorum.
Bir de seni çaldılar benden...
İşte şimdi ağlıyorum...
Dün dövsem de haksızdım, dövülsem de...
Bu gün sevsem de haksızım.. Terk etsem de..
Çalınan arabam geri gelmesin, vazgeçtim ...
Hayallerimi de çalsın yıllar, ondan da vazgeçtim...
Dünya da sizin olsun... Her şeyden vaz geçtim..
Yeter ki seni versinler bana...
Bir tek senden vazgeçemedim.

Vecdi Murat Soydan

Yoksun

Hayat yordu,
Hamur gibi yoğurdu,
Gelen vurdu, giden vurdu,
Eş vurdu, dost vurdu,
İçim yangın yeri, yetim yurdu,
Bir de ayakkabım vurmasaydı...

Elimle tuttuğum zarlar,
Hep yek, atamadım düşeş,
Şevseydi de zar sevseydi,
Oper koynumda saklardım...

Gündüzler, geceler, bir bir geçiyor,
Trenler, uçaklar, kuşlar geçiyor,
Ölümlü dünyada ömür geçiyor,
En çok da selamsız geçmen koyuyor...

Uzağı karıştırırım bir tek,
Yakınıma gel de anlatayım,
Çayı bile şekersiz içerim,
Karıştırma eski mevzuları...

Her şey netleşti, şekillendi,
İçimdeki ses dillendi,
Buzul çağını mı yaşıyorsun,
Fetret dönemini mi?
Tefeciden mi borç aldın,
Aramıza kara kedi mi girdi?
Yoksa selamsız bandosu gibi
Suskun kalmazdın böyle...

Ben mi sigarayı sardım, sigara mı beni,
Yoksa hasretin mi, bilemedim,
Bahane filan aramıyorum, hata da,
Seni arıyorum, bir tek seni,
Çık gel saklandığın yerden kâfirin kızı...

Şerefsizim, onun bunun çocuğu olayım,
Şanki yedi asır beklettin,
Yedi düvele rezil rüsva eyledin,
O saçlarını bir bir yolmak vardı da,
Çok meşakkatli işler bunlar...

Ecelim geldi,
Bir sen gelmedin,
Bir şeyler ters gidiyor,
Gelsen gider miydin ki?
Baştan sona yazarsam, sonu gelmez,
Tek gelseydin de sonum gelseydi...

Laf-ı güzafla halı, kilim dokunmaz,
Yanan ciğerim, esamesi okunmaz,

O düğmeleri çekip koparmak vardı da,
Ah bir de kalbine dokunmak olmasaydı...

Bana bak!
Beni kendine bulaştırma!
Çok kötü bulaşırdım, çok da güzel severdim,
Lakin, o kadar çok kalbim yok ki...

Ölsaydım da keşke bardağında dudak payın olsaydım,
Özlemle kavuşur, sevgiyle dökülür, aşkla taşardım...
Cennetimsin dersem,
Yerim direk cehennemlik,
Allah çarpsın yine yaktın,
Bari a'rafta azıcık göreydim....

Bir hayal, rüya diyelim,
Her gün de görülmez ki,
Öyleyse serap olsan gerek,
Ondandır bu iç yangınım...

Senden bana hayır yoksa,
Evet ya, sen de seviyorsun...
Kelimelere anlam yüklemek bu olsa gerek,
Ya da gönlümün bir tesellisi...

Uzun lafın kısası oluyorsa,
Kısa lafın uzununu da olur,
Lastikli söz derler adına,
Beni hiç sevmedin, hiç,
Hiç kadar değerim olsaydı
Hiç ayrılır mıydın ki?
Şunu da iyi belle gâvurun kızı,
Şüs bitkisi değil ki kalbim...

Ne elimdeki ekmeği, ne bir tebessümü,
Ne bir eşyayı, ne parayı, ne de bir sözü,
Bende olan hiç bir şeyi paylaşmam kimseyle,
Adam değilim, bencilim!
Hepsini, hepsini sana verirdim hiç düşünmeden,
Bende hiç bir şey kalmasın, ama yoksun!

Kara biber gözlere sevgiyle baktım yandım,
Hiçbir şey görmez oldum, ateşe düştüm sandım,
Kör kuyulara girdim, bir tatlı dile kandım,
İflah olmaz kimliğim, yine elde var kahır,
Kalbim yapboz oyuncak, kırıldı ağır ağır...

Bir gelsen gitmesen, olsan benimle,
Yirmi dört saat az, kalsan benimle,
En tatlı rüyaya dalsan benimle,
Allah kahretsin! yine yoksun, yoksun!

Gelmişiz gidiyoruz, var mı bunun ötesi,
Şu naif bağrımıza yakan yakmış ateşi,
Son kalemiz düşünce, kırılır su testisi,
Bir acayip komedi, ağlamaya değer mi?

Sana daha ne şiirler yazardım da,
'İlhamın bol olsun, esen kal ' dedin,
'Toprağın bol olsun, bir başına kal ' der gibi...
Adamlık isteme benden, olmam!
Bağlanırım sonra, ayrılamam...

Gözlerinin kıyısına ulaşmaya çalışan kaçak bir yolcu gibiyken,
Firari duygularımla dudaklarına nasıl göz koyabilirim de,
Mahzun gülüşlerini kurtuluş günü ilan edebilirim söyler misin?

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
19-20 Ekim 2017, Isparta,02.50

Vecdi Murat Soydan

Yolcu

<a target='_blank' title='ImageShack - Image And Video Hosting'
href='http://img12.imageshack.us/my.php?image=kedi.png'><img
src='http://img12.imageshack.us/img12/3582/kedi.png' border='0'/>
<a

<P><left>
<marquee behavior='alternate'><marquee
width='150'>YOLCU</marquee></marquee>

Hepimiz birer yolcuyuz...

Kimimiz,numarasız mevkiye alırken bilet,
Burnumuzdan fitil fitil gelir, ilelebet çekeriz eziyet.

Kimimiz, birinci sınıf mahalde yaparken yolculuk,
Baş ağrısı nedir bilmeyiz, uzak kalır sanırsız hastalık.

Kimimiz takılır gece alemine, anlamayız sabahı, akşamı...
Düşünemeyiz ne ölümü ne de yaşamı.

Kimimiz yorgun argın binerken hayatın çarkına,
Peşi sıra kapılıp gideriz dertlerin arkına.

Kimimiz ise, hiç basmaz kuruya, yaşa,
Sefa sürmeye devam ederiz paşa paşa...

Aramızdaki ortak nokta,
Er ya da geç, buluşacak olmamızdır en son durakta...

Ya olmasaydı ahir dünyanın sonsuzluğu,
Kim anlayabilirdi, yapılan bu gizemli yolculuğu...

Vecdi Murat SOYDAN
31/03/2009-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yollar

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Hasretin başıdır uzanan yollar,
Dağlarla kavuşur çaylarla akar,
Kimse bilmez kaç göz, yaşlarla bakar,
Seveni yarından ayıran yollar...

Yolların üzeri berrak pınarlar,
Kim bilir kaç aydır açık o kollar,
Açık kollar ise şimdi kapalı,
Leyla'yı Mecnun'dan ayıran yollar...

Kah ağlar yağmurdan, güler güneşten,
Ayırır bu yollar, sevgiyi eşten,
Geceyle kararır gündüzle açar,
Dertliyi dertsizden ayıran yollar...

Ağlayan o gözler uzakta kaldı,
Dertsizin başını yeni dert aldı,
Hasretli aşıklar gurbette kaldı,
Adem'i Havva'dan ayıran yollar...

Muhip Erdener SOYDAN

01 Eylül 1960 Ankara

Vecdi Murat Soydan

Yormayın Beni

Kötü söz etmeyin, kırmayın beni
Gelmeyin üstüme yormayın beni
Farz edin doğmadım, yok böyle biri
Arayıp, bulmayın, sormayın beni

Aşkın çemberine girmek istemem
Sefayı sizinle sürmek istemem
Kurumuş dalları budayıp attım
Karşıma çıkmayın, görmek istemem

Bayağı değiştim, her şeyi yıktım
Geçmişini unuttum, defteri yaktım
Gölgenize bile tahammülüm yok
Maskelerinizi görmekten bıktım

Kendimle barıştım, murada erdim
Sevgimi, aşkıma, Allah'a verdim
Sahte yüzleriniz sizlerin olsun
Şimdi çok mutluyum, kalmadı derdim

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/12/2014-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yosun Gözlüm

Sevdiğim çok vefalı, iç ısıtır sözleri,
Bir içim su, dupduru, yakar yosun gözleri,
Gecelerde yıldızım, gündüzlerde her şeyim,
Ruhumun güneşidir, sayesinde bir şeyim.

Dilberlerin hurisi, bilenler hayran olur,
Göremediğim günler, hayatım viran olur,
Ciğerimde nefesim, havam suyum her şeyim,
Dilim ansın adını, kalmasın hiçbir şeyim.

O yosun gözlerine çok destanlar yazılır,
Nice savaşlar çıkar, şehir, türkü yakılır,
Nasıl anlatılır ki, canım, kanım, her şeyim,
Yüreğim yangın yeri, kor halinde meşeyim.

Dudağı baldan tatlı, gülünce güller açar,
Bakmaya doyum olmaz, ay yüzü ışık saçar,
Dünyadaki cennetim, tadım tuzum her şeyim,
Huzurluyum, mutluyum, şimdi oldu her şeyim

Vecdi Murat SOYDAN
14/02/2012- Saat: 23.45-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yüreğin Üşüyor Mu ?

Sensizlik, cehennem azabı,
Sensizlik, ölümün diğer adı.

Bam telime dokunur hasret sancısı,
Yüreğimde başlar, bitmez tükenmez sensizlik acısı,
Umutlar, rüyalar kırık birer mızrap şimdi,
Ellerim buz kesmiş, ayaz vurmuş benliğime.
Kangren olmuş sanki tüm uzuvlarım,
Kurşuna dizilmiş gibidir yarınsız düşlerim
Ve,delik deşik olmuş sensiz geçen günlerim.

Bir kerecik olsun,
Dünya gözüyle görebilseydim seni,
Sarılabilseydim, ellerini tutabilseydim,
Bir kerecik olsun,
Gözlerinin içine bakabilseydim,
Bir buse kondurabilseydim elma şekeri dudaklarına.
O kutsal an, düğünüm olurdu, bayramım olurdu.
Hatırlar mısın sevgili, ne hayaller kurmuştuk,
Doğmamış çocuğumuzun adını bile koymuştuk.

Vuslata erdiğimizde,
Hani her gün dans edecektik,
Ben, başımı omuzuna koyacaktım,
Ve dakikalarca öylece kalacaktım.
Zamanı birlikte durduracaktık.
Sen bana şarkılar söyleyecektin, aşktan sevdadan yana.
Hani, mum ışığında baş başa yemek yiyecektik,
Ben, sana bakarken doyaçaktım.
Sevgimiz hiçbir mekana sığmayacaktı,
Uzaklara çok uzaklara gidecektik,
Masmavi bulutları selamlayıp yıldızlarla buluşacaktık,
Her bir günümüz bayram gibi olacaktı,
Biz hiç yaşlanmayacaktık.

Olmadı sevdiceğim, hayallerimiz bile yarım kaldı.
Bizlere delilik yaftası vurup, yarınlarımıza yasaklar koydular.
Seven yüreklerimizi ateşlere attılar,
İnsafsızlar, ikimize nasıl da kıydılar,
Gidiyorum sevgili, dik duruşumu ve onurumu bozmadan,
Asil sevdamin diyetini asi ruhumla ödemeye gidiyorum,
Son arzumu sormayacaklardır nasılsa, dar ağacına giderken.
Sana söylüyorum, yalnızca sana sevgili,
Son kez olsun, sana bir kez sarılmak isterdim,
Sonra da kendi ipimi kendim çekerdim.

Yemin olsun, uğruna ölmek bile şereftir benim için,
Ben, yine de son kez sormak isterdim sana;

“Bensiz; yüreğin üşüyor mu? ”

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
27 Temmuz 2009 İSPARTA

Vecdi Murat Soydan

Yüreğine Milyon Kere Selam Olsun

"İki cihanda da mutlu olasın,
Dert yükü çekmeyesin,
Şiirlerde buluşalım,
Yüreğine milyon kere selam olsun! " dedi.
Bereket, uğur, sıftah parası,
En tatlı gönül yarası,
Anamın hayır duası gibi,
Ne güzel bir istek ve dua...

Buluşmak...
Bir mısranın son hecesinde,
Ya da ilk kelimesinde,
Belki bir soru işaretinde,
Noktasında, virgülünde,
Ne fark eder ki,
Hepten selam olsun,
Adının geçtiği tüm şiirlere...

"Sen olmadan yüreği ne yapayım,
Nereme koyayım ki? "
Demek geldi içimden,
Yoksa gam, keder girecek devreye,
Olsun be güzelim,
Senin yerine de taşırım...

Ruhum hisseder,
Şayet olursa seni üzenler,
Unutursan gülmeyi,
Buğulanırsa gözlerin,
Aşkla, sevgiyle, heyecanla,
Nasıl bakarsın da,
Şiirler yazarım?

O vakit kalemimi kırar,
Kalbime çakmağı çakar,
Ne var ne yoksa, yakarım!
Yapar mıyım?
Yaparım!
Milyon kere yaparım...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
22/09/2017, 23.55 , Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yürek Yangını Sevdam

Resimlerimiz çıkmış, gazeteye basılmış,
El alem ne karışır, hayatımız nasılmış?
Kalbimize kazınmış, alnımıza yazılmış,
İsterse dünya duysun, sağır sultan kalmasın.

Sürmez kutsal sevdamız, tez bitecek sanılmış,
Söz sahibi Allah'tır, dünya alem yanılmış,
Sevgimizin temeli, yere göğe kazılmış,
Şeytan hizaya gelsin, davul zurna patlasın.

Gonca gülüm, meleğim, emret sana geleyim,
Anlat canım derdini, üzüntünü bileyim,
Ağlama inci tanem, göz yaşını sileyim.
Mutluluk bizim olsun, kıskananlar çatlasın.

Seni kimse sevemez, vermem seni ellere,
Yeter ki düşme aşkım, başkasıyla dillere,
Mevla canımı alsın, savursa da yellere
Yeminimden dönersem, elim, dilim dağlansın.

Zindanlara atsalar, akıtsalar kanımı
Benden sana hatıra, veririm sol yanıma,
Yanarım, kavrulurum, toprak alsın canımı,
Yürek yangını sevdam, daha ne söyleyeyim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
01 Ocak 2013 Saat: 15.45-Isparta

Vecdi Murat Soydan

Yüzleşme

Gözümün önüne gözlerin geliyor,
Vicdanımın askeri firar ediyor o an,
Muzaffer bir komutan edasıyla,
Birkaç dakikalığına da olsa,
Kaçamak bakışlarla yasağı delegecek olmanın,
Tarifi imkansız sevinci var içimde,
Her bir selamlaşmanın ardından,
Gözlerimiz havada çarpışıyor ansızın,
Yasak bölgede yakalanan gözlerim,
Yanardağın içine düşen bedenim,
Zincire vurulan ise duygularımdır şimdi...

Affi yok bu suçun, cezası müebbet!
Yaşamakla ölmek arasındaki,
İnce çizginin bir ucunda ben,
Bir ucunda yarım kalan sevdalarım,
Dünden bu güne taşınan özlemlerim,
Hayallerim ve bitmez tükenmez kavgalarım,
Zaman sorgulanır, yıllar esir alınır bir bir,
Yüzleşme zamanı geldiğinde,
Yasak aşklardan geriye,
Faili içimizde acılar kalır...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
03 Temmuz 2006, Mihaliççık-ESKİŞEHİR

Vecdi Murat Soydan

Zaman

Canımın derdine düşmüşüm,
Düşmüşüm çıkmaz sokaklara,
Sokaklara çıkmam o halde,
O halde tek kurtuluş namaz...
Yakamı bırakırsa zaman...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
08 Temmuz 2015-Saat: 05.30- Isparta

Vecdi Murat Soydan

Zaman Öykü

ZAMAN

Rahmetli babam Muhip Erdener SOYDAN'ın kaleme aldığı trajik bir yaşam öyküsüdür: □

Ondokuz yaşında lise öğrencisi, hayatı toz pembe gören bir çağdaydım. Yıl, 1963 başlangıçları idi.

Ayla ile arkadaşlığımız bir yıla yakın bir zamandır devam ediyor, gün geçtikçe bambaşka hisler bizi birbirimize görünmeyen iplerle bağlıyordu.

O yıllar bizim için melankolik bir çağdı. Aşk ve şiir çağı... söylenmeyen hislerin şiir ve şarkı güfteleri ve melodilerle belirtilen bir çağı...

Kurtuluşu olmayan bir hastalığın pençelerine kendini kaptırmış bir anneannenin, üzerine titrediği torununun yeni yeni başlayan sevgisinin aşka dönüştüğü ortamların içinde başlayan tomurcuklanmış bir duygunun sakat, ince ruhlu, mağrur bir genç kalbin zorlandığı çağlar...

Sakattım.. Fakat Ayla'nın beni anlayışla görmesi, acıyarak değil, severek yakınlaşmasını engellemiyordu bu sakatlık. Bu benim için bitmeyen, evet hala bitmeyen bir aşkın doğmasına sebep olmuş; O'nun sesini duymadığım, yüzünü görmediğim zamanlar, için için görünmeyen gözyaşlarıyla ağlamıştım.

O zamanlar gece lisesine devam ediyordum. Ayla da cici, tatlı bir kolej öğrencisi idi. Gündüzleri tiyatrodaki figüranlık yaparak birkaç kuruş evime katkıda bulunuyordum. O'nu da orada figüran olarak tanımış, sessiz, içli ve güzel yüzünü orada görmüş, neşelendiğimiz zamanlar şen kahkahalarını orada duymuştum. Orada konuşmuş; şiirlerden şarkılardan bahsetmiş, kulis aralarında, perde aralarında cıvı cıvı sesini kalbime nakşetmişim.

Kavaklıdere'deki kuğuların yüzdüğü parkta beraber oturmuş, günlerden, aylardan ve yine şiirlerden bahsetmiştik...

Yine bir gün birbirimize söylenecek çok şey varken, söyleyemeden ayrılmış ve telefonda konuşuruz diyerek uzaklaşmıştık.

Hislerimiz telefonda kulaklarımıza daha yakın oluyordu. Dakikalarca konuşuyor, konuşuyorduk. Sevgiden, sevmekten, şiirden ve melodilerden bahsediyorduk.

O gün yine kalbim çarparak telefon numarasını çevirdim. Bir iki düdük sesi ve:

- Alooo, ben Ayla,

sesiyle, kalbimin gürültüsünü bastırarak cevap verdim:

- Ben Erdener, Ayla... Nasılsın? Bak yine bir şiir yazdım bu gece... Dinlemek istersen okuyayım...

- Tabi, tabi Erdener, oku dinleyeyim, kimbilir ne kadar güzel yazmışsındır.

- Beni şımartıyorsun Ayla. Böyle dedikçe eziliyorum ve diyorum ki acaba güzel Ayla benimle şaka mı yapıyor?
- Kat'iyen Erdener. Ben senin ne kadar içli ve iyi bir insan olduğunu biliyorum. Ve senin de kendini toplum arasında uzak bir kişi hüviyetine bürünmeni tasvip etmiyorum. Şaka veya eğlence kelimelerini sil, at. Ne olur bana söyleme, beni üzdüğünü tasavvur edebiliyor musun bilmem?
- Evet, Ayla. Saklanmayan bir his bu. Fakat senin sesinden, senin dudaklarından beni kendime güvenderecek kuvveti bulmak kadar güzel bir şey olamaz... Sahi, sana şiirimi okuyacaktım. Hani size geldiğimde masadaki vazoda kırmızı bir karanfil vardı ya, ben onu sana şaka olsun diye vazoya tersine batırmıştım. Ve sen de üzülmüştün. İşte ondan sonra bir pişmanlık sardı ki beni sorma. Bu gece rüyamda o kırmızı karanfili gördüm. Hüzünlüydü. Boynu bükülmüş duruyordu. Senin üzgün halin şimdi karanfile aksetmişti. Bu şiirimin ilhamı bütünüyle sendin.
- Ne kadar ilginç. Demek bir anlık benim üzüntüm seni bu kadar içli yaptı, ilhamın bu oldu demek. Ne güzel, oku, oku dinleyeyim Erdener., mutlu olurum dinledikçe.
- Seni mutlu etmek ne güzel Ayla. Hele senin ilhamınla yazılmış bir şiirin duygusu benim kalbimde oldukça. Ama... Ama Ayla, bu şiiri dinleyince hüsrana düşebilirsin.
- Neler söylüyorsun anlayamadım? ? ?
- Demek istiyorum ki... Neyse, neyse bak dinle... okuyorum.

Şiirimi bölüm bölüm okudum. Serbest vezinle yazmıştım. Birkaç bölümdü. Şiirin kahramanları küçük tatlı bir kız ile kırmızı bir karanfilin arasında başlayan çocuksu ve gittikçe anlamlar taşıyan bir sevgiyi sembolize ediyordu. Dalından kopan karanfil, küçük kıza o kadar bağlanmıştı ki, onu gördüğü yere başını çeviriyor, onun dokunuşlarıyla coşuyor, vazoya her tazelenen su ile sevgisi tazeleniyordu. Bu sevgiden yeni yeni tomurcuklarını açmak üzereydi. Bundan sonraları küçük kız bıktığı bir oyuncak gibi onu da unutmuştur. Vazoda kendince yalnız bırakmıştır. Ve bir gün bir yabancı eve geldiğinde pencereden dışarı atmak istiyordu, atıyordu küçük kızın gözleri önünde... kırmızı karanfil düştüğü yerde son hayat kokularını dağıtırken, kırmızı yapraklarının arasında bir şebnem tanesinin parıldayarak yere süzüldüğü görülüyordu. Bu, kırmızı karanfilin başlayan bir ayrılığının göz yaşıydı belki. Sevgiyle başlangıç, ayrılıkla sonuçlanmıştı...

Bir müddet sessizlik oldu...

- Sonu ayrılık ve göz yaş. Niçin böyle yazdın? Güzel, çok güzel... Ama hüsranlı bitirmeyecektin... Duygularımın ne olduğunu anlatamayacağım Erdener...
- Dedim ya, bir ilham ve rüya sonucu bu. Şiiri, tarifsiz duygularımın tesiri altında, ellerimde kalemim, bilinmeyen bir içgüdüyle, kağıt üzerine şekillendirmiştim. Sana gülünç gelebilir ama, belki de bir ayrılığın, ayrılığımızın anlamıdır bu...
- Neler diyorsun? Aklından sil böyle düşünceleri. Bir şiirin hüzünlü sonucu ile bizi mukayese edemezsin. Hayır! Bunlar hep senin o ince duygularının eseri... Aramızdaki

bağların böyle kopacağına inanmam. Her halde okuduğun romanlardan, gördüğün filmlerden esinlenerek söylüyorsun.

- Zaman bizden daha iyi bilir Ayla. İçimdeki bir his devamlı zorluyor beni. Düşünmek bile istemiyorum ama olmuyor. Bütün böyle acı düşünceleri unutmak elimizdedir. İstersen bir işin yoksa Ulus Meydanı'nda, Anıt'ın altında saat 16:00'da buluşalım. Hem dolaşır, hem de iyi ve güzel şeylerden bahsederiz, olmaz mı?
- Geleceğim, yarın saat 16:00'da Ulus Meydanı'nda buluşuruz. Senin ders saatine kadar dolaşırız...
- Peki o halde, bekleyeceğim seni Ayla, hem de sabırsızlıkla...

Ertesi gün takvimler 1 Şubat 1963 Cuma gününü gösteriyordu. Ramazan ayı olması ve iftara yakın saatlere gelmesi nedeniyle Ulus Meydanı daha kalabalıktı. İşinden çıkan evine gitmeden alışverişini yapıyor, dükkanlar müşterilerle doluyordu. O gün okulda Fizik dersinden yazılı sınavımız vardı. Sabahtan öğleye kadar ders çalıştım. Öğleden sonra Ulus'taydım. Vakit daha vardı. 16:00'ya doğru buluşacağımız yere gelmişim. O an bir gürültü kulaklarımızı tırmaladı. Başlarımızın üzerinden ışıltı ışıltı üzerimize konfeti taneciklerinin düştüğünü fark ettim. Özel bir gün değildi bu gün ama, " nedir? ? ? " demeye kalmadı bir insan seli ile beraber o tarafa koşmaya başladım. Ulus Giması'nın karşısında yolda simsiyah bir duman, hortum şeklinde semaya yükseliyordu. Gördüğüm manzara dehşet vericiydi. Ankara üzerinde uçan bir planörümüz ile yabancı bir yolcu uçağı çarpışmış ve yolcu uçağı Hükümet Meydanı'na yakın bir yere, bir bankanın üzerine düşmüştü. Bu duman, yer altı havagazı şebekesinin tahrifata uğramasıyla çıkan gazların tutuşması sonucuydu.

Yanmış ve erimiş insanlar,,, kopmuş eller, bacaklar, uzuvlar ve yerde sahipsiz sırmalı pilot şapkaları... Hava basıncından dolayı giysileri erimiş çırılçıplak kadınları, sirenin acı çığlıkları arasında, sırtlarındaki paltoları çıkarıp örtmeye çalışan yurttaşlar, polis ve itfaiye ekipleri... Bir mahşer sanki Ankara... Dante'nin Cehennem'inin küçük bir simgesi.

Yanan, eriyen insanların tiksindirici kokuları, buharlar, toz, dumanlar, dumanlar... Patlayan havagazı borusundan yükselen siyah, simsiyah kalın bir duman sütunu...Çığlıklar, çığlıklar, ağlayanlar, ağlamaklı olup ağlayamayanlar... Gözlerinin canlılığı kalmış bir erkek vücudu, sedye ile ambulansla taşınıyor. Her tarafı erimiş. Fırlamış gözleriyle ne olduğunu anlayamamışlığın hayreti ile karışık bakıyor. Görüyor mu bilmiyorum. Ne olduğunu bilmeden oradan oraya koşuşanlar, insan zerrelere, polis düdüklere karışan siren sesleri, çığlıklar, çığlıklar, tırmalanan kulaklar, koşuyorum, nereye bilemiyorum, aksi istikamete koşuyorum, kaçıyorum...

Atatürk Lisesi'nin pencerelerinden seyrediyoruz duman sütununu. Siyah, simsiyah, yükselmekte hala...Bu siyahlığı ile matem elbiseleri giydirmiş olay yerine... Çığlıkların akisleri kulaklarım tırmalanıyor, içim ezik, titriyorum, titriyoruz...

Sınav kağıdını cevapsız olarak tekrar masaya bırakıp kendimi evde buluyorum... Gece, bitmeyecek gibi başlayan bir gece, kah sığırcılarla bölünen ağırlık, sayıklamalar ve sabahın nasıl geldiğini bilemiyorum... İçim ezik, bir tuhaf düşüncelerim ve düşüncelerimde yanan, eriyerek kaçışan insanlar, insanlar...

Akşam üzeri yine titrek parmaklarımla telefon numarası çeviriyorum...Sesini

duyunca biraz olsun bu kabustan uyanırım diyorum.

Ahizde sinyaller... sinyaller... ve neden sonra içimi titreten ses:

- Ben Ayla...

Titrek, derinden gelen, boğuk bir ses, benzemeyen, alışageldiğim ses değil o ses.

- Ben oradaydım Ayla, bak gazeteler hep yazmış, bilemezsin sen kadar üzüntülüyüm şu anda... hiç olmazsa seni...

Fısıltı halinde cevap verdi konuşmamı bitirmeden:

- Ya ben, ben, ben nasılım? ? ?

Hıçkırık, ilk hıçkırığını duyuyordum. Her halde hadiseyi o da benim gibi görüyor olmalıydı. Tekrar sesini duydum:

- Babam, babam Erdener...

Dehşet içinde kaldım. Bir de bu üzüntü ile karşı karşıyaydım. Babası çok iyi bir insandı. Ulus'ta bir bankada çalışıyordu. Sessiz ve kendi halinde bir adam, iyi bir adam...

- Babanın rahatsızlığı arttı mı Ayla, söyle ne oldu, ne oldu?

Hayatımda hiç unutamayacağım kısacık üç kelimeyle hıçkırıkları karıştı telin öbür ucunda..

- Orada babamı kaybettim!

Ahize, titreyerek elimden kaydı, oda gözlerimin önünde döndü, döndü... Cevap veremedim, hiç konuşmak, tek kelime söylemek istemiyordu dudaklarım.

Tüm teselliler faydasızdı artık. Teselli edemezdim. Alışacak ve alışacaktım, zamanın geçmesini bekleyecektim. Telefon kapanmıştı.

Ertesi ve diğer günler biraz acısının dinmesi için tolerans bıraktım. Sakinleşmesini beklediğim için başsağlığına gidemedim. Acısının biraz dinmesini, biraz da olsa bu ebedi ayrılığa tahammül edebilecek bir ortama gelmesini bekledim.

Evlerinin kapısını çaldığımda, tanımadığım bir kadın çıktı. Teyzesinin gelip onları götürdüğünü söyledi. Adres bırakmamışlardı. annesiyle birlikte teyzesinin evine taşındığını söyledi. Ankara büyüttü ve gittikçe ufalmıştım bu haberdan sonra... Nerelere sordum, nerelere haber bıraktıysam hiç birinden haber alamadım... Bildilerse de söylemediler ve içimde başlayan buruk bir acıyı sızı sızı duymaya başladım... Kolej öğrencilerinin dağıldığı saatlerde çok bekledim, göremedim... Tiyatrodan da ayrılmıştı.

Ben de tiyatrodaki figüranlığımdan ayrıldım. Çalışmak, okumak ve ona ulaşabilmek için ilimleri fersah fersah kat'etmek istiyordum.

İkmale kaldığım Fizik imtihanına gireceğim 16 Haziran 1963 tarihinde anneannemi kaybettim.... Yalnız, yapayalnız kalmıştım. Bir canlı olarak nasıldım bilemiyorum ama

acılar içinde yüzen, kara parçasına ulaşmak isteyen bir kazazede gibi bir sonbahar yaprağı gibi savrulup gidiyordum...

Ankara'dan uzaklaşmak, kaçmak, Ankara'yı görmemek istiyordum. Bunca acıdan sonra Ankara benim şehrim, çocukluğumun geçtiği, gençliğime ulaştığım, hicranlı bir aşkı gömdüğüm şehir olamazdı.

Ayla'yı çok aramıştım, bulamamıştım... bulsam da ona söyleyecek güzel şiirlerim yoktu artık. Mırıldandığımız melodiler, aşkımızın simgesi Kuğulu Park yoktu artık... Yanmış, erimiş insanların dumanlarından güfteler, çılgıklarından besteler vardı aramızda.

Ve küçük kız, kırmızı karanfili unutmuştu demek ki. Ama ben unutamadım. İstemediğim bir dönmeyişle gittiğim Diyarbakır'ın küçük bir ilçesi olan Çınar'da yağmur damlaları, toprak damlı odamı okşadıkça gaz lambasının titrek ışığında hala onun sevgisiyle kaleme aldığım mısralar o meşum gün başımın üzerinde uçuşan kan ve et parçacıkları gibi pırl pırl uçuşmakta, aylarca Ayla'dan uzak kaldığım o küçük güneydoğu ilçesinde onun anılarıyla haşır neşir kalakaldım.

Yıllar sonra yine Ankara'daydım... Hürrem; Ayla'nın benliğinde...

Ayla; Hürrem'in şekillendiği biçimde ruhumu alt üst ederek ikisinin ortak sevgisiyle kaynaşmış olarak, ikisini bir tek vücutta birleştirmiş olarak Ankara'daydım...

Gözlerim her gezindiğim yerde Ayla'yı arasa da bulamıyordu. Sırma saçlı, yeşil gözlü bir sevgiliden hicranlı ayrılışımın hasretini tekrar O'na kavuşarak gidermek istiyordum. Ben onu yitirmiştim ama, "Kırmızı Karanfil'in Aşkı" yitmemişti. Mısra mısra, buram buram onun hatırasıyla şiir defterimin sayfalarını doldurmuştu. O mısralar O'nundu. Hala kor halinde yanan bir sevginin eşiğinde olduğumu biliyorum. Fakat aramız o kadar uzak ki Ayla, sana ermek istesem de eremiyorum. Koşullarımız o günkü koşullar değil artık. Belki şimdi sen, eşinin eve dönmesini bekleyen bir eş, belki de yavrularına karanfil demetleriyle örülmüş, güzel masallarla, melodilerle ninni söyleyen, ardından siyah önlüklerinin içinde okula uğurlayan bir annesin.

Aşkımızın, çocukluktan gençliğe geçiş dönemlerimizin melodisi " La PALOMA " her çalışta senin gülümseyen dudaklarında, gözlerimizde birbirimizi gördüğümüz o Kuğulu Park'ın kanepelerinde ellerimizin birleştiği akşam üzeri serinliklerinde tatlı anılarıyla yüzünü, şen gülücükleri ve yine seni düşünüyorum.

Ve belki de Ayla sen, gördüğüm her iyi, saf kalpli insanlarda şekillendin şimdi... Ve sen, kilometrelerce uzakta kalmış Ayşe'lerin, Hürrem'lerin sevdasına beni alıştırmış olmalısın ki, gönül sarayımın tahtında yuvarlak bir masada ayırt edilmeksizin oturmakta... Sen Ayla, sen onların Ana Kraliçeleri gibi başında, halelerle İsa'yı bağrına basan Meryem misali elinde bir kırmızı karanfille, hüznü bakışlarını uzaklara bükmüş olarak canlı bir tablo gibi yılların tozlu, kalın duvarlarını süslemektesin.

Suya atılan taşın bıraktığı halkalar gibi sen kolej öğrencisi cici Ayla.. Karagözlerin, uzun, siyah saçlarıyla büyür, genişler, taa hicranla kavrulmuş ruhumun derinliklerinde takılır kalırsın.

Yıllarca taşıdığım fotoğrafın, üzerimde bulunduğunda sobaya atılıp yakıldıktan sonra bile seni çılgınlar gibi ürperen duygular içinde sevdim... sevdim... sevdim... Yakılan resmin gönül pınarlarımın duvarlarıncı şekillendi. Mona Liza gülümsemen tüm esrarıyla benliğime nakşolarak sisler ardında ulvi bir nağmelerin arasında bestelenerek her

seninle dolu olduğum günlerde sudaki halkalarca biteviye büyüdü gitti...

Ve bu gün 1 Şubat 1975 Cumartesi... Aradan geçen 12 yıl bile lmeyen aşkımı aynı tazeliikle muhafaza etmekte, hasret denilen ayrılık acısının burukluğunu aynen hissetmekteyim.

Ve biliyorum ki, karŐılaŐsak bile belki birbirimizi tanımamazlıktan gelecek, gözlerimizi belli belirsiz birbirimizden kaçıracak ve o güzel anılarımızı bir an olsun beraber hatırlayacağız...

İkimizin de yolları Şimdi apayrı... Başka dünyaların iki ayrı insanıyız. Ben yolumca, sen yolunca muttasıl gideceğiz. Bu yollardaki karlı dağlardan uçuşan beyaz kar taneleri, salarımıza sinsice dolacak, saçlarımız yıların ve yolların ezikliğince aklanacak olsa bile yine seni titreyen güçsüz dudaklarımda dökülen acı anılarımda bulacağım.

Ve belki de, sen gördüğüm her iyi insandaki uysallığın, ilhamımdaki bir perisin Şimdi...

01 Şubat 1975

Muhip Erdener SOYDAN
Kazan/ ANKARA

BASINDAN:

-1 Şubat 1963. Middle East Airlines'a ait Vickers Viscount tipi yolcu uçağı Ankara zerinde, Türk Hava Kuvvetlerine ait C-47 Skytrain askeri yolcu uçağıyla çarpıştı. 120 kişi hayatını kaybetti.

Vecdi Murat Soydan

Zamandan Korkan İnsan

ŞİİR: Muhip Erdener SOYDAN (babam)
Doğum tarihi: 29 Ekim 1943
Ölüm tarihi: 15 Ekim 1986

Biri, diğeri bitti dünya savaşının
Mermilere, bombalara takıldı korkular.
Onca genç insanoğlu yaşının
Ecel notalarına sığmadı
Barış kokan şarkılar...
Ne atom, ne hidrojen...
Ne yapalım?
Var mı ölümden öte,
Anasını satalım
Bizi ölüme sürükleyen
Bunlar değil biliyoruz,
Durdurabiliyor muyuz zamanı?
İşte o zaman ölmüyoruz...
Saatler makineli tüfek
Birer mermi tik-taklar
Belli etmez acısı ama
Adamı kefensiz paklar...
Sen ölümcül olmaktan korkan,
Sen evrenden uzaya sarkan
Sen ölüme çareyi *imbiklerde arama
Düşün, ellerinin arasındaki kafanla
Bir iki cigara yak
Be aptal oğlu aptal insan
Zamanı durdurmaya bak!

*imbik: Damıtmaya yarayan, damıtma işinde kullanılan araç, damıtıcı

Muhip Erdener SOYDAN
23 Şubat 1978-Ankara

Vecdi Murat Soydan

Zamanıdır Şimdi

Yalancının mumu hala yanıyor,
Şaklabanlar ortalıkta cirit atıyor
Uç kuruşa adam satılıyor
Bu oyunu bozmanın zamanıdır şimdi

Fetbaz cambaz hala meydandaysa
Sahtekarlık kol geziyor
Çekirgeler zıp zıp zıplıyor,
Maskeyi düşürmenin zamanıdır şimdi

Yağdanlıklar hala nefes alıyorsa
Öküz altında buzagi aranıyor
Biçak kemiğe dayanıyor
Zulme dur demenin zamanıdır şimdi

Hırsıza, arsız a pirim veriliyorsa
Haram, helale karıştırılıyorsa
Mazlum her gün ağlıyorsa
Hop demenin zamanıdır şimdi.

Vecdi Murat SOYDAN
01 Haziran 2007- Beylikova

Vecdi Murat Soydan

Zor Sevda

Keyfim yok, dermanım yok, yüküm ağır, bilen yok,
Ağlarım, naçar kaldım, göz yaşımı silen yok,
İyi gün dostlarım çok, kötü günde kayıplar,
Seviyoruz diyorlar, ardım sıra gelen yok.

Sevdanın kıyısında koşardım adım adım,
İçi boş, dışı süslü ne sevgiler (?) yaşadım,
Hepsi de zahiriydi, kuru laftı, cilaydı,
Boş hayaller kurmuşum, mutluluktan muradım.

Aradım bulamadım, bir bilinmez yerdeydin
Anı oldu gelişin, daha önce nerdeydin?
Düşündüm sonraları, görmüştüm bir yerlerde,
Kalbimde çakılıydın, geç fark ettim, ben deydin.

Sende gördüm sevgiyi, sevmenin anlamını,
Nasıl özledim aşkı, o tatlı kelamını,
Aklım, fikrim takılır, her gece rüyamdasın,
Kuşlara haber saldım, getirir selamını.

Sana duyduğum özlem, külün altındaki kor.
Sabırlı ol diyorsun, gel de bunu bana sor,
Anlamlı, hoş sevdalar masallarda olurmuş,
Çözemedim bir türlü, kalmak mı, gitmek mi zor?

Yollarımız kapalı, geçit yok, zor sevda bu,
Kalbimizde kördüğüm, belalı kor sevda bu,
Sonumuz hüsrana, hüznü, hayal kırıklıkları,
Işığımız kayboldu, karanlık, mor sevda bu.

Zorla kimse sevilmez, sevmiyorsan bileyim,
Çıkar kalbinden derseni, söyle nasıl söyleyim?
Bir çıkmazın içinde, bocalayıp dursam da,
Son arzumu yine sor, yine sensin dileğim.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkının Şairi)
13 Şubat 2013-Saat: 23.50 -Isparta

Vecdi Murat Soydan

Zuhal Yıldızı

Çok güzelsin desem,
Klasik kaçacak...
Seni alır giderim desem,
Açım hayduta çıkacak...
Operim desem,
Bir sapığın olacak...
Gece gündüz aklımdasın desem,
Müebbetim infaza çevrilecek...

En iyisi hayal kurmalı,
Derhal gözümü kapamalı...
Ya da rüyamda görmek için,
Hemen uyumalı...
Ne güzel,
Her bir şeyi de,
Bir çırpıda yaptım,
Aferin bana.

Unutma,
Klasik eserler değerlidir,
Seni alıp gitmek,
Benim için şereftir,
Operim ama incitmem,
Sapık değilim,
Müebbeti kadar aklımda kal...

Seni kendimden korur,
Gözümde sakınıyorum,
Hayal kurmam,
Rüyaya da yatmam,
Sen aklımdayken,
Asla uyumam...

Çok güzelsin desem,
Kalbim sana kilitlenecek,
Konuşturma,
Yine beni peşinden koşuşturma,
Sen zuhal yıldızı,
Ben keçi boynuzu,
Ulaşılmaz ki sana...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
İsparta, 08/08/2016, Saat: 15:28

zuhal yıldızı: Satürn
müebbet: Sonu olmayan, sonsuz.Yaşadığı sürece olan, ömür boyu.

Vecdi Murat Soydan

Zulüm

Örümcek ağına dolanmış ipim,
Zamansız, ayarsız, çekilmiş pimim,
Ateşli hastalık geçirmiş gibi,
Ben bende değilim, karanlık dibim...

Şöyle bir düşündüm, nedir bu halim?
Hadi ben meczupsam, herkes mi alim?
Kimsenin kılıcı keskin değilse,
Hancı mı, yolcu mu, kral mı zalim?

Yanımdan geçmedim, şerden ıraktım,
Haddimi de bildim, yeni çırağım,
Ters giden bir şey var, "kaderim" dedim,
Çok sorguladım da yarım bıraktım...

Kılıcım kalemdir, talimlik ne ki?
İçim dışım boşsa, alimlik ne ki?
Geçtiğim yollardan aşkı öğrendim,
Bilmem, rastlamadım, zalimlik ne ki?

Hayatla birlikte yordular beni,
Aylarca, yıllarca kırdılar beni,
Etim budum ne ki, değersiz çulum,
Dinlenip dinlenip vurdular beni...

Herkes ayrı hava, nedir bu surat?
Şeytan fısıldadı: "kendini arat!"
Azrail peşime düştüğü zaman,
Son durak ya Dicle olur ya Fırat...

Atına takılsa altından eyer,
Şahı, padişahı kefeni giyer,
Bir varmış, bir yokmuş, sonrası çukur,
Hak var, toprak kabul ederse eğer...

Zulmle âbâd olan, selamsız kalır,
Hatır soran olmaz, kelamsız kalır,
Olmaz olmaz deme, hele düş de gör,
Mazlum er ya da geç öcünü alır...

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
10-11-12 Mart 2016- Isparta

Meczup: Aklını yitirmiş, deli, sapık.
Şer: Kötü davranış, düşünce, bencillik ve fenalıklar.
Âbâd: Mutlu olmak, rahata kavuşmak.

Vecdi Murat Soydan

Züğürt Tesellisi

Sevmelerin şiddeti nerelerde başlar?
Ölçekleri kaçtır bu depremlerin?
Hüngür hüngür kimleri ağlatır?
Nerelere dökülür?
Zamansız yağın yağmur taneleri...

Hani diyorum, rüzgar getirseydi nefesini de
Öyle kopsaydı kızılca kıyamet...
'Kızılca kıyamet ' dedim de,
Büyük kıyametlerin alameti mi ki bunlar?
Yoksa, bu kadar delice akmazdı kanım.

Aramadığım yer kalmadı,
Her taşın altına baktım da bulamadım,
Geçtiğim patika yollarda ayağıma dolanan,
Bu kopan kaçınıcı tespahimin ipi.

Gölgemi önüme katıp, dilim bir karış dışarda,
İt kovalar gibi koştum koştum da yetişemedim
Yorulduğum, Çin seddinde kana kana su içtim,
Virane evlerin içlerine kadar girdim,
Kapsama alanının bir hayli dışına çıkmışım,
Hangi cehennemdesin, yerini bildir,
Yine sana erişemedim.

İncik boncuk işlerle uğraştırma beni,
'İncik, boncuk' dedim de,
İncimsin sen, kıymetlimsin,
Nerelere saklandın kız sen?
Çabuk çık gel, hangi taşın altındasın?
Depderin bir kuyuda mı,
Yoksa derin bir uykuda mısın?

Ülke sınırlarını ihlal ettiğimden olsa gerek,
Hakkımda kırmızı bülten çıkarmışlar,
'Kırmızı' dedim de,
Kırmızı renk seni çok seksi gösteriyor,
Siyahlar içinde de fıstık gibisin...
Bir de maviyi deneseydin,
Kredi kartına dokuz ay taksit yaptırırdık.

Seni bir bulayım gerisi Allah kerim,
Sadece bir isteğim var,
Kahve renkli gözlerinle bana bak,
Ambargo koydum, gitmen yasak!
Sen delice sev beni, kahveyi sonra içeriz,
Şekersiz olsun benimkisi.
Gerçi kendime ısmarlamıştım ama,
Senin yerine de içerim,
Geçmez ki sensiz boğazımdan telvesi.

Resimlerine baktıkça,

Kendimden geçerim,
Her akşam kafayı seninle çekerim,
Oh! canıma değsin, iyi ettim.
'Canıma değsin' dedim de,
Canıma da değsin tenin...
İşte al, bir öpücük daha verdim,
Sabah akşam, keyifli keyifli öperim,
Benimkisi zügürt tesellisi...

Biraz önce posta güvercinlerini seferber ettim,
Kimse kaldıramaz bu ağırlığı, yola cümbür cemaat düştük...
'Yol' dedim de, aklıma geldi,
Yolun, izin bulunmaz mı senin?
Sahi, yolun yolcusu adressiz mi olur?
Kutupta olsan bulurdum da,
Yer yarılmış sanki içine girmişsin.
Bir elime geçirirsem seni,
Baştan söyleyeyim, günah benden gitti!
'Günah' dedim de,
Ağır tahrik altında işlediğim,
Son günahımsın...

Biliyor musun kaç iç savaş çıktı yüreğimde,
Devrik aşığın olmasaydım,
İhtilal bile çıkartırdım da,
Sözüm kendime bile geçmiyor, neyleyeyim?
Yine de pes etmem,
Seni görmeden terk etmeyeceğim dünyayı.

Kolay av değilim, Azrail bilir huyumu,
Ölmek şimdilik uzak bana...
'Ölmek' dedim de aklıma geldi,
Kendimi senden hiç ayırmadım ki,
Ölümüm de ardın sıra gelsin.
Tövbe haşa, yine günaha soktun beni.

Yakındır,
İzini bir bulayım,
Verilmiş sözüm var.
Vesikalık fotoğrafını şimdiden çektir,
Yedinci ayda düğünümüz var!
Desem de, inanma, bu şimdilik bir hayal.
Olsun bebeğim, hayali bile güzeldi.

Hep merak etmişimdir,
Adem ne halt işlemiş, neden gelmiş dünyaya?
Kim sev demiş ki Züleyha'ya?
Manyak mıymış Ferhat?
Dağları neden delmiş?
Bari sen onlardan olma,
Yedirme zehir zıkkım,
İçirme bana baldıran zehiri.

Aklıma ` Bir teselli ver ` şarkısı geldi,
Nereden de dilime dolandı gece gece,
Ne diyordu Orhan abimiz,
`Bir teselli ver bir teselli ver,
Yarattığın mecnuna bir teselli ver! '

Bu şiiri es kaza okursan,
Deli Dumrul nedir ki yanımda?
O derece keyifliyim, o derece bahtiyar,
Bakma sen bana.
Deliler bir güler, bir ağlar,
Benim kafa sayende gidik,
Çıkamaz ayın çarşambasına bir şeyciğim kalmaz,
Öptüm seni, iyi geceler canımın içi.

Vecdi Murat SOYDAN
(Yaşanmamış Aşkların Şairi)
15/04/2014-Isparta- Saat: 23.35

Vecdi Murat Soydan